

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Love og Forordninger

samt Reskripter m. m.

Supplement

til

den efter Indenrigsministeriets Foranstaltning udgivne Samling af Love og Anordninger af mere almindelig Interesse.

Udgivne

til Brug for Studerende og i det praktiske Liv

af

Cand. juris **Oskar Damfier**, og Cand. juris **Fr. Krog**,
Assistent under Kultusministeriet. Assistent under Generaldirektoratet
for Skattevæsenet.

6te Hæfte.

1849—1859.

Pris 2 Kr. 80 Ore hæftet.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af B. H. Schultz.

1887.

		Supple- mentet.	Inom. Samt
		Side.	Side.
1849.			
30. Marts.	Plaf. ang. Maaling og Beining	17.	
2. April.	Indenrigsmin. Skr. ang. hvorvidt den, hvis Jord grændser til Havet, er berettiget til at gjøre Anlæg i den tilstødende Del af Havet	18.	
27. —	Bevilling til Ægtefæls Ophævelse	20.	
11. Mai.	Justitsmin. Skr. i Anledning af forskellige af en Sagfører fremsatte Anker over Retspleien ved de under Kriminal- og Politiretten hørende Civillkamre	20.	
19. —	Allern. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af de under dets Møde i 1847 afgivne allerund. Betænkninger og øvrige indgivne Andragender	22.	
30. —	Kundgj. ang. Civillisten	23.	
5. Juni.	Danmarks Riges Grundlov	27.	
5. —	Åbent Brev om nogle midlertidige Forbehold ved Udgivelsen af Danmarks Riges Grundlov	44.	
16. —	Lov ang. Bølgene til Rigsdagen	45.	
18. —	Justitsmin. Skr. ang. Ophævelse af et Ægtefæls samt Mandens Forpligtelse til at sørge for Konens før Ægtefæls fødte uægte Barn	67.	
20. —	Anordn. om Jagten i Island	68.	
27. —	Bekjendtgj. ang. nogle nærmere Bestemmelser i Anledning af den kongl. Kundgjørelse af 30. Mai d. A. om Civillisten	72.	
1. Juli.	Kongl. Resol. ang. Krigsretsager ved Landmilitæretaten	74.	
5. —	Justitsmin. Cirk. ang. Ophævelsen af Lehnbesiddernes Amtmandsmyndighed	74.	
8. —	Foreløbig Lov, indeholdende Forbud imod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen	75.	
10. —	Protokol over de den 10. Juli 1849 imellem Kongen af Danmark og Kongen af Preussen sluttede Fredspræliminaries	76.	

Indhold.

(Henvisningerne til Indenrigsministeriets Samling angive
Sibetallet i Udgaven af 1869.)

	Supple- mentet.	Indm., Saml.
	Sibr.	Sibr.
1349.		
2. Februar.	Plak. ang. Anmeldelser af Bielser, Fødsler og Dødsfald i den mosaiske Menighed . .	1.
12. —	Lov om almindelig Værnepligt for Kongeriget Danmark	1.
18. —	Kundgjør., indeholdende Modifikationer i de i Reglement af 29. Marts 1814 A §§ 1—4 givne Forrifter angaaende den Maade, hvorpaa Repræsentanterne for den mosaiske Menighed i Kjøbenhavn vælges m. m.	7.
8. Marts.	Indenrigsmin. Str. ang. hvorvidt en dansk født Enke efter en russisk Kjøbmand og Børnene af deres Ægtefælses tilkommer Indfødsret her i Landet	12.
17. —	Indenrigsmin. Str. ang., hvem der maa anses som Ciere af Byernes Gadejord	14.
20. —	Indenrigsmin. Str. ang. Fæstlerens Forpligtelse til at svare Brandontingent og opbygge Fæstegaarden paany, naar den er nedbrændt.	15.

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1849.			
10. Juli.	Baabensstilstands-Konvention, sluttet den 10. Juli 1849 mellem Kongen af Danmark og Kongen af Preussen	78.	
28. August.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Navngivelse af uægte Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen	83.	
17. Septbr.	Bekjendtgj. ang. Ophævelsen af det kongl. Slesvig-Holsten-Lauenborgske Rancelli	84.	
21. —	Bekjendtgj. ang. Foreningen af Zakkassen og Statsgjælds-kassen til een samlet Kasse under Navn af Finanshovedkassen	84.	
22. —	Bekjendtgj. ang. en Forandring i Forordningen af Forretningerne mellem de forskjellige Ministerier	85.	
28. —	Balglov for Dannelsen af den ved allerh. Resolution af 23. September 1848 bebudede Forsamling i Island	86.	
16. Oktober.	Kirke- og Undervisn. Min. Cirk. ang. Kirkesalg	87.	
22. —	Bekjendtgj. ang. en forandret Indretning af den praktiske Undervisning i Fødselsvidenskaben ved den kongl. Fødsels- og Pleiestiftelse, og nærmere Bestemmelse af de lægevidenskabelige Kandidaters Adkomst til at praktisere som Fødselshjælpere	87.	
29. —	Foreløbig Lov ang. Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1850	89.	
31. —	Kirke- og Undervisn. Min. Str. ang. Bestyrelsen af Embedsmænds Embede, naar de modtage Balg som Rigsdagsmænd	89.	
2. Novbr.	Kongl. Resol. ang. Approbationen paa det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Studieplaner	90.	
4. —	Abent Brev ang. Berammelsen af Valgene til den forestaaende ordentlige Rigsdag	90.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1849.			
3. Decbr.	Foreløbig Lov om Forlængelse af de ved Plakat 27. Marts 1844 for den direkte Handel paa andre Verdensdele fastsatte Begunstigelser indtil Udløbet af Marts 1850	91.	
8. —	Plak. ang. Afgift til Fattigvæsenet ifølge Plakat 1. Juli 1799 § 173	(91.)	1.
11. —	Foreløbig Lov, der forandrer Balglovens §§ 41 og 42	91.	
13. —	Justitsmin. Skr. ang. Tilhøning til Ægtefælle for Rangspersoner	92.	
14. —	Kongl. Resol., hvorved Justitsministeriet bemyndiges til ad mandatum at meddele Dispensation fra Forbudet imod Ægtefælle mellem en Person og hans Faders eller Moders Søster	93.	
17. —	Foreløbig Lov om Forlængelse af Forordningen 5. Juni 1848 § 11	93.	
23. —	Foreløbig Lov om, at den ved Resolution 10. Mai 1815, 25. Mai 1818 og 9. Juni 1833 paabudne 50 pCt. Forhøielse af den kjøbenhavnske Afcise af Skibe og Varer maa oppebæres i 1850 m. v.	93.	
23. —	Foreløbig Lov ang. Udskrivning til Søkrigstjenesten for Aaret 1850	93.	
23. —	Bekjendtgj. ang. Ophør af Brugen af det latinske Sprog ved theologisk Embedsexamen ved Københavns Universitet og Indførelse af en særegen Prøve i Latin for dem, som ville stedes til denne Embedsexamen	93.	
28. —	Bekjendtgj. ang. Ophævelse af Statssekretariatet for Raadessager fra 1. Januar 1850 og dets Forretningers Henlæggelse under Finansministeriet	95.	

		Supple-	Indv.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1850.			
3. Januar.	Aabent Brev, hvorved Rigsdagen sammentales	96.	
7. —	Bekjendtgj. ang. Ægteskabs Indgaaelse mellem Beljendere af den mosaiske Tro og Medlemmer af Folkekirken	96.	
10. —	Indenrigsmin. Skr. ang. at Spasuranc-kompagniets Oltroi ikke bør forsynes med allerh. Konfirmation	97.	
19. —	Kirke- og Undervisn. Min. Cirk. ang. at de privilegerede Kirkeeieres Ret til at falde Skolelærere er bortfalden ved Grundlovens § 97	98.	
28. —	Kirke- og Undervisn. Min. Skr. ang. hvorvidt Adels- og Rangspersoner m. v. kunne indgaa Ægteskab uden foregaaende Lyshning	99.	
5. Februar.	Fin. Min. Cirk. ang., at den de Privilegerede tilkommende Forstrandsret er ophævet ved Grundlovens § 97	100.	
12. —	Justitsmin. Skr. ang. en Baptists Bærnepligt	101.	
21. —	Bekjendtgj. ang. en Forandring i adskillige af de med Hensyn til Rettergangsmaaden for Høiesteret foreskrevne Former	(101.)	2.
9. Marts.	Lov om et nyt Statslaan	101.	
26. —	Lov om foreløbig Indtægts- og Udgifts-Bevilling, indtil Finansloven for Finansaaaret 1850—51 er vedtagen	102.	
29. —	Lov om Udsørselstoldfrihed for Hornkvæg	102.	
29. —	Lov ang. Forlængelse af de den direkte Handel paa andre Verdensdele tilstaaende Begunstigelser	102.	
2. April.	Konvention for det kjøbenhavnske Spasuranc-kompagni	103.	
2. —	Justitsmin. Skr. ang. Indskydelsen af terminus executionis med Hensyn til		

		Supple- mentet,	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1850.	Berettigelsen til efter en Edsdom at ud- tage Stævning til Edens Afslæggelse	184.	
5. April.	Lov om fremmede Jøders Afgang til at opholde sig her i Riget	(186.)	3.
6. —	Lov ang. Forandringer i de gjældende Bestemmelser om Afgang af Hartkorn for Grundstykker, som indtages til Hoved- eller mindre Landeveie	(186.)	3.
6. —	Lov om Forkængelse af den Bestyrelsen for det Thorvaldsenske Museum meddelte Eneret til at besørge Afstøbninger af Thorvaldsens plastiske Arbejder forfærdi- gede m. v.	186.	
19. —	Lov ang. en Nedsættelse af Gebyrerne ved Kjøbenhavns Særet m. m.	(186.)	4.
19. —	Lov om den svævende Statsgjæld	187.	
23. —	Lov ang. Ophævelse af den Skolelærerne paa Landet paahvilende Afgift under Navn af Degnepension	(187.)	4.
25. —	Lov, der fastsætter, at de tidligere i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjørelser i den altonaiske Merkur, de hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs skulle fortfalde	(187.)	5.
28. —	Lov, hvorved den jorddrottlige Skiftejuris- diction og Overformhuderibestyrelse, samt den Godseierne med flere paalagte Be- styrelse af Lægdsvæsenet ophæves	(188.)	5.
3. Mai.	Justitsmin. Cirk. ang., at Lov af 25. April 1850 ikke har hævet de i Konven- tioner med fremmede Regjeringer grun- dede Bestemmelser om Strandingers Be- kjendtgjørelse i fremmede Aviser	188.	
13. —	Bekjendtgj. ang. en forandret Inddeling af det akademiske Aar ved Kjøbenhavns Universitet	189.	
15. —	Lov om Krigsskat	192.	

		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1850.			
15.	Mai.	Lov ang. Ligningen af adskillige Skatter, samt angaaende Eftergivelse i Landstatens Betsøb af Forder og Tiender for Aaret 1850	192.
16.	—	Patent, hvorved den ved allerh. Reskript af 23. September 1848 bebudede Forsamling i Island sammenkalbes til Møde i 1851.	192.
14.	Juni.	Lov om Politisagers og Brandretsfagers Behandling og om Appel af disse, saa vel som af de ved Birketterne paa Grevskaber og Baronier behandlede Sager	(193.) 6.
20.	—	Lov om Oprettelse af Kreditsforeninger og Laanekasser for Grundeiere.	(193.) 7.
20.	—	Lov om Udbjødning af Forstjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, m. v.	(194.) 10.
20.	—	Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Statteligninger og om Fordeling af Vederlaget herfor.	(194) 15.
26.	—	Finanslov for Aaret fra 1. April 1850 til 31. Marts 1851	194.
27.	—	Kongl. Budskab ang. Rigsdagens Slutning	198.
30.	—	Lov ang. Handelen og Skibsfarten paa St. Kroix	(199.) 17.
30.	—	Lov om Anvisning af Gager og deslige, samt om Forstud.	(199.) 21.
30.	—	Lov ang. Erstatning af Krigsskade.	199.
2.	Juli.	Fredstraktat mellem Danmark og Preussen	202.
2.	—	Protokol mellem Danmark og Preussen .	204.
4.	—	Lov om Afsløsning af det Gaarde og Boelssteder paahvilende Høveri og lignende Pligtarbeide.	(205.) 22.
4	—	Lov om Afsløsning af det Pligtarbeide, der, forinden Kundgjørelsen af Forord-	

		Supple-	Inom-
		mentet.	Samt
		Side.	Side.
1850.			
4. Juli.	ningen af 27. Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger paa Landet	(205.)	28.
4. —	Lov ang. Jords Afstaaelse til Opsyrelse af Fattighuse og Boliger for husvilde Personer paa Landet, samt en Indstrækning i Forbudet for Fæstere og Leiere mod at tage Inderster til Huse	(206.)	33.
4. —	Lov ang. Gangstier i offentligt Diemed	(206.)	34.
4. —	Lov, der forandrer og nærmere bestemmer Forordningen af 9. Mai 1806 angaaende Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Tropsesamlinger	(206.)	36.
4. —	Lov om Udnævnelse af faste Taxationsmænd til at foretage Jordboniteringer	(206.)	38.
4. —	Lov, indeholdende visse Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugerne eller deres Børn og Svigerbørn	(206.)	41.
5. —	Lov, der stadfæster den provisoriske Forordning af 24. Marts 1848 om Presseforholdene	207.	
5. —	Lov, indeh. Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen	207.	
11. —	Ordre om den civile Styrelse af Hertugdømmet Slesvig	207.	
14. —	Manifest	208.	
14. —	Proklamation til Indvaanerne i Hertugdømmet Slesvig	210.	
29. —	Foreløbig Lov ang. den Bestyrelserne over Tugt- og Forbedringshusene i Danmark tilkommende Straffemyndighed	212.	
29. —	Restr. ang. privat Søgsmåls Anlægelse imod Prindsen af Hessen	212.	
1. August.	Justitsmin. Str. ang. ulovligt Svogerstab som Egttestabshindring	213.	
2. —	Londoner-Konferencens Protokol	214.	

		Supple-	Inhm.
		menter.	Samt.
		Side.	Side.
1850.			
17. August.	Konvention imellem Danmark og England om Afstaaelsen til England af de Forter og Besiddelser, som tilhøre den danske Krone paa Kysten af Guinea	216.	
18. —	Kommisssorium til Udarbejdelse af en ny almindelig Straffelov for Danmark. . . .	217.	
25. —	Foreløbig Lov om Udjevning af Toldforskjellen mellem Danmark og Slesvig .	218.	
2. Septbr.	Londoner-Konferencens Protokol	218.	
7. —	Bekjendtgj. ang. en forandret Indretning af den ved kongl. Resolution af 16. April 1847 forestrevne almindelige filosofiske Prøve ved Kjøbenhavns Universitet.	219.	
15. —	Foreløbig Lov om den jydste Toldgrændses Ophævelse, samt om Konsumtionens Ophør og Brændevinsbestatningens Forandring udenfor Kjøbenhavn	220.	
18. —	Plak. ang. Fritagelse indtil videre for Koffardistibe af en vis Drægtighed, der ikke bruge Lods, for at erlægge den dem efter Plakat af 17. Mai 1810 paahvilende Afgift til Kjøbenhavns Lodseri.	220.	
18. —	Kundgjør. ang. Oprettelsen af et matematisk = naturvidenskabeligt Fakultet ved Kjøbenhavns Universitet, samt om den akademiske Lærerforsamling og Konsistoriums fremtidige Stilling	221.	
25. —	Forordn. for Island, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv .	225.	
31. Oktober.	Justitsmin. Skr. ang. Parternes Ret til at lade møde ved Politiretten ved enhver god Mand, og at ingen Forandring heri er sket ved Lov af 14. Juni 1850.	229.	
18. Novbr.	Indenrigsmin. Skr. ang. at Børnenes slydte 18. Ar ubetinget er Grændsen for Forældrenes Forpligtelse til at underholde dem.	231.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1850.			
3.	Decbr.	Lov ang. den Bestyrelserne over de ci- vile Straffeanstalter tilkommende Straffe- myndighed	(233.) 41.
15.	—	Lov, hvorved Landboernes Forpligtelse til at rydde Brandsteder indskrænkes	(233.) 43.
22.	—	Lov om Afhændelse af Hald Domæne . . .	233.
22.	—	Lov om Ubjævning af Toldforskjellen mel- lem Danmark og Slesvig og om det midler- tidige Toldforhold til Holsten	(233.) 43.
22.	—	Lov om Ophævelse af Tullotteriet	(233.) 44.
29.	—	Lov om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbejde	(233.) 44.
29.	—	Lov ang. den Rjæstæderne (Rjæbenhavn dog derfra undtagen) tilkommende Godt- gjørelse for ordinær Indkvartering	(233.) 45.
29.	—	Lov ang. Rigsdagsvalgene paa Færøerne.	234.
1851.			
3.	Januar.	Lov om Pressens Brug	(241.) 47.
5.	—	Pensionslov	(242.) 50.
5.	—	Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter	(242.) 53.
7.	Februar.	Lov om den jydskke Toldgrændses Op- hævelse, Brændevinsbestatningens For- andring og Konsumtionens Ophør uden- for samt Omordning i Rjæbenhavn	(242.) 55.
10.	—	Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark an- gaaende Overgang fra Finansministeriet til Indenrigsministeriet af Sager om Tilladelse til Anlæg og Drift af Brænde- vinsbrænderier paa Landet	243.
11.	—	Lov, hvorved Skolelærerne fritages for at besørge Embedsbreve mellem Præ- sterne	(243.) 64.
4.	Marts.	Jusfittsmin. Skr. ang. at en Separations- bevilling træder ud af Kraft, naar de paagjældende Egtefolk i Separationstiden igen flytte sammen.	243.

		Supple- mentr.	Inbin- Samf.
		Stbr.	Stbr.
1851.			
5. Marts.	Kultusmin. Skr. ang. Ansættelse af en katholsk Præst for den herværende romersk- katholske Menighed	245.	
11. —	Lov om Ophævelse af den 1736 oprettede geistlige og verdslige Entekasse for Nørrejylland og om Anvendelse af dens Midler	246.	
11. —	Lov ang. Postforsendelser	(248.)	65.
11. —	Lov om Nedlæggelse af Bommene i Fyen.	(248.)	70.
12. —	Lov om Rystpolitiet	248.	
16. —	Lov ang. Jurisdiktionen over det Gods, der bortstilles fra Grevstaber, Baronier eller Sædegaarde, som have været benaa- dede med Birkerettighed	248.	
16. —	Lov ang. Udredning af Distriktsheste samt om Foderheste til Brug for Hæren	249.	
16. —	Lov indeholdende Forandring i § 2 i Plafaten af 27. Mai 1848 om Bognes Konstruktion	(250.)	71.
16. —	Lov indeholdende Tillæg til Anordning af 29. Juli 1846 om Vands Afledning eller Afbenyttelse til Jordens Forbedring.	(250.)	71.
23. —	Lov om Udstrivningsvæsenets Omordning m. m.	(250.)	73.
23. —	Lov om Sektions- og Lægdsvæsenet for Staden Kjøbenhavn	(250.)	74.
25. —	Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagten og Afsløsning af Jagtretten.	(250.)	76.
8. April.	Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods	(251.)	80.
8. —	Rundgjør. ang. Stadfæstelse af Statuter for en Kreditkasse til Selveiendoms Fremme	251.	
9. —	Lov ang. Pensionering af Militæretaternes Underklasser samt om Invalideforsørgelse.	(254.)	84.
12. —	Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Meddelelse af Bevillinger til at afhænde Bøndergods, der henhører til Lehn, Stam- hus eller Fideikommiss	(255.)	97.

		Supplimenteret.	Inbn. Samt
		Side.	Side.
1851.			
12. April.	Lov ang. Bestaffenheden af, samt Tilshynet med Dampskjelder, Dampmaskiner og Dampskibe	(255.)	98.
13. —	Lov om Egttestabs Indgaaelse udenfor de anerkjendte Erossamfund eller imellem Medlemmer af forskjellige Erossamfund m. v.	(255.)	103.
22. —	Bekjendtgj. ang. forandrede Bestemmelser om Maskiners, Fabriksindretningers og andre deslige Gjenstandes Afsering under Kjøbenhavns Brandforsikring	256.	
24. —	Plat. ang. Forbud mod Begravelser paa Kirkegaardene i Kjøbenhavn og paa Kristianshavn og om Ligs Visættelse i Kapellerne i og ved Kirkerne	259.	
28. —	Reftr. ang. Sammentalbelse af Mænd fra Hertugdømmet Slesvig, Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Holsten for at raadslaa om Monarkiets fremtidige Ordning	260.	
1. Mai.	Lov om Befordringsvæsenet i Kjøbenhavn m. v.	(262.)	106.
24. —	Kultm. Str. om Vielse af to til den baptistiske Sekt henhørende Personer	263.	
24. —	Kultm. Str. ang. Betingelserne for Indgaaelse af borgerligt Egttestab.	263.	
5. Juni.	Warschauer-Protokol, hvorved Keiseren af Rusland giver Afkald paa sine eventuelle Rettigheder til Slesvig og Holsten	264.	
10.	Bekjendtgj. ang. de nærmere Bestemmelser for Indretningen og Afholdelsen af den ved kongelig Resolution af 29. Juli 1848 (bekjendtgjort ved Plakat af 10. August næstefter) anordnede statsvidenskabelige Examen ved Kjøbenhavns Universitet, samt ang. den Afgang til Embeder, hvortil Afslæggelsen af denne Examen giver Udfigt.	267.	
21. —	Bekjendtgj. ang. Oprettelsen af et veterinært Sundhedsraad	(270.)	107.

		Supple-	Inhm.
		mentfr.	Saml.
		Side.	Side.
1851.			
30. Juni.	Bekjendtgj. om det paa Kjøbenhavns Løsbod oprettede Frilager	(270.)	108.
1. Juli.	Rgl. Resol. ang. Anerkjendelse af en Præst ved den fransk reformerte Kirke . .	270.	
18. —	Akceptations- og Forsikringsakt, udstedt af Prindsesse Louise	271.	
18. —	Konfens- og Forsikringsbrev, udstedt af Prinds Christian	274.	
18. August.	Plak. ang. Kjøbenhavns Overformynderi.	(276.)	110.
26. —	Bekjendtgj. ang. en Deling af den læge- videnstabelige Embedsexamen ved Kjøben- havns Universitet	276.	
6. Septb.	Justm. Str. ang. den verdslige Rægling ved Separation	277.	
13. —	Konvention ang. Arkivsagers Udlebering fra Danmark til Norge	278.	
21. —	Rgl. Resol. ang. Adoption	279	
11. Oktober.	Bekjendtgj. om, at den ved Plakaten for 4. Februar 1817 bestemte Rekognition for Skibes Navneforandring falder bort . . .	280.	
6. Novbr.	Justitsmin. Str. ang. hvorvidt et i Ud- landet af et dansk Fruentimmer født uægte Barn, hvis Faders Nationalitet er ubekjendt, kan betragtes som dansk Under- saat	280.	
21. —	Lov ang. Modifikationer i Lov 20. Juni 1850 om Oprettelse af Kreditforeninger og Laanekasser for Grundeiere	(281.)	111.
25. —	Lov om den svævende Statsgjæld	282.	
26. —	Justm. Str. ang. Mortifikationsdom paa Forlig	282.	
29. —	Reskr. ang. Størrelsen af Salæret til executores testamenti og curatores honorum	283.	
1. Decb.	Rundgjørelse ang. Stadfæstelse af Statuter for en Kreditforening af Landeiendoms- besiddere i Nørrejylland	284.	
3. —	Rgl. Resol. ang. Rigsdagens Varighed . .	286.	
6. —	Rundgj. ang. Stadfæstelse af Statuter for		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1851.	en Kreditforening af Grundeiere i Sjæl- lands Stift	286.	
9. Decb.	Lov om Ølbryggerier		111.
17. —	Konfirmation paa Fundats for det Anders Sandø Ørstedste Prismedaille-Legat	288.	
29. —	Lov om, at den ved allerh. Resolutioner af 10. Mai 1815, 25. Marts 1818 og 9 Januar 1833 paabudne 50 Procents Forhøielse af den kjøbenhavnske Krise af Skibe og Varer fremdeles skal oppebæres fra 1. Januar 1852 til 31. Marts 1853.	289.	
31. —	2. ang. Forlængelse af de den direkte Handel paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser	289.	
1852.			
5. Januar.	Justm. Str. ang. hvem det tilkommer at foretage Auktioner i de hidtil saakaldte private Birker	290.	
6.	Anordn. om Politiretterne i de danske vestindiske Besiddelser	290.	
6. —	Lov om Fastsættelsen af en ny Demarka- tionslinie udenom Kjøbenhavns Fæstnings- værker m. v.	(294.)	112.
21. —	Lov ang. Forhøielse af Landsoldaternes Marschpenge og Beregningsmaaden af disse	(291.)	113.
27. —	2. om Domæneeiendommens Afhændelse	(295.)	113.
28. —	Allerh. Kundgjørelse om en Fælles- forfatning	295.	
12. Februar.	Lov om Bagerneringen i Kjøbenhavn	(300.)	114.
12. —	Lov om Afhændelse af Den Lille Dimon blandt Færøerne	300.	
16, —	Justm. Str. ang. Umyndiggjørelse af en ifølge Bevilling myndig Person	301.	
20. —	Lov ang., hvorledes de i Maret 1826 eller senere fødte Personer af den forhen uværnepligtige Befolkning, som før Værne- pligtslovens Kundgjørelse har ladet sig		

1852.		Supple- mentet.	Indv. Samf.
		Side.	Side.
	stille til Armeen, have at afholde deres Børnepligt.	(302.)	115.
25.	Februar. Lov ang. Bøgitlgaard og derværende Institut	(302.)	115.
25.	— Kirke- og Undervisn. Min. Str. ang. Begravelse af en Mormon m. m.	302.	
27.	— Lov om Rentegaranti for den til Fuldførelse af den sjællandske Jernbane fornødne Anlægskapital	(303.)	116.
3.	Marts. Lov om Rigsretten	(303.)	118.
3.	— Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Sorø Akademi, Kjøbenhavns Universitet og Kommunitetet i Kjøbenhavn tilhørende Bøndergods	304.)	130.
10.	— Lov ang. visse for Sundheden stadelige Næringsveie	(304.)	132.
10.	— Lov ang. Ophævelse af Karantæneforanstaltninger mod den gule Feber og den asiatiske Kolera	(304.)	134.
10.	— Lov indeholdende en Bestemmelse ang. Amtsrådenes Sammensætning, med Undertagelse af Bornholms	304.	
11.	— Indm. Str. ang. den danske Lovgivnings Bestemmelser om Indfødsrets Fortabelse.	304.	
12.	— Lov om Statshaverne	306.	
15.	— Justm. Str. ang. en Mormons Vidnepligt	308.	
17.	— Lov om Anlæg af en elektro-magnetisk Telegrafslinie	309.	
17.	— Patent ang. Ophævelsen af Beleirings-tilstanden i Hertugdømmet Slesvig	309.	
19.	— Lov ang. Erstatning til Retstbetjentene for Ophævelsen af Dommer- og Skriverforu	310.	
26.	— Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1852 til 31. Marts 1853	311.	
26.	— Koloniallov for de dansk-vestindiske Besiddelser	311.	
26.	— Lov om Færøernes Lagthing	314.	

		Supple- mentet,	Saml-
		Side.	Side.
1852.			
26	Marts.	Lov ang. Redningsvæsenet paa de danske Kyster	(315.) 134.
29.	—	Patent om Amnesti for de Personer, der i Land- eller Sø-Krigsmagten have gjort Tjeneste mod den kongelige Regjering. . .	315.
29.	—	Patent for Hertugdømmet Slesvig ang. Revision af det for Hertugdømmet Slesvig udfærdigede Patent af 10. Mai 1851 om Amnesti	316.
29.	—	Patent ang. Amnesti for Hertugdømmet Holsten	317.
31.	—	Lov om Foranstaltninger til Husdyr- og især Hesteaflens Fremme	318.
31.	—	Lov om Overdragelse af Kolonisteborne paa Alheden og Randbøl-Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selveiendom . .	(320.) 136.
31.	—	Bekjendtgi. ang. Anholdelse af de Personer, som ved Patenter for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og for Krigsmagten af 29. Marts 1852 ere ubelukkede fra Amnestien	320.
2.	April.	Justm. Str., at Debtors Paategning paa Forskrivningen er en tilstrækkelig Fornøjelse i Genhold til Lovens 5—14—4.	320.
2.	—	Justm. Str. ang. hvorvidt der i Genhold til Forordningen af 21. Mai 1845 kun kan meddeles Konfirmation paa Testa- menter i de i Forordningens §§ 27 og 28 ommeldte Tilfælde	321.
3.	—	Finansm. Str. ang. at Østerskifferiet maa maa anses som Regale	323.
7.	—	Justm. Str. ang. at der med Hensyn til Udmeldelse af Meddomsmænd bliver at forholde efter Lovens 1—7—2 og For- ordningen af 4. Marts 1690 § 5	326.
10.	—	Justm. Str. ang. at Spørgsmaalet om Benaadning i alle som Justitsfager eller offentlige Politifager behandlede Sager hen- hører under Justitsministeriet	329.

		Udpl. mentet.	Indm. Scmf.
		Side.	Side.
1852.			
10. April.	Bekjendtgj. om at nogle af Statskassen erhvervede Skove herefter skulle henregnes til Domænesskove	333.	
14. —	Lov om Møllnæringen	(333.)	138.
14. —	Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Korutiendens Forandring fra Jdelse i Kjørven til faste aarlige Afgifter	(333.)	140.
24. —	Justm. Skr. ang. hvorvidt Omkostningerne ved Fængsel, der i Henhold til Forordningen af 6. April 1842 anvendes for idømte Tvangsmulfter, skulle udredes af det Offentlige	334.	
8. Mai.	Traktat, sluttet i London, mellem Danmark, Østerrig, Frankrig, Storbritannien, Preussen, Rusland samt Sverig og Norge.	335.	
12. —	Kgl. Kundgj. til den islandske Befolkning.	(337.)	143.
21. —	Bekjendtgjør. for Hertugdømmet Slesvig ang. en autentisk Interpretation af Udtrykket „rene politiske Forseelser“ i det for Hertugdømmet Slesvig under 19. Marts d. A. allerhøist emanerede Patent, ang. Revision af det for Hertugdømmet Slesvig udsærdigede Patent af 10. Mai 1851 om Amnesti	338.	
26. —	Justm. Skr. ang. Ministeriernes Myndighed til at eftergive de af en underordnet administrativ Autoritet dikterede Mulfter	339.	
30. Juli.	Adoptionsbevilling	340.	
30. August.	Plak. ang. at Opkrævningen af de ved Raadstueplakat af 20. August 1821 paabudne Passagepenge af Gaaende igjennem Stadens Porte bortfalde efter Kloften 4 Morgenen fra den 1. September d. A.	340.	
20. Septbr.	Bekjendtgj. ang. Overgang fra Finansministeriet til Justitsministeriet af Overbestyrelsen af Karantænevesenet	341.	

		Supple- mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1852.	nogle Poster og begjærer Appel, ogsaa blive at appellere paa det Offentliges Begne	354.	
—————			
1853.			
7. Januar.	Lov om den svævende Statsgjæld	356.	
7. —	Lov om Forklængelse indtil Udløbet af Marts 1854 af den ved Lov 31. December 1851 indtil Udløbet af Marts 1853 forlængede Plakat af 27. Marts 1844 angaaende nogle Begunstigelser for den direkte Handel paa andre Verdensdele . .	356.	
8. —	Indm. Skr. ang. hvorvidt der uden ved Lov kan gives nogen fortrinlig Afgang til at foretage Inddæmninger af Fjorde og Bunde i Danmark.	356.	
20. —	Indm. Skr. at Finanslovsforslaget, i Tilfælde af Folkethingets Opløsning, ikke behøver at forelægges i det nye Thing i den samme Skikkelse, hvori det var forelagt i det opløste Thing	358.	
9. Februar.	Justm. Skr. ang. om en Fader til et uægte Barn, efter at Moderen er afgaaet ved Døden, kan forlange det ubleveret fra dets Bedsteforældre osv.	360.	
19. —	Rgl. Resol. ang. Løsningen fra det under- saatlige Forhold.	361.	
23. —	Justm. Skr. ang. om en Kone, hvis Mand antoges død, og som havde erhvervet Dom til Egtefællens Ophævelse og Ret til nyt Egtefælle, uden Bevilling kunde indgaa saadant nyt Egtefælle med en Person, med hvem hun inden Egtefællens Ophævelse havde avlet et Barn	362.	
8. Marts.	Bekjendtgj. ang. en Indskrænkning i det i allerh. Resol. 16. Juli 1841, bekjendtgjort ved Plat. 31. s. M., indeholdte Forbud imod, at Hølere og andre Hand-		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1852.			
2. Oktbr.	Justm. Str. ang., om Forligsmægling kan undlades i Sager, som anlægges mod Finansministeriet i Anledning af formentlige Krav paa Statskassen	341.	
4. —	Rgl. Budstaa til den danske Rigsdag ang. Thronfølgen	342.	
4. —	Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark fra Generalpostdirektøren ang. Ophævelsen af den Skippere og Matroser, som have forlist Skib og Gods, ved allerh. Resolution af 17. Februar 1779 tilstaaede Ret til at befordres med Pakkeposterne for det halve af den tagtmæssige Betaling.	(344.)	145.
22. —	Konfirmation paa Foundation for det Smithske Legat	344.	
1. Novb.	Bekjendtgj. fra Finansministeriet med Hensyn til Opfyldelsen af Bestemmelsen i § 7 af Lov 8. April 1851	(346.)	145.
12. —	Kultm. Str. ang. Tilstale mod Geheimearkivar Wegener for hans til Rigsdagen ombadte Manuskript ang. det kongel. Budstaa om Arvesølgen	347.	
14. —	Kyndgj. for Kongeriget Danmark ang. Stadfæstelse af Statuter for en Kreditforening af Kjøbstadgrundeiere i Nørrejylland	348.	
25. —	Justitsmin. Str. ang. hvorvidt en paa en Domæneeiendom hvilende Panthæstelse kan overføres paa en anden Domæneeiendom uden Lov	349.	
30.	Indm. Cirk. ang. de fornødne Oplysninger ved Indgivelse af Audragender om Udstykningsstilladelse	351.	
3. Decb.	Justm. Str. ang. hvorvidt den, der har adopteret et Barn med fuld Arveret, kan udøve en videregaaende Testationsret, end om han havde Ægtebørn	353.	
15. —	Justm. Cirk. ang. at kriminelle Sager, hvorunder Tilstalte er frifunden under		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1853.	lende i Kjøbenhavn paa de almindelige Torvedage inden en vis Tid gjøre Ind- kjøb paa Stadens Torve	(363.)	149.
18. Marts.	Plat. indeholdende nærmere Bestemmelser om Ydelsen af Tienden til Præst og Kirke paa Island	363.	
28. —	Lov om foreløbig Indtægts- og Udgifts- bevilling indtil Finansloven for Finans- aaret 1853—54 er givet.	364.	
2. April.	Plat. indeh. Forandring i Plakat af 4. Mai 1778 om Førstrandsrettigheden paa Island	365.	
19. —	Nabent Brev ang. Opløsning af den nu- værende Rigsdag	366.	
27. —	Lov ang. den Pantegjæld til Statskassen, som hidrører fra Lov 8. April 1851 om Selveiendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods	(366.)	149.
12. Mai.	Foreløbig Lov om Forlængelse af den foreløbige Indtægts- og Udgiftsbevilling ifølge Lov af 28. Marts 1853, indtil Finansloven for Finansaaret 1853—54 er givet	366.	
18. —	Patent for det danske Monarki ang. den med den Dominikanske Republik afsluttede Vensfabs- Handels- og Skibsartstraktat	367.	
24. —	Indm. Str. at der ikke kan gives Eneret paa et Princip eller en videnskabelig Opfindelse	374.	
28. —	Lov om Endringer i Loven af 7. Februar 1851, ang. den jydskke Tolbgrændses Op- hævelse og Brændevinsbestatningens For- andring m. m.	(375.)	150.
28. —	Bekjendtgjør. for Kongeriget Danmark ang. en for Hertugdømmet Slesvig aller- høist paabudt Forandring i Brændevins- bestatningen	(375.)	150.
31. —	Bekjendtgjør. ang. Dyrplageri	375.	

		Supple- mentet.	Inhm. Samf.
		Side.	Side.
1853.			
9. Juni.	Bekjendtgj. om Ophøret af Toldbegun- stiggelsen for hvide Rattuner til Farvning fra 1. Oktober 1853.....	(376.)	150.
9. —	Justm. Skr. ang. om Grundlovens § 98 er til Hinder for, at en Tiende belægges med Arbeidkommisjariff Vaand	376.	
17. Juli.	Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaret 1853 — 54 er givet	378.	
23. —	Lov om Vederlag til de forrige Besiddere af Ufri i de danske Besiddelser i Vest- indien	378.	
31. —	Thronfølge Lov for det danske Monarki ..	(381.)	151.
8 August.	Plakat, hvorved bekjendtgjøres, at Op- krævningen af de ved Kaastrueplakat af 20. August 1821 paabudne Passagepenge for Fodgængere, der om Natten passere gjennem Stadens Porte, aldeles bort- falder fra 1. September d. A. at regne.	381.	
13. —	Bekjendtgjør., ang. de i Indenrigsmini- steriet beroende, Matrikulen vedkommende, Dokumenter og Kort, samt Betalingen for Kopier af samme.....	(381.)	154.
20. —	Lov ang. Oprettelsen af en Helbredelses- anstalt for Sindsbøge i Østifterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn	(381.)	158.
20. —	Lov ang. Forpligtelse til Jordts Afgivelse til offentlige Biveie.....	(382.)	159.
20. —	Lov om Afstaaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg samt Kloakindretninger i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder ..	(382.)	160.
20. —	Lov indeholdende nogle Bestemmelser om nye Vandanlæg i Kjøbenhavn	(382.)	165.
2. Septb.	Allerh. Resol. om Approbation paa Stats- budgettet for Finansaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854	382.	
6. —	Anordn. om Næringsdrift i de danske vestindiske Besiddelser.....	383.	

		Supple-	
		mentet.	Adm. Saml.
		Side.	Side.
1853.			
9. Septbr.	Havnereglement for Kjøbenhavns Red og Havn	(385.)	166.
8. Oktober.	Justitsmin. Str., hvorved et Fruentimmer under 18 Aar, der søgte om Bevilling til at oprette Testamente, faar Afslag	385.	
21. —	Bekjendtgj. ang. Anholdelse og Udlevering af Søfolk, der ere deserterede fra engelske Handelskibe	386.	
27. Novbr.	Lov om Pensioneringen af de i Høisalig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente med flere . . .	386.	
27. —	Lov, hvorved Kommunalbestyrelserne be- myndiges til ved overordentlige Under- støttelser at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende	387.	
17. Decbr.	Lov ang. Kongerigets Andel i Appanagen for Hans Høihed Prinds Christian til Danmark	388.	
22. —	Kirke- og Undervisn. Min. Str. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Grund- lovens § 82	388.	
29. —	Lov ang. Straffen for at bestadige de elektriske Telegrafindretninger	(389.)	172.
1854.			
4. Januar.	Lov om Udvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love til Færøerne	390.	
4. —	Lov om Udvidelse af Forordningen af 21. Mai 1845 til Færøerne	394.	
4. —	Lov ang. Toldbegunstigelser med Hensyn til Vand- og Gasledninger samt andre store Anlæg for Kommunernes Regning .	(396.)	173.
28. —	Justitsmin. Str. ang. at en Enke kan erholde Tilladelse til at hensesidde i uskiftet Bo, uanset at Børgen for de umyndige Børn nægter sit Samtykke	396.	

		Supple-	Indv.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1854.			
3. Februar.	Justitsmin. Skr. at den i udfikted Bo hensiddende efterlevende Egtefælle har fuld Raadighed til at afhænde Boets Eiendele under hvilke Betingelser den vil.	397.	
8. —	Justitsmin. Skr. at upaatakt Besiddelse som Eier af en fast Eiendom i 20 Aar udelukker Krav efter ældre af tidligere Besiddere udstedte Panteforskrivninger ...	398.	
9. —	Jagtlov for Færøerne.....	400.	
10. —	Lov ang. en forandret Bencævnelse for den bestaaende Møntfond ..	(403.)	173.
15. —	Frdg. ang. Hertugdømmet Slesvigs For- fatning.....	403.	
17. —	Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i Lov 26. Marts 1852 ang. Rednings- væsenet paa de danske Kyster	(409.)	173.
1. Marts.	Lov om Ordningen af Skole- og Under- visningsvæsenet paa Færøerne.....	409.	
3. —	Lov, hvorved Straffebestemmelserne i 5. Paragraf af Forordningen af 5. Sep- tember 1794 forandres	(413.)	174.
15. April.	Lov ang. Ophævelsen af de ifølge For- ordningen af 1. Mai 1838 § 52 ved- blevne Toldbegunstigelser	(413.)	174.
15. —	Lov om Skibsfart og Handel paa Island.	(413.)	175.
15. —	Lov om Nedlæggelse af Bommene i Sjælland med Undtagelse af dem, der findes paa gamle Kjøbenhavns Amt....	(413.)	179.
15. —	Lov, indeholdende nogle Bestemmelser ang. Handel med Kornvarer og Brød.....	(414.)	179.
15. —	Lov om Færøernes Lagthing.....	414.	
10. Mai.	Thendelov for Kongeriget Danmark....	(421.)	180.
19.	Befjendtgj. ang. nogle Forandringer i de ved Forordningen af 9. Januar 1824 givne Regler for Erhvervelsen af de akademiske Grader ved Kjøbenhavns Uni- versitet.....	421.	
24. —	Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i F. Forordningen af 26. Marts 1851	(422.)	195.

		Supple- men- t.	Samt.
		Side.	Side.
1854.			
11. Juni.	Berordning, betreffend die Verfassung des Herzogthums Holstein	423.	
21. —	Lov ang. Afhændelse af det til Lehu, Stamhuse, Fideikommisser, offentlige Stiftelser og Embeder hørende Bøndergods	(424.)	195.
23. —	Justmin. Skr. ang. at det efter Grundlovens § 85 er den Fængslede, hvem det tilkommer at føre Anke over den ham overgaaede Fængsling	421.	
3. Juli.	Justitsmin. Skr. ang. Udslettelse af en Udskrift af Forlig. hvorved var givet Pant i et Hus, hvilken Panteret var bortfalden formedelt Eksekution i Huset og dettes Salg ved Tvangsauktion	427.	
26. —	Frdg. om det danske Dionarkis Forsatning for dets Fællesanliggender	427.	
26. —	Patent, hvorved Rigsraadet sammenfalder til at møde Fredagen den 1. September 1854	433.	
4 Septb.	Zusfm. Skr. ang. de tidligere Expropriations- Anordningers Anvendelse efter Grundloven	433.	
7. —	Indenrigsmin. Skr., at Indfødsret erhverves ved at fødes paa dansk Grund, naar blot ikke Moderens Ophold ved Nedkomsten er af en ren temporær Karakter	435.	
22. —	Justitsm. Skr. ang. at fremmede Adelige efter D. L. 1—2 11 erhverve dansk Adels Rettigheder ved at betjene en Bestilling i Rangen	436.	
20. Oktober.	Abent Brev ang. Opløsningen af det nuværende Folkething	438.	
20. —	Abent Brev til det danske Folk i Anledning af det forestaaende almindelige Valg af Medlemmer til Folkethinget	442.	
20.	Abent Brev, hvorved et nyt almindeligt Valg til Folkethinget udskrives til Foretagelse den 1. December	444.	

		Supple-	Inom-
		menter.	3 omf.
		Side.	Side.
1854.			
13. Novbr.	Bekjendtgj. ang. forskjellige Portofriheden vedkommende Forhold	(444.)	197.
20. —	Bekjendtgj. ang. at Finansminister Brev Spønsted indtil videre overtager Ledelsen af de Rigsraadet vedkommende almindelige Anliggender	444.	
20. —	Kabent Brev, hvorved Folkethinget indfaldes til at møde Mandagen den 18. December	445.	
22. —	Bevilling til at to sammenbragte Børn maatte tage Arv efter Forældrene, som om de vare deres fælles sammenavlede Børn	445.	
29. —	Justitsmin. Skr. ang. Eksekution efter en i Udlandet affagt Dom	445.	
4. Decbr.	Kundgj. ang. Erhvervelse af istandste Søpasse	(446.)	198.
1855.			
7. Februar.	Kultm. Skr., om det er tilladeligt at vie en Pige, der er besvangret ved en anden end Brudgommen	446.	
15. —	Lov, hvorved Kommunalbestyrelserne be- myndiges til ved overordentlig Under- støttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende	447.	
22. —	Lov ang. Forhøielse i de for Gjælds- arresteranter anordnede Underholdnings- penge	(447.)	199.
22. —	Lov ang. de tidligere i visse Tilfælde be- falede Kundgjørelser i Adresskontoirets Efterretninger	(447.)	200.
19. Marts.	Lov, hvorved § 14 i Lov 14. April 1852 forandres	(447.)	200.
20. —	Lov ang. Afløsning af de Arvæfsterne paa de kongl. Domænegodser ifølge deres Skjæder og Forordning 26. Juni 1844 § 2 paahvilende Rjorster og Arbeider . .	(447.)	200.

		Supple-	Inom-
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1855.			
20. Marts.	Regulativ for Handelspladsen Silkeborgs økonomiske Bestyrelse	(417.)	201.
21. —	Lov om Ophævelsen af den kongl. En- handel paa Færøerne	(417.)	207.
22. —	Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne	(447.)	211.
28. —	Lov om den svævende Statsgjæld	(454.)	212.
4. April.	Lov om Løsning af Sognebaandet	(454.)	212.
6. —	Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigøres og Straffen for Ager forandres, m. v.	(451.)	214.
13. April.	Lov om Forbud mod Borttagelsen af Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Grundene udenfor Fyrindretninger og lignende offentlige Anlæg	(451.)	215.
17. —	Bekjendtgj. ang. Indsættelse i Spare- kasserne af Umhyndiges og offentlige Stiftelsers Midler under 100 Rbdlr. samt angaaende Modtagelsen i Nationalbanken af Skistemidler, der tilhøre Boer i Kjø- benhavn	(455.)	215.
2. Mai.	Abent Brev ang. Udskrivning af et nyt almindeligt Valg til Rigsdagen	455.	
2. —	Lov indeholdende nogle forandrede Be- stemmelser i Anordningerne om Skole- tvangen og om Udskrivningen af Skolen.	(455.)	216.
9. —	Lov, hvorved § 5 i Forordning af 13. Januar 1736 forandres	(456.)	217.
9. —	Frdg., hvorved Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug med nogle Modifi- kationer udvides til Island	456.	
25. Juni.	Bekjendtgj. ang. Anholdelsen og Udele- ringen af Søfolk, som ere deserterede fra belgiske Skibe	457.	
16. Juli.	Koreløbig Lov om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk	458.	
21. August.	Justitsmin. Skr. at ved Bærelsbilagninger kan fremdeles tages 5 pCt. uden Hensyn		

		Supple-	
		mentet.	Inbr.
		Side.	Sant.
1855.			
	til, at Forbringen maatte være sikret ved Pant i fast Eiendom	458.	
29. August.	Grundlovsbestemmelse om Indstrækning af Grundloven af 5. Juni 1849.	459.	
13. Septbr.	Lov om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk	(462.)	217.
25. —	Åbent Brev om Udsættelse af Rigsdagens Møder	462.	
2. Oktober.	Kundgjørelse om Indstrækningen af Grundloven af 5. Juni 1849	463.	
2. —	Forfatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender	463.	
2. —	Foreløbig Lov ang. Valgene til Rigsraadet	474.	
12. —	Allerh. Resol. ang. Ministrenes Rang . .	474.	
16. —	Kundgj. ang. Oprettelsen af et Ministerium for Monarkiets fælles indre Anliggender.	474.	
10. Novbr.	Allerh. Kundgjørelse ang. den nærmere Bestemmelse af Hertugdømmet Slesvigs særlige Anliggender.	475.	
3. Decbr.	Allerh. Resol. ang. Ministert konferencer. .	475.	
1856.			
1. Januar.	Allerh. Reskript ang. Kongens morgantatte Egteskab med Lehnsgrevinde Danner.	476.	
15. —	Lov, hvorved Kommunalbestyrelserne be- myndiges til ved overordentlig Under- støttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende.	476.	
28. —	Lov ang. nogle midlertidige Foranstalt- ninger, sigtende til at sikre Staden Kjø- benhavn tilstrækkelig Forsyning med billige Livsforbrødenheder	(477.)	217.
28. —	Lov indeholdende en Forandring i Plakat af 4. Oktober 1815 §§ 11 og 12	(477.)	218.
28. —	Lov indeholdende en Forandring i § 2 af Loven af 26. Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. .	(477.)	219.

		Supple- mentet.	Jubel- Saml.
		Side.	Side.
1856.			
28. Januar.	Lov for Færøerne, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underholdningsbidrag til vægte Børn	477.	
5. Februar.	Fælles-Indenrigsmin. Skr. i Anledning af en Forespørgsel fra den portugisiske Chargé d'affaires angaaende de Ret- tigheder, der tilkomme Portugisere her i Riget	479.	
16. —	Lov ang. Oprettelsen af en Anstalt til Ophold for uheldbefulde Sindssvage i Nørrejylland	(480.)	219.
16. —	Lov ang. Forandring i § 4 af Lov om Skibsfart og Handel paa Island af 15. April 1854	(481.)	220.
16. —	Byndelov for Færøerne	481.	
16. —	Lov om Erhvervelse af Forsørgelsesret i Fattigdistrikterne i Færø Amt	481.	
23. —	Lov om Afsløsning af det Sognebeboerne lovligt paahvilende Vægt og Arbejde ved Kirkeparationer	(483.)	220.
28. —	Bekjendtgj. ang. Forandring i Kund- gjørelse af 4. December 1854 om Er- hvervelsen af islandste Søpas	(484.)	221.
28. —	Foresløbtigt / ormalbudget for den toaarige Finansperiode	484.	
8. Marts.	Lov, hvorved det paalægges Høiestret til angive Grundene for dens Domme.	(484.)	221.
8. —	Lov om nogle forandrede Bestemmelser for Borger- og Almestolevæsenet i Kjøb- stæderne og paa Landet	(484.)	222.
8. —	Lov ang. Jordmødrenes Lønning	(484.)	232.
8. —	Lov ang. Redfættelse af Gebhyret for At- tester af Skjøde- og Pantebøgerne til Brug for Brandforsikringsforeninger for urørlige Eiendomme paa Landet og Fritagelse for Brug af stemplet Papir for saadanne Foreninger	(485.)	234.
8. —	Lov ang. Oprettelsen af en Veterinær- og Laudbohojskole	(485.)	235.

		Supple- ment.	Inen- Samt.
		Side.	Side.
1856.			
8. Marts.	Lov ang. Anlæg af en Kanal til Lettelse af Seiladsen forbi Grundene ved Løgstør	(485.)	237.
8. —	Lov om Tilveiebringelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse	(485.)	238.
8. —	Lov om Høsterhandel paa Landet	485.	
17. —	Bygningslov for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder	(488)	239.
17. —	Lov ang. Bevilling af en Jernbanes Anlæg fra Fjærø Kalkbrud til et Udskibningssted ved Fjærø Strand.	(488.)	258.
1. April.	Lov ang. et Tillæg til § 5 i Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855	488.	
1. —	Lov ang. en foreløbig Tillægsbevilling for Finansperioden 1856—58	489.	
1. —	Lov om Portofrihed samt visse Portomoderationer	(489.)	259.
2. —	Bekjendtgj. ang. en Tillægsafgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beisele Island	489.	
2. —	Bekjendtgj. ang. en Tillægsafgift for visse fremmede Nationers Skibe, naar de beisele Færøerne	489.	
5. —	Rougl. Resol. ang. Fritagelse for Tiltale for nærbødige Ytringer mod Kongen	490.	
17. Mai.	Bekjendtgj. ang. Anholdelsen og Udleveringen af Søfolk, der ere deserterede fra venezuelanske Skibe	490.	
24. —	Bekjendtgj. om, at de af Kongeriget udfærbne Landværnepligtige herester ikke ville erholde de dem tilkommende Marschpenge udbetalte ved de respektive Troppesafdelinger m. fl.	(491.)	259.
6. Juni.	Konvention med Nederlandene ang. Ansættelse af Konsularembetsmænd i de respektive Kolonier, derunder, for Danmarks Vedkommende, indbefattet Island og Færøerne	491.	

		Supple-	Indv.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1856.			
7. Juni.	Bekjendtgj. ang. Indretningen af en særlig juridisk Examen ved Kjøbenhavns Universitet	492.	
13. —	Deklaration ang. Ophævelse af Artikel 5 i Handelstraktaten imellem Danmark og Sverig af 2 November 1826	493.	
14. —	Indenrigsmin. Skr. ang. hvor den i Bigami uskyldige Hustru og de i Ægtefædet avlede Børn ere forsørgelsesberettede	494.	
21. —	Allerh. Bekjendtgj. ang. nærmere Bestemmelse af Hertugdømmet Holstens særlige Anliggender	495.	
24. Septbr.	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Indførelse af Menighedsraad, deres Betydning og Virksomhed	496.	
29. —	Justitsmin. Skr. at der ikke til Ophævelsen af en Ægtepagt udfordres særlig Bevilling	500.	
3. Oktober.	Bekjendtgj. ang. Tilladelse til ved Religionsundervisningen i Skolen og ved Konfirmationen at benytte Luthers Katekismus med en kort Forklaring af Balslew i Stedet for Valles Lærebog.	(500.)	259.
18. —	Patent for det danske Monarki, betræffende den med Kongeriget Nederlandene afsluttede Konvention angaaende Ansættelse af Konsularembetsmænd i de respektive Kolonier, derunder, for Danmarks Vedkommende, indbefattet Island og Færøerne.	501.	
19. Novbr	Bekjendtgj. ang. at de i Kongeriget Beggesicilierne hjemmehørende Skibe, som besæile Island og Færøerne, for dic at drive Handel, ere fritagne for at erlægge den i kongl. Resolution af 1. April d. A. fastsatte Tillægsafgift af 2 Rdl. pr. dansk Kommercelæster	503.	

		Supple- mentet.	Inbr. Saml.
		Eide.	Eide.
1856.			
16.	Decbr.	Finansmin. Skr. ang., at Arvelegitimationsthingsvidne ikke er nødvendig for at en Transport fra en Afdøds Arvinger paa Statsobligationer, der ere noterede paa Afdødes Pavn, kan noteres i Statsgjældscontoret	503.
1857.			
21.	Januar.	Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Lov af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.	(504.) 260.
21.	—	Lov, indeholdende en Forandring i § 2 i Lov 25. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster.	(504.) 260.
21.	—	Lov om Forandring i Bestemmelserne angaaende Ligningen af Bidraget til det for Kjøbstæder og Landdistrikter paa Den Bornholm fælles Amtsfond	(505.) 261.
21.	—	Lov om Oprettelsen af et nyt Blinde-Institut	(505.) 261.
21.	—	Lov om Straf for Dyrplageri	505.
21.	—	Lov om Lønningen for Medlemmerne af Høiesteret	505.
21.	—	Lov, hvorved Lov af 29. December 1852 udbides til ogsaa at gjælde om de for Kommuner eller Privates Regning anlagte elektriske Telegrafer	506.
21.	—	Lov, hvorved Loven om Høkerhandel paa Landet af 8. Marts 1856 forandres og nærmere bestemmes	506.
21.	—	Lov, hvorved Indenrigsministeriet bemyndiges til i hvert Efteraar at lade afholde Licitationer over Udførelse af de til Vedligeholdelse og Hovedreparation af Hovedlandeveie i det paafølgende Finansaar fornødne Arbejder	507.

1857.		Supple- mentet.	Grøn- Saml.
		Side.	Side.
15.	Februar.	Lov ang. Forandringer i Forordningen af 25. Mai 1804 om den vestindiske Landsøverret	(508.) 262.
15.	—	Lov ang. Forkyndelse af Stævninger til Kjøbenhavns Soret	(508.) 263.
15.	—	Lov, indeholdende et Tillæg til Lov 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster	(508.) 263.
15.	—	Lov om Indkvartering af det Personale, der udsendes af Generalstaben til topografiske Arbejder	(508.) 264.
15.	—	Lov ang. Overdragelsen af Odense Kanal til Odense Kjøbstads Kommune	508.
4.	Marts.	Lov om Forandringer i Forligsvæsenet	(509.) 265.
4.	—	Lov ang. Sognekogdernes fremtidige Lønning	(509.) 267.
4.	—	Lov ang. Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29. Februar 1792, m. m.	(509.) 267.
4.	—	Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender	(509.) 274.
4.	—	Lov, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns Bedkommende paabydes i flere hidtil undtagne Tilfælde	(510.) 280.
4.	—	Lov ang. Berettigelsen til at udføre Arbejder vedkommende Kjøbenhavns Vand- og Gasværker	(510.) 281.
4.	—	Lov om Udvidelse af Lov angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster af 26. Marts 1852 § 6	(510.) 282.
4.	—	Lov om Forandring i Forordningen om Daaben af 30. Mai 1828	(510.) 282.
1.	—	Lov, hvorved Udstykning af det private Fordegods paa Færøerne søges indstrænket	510.
1.	—	Lov om Udskiftning af Fælleshauger paa Færøerne	517.
4.	—	Lov om Anlægget af en Jernbane i Nørrejylland	522.

		Supple- ment.	Ineni- Samf.
		Side.	Side.
1857.			
6. Marts.	Justitsmin. Skr. om, hvorvidt Plakaten af 28. Mai 1825 ogsaa maatte være at anvende, naar det er vedkommende Fattigvæsen, der har et uægte Barn under Forsørgelse, som optræder med Paastand om ved Øvrighedens Foranstaltning at erholde Alimentationsbidrag hos den udlagte Barnefader, uanset at Plakatens Ord bogstavelig forudsætte, at det er Barne-moderen, der i dette Diemed henvender sig til Øvrigheden.....	522.	
11. --	Justitsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Danste Lovs 3—16—16—8.....	523.	
14. --	Traktat ang. Afsløsningen af Sunds og Belttolden	524.	
28. --	Foreløbig Lov ang. Transittolden m. m..	537.	
16. April.	Foreløbig Lov om Bemyndigelse for In-denrigsministeriet til at udstede Forbud mod Indførsel af Hornkvæg m. m.....	537.	
6. Mai.	Lov om Anvendelse af de ved Sundtoldens Afsløsning indbundne Summer, samt om Bemyndigelse for Finansministeren til overordentlige Afbetalinger paa Statsgjælden	537.	
6. --	Lov indeholdende Tillæg til de gjældende Lovbestemmelser om Postforsendelser	(539.)	283.
1. Juli.	Justitsmin. Cirk. ang. en udvidet Bemyndigelse for Overøvrighederne til at approbere Overenskomster og Dispositioner med Hensyn til Umyndiges Eien-dele	539.	
23. --	Justitsmin. Skr. ang. Omfanget af Fædres Forsørgelsespligt mod deres Husstruer og ægte Børn og de Tvangsmidler, der mod dem kunne anvendes.....	546.	
19. Septbr.	Foreløbig Lov om Foranstaltninger i Anledning af Kolera	548.	

		Supple-	Inhm.
		mentet,	Samt
		Side.	Side.
1857.			
26. Septbr.	Justitsmin. Str. ang. at Amtmanden er bemyndiget til at betage en Enke Ret til at sidde i uskiftet Bo	548.	
17. Oktober.	Justitsmin. Str. ang. Eksekution af Bånd- og Brødsstraffen	549.	
30. —	Lov om Forandringer i Loven af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster, dens §§ 3 og 6.	(550.)	284.
28. Novbr.	Foreløbig Lov ang. midlertidig Ophævelse af Indsørfelstolden for adskillige Gjenstande	550.	
30. —	Lov om Proklamata i Boer	(550.)	284.
30. —	Lov om Ophævelse af Daabens Rødvedighed som Betingelse for Arveret.	(550.)	285.
30. —	Lov om Afstaaelse af Grunde til Båndaflednings- eller Kloakanlæg.	(550.)	285.
30. —	Lov ang. Staden Kjøbenhavns og dens Grundes Forsyning med Vand fra de nye Vandværker	(551.)	290.
30. —	Lov om Beskyttelse af de til Kjøbenhavns Vandværker henhørende Værkers Anlæg og Beholdere m. v.	(551.)	294.
30. —	Lov ang. nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshusarbejde.	551.	
30. —	Venstabs- og Handelstraktat med Persien. Slutted i Paris	552.	
30. —	Justitsmin. Str. ang. Adoption af tvende per subsequens matrimonium legitimerede Børn	552.	
14. Decbr.	Lov indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn.	(553.)	296.
14. —	Lov ang. en Grundtært for Staden Kjøbenhavns udenbys Grunde	(553.)	301.
14. —	Lov om Udvælsen af Færgerettigheden i Kjøbenhavn	(553.)	304.

		Supple-	Indm.
		menter.	Saml.
		Side.	Side.
1857.			
17. Decbr.	Bekjendtgj. ang. Proklamatas Indrykkelse i Bornholms Avis	553.	
29.	Lov om Forandring i Forordning 21. Mai 1845	(553.)	305.
29. —	Lov ang. at Umyndiges Midler paa 100 Rdlr. og derunder ikke for Fremtiden skulle indsættes i Overformynderierne, m. m.	(554.)	305.
29. —	Lov om Kvindens Myndighed	(554.)	306.
29. —	Lov, hvorved § 3 Nr. 10 i Forordning 30. April 1824 om Præsters Embede med Hensyn til Ægtefælle forandres	(551.)	306.
29. —	Lov om Udvidelse til Færøerne af Forordning for Kongeriget Danmark af 8. Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed	554.	
29. —	Lov ang. Ligning af de Beløb, som udfordres til Bestridelse af de aarlige Udgifter ved Helbredelsesanstalterne for Sindssvage i Østifterne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, og i Nørre-Jylland	(555.)	307.
29. —	Lov om Grindfangsten paa Færøerne	555.	
29. —	Lov om Eftertryk m. m.	(557.)	307.
29. —	Lov om Haandværks- og Fabriksdrift samt Handel og Beværtning m. m. . . .	(557.)	311.
29. —	Lov om Afløsning af Forpligtelsen til at erlægge Drotorn og Bropenge	(557.)	339.
29. —	Lov ang. Sandflugtsstræknningernes Behandling m. m.	(557.)	342.
29. —	Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene	(557.)	344.
29. —	Lov om Fiskeriet i Limfjorden	(557.)	350.
29. —	Midlertidig Lov ang. Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse	(558.)	358.
29. —	Foreløbig Lov, indeholdende et Tillæg til Lov 6. April 1855, dens § 2	558.	

		Suppl. mentet.	Saml.
		Græ.	Side.
1857.			
29. Decbr.	Lov om nogle Forandringer i Anordning af 20. Marts 1844 angaaende Borger- og Almneffolevæsenet i Kjøbenhavn	(559.)	364.
30. —	Bedtægt for Bestyrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender	559.	
31. —	Bekjendtgj ang. den fremtidige Bestyrelse af Kjøbenhavns Overformynderi	573.	

1858.			
12. Januar.	Lov om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter	(574.)	365.
12. —	Lov, hvorved Bygningsloven af 17. Marts 1856, for saa vidt den angaar Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne	(575.)	366.
12. —	Lov om Ophævelse af de ved Reglement 20. September 1838 § 1 og § 7 fastsatte Gebyrer for Kvarantænepasser	(575.)	371.
5. Februar.	Indenrigsmin. Skr at Reglerne om bunden Rentefod ogsaa maa gjælde med Hensyn til Forlig, hvorved den paa-gjældende Fordring fikres ved Pant i fast Eiendom	575.	
21. —	Pensionslov for de under Ministerierne for Monarkiets Fællesanliggender hørende Embedsmænd og disses Enter og Børn	(576.)	372.
24. —	Lov om Forhøjelse af Invalidforsørgelsen	(576.)	376.

		Supple-	Indm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1858.			
17. Marts.	Bekjendtgj. om Tilbagekaldelse af den Indenrigsministeren ved foreløbig Lov af 29. December 1857 meddelte Bemyndigelse til i Kongens Navn at udsærdige Bevilinger til at svare høiere Rente end 6 pCt. af Laan i faste Eierdomme	576.	
20. —	Bekjendtgj., hvorved det i Lov om Haandværks- og Fabriksdrift samt Handel og Beværtning m. m. af 29. December 1857 § 55 indeholdte Forbud imod at drive Høsterhandel indenfor en vis Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig gjøres gjældende i Forhold til forskjellige Handelspladser og Flækker	(577.)	377.
30. —	Bekjendtgj. ang. Ophævelse af den i Plakat 8 August 1839 indeholdte Bestemmelse om, at der for den sammesteds omhandlede Paategning paa Reisendes Pas skal erlægges samme Gebyr, som om nyt Pas blev udstedt	(577.)	378.
31. —	Lov om Indkaldelse og Ombytning af ældre Statsobligationer, henhørende til Monarkiets fælles indenlandske Statsgjæld m. m.	(577.)	378.
15. April.	Foreløbig Lov om en Forandring af § 6 i Lov af 6. Mai 1857 angaaende Transittolden m. m.	577.	
16. —	Deklaration af den danske og svenske og norske Regjering ang. Kystfarten mellem disse Riger af Skibe over 15 Kommerceløster, Drægtighed	578.	
15. Mai.	Kongelig Resolution ang. Ophævelsen af et Vægtstøb	580.	

		Supple- mentet,	Juris, Saml.
		Side.	Side.
1858.			
18. Mai.	Justitsmin. Str. ang. hvorvidt Adop- tivbørn kunne anses at arve ab inte- stato	580.	
21 —	Venskabs-, Handels- og Skibsartstraktat med Siam	482.	
1. Juni.	Kongl. Resol. ang. Betingelserne for at blive Translatør	582.	
18. —	Bekjendtgj. ang. Sammensætningen af Repræsentantskabet for Landets alminde- lige Brandforsikring	(583.)	381.
21. —	Deklaration ang. den gjensidige Handel og Skibsfart paa de joniske Øer og Dan- mark	583.	
30. —	Justitsmin. Str. ang. Konvertering af Ris til Fængsel	584.	
5. Juli.	Justitsmin. Str. ang. at et Fruentim- mer over 25 Aar ikke behøver Forældres eller Berges Samtykke til Ægteskabs Indgaaelse m. m.	584.	
30. Septbr.	Bekjendtgj. ang. forandrede Bestemmelser med Hensyn til Noteringen af Kursen paa Kjøbenhavns Børs	(586.)	382.
17. Oktober.	Bekjendtgj., indeholdende Regulativ, hvor- ved den i Lov 16. Februar 1856 ang. Nørresundbys Næringsforhold, § 1, om- melbte Grændse for bemeldte By, fast- sættes, og Byens Kommunalvæsen m. m. i Henhold til samme Lovs § 3 ordnes . .	(586.)	384.
19. —	Justitsmin. Str. om, hvorvidt Kvinder efter Loven af 29. December 1857 kunne indgaa Kaution	586.	
6. Novbr.	Rundgj. hvorved Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855 ophæves for Hertugdømmet		

		Supple- mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1858.	Holstens og Hertugdømmet Lauenborgs Bedkommende.....	587.	
6. Novbr	Patent for Hertugdømmet Holsten an- gaaende Ophævelsen af §§ 1 6 i For- ordningen af 11. Juli 1854 om Hertug- dømmet Holstens Forfatning og den allerhøjeste Befjendtgjørelse af 23. Juni 1856 ang. nærmere Bestemmelse af dette Hertugdømmes særlige Anliggender.....	588.	
6. —	Lov for Færøerne om Proklamata i Boer.....	588.	
6.	Anordn., hvorved de i Lov 29. Decem- ber f. A. indeholdte Bestemmelser om Eftertryk gjøres anvendelige paa Bærker, som udgives i Frankrig.....	(590.)	391.
21. Decbr.	Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Lo- ven af 26. Marts 1852 angaaende Red- ningsvæsenet paa de danske Kyster.....	(590.)	492.
30. —	Lov indeholdende nogle Bestemmelser om forskjellige Fallitvæsenet vedrørende Rets- forhold samt om Behandlingen af Fallit- boer og andre Boer.....	(590.)	392.
30. —	Bygningslov for Kjøbstæderne i Konge- riget Danmark.....	(591.)	397.
30. —	Lov ang. Forandring i Lov 6. April 1855 sammes § 2.....	(591.)	406.
30.	Lov ang. nogle nærmere Bestemmelser med Hensyn til Snekastningsarbeidet.....	(591.)	406.
30. —	Lov om Landvæsenstommisioners og Overlandvæsenstommisioners Sammen- sætning og Forretningsgang m. m.	(591.)	407.
30. —	Lov ang. Lærvesosers Udstiftning m. v..	(591.)	415.
30. —	Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavn's Havnevæsen.....	(591.)	418.
30. —	Lov om Udbetaling af Gager og Løn- ninger i Finansaaret 1859 - 60.....	592.	

		Supple- mentet.	Indr. Saml.
		Side.	Side.
1859.			
17. Januar.	Lov indeholdende Tillæg til og Forandring i den gjældende Lovgivning om Bands Afledning m. v.	(592)	419.
28. —	Justitsm.n. Str. ang. Gyldigheden af en for Amtmanden mellem et Par Egtesfolk vedtagen Forening om Delingen af deres fælles Bo i Tilfælde af Separation eller Skilsmisse	592.	
2. Februar.	Raadstue=Plak. ang. Paaligning paa Menigheden af Udgifterne ved Reparationen af Taarnet og Spiret paa Vor Frelser's Kirke paa Christianshavn	594.	
14. —	Justitsmin. Str. ang. at Dommeren bør ved Retskriveren bedømme Gyldigheden af Kvitteringer paa indfrieede men uudslettede Forhæftelsesdokumenter, og at Udslettelsen sker uden Betaling	595.	
15. —	Justitsmin. Skt. ang. at infamia facti ikke lader sig hæve ved nogen Dypreisning	596.	
7. April.	Bekjendtgj. ang. Opkrævningen af en Tillægspræmie af samtlige i Kjøbenhavns Brandforsikring forsitrede Bygninger	(596)	427.
21. Mai.	Bekjendtgj. ang. at Danmark tiltræder Deklarationen paa Pariser-Kongressen af 16. April 1856 om neutrale Staters Rettigheder under Krige imellem fremmede Sømagter	596.	
27. —	Allern. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af de under dets Møde i Aaret 1857 afgivne allerund. Betænkninger og øvrige indgivne Andragender	598.	
27. —	Forordn. ang. en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 6. April 1855, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde fri-		

		Supplimentet.	Inden. Saml.
		Side.	Side.
1859.	gjøres og Straffen for Ager foraudres, m. v.	599.	
30. Juni.	Justitsmin. Str. ang. Anmeldelse af Børns Fødsel.	600.	
18. Juli.	Justitsmin. Str. ang., at et bigamist Ægteskab maa anses hævet ved den Bigamen overgaaede Straffedom	601.	
19. —	Justitsmin. Str. ang. hvilke Retsmidler Fattigvæsenet har til at fremtvinge Udbetaling af de Mænd paahvilende Bidrag til forladte og separerede Hustruers og deres Børns Underholdning	602.	
30. —	Bekjendtgj. om Tilladelse til at benytte Reiserufer i Limfjorden	(604.)	427.
30. August.	Anordn., hvorved de i Lov 29. December 1857 om Eftertryk m. m. indeholdte Bestemmelser gjøres anvendelige paa de i Hertugdømmet Holsten udgivne Bøger	(604.)	428.
20. Septbr.	Bekjendtgj. ang. Indskrivningsbøgerne for uopfeligge Obligationer af Monarkiets Statsgjæld	(604.)	428.
21. —	Bekjendtgj. ang. nogle allerhøiest approberede Regler for Indkaldelsen og Ombytningen af ældre Statsobligationer, hørende til Monarkiets fælles indenlandske Statsgjæld	(604.)	431.
22. —	Bekjendtgj. ang. den Fremgangsmaade, som bliver at følge ved Ombytningen af ældre Statsobligationer, hvad enten disse ere indkaldte eller frivillig indsendes	(605.)	433.
23. —	Justitsmin. Str. ang. Afgangen til at indgaa borgerligt Ægteskab	605.	
24. —	Patent for det danske Monarki ang. en med Persien affluttet Venstabs- og Handelsstraktat.	606.	

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Side.
1859.			
24. Oktober.	Bekjendtgj. ang. Pramme og Fartøier i Kjøbenhavns Havn	(609.)	438.
16. Novbr.	Bekjendtgj. om Ansættelse af Lærereinder ved Borger- og Almuestolerne og deres Uddannelse hertil	609.	
22. —	Lov om nogle Forholdsregler i Anledning af Ombytningen af Obligationer, henhørende til Monarkiets indenlandske Statsgjæld	(609.)	438.

Plat. ang. Anmeldelser af Vielser, Fødsler og 2. Febr. Dødsfald i den mosaiske Menighed. (Kjøbenhavns Raadstue.)

Ved Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 15. November 1848 er det bestemt, at den ved Anordning af 29. Marts 1814 § 12 befalede Anmeldelse af Vielser, Fødsler og Dødsfald i den mosaiske Menighed i Kjøbenhavn for Fremtiden under den i bemeldte Anordnings § 13 fastsatte Mølt skal ske til hver af de tvende Mænd, af hvem de i Anordningen foreskrevne Protokoller føres, hvorved dog ingen Forandring sker i den ved Reskript af 29. Mai 1810 fastsatte Betaling. Til at føre Protokollerne har Magistraten udnævnt

Lov om almindelig Børnepligt for Kongeriget 12. Febr. Danmark. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Ligesom Børnepligtens Almindeliggjørelse i Bort Kongerige Danmark alt i Vor høifalige Fr. Faders Regjeringstid har været Gjenstand for den omhyggeligste Overveielse og Forhandling med de raadgivende Provindsialstænder, saaledes have ogsaa Vi fundet det nødvendigt at fremme dette Anliggendes Tilendebringelse med al den Hurtighed, som dets indgribende Bigtighed har tilladt. Efterat til dette Vi med et Lovudkast har været forelagt Rigsforsamlingen, byde og befale Vi som følger:

Sjette Hæfte.

1

12. Febr.

Første Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

1. Alle de Mandspersoner, der have Indfødsret i Bort Kongerige Danmark, skulle uden Hensyn til Stand eller Herkomst være Børnepligten underkastede. Den samme Forpligtelse paahviler ogsaa Udlændige, der have erhvervet fast Hjem her i Riget, forsaavidt ingen Konvention med en fremmed Stat eller noget undersaatligt Forhold til en saadan maatte være til Hinder derfor.

2. Da de almindelige Regler, hvorefter Børnepligten bliver at ordne, ikke finde Anvendelse paa Island, Færøerne eller Bore Kolonier udenfor Europa, blive de der fødte Mandspersoner kun, naar de siden maatte erhverve fast Hjem nogensteds i Bort Kongerige Danmark, Børnepligten undergivne.

3. Stjøndt Bort Land Bornholm har sit særegne Forsvarsvæsen, saa ville dog de, der ere fødte sammesteds, være den sædvanlige Børnepligt underkastede, saafremt de tage Ophold noget andet Sted i Danmark i en saadan Alder, at Børnepligtens Opsyldelse endnu kan fordres.

4. De, der hidtil have været fritagne for Børnepligten, hvad enten saadan Frihed er grundet paa Fødsel eller først senere er erhvervet, navnlig ved Indbetaling af en Kjødsel til Landmilicefonden eller Spindrulleringsfonden, skulle, forsaavidt de ere fødte i Aaret 1826 eller senere, være Børnepligten underkastede lige med den hidtilværende børnepligtige Befolkning. De i Aaret 1826 fødte Børnepligtige, der ved den i 1848 afholdte Session ere enten udslettede af Rulterne eller midlertidigen forbigaaede, blive at behandle ved de forestaaende Extrasessioner lige med de hidtil for Børnepligt fritagne Personer fra samme Aar.

Naar nogen, der i Henhold til den tidligere Lovgivning er bleven fritagen ved Indbetaling af en Kjødsel, skulde

blive udfreven til aktiv Tjeneste, bliver den erlagte Rjen- 12. Febr.
delse at tilbagebetale ham, saafremt den er bleven indbetalt
forinden Udfstedelse af Plakaterne af 10de og 27. Juli
1846.

5. De derimod, som ere fødte forinden den 1. Januar
1826, forblive i Besiddelse af den tidligere erhvervede Frihed;
dog at de, som i Henhold til Bor Anordning af 23. Sep-
tember sidstleden maatte ekstraordinært udfrives i Anledning
af den nærværende Krig, blive pligtige at udsjøre den Tje-
neste, hvortil de ere udfrevne, saalænge de bestaaende Krigs-
forhold maatte gjøre det nødvendigt. Imidlertid skulle de,
der inden 1. Januar d. A. have indladt sig i Ægteskab,
være fritagne for Udfribning efter den nævnte Anordning.
Fremdeles vil Bestemmelsen i den sidste Del af den fore-
gaaende §, naar det der forudsatte Tilfælde er tilstede, saa-
vel som Bestemmelserne i §§ 6 og 7, finde Anvendelse paa
de i Anordningen af 23. September f. A. omhandlede
Personer. Endeligen forandres Bestemmelserne i Anordningens
§ 12 derhen, at den udfrevne ogsaa kan stille en Værne-
pligtig for sig.

6. Enhver, der har modtaget den geistlige Ordination
eller er fast ansat som Skolelærer, er fritagen for al Krigs-
tjeneste og udslettes af Rullen. Den samme Fritagelse
gjælder og alle af Staten anerkjendte Religionsfunds
Geistlige.

7. Alle de, som ere dømt paa Vren eller have lidt
Straf af offentligt Arbejde, ville, som uværdige til at tjene
i Bor Armee eller paa Bor Flaade, være at udelukke af
samme, dog uden at de derfor fritages for i fornødent Fald
at anvendes ved særlige Arbejdskommandoer og deslige, i
hvilket Diemed de forblive staaende i Rullen, indtil de
opnaa den Alder, med hvilken Værnepligten i Almindelighed
ophører.

8. Ved Anvendelsen af de Bestemmelser i nærværende

12. Febr. Lov, hvorefter Rettigheder og Forpligtelser bero paa en vis Alder, bliver stedse kun at tage Hensyn til den saakaldte „Lægdsrulle-Alder“, Aaret beregnet fra 1. Januar til 31. December; og forstaaes ved Lægdsrullealder det Alders Aar, som den Paagjældende har fyldt ved Kalenderaarets Begyndelse, saa at t. Ex. de i Aaret 1826 fødte ere at anse som 22-aarige i Aaret 1849.

9. Enhver Mandsperson bliver, saasnart han er konfirmeret, at indføre i Lægdsrullen, til hvilken Ende Sognepræsten har at gjøre behørig Anmeldelse om de konfirmerede Drengene.

De, der paa den Tid, nærværende Lov træder i Kraft alt ere konfirmerede, men ei endnu have opnaaet 23 Aars Alderen, have, forsaavidt de ikke allerede ere optagne i Skolerne, i Løbet af 4 Uger fra den Tid, nærværende Lov er traadt i Kraft, at anmeldte sig hos vedkommende Lægdsforstander for at optages i Lægdsrullen paa det Sted, hvor de til den Tid have fast Ophold, og til den Ende at fremlægge Døbeattest eller andet lovligt Bevis for deres Alder. Om Anmeldelsen meddeles den paagjældende et Bevis uden Betaling, hvormed han siden har at legitimere sig. De, der forsømme saaledes at anmeldte sig inden den anførte Tid, blive ved Politiretten at anse med Mulk af 2 Rbdlr., hvilken Mulk gjentages for hvert af de paafølgende Aar, Anmeldelsen forsømmes, indtil de paagjældende skulle møde for Sessionen.

Under samme Mulk skulle Bekjendere af andre Konfessioner end den evangelisk-lutheriske og den reformerte anmeldes for Lægdsforstanderen, for at indføres i Rullen, naar de fylde det 15. Aar; have de fyldt 15 Aar, men ei endnu opnaaet 23 Aars Alderen, skulle de under samme Ansvar melde sig inden den fornævnte Frist af 4 Uger.

Den samme Forpligtelse paalægges fremdeles Fremmede, som uedsætte sig her i Riget, og de i §§ 2 og 3 ommeldte

Personer, saa vel med Hensyn til deres Børn som til dem 12. Febr. selv, forsaavidt de ere i det i §§ 1—3 omhandlede Tilfælde og ei endnu have opnaaet den i nærværende Lovs § 29 ommeldte Alder.

De hidtil for Bærnepligten fritagne Mandspersoner, som ere fødte i Maret 1826 og saaledes staa for Udskrivning paa den første Session, ville, saafremt de ikke have anmeldt sig til den angivne Tid eller i alt Fald forinden Sessionens Afholdelse, eller naar de uden lovligt Forsald udeblive fra Sessionen, være at udskrive forlods.

10. Alle Mulkter, der skulle erlægges efter denne Lov, tilfalde vedkommende Fattigvæsen.

11. Bærnepligten opfyldes enten i Bor Land-Armee eller i Bor Søjteneste, i Overensstemmelse med de Regler, som indeholdes i det følgende.

12. Ingen andre Fritagelser eller Begunstigelser med Hensyn til Bærnepligtens Opfyldelse kunne herefter tilstedes end de, der have Hjemmel i nærværende Lov og Anordningen af 23. September f. A.

Andet Kapitel.

Om Bærnepligten i Henseende til Land-Krigstjenesten.

13—25.

26. Enhver, der er udfreven til den staaende Hær, og ei endnu er indtraadt i militær Tjeneste, er berettiget til at stille for sig og til den Ende selv at skaffe en anden Mand til Veie, som skal træde i hans Sted. Stillingen bliver at berigtige enten for Sessionen, eller, efter dennes Afholdelse, for den paagældende Troppesafdeling.

27—33.

34. I hvor vel Forpligtelsen til at tjene i Armeen i Reglen ophører med 38 Aars Alderen, vil dog Enhver, endog efterat han har opnaaet denne Alder, være pligtig

12 Febr. til, naar Fædrelandet udsættes for fjendtligt Overfald, da, paa Opfordring af Os eller af dem, som af Os dertil ere bemyndigede, at gribe til Vaaben, for, saa vidt han formaar, at medvirke til at afværge saadant Overfald, i hvilken Henseende det vil have sit Forblivende ved den allerhøieste Forordning af 3. Juni 1801.

35. Den Rigets Indvaanere saaledes paahvilende Børnepligt til Armeen skal, saalænge de ikke ere indkaldte til Tjeneste, ei være dem til Hinder i at tage Ophold, hvor de ville, indenfor Rigets Grændser, dog at de, fra den Tid, de ere blevne optagne i Rullerne (§ 9), i Tilfælde af Flytning forsyne sig med behørig Følgeseddel. Denne udstedes af Lægdsmanden paa det Sted, hvor den Vedkommende staar i Rullen, og afleveres inden 8 Dage efter Ankomsten paa det nye Opholdssted til Lægdsmanden sammesteds, der for Modtagelsen meddeler sin Tilstaaelse og derefter afleverer den til sin Lægdsforstander, som igjen besørger den tilstillet Udstederen. Forsømmelse hermed fra den Børnepligtiges Side anses med Mulk af 2 Rbdlr.

Ligeledes skal det staa enhver Landværnepligtig frit for, naar han tager fast Ophold et andet Sted end det, hvor han er indført i Rullen, at lade sig omveyle fra et Udskrivningsdistrikt til et andet.

36—39.

40. Den Forpligtelse, som for Tiden paahviler Kjøbstadsbeboerne til at gjøre Tjeneste i vedkommende Kjøbstads Borgervæbning eller Brand- og Politikorps, skal fremdeles vedblive, dog at Tjeneste i Borgervæbningen eller Politikorpsket ikke kan affordres nogen, der henhører til den staaende Hær. Tjeneste i Brandkorpsket kan ikke fritage nogen, der henhører til den staaende Hær, fra at opfylde den Tjeneste, som hans Stilling i denne medfører.

Tjenesten i saadanne Korps bliver alene at betragte som en Kommunalbyrde til Overholdelsen af den indre

Orden og Sikkerhed i Kjøbstaden, uden Hensyn til Børne- 12. Febr.
 pligten; til hvilken Ende flige Korps alene skulle staa under
 den civile Øvrigheds Overbefaling. Som Følge heraf skal
 der gives de nuværende Kjøbstad-Borgvæbninger en til
 dette Diemed svarende Organisation, forsaavidt det ikke
 allerede er sket.

Dog skulle de borgerlige Korpsfer i Bor kongelige
 Residentsstad Kjøbenhavn og øvrige faste Pladser, derunder
 indbefattet Helsingør, fremdeles i Krigstid under Krigs-
 bestyrelsens Befaling kunne anvendes til at modstaa fjendtligt
 Overfald, naar Byen angribes, og skulle derfor ogsaa i
 Fredstid staa under Krigsbestyrelsens Tilsyn. Den For-
 pligtelse, som ifølge Reglementet af 22. April 1829 § 2
 paahviler Bort Livjægerkorps til i Krigstid at bruges paa
 hvilket som helst Sted inden Sjællands Grændser det maatte
 findes hensigtsmæssigt at anvende samme, skal for Fremtiden
 bortfalde og Korpsets Forbindelse med Bor Armee ophøre.

Alle de, der ere ansatte ved det sidstnævnte borgerlige
 Korps, skulle saa længe være fritagne for at indkaldes til
 Armeens Forstærkning, om de end ellers maatte henhøre
 til samme, saa vel som for at kunne bruges til saadan Tjeneste,
 som omhandles i § 33.

Tredie Kapitel.

Om Børnepligten i Henseende til Søkrigstjenesten.

41—59.

Kundgjør., indeholdende Modifikationer i de i 18. Febr.
 Reglement af 29. Marts 1814 A §§ 1—4 givne For-
 skrifter angaaende den Raade, hvorpaa Repræsen-
 tanterne for den mosaiske Menighed i Kjøbenhavn
 vælges m. m. (Indenrigsministeriet.)

18. Febr. Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da de Bestemmelser, som indeholdes i Reglement af 29. Marts 1814 A §§ 1—4 angaaende Repræsentanterne for den mosaiske Menighed i Kjøbenhavn og den Maade, hvorpaa disse vælges, ikke staa i Samklang med de Ansuelser, som siden hint Reglements Emanation ere gjennemsførte med Hensyn til Valg af Repræsentanter for Kommuner og andre Samfund, have Vi, i Betragtning heraf og med specielt Hensyn til de af Menigheden i saa Henseende fremsatte Ønsker, allernaadigst fundet for godt herom at træffe saadanne Bestemmelser, at der igjennem et frit Valg af Menighedens Repræsentanter gives alle Samfundets Medlemmer en saadan Indflydelse paa dets Anliggender, at Interessen for disse kan næres og styrkes hos Menigheden.

Thi byde og befale Vi som følger:

1. Det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn bestyres af 7 Repræsentanter, der vælges frit og umiddelbart af alle i Overensstemmelse med denne Kundgjørelse dertil kvalificerede Medlemmer af Samfundet.

2. Valgberettiget og valgbar er i Reglen enhver Mandsperson i Samfundet, der har opnaaet sit 25. Aar og som kontribuerer til Menighedens Kasse. Dog er den, der er sat under Bærgemaal, eller hvis Bo er under Opbud- eller Fallitbehandling eller som i øvrigt er under Retssforsøgning, der efter Lovene betager ham Raadigheden over alt hans Gods, saa vel som ogsaa den, der er sat under Tiltale for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, saalænge han ikke ved endelig Dom er aldeles fri-funden, udelukkes saa vel af de Valgberettigedes som de Valgbares Klasse.

3. Valgberettiget, men ikke valgbar er:

- a) enhver af Samfundets Kasse lønnet Embedsmand;
- b) enhver Mandsperson, der, uagtet han har den i § 2 nævnte Kvalifikation, ikke befinder sig i en uafhængig og

selvstændig Stilling, hvoraf følger, at den, der staar i Lære 18. Febr. eller i et andet privat Tjenesteforhold, ikke vil kunne vælges, med mindre han har egen Husstand og selv holder Dug og Diff.

4. Fader og Søn, Svigerfader og Svigersøn maa ikke paa en og samme Tid have Sæde i Repræsentantskabet.

5. Af de nuværende Repræsentanter afgaa de 3 ældste, naar de nye Valg, hvortil de fornødne Forberedelser strax blive at iværksætte, overensstemmende med denne Rundgjørelse ere foretagne, og senest inden April Maanedes Udgang d. A.; de øvrige ere pligtige at vedblive, om de end ellers havde Ret til at afgaa. Den 1. Januar 1850 afgaa de 2 næstældste, det paafølgende Mars 1. Januar d. 2 yngste. Paa samme Maade sker for den derpaa følgende Tid bestandig Afgangen mellem Repræsentanterne, saaledes at Funktionstiden stedse bliver 3 Aar for hver.

6. Enhver af de udtredende Repræsentanter kan gjen vælges og tager da den Plads, som det nye Valg giver ham. Enhver er pligtig at modtage det paa ham faldende Valg; dog er den, der har fungeret som Repræsentant, ikke pligtig at modtage det nye Valg, førend efter Udgangen af det dobbelte Antal Aar, hvori han sidst har fungeret, ligesom og den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid paa Grund heraf kan undskyldes sig for at modtage et paa ham faldet Valg.

7. Hver Gang der sker Valg af Repræsentanter, bliver der tillige med disse at vælge et ligesaa stort Antal Suppløanter, hvilke i den Orden, der svarer til det Antal Stemmer, hvormed hver især er valgt, have at indtræde i Stedet for de til Repræsentanter valgte, som paa Grund af en af de ovennævnte Forhindringer eller formedelst andet lovligt Forfald ei komme til at overtage Posten, hvorimod de Pladser, der ved tilfældig Afgang maatte blive ledige i

18. Febr. Marts Løb, henstaa ubesatte, indtil de i det næste Aar kunne besættes tilligemed dem, der ved den i § 5 anordnede aarlige Afgang blive ledige.

8. Valgene forberedes ved en Liste over de Valgberettigede og Valgbare, der forfattes, under Repræsentationens Tilsyn, af Samfundets Bogholder. Denne Valgliste fremlægges 4 Uger inden Valghandlingen foregaar, til almindeligt Eftersyn i en Tid af 8 Dage. Rundtgjørelsen herom sker forinden i den Avis, hvori officielle Bekendtgjørelser for Stadens Bedkommende indrykkes. For saa vidt nogen maatte finde en uberettiget optagen eller en berettiget ubeladt, har han inden 8 Dage efter Forløbet af den Tid, hvori Listen har været fremlagt til Eftersyn, at indsende en skriftlig og motiveret Indsigelse til Repræsentationen, der, forsaavidt den ikke maatte give denne Indsigelse Medhold, indstiller den til Kjøbenhavns Magistrat, som i saa Fald afgiver sin Decision som endelig Afgjørelse. En Anke over nogens Optagelse eller Udelukkelse kan ikke komme i Betragtning, naar den ei inden foransførte Tid er fremsført.

9. Efterat Listen saaledes er berigtiget, bliver den trykt og ombest mellem samtlige valgberettigede. Tilligemed denne erholder enhver valgberettiget en paa hans Navn lydende, af Samfundets Bogholder udstedt, Stemmeseddel, der indeholder Opgivende af, hvor mange Repræsentanter og Suppleanter der skulle vælges.

10. 8 Dage inden Valghandlingen, der hvert Aar skal ske i Løbet af December Maaned, hensesættes paa Samfundets Kontoir en tillaaft og med Samfundets Segl forsynet Kasse, hvori enhver til den Tid, der nærmere maatte blive bestemt, selv eller ved andre kan indlægge sin Stemmeseddel. Stemmesedlen bør imidlertid være egenhændig understrevet af den valgberettigede, for at være gyldig.

11. Valghandlingen sker offentlig paa det Sted og til 18. Febr. den Tid, hvorom Bekjendtgjørelse forinden 3 Gange har været offentliggjort. Den ledes af en Komite, bestaaende af en Repræsentant og 2 af Repræsentantskabet udvalgte Medlemmer af Menigheden udenfor Repræsentantskabet. I den første Time efter Valghandlingens Begyndelse kan enhver, der ikke forinden maatte have afleveret sin Stemmeseddel, nedlægge den i Kassen. Dernæst aabnes denne, og efter den Tid modtages ikke længere nogen Stemmeseddel.

12. Det af Komiteens Medlemmer, der er Medlem af Repræsentantskabet, optager Stemmesedlerne og forelæser tydeligen de valgte Navne, der optegnes af de to andre Medlemmer af Komiteen i to til dette Brug af Kjøbenhavns Magistrat autoriserede Protokoller; og Sedlerne henlægges dernæst, indtil Valghandlingen er sluttet. Saasnart en Stemmeseddel er oplæst, udstryges den stemmendes Navn paa Listen. Naar Optællingen er færdig, konferere Protokolførerne de optegnede Stemmer, og findes da nogen Uoverensstemmelse, gennemgaa Stemmesedlerne paany, og først naar Valget er fuldenbt, tilintetgjøres disse. Repræsentanten bekjendtgjør dernæst Udfaldet, der indføres i begge Protokoller; hvormed Valghandlingen er sluttet. Om Udfaldet af Valget meddeler Repræsentantskabet, i Forening med de 2 udenfor samme valgte Medlemmer af Komiteen, det fornødne til Kjøbenhavns Magistrat, der skriftligen har at kommunikere det til de valgte.

13. Skulde nogen af Repræsentanterne i Løbet af den Tid, hvori han har at fungere, komme i det Tilfælde, der betager ham hans Habilitet til denne Funktion, andrages Sagen for Kjøbenhavns Magistrat, der dernæst har at entlede ham fra denne Bestilling. Skulde der i denne Henseende opstaa Tvivl eller Uenighed, har enhver af de paa-

18. Febr. gjældende Ret til at indstille Sagen til Indenrigsministeriet, der deri har at decidere.

14. Saalænge nogen fungerer som Repræsentant, er han fritagen for borgerlige personelle Lygder.

15. Repræsentanterne ere forpligtede til at antage en Kasseferer, der lønnes af Samsfundets Kasse og som stiller behørig Sikkerhed for de ham anbetroede Oppebørster. Repræsentationen er pligtig til inden 8 Uger fra Dato at indsende et Udkast til en Instrux for denne Embedsmand til Indenrigsministeriet, der har at approbere det, forinden Kassefereren maa antages af Repræsentationen.

16. Ved disse Bestemmelser er Reglementet af 29. Marts 1814 dets §§ 1—4 hævede og navnlig ogsaa den i § 3 a indeholdte Bestemmelse om, at en af Repræsentanterne bestandig skal henhøre til den portugisiske Menighed, hvorimod denne Kundgjørelse iøvrigt ikke gjør nogen Forandring i de bemeldte Menighed tilstaaede Rettigheder.

8. Marts. Indenrigsmin. Sfr. (til Udenrigsministeriet) ang. hvorvidt en danst født Enke efter en russist Kjøbmand og Borneue af deres Egtteskab tilkommer Indfødsret her i Landet.

Ved Skrivelse til Justitsministeriet af 3. f. M. har Udenrigsministeriet begjært Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en i Udlandet bosat Enke efter en der afdød fremmed Kjøbmand N. N., Datter af afdød lgl. danst Generalkonsul N. N. sammesteds, kan tilkomme Indfødsret her i Landet, hvilket huc igjennem vedkommende Konsul har reklameret.

Efter fra Justitsministeriet til Afgjørelse at have mod= 8. Marts taget denne Sag, som henhørende under Indenrigsministeriets Retsforhold, skulde jeg tjenstligt have Ministeriet anmodet om at ville lade vedkommende tilkjendegive, at fornævnte Kjøbmands Enke ikke kan erkjendes at have dansk Indfødsret. Ligesom det nemlig ikke engang ifølge den af Konferensraad N. N. afgivne Erklæring, det eneste Datum, der kan lægges til Grund for Spørgsmaalets Besvarelse, er aldeles afgjort, om Generalkonsul N. N., hendes Fader, selv var født dansk Underfaat, saaledes kan det, dette endog forudsat, ikke af denne Meddelelse ses, om Datteren førend sit Ægteskab med den paagjældende Kjøbmand har været i Besiddelse af dansk Indfødsret, uden hvilket der i intet Fald kunde være Tale om, at hun, uanset sit Ægteskab med bemeldte Kjøbmand, der var Udlænding, endnu kunde nyde saadan Ret. Men selv om det var afgjort, at Generalkonsul N. N.'s Datter havde dansk Indfødsret, førend hun indlob sig i hint Ægteskab, kan det dog ikke antages, at hun har bevaret Indfødsretten under Ægteskabet, ved hvilket hun maa anses at være traadt over i Mandens Retsforhold og at være delagtiggjort i hans Stand og Stilling i Almindelighed, ligesom i hans Nationalitet i Særdeleshed, jvfr. og Indfødsretten af 15. Januar 1776 § 8, eller at hun, efter Mandens Død, igjen kunde tilbagevinde en saadan Ret, noget, der aldeles vilde stride mod de efter vor Lovgivning gjældende Regler om Enkers Retsforhold.

Uagtet det ikke af Sagen kan ses, i hvilket Diemed oftværvte Kjøbmands Enke har reklameret den omhandlede Ret, undlader jeg derhos ikke, for det Tilfælde, at samme skulde agtes benyttet til Fordel for hendes Børn, lige tjenstligt at tilføie, at Spørgsmaalets Afgjørelse for hendes Vedkommende under ingen Omstændigheder kunde have nogen Indflydelse paa hendes Børns

8. Marts. Stilling, hvilke utvivlsomt maa følge Faderens Stand og Vilkaar.

17. Marts. Indenrigsmin. Skr. (til Frederiksborg Amt) ang., hvem der maa anses som Eier af Byernes Gadejord*).

Ved at indsende et Andragende, hvori Forstanderskabet for tvende Landsbyfogne forespurgte om, hvo der maatte anses som Eier af Byernes Gadejord, og som saadan berettiget til at oppebære Afgiften af Gadehusene, hittede vedkommende Amtmand, at da den, der er retmæssig Eier af den paagjældende By's Forder, ogsaa maa anses som Eier af Byens fælles Gadejord, vilde det, forsaavidt de to omspurgte Sogne angaar, formentlig være Besidderen af N. N. Stamhus, som Eier af de i hver By nedlagte Gaarde, og Byens Arvefæstere, der i Forening maa anses som Eier af Byernes Gadejord, enhver i Forhold til sit Hartkorn.

I denne Anledning har Indenrigsministeren i Skrivelse af 17. Marts svaret, at det ikke har været Tvivl underkastet, at Byændene ikke kunne være besøiede til, som Brugere af de en By tilliggende Forder, ensidigen at disponere over Gadejord i Byen, og at det derhos rigtignok hidtil har tillige været antaget af Regjeringskollegierne, saaledes som ogsaa af Amtmanden hittede, at der tilkommer Hartkornseierne, naar ikke særlige Omstændigheder ved Udskiftningen eller andre specielle Grunde maatte være derimod, Ret til Disposition over samme, forudsat, at der fra det Offentliges Side ikke er noget derimod at erindre; men at

*) Meddeles her efter Departem. Tid. for 1849 Side 438.

Indenrigsministeren dog, for sit Bedkommende, anser dette 17. Marts. Spørgsmaal for at være tvivlsomt. Udlæggelse af Gadejord har nemlig bestaaet fra Oldtiden, og er ligesaa gammel som Byerne. Bylaugets hele Forhold hidrører saaledes fra en Tid, der er ældre end selve Sogneinddelingen, endfige de om vore Landboforhold gjældende Love, og dersom det nu maa antages, at Gader og Fortoug ere tillagte Bylauget som en bestandig bestaaende Korporation, saa er det et Spørgsmaal, om der kan disponeres over samme til andet Diemed, end det, hvortil disse Strækninger fra Oldtiden have været bestemte, uden Bymændenes Samtykke, idet den fra umindelig Tid bestaaende faktiske Tilstand har Beretigelse som saadan. Men i øvrigt maatte Indenrigsministeren være aldeles enig med Amtmanden i, at Spørgsmaalei desangaaende maa henhøre under Domstolenes Agtgjærelse, idet det er en Selvfølge, at Afbenyttelse af Gadejord i ethvert Tilfælde ikkun kan tilstedes under Betingelse af, at derved ikke sker noget til Indskrænkning af de Bændingssteder, Gader og Veie med videre, som ere fornødne for Byen, og hvormed det paaligger det offentlige at have Indseende.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 20. Marts. Svendborg Amt) ang. Fæsterens Forpligtelse til at svare Brandkontingent og opbygge Fæstegaarden paany, naar den er nedbrændt*).

I en til Indenrigsministeriet indkommen Skrivelse har Befidderen af et Stamhus forespurgt:

*) Meddeles her efter Departem. Tid. f. 1849 Side 307—308.

20. Marts. 1) om det, naar Fæstere have ved deres Fæstebreve vedtaget at tilsvare af Gaardene og deres Hartkorn alle ordinære og ekstraordinære Skatter og Paabud af hvad Navn nævnes kan, som ere eller vorde paabudne, paaligger dem at udrede Brandfontingent samt fuld Gammelskat og Landskat;
- 2) om Forpligtelse dertil i alt Fald kan anses paadragen derved, at de i 20 Aar have præsteret disse Afgifter upaataalt;
- 3) om Godseieren kan i Ildbrandstilfælde paastaa, at Fæsteren igjen skal opbygge Gaarden, efter D. L. 3—13—10, og hvilken Indskyldelse det har herpaa, om Gaarden har været asfureret samt om Fæsteren har udredet Brandpengene eller ikke.

I denne Anledning har Indenrigsministeriet under 20. Marts svaret:

ad 1. Naar Lovgivningen paalægger Eieren selv og ikke Fæsteren en vis Skattebyrde, men dog ei forbyder, at en Afvigelse herfra kontraktmæssigen vedtages, d. e. ei er præceptiv, saa maa det vel anses som en gyldig kontraktmæssig Bestemmelse, at Fæsteren ogsaa overtager sig Eierens Andel i Skatten, men den heraf følgende Pligt til Udredelsen af dette Skattebeløb er da kun aldeles privatretlig, og kan navnlig ei fremtvinges ved Udpantning, ligesom en almindelig Klausul i en Fæstekontrakt om, at Fæsteren ogsaa skal overtage sig alle de Skatter, der fremtidigen maatte blive paalagte Eieren af Fæstegaarden som Eier, ikke gyldigen kan foregribe en kommende Skattelobs Bestemmelse om, hvor meget Eieren alene, og hvor meget Brugereren bør bære, naar Loven derhos maatte fastsætte, at denne Bestemmelse ei skal kunne forandres ved kontraktmæssige Bestemmelser, d. e. præceptiv.

Brandkontingent er ingen paabuden Stat eller Afgift, 20. Marts. navnlig paa Landet, hvor Assurancen er frivillig, og kan derfor ikke fordres af Brugeren, fordi han har paataget sig at svare Statter og Afgifter.

ad 2. Hvorvidt Hævd kan fremvirke Forpligtelse i disse Henseender, er et af Præstationernes Bestaffenhed og Varighed afhængigt Retsspørgsmaal, hvorover Ministeriet ei finder Anledning til at yttre sig.

ad 3. Bestemmelsen i D. L. 3—13—10 er ikke ophevet, men ligesom Loven selv indeholder, at Gjenopbyggelsen skal ske ogsaa med Husbondens Hjælp, saaledes gaar ogsaa Plakaten af 24. December 1802 ud fra, at naar Gaarden er assureret, er det Eieren, der har at opføre den med Sognemændenes Hjælp, dog at han skal betale Vedkommende en billig Betaling derfor, efter Amtmandens Bestemmelse, sfr. Plakaten af 22. November 1832, og det er tvivlsomt, om Eieren i det hele kan fordrere mere af Fæsteren, end alt det Arbejde, som han og hans Folk selv kunne præstere til Bygningens Gjenopførelse, hvilket Spørgsmaal imidlertid hører under Domstolens Afgjørelse.

Plaf. ang. Maaling og Veining. (Kjøbenhavn 30. Marts. Raadstue.)

Kommunalbestyrelsen har taget under Overveielse, hvorledes en hensigtsmæssigere Ordning af Maalingen og Veiningen i Kjøbenhavn kunde være at udføre. Overensstemmende med de derom vedtagne Bestemmelser, samt i Henhold til Reskripterne af 3. November 1847 og 3. Juli 1848, vil den offentlige Veining og Veierboden i Kjøbenhavn for Fremtiden, fra 1. April d. A. at regne, under

30. Marts. Overtilsyn af en Komite, bestaaende af 3 af Kommunalbestyrelsens Medlemmer, blive at forestaa af en Maaler og Veier, der træder i Stedet for begge de hidtilværende Bestillingsmænd, Veiermesteren og Kornskriveren, og som, for at levere de fornødne Tønder, berettiges til at oppebære $\frac{1}{4}$ Rbf. af hver Tønde maalt Korn og 6 Rbf. af hver maalt Læst Kul eller Salt. Fra samme Tid ophæves den nugældende Forpligtelse til at benytte de autoriserede Salt- og Kulmaalere, og i Stedet for de nu beskillede Salt- og Kulmaalere ansættes $1\frac{1}{2}$ af Magistraten edfæstede faste Maalere og 12 Reserver, der antages og affediges af den ovennævnte Komite, og som staa under Maalerens og Veierens umiddelbare Tilsyn, hvorimod ingen faste Arbeidere ansættes ved Veierboden, saa at enhver, der forlanger Veining, selv har at drage Omsorg for den fornødne Medhjælp. Ligesom det imidlertid staaar enhver frit for selv at anstaffe sig Tønder til Kul- og Saltmaaling, saaledes er det en Selvfølge, at Maaleren og Veieren ogsaa kun kan fordrø, at hans Tønder skulle bruges og betales i de Tilfælde, hvor de autoriserede Maalere benyttes. Betalingen for Kul- og Saltmaalingen fastsættes fra 1. April d. A. til 36 Rbf. pr. Læst eller 2 Rbf. pr. Tønde, foruden de ovenfor omtalte 6 Rbf. pr. Læst for Brugen af Tønden, og for Kornmaalingen til $1\frac{1}{2}$ Rbf. pr. Tønde, hvori er indbefattet den ligeledes ovenfor omtalte $\frac{1}{4}$ Rbf. for Brugen af Tønden, hvorimod den nugældende Tægt for Dragning af Kul, Salt og Kalk m. v. ophæves, og denne Dragning bliver aldeles fri, saa at de paagjældende dertil kunne benytte hvem de ønske.

2. April. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Holbæks Amt) ang., hvorvidt den, hvis Jord grændser

til Havet, er berettiget til at gjøre Anlæg i den 2. April.
tilstødende Del af Havet.

I Anledning af det med Hr. Amtmandens Erklæring af 15. d. M. hertil tilbagefendte Andragende, hvori Rjebmand N. N. af Slagelse har forespurgt, om han vil være berettiget til at udelukke andre fra Benyttelsen af et af ham paatænkt Havneanlæg ud for den ham tilhørende Grund ved Mullerup Strand, skulde jeg, efter derom at have indhentet Generalprokurørens Betænkning, herved tjenstligst melde, at da der ikke for det Offentlige kan være nogen Grund til at nægte den Privatmand, hvis Jord grændser til Havet, ud for denne sin Grund at gjøre saadanne med hans Eiendom sammenhængende Anlæg i den tilstødende Del af Havet, hvorved ikke Seiladsen standses eller generes til Ulempe for de Søfarende, eller i øvrigt Skade tilføies det Offentlige eller de tilstødende Beboere, saa vil der fra Ministeriets Side ikke være noget at erindre mod det omhandlede Anlægs Udførelse; og da det derhos i Følge Grundfætningen i D. L. 5—10—42 og Forordningen af 20. Mai 1840 § 15 ikke kan anses tilladt for nogen at benytte den til Søen stødende Grund til Landing eller andre Foretagender uden Eierens Samtykke, maa Ministeriet endvidere holde for, at ingen uden i egentlige Nødstilfælde vil være berettiget til at benytte det Anlæg, som den paagjældende Rjebmand saaledes agter at gjøre udfor og i Sammenhæng med den ham tilhørende Grund, uden at hans Tilladelse dertil erholdes. Ligesom imidlertid Spørgsmaalet herom ikke egner sig til at afgjøres ved Ministeriets Resolution, men i foresaldende Tilfælde maa søges paakjendt ved Domstolene, saaledes vil det ogsaa, i Fald det omhandlede Anlæg maatte bevirke en Tilsamling af Stranden, saa at Flak-

2. April. bandet kommer til at strække sig længere ud, til Besvær for Røsning og Ladning ved Stranden udfor de tilstødende Eiendomme, eller overhovedet nogen privat Mand maatte anse sig forurettet ved Anlægget, være Domstolenes Sag at afgjøre de i saadan Anledning opstaaende Tvistigheder.

27. April. **Allern. Bevilling til Ægteskabs Ophævelse** — hvorved det imellem N. N. og N. N. den 3. d. M. sluttede Ægteskab, efter derom gjorte Ansøgning og de i den Anledning oplyste Omstændigheder, aldeles ophæves med saadan Virkning, at det for deres Vedkommende i Henseende til Familienavn og Formue anses, som om det ikke havde været indgaaet.

11. Mai. **Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret) i Anledning af forskellige af en Sagsfører fremsatte Anke over Retspleien ved de under Retten hørende Civillkamre.**

..... naar Andrageren blandt andet har besværet sig over, at vedkommende Assessor har gjort Indgreb i hans Ret til at gjøre Tilførsel i Retsprotokollen, idet det ikke blev ham tilladt at føre sit Diktat til Ende, da maa Ministeriet med Retten være enigt i, at den af Andrageren fremsatte Anskuelse hidrører fra den feilagtige

Synsmaade, at enhver, der giver Møde i en privat Politisag, er berettiget til uden Mellemkomst fra Dommerens Side at diktere til Protokollen, men ligesom denne Regel paa ingen Maade vil kunne bestaa med den Dommeren i denne Slags Sager paaliggende Forpligtelse til at sørge for deres mindst indviklede og kunstlede Behandling, saaledes maa det antages, at det efter Forordning af 3. Juni 1796 § 15, hvis Diemed just gaar ud paa at indskrænke vidtstøftige Tilførseler i Almindelighed, er Dommeren, der bør lede Protokollens Førelse, idet han skal besørge alt antegnet i samme i den vedbørlige Form og Orden.

Hvad angaar Andragerens Bepværing over, at Sagen er hævet, og at Dommeren har nægtet, uagtet Parterne vare enige og han tilbød at erlægge en Kjendelse, at ville reasumere Sagen, da maa han tilregne sig selv, at dette er indtruffet. Ligesom han nemlig selv har vedgaaet, at han ikke var tilstede, da Sagen faldt i Rette, saaledes maa Ministeriet ogsaa med Retten antage, at de i Forordningen af 16. Januar 1828 § 12 med Hensyn til de ordinære Retter indeholdte Forrifter angaaende den for silbig mødende Parts Afgang til mod Erlæggelse af en Kjendelse at saa Sagen reasumeret, ikke kunne komme til Anvendelse paa private Politisager, og lige saa lidt kan den af Andrageren paaberaabte Præctis ved den forrige Politiret her i Staden komme i Betragtning. Sagen var altsaa endeligen hævet, da Andrageren indfandt sig, og heraf maatte det være en ligefrem Følge, at der ikke kunde være Tale om dens Reasumtion efter Parternes Begjæring. Rigtigheden heraf bestyrkes ogsaa ved Forordningen af 15. August 1832 § 14.

19. Mai. Allern. Bekjendtgj. til Althinget ang. Resultaterne af de under dets Møde i 1847 afgivne allerund. Betænkninger og øvrige indgivne Andragender. (Sndenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv., Bort tro Althing for Bort Land Island Bor kongl. Hyldest og Raade! Vi have af de Forhandlinger, som ere foregaaede ved Bort Althing i Aaret 1847, med allerhøieste Tilfredshed erfaret Bore Althingsmænds rebelige Iver for at befordre Bort og Landets Bedste.

Efter at saavel de Betænkninger, som Bort tro Althing har afgivet over de samme til Overveielse forelagte Lovudkast, som og dets øvrige allerund. Betænkninger og Andragender, paa det nøieste ere blevne prøvede, ville Vi herved allern. give Bort Althing en samlet Oversigt over de Beslutninger, som i saa Henseende ere blevne tagne:

.....

II. Med Hensyn til de af Bort tro Althing indgivne allerund. Petitioner have vi følgende allern. at tilkjendegive:

1—4.

5. I Anledning af Bort tro Althings allerund. Andragende om Forandring i Althingets Indretning, ville Vi have samme tilkjendegivet, at Vi, i Overensstemmelse med det af Os ved Bort allerh. Rescript af 23. September f. A. givne allern. Tilfagn, nu lade Thinget forelægge Ud-

fast til en Valglov, hvorefter Medlemmer blive at vælge³⁰. Mai. til en Forsamling, der vil faa det Hverv, at forhandle Udkast til Ordningen af Islands fremtidige forfatningsmæssige Stilling i Riget, derunder indbefattet Omorganisation af Althinget og dets Virksomhed.

6—10.

Kundgjørelse ang. Civillisten. (Statsraadet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At Vi i Overensstemmelse med det Forbehold, som Vi med Hensyn til Fastsættelsen af Vor Civilliste have taget ved det Udkast til en ny Grundlov for Vort Rige, der har været forelagt den ved Vort allerh. Patent af 3. Oktober f. A. sammenkaldte Rigsforsamling, herved allern. ville have bestemt som følger:

- 1) De kongelige Slotte: Christiansborg med tilhørende Bygninger og Pladse; Rosenborg, Frederiksberg og Frederiksborg, med tilhørende Haver; Kronborg; Eremitagen i Dyrehaven; Palæerne i Roskilde og Odense, Kommandantboligen i Fredericia, de tvende sidste med tilhørende Haver; saa og Koldinghus Slots Ruiner, erklæres for Statseiendom, der for Statskassens Regning bliver at vedligeholde. Kongen forbeholdes det at kunne tage Beboelseslokalerne paa hvert især af de nævnte Slotte i Besiddelse, imod for Civillistens Regning at bestride den indvendige Istandsættelse og Vedligeholdelse af bemeldte Lokaler, der i tilhørlig Stand overleveres Civillisten, samt alle ved Opholdet sammesteds isøvrigt foran-

30. Mai.

ledigede Udgifter, saasom til Opvarming, Væhøning m. v. Kongen har da ogsaa Benyttelsen af Haverne ved de Slotte, som af ham bestemmes til stadig Behoelſe, imod at de vedligeholdes af Civillisten. Om Rosenborg Slots Have forbeholde Vi Os nærmere Bestemmelse. Enkedronning Marie Sophie Frederikke forbeholdes den Allerhøiſtſamme hidtil indrømmede Benyttelse af Frederiksberg Slot og Have. Hvorvidt noget andet Medlem af det kongelige Hus i Tiden maatte være at anvise Bolig paa de fornævnte Slotte, og under hvilke Betingelser, fastsættes ved Lov.

- 2) Domænerne ere Statens Eiendom. Den Kongen forbeholdte Benyttelsesret med Hensyn til Behoelſeslokalerne paa de under Nr. 1 ommeldte kongelige Slotte og tilhørende Haver finder og under lignende Betingelser Anvendelse med Hensyn til samme Slags Lokaler paa de Slotte eller Hovedbygninger, med tilhørende Haver, som findes paa Domænerne. Da Vi dog alene ønske at benytte Frederiksgave Hovedbygning i Fyen, skulle alle øvrige til Domænerne hørende Slotte og Hovedbygninger med Haver, saavidt muligt, søges bortleiede, for saavidt det ikke maatte findes hensigtsmæssigt at afhænde dem.
- 3) Charlottenborg Slot forbeholdes fremdeles for Staten til dets nuværende kunstneriske Anvendelse. Til Opbevaringssted for Statens Samlinger og Musæer bestemmes derhos Palæet i Kalleboderne, imod at Høiesteret anvises andet passende Lokale; de nærværende Beboere af bemeldte Palæ opsiges til Fra-

flyttelse, mod eller uden Bederlag, og Kunstmusæet 30. Mai. fraflytter dets Gaard i Dronningens Tvergade.

- 4) Til Bortleie eller Afhændelse, efter derom tagen nærmere allerhøi Beslutning, navnlig for saa vidt angaar den nogle af Bort kongl. Huses Medlemmer for Tiden indrømmede Benyttelse, bestemmes:
- a. Det eller de af de trende ikke privat Eiendom værende Palæer paa Amalienborg, som ikke maatte finde Anvendelse som Hotel for Udenrigsministeriet og for en af Statens Samlinger.
 - b. Palæet Nr. 123 i Amaliegade.
 - c. Rosenborg Slots Badstuehus.
 - d. Kunstmusæets Gaard i Dronningens Tvergade, efter at Musæet er flyttet.
 - e. Charlottenlund Slot og Have.
 - f. Kongens Gaard i Nykjøbing i Sjælland.
 - g. Fredensborg Slot, for saa vidt det ikke maatte kunne finde Anvendelse til offentligt Brug efter en nærmere udarbejdet Plan.
 - h. Marienlyst ved Helsingør, for saa vidt det maatte bekræfte sig, at det er mindre hensigtsmæssigt til Invalidebolig; men i ethvert Tilfælde skal dog det Beløb, som maatte indkomme ved dette Slots Bortleieelse eller Salg, anvendes til Bedste for Invaliderne.
 - i. Eventualiter, naar det kan undværes eller anden billigere Amtmandsbolig kan erholdes, Halsborghus.

30. Mai. 5) Samtlige under Nr. 3 og 4 nævnte Slotte og Eiendomme ere Civillisten uvedkommende, saavel hvad Indtægter som hvad Udgifter angaar.
- 6) Theatret og Kapellet, saavel som alle offentlige kongelige Musæer, Samlinger og Gallerier, samt den saakaldte Regaliefond ere Statens Eiendom. Dog forbeholde Vi Os yderligere allern. Bestemmelse saavel angaaende deres Anvendelse, Indretning og Bestyrelse, som navnlig angaaende Kongehusets Afgang til Theatret og om Kapellets Afbenyttelse til offentlige og Hoffester. Ligeledes forbeholde Vi Os nærmere at bestemme, hvor vidt den kronologiske Samling paa Rosenborg Slot skal indlemmes mellem Statens Samlinger, eller betragtes som Bort kongl. Husets uafhængelige Eiendom, arvelig fra Konge til Konge. Endelig forbeholde Vi Os senere at tage Bestemmelse om og hvor vidt Vi ville overlade de Os efter Vor høisalige Fader tilfaldne private Samlinger til det offentlige.
- 7) Kongen har lovmæssig Jagtret paa den kongelige Bildthane, saavel som paa alle Domæner. Det Bildt, som Vi ønske at beholde, saavel som andre Natura præstationer af Statens Eiendomme, betales af Civillisten, hvilken Udgifterne ved Jagtvæsenet sølgelig blive uvedkommende.
- 8) Samtlige til den kongelige Hofholdning for Tiden henhørende, og for den kongelige Hofstaves Regning nu anskaffede, Møbler og Inventarier paa de forskjellige Slotte blive efter en af Overhofmarskallatet forfattet Inventarieliste at overlevere Civillisten til fremtidig Vedligeholdelse.

- 9) Statssekretariatet for Raadessager bliver at ophæve 30. Mai efter nærmere allerund. Forslag fra Finantsministeren.
- 10) Civillisten afholder selv Pensionerne til de dertil kvalificerede Hofembedsmænd og Betjente, som entlediges i Kongens levende Live. Reglerne for Overtagelsen af kongelige Hofembedsmænds og Betjentes Pensionering ved Thronskifte fastsættes i Pensionsloven.
- 11) Civillisten bestemmes for Vor Regjeringstid for Danmarks Riges Bedkommende til 300,000 Species aarlig, fra 1. Januar 1850 at regne, idet Vi forbeholder Os nærmere at bestemme det forholdsmaessige yderligere Bidrag til Civillisten, som af Vore tybste Hertugdømmer Holsten og Lauenborg vil være at udrede.
- 12) Vi forbeholde Os som hidtil udelukkende Raadighed over Partikulærkassens Midler.

Danmarks Riges Grundlov.

5. Juni.

Vi Frederik den Syvende, af Guds Raade Konge til Danmark, de Wendes og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, Sjære vitterlig for Alle: Efter at Vi af fri kongelig Magtfuldkommenhed have besluttet i Overensstemmelse med Vort tro Folk at lade udgaa en ny Grundlov for Danmarks Rige og en fuldstændig Overenskomst lykkeligen er bleven tilveiebragt mellem Os og den for Kongeriget sammentraadte

5. Juni. Rigsforsamling om denne Grundlovs Indhold, i Venhold til det Udkast, Vi havde ladet Rigsforsamlingen forelægge som Grundlag for Forhandlingerne, saa have Vi nu — dog med Forbehold af, at Ordningen af alt, hvad der vedkommer Hertugdømmet Slesvigs Stilling, beror indtil Freden er affluttet — vedtaget efterfølgende Danmarks Riges Grundlov, som den af Os og Vore Efterfølgere paa den danske Throne ubrødeligen skal holdes, saalydende:

Danmarks Riges Grundlov.

I.

1. Regeringsformen er indskrænket-monarkistisk. Kongemagten er arvelig.

2. Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening. Den udøvende Magt er hos Kongen. Den dømmende Magt er hos Domstolene.

3. Den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folkekirke og understøttes som saadan af Staten.

II.

4. Den i Kongeloven fastsatte Arvesølge er fremdeles gjældende. Den kan kun forandres efter Forslag fra Kongen og med den forenede Rigsdags Samtykke, hvortil udfordres tre Fjerbedele af de afgivne Stemmer.

5. Kongen kan, inden Rigsdagens Samtykke, ikke være Regent i andre Lande end dem, der høre til det danske Monarki.

6. Kongen skal høre til den evangelisk-lutheriske Kirke.

7. Kongen er myndig, naar han har fyldt sit attende 5. Juni. *Mar.*

8. Forinden Kongen tiltræder Regjeringen, aflægger han for den forenede Rigsdag følgende Ed:

„Jeg lover og sværger at holde Danmarks Riges Grundlov; saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“.

Er Rigsdagen ikke samlet ved Thronfistet, neblægges Eden skriftlig i Statsraadet og gjentages siden for den forenede Rigsdag.

9. Saafremt Kongen, enten formedelst Vortreise eller Svagthed, finder, at der bør udnævnes en Rigsforstander, sammenkalder han Rigsdagen og forelægger den et Lovforslag herom.

10. Bliver Kongen ude af Stand til at regjere, sammenkalder Statsraadet Rigsdagen. Naar da den forenede Rigsdag med tre Fjerdedele af de afgivne Stemmer erkjender Nødvendigheden, udnævner den en Rigsforstander og anordner, om fornødent gjøres, et Formynderskab.

11. Er der Anledning til at frygte for, at Thronfølgeren ved Kongens Død vil være umyndig eller af anden Grund ude af Stand til selv at regjere, bestemmes ved Lov en Rigsforstander, og et Formynderskab anordnes af Kongen. Rigsforstanderen kan ikke deltage i Formynderskabet.

12. Rigsforstanderen aflægger den for Kongen foreskrevne Ed og udøver, saa længe Rigsforstanderskabet varer, i Kongens Navn alle dennes Rettigheder; dog kan han ikke foreslaa Forandring af Arvesølgen.

13. Naar Kongen er død, sammentræder 14. Dagen derefter uden Sammenkalbelse den sidstvalgte Rigsdag.

5. Juni. 14. Er der ingen Thronfølger, eller kan Thronfølgeren eller Rigsforstanderen ikke strax tiltræde Regjeringen, føres den af Statsraadet, indtil fornøden Bestemmelse er tagen af Rigsdagen.

15. Er Thronfølgeren eller Rigsforstanderen fraværende, bestemmer den forenede Rigsdag, inden hvilken Tid han har at vende tilbage. Er Thronfølgeren umyndig eller af anden Grund ikke i Stand til at regjere, uden at Rigsforstander og Formynderskab er bestemt, udnævner den forenede Rigsdag Rigsforstanderen og bestikker Formynderskabet. Er der ingen Thronfølger, vælger den forenede Rigsdag en Konge og fastsætter den fremtidige Arvesølge.

16. Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statsejendele skulle henhøre til Civillisten.

Civillisten kan ikke behæftes med Gjæld.

17. For Medlemmerne af det kongelige Hus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Apanagerne kunne ikke uden Rigsdagens Samtykke nydes udenfor Riget.

III.

18. Kongen er ansvarfri; hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Førelse.

19. Kongen udnævner og affediger sine Ministre. Kongens Underskrift under de Lovgivningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed, naar den er ledsaget af en Ministers Underskrift. Den Minister, som har underskrevet, er ansvarlig for Beslutningen.

20. Ministrene kunne tiltales for deres Embedsførelse. Folkethinget anlager, Rigsretten dømmes.

21. Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet; For- 5. Juni.
sædet føres af den, som af Kongen er udnævnt til Premierminister. Alle Lovforslag og vigtigere Regjeringsforanstaltninger forelægges Statsraadet. Dettets Ordning samt Ministeransvarligheden bestemmes ved Lov.

22. Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne ske ved Lov. Ingen kan bestikkes til Embedsmand, som ikke har Indfødsret.

Kongen kan affledige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven.

Kongen kan forflytte Embedsmænd uden deres Samtykke, dog saaledes, at de ikke derved tabe i Embedsindtægter, og at der gives dem Balget mellem saadan Forflyttelse og Afsted med Pension efter de almindelige Regler.

Undtagelser for visse Klasser af Embedsmænd, foruden den i § 78 fastsatte, bestemmes ved Lov.

23. Kongen har den højeste Myndighed over Land- og Sømagten.

Han erklærer Krig og slutter Fred, samt indgaar og ophæver Forbund og Handelstraktater; dog kan han derved ikke uden Rigsdagens Samtykke afstaa nogen Del af Landet, raade over nogen Statsindtægt eller paadrage Staten nogen anden bebyrdende Forpligtelse.

24. Kongen sammenkalder en ordentlig Rigsdag hvert Aar. Uden Kongens Samtykke kan den ikke forblive længere sammen end 2 Maaneder.

Forandringer i disse Bestemmelser kunne ske ved Lov.

25. Kongen kan indkalde Rigsdagen til overordentlige Sammenkomster, hvis Nødvendighed beroer paa hans Bestemmelse.

5. Juni. 26. Kongen kan udsætte den ordentlige Rigsdags Møder paa bestemt Tid, dog uden Rigsdagens Samtykke ikke længere end paa 2 Maaneder og ikke mere end en Gang om Aaret indtil dens næste ordentlige Sammentomst.

27. Kongen kan opløse enten hele Rigsdagen eller en af dens Afdelinger; opløses kun et af Thingene, skal det andet Things Møder udsættes, indtil hele Rigsdagen atter kan samles. Dette skal ske inden 2 Maaneders Forløb efter Opløsningen.

28. Kongen kan for Rigsdagen lade fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger.

29. Kongens Samtykke udfordres til at give en Rigsdagsbeslutning Lovskraft. Kongen befaler Lovens Bekjendtgjørelse og drager Omsorg for dens Fuldbgyrdelse.

30. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride mod Grundloven, og altid bør forelægges den følgende Rigsdag.

31. Kongen kan benaade og give Amnesti; Ministrene kan han kun med Folkethingets Samtykke benaade for de dem af Rigsretten idømte Straffe.

32. Kongen meddeler, dels umiddelbart, dels gjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder, saadanne Bevillinger og Undtagelser fra de nugældende Love, som ifølge hidtil gjældende Regler have været i Brug.

33. Kongen har Ret til at lade slaa Mynt i Genhold til Loven.

IV.

5. Juni.

34. Rigsdagen bestaar af Folkethinget og Landstthinget.

35. Valgret til Folkethinget har enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 30. Aar, medmindre han:

- a. uden at have egen Husstand staar i privat Tjenesteforhold;
- b. nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke enten er eftergivet eller tilbagebetalt;
- c. er ude af Raadigheden over sit Bo;
- d. ikke har havt fast Bopæl i eet Aar i den Valgkreds eller den Stad, hvori han opholder sig paa den Tid, Valget foregaar.

36. Valgbar til Folkethinget er, med de i § 35 a, b og c nævnte Undtagelser, enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar.

37. Antallet af Folkethingets Medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af 1 til 14,000 Indvaanere. Valgene foregaa i Valgkredse, hvis Omfang bestemmes ved Valgloven. Enhver Valgkreds vælger een blandt dem, der have stillet sig til Valg.

38. Medlemmerne af Folkethinget vælges paa 3 Aar. De erholde et dagligt Bederlag.

39. Valgret til Landstthinget har enhver, der ifølge § 35 har Valgret til Folkethinget. De Valgberettigede vælge af deres Midte Valgmænd efter de Bestemmelser, som gives i Valgloven.

40. Valgbar til Landstthinget er enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, og hvis Bo ei er under

5. Juni. Opbuds- eller Falitbehandling, naar han har fyldt fit 40. Aar og i det sidste Aar enten har svaret i direkte Skat til Staten eller Kommunen 200 Rbd., eller godtgjør at have havt en ren aarlig Indtægt af 1200 Rbd.

I de Valgkredse, hvor Antallet af Valgbare efter denne Regel ikke naar det Forhold til Befolkningen, som fastsættes i Valgloven, forsøges Antallet af de Valgbare med de høiest Bessatte i Valgkredsen, iudtil dette Forhold er naaet.

41. Valgene til Landstinget foregaa i større Valgkredse, der ordnes ved Valgloven. Valgmændene i hver saadan større Valgkreds træde sammen og stemme paa saa mange Mænd, som skulle vælges for Valgkredsen, i hvilken i det mindste tre Fjerdedele af de Valgte skulle have havt fast Bopæl i det sidste Aar før Valget. Til et gyldigt Valg udfordres mer end Halvdelen af de afgivne Stemmer.

42. Antallet af Landstingets Medlemmer skal stedsse være omtrent Halvdelen af Antallet af Folkethingets Medlemmer.

43. Medlemmerne af Landstinget vælges paa 8 Aar. Halvdelen afaar hvert 4. Aar. De erholde samme daglige Bederslag som Folkethingets Medlemmer.

44. Naar en ny Kommunallov er giben, kunne Landstingsvalgene ved Lov gaa over til de større kommunale (Amts- eller Provinds-) Raad.

V.

45. Den aarlige Rigsdag sammentræder den første Mandag i Oktober, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at møde forinden.

46. Regeringens Sæde er Rigsdagens Foramlings- 5. Juni. sted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen sammentalbe den paa et andet Sted i Riget.

47. Rigsdagen er ukrænkelig. Hvo der antaster dens Sikkerhed og Frihed, hvo der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, gjør sig skyldig i Højforræderi.

48. Ethvert af Thingene er berettiget til at foreslaa og for sit Vedkommende at vedtage Love.

49. Ethvert af Thingene kan indgive Adresser til Kongen.

50. Ethvert af Thingene kan til at undersøge almen- vigtige Gjenstande nedsætte Kommissioner af sine Medlem- mer. Disse ere berettigede til saavel af offentlige Myndig- heder som af private Borgere at fordrø Oplysninger med- delte mundtlig eller skriftlig.

51. Ingen Skat kan paalægges, forandres eller op- hæves uden ved Lov, ei heller noget Mandskab udskrives, noget Statslaan optages eller nogen Staten tilhørende Do- mæne afhændes uden ifølge Lov.

52. Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efterat samme er sat, fremlægges Forslag til Finansloven for det følgende Finansaar, indeholdende et Overslag over Statens Ind- tægter og Udgifter.

Finansforslaget behandles først i Folkethinget.

Forinden Finansloven er vedtagen, maa Skatterne ei opkræves. Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjem- mel i samme.

53. Hvert Thing udnævner to lønnede Revisorer. Disse gennemgaa det aarlige Statsregnskab og paase, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at

5. Juni. ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted. De kunne fordre sig alle fornødne Oplysninger og Aktstykker meddelte.

Det aarlige Statsregnskab, med Revisorernes Bemærkninger, forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning.

54. Ingen Udlænding kan herefter erholde Indfødsret uden ved Lov.

55. Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det 3 Gange har været behandlet af Thinget.

56. Naar et Lovforslag bliver forkastet af et af Thingene, kan det ikke oftere foretages af samme Thing i samme Samling.

57. Naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Thing, bliver det i den Form, hvori det er vedtaget, at forelægge det andet Thing; hvis det der forandres, gaar det tilbage til det første; foretages her atter Forandringer, gaar Forslaget paany til det andet Thing. Opnaas da ei heller Enighed, skal, naar et Thing forlanger det, hvert Thing udnævne et lige Antal Medlemmer til at træde sammen i et Udvalg, som afgiver Betænkning over Uoverensstemmelse. I Henhold til Udvalgets Indstilling finder da endelig Afgjørelse Sted i ethvert Thing for sig.

58. Ethvert af Thingene afgjør selv Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

59. Ethvert nyt Medlem aflægger Ed paa Grundloven, naar Gyldigheden af hans Valg er anerkjendt.

60. Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forfrist af deres Vælgere.

Embedsmænd, som vælges til Rigsdagsmænd, behøve 5. Juni. ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

61. Saa længe Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvortil han hører, hæstes for Gjæld, ei heller fængsles eller tiltales, med mindre han er greben paa fersk Gjerning. For sine Uttringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

62. Kommer den gyldigen Valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret. Dog skal ingen tabe sit Sæde i Landstinget, fordi han i Løbet af den Tid, for hvilken han er valgt, flytter til en anden Valgkreds.

Det bliver nærmere ved Lov at bestemme, i hvilke Tilfælde en Rigsdagsmand, der befordres til et lønnet Statsembede, skal underkastes Gjenvalg.

63. Ministrene have i Embeds Medsør Afgang til Rigsdagen og ere berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte de vilke, idet de iøvrigt iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udøve de kun, naar de tillige ere Rigsdagsmænd.

64. Ethvert Thing vælger selv sin Formand og den eller dem, der i hans Forsald skal føre Forsædet.

65. Intet af Thingene kan tage nogen Beslutning, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede og deltager i Afstemningen.

66. Enhver Rigsdagsmand kan i det Thing, hvortil han hører, med dette Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom ætse Ministrenes Forklaring.

5. Juni. 67. Intet Andragende maa overgives noget af Thingene uden gennem et af dets Medlemmer.

68. Finder Thinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan det henvise det til Ministrene.

69. Thingenes Møder ere offentlige. Dog kan Formanden eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa Thinget afgjør, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde.

70. Ethvert af Thingene fastsætter de nærmere Bestemmelser, som vedkomme Forretningsgangen og Ordens Opretholdelse.

71. Den forenede Rigsdag dannes ved Sammentræden af Folkethinget og Landstthinget. Til at tage Beslutning udfordres, at over Halvdelen af hvert Things Medlemmer er til Stede og deltager i Afstemningen. Den vælger selv sin Formand og fastsætter isøvrigt de nærmere Bestemmelser, der vedkomme Forretningsgangen.

VI.

72. Rigsretten bestaar af 16 Medlemmer, der vælges paa 4 Aar, Halvdelen af Landstthinget, Halvdelen af Landets øverste Domsful, blandt disses egne Medlemmer. Den vælger selv sin Formand af sin egen Midte.

En Lov ordner nærmere Forsølgningssmaaden.

73. Rigsretten paakjender de af Folkethinget mod Ministrene anlagte Sager.

For Rigsretten kan Kongen lade ogsaa andre tiltale for Forbrydelser, som han finder særdeles farlige for Staten, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke.

74. Den dømmende Magts Udvøelse kan kun ordnes 5. Juni. ved Lov.

75. Den med visse Eiendomme forbundne dømmende Myndighed skal ophæves ved Lov.

76. Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov.

77. Domstolene ere berettigede til at paakjende ethvert Spørgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grændser. Dog kan den, der vil reise saadant Spørgsmaal, ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig fra foreløbigen at efterkomme Øvrighedens Befaling.

78. Dommerne have i deres Kald alene at rette sig efter Loven. De kunne ikke affættes uden ved Dom, ei heller forflyttes mod deres Ønske, udenfor de Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65. Aar, afflediges, men uden Tab af Indtægter.

79. Offentlighed og Mundtlighed skal saa snart og saa vidt som muligt gennemføres ved hele Retspleien.

I Misgjerningsager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, skulle Rævninger indføres.

VII.

80. Folketirkens Forsatning ordnes ved Lov.

81. Borgerne have Ret til at forene sig i Samsund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

82. Ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen; dog

5. Juni. Skal enhver, der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkjendt Troessamfund, til Skolevæsenet svare de til Folketirken lovbefalede personlige Afgifter.

83. De fra Folketirken afvigende Troessamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov.

84. Ingen kan paa Grund af sin Troesbetjendelse berøves Afgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder, eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt.

VIII.

85. Enhver, der anholdes, skal inden 24 Timer stilles for en Dommer. Hvis den Anholdte ikke strax kan sættes paa fri Fod, skal Dommeren ved en af Grunde ledsaget Kjendelse, der afgives snarest muligt og senest inden 3 Dage, afgjøre, at han skal fængsles, og, hvis han kan løslades mod Sikkerhed, bestemme dennes Art eller Størrelse.

Den Kjendelse, som Dommeren affiger, kan af vedkommende strax særskilt indaales for høiere Ret.

Ingen kan unberkastes Baretægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel.

86. Boligen er ukrænkelig. Husundersøgelse, Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene ske efter en Retskjendelse.

87. Eiendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Eiendom, uden hvor Almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge Lov og mod fuldstændig Erstatning.

88. Alle Indskrænkninger i den frie og lige Afgang til 5. Juni. Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov.

89. Den, som ikke selv kan ernære sig eller sine, og hvis Forsørgelse ikke paaligger nogen anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det Offentlige, dog mod at underkaste sig de Forpligtelser, som Lovene herom paabøde.

90. De Børn, hvis Forældre ikke have Evne til at sørge for deres Oplærelse, ville erholde fri Undervisning i Almuefolen.

91. Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, dog under Ansvar for Domstolene. Censur og andre forebyggende Forholdsregler kunne ingenfinde paantj indføres.

92. Borgerne have Ret til uden foregaaende Tilbedelse at indgaa Foreninger i ethvert lovligt Diemed. Ingen Forening kan ophæves ved en Regjeringsforanstaltning. Dog kunne Foreninger foreløbigen forbydes, men der skal da strax anlægges Sag mod Foreningen til dens Ophævelse.

93. Borgerne have Ret til at samles ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kunne forbydes, naar der af dem kan berygtes Fare for den offentlige Fred.

94. Ved Opløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, kun indstride, efter at Mængden tre Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves er opfordret til at adskilles.

95. Enhver vaabensfør Mand er forpligtet til med sin

5. Juni Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver.

96. Kommunernes Ret til, under Statens Tilsyn, selvstændig at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov.

97. Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afføstet.

98. Intet Lehn, Stamhus eller Fideikommisgods kan for Fremtiden oprettes; det skal ved Lov nærmere ordnes, hvorledes de nu bestaaende kunne overgaa til fri Eiendom.

99. For Krigsmagten ere de i §§ 85, 92 og 93 givne Bestemmelser kun anvendelige med de Indskrænkninger, der følge af de militære Loves Forrifter.

IX.

100. Forslag til Forandring i, eller Tillæg til, nærværende Grundlov fremsættes paa en ordentlig Rigsdag. Vedtages den derom fattede Beslutning i uforandret Skikkelse af næste ordentlige Rigsdag og bifaldes den af Kongen, opløses begge Thingene, og almindelige Valg foregaa baade til Folkethinget og til Landstthinget. Vedtages Beslutningen tredie Gang af den nye Rigsdag paa en ordentlig eller overordentlig Samling, og stadfæstes den af Kongen, er den Grundlov.

Midlertidige Bestemmelser.

1. Ligesom Reglen i § 16, at Civillisten bestemmes ved Lov, ingen Anvendelse har for den nu regjerende

Konge, saaledes vil ikke heller den i § 17 givne Forfrist 5. Juni. være til Hindrer for, at Apauager nydes udenfor Riget, for saa vidt saadant hjemles ved alt bestaaende Kontrakter.

2. Indtil den i § 22 bebudede Pensionslov udkommer, vil enhver Embedsmand, der efter samme Paragrafs Bestemmelse bliver affødiget, erholde Pension efter de hidtil fulgte Regler.

3. Den i § 78 indeholdte Bestemmelse, at Dommere ikke kunne affattes uden ved Dom, ei heller forflyttes mod deres Vnste, skal ikke være anvendelig paa de nærværende Dommere, som tillige have administrative Forretninger.

4. Indtil en Omordning af den kriminelle Proces er iværksat, vil den i § 85 omhandlede Indankning af en Fængslingskjendelse ste som af en privat Sag, dog med Extraretsvarsel, ligesom den Klagende er fritagen for Brugen af stemplet Papir og Erlæggelse af Retsgebyrer. Der bør gives ham Afgang til i Anledning af saadan Paaanke at raadføre sig med en Sagsfører, og nye Ophlysninger kunne fremlægges for Overretten.

Dg er da hermed ophævet den af Vor Forgænger paa Thronen, høifalig Kong Frederik den Tredie, efter den Ham af de danske Stænder dertil meddelte Fuldmagt, under 14. November 1665 givne Kongelov, alene med Undtagelse af de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 27 til 40, om Arvesølgen, hvilke ere stadfæstede i Grundlovens § 4, og de i §§ 21 og 25 om de kongelige Prindsler og Prindsesser indeholdte Forfrifter,

5. Juni. indtil ved en Huslov anderledes derom maatte vorde bestemt.

Givet paa Vort Slot Christiansborg den
5. Juni 1849.

Under Vor kongelige Haand og Segl.

Frederik B.

A. B. Moltke.

Bardenhech. Zahrtmann. C. F. Hansen.

B. C. E. Spønneck. P. G. Bang. J. N. Madvig.

H. N. Clausen.

5. Juni. **Udent Brev om nogle midlertidige Forbehold ved Udgivelsen af Danmarks Riges Grundlov. (Statsraadet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Idet Vi have besluttet, paa denne Dag høitideligen at vedtage Danmarks Riges fremtidige Grundlov, have Vi dog med Hensyn til dennes § 23 fundet det nødvendigt at forbeholde Os, for det Tilfælde, at de om Vore Guineiske Besiddelses Afhændelse indledele Forhandlinger maatte, førend den første Rigsdag kan sammentræde, gjøre en endelig Beslutning nødvendig, da at tage en saadan Beslutning uden at afvente Rigsdagens Samtykke.

Fremdeles maa Vi, idet Vi for Fremtiden ville have Finansaaret regnet fra det ene Aars 1. April til det næstes 31. Marts, i Henseende til Grundlovens § 52 have Os forbeholdt, uden Rigsdagens Samtykke saavel at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter som at afholde de nødvendige Statsudgifter for den tilbagestaaende Del af

indebærende Aar og for de 3 første Maanedes af næste 5. Juni. Aar.

Endelig ville Vi, saafremt der skulde indtræde paa-trængende Tilfælde, som maatte udfordre en Folkerepræsen-tations Medvirksomhed, og hvis Afgjørelse ei kan opsættes, indtil Rigsdagen grundlovmæssigen kan sammentræde, have Os forbeholdt at kunne lade den ifølge Bort Patent af 3. Oktober 1848 sammenskaldte Rigsforsamling, i dens hidtilværende Sammensætning, atter træde sammen, for med den at kunne afhandle saadanne paa-trængende Til-fælde.

Lov ang. Valgene til Rigsdagen. (Indenrigs- 16. Juni. ministeriet).

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Vi have tiltraadt de af Rigsforsamlingen vedtagne Foran-dringer i det Udcast, Vi have ladet Forsamlingen forelægge til en Lov angaaende Valgene til Rigsdagen, byde og be-fale Vi herved som følger:

I. Folkethinget.

Valgret og Valgbarhed.

1. Valgret til Folkethinget tilkommer, med de i de følgende Paragrafer indeholdte Indskrænkninger, enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 30. Aar.

2. Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

3. Ingen, som staar i privat Tjenesteforhold, kan udøve Valgret, med mindre han har sin egen Husstand.

16. Juni. 4. Ingen kan udøve Valgret, som nyder Understøttelse af det almindelige Fattigvæsen, eller som har modtaget nogen saadan Hjælp, med mindre den enten er tilbagebetalt eller eftergivet.

5. Saa kan Valgret ei heller udøves af den, som er sat under Bærgemaal, eller hvis Bo er under Opbuds- eller Fallitbehandling.

6. Endelig kan kun den udøve sin Valgret, som i eet Aar har havt fast Bopæl i den Valgkreds eller den Stad, hvori han opholder sig paa den Tid, Valget foregaar. Den, som har fast Bopæl paa flere Steder, kan selv bestemme, paa hvilket af disse han vil gjøre sin Valgret gjældende.

7. Valgbar til Folkethinget er, med de i §§ 3, 4 og 5 nævnte Undtagelser, enhver uberygtet (§ 2) Mand, om han har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar.

Valglister.

8. Over de i hver Kommune bosatte Valgberettigede skal der føres Valglister efter Foranstaltning af vedkommende Kommunalbestyrelse.

Hvor et Landdistrikt er henlagt under et Rigsstadsogn, uden at have sit eget Forstanderskab, henregnes det for saa vidt til Rigsstaden.

9. Valglisterne skulle i forskjellige dertil indrettede Rækker indeholde Vælgernes fulde Navn, Alder, Livsstilling og Bopæl. Paa hver Valgliste ordnes Vælgernes Navne efter deres Bogstavfølge.

10. Valglisterne skulle affattes en Gang hvert Aar. Til Grund derfor lægges det foregaaende Aars Valglister med Udeladelse af de Vælgere, som i Mellemtiden ere afgaaede ved Døden eller bortflyttede, eller som have tabt deres Valgberettigelse (§§ 2, 3, 4 og 5), og med Tilføining

af dem, som imidlertid have opnaaet Valgret eller inden 16. Juni. Valgdagen ville have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Alder og Bopæl. Til den Ende blive de, der vel endnu ikke have opfyldt de sidstnævnte Betingelser, men kunne ventes at ville opfylde dem i Løbet af det forestaaende Aar, for hvilket Valglisten skulle gjælde, at opføre paa en særskilt Liste, med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, da de enten fylde det 30. Aar eller ville have havt fast Bopæl i eet Aar i Valgkredsen.

11. Denne Valglisternes Berigtigelse og Fuldstændiggjørelse skal foretages i de sidste fjorten Dage af Februar Maaned. De derved opstaaende Evids skulle efter indhenteede Oplysninger afgjøres af Kommunalbestyrelsen.

12. Fra den 1. Marts til den 8. s. M., begge Dage indbefattede, skulle Valglisten fremligge til almindeligt Eftersyn paa et for Kommunens Beboere bekvemt Sted i sex Timer hver Dag. Fremlæggelsens Tid og Sted bekendtgøres med mindst 8 Dages Barsel til Kirkestævne eller paa den for offentlige Kundgjørelser paa vedkommende Sted ellers brugelige Maade.

13. Inden tre Dage fra Udløbet af den Tid, hvori Valglisten fremligge, skal enhver, som tror uden Føie at være udeladt af samme, eller som formener, at en uberettiget derpaa er optagen, skriftligen fremsætte sin Begjæring om Optagelse eller sin Paastand om en andens Udsættelse, ledsaget af en kort Angivelse af de Grunde, hvorpaa Paastanden er bygget.

14. De mod Valglisten saaledes fremkomne Erindringer paakjendes af Kommunalbestyrelsen i et offentligt Møde, som afholdes i Løbet af de paafølgende fjorten Dage. Til dette Møde tilfiges saavel de, som have fremsørt Erindringer, som og de, mod hvilke Indsigelse er gjort, til hvilke derhos en Gjenpart af den mod dem rettede Skrivelse

16. Juni. skal leveres. Efter de af Parterne fremlagte Dokumenter og de af dem fremskillede Bidners Forklaringer afgjøres de opstaaede Spørgsmaal, hvorom en kort Kjendelse tilføres Kommunalbestyrelsens sædvanlige Forhandlingsprotokol. De derefter berigtigede Valglister underskrives af Kommunalbestyrelsens Formand.

15. For Kjøbenhavn affattes aarligen 9 Valglister, en for hver af de 9 Valgkredse, hvori Staden er delt. Berigtigelsen af Valglisterne (§ 11) og Paatjendelsen af de mod samme fremkomne Erindringer (§ 14) sker af den samlede Kommunalbestyrelse gennem en Komite af fem Medlemmer, hvoraf to udnævnes af Magistraten og tre af Borgerrepræsentantskabet.

16. Den, som er utilfreds med Kommunalbestyrelsens Kjendelse, hvorved Valgret er nægtet ham, kan forbre en Udskrift af samme sig meddelst uden Betaling og indbringe Spørgsmaalet til Afgjørelse ved Lov og Dom. Saadanne Sager behandles gjæsteretsvis. Parterne ere i første Instans fritagne for at erlægge Retsgebyrer og for Brugen af stemplet Papir, ligesom der af det offentlige skal bestilles en Sagfører for den indstævnedes Kommunalbestyrelse. Opnaar vedkommende Dom for at være valgberettiget, skal han optages paa Valglisten, saa snart han foreviser en Udskrift af Dommen.

17. Valglisterne gjælde fra 1. April til 31. Marts i det paafølgende Aar. Efter samme foretages alle i Aarets Løb foresaldende Valg til Folkethinget, dog saaledes, at det paases, at de paa Tillægslisten (§ 10) opførte Mænd kun ere stemmeberettigede, dersom de inden Valgdagen have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Alder eller Bopæl.

Valgkredse og Valgbestyrrelser.

18. Til Folkethinget vælges Østifterne og Nørrejylland

100 Medlemmer. Valgene foregaa i Valgkredsene efter den, 16. Juni nærværende Lov vedføjede Fortegnelse.

De nærmere Bestemmelser for Slesvig, Island og Færøerne forbeholdes.

19. For hver Valgkreds dannes en Valgbestyrrelse, bestaaende af Udsendinge fra de til Valgkredsen hørende Kommuner. For hver Kommune vælges i det mindste eet Medlem af Valgbestyrrelsen, uden Hensyn til dens Indvaanertal. Har en Kommune 3,000 Indbyggere, vælger den to, og saa fremdeles en for hver 1,500 Indvaanere den har efter den senest offentliggjorte Folketælling. Valgbestyrrelsens Medlemmer vælges af Kommunalbestyrrelserne og blandt disses egne Medlemmer; og bør disse Udnævnelser uophødelig iværksættes, saa snart Valg er udstrevet for Valgkredsen.

20. Det Medlem af Valgbestyrrelsen, som er valgt for den Kommune, hvori Valget afholdes, forestaar alle Forberedelserne til selve Valget og modtager Anmeldelser af Kandidater og andre til Valgbestyrrelsen rettede Meddelelser. Han aabner paa Valgdagen Valgbestyrrelsens Møde og forestaar Valget af dens Formand. Vælger vedkommende Kommune flere Medlemmer af Valgbestyrrelsen, fordele disse de ovennævnte Forretninger imellem sig efter Overenskomst.

21. Valgbestyrrelsen i hver af Kjøbenhavns 9 Valgkredse bestaar af fem Medlemmer, som udnævnes af den forenede Kommunalbestyrrelse, de to af sammes egen Midte, de tre andre blandt de i Valgkredsen bosatte Vælgere. Hver Valgbestyrrelse vælger selv sin Formand.

22. Valgbestyrrelsen fører en Valgbog, hvortil de fra de forskjellige Kommuner medbragte Valglister og de til Bestyrrelsen indløbne Skrivelser fremlægges. I Valgbogen optegnes det væsentlige Indhold af Valgforhandlingerne,

16. Juni. hvortil dog de af Kandidaterne og andre Tilstedeværende holdte Taler ikke skulle henregnes. Valgbogen underskrives af Valgbestyrelsen og opbevares af Kommunalbestyrelsen for det Sted, hvor Valget er afholdt.

Valgkandidater.

23. Ingen kan ved Valg til Folkethinget komme i Betragtning, som ikke selv har stillet sig og dertil er anbefalet af i det mindste en af Valgkredsens Valgere.

24. Skriftlig Anmeldelse saa vel om Kandidaten, som om den eller dem, der ville understøtte hans Valg, skal være gjort til det i § 20 nævnte Medlem af Valgbestyrelsen og i Kjøbenhavn til Valgbestyrelsens Formand, senest inden Kl. 10 Aftenen før Valget finder Sted. Paa selve Valgdagen skulle saavel Kandidaten, som de, der anbefale ham, fremstille sig personligen. Ikkun et for Valgbestyrelsen oplyst og af denne anerkjendt Forfald kan fritage Kandidaten eller den, der anbefaler ham, for personligt Møde paa Valgdagen.

25. Kandidaten behøver ikke for Valgbestyrelsen at godtgjøre sin Valgbarhed. Fremkommer der ved Valghandlingen Indsigelser eller endog Beviser mod samme, kan Valgbestyrelsen vel ikke afstjære Forhandlingerne derom, men heller ikke af den Grund undslaa sig for at stille Kandidaten til Valg.

26. Ingen tør melde sig til samtidigt Valg i mere end een Valgkreds. Handler nogen herimod, bliver hans Valg, hvis saadant falder paa ham, ugyldigt.

Valgmøder.

27. Valgene til Folkethinget foretages i de for samme anordnede Valgkredse i Valgmøder, hvortil Afdelingen staa aaben for enhver.

28. Dagen og Klokketøttet, da Valgmødet afholdes, 16. Juni. bekjendtgjøres i vedkommende Stiftsavis med i det mindste 8 Dages Varjel. Derhos kundgjøres samme i de enkelte Kommuner paa den Maade, som ethvert Sted er brugelig, med lignende Varjel, og bør navnlig den i Landkommunerne sædvanlige Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne ske de tvende sidste Søndage før Valgdagen.

29. Valgforhandlingerne aabnes af den af Valgbestyrelsen udnævnte Formand.

Han fremstiller for Forsamlingen de anmeldte Valgkandidater og de Vælgere, som anbefale dem hver især.

Saaavel disse som Valgkandidaterne skulle have Udgang til at udtale sig for Forsamlingen og til at besvare de Spørgsmaal, som de Tilstedeværende maatte forelægge dem. Formanden leder disse Forhandlinger og slutter dem, naar han finder det rigtig.

K a a r i n g.

30. Formanden sætter derpaa Valgkandidaterne under Afstemning efter deres Navnes Bogstavfølge. Afstemningen sker af de tilstedeværende Vælgere ved Haandsoprækning. Valgbestyrelsens Medlemmer deltage ikke i samme.

Den Kandidat, som efter Valgbestyrelsens Skjøn har erholdt flere Stemmer end nogen anden, er kaaret til Valgkredsens Rigsdagsmand, hvilket strax kundgjøres for Forsamlingen.

Ved denne, som ved alle andre til Valgbestyrelsen overladte Beslutninger, gjør Formanden i Tilfælde af Stemmelighed Udslaget.

31. Skulde i en Valgkreds kun een Kandidat have fremstillet sig, bør han, for at anses som valgt, have mere end Halvdelen af de Stemmende for sig. Har han ikke enter ved Raaring eller ved den navnlig Afstemning (§ 32)

16. Juni. erhobt et saadant Stemmeantal, berammes et nyt Møde til ottende Dagen derefter. Har der da ikke fremstillet sig nogen anden Kandidat, betragtes den første som faaret uden ny Afstemning.

Navnlig Afstemning.

32. Raaringens Virkning ophæves, naar navnlig Afstemning begjæres af en Kandidat, der ikke har opnaaet Valg, eller, hvis denne er fraværende, af den, der har anbefalet ham. Denne Forbring skal fremsættes inden Udløbet af et Kvarter, efter at Raaringens Udfald er kundgjort, i hvilken Tid derfor Valgbestyrelsen bliver tilstede paa Valgstedet.

Fremkommer ingen saadan Begjæring i betimelig Tid, staar Raaringen ved Magt, og hele Valghandlingen sluttes.

33. Forlanges navnlig Afstemning, paabegyndes den uopholdeligen. Den finder kun Sted mellem den faarede Kandidat og den eller de Modkandidater, som udtrykkeligen fordre det.

Naar i det i § 31 omhandlede Tilfælde fordres navnlig Afstemning, vil denne gaa ud paa et sirapelt for eller imod.

34. Afstemningen foregaar samtidigen til de forskjellige Valglister, som Formanden fordeles imellem Valgbestyrelsens Medlemmer. Ved hver Valgliste tilforordnes derhos en af de tilstedeværende Vælgere, ligesom ogsaa en saadan Vælger, hvor det maatte være nødvendigt, af Valgbestyrelsen kan beskiftes til at udføre de Forretninger, der paahvile Valgbestyrelsens Medlemmer ved Stemmernes Modtagelse. Selv deltager Formanden ikke i Modtagelsen af Valgstemmer.

I den Orden, hvori Bælgerne møde, afgive de mundt- 16. Juni.
ligen deres Stemme.

Efter at have anerkjendt Bælgeren, tilfører det ved Valglisten ansatte Medlem af Valgbestyrelsen den Kandidats Navn, paa hvilken Bælgeren har stemt, ved Siden af dennes eget Navn paa selve Valglisten.

Den ham tilforordnede Bælger optegner paa en særskilt Stemmeliste Bælgerens Navn ved Siden af den Kandidats Navn, som han har givet sin Stemme.

Forinden Bælgeren aftræder, oplæses for ham saa vel hans eget som den af ham valgte Navn, til Sikkerhed for begge Tilførsels Rigtighed og indbyrdes Overensstemmelse.

Naar, uagtet Formandens Opfordring, ingen mere begjærer at deltage i Valget, tilføre Valgbestyrelsens Medlemmer og sammes Medhjælpere deres egne Stemmer og underskrive saavel Valglisten som Stemmelisten, hvormed Afstemningen er sluttet.

35. Efter samtlige Lister sammenlægger den forenede Valgbestyrelse det Stemmeantal, hver af Kandidaterne har erholdt. Udfaldet tilføres Valgbogen og kundgjøres for Forsamlingen. Valglisten tilbageleveres vedkommende Kommuner; Stemmelisterne bilægges Valgbogen, som underskrives af hele Valgbestyrelsen.

36. Den, som ved den navulige Afstemning har erholdt flere Stemmer end nogen anden, er valgt. Have flere lige mange Stemmer, afgjør Lodtrækning, som foretages af Formanden.

16. Juni.

II. Landstthinget.

Landstthingskredsene.

37. Til Landstthinget vælges for Distrikterne og Nørrejylland 51 Medlemmer i følgende Valgkredse:

1. Staden Kjøbenhavn vælger	5.
2. Kjøbenhavns, Frederiksborg og Holbæks Amter	8.
3. Sorø og Præstø Amter	5.
4. Bornholms Amt	1.
5. Maribo Amt	3.
6. Odense og Svendborg Amter	7.
7. Hjørring og Aalborg Amter	5.
8. Thisted Amt, samt af Viborg Amt: Kjøbstaden Skive med Nørre, Rødding, Harre, Hindborg og Fjends Herreder, og af Ringkjøbing Amt: Kjøbstæderne Holstebro og Lemvig samt Skodborg, Vandfuld, Hjem, Ginding og Ulfborg Herreder	4.
9. Aarhus og Randers Amter, samt af Viborg Amt: Kjøbstaden Viborg, tilligemed Rinds, Nørlyng, Sønderlyng, Lysgaard, Hids, Houlberg og Middelfom Herreder	6.
10. Veile og Skanderborg Amter	4.
11. Ribe Amt og af Ringkjøbing Amt: Kjøbstaden Ringkjøbing med Hammerum, Hind, Bølling og Nørre Herreder	3.

Med Hensyn til den i Grundloven foreskrevne Afgang af Halvdelen af Landstthingets Medlemmer, deles Landstthingskredsene i 2 Grupper, hvoraf den ene bestaar af første, anden, fjerde, syvende og niende Valgkreds, den anden af de øvrige; ved Lodtrækning afgjøres det, hvilken af disse Grupper der første Gang skal fornyses.

De nærmere Bestemmelser med Hensyn til Slesvig, 16. Juni Island og Færøerne forbeholdes.

B a l g m æ n d.

38. Valgene til Landstthinget ske ved Valgmænd; som de til Folkethinget Valgberettigede dertil udnævne af deres Midte.

39. I Kjøbenhavn foregaa Valgene af Valgmændene i de samme 9 mindre Kredse, i hvilke Staden er inddelt med Hensyn til Valg af Medlemmer til Folkethinget. I øvrigt udgjør hver Kjøbstad og hvert Sogneforstanderskabsdistrikt for sig en Valgmandskreds.

Valgmændenes Antal retter sig efter Antallet af de Valgberettigede, saaledes at indtil 149 Valgberettigede udnævne en Valgmand, 150—249 vælge to, 250—349 tre, og saaledes fremdeles i samme Forhold.

Kun de Valgberettigede, der bo i Kommunen, og for Kjøbenhavns Vedkommende i den paagældende mindre Valgkreds, kunne vælges til Valgmænd.

40. Valgene ledes af Kommunalbestyrelserne, dog i Kjøbenhavn af de samme Valgbestyrelser, som forestaa Valgene til Folkethinget.

41. De almindelige Udnævnelser af Valgmænd foregaa paa en og samme Dag i vedkommende Valgkreds. Efter at Dagen er fastsat ved offentlig Kundgjørelse fra Regjeringen, bekendtgjøres Tid og Sted til Valgets Foretagelse i den enkelte Kommune med mindst 3 Dages Varfel til Kirkestævne eller paa anden paa ethvert Sted brugelig Maade, hvorved det tillige bekendtgjøres, hvor mange Valgmænd der skulle udnævnes.

42. Afstemningen sker i et offentligt Møde paa et for Vælgerne bekvemt Sted efter de for Folkethingsvalget optagne Valglistes; dog kunne Valgmandskredsene, om saa-

16. Juni. dant findes fornødent, af Kommunalbestyrelsen deles i flere Afdelinger til Stemmernes Modtagelse. I den Følge, Vælgerne fremstaa for Valgbordet, nævne de saa mange, som der skulle vælges for Valgmandskredsen.

Et af Valgbestyrelsens Medlemmer tilføjer paa Valglisten, ved Siden af Vælgerens Navn, de Mænds Navne, paa hvilke han stemmer. Et andet Medlem optegner paa en særskilt Stemmелиste de valgte, og ved Siden deraf Vælgerens Navne. Tilføjerne oplæses for Vælgeren, bekræftes af denne og sammenholdes indbyrdes.

43. Naar, uagtet Opfordring, ingen mere begjærer at deltage i Valget, tilføje de, som have bestyret samme, deres egne Stemmer; hermed sluttes Afstemningen. Efter at Valglisten og Stemmелиsten ere sammenholdte med hinanden, optælles Stemmerne. Simpel Stemmeskerhed giv Udslaget.

44. Naar Valgene ere fuldbyrdebe, indføres Navnene paa de valgte Valgmænd i en af Kommunalbestyrelsen autoriseret Protokol.

45. Enhver er pligtig at modtage Valg som Valgmand og at udføre det ham overdragne Hverv, med mindre han kan oplyse lobligt Forfald. Dersom den valgte er tilstede ved Valghandlingen, har han strax at erklære, om han har nogen særlig Undskyldningsgrund, hvis Tilstrækkelighed da paakjendes af Valgbestyrelsen. Et han ikke tilstede, har Valgbestyrelsens Formand strax at meddele ham Underretning om Valget, og dersom han da ei inden 2 Dage fremkommer med gyldig Undskyldning, anses han ikke at have noget at indvende. I alle Tilfælde, hvor den ansførte Undskyldningsgrund findes antagelig, skrives der til nyt Valg paa den ovenfor forefrevne Maade.

Naar Valgene ere endelig berigtigede, gjøres derom 16. Juni. Indberetning til den Valgbestyrrelse, der forestaar Valgene til Landstthinget. Den valgte erholder derhos et af Valgbestyrrelsen udsærdiget Valgbrev.

46. Unddrager nogen Valgmand sig, uden at have opløst lovligt Forkald, fra Opfyldelsen af den ham paa-hvilende Forpligtelse, anses han af den Valgbestyrrelse, som forestaar Valgene til Landstthinget, med en Mulkt af 20 Rbd., der tilfalder Fattigkassen i den Kommune, for hvilken han er valgt, og kan uden Amtets Approbation inddrives ved Udpantning efter en Udskrift af Valgprotokollen.

47. Det Valgmændene overdragne Hverv ophører med Fuldførelsen af det forestaaende Landstthingsvalg, dog saaledes, at de Omvalg, som maatte blive fornødne, forbi en Landstthingsmand ikke modtager Valget eller dette af Landstthinget erklæres ugyldigt, foretages af de samme Valgmænd. Skulde imidlertid et Valg blive kjendt ugyldigt paa Grund af væsentlige selve Valgmændene vedkommende Mangler, bestemmer Landstthinget tillige hvorvidt nye Valgmænd skulle udnævnes til Omvalgets Foretagelse.

48. Ingen af Valgerne til Valgmanden givne Instrux eller af ham indgaaet Forpligtelse, Valget vedkommende, har nogen som helst Gyldighed.

49. Valgmændene erholde af vedkommende Kommune i Reiseomkostninger 48 β. for hver Mil, som de have at reise mellem deres Bopæl og det Sted, hvor Valgene til Landstthinget foregaa, men ingen Diæter.

B a l g b a r h e d.

50. Valgbar til Landstthinget er enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, og hvis Bo ei er under Opbud- eller Fallitbehandling, naar han har fyldt sit 40.

16. Juni. Aar og i det sidste Aar enten har svaret i direkte Stat til Staten eller Kommunen 200 Rbd. eller godtgjør at have havt en ren aarlig Indtægt af 1200 Rbd. Dog vil i enkelte Valgkredsse Antallet af valgbare kunne forøges med lavere beskattede, overensstemmende med de Regler, der indholdes i §§ 61 og 62.

I det mindste $\frac{3}{4}$ af de Landstingsmænd, som vælges for en Valgkreds, skulle i det sidste Aar før Valget have havt fast Bopæl i selve Valgkredsen.

Valgbestyrrelser.

51. Valgene til Landstinget ledes af særegne Valgbestyrrelser for hver Valgkreds.

52. Valgbestyrrelsen forestaas af en Formand, som Regjeringen udnævner. Denne tilforordnes i Kjøbenhavn 2 Medlemmer af Magistraten og 4 Borgerrepræsentanter, udenfor Kjøbenhavn 2 Medlemmer af hvert af de Amtsraad, som findes i Valgkredsen og 1 Medlem af Kommunalbestyrrelsen for den største Kjøbstad i hvert af Valgkredsens Amter.

Spør et Amt er delt mellem tvende Valgkredse, vælges der for sammes Bedkommende et Medlem af Amtsraadet til hver Valgbestyrrelse; den største Kjøbstad i hver Del af Amtet sender ligeledes et Medlem.

Kjøbenhavns Magistrat og Borgerrepræsentanter udnævne, hver for sig, aarligen de Medlemmer, der af sammes Midte tage Sæde i Valgbestyrrelsen; ligeledes vælge Amtsraadene og Kjøbstædernes Kommunalbestyrrelser aarligen de Medlemmer, som paa deres Begne tiltræde Valgbestyrrelsen.

Valgbarhedslistes.

53. Landstingsvalgene foregaa i Fenhold til Rister over de valgbare, der aarligen optages.

Som det ene Grundlag for disse Lister har Kommunalbestyrelsen paa ethvert Sted inden den 1. Marts at tilstille Valgbestyrelsens Formand en Fortegnelse over alle de Skatteydere, der i det sidst forløbne Aar, regnet fra 1. Januar til 31. December, have i direkte Stat til Staten eller Kommunen svaret 200 Rbd. eller derover og i øvrigt ere i Besiddelse af de almindelige Egenstaber, som udfordres for at kunne vælges. Ingen maa vægre sig ved at meddele Kommunalbestyrelsen de Oplysninger, der maatte udfordres til Fortegnelsens rigtige Affattelse.

54. Ved Beregningen af det anførte Afgiftsbeløb komme ikke blot alle de sædvanlige Statter og Afgifter vedkommende Ydere tilgode, hvad enten de svares til Staten og de almindelige Kommuner eller i andre særegne kommunale Viemed, t. Ex. Bidrag til Udgifter ved Retsvidnerne Arresthusleie, Istandsættelse af de offentlige Biveie; men deri optages ogsaa de Statter og Afgifter, som udenfor de sædvanlige Regler kun midlertidig erlægges, t. Ex. Krigssta Bidrag til Udgifter ved Opsørelsen af nye Thing- og Art resthuse, Arbeids- og Daareanstalter m. v.

Fremdeles medtages saavel hvad der er erlagt i redepænge, som i Naturalpræstationer, udregnede til gangbare Priser; derimod medregnes ikke Tienden, ei heller Bankhæftelsesrenten, med Undtagelse af den Del, for hvilken der gives Godtgjørelse i Landskatten.

55. Hvis nogen svarer personlige eller reelle Statter i flere Kommuner, er han berettiget til at sammenlægge dem uden Hensyn til, om disse Kommuner høre til forskellige Valgtredse

56. De Statter og Afgifter, der udredes af en fast Eiendom, betragtes i Almindelighed som paahvilende Eieren, uden Hensyn til, om de isølge Kontrakt blive ham erstattede

16. Juni. af Brugeren. Men hvor selve Anordningerne fastsætte, at Afgifterne blive at udrede af Brugeren, bliver denne at betragte som Stattehyderen.

Besiddes en Eiendom i Fællesskab af flere, beregnes Skatterne enhver af disse tilgode i samme Forhold, som de ere lodtagne i Eiendommen.

57. Fremdeles skal ethvert Steds Kommunalbestyrelse drage Omsorg for, at der inden den 1. Marts affattes og til Valgbestyrelsen indsendes en Fortegnelse over dem, som godtgjøre, i det sidste Aar, regnet fra 1. Januar til 31. December, at have haft en ren aarlig Indtægt af 1200 Rbd. Til den Ende opfordrer Kommunalbestyrelsen, hvor det maatte anses fornødent ved omsendte Schemata, dem, der maatte formene at have den ommeldte Indtægt og isøvrigt ere valgbare, til at angive saadant, hvilke Angivelsers Nøgtighed bedømmes af Kommunalbestyrelsen, efter at de fornødne Oplysninger ere tilveiebragte.

58. Ved Opgjørelsen af den rene Indtægt skulle de med hver enkelt Indtægtskilde forbundne Byrder fraregnes. Saaledes vil ved Indtægtsberegningen af en fast Eiendom ikke blot Skatter og Afgifter samt Bedligeholdelses- og Driftsomkostninger, men ogsaa Renterne af de i samme indestaaende Pantefordringer være at fradrage; fra Indtægterne af en borgerlig Næringsvei drages de Udgifter, som dens Drift medfører; fra Embedsindtægter drages de med Embedet forbundne Udgifter til Kontorhold m. v., den Embedet muligt paalagte Pension osv.

Isøvrigt komme ikke blot egentlige Pengeindtægter, men ogsaa Naturalhjelper, fri Bolig og andre saadanne Emolumenter, efter deres Pengeværdi, i Betragtning.

59. Ved Indtægtsens Opgjørelse bliver fremdeles at iagttage, at det ikke er tilstrækkeligt, at nogen i det

sidste Aar har havt en ren Indtægt af den forbrede Størrelse, men denne Indtægt maa tillige hidrøre fra saadanne Kilder, at den kan anses som aarlig, eller antages at ville aarlig vende tilbage med omtrent det samme Beløb. 16. Juni.

60. I Henshold til de fra Kommunalbestyrelserne modtagne Fortegnelser (§§ 53 og 57) skal Valgbestyrelsens Formand med tvende tiltagne Medlemmer, et fra et af Amtsrådene og et fra en af Kjøbstadskommunalbestyrelserne, og for Kjøbenhavn's Bedkommende et fra Magistraten og et fra Borgerrepræsentationen, inden Udløbet af 8 Dage forfatte den endelige Liste over de valgbare.

61. Fremkommer der efter disse Fortegnelser ikke et saa stort Antal valgbare, at de udgjøre i det mindste 1 for hvert 1000 af Landstingskredsens Folkemængde, opfordrer Valgbestyrelsens Formand uopholdelig Kommunalbestyrelserne til at meddele en yderligere Fortegnelse, hvorpaa de blive at optage, der indtil et af dem nærmere angivet Beløb svare de høieste Statter næstefter de Statteyderere, der ere opførte paa den tidligere meddelte Fortegnelse. Disse yderligere Fortegnelser blive inden 8 Dage at tilstille Valgbestyrelsens Formand.

62. Naar Valgbestyrelsens Formand har modtaget disse yderligere Fortegnelser, fuldstændiggjøres Listerne, idet der af dem, der svare et mindre Stattebeløb end det anordnede, optages i den Orden, hvori Afgiftsbeløbene følge efter hinanden, uden Hensyn til, om de høre til en Kjøbstad eller et Landdistrikt, saa mange, at det i foregaaende Paragraf nævnte Forhold for den hele Valgkreds udkommer.

16. Juni. Skulde flere saadanne Skatteydere være ansatte til samme Stattebeløb, og det ikke er nødvendigt, at de alle medtages, bestemmes Valget mellem dem ved en af Valgbestyrrelsens Formand med de to tiltagne Mænd foretagen Lodtrækning.

63. De saaledes for hver Valgkreds udarbejdede Lister blive derefter at fremlægge til almindeligt Eftersyn i 8 Dage i hver enkelt Kommune paa et bekvemt Sted, hvorom det fornødne med 3 Dages Forvarsel bliver at bekendtgjøre paa sædvanlig Maade. De Indsigelser, som nogen maatte finde Anledning til, bør være skriftligen indgivne til Valgbestyrrelsens Formand inden 8 Dage fra Udløbet af den Tid, hvori Listerne ere udlagte til Eftersyn, og har Valgbestyrrelsen senest inden 14 Dage at prækjende de fremkomne Indsigelser, efter at nøiagtig Oplysning paa den hurtigste og simpleste Maade er indhentet, og efter at i fornuddent Fald saavel de, der have fremsført Erindringer mod Valglisterne, som de, hvilke disse Erindringer angaa, ere tilkaldte. Den, hvem Valgbarhed er nægtet, kan undergive den affagte Kjendelse Domstolenes Prøvelse, i Lighed med de i § 16 givne Regler.

Forsømmer nogen at iagttage det fornødne for at blive optagen paa Listerne, har han at tilskrive sig selv Følgerne og kan ikke vælges ved det Valg, for hvilket Listerne gjælde, om han end ellers har de fornødne Egenstaber. Dog kan den, som, forinden Valghandlingen foretages, erhverver Dom for sin Valgbarhed, fordre sig optagen paa Valglisten.

Listerne blive derefter trykte at omdele, hvorhos et passende Antal af samme tilstilles Valgbestyrrelserne i de øvrige Valgkredse.

64. De saaledes affattede Lister, som hvert Aar paa 16. Juni foreftreven Tid og Maade blive at berigtige og fuldstændiggjøre, gjælde derefter fra 1. Juni i samme til 31. Mai i det paafølgende Aar og lægges til Grund for alle i dette Tidsrum foresaldende Valg til Landsthinget. For saa vidt imidlertid saadant Valg skal foretages imellem 1. Januar og 1. Juni, skulle de, som formene, at de i det foregaaende borgerlige Aar have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Stat eller aarlig Indtægt, og have de øvrige fornødne Egenstaber, være berettigede til at fordre sig optagne paa en Tillægsliste. Saadan Begjæring skal, ledsaget af de fornødne Beviser, tilstilles Valgbestyrelsens Formand senest 3 Uger før den Dag, da Landsthingsvalgene skulle afholdes. Fortegnelsen over dem, hvis Begjæring Valgbestyrelsen tager til Følge, fremlægges i 14 Dage til offentligt Eftersyn paa det Sted, hvor Valget skal foretages, og bringes i øvrigt saa vidt muligt til offentlig Kundskab i hele Valgkredsens. Inden Udløbet af disse 14 Dage skal enhver, der maatte have nogen Indsigelse at gjøre, fremsføre den for Valgbestyrelsens Formand. Disse Indsigelser paa kjendes af Valgbestyrelsen i et offentligt Møde, der holdes Dagen før Valgets Foretagelse.

Valghandling.

65. Valgstedet bestemmes for hver Valgkreds af Rongen.

66. Valgmændene bør til den af Valgbestyrelsen berammede Tid melde sig med deres Valgmandsbrev hos Bestyrelsens Formand, der i dette Niemed skal være til Stede paa Valgstedet.

16. Juni. 67. Valghandlingen, der holdes offentlig, indledes af Valgbestyrelsens Formand, der navnlig har at henlede Vælgernes Opmærksomhed paa, at de tydeligen paa Stemmesedlen have at betegne den Valgtes Navn og Stilling, samt at de maa blive til Stede for det Tilfælde, at Omvalg skulde finde Sted, og der skrives umiddelbart derefter til Afstemningen, uden at nogen Forhandling maa finde Sted om, hvo der ønskes valgt.

68. Stemmegivningen sker ved Navnens Opskrivning paa een hver Valgmand af Valgbestyrelsens Formand overgivet Stemmeseddel. I denne nævnes saa mange Mænd, som skulle vælges til Landstingsmænd for Valgkredsen; den Stemmeseddel, hvorpaa der findes flere Navne, er ugyldig.

69. Valgmændene have i en af Valgbestyrelsen bestemt Orden at aflevere Stemmesedlerne til Bestyrelsens Formand, som modtager alle Stemmesedlerne og henlægger dem i en dertil bestemt Urne. Saa snart de alle ere afgivne og estertalte, optager han een Seddel ad Gangen og oplæser Navnene, som optegnes paa 2 Lister af 2 af Valgbestyrelsens Medlemmer, hvorefter den oplæste Seddel henlægges i en anden Urne, for paant at kunne eftersees, naar ved Jevnsførelsen af Optegnelserne Uoverensstemmelser maatte vise sig. Derefter sker, naar indløbne Feil ere berigtigede, den endelige Optælling af Stemmerne.

70. Valget afgjøres ved Stemmeslørhed, dog saaledes, at til et gyldigt Valg udfordres mere end Halvdelen af de afgivne Stemmer. Erholde ved den første Stemmegivning

ikke faa mange et saadant Antal af Stemmer, at det fulde 16. Juni. Antal Landsthingsmænd for Valgkredsen udkommer, foretages der for de manglende Pladsers Vedkommende umiddelbart derefter ny Stemmegivning. Udkommer der endnu ikke herved det fornødne Antal, stemmes der tredie Gang blandt dem, der ved anden Afstemning fik de fleste Stemmer uden dog at vælges, paa et Antal, der er dobbelt saa stort, som de tilbageblivende Landsthingspladser. Skulde ei heller ved tredie Valg alle Pladser blive besatte, indskrænkes næste Gang Valget paa lige Maade iblandt dem, der ved den tredie Afstemning havde de fleste Stemmer, og paa samme Maade fortsættes fremdeles, om fornødent gjøres. Ere Stemmerne lige, gjør Lodtrækning Udslaget.

71. Skulde der blandt de valgte være flere udenfor Valgkredsen boende Mænd, end der i Medfør af Grundlovens § 41 kan vælges for samme, anses den eller de af dem for valgt, som har erholdt de fleste Stemmer.

72. Over alt, hvad der foregaar ved Valgmødet, holdes en af Valgbestyrelsens Formand autoriseret Protokol, som føres af et af Valgbestyrelsens Medlemmer. I Særdeleshed bør Protokollen indeholde nøiagtig Oplysning om enhver Afstemning, saaledes at det angives, hvor mange Stemmesedler der ere afgivne, hvilke Mænd, der have erholdt Stemmer og hvor mange hver især, om nogen Stemmeseddel er erklæret ugyldig og da af hvilken Grund osv. Derhos bør samtlige Stemmesedler, der for hver Afstemning forsynes med et særskilt Numer, opbevares under Forsegling ved Valgprotokollen.

73. Valgbestyrelsens Formand har uophødelig at underrette enhver af de valgte om hans Valg, med Opfordring til ham at erklære sig, om han modtager Valget.

16. Juni. Derksom han ikke inden 8 Dage derefter undskylder sig, anses han at have modtaget Valget.

III. Almindelige Bestemmelser.

74. De almindelige Valg foregaa ordentligvis hvert tredje Aar paa samtlige Medlemmer af Folkethinget og hvert fjerde Aar paa Halvdelen af Landstingets Medlemmer. Saa vel i dette Tilfælde, som naar enten hele Rigsdagen eller et enkelt Thing er opløst, gjælde Valgene fra den almindelige Valgdag.

75. Bliver Valget af en enkelt Rigsdagsmand nødvendigt, gjælder det nye Valg for saa lang Tid, som den, i hvis Sted den nyvalgte indtræder, vilde have havt tilbage.

76. Skulle almindelige Valg foretages, enten fordi Valgtiden er udløben, eller fordi hele Rigsdagen eller et af Thingene er opløst, vil derom udgaa et aabent Brev, hvori Kongen berammer Valgenes Afholdelse til en bestemt Dag over hele Riget. Er det baade til Folkethinget og Landstinget, at disse Valg skulle ske, bør Folkethingsvalgene dog berammes først.

Skulle enkelte Valg ske i en Valgtreds, udgaaer Anordningen af samme fra vedkommende Minister.

77. Enhver, der vælges til Rigsdagsmand, erholder et Valgbrev, som tjener ham til Bevis for hans Valg. Valgbrevene skulle udfærdiges efter en af vedkommende Minister forestrevet Form og undertegnes af den samlede Valgbestyrrelse.

78. Biser nogen Forsømmelighed i Udførelsen af de ham efter denne Lov paahvilende Forretninger, bliver han,

for saa vidt han ikke efter Lovgivningens Bestemmelser har 16. Juni. gjort sig skyldig til en større Straf, at anse med en Multt af 10 indtil 200 Rbd.

79. Den Rigsdagens Medlemmer tilkommende daglige Godtgjærelse bestemmes til 3 Rigsbantdaler for hver Dag, Rigsdagen er samlet. Reiseomkostningerne erstattes dem efter indgiver, af vedkommende Things Formand bifaldet og anvist Regning.

Enhver Rigsdagsmand er forpligtet til at modtage den fastsatte daglige Godtgjærelse.

IV. Nidertidig Bestemmelse.

Med Hensyn til de forestaaende første Valg kan Regjeringen foretage de Forandringer i de i denne Lov forestrebne Tidsbestemmelser, som Forholdene maatte gjøre nødvendige.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Rjåben- 18. Juni.
havns Amt) ang. Ophævelse af et Egtteskab samt
Mandens Forpligtelse til at sørge for Konens for
Egtteskabet fødte nægte Barn.

I et med Hr. Amtmandens behagelige Erklæring af 8 d. M. hertil indkommet Andragende har Indsiddet S. af Herløv, der ved Amtets Bevilling af 9. Oktober 1845 er i Henseende til Bord og Seng separeret fra sin Hustru, anholdt om gratis Bevilling til Egtteskabets ende-

18. Juni. lige Ophævelse med Tilladelse for ham til at indgaa nyt Ægteskab, ligesom Supplikanten har ansøgt om Fritagelse for at svare Underholdningsbidrag til hans Hustrus forinden Ægteskabet fødte nægte Barn.

Foranlediget heraf skulde jeg ved at fremsende vedlagte herigjennem uden Betaling ad mandatum udfærdigede Expedition til fornævnte Ægteskabs Ophævelse, som bedes overleveret til den Vedkommende, til fornøden Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstlig melde, at den ansøgte Tilladelse til nyt Ægteskab ikke kan meddeles, forinden han tilveiebringer fyldestgjørende Oplysning om i hele Separationstiden at have ført en ulastelig Vandel. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om hans Forpligtelse til ogsaa efter Skilsmisse at svare Underholdningsbidrag til hans Kones nægte Barn, da finder jeg ikke, at en slig Forpligtelse har nogen saa klar Hjemmel i Forordningen af 24. Januar 1844 § 9, at der i Henhold hertil af Øvrigheden bør gives Udpantningsordre, men at det i øvrigt naturligtvis maa staa Konen eller andre Vedkommende frit for at gjøre deres formentlige Ret i saa Henseende gjældende ved Domstolene.

20. Juni. **Anordn. om Jagten i Island.** (Indenrigsministeriet).

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi have fundet det fornødent, at de hidtil gjældende Lovgivningsbestemmelser om Jagten i Island blive forandrede. Efter over et dertil sigtende Lovudkast at have modtaget allerunderdanigst Betænkning fra Bort tro Althing hyde Vi derfor og befale, som følger:

1. Jagtret paa Island skal herefter alene tilkomme 20. Juni. Grundeierne, dog med de Undtagelser og Indskrænkninger, som indeholdes i nærværende Anordning, og saaledes, at den Afkomst, nogen, i Medhold af de hidtilgjældende Regler, maatte have erhvervet til Jagten udenfor sin egen Grund, bliver ved Magt.

Eie flere en Grund i Fællesskab — uden at denne er delt i bestemte begrænsede Parter, i hvilket Tilfælde hver Part i Henseende til Jagten betragtes som et særegent Grundstykke — ere alle Lodtagerne lige berettigede til Udøvelse af Jagtretten, forsaavidt de ikke indbyrdes maatte træffe en anden Overenskomst, hvilken dog ei kan indgaaes for en længere Tid, end Fællesskabet varer.

2. 3 Afretter, der ikke tilhøre nogen enkelt Person, tilkommer Jagtretten dem, som saadanne Afretter tilhøre. Paa de egentlige Almindinger derimod er Jagtretten fri for alle.

3. Jagtrettighed paa Land bestemmes ved enhver Grundes rette Grændser. Ligger Grunden ved Søstanten, tilkommer Eieren desuden Jagtret paa Havet i en Afstand af 60 Favne fra Land ud ad Søen til, beregnede fra Ebbe-maal i Springtid, eller fra det Punkt, hvor Søen da staar lavest, hvilken Afstand udgjør hans Sarnsætningsmaal. Naar Der eller Holme henhøre til Grunden, bestemmes Jagtterritoriet til Søs ved ovennævnte Afstand fra Landet og tillige fra alle Sider af Derne eller Holmene. Ligger to eller flere, forskjellige Eiere tilhørende, Grunde (Der og Holme derunder indbefattede) paa hver Side af en Fjord, Vig eller et Sund, saa nær ved hinanden, at Krastanden ikke udgjør 120 Favne, udøver enhver af Grundeierne Jagtretten indtil Midten af den mellemliggende Fjord, Vig

20. Juni. eller Sund. For Bærpesteder og de Steder, hvor Sælhundene fanges i Garn eller ved Slag af en Rjæp paa Landjorden (varplönd, látur og lagnir,) gjælde de i det følgende foreftrevne Regler.

4. Ingen Grundeier maa affondre Jagtrettigheden fra Grunden, hvorfor denne Rettighed ved Bortbygning af Jorder altid vil følge med disse som en fra Grunden uadskillelig Nytteoret. Brugeren maa iøvrigt paa sin Side ikke overdrage Jagtens Udøvelse til nogen anden for en længere Tid uden Samtykke fra Grundeieren, som derhos i det hele i Bygselfontrakten yderligere kan begrænse Opsidderens Udøvelse af den ham med Jordens Brug overdragne Jagtet, saaledes som de derom kunne komme overens.

Naar flere end en have samme Jord i Brug, bliver for den Tid Brugene varer at forholde overensstemmende med hvad i § 1 er foreftrevet for det Tilfælde, at flere eie en Grund i Fællig.

5. De Dyr eller Fugle, af hvad Navn nævnes kan, der af en uberettiget paa hvilken som helst Maade fanges eller dræbes paa anden Mands Jagtterritorium, tilfalde den Jagtberettigede, paa hvis Jagtdistrikt den ulovlige Jagt har fundet Sted, ligesom denne, for den Stade, han maatte have lidt, tilkommer fuldstændig Erstatning, efter Kyndige og uvillige Mænds Stjøn, hos den skyldige, som desuden har at bøde for den ulovlige Jagt efter Omstændighederne fra $\frac{1}{2}$ til 10 Rbdtr. Og bliver, ved Bestemmelsen af Mulktens Størrelse, Forsejlsens Gjentagelse i Særdeleshed at anse som et skjæpende Moment.

6. Naar Nogen fra sin egen Grund skyder eller paa anden Maade nedlægger Dyr eller Fugle paa en andens Jagtterritorium, anses han, som om han havde jaget paa

fremmed Grund. Paa samme Maade anses den Sagt- 20 Juni. berettigede, der vel paa egen Grund har saaret Dyr eller Fugle, men forfølger samme ind paa anden Mand's Grund, eller begiver sig ind paa den Grund, hvor han ikke har Afgang til Sagts Udøvelse, for at tilegne sig det der faldne Bildt.

7-17.

18. Hvis den, der een Gang, enten ved Dom eller Oversørighedens Resolution, er anset med Bøder for ulovlig Sagt, oftere gjør sig skyldig i samme Forseelse, skal han hver Gang, hvad enten Forseelsen paatales af det Offentlige eller af den forurettede, have sit Sagtredskab, derunder indbefattet Garn, hvor saadanne ere benyttede, forbrudt til vedkommende Kommunes Fattigtasse. Alle Bøder efter denne Anordning skulle ligeledes tilfalde Keppenes Fattigtasser og i Keikjavig Rjøbstadens Fattigtasse.

19. Alle Sager angaaende Overtrædelse af denne Anordnings §§ 11-15 skulle behandles som offentlige Politisager, og har vedkommende Politivrighed, enten han ifølge Angivelse fra den forurettede eller andre, eller paa anden Maade, maatte være kommen til Kundskab om den begaaede Forseelse, at undersøge Sagen og hælde Dom over den skyldige, forsaavidt denne ei maatte foretrække Sagens Afgjørelse overensstemmende med Forordningen 24. Januar 1838 § 10. Dog er det ikke den, der ved en saadan Overtrædelse finder sig forurettet, forment, paa egen Regning, at anlægge og forfølge Sagen desangaaende, naar han hertil maatte finde Anledning, saasom naar Vrigheden i et enkelt Tilfælde maatte have fundet, at der ikke var fremkommet tilstrækkelig Oplysning til, paa Grund deraf, at iværksætte offentlig Paatale.

20. Juni. Alle andre Sager i Anledning af Overtrædelser af de i denne Anordning indeholdte Forfrifter blive at behandle efter de for private Politisagers Behandling gjældende Regler.

20. Forsaavidt det ved anstillet Undersøgelse maatte bringes for Dagen, at der i Forbindelse med begaaet ulovlig Jagt er forøvet en Forbrydelse, som egner sig til justitiel Forsøgning, bliver Straffen for den ulovlige Jagt at bestemme ved den Dom, der affiges under den desangaaende anlagte Justitsfog.

21. Alle de angaaende Jagten i Island hidtil gjældende Lovforfrifter skulle ved denne Anordning være aldeles op- hævede, hvorimod de hidtil gjældende Bestemmelser om Fiskeri, forsaavidt de ikke ved nys nævnte Anordning ere forandrede, samt om Hvalfangst, fremdeles indtil videre forblive i Kraft.

27. Juni. **Befjendtgj. ang. nogle nærmere Bestemmelser i Anledning af den kongl. Kundgjørelse af 30. Mai d. A. om Civillisten. (Statsraadets Præsident.)**

I Overensstemmelse med min paa Statsraadets Begne nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majest. Kongen under 25. dennes iblandt andet allernaadigst at resolvere som følger:

- 1) Samtlige under Nr. 1 og 2 i den allerhøieste Kundgjørelse af 30. Mai d. A. nævnte kongelige Slotte med Tilliggende gaa over til Indenrigsministeriets Bestyrelse, forsaavidt de ikke allerede ere underlagte denne.
- 2) Bestyrelsen af Rosenborg Slots Have og Driverier, saavel som alt hvad der angaar Statens Forhold til Gartneriet, henhører under Indenrigsministeriet.

- 3) Vedligeholdelsen af Palæet i Kalleboderne, saa vel som 27. Juni. af de i fornævnte allerhøieste Kundgjørelses Nr. 4 ommeldte Bygninger, besørges fremdeles, indtil videre, af Indenrigsministeriet.

Til Finantsministeriet overdrages derimod Forhandlingerne baade angaaende Vedkommendes Fraflytning fra Palæet i Kalleboderne, for at dette kan anvendes til sin fremtidige Bestemmelse som Opbevaringssted for Statens Samlinger og Musæer, og angaaende de i Kundgjørelsens Nr. 4 nævnte Bygningers Bortleie eller Afhændelse, dog med Undtagelse af Charlottenlund, Fredensborg og Marienlyst Slotte samt Kongens Gaard i Nykjøbing i Sjælland, der i saa Henseende høre under Indenrigsministeriet.

- 4) Regaliefondets Midler afgives til Statskassen, imod at denne overtager dette Fonds Forpligtelser.
- 5) Theatret og Kapellet, saavelsom alle offentlige kongelige Musæer, Samlinger og Gallerier, henlægges — dog, forsaavidt Musæet for nordiske Oldsager angaar, med Forbehold af Hans Majest. allerhøieste umiddelbare Protektorat — under Kirke- og Undervisningsministeriet, som vil have at gjøre allerunderdanigst Forslag angaaende samtlige under Nr. 6 i nærmeldte allerhøieste Kundgjørelse omhandlede, nærmere Undersøgelse og Drøftelse forbeholdte, Punkter.
- 6) Ligeledes henlægges Kunstakademiet, med fremdeles Bibehold af Hans Majest. allerhøieste umiddelbare Protektorat, under Kirke- og Undervisningsministeriet, der vil have at gjøre uærmere allerunderdanigst Forslag om Akademiets Organisation og Forhold til beslægtede Institutioner.

Charlottenborg Slot overleveres, ifølge heraf og i Overensstemmelse med ovennævnte allerhøieste Kund-

Sjette Hæfte.

27. Juni. gjørelses Nr. 3, til Kirke- og Undervisningsministeriets fremtidige Bestyrelse.

7) Det historisk-genealogiske Arkiv ved Ordenskapitulet henlægges under Geheimarkivet.

1. Juli. **Kongl. Resol. ang. Krigsretssager ved Landmilitæretaten. (Krigsministeriet).**

Vi ville, at de Krigsretssager ved Landmilitæretaten, der ifølge Lovgivningen skulle forelægges Os til Resolution, forinden de affagte Domme maa fuldbyrdes, for Fremtiden med Generalauditorsens Relation skulle forelægges Os af Vor Krigsminister, der har at kontrafigurere Bore Resolutioner i slige Sager.

5. Juli. **Justitsmin. Girt. (til samtlige Lehnsbefiddere) ang. Ophævelse af deres Amtmandsmyndighed.**

Det har været sat under Overveielse i Statsraadet, hvorvidt den Greverne og Friherrerne ifølge Lovgivningen tilkommende og dem navnlig ved Grevernes Privilegier af 25 Mai 1671 § 16 samt Friherrernes Privilegier af f. D. § 14 tillagte Amtmandsmyndighed paa deres Lehn maatte anses ophævet ved Grundlovens § 97. Da man derved, overensstemmende med den af Generalprokurøren for Danmark over Sagen afgivne Betænkning, er kommet til det Resultat, at hin Myndighed maa anses ophævet, uden at der i saa Henseende udfordres nogen yderligere Lovbestemmelse, skulde jeg, under Forudsætning af, at (Tit.) erkjender Rigtigheden heraf — da Spørgsmaalet i andet Fald maatte henhøre til Afgjørelse ved Domstolene —, tjenstligst anmode Dem om til vedkommende Amt at aflevere de Dokumenter og Protokoller, der maatte være afbenyttede til Udvølsen af Deres hidtidige Amtmandsfunktioner.

Idet jeg i øvrigt ikke undlader at vedlægge et Exemplar 5. Juli. af det af Indenrigsministeriet i den Anledning til Amtmændene udsædte Cirkulære*), skal jeg i Henhold til dette Indhold kun tilføje den Bemærkning, at der angaaende den hele Dem tilkommende Stiftejurisdiktion, tilligemed hvad dermed staar i Forbindelse, vil i Henhold til Grundlovens § 75 i sin Tid kunne forventes en ny Lov, hvorfor det dermed indtil den Tid vil forblive ved de nugældende Bestemmelser.

Foreløbig Lov, indeholdende Forbud imod ved 8. Juli. Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen.

*) Indenrigsministeriets Cirkulære til Amtmændene af 26. Juni 1849 er saalydende:

Medens den Del af Lehnbesiddernes Stiftejurisdiktion, der tilkommer dem paa Grund af, at Amtmandsmyndighed har været indbrømmet dem paa deres Lehn, maa antages at henhøre til den i Grundlovens § 75 ommeldte, med visse Eiendomme forbundne dømmende Myndighed, som skal ophæves ved Lov, er det en Følge af Grundlovens § 97, at den øvrige Del af Lehnbesiddernes Amtmandsmyndighed uden nogen særegen ny Lovbestemmelses Emanation gaar over til Amtmændene i de Amter, inden hvis Grændser Lehn ere beliggende.

Bed derfor tjenstligt at tilmelde Hr. (Tit.), at Lehnbesidderne i det Dem betroede Amt gennem Justitsministeriet ville blive underrette om den af Grundlovens ovenciterede § 97 flydende Dispensation fra deres Amtmandsfunktioner, skulde jeg i Henhold til Statsraadets Beslutning lige tjenstligt anmode Dem om, behageligen at ville efter foregaaende fornøden Afhandling med vedkommende Lehnbesiddere overtage de omhandlede Funktioner, saasnart behørig Overlevering af de herhenhørende Dokumenter og Protokoller m. v. har kunnet finde Sted, samt at indberette hertil, naar saadant er flet.

8. Juli. Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Der har under den Krig, hvori Danmark er indviklet, ikke sjældent i de offentlige Tidender og Dagblade været meddelt saadanne Efterretninger om Krigsførelsen og de dermed i Forbindelse staaende Begivenheder, hvis Offentliggjørelse kan medføre høist skadelige Følger. Til Forebyggelse heraf i Fremtiden, saalænge de nærværende Krigsforhold bestaa, er det fundet fornødent, ved Lov, under passende Straf, at forbyde Offentliggjørelsen af bestemte Efterretninger. Thi have Vi paa derom nedlagt allerunderdanigst Forestilling af Vor Justitsminister, besluttet, i Kraft af Grundlovens § 30, foreløbigen at byde og befale som følger:

1. Ingen maa ved Trykken offentliggjøre Efterretninger om forestaaende eller forventede Krigsforetagender, om Vore Troppers Styrke, Stilling og Bevægelser, Krigsmateriels Transport, de Overbefalendes Opholdssted og Reiser, ei heller om Vore Krigsskibes Ankomst og Afgang, medmindre Efterretningen forud er meddelt af Krigsbestyrelsen.

2. Overtrædelser af forestaaende Forbud straffes med Bøder, efter Omstændighederne fra 20 til 500 Rdlr., der tilfalde vedkommende Fattigkasse.

10. Juli. **Protokol over de den 10. Juli 1849 imellem Kongen af Danmark og Kongen af Preussen sluttede Fredspræliminaries.**

Undertegnede Befuldmægtigede, som respektive ere udnævnte af Hans Majest. Kongen af Danmark og Hans Majest. Kongen af Preussen for at lægge Grundvolden til en endelig Fred, bestemt til at udjevne den Tvist, som er opstaaet imellem Deres Majestæter i Henseende til Hertugdømmet Slesvigs Forhold, ere, under Medvirking af Greven af Westmoreland, Hendes Britiske Majest. Minister

i Berlin, som den mæglende Magts Repræsentant, komne 10. Juli. overens om følgende Præliminær-Artikler for Freden:

Art. 1. Hertugdømmet Slesvig skal have en særegen Forfatning, forsaavidt angaar dets Lovgivning og indre Bestyrelse, uden at være forenet med Hertugdømmet Holsten, og saaledes, at den politiske Forbindelse, som knytter Hertugdømmet Slesvig til den danske Krone, lades urørt.

Art. 2. Hertugdømmet Slesvigs endelige Organisation, saaledes som den er betinget ved denne Basis, skal være Gjenstand for yderligere Underhandlinger, i hvilke de høie kontraherende Parter ville indbyde Storbritanien til at deltage som mæglende Magt

Art. 3. Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg skulle vedblive at udgjøre Dele af det tydske Forbund. Den endelige Anordning af den Stilling, som disse Hertugdømmer, ifølge de Forandringer, som forestaa i Tydslands Forfatning, skulle indtage i ovennævnte politiske Samfund, forbeholdes en yderligere Forstaaelse mellem de høie kontraherende Parter. En af Gjenstandene for denne Forstaaelse skal være, forsaavidt det i nærværende Konventions første Artikel opstillede Princip og Hertugdømmet Holstens tilkommende Stilling i Forhold til de andre tydske Stater tilstede det, at opretholde de materielle Interessers ikke-politiske Baand, som have bestaaet mellem Hertugdømmerne Holsten og Slesvig. Hans Majestæt Kongen af Danmark, Hertug af Holsten, vil stænke dette Hertugdømme i den kortest mulige Frist en repræsentativ Forfatning.

Art. 4. Det er vedtaget, at de i de foregaaende Artikler indeholdte Bestemmelser i ingen Henseende skulle foregribe Spørgsmaalet om Sukcessionen i de under Hans Danske Majestæts Scepter forenede Stater, ei heller nogensomhelst eventuelle Rettigheder. For at forebygge de Forviklinger, som kunne opstaa af de Tvivl, som ere reiste med Hensyn til Arvefølgen, vil Hans Majest. Kongen af Danmark uop-

10. Juli. holdelig efter den endelige Fred tage Initiativet til Forslag, sigtende til at ordne denne Arvefølge efter sælles Overenskomst med Stormagterne. De høie kontraherende Parter ere enige om at anholde om Stormagternes Garanti for den nøiagtige Udførelse af den endelige Fred med Hensyn til Hertugdømmet Slesvig. Denne i dobbelt Original udfærdigede Protokol skal forsynes med Hs. Majest. Kongen af Danmarks og Hs. Majest. Kongen af Preussens Approbation, og de saaledes hver for sig approberede tvende Exemplarer skulle udveksles i Berlin inden en Frist af otte Dage, eller før, om Ite kan, at regne fra Underskriftens Dato, hvorefter Protokollen af begge de høie kontraherende Parter skal meddeles Hendes Majest. af Storbritanien. Til Bekræftelse af forestaaende have de Befuldmægtigede undertegnet denne Protokol og paatrykt den deres Baabensegl. Givet i Berlin den tiende Juli Attenhundrede Ni og Fyrgetyve.

Reedtz.
(L. S.)

Schleinitz.
(L. S.)

10. Juli. **Baabestilstands-Konvention, sluttet den 10. Juli 1849 mellem Kongen af Danmark og Kongen af Preussen.**

Da Præliminarierne til Freden mellem Hs. Majest. Kongen af Danmark paa den ene Side og Hs. Majest. Kongen af Preussen paa den anden Side ere blevne undertegnede, have Deres Majestæter, hvem det er høist magtpaaliggende strax at gjøre Ende paa Krigens Ulykker og paa Blodsudgydelsen, og som derhos tro, med Hensyn til Hertugdømmet Slesvig at burde træffe Foranstaltninger egnede til sammesteds at bane Veien for en endelig og varig Pacifikation, stemmende med det i de ovennævnte Præliminariers Art. 1 opstillede Princip, fattet den Beslutning, i hint

dobbelte Diemed at slutte en Baabestilstands-Konvention, 10. Juli. og derfor udnævnt til Deres Befuldmægtigede, nemlig Hs. Majest. Kongen af Danmark: Hr. Holger Christian Reedy, og Hs. Majest. Kongen af Preussen: Hr. Alexander Gustav Adolph Baron v. Schleinitz, hvilke, med Deltagelse af Greven af Westmoreland, Hds. Brittiske Majests. Gesandt i Berlin, som den næglende Magts Repræsentant, og efter at have udvejlet deres i god og rigtig Form befundne Fuldmagter, have fastsat følgende Artikler:

Art. 1. At regne fra den Dag, da Ratifikationerne af nærværende Konvention udvejles, skal der indtræde en fuldstændig Standsnøi af Fjendtlighederne til Lands og Bands i sex Maaneder og udover denne Termin i sex Uger, efterat Baabestilstanden maatte være opsagt af en af Parterne. Dersom nærværende Baabestilstand skulde blive opsagt, kunne de preussiske og tydske Tropper besætte Hertugdømmet Slesvigs Fastland, som i saa Fald skulde være at rømme af de neutrale Tropper, der endnu maatte befinde sig der.

Art. 2. Hs. Majest. Kongen af Preussen vil lade den høistkommanderende General over den i Sylland og Hertugdømmerne Slesvig og Holsten samlede preussiske og tydske Hær give Befaling til at rømme Sylland og inden 25 Dages Forløb at indtage de i Art. 3 og 5 betegnede Stillingen.

Art. 3. Den høistkommanderende General over de danske Tropper og den høistkommanderende General over de preussiske og tydske Tropper skulle udnævne danske og preussiske Officerer, som, i det Diemed at bestemme Grændselinien mellem de Territorier, der respektive skulle besættes af Preussiske og neutrale Tropper, skulle drage og paa et Landkort betegne en Demarkationslinie fra et Punkt paa Kysten i Nærheden af og Syd-Vst for Byen Flensborg

10. Juli. til et Punkt paa Kysten Nord-Vest for Byen Tønder, saaledes at den første af disse Byer, saavel som de jydskke Enklaver, holdes Nord, og Byen Tønder Syd for bemeldte Demarkationslinie.

Art. 4. Hs. Majest. Kongen af Preussen kan, under Baabensstilstanden og Syd for ovennævnte Demarkationslinie, holde et Armekorps i Hertugdømmet Slesvig, hvis Styrke ikke maa overstige 6000 Mand. Hs. Majest. Kongen af Danmark kan vedblive at holde Verne Als og Vrå militært besatte.

Art. 5. Disse danske og preussiske Tropper ere den eneste Militærstyrke, som skal kunne forblive i Hertugdømmet Slesvig under Baabensstilstanden, med Undtagelse af et neutralt Troppekorps, hvis Styrke ikke maa overstige 2000 Mand, og som skal holde den Del af Hertugdømmet Slesvigs Fastland besat, som ligger Nord for Demarkationslinien. Disse neutrale Troppers Underholdning og Besoldning falder Hs. Majest. Kongen af Danmark til Byrde. De høie kontraherende Parter have til Hensigt at anmode Hs. Majest. Kongen af Sverrig og Norge om at ville stille dette neutrale Troppekorps. Ingen af Parterne vil under Baabensstilstanden henlægge Garnison i de jydskke Enklaver i Hertugdømmet Slesvig.

Art. 6. Paa samme Tid som de under den høistkommanderende General for den preussiske og tydskke Hær samlede Tropper indtage de i Art. 3 betegnede Stillinger, vil Hs. Majest. Kongen af Danmark lade de ved Allerhøistfammes Marine foranstaaede Blokader af preussiske og tydskke Havne have. De Befalinger, som have Hensyn til Udførelsen af de foregaaende Artikler, skulle paa selsamme Dag expederes til de Generaler og Officerer, som kommandere vedkommende Armeer og Flaader.

Art. 7. Alle Handelsstibe, som paa begge Sider maatte være opbragte siden Fjendtlighedernes Begyndelse,

skulle tilligemed deres Ladninger tilbagegives umiddelbart 10. Juli. efter Blokaderens Ophævelse. Hvad de Fartøier eller Ladninger angaar, som maatte være solgte, da skal deres Værdi erstattes. Til Gjengjæld forbinder Hs Majest. Kongen af Preussen sig til at erstatte eller lade erstatte de af de preussiske og thdske Tropper i Sylland hævede Pengekontributioner, saa vel som Værdien af de til den preussiske og thdske Hærs Bruz udfrevne Heste, som ikke senere maatte være tilbagegivne Bedkommende. Bemeldte Troppers Forpleining og Indkvartering, samt den dem leverede Furage falder Landet til Byrde. For at ordne denne Erstatnings sag skulle en af Kongen af Danmark og en af Kongen af Preussen udnævnt Kommissær komme sammen paa vedkommende Steder sex Uger efter Udvejlingen af nærværende Konventions Ratifikation. Disse Kommissærer skulle afgjøre Sagen inden 4 Ugers Forløb, og dersom der efter denne Frist endnu skulde henstaa usgjorte Krav, med Hensyn til hvilke de ikke maatte være blevne enige, da skulle disse Reklamationer underkastes endelig Kjendelse ved en Boldgiftsmand, som de høie kontraherende Parter ville anmode Hds. brittiske Majest. Regjering om at udnævne. De forstjellige Erstatningskravs Beløb skal betales i det seneste inden sex Maaneder efter den Dag, da Ratifikationerne af nærværende Konvention blive udvejlede.

Art. 8. Samtlige Krigsfanger og politiske Fanger skulle paa begge Sider uden Undtagelse sættes i Frihed. Fangerens Udvejling skal finde Sted i Flensborg senest 25 Dage efter Udvejlingen af Ratifikationerne af nærværende Overenskomst.

Art. 9. Hs. Majest Kongen af Preussen vil indbyde alle de Regjeringer, som have taget virksom Del i nærværende Krig mod Danmark, til saa snart som muligt at tilkjendegive deres Akcesion til nærværende Overenskomst, hvis Bestemmelser derved blive forbindende for dem, medens de

10. Juli. tillige blive fuldkomment anvendelige i alt, hvad der angaar dem.

Art. 10. Der skal anordnes for hele Hertugdømmet Slesvig en Bestyrelseskommission (Landesverwaltung), som under Baabenstilstanden skal regjere Landet i Hs. Majest. Kongen af Danmarks Navn. Den skal bestaa af tvende Medlemmer, hvoraf det ene vælges af Hs. Majest. Kongen af Danmark og det andet af Hs. Majest. Kongen af Preussen, med hvilke en Kommissær, som Hds. Majest. Dronningen af Storbritannien bliver anmodet om at udnævne, skal træde i Forbindelse for, i Tilfælde af Meningsulighed mellem de tvende andre Medlemmer, at afgjøre Sagen. Denne Kommissions Evert skal være at forvalte Hertugdømmet Slesvig efter de gjældende Love og at opretholde Orden og Ro i Landet. I dette Diemed skal den være forsynet med den fornødne Myndighed, dog med Undtagelse af den lovgivende Magt, hvilken forbliver suspenderet under Baabenstilstanden. Hvad angaar de Love, Anordninger og administrative Foranstaltninger, af hvilken som helst Bestaffenhed, som ere emanerede for Hertugdømmet Slesvig siden den 27. Marts 1848, da skal bemeldte Kommission være beføiet til at undersøge og afgjøre, hvilke af hine Love, Anordninger og administrative Foranstaltninger det maatte være passende, i Landets velforstaaede Interesse, at ophæve eller vedligeholde.

Art. 11. Den til Ordens Opretholdelse fornødne væbnede Styrke bliver stillet til Bestyrelseskommissionens Raadighed paa dens Begjæring, for Derne Als og Værø af den General, som kommanderer de danske Tropper, i den sydlige Del af Hertugdømmet Slesvigs Fastland af den General, som kommanderer de preussiske Tropper, og for den Nord for Demarkationslinien beliggende Del af Hertugdømmet Slesvigs Fastland af den Høistbefalende over de neutrale Tropper, og tages respektive af de i nævnte Distrikter staaende Tropper.

Art. 12. Bestyrelses-Kommissionen for Slesvig har 10. Juli at inlede det fornødne med den danske Regjering i Henseende til fælles Vedtagelse af et interimistisk Flag, under hvilket slesvigste Skibe kunne fare i Baabensstiftandstiden, med Andel i samme Fordele, som danske Skibe nyde.

Art. 13. Postforbindelsen og anden indre Samsærfjel skal atter have sin regelmæssige Gang. Posternes frie Gjennemgang gennem Hertugdømmet Holsten og Oprettholdelsen af Postindretningen i Hamborg forbeholdes udtrykkelig.

Art. 14 Denne Konvention skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i Berlin inden Udløbet af en otte Dages Frist, eller før, om ske kan, at regne fra Understriftens Dato. Nærværende, i tvende Exemplarer udfærdigede, Konvention er affattet i det franske, danske og tyske Sprog. Det er vedtaget, at de Tvivl, som maatte reise sig med Hensyn til Konventionens Fortolkning, skulle afgjøres efter Indholdet af den franske Text. Til Bekræftelse af foresaaende have de Befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention og paatrykt den deres Baabenssegl. Givet i Berlin den tiende Juli, Atten Hundrede Ni og Fyrgetyve.

(undert.)

Reedtz.

(L. S.)

(undert.)

Schleinitz.

(L. S.)

Kirke- og Undervisn. Min. Skr. (til Biskoppen 28. Aug. over Sjællands Stift) ang. Ravgivelse af uægte Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen.

J behagelig Skrivelse af 18. f. N. har Deres høiærværdige Excellence meddelt Ministeriet, at Præsten ved Fødsels- og Pleiestiftelsen her i Staden, N. N., har andraget paa, at det maatte blive bestemt, at de uægte Børn, som fødes paa Fødselsstiftelsen, for Fremtiden skulle døbes ikke blot med Fornavn, men ogsaa med Efternavn.

28. Aug. Efter i denne Anledning at have brevvevlet med Justitsministeriet, skulde dette Ministerium tjenstligst meddele Deres høiærværdige Excellence til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at det bifalbes, at de nægte Børn, der fødes paa Fødselsstiftelsen for Fremtiden, skulde døbes med Familienavn, samt at det ligeledes i Overensstemmelse med Deres Forslag bifalbes, at det overlades til Moderen i saadanne Tilfælde at bestemme, med hvilket Familienavn Barnet skal døbes, efterat hun af Præsten er gjort opmærksom paa, at Barnefaderens Familienavn ikke uden hans Samtykke dertil maa vælges, men at Præsten, naar Moderen maatte opgibe et upassende Navn eller et saadant, der maatte antages at sigte til Barnefaderen, maa forlange et andet Navn opgivet, eller selv vælge et saadant, hvilken sidste Ret naturligvis ogsaa maa tilkomme ham i de Tilfælde, hvor Moderen paa Grund af sin Tilstand ikke selv er i Stand til at opgibe et Navn for Barnet.

17. Septb. **Bekjendtgj. ang. Ophævelsen af det kongl. Slesvig-Holsten-Lauenborgske Kancelli.** (Premierministeren.)

I Overensstemmelse med min derom allerund. nedlagte Førestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen ved allerh. Resolution af 2. ds. at ophæve det kongl. Slesvig-Holsten-Lauenborgske Kancelli

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, med Tilføiende, at alle Breve, vedkommende de under benævnte Kancelli henhørende Sager, ville for Fremtiden være at stille til mig, som den Minister, til hvem det ved allerh. Resolution af 15. November f. A. er overdraget at varetage disse Sager.

21. Septb. **Bekjendtgj. ang. Foreningen af Zahlkassen og Statsgjældskassen til een samlet Kasse under Navn af „Finans-Hovedkassen“.** (Finansministeriet.)

Da det er anset for nødvendigt, at den hidtil bestaaende^{21.} Septb. Adskillelse mellem de to Finans-Hovedkasser — Zahlkassen og Statsgjældskassen —, som væsentligst begrundet i den tidligere Adskillelse i selve Finansbestyrelsen, nu ophæves, har Hs. Majest. Kongen under 12. ds. allern. resolveret:

1. At de ovennævnte to Hovedafdelinger af Statskassen fra næstkommende 1. Oktober forenes til een samlet Kasse under Navn af „Finans-Hovedkassen“, og til Kasserer ved denne Kasse allern. udævnt; samt

2. At der til Besørgelsen af de hidtil til Statsgjælds-Kassererposten henlagte Kassererforretninger for Livrente- og Forsørgelsesanstalten samt Livsforfæringsanstalten i Kjøbenhavn, ligeledes fra næstkommende 1. Oktober, oprettes en egen Kassererpost ved bemeldte Anstalter, og i denne allern. bevilket

Bekjendtgjør. aug. en Forandring i Fordelingen^{22.} Septb. af Forretningerne mellem de forskellige Ministerier. (Premierministeren.)

Bed allerh. Resol. af 21. ds. har Hs. Majest. Kongen, overensstemmende med min derom allerund. gjorte Indstilling, allern. bifaldet:

At de under Indenrigsministeriet hidtil hørende Sager vedkommende de kongl. Domæner samt det kongl. Forst- og Sagtvæsen henlægges fra 1. Oktober næstkommende under Finansministeriet*.)

*.) Ved Bekjendtgjørelse af 25. s. M. underlagdes Domænevæsenets Bestyrelse et Domænedirektorat, der igjen havedes ved Bekjendtgjør. 26. December 1857. Domænesagerne sorterede derefter en Tid under Fællesindenrigsministeriet, indtil de ved Kundgjørelse 26. Juli 1858 og Bekjendtgjørelse 2. August 1858 atter overgik til Finansministeriet.

28. Septb. **Valglov for Daanelsen af den ved allerh. Resolution af 23. September 1848 bebudede Forsamling i Island. (Indenrigsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have modtaget Bort tro Althings allerunderdanigste Petition og Betænkning angaaende Maaden, hvorpaa Valgene til den af Os i Bort Reskript af 23. September 1848 bebudede Forsamling hensigtsmæssigt kunde anordnes, byde og befale Vi som følger:

1. Den i Bort allerhøieste Reskript af 23. September f. A. bebudede Forsamling skal bestaa af 46 Medlemmer, hvoraf 40 blive at vælge af Folket efter de nedenfor angivne Regler, men 6 forbeholde Vi Os Selv at udnævne.

2. Hver Jurisdiktion, saaledes som den nu er begrænset, skal udgjøre et Valgdistrikt og vælge 2 Repræsentanter til den i § 1 nævnte Forsamling. Dog skal Skaptafells Syssel, som hidtil, deles i 2 Valgafdelinger.

3. Valgret kunne ikkun de udøve:

- a) som have uplettet Rytte; derfor stedes ingen til Valg, som ved Dom er suunden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, ikke heller den, der er sat under Tiltale for en saadan Handling, medmindre han ved Dom er aldeles frisuunden;
- b) som have opnaaet 30 Aars Alder, naar Valgene skulle foregaa;
- c) som ikke paa nogen som helst Maade ere betagne Raadigheden over deres Gods;
- d) som af egen Formue yde Bidrag til Fattigvæsenet og ikke have nogen Understøttelse at refunderes til samme;
- e) som ikke staa i personligt Tjenesteforhold; dog kunne disse udøve Valgret, naar de ere Husfædre eller

Handelsfaktorer eller ere dimitterede fra den lærde 28. Septb. Skole;

- f) som have haft fast Ophold i Distriktet i det sidste Aar; og
- g) som staa i personligt underfaatligt Forhold til Os.

4. Valgbar til Forsamlingen er hver den, som er fulde 25 Aar, naar Valgene foregaa, og i øvrigt er i Besiddelse af de Egenstaber, som udfordres til Valgrettens Udøvelse (§ 3). Dog kan den vælges, som har sit Hjem udenfor Valgdistriktet, eller i deite har opholdt sig en kortere Tid end et Aar.

5—22.

Kirke- og Undervisn. Min. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Kirkevalg. 16. Oktb.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Foredstilling har det behaget Hs Majest. under 9. d. M. allernaadigst at bifalde, at de aarlige Beretninger, som det ved Plakaten 1. Marts 1837 er paalagt Retsbetjentene at afgive til de vedkommende Amtmænd, om hvorvidt Kirkevalg i Aarets Løb have fundet Sted i deres Jurisdiktioner, for Fremtiden maa horkfalde, hvorimod de ved bemeldte Plakat ligeledes paabudne Beretninger fra Retsbetjentene til Stiftsøvrighederne om hvert enkelt foregaaet Kirkevalg fremdeles skulle vedblive.

Bekjendtgjør. ang. en forandret Indretning af den praktiske Undervisning i Fødselsvidenskaben ved den kongl. Fødsels- og Pleiestiftelse, og nærmere Bestemmelse af de lægevidenskabelige Kandidaters Adkomst til at praktisere som Fødselshjælpere. (Kirke- og Undervisn. Min.) 22. Oktb.

22. Oktb. Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget
 Hs. Majest. Kongen under 18. d. M. allern. at bestemme:

1. At der ved den kongl. Fødsels- og Pleiestiftelse
 anordnes en praktisk Undervisning i Fødselsvidensskaben efter
 følgende nærmere Bestemmelser:

- a) der indrettes fra førstkommande 1. November dels
 en stationær Klinik i Stiftelsen selv og dels en der-
 med i Forbindelse sat fideordnet ambulatorisk Klinik
 paa de Steder i Byen, hvor Fødende henvises fra
 Stiftelsen til Forpleining hos Jordemødrene;
- b) i ethvert af Aarets tvende Semestre gives og afsluttes
 et fuldstændigt klinisk Kursus;
- c) Afgangen til Undervisningen, der i hvert Semester
 samlet meddeles saa stort et Antal lægevidenskabelige
 Kandidater, som nærmere vil blive bestemt, kan ifkun
 tilstedes Kandidaterne i det første eller senest i det
 andet Semester, efterat de have underkastet sig
 Embedsexamen. Dog skal der, for at give de ældre
 Lægekandidater, som endnu ikke have besøgt Fødsels-
 stiftelsen, Leilighed til at tage Del i den nye Under-
 visning, i det første Aar, efterat denne er begyndt,
 holdes 4 Kursus, hvert paa 3 Maaneder.

2. At det Testimonium, som, overensstemmende med
 Plakat af 30. Januar 1838 angaaende en forenet medicinsk-
 kirurgisk Examen § 7, meddeles de lægevidenskabelige Kan-
 didater efter aflagt Embedsexamen ved Kjøbenhavns Univer-
 sitet, herefter kun skal give Udkomst til medicinsk-kirurgisk
 Praxis, men at derimod Nøttigheden til at praktisere som
 Fødselshjælper gjøres afhængig af, at vedkommende Kan-
 didat har erhvervet et særligt, af det lægevidenskabelige
 Fakultet udstedt, Testimonium for fuldstændigen at have

gjenemgaaet det ved Fødsels- og Pleiestiftelsen anordnebe^{22.} Oktb. kliniske Kursus i Fødselsvidenskab, dog saaledes, at denne Bestemmelse først træder i Kraft for de Kandidater, som i Foraaret 1850 og efter den Tid underkaste sig den lægevidenskabelige Examen ved Universitetet.

Foreløbig Lov ang. Udskrivningen til Land-^{29.} Oktb. krigstjenesten for Aaret 1850. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Udskrivningen af det til Landkrigstjenesten fornødne Mandskab for Aaret 1850 nu ikke længere kan udsættes, og den derom fornødne Lov sælgelig ikke forud kan vedtages af Rigsdagen, have Vi fundet det nødvendigt, i Henshold til Grundlovens § 30, at bestemme Udskrivningen ved en foreløbig Lov. Ifølge de Os af Vor Justitsminister foredragne Omstændigheder byde og befale Vi som følger:

1-3.

Kirke- og Undervisn. Min. Skr. (til Skole-^{31.} Oktb. direktionen for Falster) ang. Bestyrelsen af Embedsmænds Embede, naar de modtage Valg som Rigsdagsmænd.

De Herrer have i behagelig Skrivelse af 12. d. M. udbedt Dem Bestemmelse for, hvorledes der, i Tilfælde af at en Skolelærer skulde blive valgt til Medlem af Rigsforsamlingen, og han modtager saadant Valg, vil være at forholde med Hensyn til Embedets Besørgelse under hans Ophold ved Rigsdagen.

I Gjensvar herpaa skulde Ministeriet til behagelig Efter-

31. Oktb. retning tjenstligst melde, at Grundlovens § 60 ikke giver Anledning til at antage, at den Embedsmand, der modtager et Rigsdagsmandsvalg, kan gjøre Krav paa, at Embedet under hans Fraværelse skal besørges paa det Offentliges Bekostning*). Det maa derfor være den Bedkommendes Sag, betimelig at indberette til sine Foresatte, hvilken Foranstaltning han har truffet for sit Embedes Besørgelse under Rigsdagen, og derpaa erholde Approbation; saafremt Embedsmanden forsømmer dette eller de af ham trufne Foranstaltninger ikke egnet sig til at bifalbes, vil der være at træffe Foranstaltning til, at Embedets Gjerning bliver forsvarlig udført paa den fraværende Embedsmands Bekostning.*)

2. Novb. **Kongl. Resol. ang. Approbationen paa det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Studieplaner. (Kirke- og Undervisn. Min.)**

..... at den ved allerh. Resolution af 27. December 1839 forestkrevne allerund. Forelæggelse af en saadan Studieplan for det juridiske Fakultets Forelæsninger for hvert Biennium, forinden Approbation derpaa meddeles, maa bortfalde, og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet allern. bemyndiges til for Fremtiden selv at approbere det rets- og statsvidenskabelige Fakultets Forelæsningsplaner.

4. Novb. **Abent Brev ang. Berammelsen af Valgene til den forestaaende ordentlige Rigsdag. (Indenrigsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi efter den af Vor Indenrigsminister derom allerund. nedlagte

*) Allerede ved Skrivelse af 18. November 1848 havde Justitsministeriet med Hensyn til Embedsmænd, som valgtes til Medlemmer af Rigsforsamlingen, udtalt, at de selv maatte betale dem, som i deres Sted konstitueredes.

Forestilling allern. have besluttet, at i samtlige Valgkredse i 4. Novb. Vort Kongerige Danmark skulle Valgene af Medlemmer til den forestaaende ordentlige Rigsdag foregaa: til Folkethinget den 4. December d. A. og til Landsthinget den 29. December.*)

Foreløbig Lov om Forlængelse af de ved Plakat 3. Decb. 27. Marts 1844 for den direkte Handel paa andre Verdensdele fastsatte Begunstigelser indtil Udløbet af Marts 1850. (Finansministeriet.)

Plaf. ang. Afgift til Fattigvæsenet ifølge 8. Decb. Plakat 1. Juli 1799 § 173. (Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 1.

Foreløbig Lov, der forandrer Valglovens §§ 41 og 42. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da det, ifølge hvad der af Vor Indenrigsminister derom er blevet Os allerunderdanigst foredraget, maa anses uødbændigt, at der sker en Forandring i de Bestemmelser, som med Hensyn til Udnævnelsen af Valgmænd indeholdes i Valgloven af 16. Juni d. A., dens §§ 41 og 42, idet Anvendelsen af de

*) Ved Rundgjørelse fra Indenrigsministeriet af 5. f. M. berammes Valgmandsvalgene til Landsthinget til den 21. December, og den Tid af 14 Dage, som ifølge Valglovens § 63 var indrønnet Valgbestyrrelserne i Valgkredsene til Paakjendelse af Indsigelser mod Valgbarhedslisterne, forkortedes i Henshold til samme Lovs midlertidige Bestemmelse til 8 Dage.

11. Decb. i disse §'er indeholdte Bestemmelser for vor kongl. Residentsskab Kjøbenhavns Vedkommende og muligen for enkelte af de andre større Kommuner vil medføre uovervindelige Banfeligheder, saa hyde og befale Vi ved denne provisoriske Lov, som følger:

Kommunalbestyrelserne skulle, uanset Bestemmelserne i Valglovens §§ 41 og 42, være bemyndigede til at dele de enkelte Valgmandskredse i saa mange Afdelinger, som de maatte finde tjenligt, samt til af enhver enkelt Kredses Vælgere at udnævne de Mænd, der foruden Valgbestyrelsens Medlemmer ville behøves til under Valghandlingen at gjøre de forefrevne Tilførsler paa Valg- og Stemmelisterne, og skal der derhos intet være til Hinder for, at Valghandlingen, saafremt det af vedkommende Kommunalbestyrelse anses fornødent forlænges ud over den for samme berammede Dag, i hvilket Tilfælde Kommunalbestyrelserne skulle være bemyndigede til at iværksætte en saadan Fordeling af Vælgerne i de enkelte Valgkredse paa de forskjellige Dage, som maatte findes henfigtsmæssig til Rettelse for Vælgerne og til Valghandlingens Fremme.

13. Decb. **Instittsmin. Str.** (til Biskoppen over Fyens Stift) ang. Tillysning til Høgtettab for Rangspersoner.

Efter gjennem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet at være tilstillet Ds. Høiærbørdigheds Strivelse af 17. f. M., hvori De i Anledning af en til Dem rettet Forespørgsel har begjært Dem underrettet, om den Officerer hidtil tilstaaede Forret at lade sig vie uden foregaaende Tillysning og uden at løse Kongebrev kan antages hævet ved Grundlovens Emanation, skal jeg til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at jeg anser det for afgjort, at den Ret, der forhen tilkom Officerer ligesom andre Rangspersoner til at lade sig vie uden foregaaende Lysning, er hævet ved Grundlovens § 97.

Kongl. Resol., hvorved Justitsministeriet be. 14 Decb. myndiges til ad mandatum at meddele Dispensation fra Forbudet imod Ægtefællighed mellem en Person og hans Faders eller Moders Søster.

Foreløbig Lov om Forlængelse af Forordningen 17. Decb. 5. Juni 1848 § 11. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: I Medhold af Grundlovens § 30 og i Overensstemmelse med de Forslag til Statsudgifternes Bestridelse i næste Aar, som Vi agte at lade den først sammentrædende Rigsdag forelægge, ville Vi herved have den i Vor Forordning af 5. Juni 1848 § 11 i Anledning af Krigen paabudne Forøgelse af de under Told- og Konsumtionsvæsenet hørende indirekte Forbrugsafgifter forlænget efter Udløbet af indebærende Aar og indtil videre.

Foreløbig Lov om, at den ved Resolution 1023. Decb. Mai 1815, 25. Mai 1818 og 9. Juni 1833 paabudne 50 pCt. Forhøielse af den kjøbenhavnske Afcise af Skibe og Varer maa oppebæres i 1850 m. v. (Indenrigsministeriet.)

Foreløbig Lov ang. Udskrivningen til Søkrigs- 23. Decb. tjenesten for Aaret 1850. (Justitsministeriet.)

Bekjendtgjør. ang. Ophør af Brugen af det 23. Decb. latinske Sprog ved theologisk Embedsørgamen ved Københavns Universitet og Indførelse af en særegen Prøve i Latin for dem, som ville stedes til denne Embedsørgamen. (Kirke- og Undervisn. Min.)

23. Dech. Paa Miniſteriets allerund. Foreſtilling har det behaget Hs. Majeſt. Kongen under 17. d. M. allern. at beſtemme:

1. At Brugen af det latinſke Sprog ved den theologifſke Embedsexamen ved Kjøbenhavnſ Univerſitet ganſke bortfalder, første Gang ved den Examen, der afholdes i December 1850 og Januar 1851.

2. At der indrettes en paa det theologifſke Studium beregnet Prøve i det latinſke Sprog, ſom, fra det angibne Tidſpundt af, enhver Studerende maa underkaſte ſig, før end han kan ſtedes til den theologifſke Embedsexamen, og for hvilken ſaſtættes følgende nærmere Regler:

a) Prøven ſkal beſtaa i en ſkriftlig Overſættelſe af et opgivet Sted, og i mundtlig Overſættelſe af nogle forelagte Steder af de latinſke Kirkefædre;

b) ikkun de Studerende tilſtedes Udgang til Prøven, ſom godtgjøre, at de i det mindſte i 2^{1/2} Aar have dyrket det theologifſke Studium;

c) Prøven afholdes i hvert Aars April og Oktober Maaneder, og første Gang i Oktober 1850;

d) Afholdelſen af Prøven henlægges til det theologifſke Fakultet, og bliver den ſkriftlige Prøve, der gaar forud for den mundtlige og afholdes under behørigt Tilſyn, at bedømme af to Cenſorer, af hvilke dernæſt den ene udfører den mundtlige Examination i den andens Overværelſe ſom Cenſor, dog kan den ene af diſſe Funktioner med Samtykke af Miniſteriet for Kirke- og Underviſningsvæſenet overdrages til en dertil egnet Videnskabsmand, ſom ikke er Medlem af Fakultetet;

e) Udfaldet af Prøven betegnes ved de ſamme Karakterer, ſom ere anordnede for den theologifſke Embedsexamen, ſaaledes at Karakteren non contemnendus ikke udelukker fra Udgang til Embedsexamen, og at de, ſom ikke opnaa denne Karakter, kunne uderkaſte ſig Prøven paa ny efter ^{1/2} Aars Forløb;

f) Karakteren for Prøven indføres i Vidneſkbyrdet, der meddeles for aflagt theologifſk Embedsexamen.

Bekjendtgjor. ang. Ophævelse af Statssekretariatet²⁸. Decb.
for Raadesfager fra 1. Januar 1850 og det
Forretningers Henlæggelse under Finansministeriet.
(Finansministeriet).

Paa min i Overensstemmelse med § 9 i den kongl. Kundgjørelse angaaende Civillisten af 30 Mai d. A. nedlagte allerund. Forestilling om Ophævelse af Statssekretariatet for Raadesfager, har det behaget Hs. Majest. Kongen under 23. d. M. bl. a. allern. at bifalde:

1. At Statssekretariatet for Raadesfager ophæves fra 1. Januar 1850.

2. At det derunder forterende Understøttelsesvæsen fra samme Tid undergaar en saadan Reduktion og Omfordeling, som af en af Finansministeriet dertil udnævnt Komite er bragt i Forslag.

3. At de derefter tilbageblivende Understøttelser blive at behandle og Rigtighed dermed at holde i Forbindelse med Statens almindelige, under Finansministeriet hørende Pensionsvæsen. I Henhold til foranstaaende tjene: til almindelig Efterretning for alle, som hidtil have nydt fast eller treaarlig Understøttelse af Raadessekretariatet, at itkun de iblandt dem, som fra Finansministeriet erholde særlig skriftlig Meddelelse om deres Understøttelses Formindskelse eller Ophør, samt om Reglerne, hvorefter dette er besluttet, ere ifølge allerh. bemeldte Resolution af 23. d. M. bestemte til at skulle lide Indstrænkning i saa Henseende; hvorimod alle andre, der, som nævnt, have nydt fast eller treaarlig Understøttelse, og som inden dette Aars Udgang have indsendt den foreskrevne skematiste Forklaring over deres Formuestilstand, ville ved Udkastet til Finantsloven for 1850—51 betingelsesvis blive bragte i Forslag til at beholde samme.

3. Jan. **Abent Brev, hvorved Rigsdagen sammentaldes*).**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da de almindelige Valg til den aarlige Rigsdag, som i Medfør af Grundlovens § 45 skulde være sammentraadt afvigte Efteraar, i Henhold til den midlertidige Bestemmelse i Valgloven af 16. Juni f. A. nu ere tilendebragte, have Vi allernaadigst besluttet, at Rigsdagen skal sammentræde Mandagen den 28. Januar d. A. Idet Vi kundgjøre dette for samtlige Bore kjære og tro Undersaatter, befale Vi tillige samtlige Medlemmer af Rigsdagen, at de den nævnte Dag om Formiddagen Kl. 11 indfinde sig paa Bort Slot Kristiansborg i Vor kongelige Residensstad Kjøbenhavn til Rigsdagens Abning.

7. Jan. **Bekjendtgjør. ang. Ægtefæls Indgaaelse mellem Bekjendere af den mosaiske Tro og Medlemmer af Folketirken. (Kirke- og Undervisn. Min.)**

Paa Ministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling har det under 17. f. M. behaget Hs. Maj. allern. at resolvere: at det i Henhold til Grundlovens §§ 81 og 84 er Folketirkens Præster tilladt at sammenvie Personer af den mosaiske Tro med Medlemmer af Folketirken, uden at dertil skal udtræves nogen speciel allerhøieste Bevilling, dog at de paagjældende, efter de derom udgaaede allerhøieste Bestemmelser, i Over-

*) Ved Bekjendtgjørelse af 26. Januar udsattes Rigsdagens Abningsmøde med Hensyn til de Banstkelighed, der endnu vare tilstede for Veltpasagen, i nogle faa Dage indtil nærmere Bekjendtgjørelse. Denne Bekjendtgjørelse udgik fra Indenrigsministeriet den 29. Januar, og Rigsdagens Abningsmøde berammes ved denne til Onsdag den 30 Januar Kl. 11 efter forud afholdt Gudstjeneste i Slotskirken.

ensstemmelse med hvad der hidtil er blevet iagttaget, for- 10. Jan.
pligte sig til, at de Børn, som maatte avles i Ægtefættets,
opdrages i den evangelisk-lutheriske Religion, med hvilken
Forpligtelses Opfyldelse det, som hidtil, skal være vedkom-
mende Dyrigheds Pligt at have nøie Indseende.

**Indenrigsmin. Skr. (til Justitsministeriet) ang.
at Søassurancekompaniets Oktroi ikke bør fornyes
med allerh. Konfirmation.**

Med behagelig Skrivelse af 20. August f. A. har Justits-
ministeriet til dette Ministeriums Afgjørelse fremsendt en i sin
Tid til det daværende kongl. danske Kancelli indkommen An-
søgning fra Direktionen for det kongl. oktroyerede Søassu-
rancekompani i Kjøbenhavn om Konfirmation paa den
samme under 1. Juli 1746 meddelte Oktroi, samt paa et
af en dertil nedsat Komite udarbejdet og af Kompaniets
Interessenter approberet Udkast til en ny Konvention, til-
ligemed samtlige over denne Sag indhentede Erklæringer.

Efterat jeg angaaende denne Sag har indhentet General-
prokurørens Betænkning, og efterat jeg derpaa gjentagende
har taget Sagen under Overveielse, er jeg kommen til det
Resultat, at den ansøgte Konfirmation af Kompaniets
Oktroi og Konvention ikke bør tilstaaes. Hoved-
spørgsmaalet i nærværende Sag er, om den Kompaniet
ved Oktroiens § 1 tilstaaede Eneret, i hvis Følge ingen maa
flaa sig sammen i noget Slags Societet eller Kompani til
at tegne Assurancer, af Regjeringen kan og bør stadfæstes.
Dette Spørgsmaal maa efter Grundlovens § 92, der
berettiger Borgerne til uden foregaaende Tilladelse at
indgaa Foreninger i ethvert lovligt Viemed, isølge min
Formening besvares benægtende. Naar Oktroien, der alle-
rede ved den paa samme i Anledning af Højsalig Kong
Frederik den Sjettes Thronbestigelse meddelte Konfirmation

10. Jan. af 20. Januar 1813 kun er stadfæstet til at gjælde indtil videre, nu, for at have fortsat Gyldighed trænger til ny Konfirmation, kan denne formentlig ikke meddeles paa en saadan Maade, at den kommer i Strid med Grundlovens Bestemmelser, eller at Borgerne ved denne Regjeringsaft berøves nogen af deres grundlovmæssige Rettigheder, hvilket aabenbart vilde ske, dersom Bestemmelsen i Otkroiens § 1 blev stadfæstet, da Borgerne derved vilde formenes at indgaa Særsuraceforeninger, som dog ingen vil nægte at være Foreninger i et lobligt Viemed. Det er saaledes formentlig klart, at det ligger udenfor Regjeringens Magt at konfirmere Otkroien af 1. Juli 1746 paa den Maade, at Kompagniets Eneret derved stadfæstes, være sig for bestandig, indtil videre eller paa et vist Aaremaal, hvilket ogsaa vilde stride imod Hensigten med Grundlovens § 88

Idet jeg endnu kun skal bemærke, at Konfirmation af den nye Konvention med Hensyn til sammes Indhold ikke kan anses nødvendig, og at jeg derfor ikke finder Anledning til at bevirke samme konfirmeret, medmindre Direktionen for Kompagniet, efter herom at være underrettet, fremdeles skulde ønske den forsynet med allerh. Konfirmation,*) skulde jeg slutteligen med Svaret ubede mig Sagens samtlige Bilag remitterede.

19. Jan. Kirke- og Undervisn. Min. Cirk. (til Biskopperne)
ang. at de privilegerede Kirkeieeres Ret til at kalde
Skolelærere er bortfalden ved Grundlovens § 97.

Fra en af Rigets Biskopper har Ministeriet modtaget en Skrivelse, hvori han, med Hensyn til at Grundlovens § 97 har affstaffet enhver efter den ældre Lovgivning til

*) Da Kompagniet fastholdt Ønsket herom, forsynedes Konventionen under 2. April 1850 med kongelig

Adel, Titel og Rang knyttet Forret, og at som Følge heraf 19. Jan. den visse ved Adel og Rang privilegerede Kirkeiere hidtil tilkommende Ret til at kalde Skolelærer i det Distrikt, hvor den dem tilhørende Kirkes Degn havde boet, nu maa antages at være bortfalden, har udbedt sig Ministeriets Resolution for, hvem Kaldsretten til disse Skolelærerembeder nu tilkommer, og navnlig om den ikke maa antages at være gaaet over til Biskopperne, idet han til Støtte herfor har anført, at Biskopperne efter Reskriptet af 17. Marts 1685 ere beretigede til at kalde Degn, hvor Kongen umiddelbart kalder Præst, at de følgelig efter Anordningen om Skolevæsenet paa Landet 29. Juli 1814 § 50 havde Kaldsrettighed til de Skolelærerembeder, som forhen vare Degnekald, med Undtagelse af dem, hvortil adelige og med Embedsrank benaadede Kirkeiere maatte udøve Kaldsretten, og at de altsaa nu, da Undtagelsen ved den anførte § i Grundloven er ophævet, maa antages at være paa Embedsvegne bemyndigede til hver i sit Stift at bestikke Skolelærer i hvert Sogn for det Distrikt, hvor Degnen før boede.

Herpaa har Ministeriet, efterat de fornødne Forhandlinger i den Anledning have fundet Sted, under D. D. svaret bemeldte Biskop, at det ganske maa tiltræde den af ham yttrede Formening om, at de privilegerede Kirkeieres Ret til at kalde Skolelærer i det Distrikt, hvor Degnen forhen boede, er bortfalden efter Grundlovens § 97, og at denne Ret nu maa være overgaaet til Biskopperne.

Kirke- og Undervisn. Min. Str. (til Biskoppen 28. Jan. over Sjællands Stift) ang., hvorvidt Adels- og Rangspersoner m. v. kunne indgaa Ægteskab uden foregaaende Lydning.

Konfirmation. Otkroien blev derimod ikke konfirmeret, da Justitsministeriet erklærede sig enigt med Indenrigsministeriet i dets Opfattelse.

28. Jan. Efter Foranledning fra nogle kjøbenhavnste Geistlige har Deres høiærbærdige Excellence i behagelig Strivelse af 13. f. M. begjært Resolution for Spørgsmaalet om, hvorvidt den Adels- og Rangspersoner samt Officerer, Underofficerer og Menige af den kongl. Ringarde til Hest ved den tidligere Lovgivning tillagte Ret til at indgaa Ægtefæb uden foregaaende Tillysning fra Prædikestolen bør anses som hævet ved Bestemmelsen i Grundlovens § 97.

Dette Spørgsmaal har dette Ministerium forelagt Justitsministeriet, under hvis Hæssort det henhører, og har hidnævnte Ministerium da yttret sig derhen, at det maa anses for afgjort, at den Ret til at indgaa Ægtefæb uden foregaaende Lysning fra Prædikestolen, som forhen har tilkommet Adels- og Rangspersoner i Almindelighed, er ophævet ved Grundloven, men at dette ikke kan antages at gjælde om den særegne Forret, der har været tillagt Officerer, Underofficerer og Menige af Gården.

5. Febr. Fin. Min. Cirk. (til Amtmændene) ang., at den de Privilegerede tilkommende Forstrandsret er ophævet ved Grundlovens § 97.

Da den Grever, Friherrer og andre privilegerede Personer tilkommende Forstrandsret maa anses ophævet ved Grundlovens § 97, der bestemmer, at enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afføstet, maa jeg herved tjenstligst anmode Hr. (Tit.) om at tilkjendegive alle Vedkommende i Deres Amt, der ere i dette Tilfælde, at den af dem hidtil udøvede Forstrandsret aldeles bortfalder, og derhos at meddele vedkommende kongl. Embedsmænd i Amtet, at de have at overtage Forstrandsrettens Udøvelse, efter de for Statens hidtilværende Forstrande gjældende Lovbestemmelser og Forskrifter, i de fornævnte, de privilegerede Personer forhen tilhørende Forstrandsdistrikter, som nu ere faldne tilbage til Staten.

Justitsmin. Str. (til Landmilicesessionen for 12. Febr. Staden Kjøbenhavn) ang. en Baptists Børnepligt.

..... tilkjendegive N. N., der har anholdt om, at han, paa Grund af, at han hører til den baptistiske Menighed og at hans Samvittighed ikke tillader ham at føre Baaben mod sine Medmennesker, maa fritages for den ham paa den sidstafholdte Session overgaaede Udskrivning til Soldat, at hans Ansøgning ifølge Grundlovens § 84 og Børnepligtslovens § 12 ikke kan komme i Betragtning.

Bekjendtgj. ang. en Forandring i adskillige af 21. Febr. de med Hensyn til Rettergangsmaaden for Høiestret foreftrevne Former. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 2.

Lov om et nyt Statslaan. (Finansministeriet.) 9. Marts.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Finansministeren bemyndiges til at søge et Statslaan reist indtil en Sum af 7 Millioner Rbdlr. kontant at modtage, under sit Ansvar for Laanets Tilveiebringelse paa henstgtsmæssigste og billigste Maade.

2. Fremdeles bemyndiges Finansministeren til ved frivillig Overenskomst at søge den tilbageværende Del af de ifølge Forordningen af 5. Juni 1848 udstedte Kreditbeviser, som ellers kontant skal indfries, udvevlet al pari mod 5 pCt. aarlig Rente bærende Statsobligationer paa 100 Rbdlr. eller derover og opsigelige til de sædvanlige Terminer, med 1 Mars Barsel, fra 11. December 1850 at regne fra Statskassens, og fra 11. December 1851 fra Kreditors Side.

3. Det Statskassen ifølge §§ 1 og 2 tilfaldende Tillæg til de ved Finantsloven for 1850 til 1851 bevilgede Indtægter maa ikkun anvendes til saadanne, Land- og Søværnet vedkommende, Udgifter udover de ved Finantsloven indbrømmede, som Omstændighederne maatte udtræve.

26. Marts. **Lov om foreløbig Indtægts- og Udgifts-Bevilling, indtil Finansloven for Finansaaret 1850—51 er vedtagen. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Indtil Finansloven er vedtagen, og senest indtil den 30. Juni, bemyndiges Regjeringen til foreløbig at afholde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det Forslag til Finansloven, der er Rigsdagen forelagt, ikke overstrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter, med den siden Forordningen af 10. Januar 1823 stedfundne Eftergivelse i Landstættens Beløb af Jorder og Tiender.

2. Denne Lov træder i Kraft den 1. April d. A.

29. Marts. **Lov ang. Udsørselstoldfrihed for Hornbøg. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den i Tarif Litr. B til Plalaten af 13. Marts 1844 og Plalaten af 28. Janaar 1846 anordnede, ved allerhøjeste Bekjendtgjørelse af 19. Januar 1849 foreløbigen ud af Kraft satte, Udsørselstold for Hornbøg, Kalve derunder indbefattede, ophæves herved.

29. Marts. **Lov ang. Forlængelse af de den direkte Handel paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den ved allerhøjeste Bekjendtgjørelse af 21. December 1848 og foreløbig Lov af 3. December 1849 indtil Marts Maanedes Udløb 1850 forlængede Plakat af 27. Marts 1844

angaaende nogle Begunstigelser for den direkte Handel paa 29. Marts. andre Verdensdele, forlænges endvidere indtil Udløbet af Aaret 1851, saaledes at de i Plakatens § 3 sidste Passus indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Skibe, som i Overensstemmelse med de givne Forrifter ere udklærede herfra inden Ugangen af Aaret 1848, paa samme Maade finde Anvendelse med Hensyn til de inden Udløbet af 1851 udklærede Skibe.

Konvention for det kjøbenhavnske Soasurance-Kompagni. 2. April
Konfirmeret af Hs. Majest. Kongen saaledes, at denne Konvention i et og alt skal træde i Stedet for den under 1. Juli 1746 allern. konfirmerede Konvention for bemeldte Kompagni.

Første Kapitel.

Om Kompagniets Indretning og Bestyrelse.

1. Kompagniets Grundfond, som er 600,000 Rigsbankdaler rede Sølv, fordelt paa 600 Aktier, maa ingen-
sinde formindstes.

2. Kompagniets Medlemmer hæfte for dets Forpligtelser indtil Grundfondens Beløb *).
.....

3. Imidlertid er det, for at Kompagniets Medlemmer ikke letteligen skulle komme i den Nødvendighed at maatte gjøre Tilflugt, af Vigtighed, at Kompagniet eier en rentebærende Kapital af Grundfondens Størrelse. For at opnaa dette, skal, saalænge en saadan Kapital ikke findes, Kompagniets Udbytte eller en Del af samme oplægges. Naar Kompagniets Kapital er mindre end $\frac{2}{3}$ af Grundfondens Beløb, maa i Udbytte til Medlemmerne ikke ud-

*) Hvad der er udeladt er ophævet ved Generalforsamlings-Beslutning af 23. Marts 1865.

2. April. deles mere end Renterne af Kapitalen; udgjør Kapitalen derimod $\frac{2}{3}$ af Grundfondens eller derover, men dog ikke har naaet dennes Størrelse, maa i aarligt Udbytte til Medlemmerne ikke uddeles mere end Renterne af Kompagniets Kapitaler i Forbindelse med den halve Del af det Overskud, som Præmierne maatte give, efter at alle Stader ere afgjorte og Omkostningerne paa Kompagniets Bestyrelse samt øvrige Udgifter ere betalte. Efter at derimod en Kapital er opsamlet af Grundfondens Størrelse, kan, saa længe denne Kapital haves, uddeles til Medlemmerne det hele Overskud af Kompagniets Indtægter.

Uagtet Kompagniet overensstemmende med denne Paragraf maatte have opsamlet en Kapital, hæfter det dog ikke til de Forsikrede med mere end Grundfondens Beløb.

4. Hvis Kompagniet i sin Tid beslutter at forsøge sin Grundfond, for derved at ubvide sin Virksomhed, skal paa den i § 2 bestemte Maade Sikkerhed ogsaa stilles for det Beløb, hvormed Grundfondens forsøges, og ligeledes skal da, overensstemmende med § 3, en Kapital opsamles af samme Størrelse som den forsøgte Grundfond.

5. Hvis noget Medlem, dersom Tilskud til Kompagniet nogensinde bliver nødvendigt til Opfyldelse af de Kompagniet paadragne Forpligtelser, ikke indbetaler sin Andel i det seneste inden Udløb af 2 Maanedes fra den Tid, han er bleven underrettet om, hvor meget han har at tilskyde, er Kompagniet berettiget til*)

..... søge Fuldstigjørelse i det paagjældende Medlems Andel i Kompagniets Midler og Rettigheder. Til den Ende lader Kompagniet saadan Andel med 14 Dages Varsel i formeldte Tidender sætte til offentlig Auktion. I Bekjendtgjørelsen om Auktionen bliver tillige at indføre, at det vedkommende Medlems

*) Det ubetalte er ophævet ved Generalforsamlings-Beslutning af 23. Marts 1865.

Aktie i Medfør af denne Paragraf træder ud af Kraft, 2. April, hvis Skylden ikke bliver berigtiget inden Auktionens Afholdelse. Til Kjøberen kan Kompagniet udstede nyt Aktiebrev og af Kjøbesummen gjøre sig betalt for, hvad der skulde have været indbetalt til Kompagniet, tilligemed Omkostningerne i Anledning af Auktionen. Hvad der bliver tilovers af Kjøbesummen, tilhører Eieren af den forrige Aktie, som saaledes er traadt ud af Kraft, og udbetales mod Ublevering af Aktiebrevet med paategnet Kvittering.*)

.....

6. Saa længe noget Medlem ikke har filllet betryggende Sikkerhed for sin Akties Beløb overensstemmende med § 2, eller er noget Tilskud skyldig til Kompagniet, udbetales intet Udbytte til ham.

7. Dersom ommeldte Sikkerhed bestaaer i haandsaaet Pant, som er Kompagniet overleveret, og saadant Pant forgaar ved uhykkelig Hændelse, bærer Eieren alene dette Tab, uden at Kompagniets Fordring paa det vedkommende Medlem derved formindskes, hvorfor Kompagniet ogsaa kan fordre ny Sikkerhed filllet.

8. Paa noget enkelt Skib og de Gjenstande, som med samme udsættes for Fare, maa Kompagniet ikke give Forsikring for mere end i det høieste 40,000 Rbdlr. r. S.

9. Kompagniet kan opløse sig, naar saa mange Medlemmer, som ere delagtige i Kompagniet for mere end den halve Del af dets Grundfond, begjære det og Kompagniets Opløsning derefter paa en Generalforsamling ved Stemmeflerhed besluttet. Dog kunne Kompagniets Midler

*) Det ubeladte er ophævet ved Generalforsamlings-Be-
lutning af 23. Marts 1865.

2. April. ikke deles mellem Medlemmerne, førend alle dets Forpligtelser ere opfyldte.

10*).

11. Til at forestaa Kompagniets Bestyrelse udvælges blandt dets Medlemmer fire Direktører og syv Repræsentanter. Blandt Direktørerne bør altid være tvende Handelskyndige, en Søkyndig og en Rettskyndig, og ligeledes bør ved Valg af Repræsentanter iagttages, at der blandt dem

- *) I Følge Generalforsamlings-Beslutning af 11. Marts 1870 forandrede§ 10 til at lyde saaledes:

Naar en Aktie gaar over fra en Eier til en anden, kan dette iværksættes ved en Overdragelse tegnet paa selve Aktiebrevet eller ved et særskilt Overdragelsesdokument; i begge Tilfælde bliver Aktien med fornøden Overdragelse og andre fornødne Bevisligheder at indlevere til Kompagniets Direktion, som, naar Overdragelsen er funden i Orden, lader den nye Eier indtegne som Aktieeier i den dertil indrettede Aktieprotokol og Bemærkning om den skete Notering gjøre paa Aktiebrevet. Dnsfer den nye Eier et nyt Aktiebrev udsærdiget paa sit Navn, kan saadant ske, mod at det ældre Aktiebrev forbliver i Kompagniets Børge efter at være laseret, og mod Betaling af det til Aktien fornødne Stempelmærke. For Notering af Overgangen eller Udsærdelsen af nyt Aktiebrev erlægges i øvrigt ingen Betaling.

Kun Aktieeiere, der ere noterede som saadanne inden Udgangen af hvert Aars Februar Maaned og i Tilfælde af overordentlige Generalforsamlinger inden en saadan sammenkaldes, kunne udøve Stemmeret paa Generalforsamlingen. Udbyttet udbetales kun mod Kwittering af den, der er noteret som Aktieeier, eller til den, der er behørig bemyndiget til at kwittere paa en saadan Aktieeiers Vegne.

stedse findes baade handelskyndige, søkyndige og retskyndige Medlemmer*). 2. April.

12. Ved den første Generalforsamling, som holdes, efter at denne Konvention er bekræftet, afgaar den nuværende Bestyrelse med Undtagelse af den yngste af de tre Kommitterede, som ere udvalgte til at tilstaa Forsikringer og underskrive Policerne. Ommeldte yngste Kommitterede indtræder i den nye Bestyrelse og bliver ældst Medlem i Direktionen. Til enhver af de øvrige Direktørpladser foreslaaes paa bemeldte Generalforsamling af den nuværende Bestyrelse tre Medlemmer, blandt hvilke Generalforsamlingen ved fleste Stemmer vælger. Af samme Generalforsamling udvælges derefter ved frit Valg Kompagniets syv Repræsentanter.

13. Afholdes Kompagniets næste aarlige Generalforsamling mere end et halvt Aar, efter at de i forrige Paragraf ommeldte Valg ere foregaaede, da afgaa til den Tid den ældste Direktør og to Repræsentanter, hvorimod ellers ingen ordinær Afgang finder Sted førend ved den derefter følgende aarlige Generalforsamling. Senere afgaar aarligen een Direktør. Af Repræsentanterne afgaa hvert tredie Aar tre ellers to om Aaret.

14. I hvilken Orden de Direktører og Repræsentanter, som ere valgte paa den i § 12 omtalte Generalforsamling, skulle afgaa, bestemmes ved Lodkastning. Senere afgaa aarligen den ældste Direktør og de ældste to eller tre Repræsentanter.

*) Paa Generalforsamlingen den 9. Marts 1874 besluttedes, at Direktionen fremtidig skulde bestaa af to handelskyndige og et søkyndigt Medlem.

2. April. 15. Til Direktør foreslaar Repræsentantforsamlingen tre Medlemmer, hvoraf det ene vælges ved flest Stemmer af Generalforsamlingen. Repræsentanter udvælges derefter ved frit Valg af Generalforsamlingen. Valgene foregaa paa Kompagniets almindelige aarlige Generalforsamling, dog bliver en ekstraordinær Generalforsamling til Valg af Repræsentanter at sammentalde, hvis i Aarets Løb mere end to Repræsentanter ved tilfældige Omstændigheder afgaa.

Til Benyttelse ved Repræsentantvalg uddeles i Generalforsamlingen en Liste paa de valgbare Medlemmer.

16. Hvis i Tiden mellem to aarlige Generalforsamlinger nogen Direktør ved Dødsfald eller paa anden Maade afgaar, udnævne Repræsentanterne et af Kompagniets Medlemmer til midlertidigen, indtil første aarlige Generalforsamling, at fungere som Direktør. Er en Direktør i nogen Tid forhindret fra at besørge sine Forretninger, kan han overdrage dem til en af Repræsentanterne, som er villig til at overtage dem. Bliver ingen saadan Overenskomst truffen, konstituerer Repræsentantforamlingen et af Kompagniets Medlemmer til i saadant Forfald at fungere som Direktør.

17. Naar afgaaende Direktører eller Repræsentanter vælges paa ny, indtræde de som yngste Medlemmer i Direktionen eller Repræsentantforamlingen.

18. Kompagniets Repræsentanter forestaa deres Bestilling uden nogen Godtgjørelse. Hvad Løn der maatte være at tillægge Direktørerne, bestemmes af Generalforsamlingen.

19. Kompagniets Bogholder og de øvrige Betjente, som ere fornødne, med Undtagelse af Budet, antages af Generalforsamlingen efter Forslag af Kompagniets samlede Bestyrelse. Ligesaa bestemmer Generalforsamlingen de, ved Kompagniet ansatte Betjentes Løn og Indkomster. Naar

nogen af de Betjente, som antages af Generalforsamlingen, 2. April ved Dødsfald eller paa anden Maade afaar, eller faar Forfald, konstitueres en anden i hans Sted af den samlede Bestyrelse.

20. Saa vel Medlemmerne af Kompagniets Bestyrelse som Kompagniets lønede Betjente anses valgte under den Betingelse, at de ikke overtage nogen Søforsikring for egen Regning.

21. Direktionen antager Forsikringer, træffer Overenskomst med Forsikrede i Anledning af saadanne Tilfælde, som indtræffe, efter at Forsikring er tegnet, lader iværksætte de efter Omstændighederne passende Foranstaltninger, naar Ulykke rammer nogen af Kompagniet forsikret Gjenstand, resolverer angaaende Forsikredes Paaastand om Forsikringsgodtgjørelse og Ristorno, bestemmer, naar Kompagniet bør tage Kontraforsikring, udsteder Aktiebrev ved Forandring blandt Kompagniets Medlemmer, paaser Præmiers og øvrige Fordrings Indbetaling og deres Inddrivning i Mangel af Betaling, giver Ordre til Indtægt og Udgift, anviser Kompagniets Betjente deres Forretninger og fører Oplysning med disses tilbørlige Udførelse, drager Omsorg for, at Bogføringen er betryggende, nøiagtig og oplysende, forvarer Kompagniets Obligationer og øvrige Aktiver samt de af Medlemmerne stillede Sikkerheder, efter ser jevnlig Kassen, lader sig maanedligen meddele Ekstrakter, som vise Kompagniets Tilstand og Kassebeholdningen, foranstalter Generalforsamlinger sammendalbte og besørger alle øvrige til Kompagniets Bestyrelse hørende daglige Forretninger.

Direktionen antager Kompagniets Bud hvorimod hans Løn bestemmes af Generalforsamlingen.

22. Det søtændige Medlem af Direktionen og i det mindste det ene af de handelskændige Medlemmer skulle alle Søgnedage være til Stede paa Børsen i Børstiden

2. April. for at afflutte de Forsikringer, som begjæres og findes antagelige. Paa Børsen skal Kompagniet have et Kontor, hvor Kompagniets Bogholder stedse i Børstiden skal være til Stede for at foredrage for ovenmeldte Direktører de Begjæringer, som gjøres om Forsikring, og i øvrigt gaa til Haande ved Forsikringskontrakternes Afslutning. Forsikring kan dog ogsaa afflutes med Kompagniet til andre Lieder. Er der ikke blandt de til Stede værende Direktører Stemmeslyndighed om, hvor vidt en begjært Forsikring bør tilstaaes eller ikke, eller om Vilkaarene, hvorunder den kan tilstaaes, bør Sagen foredrages for den hele Direktion, som da fatter Beslutning.

23. Naar Begjæring indkommer fra nogen Forsikret om Forsikringsgodtgjørelse eller Ristorno, bør alle Bevisligheder paa det usiagtigste gennemgaaes af Kompagniets Bogholder, som forelægger dem med sin Betænkning for Direktionen, hvorefter Beslutning tages af den retslyndige, den sølyndige og i det mindste den ene handelslyndige Direktør. Finder Direktionen i Tvivlstilsælde selv Anledning til at forelægge nogen saadan Sag angaaende Paa-stand om Forsikringsgodtgjørelse eller Ristorno for Repræsentanterne, bliver den af dem at afgjøre i Forbindelse med Direktionen.

24. Direktionen forsamler sig saa ofte, samme finder det fornødent. I disse Samlinger beslattes alt efter de fleste Stemmer. Ere lige mange Stemmer for flere Meninger, bliver den Mening Beslutning, for hvilken den ældste til Stede værende Direktør erklærer sig. De Beslutninger, som Direktionen fatter i sine Forsamlinger, indføres i en egen Protokol.

25. Repræsentanterne føre Overtillshn med Kompagniets Anliggender, gjøre Forslag til Direktørposternes Besættelse og konstituere Direktører overensstemmende med § 16. I Forening med Direktionen afgjøre de tvivlsomme Tilsælde,

2. April

som med Hensyn til Forsikring maatte opstaa, konstituere Betjente i Medfør af § 19, gjøre Forslag til Generalforsamlingen angaaende Ansættelsen af Bogholder og øvrige Betjente, med Undtagelse af Budget, og angaaende Størrelsen af det Udbytte, som aarligen kan blive at uddele til Kompagniets Medlemmer, og det Tilskud, som maatte blive at gjøre, ligesom de forenes med Direktionen om, hvad der i øvrigt maatte være at foreslaa for Generalforsamlingen, og naar ekstraordinære Generalforsamlinger skulle sammentaldes.

.....*)

Repræsentanterne forsamle sig i det mindste en Gang hvert Halvaar. I disse Forsamlinger forelægges Repræsentanterne Beretning om alt, hvad der af Bigtighed er foregaaet ved Kompagniet i Halvaarets Løb, samt Ekstrakter og Balancer, uddragne af Hovedbogen, udvisende blandt andet det hele Beløb, som Kompagniet til den Tid løber Fare for. Før Forsamlingen afholdes, have tvende Repræsentanter efter Omgang at sammenholde disse Ekstrakter og Balancer med Kompagniets Bøger og ved samme Leilighed forbiøse sig om, at Kompagniets Aktiver og de Sikkerheder, som Kompagniets Medlemmer have stillet, ere til Stede. Angaaende Undersøgelsen have de at gjøre Indberetning til Repræsentantsforsamlingen.

26. I Repræsentanternes Forsamling er Direktionen eller i det mindste tvende af sammes Medlemmer til Stede, undtagen naar der skal tages Beslutning om Forslag til Direktørposternes Besættelse. Alt afgjøres efter Stemmeslæthed, og i Tilfælde af Stemmelighed for flere Meninger bliver den Mening, for hvilken den ældste

*) Det udeladte er ophævet ved Generalforsamlings-Beslutning af 23. Marts 1865.

2. April. til Stede værende Repræsentant erklærer sig, Beslutning. Ingen gyldig Beslutning kan tages af Repræsentanterne, uden at i det mindste fem Repræsentanter ere til Stede. Repræsentanternes Forhandlinger indføres i en egen Protokol.

27. I Repræsentanternes og Direktionens Forsamlinger har enhver kun een Stemme, i hvor mange Aktier han end maatte eie.

28. Til at revidere Kompagniets aarlige Regnskaber og sammenholde dem med Bøgerne udvælges af den aarlige Generalforsamling tvende Medlemmer. Skulde noget af dem forhindres fra at udføre denne Forretning, udvælges et andet Medlem i hans Sted af Repræsentanterne.

29. Generalforsamling sammentaltes aarligen i Marts Maaned, saa snart det forrige Aars Regnskaber ere reviderede, og ellers saa ofte Sager forekomme, der skulle afgjøres af en Generalforsamling og ere af den Vigtighed, at de ikke bør udsættes til den næste aarlige Forsamling.

30. Indkaldelse til en Generalforsamling sker ved en Bekjendtgjørelse, som i det mindste tvende Gange indføres i de til embedsmæssige Bekjendtgjørelser bestemte Tidender for Kjøbenhavn. I Almindelighed bør tillige afleveres en Tilføjelse paa de Medlemmers Bopæl, som opholde sig her i Byen.

31. I den aarlige Generalforsamling fremlægges Uddrag af Kompagniets Regnskaber, udvisende Kompagniets Tilstand ved Udgangen af det sidst forløbne Aar. Paa denne Generalforsamling bestemmes tillige Størrelsen af Udbyttet til Medlemmerne og Valg foretages af Repræsentanter og Direktører i Stedet for dem, som efter Tur skulle fratræde eller i Aarets Løb ved tilfældige Omstæn-

digheder ere afgaaede. Endvidere vælges tvende Medlemmer til at revidere de næste Regnskaber. 2. April.

I øvrigt tilkommer det Generalforsamlingen at antage Bogholder og øvrige Betjente ved Kompagniet med Undertagelse af Budet, at bestemme Direktørernes og samtlige Betjentes Løn og Indkomster, at afgjøre, om Kompagniets Grundfond skal forøges, om Opsamling af Kompagniets Kapital skal fremmes mere, end efter § 3 og 4 er nødvendigt, at fastsætte det Tilskud, som maatte være at gjøre af Medlemmerne, hvis saadant Tilskud nogenfinde skulde blive fornødent, og vedtage de Betingelser, hvorunder Forsikring skal tilstaaes, for saa vidt derved sker Forandring i denne Konventions Bestemmelser. Endvidere er det i Generalforsamling, at Bestemmelse tages, hvis i Tiden skulde opstaa Spørgsmaal om Kompagniets Opløsning.

32. Alle Forslag paa Generalforsamlingen gjøres af Direktionen. Have Medlemmer af Kompagniet noget, som de ønske en Generalforsamling forelagt, have de derom at henvende sig til Kompagniets samlede Bestyrelse, som beslutter, om noget Forslag desangaaende skal gjøres eller ikke. Finder Bestyrelsen ikke Anledning til at forelægge Sagen for en Generalforsamling, kan den ikke paa en saadan komme under Forhandling, med mindre Medlemmer, som tilsammen have tyve eller flere Stemmer, begjære det. Paa lige Maade forholdes, naar noget Medlem gjør Forslag til en ekstraordinær Generalforsamlings Sammenkalbelse.

33. I Generalforsamlingen har ingen Stemme uden de Medlemmer, der ere indtegnede som saadanne i Kompagniets Bøger og personligen ere til Stede i Forsamlingen. Ethvert Medlem, som har færre end fem Aktier, har kun een Stemme, de Medlemmer, som eie fem eller flere Aktier, dog færre end ti, have to Stemmer, og de Medlemmer,

2. April. som eie ti eller flere Aktier, have tre Stemmer. Mere end tre Stemmer tilstaas intet Medlem, i hvor mange Aktier han end maatte eie. Bestyrelsens Medlemmer have samme Stemmeret paa Generalforsamlingerne som Kompagniets øvrige Medlemmer. Derimod kunne de Medlemmer ikke møde og stemme paa Generalforsamlingerne, som befatte sig med at tegne Søforsikring for egen Regning, med mindre dette kun sker med Hensyn til Gjenstande, som Kompagniet ikke vil forsikre, eller paa hvilke Kompagniet allerede har givet saa stor Forsikring, som det vil indrømme. De Medlemmer, som ikke møde, ere bundne ved det, som slutes af de mødende. Alt afgjøres efter Stemmemæltighed. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kompagniets Opøsning forholdes overensstemmende med § 9. Er der nogenstunde lige mange Stemmer for og imod et Forslag, anses det, hvis det er billiget af Bestyrelsen, som antaget og ellers som forkastet. Kan ved Valg af Repræsentanter, Direktører eller Betjente Stemmemæltighed ikke opnaas, gjør Lodkastning Udslaget imellem dem, som have lige mange og derhos de fleste Stemmer.

Hvad der paa Generalforsamlingerne beslutes, indføres i en egen Protokol og underskrives af de mødende Medlemmer.

Andet Kapitel.

Om Gjenstanden for Forsikringen.

34. For saa vidt ingen særlig Undtagelse er gjort, kan enhver Gjenstand forsikres, med Hensyn til hvilken et vurderligt Tab kan lides formedelt Ulykke paa Søen, navnlig: Skib, Fragt, Ladning, forventet Handelsfordel paa Ladning, Respondentiafordringer og Bodmerifordringer, Havaripenge og Fare, som ved Søforsikring er overtagen.

Forsikring kan tages for Gjenstanden i det Hele eller 2. April. for en Del.

35. Hos Kompagniet kunne derimod ikke forsikres: Mennefters Liv, Slaver, Krigsfornødenheder, som ftulle tilføres Danmarks Fjender, hvad enten den, som tager Forsikring for flige Krigsfornødenheder, er danft Undersaat eller ikke. Heller ikke kan Skipper eller øvrige Skibsfolt forsikre Løn eller Hyre.

36. De i § 34 nævnte Gjenftande for Forsikring kunne alene forsikres hver for fig og i særftilte Policer, undtagen for faa vidt Ladning og Handelsfordel paa Ladning kunne forsikres under et.

37. Skibe kunne forsikres for den fulde Værdi, som de have til den Tid, da Kompagniets Fare begynder.

38. Under Forsikring for Skib (Casco-Forsikring) indbefattes baade Skibets Strog og Master, Seil, Tongværk, Ankere, Skibsbaade, Dampmaskiner i Dampftibe og andet Skibsredftab, hvorunder ogsaa forftaas sædvanligt Styds. Under Skibsredftab indbefattes derimod ikke det Redftab, som ei er medtaget for Seilabftens Skyld, men af anden Grund, faafom Fiftteredftab.

39. I Forbindelse med Skibet kunne ogsaa forsikres, naar det særftigen begjæres, Værdien af de for Reiften anftaffede Levnetsmidler, forubbetalt Løn og Hyre til Skipper og øvrige Skibsfolt, Beløbet af Forsikringspræmien og Præmien for Præmien samt overhovedet Udredningsomftninger.

40. Den fulde Bruttofragt kan forsikres, hvorunder indbefattes enhver Godtgjørelse, som Rederen maatte have betinget fig af Befragteren.

41. Ere de i § 39 ommeldte Omftninger forsikrede i Forbindelse med Skibet, kan Bruttofragt ikke forsikres uden med Fradrag af flige Omftninger.

2. April. 42. Fører et Skib Ladning, som tilhører Rederen, og han vil have en vis Sum forsikret som Fragt for denne Ladning, da bliver enten den hele antagne Fragts Beløb at tagere i Policen, eller dens Størrelse bestemmes efter, hvad der paa Afgangsstedet, den Gang Afloadningen ske, var sædvanlig Fragt eller kan antages at have været billig Fragt for den bestemte Rejse for saadanne Varer, som Ladningen bestod af.

43. Ladning kan forsikres for sin fulde Værdi paa Ladningspladsen eller nærmeste Handelsmarked til den Tid, Afskibningen sker, med Tillæg af Told, Provision og alle andre Omkostninger til ombord. Naar det opgives, kan dertil søies Beløbet af Forsikringspræmien samt Præmien for Præmien.

44. Endvidere kan Varers Værdi, naar det særligen begjæres, forhøies med Beløbet af den Fragt, Told og de øvrige Udgifter, som skulle erlægges ved Ladningens lykkelige Ankomst til Bestemmelsesstedet; og disse Udgifter kunne ogsaa forsikres for sig. Stig Forsikring medfører dog ingen Forpligtelse for Kompagniet, undtagen for saa vidt Varerne ankomme bestadigede til Bestemmelsesstedet og Bestadigelsen, naar Varerne ere forsikrede, falder Kompagniet til Last.

45. Forventet Handelsfordel paa Varer kan forsikres enten for sig, eller, naar det særligen begjæres, i Forbindelse med Varerne.

Forsikres Handelsfordel i Forbindelse med Varerne for en samlet Sum, uden at det angives, hvor meget af samme der skal regnes for Varerne og hvor meget for Handelsfordelen, antages en tiende Del af Summen at have Hensyn til Handelsfordelen.

46. Respondentiafordringer og Bodmerifordringer 2. April.
kunne forsikres for deres fulde Beløb med Indbegreb af den Præmie, som Forbringshaveren har betinget sig. Al den Fare, som Forbringshaveren har paataget sig ved Respondentia- eller Bodmeribrevet, gaar saaledes over paa Kompagniet, at dette holder den Forsikrede stadesløs, dersom han paa Grund af et Ulykkestilsælde, som ligger indenfor Kompagniets Fare, ikke kan erholde fuld Betaling for sin Fordring af de Gjenstande, som ere givne ham til Sikkerhed. Dog bærer Kompagniet ikke Ansvar for den Del af Fordringen, hvormed denne maatte overstige den Værdi, som de Gjenstande, der ere givne til Sikkerhed for samme og udsættes for Fare, have havt paa den Tid, da Faren begyndte.

47. Gjenstande, hvorpaa der er optaget ældre Respondentia- eller Bodmerilaan, kunne vel forsikres for det Beløb, med hvilket Forsikringsværdien overstiger Laanet, men ikke for deres øvrige Værdi uden mod saadan Fare, som Respondentiahaveren eller Bodmeristen ikke har overtaget. Dersom saadant ældre Laan ikke anmeldes for Kompagniet ved Forsikringskontraktens Afslutning, er Kontrakten usorbundene for Kompagniet. Ligesaa ophører Forsikrings Gyldighed, naar paa de forsikrede Gjenstande optages Respondentia- eller Bodmerilaan efter Forsikringskontraktens Indgaaelse, dersom Laanet ikke er grundet i Nødstilsælde, som ere indtraadte, efter at Kompagniets Fare begyndte.

48. Forsikres Havaripege, paatager Kompagniet sig ifkun at erstatte det Tab, som maatte opstaa derved, at de Gjenstande, for hvis Styld Havaripengene ere anvendte, ved senere indtræffende Ulykkestilsælde enten aldeles forgaa eller fortabes, eller i den Grad forringes i deres Værdi, at de ikke ere i Stand til at dække Havaripengenes Beløb.

2. April. 49. Den, som har paataget sig en Søforsikring, kan igjen erholde sin Fare forsikret hos Kompagniet.

50. Ingen kan gyldigen tage Forsikring for et større Beløb, end hans Interesse med Hensyn til Gjenstanden udgjør.

51. Den, som har ladet forsikre hos andre end Kompagniet for sin hele Interesses Beløb, kan ikke, om end hans Forsikrers Bo kommer under Skiftebehandling, gyldigen tage Forsikring mod den samme Fare hos Kompagniet, med mindre Kontrakten med den første Forsikrer er bleven hævet. Dog kan den, som hos andre end Kompagniet har ladet nogen Gjenstand forsikre, hos dette erholde en Forsikring, hvorved Kompagniet saaledes indstaar for den første Forsikrers Vederhæftighed til at udrede Forsikringsgodtgjørelse, at det indtræder i en Kautionsists Forpligtelse med Hensyn til det forsikrede Beløb.

52. Dersom den Gjenstand, som nogen har ladet forsikre hos Kompagniet, er tidligere til hans Fordel gyldigen forsikret for sin fulde Værdi mod den samme Fare hos andre, da er den med Kompagniet affluttede Kontrakt uforbindende for dette, om end den Forsikrede, efter at begge Forsikringer ere affluttede, faar den ældre ophævet, med mindre dette sker med Kompagniets Samtykke. Har den ældre Forsikring kun Hensyn til en Del af Værdien, kan Kontrakten med Kompagniet gjælde for den øvrige Del. Ere de flere Forsikringer, som tilsammentagne omfatte mere end Gjenstandens Værdi, affluttede paa samme Dag, gjælder den af Kompagniet overtagne Forpligtelse kun for en Del i Forhold til Beløbet af de flere Forsikringer.

For at en Forsikring skal kunne være forbindende for Kompagniet, naftet Interesse, som ved Forsikringen dækkes,

ogsaa er forfiktret mod den samme Fare hos andre, forudsættes det, at enten den dobbelte Forsikring er foranlediget ved en Feiltagelse, eller at en Uvished med Hensyn til den ene Forsikring har fundet Sted, da den anden blev tagen, og at en saadan Uvished har været angiven. Hvis derimod nogen, som har ladet den samme Gjenstand forsikre mod den samme Fare saa vel hos Kompagniet som hos andre, forsætliggen har taget dobbelt Forsikring, da er den hos Kompagniet tagne Forsikring usorbindende for dette, hvad enten den er ældre eller yngre end den anden, eller samtidig med samme.

53. Den Værdi, som en Gjenstand virkeligen har og for, hvilken den kan forsikres, er dens Forsikringsværdi. For saa vidt Omkostningerne ere blevne indbefattede under Forsikringen, høre de med til Forsikringsværdien. Denne er, naar ikke Værdiens hele Beløb er blevet forfiktret, forskjellig fra det forsikrede Beløb eller Forsikringssummen.

54. Forsikringsværdien kan enten angives i Policen (Police med Taxt) eller ubelades (Police uden Taxt).

55. Er Forsikringsværdien taxeret i Policen, bliver ved indtræffende Skade denne Taxt ordentligvis at lægge til Grund ved Beregningen af Kompagniets Deltagelse i Skaden. Dog bliver Taxten behørigen at nedsætte, dersom ikke den hele forsikrede Gjenstand bliver udsat for Fare. Derhos forbeholdes det Kompagniet at faa Taxten forandret, dersom det kan oplyse, at Taxten er for høi eller for lav. Den Forsikrede har derimod ikke nogen Ret til at faa Taxten forandret.

56. Angives forsætliggen Taxten urigtigt, da er Forsikringen ugyldig.

57. At Taxten maatte blive forandret, medfører i og for sig ingen Forandring med Hensyn til Forsikringssummen, med mindre hin bliver udsat under denne, thi i saa

2. April. Fald ned sættes Forsikringssummen til samme Beløb som Taxten.

58. Indeholdes i Policen flere Taxationsbeløb, men kun en enkelt Forsikringssum, som er mindre end det samlede Beløb af alle hine, antages Forsikringssummen at have forholdsmæssigen Hensyn til de flere Taxter.

59. Naar med Kompagniets Samtykke den nærmere Angivelse af Taxten bliver den Forsikrede forbeholden, maa den dog opgives, inden Efterretning om Skade indløber, da ellers Policen betragtes som Police uden Taxt.

60. Er Forsikring tagen paa Police uden Taxt, har den Forsikrede, naar han senere hos Kompagniet fordrer Erstatning for Skade, at oplyse den forsikrede Gjenstands fulde Værdi.

Værdien af Ladning vil i Almindelighed være at oplyse ved Faktura for Indkjøb, af Fragten ved Certeparti og Konnossementer, af Omkostninger ved Bedkommendes Regninger og Kwitteringer. Kan den forsikrede Gjenstands Værdi ikke fuldstændigen oplyses paa sædvanlig Maade, kan Angivelsens Rigtighed overensstemmende med Lovgivningens almindelige Grundsætninger blive at bekræfte med den Forsikredes Ed.

61. Naar ikke anderledes i Policen bestemmes, antages Forsikringssummen og Taxten for Skib at have Hensyn til selve Skibet med Skibsredskab, men ikke til de i § 39 ommeldte Omkostninger, og Forsikringssummen og Taxten for Ladning at have Hensyn til selve Godssets Værdi med Tillæg af alle Omkostninger til ombord, men ikke til den Handelsfordel, som forventes, eller til Forsikringspræmien eller de øvrige Udgifter, hvormed Forsikring paa Ladning kan forhyses.

62. Skulle de enkelte Dele af en forsikret Gjenstand, saasom de enkelte Varepartier af Ladningen, forsikres for sig i samme Police og den hele Forsikring saaledes opløses

i flere enkelte for sig bestaaende Forsikringer, da er det 2. April. nødvendigt, at denne Hensigt tydeligt tilkjendegives, at endvidere de Gjenstande, som skulle henhøre til den samme Forsikring, ere npiagtigen betegne og kunne adskilles fra de øvrige, der forsikres i den samme Police, og at i denne indføres en særskilt Forsikringssum for hver enkelt af disse Forsikringer.

63. Indeholdes paa anførte Maade flere Forsikringer i den samme Police, men Taxten er anført med et samlet Betsøb, da antages dette at have forholdsmæssigen Hensyn til alle de enkelte Forsikringer.

Tredie Kapitel.

Om Faren.

64. Naar Kompagniet forsikrer en Gjenstand, overtager det al Skade og Tab, som med Hensyn til denne Gjenstand maatte lides, medens Kompagniets Fare løber, ved hvilken som helst ulykkelig Hændelse, for saa vidt ingen særlig Undtagelse er gjort i denne Konvention eller Policen. Forsikringen gjælder saaledes med Hensyn til Stade af Spen, Storm eller andet Uveir, Stranding, Støden paa Grund, Skibbrud, Ræntring, Paaseiling eller Paadrivning, fjendtlig Anholdelse, Opbringelse, Prisdommelse, Blokade, Arrest og Anholdelse af anerkjendte eller ikke anerkjendte Regjeringer, Overlast af Barbarester eller Sørøvere, Ild eller andre Hændelser.

65. For saa vidt ingen Undtagelse er gjort i denne Konvention, henhører ogsaa under den af Kompagniet tegnebe Forsikring al Skade, som foraarsages den Forsikrede af Skipperen eller de øvrige Skibsfolk. Dog indstaar Kompagniet ikke Mederen for den Skade, som med Hensyn til Skib eller Fragt tilføies ham ved Skipperens Skjelmeri

2. April. eller dennes Tilfidesættelse af gjældende Loves eller denne Konventions Forrifter.

66. For Skade, som bevirkes med Hensyn til forfiktret Ladning af Aflader, Modtager eller anden Fuldmægtig for Ladningen, er Kompagniet ikke ansvarligt. Er Skipperen antagen til Ladningsfuldmægtig, gjælder denne Regel med Hensyn til alle Handlinger, som han i denne særlige Egen- skab foretager.

67. Kompagniet erstatter ikke den Skade, som den Forsikrede selv er Skyld i ved Svig eller Uagtsomhed, ved Overtrædelse af Forsikringskontrakten, af Tolbanordninger eller andre gjældende Retsregler eller paa anden Maade; saasom naar Varer beskadiges formedelt uforsvarlig Ind- pakning, naar Kontreband forbrydes, naar Skib anholdes, fordi det driver utilladelig Handel, og Skade derved paaføres enten Reberen med Hensyn til Skib eller Fragt, eller nogen Forsikret, med hvis Minde sliq utilladelig Handel drives, eller naar en forfiktret Gjenstand arresteres af den Forsikredes Kreditorer, hvorimod saadan Arrest, for saa vidt de øvrige Forsikrede angaar, der maatte komme til at lide ved samme, henhører under Kompag- niets Fare.

Hvor vidt i øvrigt den Forsikredes Forhold bevirker, at Kompagniets hele Forpligtelse falder bort, bliver at be- dømmes efter denne Konventions andre Regler og navnlig efter § 108.

Hvad Skipperen eller nogen anden foretager med den Forsikredes Minde, betragtes i alle Tilfælde som foretaget af den Forsikrede selv.

68. Er Skib, som forsikres eller med hvilket andre forsikrede Gjenstande udsættes for Fare, ikke sødygtigt paa den Tid, fra hvilken Kompagniets Fare begynder, da er Forsikringen usforbindent e for Kompagniet. Skibet anses ikke for sødygtigt, naar det ikke er i Stand til med

Sikkerhed under almindelige Omstændigheder lykkeligen at 2. April.
fuldføre den hele forsikrede Reise, eller ikke er tilbørligen
udrustet og bemandedet.

69. Dersom en forsikret Gjenstand udsættes for Fare med et andet Skib end det opgivne, ophører Forsikringen, med mindre den Forsikrede har i Policen forbeholdt sig Ret til saadan Forandring, eller denne har været en nødvendig Følge af en saadan Ulykke, som henhører under Kompagniets Fare, eller den, hvis sliq Nød ikke har været for Haanden, er uden den Forsikredes Minde foretagen saaledes af en anden, at Kompagniet er den Forsikrede ansvarligt for Handlingen. Naar Forsikringen, Forandringen af Skib naftet, bliver staaende ved Magt, har den Forsikrede, saa snart han bliver vidende om Forandringen, uden Ophold at meddele Kompagniet Underretning derom, da han ellers taber sin Ret mod Kompagniet, for saa vidt Forsømmelsen maatte medføre noget Tab for dette. Saafremt den Forsikrede kommer til at yttre nogen Indsigelse paa Valget af det Skib, hvormed den forsikrede Reise fortsættes, har han saa vidt muligt at sørge for, at Kompagniets Fare og Ansvar ikke forøges ved Forandringen.

70. Kompagniet erstatter ikke den Stabe, som er eller kan være en Følge af, at ikke alle, den forsikrede Gjenstand vedkommende Dokumenter i behørig Orden ere til Stede paa Skibet, og heller ikke den Stabe, som med Hensyn til Skib eller Fragt er lidt eller kan være lidt derved, at Ladningen ikke tilbørligen er forsynet med alle paabudne Dokumenter. Er Ladning forsikret i Krigstid, anses Konnossementerne ikke at være i Orden, med mindre Afsladerens, Modtagerens og Eierens Navne og Nationalitet ere angivne i samme. Om hele Forsikringen paa Grund af de omhandlede Omstændigheder bliver ugyldig, bliver at

2. April. Vedømme efter denne Konventions øvrige Regler, navnlig efter § 10^d.

71. Naar ikke anderledes vedtages, giver Kompagniet ikke Erstatning for noget til Ladningen hørende Gods, hvorpaa ikke er udstedt Konnossement.

72. Tages ikke Lods paa Lodsfarvand og Skibet der ligger nogen Skade, bliver denne ikke erstattet og den Forsikring ophører, som er tegnet for en vis Reise med Hensyn til Skib eller Fragt, med mindre Skibet har været under Forsøgning eller i øiensynlig Fare for at forgaa og Skipperen i saadan Nød har maattet søge ind paa Lodsfarvand uden at have kunnet faa Lods. Indbefattes under Forsikringen flere Reiser, bliver den kun ugyldig for den Reise, hvorpaa Skibet da befinder sig, hvorimod Kompagniets Forpligtelse igjen indtræder for de følgende Reiser, naar Skibet, inden de tiltrædes, er blevet fuldkommen istandsat. Som Lodsfarvand anses altid Havne med deres Indløb og ligesaa anses ethvert andet Farvand, hvor Lods kan faas, som Lodsfarvand, naar paa Grund af Vindens eller Veirets Bestaenhed, Aarstiden eller andre Omstændigheder, almindelig Forsigtighed tilraader at tage Lods.

73. Kompagniet giver ikke Erstatning for partikulær Skade, bestaaende deri, at ved Søens eller Vindens Magt Mast eller lignende Redskab brækker, Lougværk skamfles eller brister, Rjetting springer, Seil stjøre, splittes eller flyve over Bord, eller overhovedet Redskab fortabes eller ødelægges. Dog sker paa Grund af saadan Skade ingen Afkortning i den Erstatning, som maatte tilkomme den Forsikrede efter § 167, 168 eller 183.

74. Partikulær Skade, som ved haardt Veir forarsages paa Skibets Skrog, erstattes af Kompagniet ifkun med det halve, for saa vidt den ikke reiser sig af Støden.

For ommeldte partikulære Skade sker dog intet Afdrag, naar 2. April-Erstatning bliver at bestemme efter § 167 eller 168.

75. Tages Forsikring paa et Skib kun mod Total-skade, da gives ingen Erstatning, med mindre Tabet henhører under § 167, 168 eller 183.

76*). Varers Bestadigelse, som efter Reglerne i denne Konventions tyvende Kapitel henhører til Groshavari, eller paaføres ved Ild, fjendtiligt Angreb eller anden Vold, eller foraarfages ved Skibets Undergang eller Stranding, godtgør Kompagniet uden Hensyn til Bestadigelsens Størrelse, naar Havariet dog efter Regelen i § 204 kan beregnes til Erstatning.

For andre Tilfælde gjælde med Hensyn til Bestadigelse af Varer, naar andre Betingelser ei vedtages, følgende Regler:

1. Kompagniet er ikke ansvarligt for den Skade, som er en Følge af Varernes egen Bestaffenhed, saasom Frugters eller andre Varers indvortes Bedærvelse.
2. Paa Varer, som kunne indbefattes under Benævnelsen af Kornvarer, Sædearter, Rodfrugter, Malt, Brød, Mel, Gryn, Stivelse, Fiskevarer, saltet Kjød, Ost, friske eller tilberedte Frugter, raa Sukkere i Sække eller Maatter, raffinerede Sukkere, Humle, Oliefager, Potaste, Soda, Salt, Salpeter, Specier, Medicinalvarer, Tobak, Farve og Farvestoffer, Trælaf, Huder og Skind, Uhre, Bijouterier og Galanterivarer, Jern og Jernvarer, Messing-

*) Saa vel i denne Paragraf som i flere følgende — saasom §§ 168, 179, 181 og 190 — er efter Overenskomst med de andre Assurandører sket Korandringer ved senere vedtagne nye Policiesformularer.

2. April.

varer, Staal og Staalarbeide, Fjæder, Pelsværk, Bohave, Instrumenter, Materier, Kobberstik, Sten-tryk eller lignende Aftryk, Papir, trykte Sager, Alabast, Porcellæn, Stentsøi og Glasvarer, erstatter Kompagniet ingen Bestadigelse.

3. Paa raa Sukkere i Kister, Tønder eller andre mere betryggende Indpakninger end de ovennævnte, Kaffe i Sække eller Maatter, Læder, Uld, uldne Varer, Bomuld, Garn, Hør, Hamp og alle Slags Lærreder og Seildug indstaar Kompagniet kun for Bestadigelse, naar den overstiger 10 Hundredebele.

4. Paa alle andre Varer godtgjør Kompagniet kun Bestadigelse, naar den overstiger 3 Hundredebele.

Dog sker paa Grund af saadan under Nr. 1—4 anført Bestadigelse, som Kompagniet er frit for at erstatte, ingen Afkortning i Erstatningen for de Varer, som formedelt en under Kompagniets Fare hørende Ulykke senere aldeles jorgaa, eller paa anden Maade fortabes, til Kompagniet afstaaes efter Reglerne i § 168, eller i Tilfælde af Skibets Undergang eller Stranding maa sælges, med mindre Skibet imidlertid har været i Havn og der Oplysning er erhvervet om den forud lidte Bestadigelses Størrelse.

Kor saa vidt Bestadigelsen i Følge det foransørte skal have opnaaet en vis Størrelse for at blive erstattet, skal den virkelige Bestadigelse uden Hensyn til Omkostninger overstige de ovennævnte Hundredebele af den bestadigede Vareforts Værdi i ubestadiget Tilstand.

Flydende Varers Udlækning godtgjøres ikke af Kompagniet uden i Tilfælde af Stranding, Støden paa Grund eller Paafeiling, eller naar Skibet anholdes af nogen Regjering i længere Tid end 3 Maanedes. Dersom efter saadanne Ulykkestilsælde Varerne antomme til Bestemmelses-

stedet, skal i Erstatningen for de udlækkede Varer ske Afkortning 2. April. ning for sædvanlig Udlækning.

Bed Stranding i fornævnte Tilfælde forstaaes, at et Skib seiler eller driver paa Grund, og enten slet ikke kan komme af igjen, eller baade sidder saa fast, at det ikke kan komme af Grunden igjen uden særegne Foranstaltninger, saasom ved at benytte fremmed Hjælp, losse eller kaste Ladning, kappe Mast eller deslige, og derhos faar en betydelig Vækt. Kommer Skibet af Grunden ved sædvanlige Foranstaltninger, saasom ved at hive paa Ankeret, mangørere med Seilene eller deslige, da er det ikke Stranding.

77. Dersom forinedelt Paaseiling eller Paadrivning af eller paa et andet Skib eller paa dets Anker, eller formedelt Foranstaltninger, sigtende til at forhindre Paaseiling eller Paadrivning, nogen Skade lides, for hvilken der tilkommer det Skib eller anden Gjenstand, som Forsikringen har Hensyn til, nogen Godtgjørelse af det andet Skib, har den Forsikrede eller Skipperen paa hans Begne at træffe alle Foranstaltninger, som de sieblittelige Omstændigheder tillade, for at sikre saadan Godtgjørelse. Hvis dette af den Forsikrede forsømmes, kan han ikke fordre nogen Erstatning hos Kompagniet for den Skade, som af det andet Skib skulde have været godtgjort. Er det Skipperen, som har forsømt at træffe saadanne Foranstaltninger for at sikre Fordringen paa ommeldte Godtgjørelse, forholdes efter § 65.

78. Naar hos Kompagniet tages en Forsikring, hvorved Kompagniet fritages for Krigsfare, da godtgjøres ingen Skade, som er en Følge af Krigsforhold, saasom Opbringelse, Embargo eller anden Anholdelse af en krigsførende Magt, Blokade, Skade, om end Søskade, som lides formedelt de Foranstaltninger, der træffes for at undgaa Følgerne af Krigen, Tilbagefordringsomkostninger, eller andre

2. April. ved Krigsforholdene foranledigede Omkostninger. Er Forsikring tagen for en vis Reise, ophører Kompagniets Fare, saa snart den forsikrede Gjenstand, for at Krigens Følger kunne undgaas eller i øvrigt paa Grund af Krigsforholdene er bragt ud af rette Veie til Bestemmelsesstedet, eller den ved Blokade eller Beslag af en krigsførende Magt hindres fra at begynde eller fortsætte Reisen dertil. Skal Faren paany indtræde, saafremt ommeldte Hindringer for at begynde eller fortsætte Reisen til Bestemmelsesstedet igjen falde bort, maa derom være truffen en særegen Overenskomst.

79. Har Kompagniet givet nogen Neutral en Forsikring, hvorunder indbefattes Krigsfare, og den Forsikrede til Side sætter Neutralitetsreglerne ved i Skib at indtage Krigskontreband eller paa anden Maade, da ophører Forsikringen.

80. Naar Kompagniet indstaar for Krigsfare og Skib eller Gods prisdommes, kan Kompagniet mod at betale de derved foranledigede Omkostninger fordrø, at Dommen, hvis det kan ske, skal indanles til høiere Ret, men kan i øvrigt ikke nægte Erstatnings Udbetaling af den Grund, at Dommen maatte være urigtig. Derimod er en fremmed Rets Dom ikke Kompagniet til Hinder for at frigjøre sig for Erstatningspligt ved at godtgjøre, at den Forsikrede selv er Skyld i Prisdømmelsen, eller at denne er foranlediget ved et saadant Forhold af andre Personer, som ligger udenfor Kompagniets Ansvar.

81. For saa vidt Kompagniet frigjøres for Forpligtelse, naar Personer eller Ting ere uneutrale eller Neutralitetsreglerne ikke ere iagttagne, skal en krigsførende Magts Konfiskation af saadan Marsag, om den end er stadfæstet ved Dom, dog ikke være den Forsikrede hinderlig i at søge Erstatning hos Kompagniet, hvis han kan godtgjøre den virkelige Neutralitet og oplyse, at intet kan lægges

ham selv eller nogen anden, for hvis Handlinger han maa 2. April.
bære Ansvar, til Last med Hensyn til Neutralitetsreglernes
Iagttagelse eller tilbørlig Omsorg under Konfiskationsagens
Udførelse.

82. Overføres den Ret til Skadesløsholdelse, som ved
Forsikringskontrakten er erhvervet, fra den Forsikrede til
nogen anden, bærer Kompagniet dog ikke noget Ansvar for
den Forøgelse i Faren, som derved maatte bevirktes, saasom
ved den forsikrede Gjenstands Overgang fra Neutrale til
Uneutrale. Er et Skib forsikret for en vis Tid og i denne
stifter Eier, vedbliver saadan Forsikring kun under anførte
Indskrænkning at gjælde for den Reise, paa hvilken Skibet
ved Eiendomsforandringen maatte befinde sig, men for føl-
gende Reiser bæres ingen Fare af Kompagniet, som derimod
tilbagebetaler en forholdsmæssig Del af Præmien. Om i
andre Tilfælde ved Overgang af den Forsikredes Ret til
nogen anden al Forpligtelse for Kompagniet ophører, eller
dette ifkun vil være at fritage for Ansvar for den ulyk-
ligere Fare, for hvilken den forsikrede Gjenstand bliver ud-
sat, vil være at bedømme efter denne Konventions øvrige
Regler og i Særdeleshed efter § 107.

83. Groshavari henhører under Kompagniets Ansvar,
saafremt den Ulykke, som har været befrøgtet og har med-
ført Havariet, er en saadan, mod hvilken Kompagniet har
forsikret.

84. Efter samme Regel erstattes ogsaa for et for-
sikret Skib, der gaar ballastet, al den Skade, som, hvis
Skibet havde havt Ladning inde, vilde være bleven hen-
regnet til Groshavari, dog med den Indskrænkning, der
følger af § 130.

85. Enhver Forsikring, som Kompagniet giver, anses
indrømmet under den Betingelse, at den Gjenstand, som
forsikres eller til hvilken Faren er bunden, var i god
Behold paa den Tid, Kompagniets Fare skulde begynde.

2. April. Herunder hører ogsaa, at det Skib, som forsikres, eller med hvilket andre forsikrede Gjenstande udsættes for Fare, ikke paa bemeldte Tid var i Storm, under Forsøgning af Fjenden eller i nogen Nød. Og dersom Forsikring er tagen fra en vis Tid efter en Reises Begyndelse og ingen Efterretning erholdes om det Skib eller anden Gjenstand, hvortil Faren er knyttet, kan den Forsikrede ikke fordr nogen Erstatning af Kompagniet, med mindre han kan godtgjøre, at denne Gjenstand ikke var fortabt, forinden Kompagniets Fare skulde begynde.

86. Er Forsikring tagen for en vis Reise, da begynder Faren for et forsikret Skib, hvis ikke anderledes i Policen bestemmes, saa snart det har begyndt at indtage sin Ladning eller Ballast, og vedvarer, indtil Skibet er ankommet til Bestemmelsesstedet og der har udløsset sin Ladning, dog strækker Faren sig ikke ud over 15 Dage efter Skibets Ankomst, om end Udløsningen ikke skulde være tilendebragt inden denne Tids Udløb. Er Skibet ballastet, ender Faren i Overensstemmelse med Reglen i § 91.

87. Kompagniets Fare for Skib, som forsikres, begynder overensstemmende med Reglen i § 86, saa snart det har begyndt at indtage Ladning eller Ballast, om Udløsning fra en foregaaende Reise end ikke er tilendebragt, med mindre dog Skibet er forsikret hos nogen anden, medens denne Udløsning vedvarer. Derimod ophører Kompagniets Fare paa Bestemmelsesstedet, saa snart Ballast eller Ladning for en følgende Reise er begyndt at indtages, om den i § 86 bestemte Tid end ikke er udløben.

88. Naar Forsikring paa Skib er tagen baade for Udreisen og Hjemreisen mod en samlet Præmie, vedvarer Kompagniets Fare den hele Tid, medens Skibet opholder sig paa Bestemmelsesstedet, og indtil det er kommet tilbage

til Afgangstedet og der har udløst sin Ladning, dog ikke 2. April over 15 Dage efter Ankomsten dertil. Ligeledes hvis Forsikring er tagen mod en samlet Præmie paa Skib, der efter Policen skal anløbe flere Steder, vedvarer Faren, medens Skibet opholder sig paa Mellemstederne.

89. Kompagniets Fare, naar Fragt er forsikret for en vis Reise, tager, hvis ikke anderledes i Policen bestemmes, sin Begyndelse, efterhaanden som de Varer, for hvilke Fragten skal betales, ere komne om Bord enten i Skibet selv eller i Vaade, Pramme eller andre saadanne Fartøier, for i dem at føres til Skibet, og ophører, saa snart samme Varer ere komne til Bestemmelsesstedet og der ere bragte i Land, dog varer Faren ikke ud over 15 Dage efter Skibets Ankomst. Imidlertid overtager Kompagniet ikke Faren af Laden eller Lossen i Vaade, Pramme eller andre saadanne Fartøier, naar dette sker paa anden Maade end efter almindelig Brug paa vedkommende Sted.

90. Kompagniets Fare, naar Ladning er forsikret for en vis Reise, begynder, hvis ikke anderledes i Policen bestemmes, saa snart Godsset er kommet om Bord enten i selve Skibet eller i Vaade, Pramme eller andre saadanne Fartøier, for i dem at føres til Skibet, og vedvarer, indtil Godsset er kommet til Bestemmelsesstedet og der er bragt i Land, dog ikke over 15 Dage efter Skibets Ankomst, om end Udløsningen ikke er tilendebragt inden denne Tids Udløb. Imidlertid overtager Kompagniet ikke Faren af Laden eller Lossen i Vaade, Pramme eller andre saadanne Fartøier, naar dette sker paa anden Maade end efter almindelig Brug paa vedkommende Sted.

Anførte Regler gjælde ogsaa om Forsikring for Handelsfordel paa Ladning. Ere Omkostninger for Ladning paa

2. April. Bestemmelsesstedet forsikrede, ender Kompagniets Fare ligesaa efter Reglen om Ladning.

91. Er Forsikring taget for Skib, Fragt eller Ladning og ingen Inbladning skal ske paa det Sted, hvorfra Kompagniets Fare skal tage sin Begyndelse, begynder denne Fare at løbe, saa snart Skibet letter Anker for at afseile, og hvis ingen Udlosning af Ladning skal ske paa det Sted, hvor Kompagniets Fare gaar til Ende, ophører samme, naar Skibet enten paa dette Sted har i god Behold ligget for Anker i 24 Timer, eller forinden igjen afseiler fra dette Sted.

92. Naar Kompagniet forsikrer Respondentiafordringer. Bodmerisfordringer eller Havaripeuge, begynder Kompagniets Fare, naar ikke anderledes vedtages, saa snart det Skib, hvortil Faren er bunden, afseiler, og ender, naar Skibet er kommet til Bestemmelsesstedet og der i god Behold har ligget for Anker i 24 Timer.

93. Naar Kompagniet overtager en Kontraforsikring, begynder og ender Kompagniets Fare, saafremt ikke anderledes i Policen bestemmes, til de samme Tider, da Hovedforsikrerens egen Fare begynder og ender.

94. Overtager Kompagniet en Fare for en vis Dag, uden at Tiden paa Dagen er nærmere angiven, løber Kompagniets Fare fra Dagens Begyndelse. En Dag regnes fra Midnat til Midnat.

95. Angives flere Steder, som et Skib skal anløbe, da kunne disse Steder, naar ikke anderledes i Policen bestemmes, itkun anløbes i den Orden, i hvilken de ere nævnte. Naar derfor Skibet har anløbet et Sted, som er nævnt senere i Ordenen, bortfalder Net til at anløbe et Sted, som forud er nævnt.

96. Angives flere Steder, hvoraf Skibet skal gaa til et eller et andet efter den Forsikredes eget Valg, har han,

naar et af Stederne er anløbet, ikke Ret til at lade Skibet 2. April. gaa til det andet eller de øvrige.

97. Dages Forsikring fra eller til en D eller Kyststrækning, antages Forsikringen, hvis det ikke i Policen tilføies, at Reisen skal gaa fra eller til flere Havne paa Den eller Kyststrækningen, kun at have Hensyn til en enkelt Havn.

98. Naar et Skib er forfiktret baade for Udreisen og for Hjemreisen eller for Reise mellem flere end to enkelte Steder, ophører Kompagniets Fare, naar den ene Reise ikke følger umiddelbart efter den anden, men Skibet fra det første Bestemmelsessted eller fra noget Mellemsted foretager nogen Reise, som ligger udenfor Forsikringen.

99. Afvigelse fra rette Wei til Bestemmelsesstedet og Anløben af Havne underveis ere tilladte i Nød til Frelse for det Forsikrede, saasom naar Skibet formedelst indtruffen Skade trænger til Istandsættelse, dets Besætning ved Dødsfald, Sygdom eller af anden Aarsag er bleven utilstrækkelig, dets Levnetsmidler paa Grund af langvarig Reise ere forbrugte, fjendtlige Krigsskibe eller Kapere ere i Nærheden, eller deslige. For saa vidt imidlertid den Nød, som gjør Afvigelsen nødvendig, kan tilregnes den Forsikrede, ophører Kompagniets Fare ganske. Er Forsikring tegnet med Fri-tagelse for Krigsfare, forholdes efter § 78.

Ligesaa er Afvigelse fra rette Wei tilladt for at yde Hjælp til andre Skibe, som ere i Fare for at forgaa med Besætning. Afviges fra rette Wei for at redde Skibe, som ere forladte af deres Besætning, ere vel Følgerne af denne Afvigelse Kompagniet uvedkommende, men dersom ikke større Afvigelse sker, end saadant Diemed fordrer, indtræder Kompagniets Fare igjen, saa snart Reisen derefter fortsættes rette Wei til Bestemmelsesstedet.

2. April. 100. Naar ellers under Forsikring for en vis Reise afviges fra rette Wei, eller den forsikrede Reise uden Nød forandres, da ophører Kompagniets Fare, uden at denne paa ny indtræder, om end den Gjenstand, hvortil Faren er knyttet, senere befinder sig paa rette Wei for den forsikrede Reise.

101. Dersom Forsikringen er tagen for en vis Reise og dens Begyndelse usforvarligen forhales, eller under Reisen sker noget aabenbart utilbørligt Ophold, ophører Forsikringen.

102. Betinges ved Forsikring for en vis Reise Rettighed til at anløbe Havne paa Weien til Bestemmelsesstedet, indbefattes ikke derunder Ret til at losse eller lade i saadanne Havne, med mindre Reisen der endes. Handles derimod, er Kompagniet ikke ansvarligt for den derved foraarjagede Skade, og frigjøres endog for al Fare med Hensyn til den følgende Del af Reisen, dersom denne ved sliq Lossen eller Laden forhales.

103. Forsikres Gods, som forsendes med et Dampskib, da kan dette i Tredstid paa Weien til Bestemmelsesstedet anløbe andre Havne samt der losse og lade, uden at Ret dertil særligen er betinget, og paa sliq Forsikring for Gods komme for saa vidt Bestemmelserne i §§ 95 og 96 ikke til Anvendelse. Det samme gjælder om Forsikring for Handelsfordel paa saadant Gods eller for Omkostninger paa Bestemmelsesstedet.

104. Er Afvigelse fra rette Wei, Forandring eller Forhaling af Reisen, eller utilladelig Lossen eller Laden uden den Forsikredes Skuld eller Minde sket af Skipperen eller at tilregne det øvrige Skibsfolk, forholdes efter § 65.

105. Tages Forsikring paa Skib for en eller flere Maaneder eller for et Aar fra en vis Dag, ender Kompagniets Fare med Begyndelsepunktet af den tilsvarende

Kalenderdag. Findes i den Maaned, i hvilken Faren 2. April. ender, ikke nogen til Begyndelsesdagen svarende Kalenderdag, da udløber Faren ved Slutningen af den sidste Dag i Maanedens; og hvis Forsikring begynder den sidste Dag i nogen Maaned, da ender Faren ikke før ved Begyndelsen af den sidste Dag i den Maaned, i hvilken den udløber, uagtet denne har flere Dage end hin.

106. Dersom Skib, som er forsikret for en vis Tid, ved dennes Udløb er paa Reise, kan Forsikringen, naar det begjæres, inden den udløber, blive forlænget maanedsviis mod en efter Aarstiden passende Tillægspræmie for hver Maaned, indtil Skibet har naaet Bestemmelsesstedet og der i god Behold har ligget for Anker i 24 Timer. Forsikringen gjælder da til Udløbet af den Maaned, i hvilken Skibet saaledes er ankommet, hvis det imidlertid forbliver i Havn, hvorimod Kompagniets Fare, hvis Skibet tidligere igjen affeiler, ender med dets Afseiling.

Ligesaa kan den Forsikrede, dersom Skibet ved Tidens Udløb er paa Reise og han begjærer det, medens Forsikringen endnu vedvarer, faa Kontrakten forandret til Forsikring for saadan Reise. Præmien bliver i saa Fald, om det end paa den Tid, Forandringen begjæres, er sandsynligt, at Skibet er forgaaet, at bestemme efter de Omstændigheder, som fandt Sted, da Rejsen begyndte.

Dersom et Skib, som er forsikret for en vis Tid, bliver borte, og Forsikringen, naar den ikke paa nogen af ovennævnte Maader er fornyet eller forandret, er til Ende før Udløbet af de i § 168 under Nr. 1 anførte Tider, er Kompagniet ikke forpligtet til at betale Erstatning, med mindre den Forsikrede kan bevise, at Skibet er forgaaet, medens Forsikringen endnu varede.

April. 107. Skulde Krig udbryde inden den for en vis Tid paa Skib indgaaede Forsikring er til Ende, har Kompagniet, mod at godtgjøre den Forsikrede en forholdsmæssig Del af Præmien, Ret til at opsigte Forsikringen, som da, hvis Skibet paa Opsigelsestiden ligger i Havn og Rederen eller paa hans Vegne Skipperen ikke allerede har overtaget nogen saadan Forpligtelse til at foretage en vis Reise, som han ei paa Grund af Krigen kan frigjøre sig for, strax ophører, men derimod, hvis Skibet er paa Reise eller Rederen eller paa hans Vegne Skipperen allerede har overtaget en saadan Forpligtelse til at foretage en vis Reise, som han ikke paa Grund af Krigen kan frigjøre sig for, vedvarer, indtil Skibet er ankommet til Bestemmelsesstedet for sig Reise og der, eftersom det har Ladning eller Ballast, enten har løstet Ladningen, dog ikke over 15 Dage efter Ankomsten, eller i god Behold har ligget for Anker i 24 Timer. Opsigelsen sker ved en Bekjendtgjørelse, indført trende Gange efter hverandre i de for embedsmæssige Bekjendtgjørelser bestemte Tidender for Kjøbenhavn. Kompagniet vil vel ogsaa, ligesom hidtil, meddele de her boende Personer, som have besørget Forsikringer, der endnu ikke ere udløbne, en særlig Underretning om Opsigelsen, men dennes Virkning er dog ikke afhængig af sliig særlig Underretning.

108. Naar den Forsikrede i andre end de i denne Konvention omhandlede Tilfælde, for hvilke Virkningen særligen er bestemt, ved Overtrædelse af Konventionens Bestemmelser eller af Kontrakten eller ved andre Handlinger bevirker, at den Fare, mod hvilken der er tagen Forsikring, forsøges eller forandres, ophører i Almindelighed Kompagniets Fare. Dog hvis der ikke er handlet med Hensigt at besvige Kompagniet og det tillige kun er paa en mindre væsentlig Maade, at Faren forsøges eller forandres, fritages Kompagniet alene for Følgerne af sliig Handling, hvorimod

Kontrakten ikke af saadan Aarsag i øvrigt bliver uforbindende for Kompagniet. Er den Handling, hvorved Kompagniets Fare forandres eller forsøges, foretagen af en anden Person paa en saadan Maade, at Kompagniet er den Forsikrede ansvarligt for samme, skal den Forsikrede, saa snart han derom bliver vidende, ufortøvet meddele Kompagniet Underretning i saa Henseende og, saa vidt det staar til ham søge at forhindre de for Kompagniet skadelige Følger af saadan Handling, da denne ellers med Hensyn til alle senere indtrædende Ulykkestilsælde betragtes som foretagen af den Forsikrede selv. 2. April.

Fjerde Kapitel.

Om Forsikringskontrakten.

109. Den, som ønsker nogen Forsikring hos Kompagniet, har derom at melde sig paa Kompagniets Kontor. Begjæringerne om Forsikring foredrages af Bogholderen for de Direktører, som i Medfør af § 22 ere bemyndigede til at tilstaa Forsikringer paa Kompagniets Vegne. Naar Præmien og øvrige Vilkaar for Forsikringen ere blevne vedtagne, indføres de i en Angivelsesbog. I denne skal under de nærmere Betingelser, som indeholdes i denne Konvention, ansøres: om Forsikringen tages for egen eller for en andens Regning, om Interessens er direkte eller indirekte, Forsikringssummen, Gjenstanden for Forsikringen, denne Gjenstands Værdi, hvis en saadan Værdi opgives, Skibet, hvormed en anden Gjenstand, som forsikres, udsættes for Fare, Skipperens Navn, hvis dette kjendes, Rejsen eller Tiden, for hvilken Forsikring tages, Præmien, alle Omstændigheder, som, hvis de ikke angives, efter denne Konvention kunne bevirke, at Forsikringen er uforbindende for Kompagniet, eller i alt Fald kunne have Indflydelse paa Omfanget af Kompagniets Forpligtelser,

2. April. og alle de Bilkaar, som ikke følge af denne Konventions Bestemmelser.

Angivelsen underskrives af den, som har begjært Forsikringen, og fra den Tid af er Kontrakten forbindende for begge Parter.

110. Overensstemmende med den i foregaaende Paragraph ommeldte Angivelse udfærdiges Policen, der paraferes af Bogholderen, forsynes med Kompagniets Segl og underskrives af de Direktører, som i Følge § 22 ere bemyndigede til at afslutte Forsikringskontrakter paa Kompagniets Vegne. Dersom nogen af disse Direktører selv vil have nogen Gjenstand forsikret hos Kompagniet, indgaaß Kontrakten med de tvende andre Direktører og Policen underskrives af dem. Policen dateres den Dag, paa hvilken Forsikringerne ere tegnede.

For Policen betales af den Forsikrede $\frac{1}{2}$ Rbdlr. r. S., hvis Forsikringssummen er under 1000 Rbdlr. r. S., 1 Rbdlr. r. S., hvis Forsikringssummen er 1000 Rbdlr. r. S. eller derover, men under 2000 Rbdlr. r. S., 2 Rbdlr. r. S., hvis Forsikringssummen er 2000 Rbdlr. r. S., eller derover, men under 4000 Rbdlr. r. S., og 3 Rbdlr. r. S., hvis Forsikringssummen er 4000 Rbdlr. r. S. eller derover.

111. Den, for hvis Regning en Gjenstand forsikres, maa staa i et saadant Retsforhold med Hensyn til samme, at han kan komme til at bære, eller deltage i det Tab, som kan lides formedelß den Ulykke, mod hvilken forsikres. Den, som uden sliß Interesse lader nogen Gjenstand forsikre, erhverver ikke selv nogen Ret til Erstatning hos Kompagniet og kan derfor heller ikke overdrage sliß Ret til nogen anden.

112. Ligesom Forsikring kan tages enten for egen eller for en andens Regning, saaledes kan det ogsaa lades uafgjort, om Forsikringen skal gjælde for egen eller for en

andens Regning, saasom naar om den Forsikrede bruges 2. April. saadanne almindelige Udtryk, som omsatte saa vel den, der har begjært Forsikringen, som andre, s. Ex. naar Forsikring tages for „dansk Regning.“

113. Tages Forsikring for en andens Regning, maa det kunne godtgjøres, at dertil habes tilstrækkelig Bemyndigelse, da ellers Forsikringen er ugyldig, med mindre det ved Begjæringen om Forsikring udtrykkeligen opgives, at ingen saadan Bemyndigelse habes.

114. Den, for hvis Regning forsikres, har at gjøre nøiagtig Angivelse af alle de ham bekendte særegne Omstændigheder med Hensyn til Gjenstandens Bestaffenhed, Personers eller Tings Nationalitet, Rejsen og i andre Henseender, som ikke kunne være Kompagniet bekendte, men gjøre Faren større, end Kompagniet efter almindelige Forudsætninger maa antage. De Omstændigheder, som ikke saaledes forstørre Faren, behøve vel ikke at anmeldes for Kompagniet, men skulle, naar de anmeldes, meddeles rigtigt, saa at Kompagniet ikke vilbledes til sin Skade. Gjøres formeldte Angivelser urigtigt, eller Angivelse af saadanne Omstændigheder, som kunne forstørre Faren, forsømmes, er Forsikringskontrakten ordentligvis uforbindende for Kompagniet. Dog dersom Urigtigheden eller Forsømmelsen ikke kan antages at være svigagtig og den tillige kun angaar en saadan Omstændighed, som alene paa en mindre væsentlig Maade vil kunne gjøre Faren større, end Kompagniet efter almindelige Forudsætninger eller paa Grund af Anmeldelsen har kunnet antage, da skal Kompagniet ifkun være fritaget for Følgerne af denne Farens Forøgelse, hvorimod Kontrakten ikke af saadan Årsag i øvrigt bliver ugyldig.

Denne Regel bliver ogsaa at følge, for saa vidt i denne Konvention visse bestemte Angivelser ere foreftrevne, uden at det tillige særligen er fastsat, hvilken Virkning

2. April. det skal have, hvis saadan Angivelse gjøres urigtigen eller forsømmes.

Alle Omstændigheder, som ere den, der for en andens Regning besørger Forsikring tegnet, bekendte, betragtes saavel i dette som i andre Tilfælde, som om de vare den Forsikrede selv bekendte.

115. Dersom den, for hvis Regning forsikres, har særegne Efterretninger eller Oplysninger, hvoraf han med Grund maa formode, at saadanne Omstændigheder ere indtraadte eller ville indtræde, som ville forøge den Fare, mod hvilken forsikres, skal han derom gjøre Anmeldelse for Kompagniet.

116. Har nogen fraværende givet Fuldmagt til at lade forsikre hos Kompagniet og han, forinden det er ham bekendt, at Forsikringskontrakten er indgaaet, faar Kundskab om, at nogen Ulykke har rammet den Ting, som skulde forsikres, har han med første Post at tilbagekalde Fuldmagten. Sagtages dette ikke og Tilbagekaldelsen kunde have hindret Kontraktens Indgaaelse, taber Forsikringen sin Kraft.

117. Gjør en Forsikret sig skyldig i nogen som helst Svig mod Kompagniet, enten ved Forsikringskontraktens Indgaaelse eller senere, forbryder han al sin Ret mod Kompagniet, foruden at han er Tiltale undergivet til Erstatning og Straf efter den Kompagniet givne Otkois og Lovens Bestemmelser.

118. Forsikring, som afflattes til Fordel for nogen, som hører til Danmarks Fiender, er ugyldig, uden at Kompagniet, som har været ubekendt med den e Omstændighed, er pligtig at estergive nogen Del af Præmien. Derimod bliver en Forsikring ikke ugyldig derved, at Krig udbryder mellem Danmark og den Nation, hvortil den Forsikrede hører, saafremt Forsikringen er affluttet, forinden Krigen begyndte.

119. Henhører den, for hvem en Forsikring begjæres, 2. April. allerede paa denne Tid til en krigsførende Magt, eller Gjenstanden eller Skibet er neutral Eiendom, og saadant ikke af andre Omstændigheder, saasom af den oppgivne Nationalitet, er Kompagniet bekendt, bør det anmeldes, da ellers Kontrakten ingen Forpligtelse medfører for Kompagniet, om end nok saa almindelige Udtryk ere brugte for at betegne den Forsikrede eller Gjenstanden. Derimod kan det særligen betinges, at Kontrakten skal gjælde, hvad enten den Forsikrede, Skib eller Gods ere neutrale eller uneutrale.

120. Er det i Forsikringskontrakten betinget, at Skib, som forsikres eller med hvilket andre forsikrede Gjenstande udsættes for Fare, skal seile under Konvoi, og Skibet ikke har været under Konvoi overensstemmende med Betingelsen, da ophører Forsikringen. At Skibet, efter at være kommet uuder Konvoi, senere ved Storm eller anden under Forsikringen hørende ulykkelig Hændelse bliver stilt fra Konvoien, ophæver ikke Kompagniets Forpligtelse.

121. Uanmeldte usædvanlige Betingelser mellem Forfragter og Befragter falde ikke Kompagniet som Forsikrer til Last.

122. Den, som ikke er Eier af den Gjenstand, der udsættes for Fare, men kun har en indirekt Interesse med Hensyn til samme, skal ved Forsikringskontraktens Indgaaelse opgive denne Interessens Bestaendighed, da Kontrakten ellers er uforbindende for Kompagniet. Saaledes bør den, som for en andens Regning assender Varer og lader sin Interesse med Hensyn til Betalingen for samme forsikre, opgive denne Forholdets Bestaendighed.

123. Forsikringssummen skal altid opgives og Kontrakten anses ikke som endeligen affluttet, forinden en Forsikringssum er bestemt.

2. April. 124. Navnet paa Skib skal altid angives for Kompagniet, naar selve Skibet forsikres, og ligeledes naar andre Gjenstande, som med Skibet udsættes for Fare, forsikres, for saa vidt det i sidste Fald er den Forsikrede bekendt. Er Skibets Navn ikke angivet, uagtet den Forsikrede har kjendt Navnet, eller det er angivet aldeles urigtigt, er Kontrakten uforbindende for Kompagniet.

125. Har nogen, fordi han ikke har vidst, med hvilket Skib den forsikrede Gjenstand vilde blive udsat for Fare, taget Forsikring uden at navngive Skibet, har han dog at give Kompagniet Underretning om Skibet, saa snart dette bliver ham bekendt, da han ellers taber sin Ret mod Kompagniet, for saa vidt Forsømmelsen medfører Tab for dette.

126. Navnet paa den Skipper, der skal føre et Skib, som forsikres eller med hvilket en anden forsikret Gjenstand udsættes for Fare, skal angives for Kompagniet ved Forsikringskontraktens Indgaaelse, hvis det er den Forsikrede bekendt. Er en anden Skipper opgiven end den, som er Skibets Fører eller er bestemt til at føre det, eller er Skipperens Navn ikke angivet, uagtet det har været den Forsikrede bekendt, eller er Navnet opgivet aldeles urigtigt, er Kontrakten uforbindende for Kompagniet. Dersom en anden Skipper skulde komme til at føre Skibet, i Stedet for den, som er navngiven for Kompagniet og som har været dets Fører eller været bestemt til at føre det, vedbliver Forsikringen i Almindelighed at være gyldig. Dog dersom Rederen uden gyldig Grund antager en anden Skipper uden nærmere Overenskomst med Kompagniet, eller han, naar en anden Skipper antages, ikke saa vidt muligt sørger for, at Kompagniets Fare ikke forsøges formedelst den senere antagne Skipperes Nationalitet eller andre personlige Omstændigheder, bliver fra den Tid den Forsikring, som er tagen for Rederens Regning, ugyldig.

127. Angives ikke, at det Skib, som nogen lader for- 2. April.
sikre, er en Kaper, eller en Prijs, der er tagen i den Krig,
som endnu føres paa den Tid, Forsikringskontrakten affluttes
og Kompagniets Fare begynder, eller et Skib, der under
saadan Krig er af nogen, som hører til den krigsførende
Magt, afhændet til en Underfaat af et andet Land, er Kon-
trakten uforbindende for Kompagniet.

128. Er et Skib, som forsikres, Klinkebygget og dette
ikke angives, er Forsikringen ligeledes uforbindende for
Kompagniet. Som Klinkebygget anses Skibet, om det ogsaa
udenpaa Klinkelæbningen har en Kraveelhud.

129. Den, som ikke anmelder, at et Skib, som han
lader forsikre, er af Fyr, erholder, hvis Skibet forgaar eller
ligger Skade, ifkun Halvdelen af den Erstatning, som ellers
vilde have tilkommet ham.

Som Fyrreftibe betragtes ei alene Skibe, i hvilke saa-
vel Indtømmer som Uden- og Indenbordsbæklæbninger
bestaa af Fyr, men ogsaa de Skibe, i hvilke ikke baade Ind-
tømmeret og Klæbningen over Bandet bestaa af Eg eller Teak.

130. Gaar et Skib, som forsikres for en vis Reise,
ballastet, bør dette være anmeldt for Kompagniet, som ellers
ifkun betaler det halve af den Sum, som, hvis Skibet
havde haft Ladning inde, vilde være bleven beregnet til
almindelig Havari.

131. Finder med Hensyn til et Skib en saadan Om-
stændighed Steb, som gjør Forsikringen paa Skibet ughldig,
og Virkningen deraf i Henseende til Fragt eller andre
Gjenstande, som med dette Skib udsættes for Fare, ikke er
særligen bestemt i denne Konvention, da er ogsaa Forsikring
paa Fragt uforbindende for Kompagniet, og ligeledes er
Forsikring paa andre Gjenstande ughldig, saafremt saadan
Omsændighed har ved Kontraktens Indgaaelse været den
Forsikrede bekendt og ikke er anmeldt.

132. Forsikres Fragt, da forstås derved Bruttofragt.

2. April. 133. Naar ingen Indskrænkning gjøres i Policen, har Forsikring af Fragt Hensyn til al den Fragt, som skal erlægges for det i det betegnede Skib indladede Gods og for medtagende Rejsende, forsaavidt Fragten for disse tilkommer Rederen. Ligesaa har Forsikring for Fragt af et vist Slags Varer Hensyn til Fragten af alle Varer af dette Slags, men ikke til Fragten af noget andet Slags Varer. Forsikring af Fragt for visse bestemte Ting kan ikke uden Kompagniets Samtykke oversføres paa Fragt for andre Ting.

134. Forsikring for Fragt af Salt eller andre Varer, som ere udsatte for Smeltning og aflades Løse i Skibet, er ugyldig, saafremt ikke denne Varernes Bestaffenhed er opgiven.

135. Forsikres Gods under almindelig Benævnelse af Varer, Ladning eller lignende, da indbefattes derunder alt det Gods, som den Forsikrede har i det betegnede Skib.

Under saadan almindelig Benævnelse kunne ikke forsikres:

1. Ting, som ere bestemte til Brug under Reisen, saasom Skibets Levnetsmidler eller Ammunition, Fiske-redskaber, Skibsfolkernes eller andre Rejsendes Gang- og Røiellæder.
2. Guld eller Sølv, Penge eller Pengeeffekter, Juveler eller Klenodier.
3. Krudt, ulæstet Kalk eller andre Gjenstande, som formedelt deres Bestaffenhed udsætte den hele Ladning og Skib for stor Fare.
4. Levende Dyr.
5. Krigskontreband.

136. Fører et Skib, som er forsikret, eller for hvilket Fragt er forsikret, saadant Gods, som ommeldes i § 135 under Nr. 3, uden at Ret dertil er betinget, erstatter Kompagniet ikke den Skade, som forarsages ved denne Gods Bestaffenhed. Heller ikke erstatter Kompagniet den Skade, som derved forarsages med Hensyn til andre forsikrede Gjenstande, som med Skibet udsættes for Fare, saafremt

det ved Forsikringskontraktens Indgaaelse har været den 2. April. Forsikrede bekendt, at slike farlige Gjenstande vare indtagne eller skulde indtages i Skibet, og dette ikke er anmeldt for Kompagniet.

137. Forsikres Gods, som betegnes ved Slags eller Art, har Forsikringen Hensyn til alt det Gods, som af saadant Slags eller Art findes paa det betegnede Skib og tilhører den Forsikrede eller i øvrigt henhører under hans Interesse, medmindre Forsikringen overensstemmende med § 62 er opløst i flere enkelte Forsikringer, eller den paa anden Maade er bleven indskrænket til bestemte Dele af Godsset. Saadan Forsikring af Gods, som betegnes ved Slags eller Art, kan ikke gjælde for Ting af noget andet Slags eller Art, om end den ene tilvirkes af den anden.

138. Forsikres visse bestemte Ting, gjælder Forsikringen ikke for andre Ting, om de end ere af samme Slags. Saaledes kunne ensartede Varer, der ere indbefattede under forskjellige, i samme Police indeholdte Forsikringer, ikke uden Kompagniets Samtykke overføres fra den ene Forsikring til den anden. Dog ligesom Forsikring kan tages under et for Varer, som udsendes til Bestemmelsesstedet, og for dem, som i Stedet for de udsendte hjemsendes, saaledes kan ogsaa undervejs ske Forandring med Hensyn til forsikret Gods, naar Ret dertil er betinget ved Forsikringskontraktens Indgaaelse.

139. For Gods, som lades paa Dækket, i Skibsbaaden eller andensteds over Dækket, gives ingen Erstatning, saafremt det ikke ved Forsikringskontraktens Indgaaelse har været anmeldt for Kompagniet, at Godsset skulde have Plads paa saadanne Steder. Heller ikke erholder en Keder, som har ladet forsikre hos Kompagniet og efter Dpgjørelse af et Groshaveri paa fremmede Steder har maattet give Havari-bidrag med Hensyn til Dækslast, som er ublastet eller paa anden Maade opoffret, nogen Erstatning derfor hos Kom-
Sjette Hæfte.

2. April. pagniet, medmindre Ret til saadan Erstatning er særligen betinget.

140. Forsikres forventet Handelsfordel eller Omkostninger for Varer paa Bestemmelsesstedet og det ikke er anmeldt, hvilke særlige Varer Forsikringen skal angaa, da har den Hensyn til alt det Gods, som for den Forsikredes Regning indlades i Skibet.

141. Forsaavidt Varer ikke gyldigen kunne forsikres, uden at deres Bestaaffenhed eller andre Omstændigheder, som med Hensyn til dem maatte kunne forstørre Faren, ere anmeldte for Kompagniet, er ogsaa, hvis sliig Anmeldelse ikke gjøres, den Forsikring ugyldig, som tages for Handelsfordel paa saadanne Varer eller for Omkostninger paa Bestemmelsesstedet.

142. Forsikres Varer, Handelsfordel paa Varer eller Omkostninger for Varer paa Bestemmelsesstedet, uden at det Skib opgives, hvormed Godset skal udsættes for Søfare, da antages Forsikringen, hvis der for den Forsikredes Regning affendes saadanne Varer, som Policen angaar, i flere Skibe, kun at have Hensyn til de Varer, som findes i det Skib, der først afgaar, medmindre Forsikringen er tagen for Varer i flere Skibe, thi i saa Fald bliver Forsikringssummen at fordele paa Varerne i alle Skibene.

143. Er der tagen Forsikring for Varer i flere Skibe, for Handelsfordel paa saadanne Varer eller Omkostninger for dem paa Bestemmelsesstedet og en vis Mængde af Varer er opgiven, som skal findes i hvert Skib, da indstaar Kompagniet ikke for nogen større Mængde Varer i noget enkelt Skib, om end den samlede Mængde af Varer paa alle Skibene ikke udgjør mere, end der er tagen Forsikring for.

144. Den Reise, for hvilken Forsikring tages, betegnes ved at angive de Steder, hvor denne Reise begynder og hvor den ender. Er den forsikrede Reise kun en Del af

Reisen for Skibet eller Godset, skulle tillige Afgangsted og 2. April. Bestemmelsessted for Skibet eller Godset, forsaavidt disse Steder ikke falde sammen med dem, hvor den forsikrede Reise begynder og ender, anmeldes for Kompagniet.

145. Er det den, som begjærer Forsikring, bekendt, at den Reise, med Hensyn til hvilken Forsikring tages, er begyndt, og dette ikke angives, eller nogen urigtig Angivelse gjøres angaaende det Skibs Afreise, som skal foretage den forsikrede Reise, er Kontrakten usforbindende for Kompagniet.

146. Tages Forsikring for en Reise, uden at det anmeldes, om denne Reise er begyndt eller naar den skal begynde, antages, at den enten er begyndt eller er nærforestaaende, og Forsikringen er usforbindende for Kompagniet, hvis det befindes, at Reisen hverken var begyndt eller nærforestaaende. Reisen anses ikke for nærforestaaende, medmindre det Skib, som skal foretage den forsikrede Reise, allerede paa den Tid, Forsikringen tages, er i Stand til, saasnart Vind og Veir tillade det, at begynde Reisen, eller det har begyndt paa at indtage eller i alt Fald er i Begreb med at indtage sin Ladning. Desuden antages, hvis den forsikrede Reise ikke allerede er begyndt, Forsikring for Skib eller Fragt at have Hensyn til den første Reise, som Skibet efter Forsikringskontraktens Indgaaelse foretager, og al Forpligtelse falder bort, hvis Skibet foretager nogen anden Reise før den forsikrede. Ligeledes antages Forsikring for Ladning, for Handelsfordel paa Ladning eller for Omkostninger for Ladning paa Bestemmelsesstedet at have Hensyn til de første Varer af den Bestaaffenhed, som de forsikrede, der af den forsikrede eller for hans Regning affiktes paa den Reise, for hvilken Forsikring er tagen.

147. Tages Forsikring for en Reise, som allerede er begyndt, og Forsikringen skal gjælde fra et tidligere Tidspunkt end Forsikringskontraktens Indgaaelse, skal den, som begjærer Forsikringen, nøiagtigen anmelde alle de Reisen ved-

2. April. kommende Efterretninger, som han har om de Gjenstande, hvortil Faren er knyttet, og alle ham bekendte Omstændigheder, som kunne tjene til at bedømme, hvorvidt det maatte være mere eller mindre sandsynligt, at nogen Ulykke allerede kunde have rammet Gjenstanden. Alle de Efterretninger angaaende en Gjenstanden truffen Ulykke, som høves her paa Stedet eller paa det Sted, hvor den, som har givet Fuldmagt til at lade forsikre, opholder sig, betragtes, som om de vare den Forsikrede eller hans Fuldmægtig bekendte. Har Anmeldelsen været ufuldstændig eller urigtig og Kompagniet paa Grund deraf har maattet anse Faren for ringere, end den virkelige har været, er Forsikringen usorbindende for Kompagniet. Omvendt komme alle gunstige Efterretninger angaaende Gjenstanden den Forsikrede saaledes tilgode, at han, hvis her paa Stedet høves paa den Tid, Forsikringen tegnes, nogen Efterretning om, at Gjenstanden er ankommen i god Behold til Bestemmelsesstedet, kan fordre Forsikringskontrakten ophævet og den erlagte Præmie tilbagebetalt uden Afkortning, og at han, hvis paa bemeldte Tid her høves Efterretninger, som medføre, at en væsentlig Del af den forudsatte Fare allerede var overflaaet, faar en passende Del af Præmien godtgjort.

148. Dersom en Forsikrer, som ønsker sin Fare forsikret, i Stedet for at tage Kontraforsikring lader Gjenstanden for Hovedforsikringen forsikre, da er jaadan senere Forsikring ugyldig.

149. Vedtages mellem Kompagniet og den Forsikrede særegne Bestemmelser, som skriftligen indføres i Policen, foretrækkes de saavel for denne Konventions som for Policens trykte Indhold. Foraauidt Policens trykte Text maatte indeholde Bestemmelser, som afvige fra eller ere udenfor denne Konventions Indhold, blive de at foretrække for dette Konventionens Indhold.

150. Blicher den Forsikrede enig med Kompagniet om 2. April Forandringer i en affluttet Forsikringskontrakt, bør derom ske fornøden Paategning paa Policen.

Femte Kapitel.

Om Præmien og Ristorno.

151. Den, som lader forsikre for en Andens Regning indestaaer Kompagniet for Præmien

152. Præmien forfalder til Betaling, saasnart Forsikringskontrakten er indgaaet.

153. Saafremt imidlertid Præmien ikke strax betales, kan Kompagniet, saalænge den skyldes og Policen med paa-tegnet Tilstaaelse for dens Betaling ikke er udleveret, med den Virkning opsigte Kontrakten efter eget Valg enten for den, for hvis Regning Forsikringen er indgaaet, om end Rettigheden ifølge Policen senere er gaaet over til nogen anden, eller for den, hvem denne Rettighed paa Opsigelsestiden maatte tilkomme, eller for den, som for en andens Regning har affluttet Kontrakten med Kompagniet, at dette, hvis hverken Præmien betales inden 48 Timer derefter eller nogen Overenskomst træffes angaaende dens Betaling, frigjøres for al Forpligtelse med Hensyn til Skade eller Ulykke, hvorom paa Opsigelsestiden ikke havde nogen Efterretning her paa Stedet. Med samme Virkning kan Kompagniet ogsaa opsigte Kontrakten for hvilken som helst af ovenmeldte Personers Bo, hvis dette imidlertid er kommet under Skiftebehandling, hvad enten det er fallit eller ikke.

Derhos beholder Kompagniet sin Ret til at indtale den fulde Præmie, medmindre den Forsikrede ifølge de øvrige Regler i denne Konvention var paa Opsigelsestiden berettiget til at fordrø Ristorno.

154. Ristorno kan af den Forsikrede fordres, naar den Gjenstand, hvortil nogen af Kompagniet overtagen Fare

2. April. er knyttet, slet ikke udsættes for saadan Fare, saasom naar forsikret Skib forgaar eller anholdes, forinden Kompagniets Fare begynder, og af saadan Marsag ikke kommer til at foretage den forsikrede Reise, eller forsikret Gods ikke aflades.

155. Derjom ikke den hele forsikrede Gjenstand, men kun en Del af samme udsættes for nogen under Forsikringen hørende Fare, saasom naar kun en Del af den Ladning, som er forsikret, affibes, indrømmes Ristorno for en forholdsmæssig Del af Forsikringen. Er i saa Fald Gjenstanden forsikret for en Del af Værdien hos Kompagniet og for en anden Del hos andre, bliver Værdien af saa meget, som udsættes for Fare, forholdsmæssig at fordele mellem de flere Forsikringer uden Hensyn til Tiden, da de ere affluttede, og for det Beløb, som derved afaar paa den Sum, som af Kompagniet er forsikret, indrømmes Ristorno.

156. Derjom den forsikrede Gjenstand vel udsættes for Fare paa Søen, men Forsikringen paa Grund af Farens Forøgelse eller Forandring, af Mangel paa Forsikringsinteresse, formedelst dobbelt Forsikring eller af anden Marsag er ugyldig, saa at Policen ikke kan hjemle den Forsikrede nogen Ret til Erstatning hos Kompagniet, eller Forsikringen kun er gjældende for en Del af Forsikringssummen, saasom naar en Gjenstand er forsikret for et større Beløb, end den Forsikredes Interesse med Hensyn til samme udgjør, indrømmes altid Ristorno, saafremt den begjæres, forinden Gjenstanden udsættes for Faren.

Er hverken den Forsikrede selv eller nogen anden, for hvis Handlinger han maa bære Ansvaret, paa nogen Maade Skyld i, at Forsikringen enten i det hele eller for en Del af Forsikringssummen er uforbindende for Kompagniet, indrømmes Ristorno, om den end begjæres, efter at Gjen-

standen har været udsat for Fare paa Søen, saafremt Begjæringen dog fremkommer uopholdeligt, efter at den Forsikrede er kommen til Kundskab om den Omstændighed, som bevirker, at Forsikringen saaledes gaar tilbage, og derhos førend Efterretning indløber om den forsikrede; Reises lykkelige Tilendebringelse.

157. Indeholdes i en Police flere Taxationsbeløb og de under et særligt saadant Beløb hørende Varer eller en Del af dem ikke udsættes for Fare, eller i øvrigt med Hensyn til dem et saadant Forhold indtræder, som giver Ret til Ristorno, kan saadan indrømmes for disse Varer uden Hensyn til Værdien af de øvrige. Ere derimod flere Slags Varer, uden at deres særlige Mængde er angiven i Policen, tagrede for et samlet Beløb eller forsikrede paa Police uden Taxt og et eller nogle Slags af disse Varer ikke aflades eller i øvrigt gaa ud af Forsikringen, kommer hele Forsikringssummen til at angaa de øvrige Varer, og ingen Ristorno kan derfor indrømmes, medmindre Værdien af de Varer, som forblive forsikrede, gaar ned under Forsikringssummens Beløb.

158. Er ved den samme Police tagen Forsikring for Udreisen og Hjemreisen eller paa anden Maade for flere Reiser mod en samlet Præmie, uden at det er bestemt, hvor stor en Del af denne Præmie skal regnes for hver Reise, har den Forsikrede ingen Ret til Ristorno, naar den første Reise er begyndt, om end de følgende falde bort; og lige saa lidet kan, hvis en Police med en saadan samlet Præmie giver den Forsikrede Ret til underveis til sidste Bestemmelsessted at løsse Varer og indtage andre i deres Sted, nogen Ristorno fordres, om end Reisen ender, førend Skibet kommer til det Sted, hvor slige andre Varer skulle indtages, eller om Varer paa saadant Sted vel losses, men uden at andre i deres Sted indtages.

159. Har den Forsikrede særligen betinget sig Ret til

2. April. en vis Ristorno, bortfalder dog denne Ret, dersom Kompagniet ifølge den samme Police kommer til at betale nogen Erstatning for den forsikrede Gjenstand.

160. Har en Forsikrer ladet sin Fare forsikre hos Kompagniet, indrømmes ham Ristorno, forsaavidt han selv har maattet tilstaa en saadan.

161. Har den Forsikrede eller hans Fuldmægtig handlet svigagtigt mod Kompagniet, indrømmes ham, da i saa Fald al Forpligtelse for dette bortfalder, heller ingen Ristorno.

162. Al Fordring paa Ristorno falder bort, hvis den ikke begjæres i det seneste inden Udløbet af 1 Aar, dersom Forsikringen angaar Reiser i Evropa, og ellers inden Forløb af 2 Aar, disse Tider regneede fra Forsikringskontraktens Indgaaelse.

163. Naar Ristorno finder Sted i de oven omhandlede Tilfælde, afdrager Kompagniet i Præmien, som godtgjøres den Forsikrede, $\frac{1}{4}$ af Hundrede af Forsikringssummen eller af den Del af Forsikringssummen, som gaar ud af Forsikringen. Er den betingede Præmie mindre end $\frac{1}{2}$ af Hundrede, godtgjøres den Forsikrede den halve Præmie.

164. Begjæres en Ristorno, som ikke særligen hjemles ved Bestemmelserne i denne Konvention eller Forsikringskontrakten, har Kompagniets Bestyrelse at afgjøre efter Billighed, om Ristorno kan indrømmes, og mod hvilket Afdrag i Præmien. En saadan Ristorno kan Kompagniets Bestyrelse, naar Billighed taler derfor, endog tilstaa i saadanne Tilfælde, for hvilke det i Konventionen er bestemt, at den Forsikrede ikke har nogen Ret til at fordrø Ristorno.

Sjette Kapitel.

Om Skaden.

165. Naar en Ulykke indtræffer, som henhører under Kompagniets Fare, har den Forsikrede eller Skipperen paa hans Begne at træffe alle hensigtsvarende Foranstaltninger

til at bevare og frelse det Forsikrede og formindste det Tab, 2. April. som Ulykken kan medføre. Saaledes har han i Strandings-tilfælde at drage Omfarg for, at Bjeegning iværksettes paa den hensigtsmæssigste og mindst bekostelige Maade, og naar det Forsikrede opbringes eller i øvrigt anholdes, at foretage de fornødne Strid, for om muligt at bevirke dets Frigivelse. Har Kompagniet en Agent paa det Sted, hvor Foranstaltninger blive at træffe i Anledning af Ulykke, bør den Forsikrede eller Skipperen raadsføre sig med ham. Angaaende det foresaldne har den Forsikrede snarest muligt at meddele Kompagniet skriftlig Underretning, og dette er berettiget til baade ved egen Kommissionær at paa se sit Løb og at meddele den Forsikrede Forholdsregler til Tagtagelse. Forsømmer den Forsikrede betime:igen at meddele Kompagniet saadan Underretning, eller han tilfidesætter de givne Forholdsregler, bliver det Tab, som deraf kan være en Følge, for hans eget Ansvar. Derfor Afstand eller andre Omstændigheder ere til Hinder for at indhente Forholdsregler fra Kompagniet, eller saadanne ikke modtages, bør den Forsikrede eller Skipperen dog ikke standse med at tage de efter Tilfældets Bestaaffenhed hensigtsvarende Forholdsregler.

166. Skipperen skal paa første Sted, hvor han kommer i Land efter Ulykken, inden 21 Timer iværksette Protest og derefter uden alt unødvendigt Ophold, og om muligt forinden Besigtigelse af Skaden finder Sted, afgive tilligemed sit hele Mandskab eller indtil 5 af de fornemste Skibsfolk en lovlig Søforklaring om det foresaldne. I denne Forklaring, som af Retten bliver at sammenholde med Logbogen eller Skibsjournalen, bør gives Beretning om Skibets Tilstand ved Afreisen og om det foresaldne paa Reisen. I Særdeleshed bør alle de Omstændigheder, som staa i Forbindelse med Havariet, nøagtigt oplyses, saasom til hvilken Tid Peilinger ere tagne, navnlig den sidste før Ulykken;

2. April. naar Lodstid og Observationer ere tagne; hvorledes der er seilet (Skibets Kurs, Fart, Afdrift); hvorledes Veiret og Binden have været og hvilke Seil Skibet har ført; hvad Skade der er sket, hvorledes den er sket og hvad der er foretaget for at afværge den eller raade Bod paa samme; hvorvidt der er givet tilbørlig Agt paa, om Skibet har været tæt eller ikke, og, hvis det har været utæt, hvor meget Vand det har truffet og om man har været i Stand til med Pumpen at holde Skibet læns. Derhos bør Skipperen forklare, om Skaden er en ren Ulykke, ei bevirket eller forsøgt ved nogens Svig eller Forsømmelse, og ligeledes bør Skibsfolkene derom gjøre Forklaring efter bedste Overbevisning. Skipperen og Skibsfolkene bør i Reglen afhøres hver for sig. Er Skade sket, medens Lods har været tilstede, bør han afhøres ligesom Skipperen. Forklaringen afgives i Retten, i Kjøbenhavn i Søretten, og bør saavel af Skipperen som af de øvrige afhørte bekræftes med Ed. Dog bør Ed ikke modtages af den, mod hvem der fremkommer Mistanke om saadant Forhold, for hvilket han kunde blive et drage til Ansvar. Naar Omstændighederne tilstede det, bør Kompagniet eller dets Agent, hvor en saadan findes, tilkaldes for at overvære Søforklaringen.

167. Forgaar eller fortabes den forsikrede Gjenstand aldeles ved en under Kompagniets Fare hørende Ulykke, uden at noget af samme reddes, udbetales for total Skade den hele Forsikringssum med Fradrag af 2 Hundredebele.

168. Dersom den forsikrede Gjenstand vel kan anses for tabt for den Forsikrede, men det dog er muligt, at den eller noget af samme i Tiden vil blive frelst, kan Forsikringsgodtgjørelse som for total Skade fordres udbetalt, imod at den Forsikrede afstaar til Kompagniet sin Ret med Hensyn til den forsikrede Gjenstand. Saaledes kunne til Kompagniet afstaas:

1. Skib eller Ladning; naar Skibet ikke ankommer til

Bestemmelsesstedet i 9 Maanedes, hvis det er udgaaet 2. April paa en Rejse fra og til Steber i Evropa, og ellers i 18 Maanedes, og i saadan Tid aldeles ingen Efterretning habes om Skibet, bemeldte Tidsrum regne fra Afseilingsdagen, hvis ingen Efterretning er indløbet om Skibet siden dets Afreise, og ellers fra den seneste Efterretnings Datum;

2. Skib eller Ladning, som opbringes af en krigsførende Magt, belægges med Embargo eller paa anden Maade anholdes af nogen Regjering, borttages af Barbarer eller røves: naar Frigivelse eller Erstatning ikke har været at opnaa inden Udløb af 6 Maanedes, hvis Ulykken er indtruffen i Evropa, og ellers inden Udløb af Aar og Dag, disse Tidsrum regne fra den Dag, da den Forsikrede har meddelt Kompagniet Underretning om Ulykken; dog behøve bemeldte Terminer ikke at oppebies, dersom den forsikrede Gjenstand tidligere bliver prisløst eller paa anden Maade erklæret for forbrudt eller konfiskeret og Paaante, hvis saadan har været iværksat, heller ikke har sørt til noget gunstigt Resultat;
3. Skib eller Ladning, sam af Skipper og Mandskab forlades: naar det ikke kan oplyses, at Gjenstanden er forgaaet, og den Forsikrede ikke inden Udløbet af de under No. 2 nævnte Tidsrum igjen er kommen i Raadighed over den forsikrede Gjenstand eller har faaet Erstatning for samme;
4. Fragt: naar under de samme Omstændigheder, som foran i denne § ere nævnte, Fragten maa anses tabt tilligemed Skib eller Ladning;
5. Respondentia- og Bobmerifordringer: forsaavidt de Gjenstande, som ere givne til Sikkerhed for Fordringen, ifølge de ovenstaaende Regler kunne afstaaes;
6. Den Gjenstand eller Ret, som er afstaaet til den

2. April.

Forsikrer, som hos Kompagniet har ladet sin Fare forsikre: naar han selv har maattet udbetale Forsikringsgodtgjørelse mod Afstaaelse.

169. Med Skib, som afstaaes til Kompagniet, følger ei alene Skibsredskab, men ogsaa de til Udredningen hørende Ting som overensstemmende med § 39 maatte være forsikrede i Forbindelse med Skibet. Forsaavidt i øvrigt de til Udredningen hørende Omkostninger, som paa sidstnævnte Sted nævnes, ere forsikrede i Forbindelse med Skibet, afstaaes tillige til Kompagniet en saa stor Del af Fragten, som svarer til disse Omkostningers Beløb.

170. Ere de til Udredningen hørende Ting forsikrede under Fragten, følge de denne, naar Fragten afstaaes. Er derimod Fragten forsikret med Fradrag af Udredningsomkostninger, bliver den ogsaa kun at afstaa med Fradrag af disse Omkostningers Beløb.

171. Naar total Skade lides med Hensyn til forsikret Bruttofragt, afdrages i Forsikringssummen, hvad der indkommer for de Levnetsmidler og andre Ting, som ere forsikrede under Fragten.

172. Er Ladning overensstemmende med § 44 forsikret med Tillæg af Fragt og andre Udgifter paa Bestemmelsesstedet, bliver, naar total Skade lides med Hensyn til Ladningen, eller den afstaaes til Kompagniet, intet at erstatte for dette Tillæg.

173. Under de Omstændigheder, hvorunder forsikret Ladning kan afstaaes, kan den, som har ladet Handelsfordel paa Ladning særskilt forsikre, fordrø Erstatning som for total Skade med Hensyn til denne Handelsfordel; men dersom senere denne Ladning ankommer til Bestemmelsesstedet uden at være afstaaet til den, som maatte have forsikret samme, tilbagebetales Beløbet, dog med Afdrag af den Erstatning, som endnu maatte tilkomme den Forsikrede ifølge Regelen i § 191.

174. Har Kompagniet forsikret en anden Forsikrers 2. April. Vederhæftighed og det kommer til at udbetale Forsikringsgodtgjørelse, skal til Kompagniet ske den Afstaaelse, som ellers vilde have fundet Sted til Fordel for den Forsikrer, hvis Vederhæftighed er forsikret.

175. Dersom saadanne Omstændigheder, som berettiger til Afstaaelse, finde Sted med Hensyn til en Del af det Forsikrede, kan denne Del afstaaes og Kompagniet udbetaler da den dertil svarende Del af Forsikringssummen.

176. Naar Betingelserne for Afstaaelse ere tilstede med Hensyn til en Gjenstand, som kun er forsikret for en Del af sin Værdi, afstaaes ogsaa kun en forholdsmæssig Del af Gjenstanden.

177. Naar ikke anderledes med Kompagniet vedtages, skal Afstaaelse være ubetinget og uigjenkaldelig. Dersom den Forsikrede, hvis den afstaaede Gjenstand skulde komme tilstede, blive frigiven eller paa anden Maade frelst, ingen Ret med Hensyn til saadan Gjenstand.

178. Naar Kompagniet udbetaler Forsikringsgodtgjørelsen, kan det forlange, at alle til den afstaaede Gjenstand hørende Dokumenter i behørig Orden overdrages samme.

179. Ligger et forsikret Skib Skade, bør det istandsættes, saafremt Skaden ei er saa betydelig at Skibet ikke er Istandsættelsen værdt. Skibet antages ikke at være Istandsættelsen værdt, naar det ikke efter denne vil faa i det mindste en ligesaa stor Værdi som Beløbet af Istandsættelsesomkostningerne i Forbindelse med Værdien i bestadiget Tilstand. Om Skibet efter denne Regel bør istandsættes eller sælges, afgjøres ved uvillige og kyndige Mænds Skjøn. Ved dette Skjøn bør, dersom det antages, at Skibet bør sælges, Grundene for denne Mening fremstilles, Skibets Tilstand beskrives, det Beløb, som Istandsættelsen, hvis en saadan dog er mulig, vil koste, angives og saa vel den Værdi bestemmes, som Skibet har i bestadiget Tilstand, som

2. April. den, det vil faa efter Istandsættelsen, hvis en saadan iværksættes. Skal Skibet istandsættes, bør i Skjønnsforretningen hver enkelt Skade paa Skib og Redskab for sig taxeres, den Skade, der kan anses som Følge af Uld, Raad eller deslige, holdes adskilt fra den, der har sin Oprindelse fra en egentlig Ulykke, de Ting, der ere blevne ubrugelige og derfor bør sælges, angives og Bærdien af Skibet i bestadiget Tilstand bestemmes. Til at overvære Skjønnsforretningen bør, naar Omstændighederne tilstede det, Kompagniet eller dets Agent, hvor en saadan findes, tilsiges. Forretningen afhjemles ved Skjønsmændenes Ed i Retten.

180. Istandsættes et Skib, som har lidt Skade, ikke paa det Sted, hvor Skaden er sket, eller i Kjøbenhavn, bør Istandsættelsen, hvis det er muligt, iværksættes paa Bestemmelsesstedet. Er Skibet forsikret baade for Udreisen og Hjemreisen eller i øvrigt paa en saadan Maade, at under Forsikringen indbefattes flere Reiser, maa Istandsættelsen, hvis den paa det første Bestemmelsessted, hvortil Skibet antommer, er mulig, ifkun da udsættes til Skibets Ankomst til et følgende Bestemmelsessted, naar Omkostningerne derved betydeligt ville formindskes og der erhverves Skjøn for, at Skibet er i Stand til at foretage den følgende Reise, uden at Faren for samme væsentligen forøges paa Grund af den allerede lidt Skade, hvorhos ved Skjønnsforretningen tillige bør oplyses, hvor meget Istandsættelsen paa første Bestemmelsessted vil koste.

181. Bliver et Skib, som har lidt Skade ved en under Kompagniets Fære hørende Ulykke, istandsat, strækker Kompagniets Ansvar for den samme vedkommende Skade sig til det Beløb, som Istandsættelsen, hvorunder ogsaa hører Anstafelsen af nyt Redskab i Stedet for det ubrugelige eller tabte, koster, med Fradrag af $\frac{1}{3}$ for Forskjellen mellem gammelt og nyt. Dette Afdrag falder bort paa Skibets første Reise. Heller ikke sker noget saadant Afdrag for Ankere, og for

Anferkjætting af Fern afdrages kun $\frac{1}{6}$. I Erstatnings- 2. April. beløbet afgaar endvidere, hvad der indkommer ved Salget af de ubrugelige til Skibet hørende Ting, i Etedet for hvilke ny ere anskaffede.

Har det forsikrede Skib Kobberhud, beregnes Erstatningen saaledes, at der fra det Beløb, som en Kobberhud af den Vægt, som den beskadede har havt, da den var ny, vil koste at lægge under Skibet, drages Nettoudbyttet af den beskadede Kobberhud, hvornæst af Forskjellen godtgøres en efter denne Kobberhuds Ælde og efter den Forsudsætning, at en Kobberhud kan vare i 7 Aar, bestemt forholdsmæssig Del. Forsaavidt Kobberhuden er over 7 Aar gammel, gives ingen Erstatning for samme.

Har Skibets Skrog ved haardt Veir uden Støden lidt en saadan Skade, som ikke hører under Groshaveri, bliver af samme den Halvdel, som Kompagniet ifølge § 74 erstatter, bestemt, efter at ommeldte Afkortninger ere beregnede.

182. Naar Summen i Regningerne over et Skibs Istandsættelse overstiger Skadens Taxationsbeløb, bliver dette sidstnævnte at lægge til Grund ved Beregningen af Kompagniets Ansvar, da det Overstyhende af Istandsættelsesomkostningerne antages at have Hensyn til en Forbedring, som er Kompagniet uvedkommende.

183. Bliver et skadelidt forsikret Skib bortfolgt, fordi det er blevet aldeles til Brag, eller i øvrigt antages ikke at have været Istandsættelse værdt, tilsvares Kompagniet Forsikringssummen med Fradrag af 2 Hundredebele og af Nettoudbyttet af det folgte Skib og Skibsredskab. Ere de til Udredningen hørende Ting og Omkostninger forsikrede i Forbindelse med Skibet, afdrages i Erstatningen, hvad der ikke tabes af samme. Har Skibet lidt en partikulær Skade ved haardt Veir uden Støden, aflortes endvidere i Erstatningssummen den halve Del af saadan Skades Størrelse, medmindre Skibet derefter er strandet og uden at være bragt af Grunden sælges som Brag.

2. April. 184. Er en uheldelig Hændelse, mod hvilken er tagen Forsikring med Hensyn til Fragt, Naarsag i, at ifkun en Del af den betingede Fragt erholdes udbetalt, tilsvarende Kompagniet, hvis den hele Bruttofragt er forsikret, den øvrige Del, dog med Fradrag af, hvad der maatte indkomme for de til Udredningen hørende, under Fragten forsikrede Ting, som frelses. Kommer Skibet ikke frem til Bestemmelsesstedet, affortes i Erstatningen for Fragt 2 Hundredele af Forsikringssummen.

185. Saafremt et Skib, for hvilket Fragt er forsikret, hindres, medens det endnu er i Afgangshavnen, men efter at Kompagniets Fare med Hensyn til Fragten er begyndt, ved Regjeringens Foranstaltninger fra at foretage den forsikrede Rejse og paa Grund deraf Fragten tabes, er den forsikrede Reeder, hvis han dog ikke tillige mister Raadigheden til at foretage andre Rejser med Skibet, kun berettiget til at erholde den hele Forsikringspræmie godtgjort uden al Afkortning.

186. Forgaar eller fortabes en Del af forsikret Lading ved en under Kompagniets Fare hørende Ulykke, tilsvarende Kompagniet dens Værdi enten i Forhold til Forsikringsværdien af den hele under samme Forsikring hørende Lading, eller, hvis Forsikringen indeholder flere Taxationsbeløb, i Forhold til Forsikringsværdien af de under samme Taxationsbeløb hørende Varer.

187. Ankomme forsikrede Varer i beskadiget Tilstand til Bestemmelsesstedet og Beskadigelsen kan falde Kompagniet til Last, skal inden Modtagelsen erhverves Skjøn over Beskadigelsen og derunder bestemmes Bruttoværdien af Varerne saa vel i beskadiget som i ubeskadiget Tilstand. De beskadigede Varer blive at bortsælge ved offentlig Auktion. Tabet, som viser sig ved at drage de beskadigede Varers Bruttoværdi fra Bruttoværdien af de samme Varer i ubeskadiget Tilstand, fordeles i Hundredele over sidstnævnte Værdi og af Kom-

pagniet godtgjøres da lige saa mange Hundredele af For- 2. April.
sikringssummen for disse Varer. Tillige erstatter Kompag-
niet alle formedelst Bestadigelsen foranledigede Omkostninger.

Ere Varer overensstemmende med § 44 forsikrede med
Tillæg af Fragt, Told og andre Udgifter paa Bestemmelses-
stedet, bliver i Erstatningssummen for disse Udgifter at
beregne Kompagniet tilgode, hvad der af samme bespares.
Ere ommeldte Udgifter-forsikrede for sig, betaler Kompagniet
af Forsikringssummen lige saa mange Hundredele, som efter
ovenstaaende Regel godtgjøres paa selve Varerne, dog med
Afdrag af det Beløb, som bespares af disse Udgifter.

188. Høre forfjellige Varer under samme Forsikring
og nogle bestadiges, medens andre forblive ubestadigede,
beregnes efter foregaaende § 187 Stadens Størrelse for
hver enkelt Vare, uden at Hensyn tages til Forsikrings-
summen for de andre Varer.

189. Lide forsikrede Varer en saadan Bestadigelse, som
kan falde Kompagniet til Last, forinden de ankomme til
Bestemmelsesstedet, bør i den Havn, hvor Skibet muligen
befinder sig, eller paa første Sted, hvortil Skibet antommer,
inden det naar Bestemmelsesstedet, ved uwillige og saglyndige
Mænds Skjøn afgjøres, om de Varer, som have lidt
Bestadigelsen, paa Grund af denne bør bortfælges. Ved
dette Skjøn bestemmes tillige Bruttoværdien af Varerne i
ubestadiget Tilstand. Til at overvære Skjøn over forsikrede
Varer bør, naar Omstændighederne tillade det, saa vel i
dette som i andre Tilfælde Kompagniet eller dets Agent,
hvor en saadan findes, tilfises.

Sættes et Skib, som fører forsikrede Varer, ud af Stand
til at fuldende Reisen til Bestemmelsesstedet, bør om muligt
med Kompagniet afhandles, om Varerne bør sælges, indtil videre
bevares eller forstikkes til Bestemmelsesstedet med et andet
Skib. Tillader Afstand eller andre Omstændigheder ikke at
træffe nærmere Overenskomst med Kompagniet, skal den

2. April. 184. Er en uheldelig Hændelse, mod hvilken er tagen Forsikring med Hensyn til Fragt, Naarsag i, at ifkun en Del af den betingede Fragt erholdes udbetalt, tilsvarende Kompagniet, hvis den hele Bruttofragt er forsikret, den øvrige Del, dog med Fradrag af, hvad der maatte indkomme for de til Udredningen hørende, under Fragten forsikrede Ting, som frelses. Kommer Skibet ikke frem til Bestemmelsesstedet, afkortes i Erstatningen for Fragt 2 Hundredele af Forsikringssummen.

185. Saafremt et Skib, for hvilket Fragt er forsikret, hindres, medens det endnu er i Afgangshavnen, men efter at Kompagniets Fare med Hensyn til Fragten er begyndt, ved Regjeringens Foranstaltninger fra at foretage den forsikrede Rejse og paa Grund deraf Fragten tabes, er den forsikrede Reeder, hvis han dog ikke tillige mister Raadigheden til at foretage andre Rejser med Skibet, kun berettiget til at erholde den hele Forsikringspræmie godtgjort uden afskorting.

186. Forgaar eller fortabes en Del af forsikret Lading ved en under Kompagniets Fare hørende Ulykke, tilsvarende Kompagniet dens Værdi enten i Forhold til Forsikringsværdien af den hele under samme Forsikring hørende Lading, eller, hvis Forsikringen indeholder flere Taxationsbeløb, i Forhold til Forsikringsværdien af de under samme Taxationsbeløb hørende Varer.

187. Ankomme forsikrede Varer i bestadiget Tilstand til Bestemmelsesstedet og Bestadigelsen kan falde Kompagniet til Last, skal inden Modtagelsen erhverves Skjon over Bestadigelsen og derunder bestemmes Bruttoværdien af Varerne saa vel i bestadiget som i ubestadiget Tilstand. De bestadigede Varer blive at bortsælge ved offentlig Auktion. Tabet, som viser sig ved at drage de bestadigede Varers Bruttoværdi fra Bruttoværdien af de samme Varer i ubestadiget Tilstand, fordeles i Hundredele over sidstnævnte Værdi og af Kom-

pagniet godtgjøres da lige saa mange Hundredele af Forsikringssummen for disse Varer. Tillige erstatter Kompagniet alle formedelst Bestadigelsen foranledigede Omkostninger. 2. April.

Ere Varer overensstemmende med § 44 forsikrede med Tillæg af Fragt, Told og andre Udgifter paa Bestemmelsesstedet, bliver i Erstatningssummen for disse Udgifter at beregne Kompagniet tilgode, hvad der af samme bespares. Ere ommeldte Udgifter-forsikrede for sig, betaler Kompagniet af Forsikringssummen lige saa mange Hundredele, som efter ovenstaaende Regel godtgjøres paa selve Varerne, dog med Afdrag af det Beløb, som bespares af disse Udgifter.

188. Høre forfjellige Varer under samme Forsikring og nogle bestadiges, medens andre forblive ubestadigede, beregnes efter foregaaende § 187 Skadens Størrelse for hver enkelt Vare, uden at Hensyn tages til Forsikringssummen for de andre Varer.

189. Lide forsikrede Varer en saadan Bestadigelse, som kan falde Kompagniet til Laft, forinden de ankomme til Bestemmelsesstedet, bør i den Havn, hvor Skibet muligen befinder sig, eller paa første Sted, hvortil Skibet ankommer, inden det naar Bestemmelsesstedet, ved uwillige og saglyndige Mænds Skjøn afgjøres, om de Varer, som have lidt Bestadigelsen, paa Grund af denne bør bortfælges. Ved dette Skjøn bestemmes tillige Bruttoværdien af Varerne i ubestadiget Tilstand. Til at overvære Skjøn over forsikrede Varer bør, naar Omstændighederne tillade det, saa vel i dette som i andre Tilfælde Kompagniet eller dets Agent, hvor en saadan habes, tilsiges.

Sættes et Skib, som fører forsikrede Varer, ud af Stand til at fuldende Reisen til Bestemmelsesstedet, bør om muligt med Kompagniet afhandles, om Varerne bør sælges, indtil videre bevares eller forstikkes til Bestemmelsesstedet med et andet Skib. Tillader Afstand eller andre Omstændigheder ikke at træffe nærmere Overenskomst med Kompagniet, skal den

2. April. Forsikrede handle efter bedste Skjønne i Kompagniets Interesse og søge at formindste Tabet. I Almindelighed bør Varerne, hvis det kan befrægtes, at de, naar de ei afhændes, ville forgaa, paa anden Maade fortages, forringes i Værdi, eller paadrage sig uforholdsmæssige Omkostninger, uden unødvendigt Ophold bortfælges. Ellers kan Kompagniet, naar Skibet er ude af Stand til at fortsætte Reisen, men de forsikrede Varer ere i god Behold, fordrer, at Varerne ikke bortfælges inden Forløb af 6 Maaneder, hvis de befinde sig paa noget Sted i Europa, og ellers ikke inden Forløb af Aar og Dag, disse Tidsrum requebe fra den Kompagniet meddelte Underretning om Ulykken, hvorimod denne Bestemmelse ikke er til Hinder for, at Varerne tidligere forstiftes med et andet Skib til Bestemmelsesstedet.

Skulle Varer efter forestaaende Bestemmelser bortfælges, Lør dette ste ved offentlig Auktion.

190. Maa Varer formedelst en under Kompagniets Fare hørende Ulykke bortfælges paa et andet Sted end Bestemmelsesstedet og Nettoudbyttet af dem er mindre end Forsikringsværdien, betaler Kompagniet, hvis Varerne ere tilfulde forsikrede, Forstjellen derimellem. Denne Regel følges ogsaa, om Varerne ere bestadigede, saafremt Bestadigelsen efter denne Konventions øvrige Bestemmelser falder Kompagniet til Last. Er Bestadigelsen Kompagniet uvedkommende og formedelst samme Varerne sælges, uden at nogen under Kompagniets Fare hørende Ulykke hindrer Reisens Fortsættelse, har Kompagniet ingen Erstatning at give for Tabet, hvorimod Kompagniet, hvis Reisen endes formedelst saadan ulykkelig Hændelse, for hvis Følger Kompagniet indstaar, godtgjør Forstjellen mellem Nettoværdien i ubestadiget Tilstand og Forsikringssummen. Kommer ingen af de under Forsikringen hørende Varer frem til Bestemmelsesstedet, affortes i Erstatningen 2 Hundredebele af Forsikringssummen.

Er det kun en Del af Varerne, som formedelt Ulykken 2. April. ikke kommer frem til Bestemmelsesstedet, bliver Erstatningen at beregne i Forhold til det tilsvarende Beløb af Forsikringssummen. Blive derimod alle under samme Forsikring hørende Varer folgte uden at have naaet Bestemmelsesstedet, beregnes Tabet stedsø over samtlige disse Varer.

191. Er forventet Handelsfordel paa Varer forsikret for sig, beregnes Erstatningen saaledes efter Reglerne for Forsikringsgodtgjørelse for Ladning, at der tillægges den Forsikrede saa meget i Erstatning, som han for Handelsfordelen vilde have faaet under Forsikringsgodtgjørelsen for Varerne, hvis den havde været forsikret i Forbindelse med disse.

192. Alle ved en saadan Ulykke, der henhører under Kompagniets Fare, forarsagede Omkostninger, der hensigtsmæssigen gjøres for at frelse og bevare den forsikrede Gjenstand, eller iøvrigt derved ere blevne nødvendige for denne Gjenstand, blive den Forsikrede igjen godtgjorte af Kompagniet.

193. Kompagniet erstatter i Almindelighed ikke Omkostningerne i Anledning af Karantæne, om denne end er anordnet paa Grund af overordentlige Omstændigheder, eller andre sædvanlige Omkostninger i Anledning af Reiser, saasom Udgifter til Løn og Underholdning for Skipper og øvrige Skibsfolk, Fyrpenge, Lodspenge, Havnepenge, Konsulatsgifter og deslige, om de end forsøges derved, at Skib formedelt Veir eller Is opholdes i Havn eller paa Reisen; dog kan Kompagniet efter denne Konventions øvrige Bestemmelser komme til at bære Ansvar for Omkostninger af denne Bestaafenhed i Ulykkestilsælde.

194. Bliver til at afholde Udgifter, som Kompagniet er pligtigt at erstatte, Bodmerisaan optaget paa saadanne fraliggende Steder, at Skipperen ikke itide har kunnet faa Penge fra Heberen, godtgjøres Bodmeripremien af Kom-

2. April. paguiet. Har derimod Afstanden ikke været til Hindrer for at faa Penge betimeligt fra Reberen, bliver Bodmeripræmien ikke Reberen erstattet af Kompagniet, men dette er dog i saa Fald forpligtet til enten at give ham Forskud eller at betale Renter og de med at anskaffe Penge forbundne Omkostninger.

195. Have Skibsfolk formedelst en under Kompagniets Fare hørende Ulykke haft noget saadant Arbeide til forsikret Skibs eller forsikret Ladnings Bedste, for hvilket de kunne fordre en særegen Godtgjørelse af Skibets Eier eller af Befragteren, da bliver denne Godtgjørelse igjen erstattet af Kompagniet. Derimod blive i øvrigt Udgifter til Løn og Underholdning for Skipper og andre Skibsfolk, om de end ere blevne forsøgede ved en ulykkelig Hændelse, ikke erstattede, saafremt de ikke henhøre til Groshavari. Dersom imidlertid et forsikret Skib seiler ballastet og disse Udgifter, hvis Skibet havde haft Ladning inde, vilde være blevne beregnede til Groshavari, komme de vel til Erstatning, men dog med den Indskrænkning, som følger af § 130.

196. Er Skib forsikret for en vis Tid og det paa den Dag, da Forsikringen udløber, befinder sig i Nødhavn, betragtes det, hvis Forsikringen ikke fornyes, med Hensyn til alle Nødhavnsudgifter, som efter den Dag høves, som om det var ankommet til sit Bestemmessted, hvorfor slige Udgifter med Undtagelse af selve Istandsættelsesomkostningerne for en Skade, som Kompagniet skal erstatte, ikke falde Kompagniet til Last.

197. Naar de ved Opbringelse, Anholdelse eller anden Ulykke foraarsagede Udgifter til Løn og Underholdning for Skipper og øvrige Skibsfolk kunne falde Kompagniet til Last og det kan stjønnes, at Opholdet vil blive langvarigt, bør, hvor det kan ske, Mandstabet eller en Del af samme afstediges, for at derved ommeldte Udgifter faa vidt mulig kunne formindskes.

198. Sættes et Skib ved Ulykke, mod hvilken er for- 2. April.
sikret, ud af Stand til at fuldende Reisen og Godset paa
Grund deraf omlades: et andet Skib, hvormed Reisen for
Godsets Vedkommende fortsættes, da vil, dersom det efter de
Løve, hvorefter Ketsforholdet mellem Forfragter og Befragter
bliver at bedømme, er Forfragterens Sag at betale Fragten
for saadant Skib, denne Fragt blive erstattet under For-
sikring for Fragt. Er det Ladningseieren, som har at be-
tale Fragten for det Skib, hvori Godset til Reisens Fort-
sættelse omlades, da godtgjøres, hvad der maa betales mere
i Fragt end den oprindelige betingede, under Forsikring
paa Ladning.

199. Er Forsikring tagen for en mindre Sum end
Gjenstandens hele Forsikringsværdi, bliver i alle Tilfælde
Kompagniet ifkun ansvarlig for en forholdsmæssig Del af
den Skade eller det Tab, som maatte lides med Hensyn til
denne Gjenstand, og af de paa Grund af Ulykken anvendte
Beføstninger, som kunne føres Forsikreren i Regning, ligesom
ifkun en forholdsmæssig Andel af, hvad der frelses af
Gjenstanden og bespares paa forsikrede Omkostninger, kommer
Kompagniet tilgode.

200. Havari betales saa ofte det forefalder paa den
forsikrede Reise, en eller flere Gange, og desuden godtgjøres,
dog under Sagttagelse af de øvrige Regler i denne Kon-
vention, total Skade, dersom den forsikrede Gjenstand senere
paa samme Reise aldeles forgaar eller fortabes.

201. Blive Gjenstande, som forud ere forsikrede hos
Kompagniet, givne til Sikkerhed for et Bodmerisaan, der
optages til Bestridelse af saadanne Udgifter, som Kompagniet
ifølge Forsikringskontrakten er pligtigt at erstatte, og disse
Gjenstande senere forgaa eller fortabes og Bodmerisforbringen
derved bortfalder, da har Kompagniet heller intet at betale
af disse Udgifter. Lider Gjenstanden en saadan Skade, at
den formedelt samme ifølge Reglerne i dette Kapitel bør

2. April. sælges, har Kompagniet vel intet at betale for det foregaaende Havari, som er blevet dækket ved Bodmerilaanet, hvorimod Erstatningssummen for den senere Skade, beregnet overensstemmende med denne Konventions øvrige Regler, forsøges med Beløbet af det frelste, for saa vidt det retteligen beregnes Bodmeristen tilgode. Er den senere Skade ikke af den Beskaffenhed, at formedelst samme Gjenstanden bør sælges, erstattes saa vel det foregaaende som det efterfølgende Havari efter denne Konventions almindelige Regler.

202. Naar en Forsikret erholder Tab erstattet af andre efter en Groshavariberegning, formindstes med det modtagne Erstatningsbeløb det Ansvar, som ellers efter Bestemmelserne i dette Kapitel paahviler Kompagniet.

203. For intet enkelt Havari eller Ulykkestilfælde betaler Kompagniet mere end for total Skade. Dog dersom Omkostninger til den forsikrede Gjenstands Frelse ere afholdte efter Overlæg med Kompagniet, godtgjøres altid særligen disse Omkostninger.

204. Kompagniet godtgjør intet partikulært Havari, naar Tabet eller, forsaavidt ikke det hele Tab kan beregnes Kompagniet til Ansvar, den Del af samme, som kan falde Kompagniet til Last, ikke udgjør mere end 3 af Hundrede af Forsikringssummen. Ved Beregningen af disse 3 Hundredebele henregnes imidlertid til Havariet ogsaa den Halvdel af Skade paa Skib, som Kompagniet ifølge § 74 er fritaget for at erstatte, derimod ikke Omkostninger paa Dispatch. Heller ikke godtgjøres noget Tab ved almindeligt Havari, naar ikke den Del af dette Tab, som for den forsikrede Gjenstand kan falde Kompagniet til Last, overstiger 3 af Hundrede af Forsikringssummen, hvorunder dog ikke indbefattes, hvad der paa Ladningen maatte være forsikret for Handelsforbøl eller for Fragt, Told og andre Udgifter paa Bestemmelsesstedet.

Forefalder flere Havarier, medens den samme Forsikring

vedbarer, beregnes ommeldte Hundredebele for hvert Havari 2. April. for sig, og ligesom partikulært og almindeligt Havari ikke i omhandlede Henseende kunne lægges sammen, saaledes kan heller ikke, naar et Skib gaar ballastet, hvad enten dette er anmeldt for Kompagniet eller ikke, det Beløb, som, hvis Skibet havde haft Ladning inde, vilde være blevet beregnet til almindeligt Havari, sammenregnes med det øvrige Tab.

205. Den, som fordrer Forsikringsgodtgjørelse hos Kompagniet, har behørigen at bevise alle de Omstændigheder, hvorpaa hans Ret til saadan Godtgjørelse beror. I Særdeleshed har han at godtgjøre Interessesen med Hensyn til den forsikrede Gjenstand, at bevise, at Skade, hvad denne Gjenstand angaar, er opstaaet paa den forsikrede Reise ved en saadan Ulykke, mod hvilken er forsikret, og oplyse denne Stades Størrelse.

206. Naar Erstatning fordres hos Kompagniet, skulle forelægges samme alle de Dokumenter, der kunne tjene til at oplyse de Omstændigheder, som ved Bedømmelsen af Kompagniets Forpligtelse kunne komme i Betragtning, saasom Ordrebrev, Fragtbrev, Konnossementer, Faktura over Ladningen, Søprotesten, Søforklaringen, Logbogen, om den forlanges forelagt, optagne Skjøn- og Tarationsforretninger, afholdte Auktionsforretninger, Regninger og Rvitteringer, Kondemnationssalter, Dispachen, som bør være forfattet af de dertil ansatte Personer, hvor flige findes.

Kompagniet vil gjøre sig det til Regel ikkun at fordr de Beviser og Oplysninger, som maa anses aldeles fornødne, for at Kompagniet kan sitre sig mod ubeføiede Fordringer.

207. Den Forsikrede, som fordrer Erstatning hos Kompagniet, skal anmelde, hvilke andre Søforsikringer der maatte være tagne, og hvilken Respondentia- og Bodmerigjæld der maatte være listet med Hensyn til den forsikrede Gjenstand.

208. Er Skaden forarsaget nogen Forsikret af Stip-

2. April. peren, det øvrige Skibsfolk eller andre, skal den skadelidte, forinden han kan indtale Godtgjørelse hos Kompagniet, have anvendt de Midler, som Omstændighederne tillade for at komme til Erstatning hos den skyldige eller af Skibet eller Fragten. Har han, naar Forsikringsgodtgjørelsen udbetales ham, endnu ikke kunnet erholde saadan Erstatning, indtræder Kompagniet, forsaavidt det udbetalte Beløb vedkommer, i hans Ret mod tredie Mand og kan fordre behørig Overdragelse af Fordringen, hvor saadan Overdragelse ifølge Lovgivningens Bestemmelser maatte være fornøden.

209. Gaar en forsikret Gjenstand ved Kjøb og Salg eller paa anden Maade fra den Forsikrede over paa en anden, kan søsænævnte, om han end er forbleven i Besiddelse af Policen, ikke fordre Erstatning hos Kompagniet for nogen Skade, som med Hensyn til Gjenstanden senere maatte lides. Derimod beholder han sin Ret med Hensyn til den tidligere lidte Skade, hvis ikke ogsaa denne Ret er gaaet over paa en anden. Den, til hvem en forsikret Gjenstand gaar over, kan ikke for nogen senere lidt Skade fordre Erstatning hos Kompagniet, med mindre Rettigheden til Forsikringsgodtgjørelse er gaaet over paa ham, forinden saadan Skade skete, da ellers Policen paa Grund af ophørt Interesse er gaaet ud af Kraft med Hensyn til den Del af den forsikrede Hare, som endnu løber, og den først Forsikrede kan kun forvente en Del af Præmien godtgjort efter de almindelige Regler om Ristorno, saafremt han ufortøvet efter Overdragelsen af den forsikrede Gjenstand melder sig derom.

210. Naar alle behørige Beviser og fornødne Oplysninger ere tilveiebragte og forelagte Kompagniet, udbetales Forsikringsgodtgjørelsen i det seneste 2 Maaneder derefter.

211. Forsikringsgodtgjørelse kan af Kompagniet udbetales til Policens Ihændehaver, hvad enten den lyder paa hans Navn eller ikke, medmindre en anden Regel maatte

indeholdes i selve Policen eller være paategnet denne, eller 2. April. der, inden Udbetaling sker, gjøres lovligt Forbud mod Udbetalingen og dette Forbud behørigen forfølges.

212. Den Gjæld, som maatte hæfte paa de forsikrede Gjenstande, er ikke til Hinder for, at Kompagniet kan udbetale Forsikringsgodtgjørelsen til Policens Ihændehaver, medmindre saadan Gjæld anmeldes for Kompagniet før Udbetalingen og Fordringshaveren derefter paa lovlig Raade gjør den Ret gjældende, som han maatte formene at have til at søge Betaling i Forsikringsgodtgjørelsen.

213. Dersom ved Forsikringsgodtgjørelses Udbetaling eller Ristorno Policen træder ud af Kraft, bliver denne at udbetale til Kompagniet; ellers sker, naar noget Beløb udbetales, Bemærkning derom paa Policen.

214. Ved Udbetalingen af Forsikringsgodtgjørelse afdrager Kompagniet, hvad samme maatte have tilgode for Præmien, uden Hensyn til, ved hvem Forsikringen er besørget. Tillige afdrages det Præmiebeløb, som Kompagniet for andre Forsikringer maatte have tilgode hos den, for hvis Regning Forsikringen er tagen ved den Police, ifølge hvilken Godtgjørelsen udbetales, om end denne Police er overdragen til nogen anden, dog bortfalder dette Afdrag med Hensyn til saadanne Forsikringer, som ere afsluttede, efter at Policens Overdragelse maatte være bleven anmeldt for Kompagniet.

215. Al Fordring paa Erstatning i Anledning af Udt Skade falder bort, dersom den Forsikrede ikke i det seneste inden 1½ Aar, hvis Skaden er forefalden i Europa, og ellers inden 3 Aar, disse Tidsrum regne de fra den Tid, Skaden forefaldt, fremkommer med sin endelige Paastand og alle til samme hørende Oplysninger, medmindre der angaaende Marsagen til, at dette ikke inden bemeldte Tids Udløb har kunnet ske, betimeligen meddeles Kompagniet

Sjette Hæfte.

8

2. April. saadan Underretning, at samme sættes i Stand til at iagttage sit Løb.

216. Opstaar nogen Tvistighed mellem Kompagniet og de hos samme Forsikrede, vil Kompagniet ligesom hidtil søge at afgjøre saadan Tvistighed i Mindelighed. Skulde Afgjørelse i Mindelighed ikke være at opnaa, bliver Sagen mod Kompagniet at paadømme ved Kjøbenhavns Særet, medmindre Kompagniet er med den Forsikrede blevet enigt om at lade Sagen paatjende i Overensstemmelse med den ved Raadstueplakat af 11. Mai 1796 bekendtgjorte kongelige Resolution af 29. April samme Aar.

Syvende Kapitel.

Om Groshavari eller almindeligt Havari.

217. Til almindeligt Havari (Groshavari) henhøre al den Skade og alle øvrige Opofferelser, som frivilligen gøres for at undgaa en baade Skib og Ladning truende Fare, saa vel som den Skade, det Tab, og de Omkostninger, der have været forbundne med eller været en umiddelbar Følge af de Foretagender, som ere iværksatte for at undgaa Faren. Denne Grundsætning bliver at anvende i Overensstemmelse med efterstaaende særlige Regler.

Til almindeligt Havari henregnes navnlig:

1. Gods, som udkastes, for at lette Skibet og dermed bringe det af Grund, for at undgaa Forsøgning af Fjender, Barbarester eller Sørovere, for at komme til at standse en Væf, eller i øvrigt til Frelse for Skib og Ladning.
2. Gods og Redskab, der bortskyldes formedelst saadan Udkastrning, og øvrige Skade, som ved samme sker.
3. Skade, som tilføies Skib for at lette Udkastrning eller Forsvar mod Fjender, Barbarester eller Sørovere, for at bringe Vandet til Pumpen eller staffe Styrte-

- fører Afløb, eller som i øvrigt tilføies i Nød til Frelse 2. April, for Skib og Ladning.
4. Kjetting, som frastilles, Ankertoug eller andet Tougværk, Mast, Seil og overhovedet Redskab, som kappes, for at forhindre Skibbrud eller i øvrigt i Nød til Frelse for Skib og Ladning, og lige saa Anker, som ved sliig Foranstaltning tabes, og anden Skade, som derved sker.
 5. Baad, som sættes overbord for at afvende Ulykke fra Skib og Ladning, derimod ikke Baad, som hænger udenbords og opofres.
 6. Skade, som forarsages paa Skib, Mast, Tougværk, Seil eller andet Skibsredskab ved Prangning, foretaget for at fri sig fra en Læger, hvorpaa Skibet virkelig befinder sig, eller undfly Fjender, Barbarester eller Sørovere.
 7. Skade, som Skib lider, naar det i Nød sættes paa Strand for at afvende større Ulykke fra Skib og Ladning, for saa vidt derved kan antages at være slet nogen Opofrelse, og Skade, som tilføies saadant Skib med Redskab, for igjen at gjøre det flot.
 8. Skade, som tilføies Skib og Redskab for at gjøre Skibet flot, naar det ved ulykkelig Hændelse er kommet paa Grund, men igjen kan bringes af, og det derefter fortsætter Rejsen med Gods, eller bringer det Gods, som er forblevet i Skibet, i Sikkerhed i Havn.
 9. Skade eller Opofrelse, som sker for at undgaa Paafeiling eller Paadrivning, for saa vidt Erstatning ikke faas af det Skib, fra hvilket Ulykken bestrygtedes.
 10. Gods, som løses i Baade, Pramme eller andre Fartøier og med dem forgaar eller i Nød fra dem udtafies, naar Skib søger Frelse i Nødhavn, hvor det ikke kan flyde ind, eller Skibet enten er sat paa

2. April.

Strand eller ved Ulykkestilsælde er kommet paa Grund, men igjen kan gjøres flot og det derefter fortsætter Reisen med Gods, eller bringer det Gods, som er forblevet i Skibet, i Sikkerhed i Havn. Ligeledes hører til Groshavari den Skade, som sker formedelt saadan Losning. Derimod erstattes ikke under almindeligt Havari Gods, som forgaar, naar nogen i Fare flygter med det fra Borde, uden at det af Skipperen er besluttet, at det skulde føres bort fra Skibet til dettes og Ladningens Frelse. Gods, som i Nød loses og derved frelses, skal ikke hve Havaribidrag til Eieren af Skibet eller dets Gods, som er forblevet i samme, hvis den befrygtede Ulykke ikke undgaa, men Skibet forgaar.

11. Skade, som tilføies Skib, Redskab eller Ladning af Fjender, Barbarester eller Sørøvere under Forsvar mod dem eller paa Flugten, og Ammunition, som forbruges under saadant Forsvar.
12. Gods eller Pengebeløb, hvormed Skipperen frigjør Skib og Ladning for videre Anholdelse eller Bold af Fjender, Barbarester eller Sørøvere; derimod ikke Opofrelse, som saaledes gjøres til Frelse blot for en enkelt Gjenstand, og ei heller Gods, som borttages af Fjender, Barbarester eller Sørøvere, uden at Skipperen har anvist det for at frigjøre Skib og Ladning.
13. Skade, som frivilligen gjøres, for at undgaa Ild, eller for at faa en opkommen Ild slukket, derimod ikke den Skade, som selve Ilden bevirker.
14. Fragt, som tabes for det Gods, der ublastes, paa anden Maade opofres til Frelse for Skib og Ladning, eller i øvrigt fortabes som Følge af de til saadan Frelse sigtende Foranstaltninger, dog, hvis Skibet ikke kan fortsætte Reisen til Bestemmelsesstedet, ikkun

Fragten indtil det Sted, hvor Reisen ender. Fra 2. April. Beløbet af den tabte Fragt drages de Udgifter, som for samme maatte bespares.

15. Alle nødvendige Omkostninger, der havees for at frelse et Skib og Ladning, eller som Følge af de til sig Frelse trufne Foranstaltninger, navnlig:
- a. Lodspenge, Fyrsagift, Karantæneomkostninger og andre Udgifter, som havees for at faa Skib og Ladning bragt i Sikkerhed i Nødhavn.
 - b. Omkostninger for Skib og Ladning paa Grund af et midlertidigt nødvendigt Ophold i Nødhavnen, saasom Havnepenge, Omkostninger paa Ladningens Udlosning og Gjenindladning, Pakhusleie eller Pladsleie for Ladningen, billige Udgifter til Løn og Underholdning for Skipperen og de øvrige Skibsfolk, og lige saa Lodspenge for Skibets Udlosning af Nødhavn. Derimod godtgjøres ikke under almindeligt Havari: Omkostninger i Nødhavn, foraarfagede ved unødvendigt Ophold af Reisen; den Forøgelse af Udgifter til Løn og Underholdning for Skipper og øvrige Skibsfolk, som bevirkes derved, at Opholdet i Nødhavn forlænges formedelt Bindsille, Modvind, Storm eller Is; Løn til Skipper og øvrige Skibsfolk, naar Lønnen er saaledes bestemt, at den ikke forsøges ved Opholdet i Nødhavn; Udgifter til Løn og Underholdning for Skipper og øvrige Skibsfolk paa Bestemmelsesstedet, om Skibet end kommer dertil med Havari; Omkostninger, som paa dette Sted eller i Nødhavn havees for at forhindre Bedærvelse af Ladningen.
 - c. Omkostninger paa at bringe Skibet af Grund i de under Nr. 7 og 8 omhandlede Tilfælde og Omkostninger paa Ladningens Losning og Gjen-

2. April.

- indbudning under de under Nr. 10 nævnte Omstændigheder, naar Skibet er landsat eller ved Ulykkestilsælde er kommet paa Grund.
- d. Lods penge, som, naar Skibet er forsat ind mellem Skjer eller Grunde, betales for igjen at bringe det i frit Farvand.
- e. Omkostninger paa Konvoi, naar saadan af Skipperen under Reisen paa Grund af særegne indtrufne Omstændigheder er eragtet fornøden til Sikkerhed for Skib og Ladning.
- f. Omkostninger, forarsagede ved Ophold i Havn, naar Fjender, Barbarester eller Sørøvere ere komne i Nærheden og Skibet desaar sag ikke kan udløbe uden øiensynlig Fare for at anholdes.
- g. Helbredelsesomkostninger og Udgifter til Underholdning, medens Lægebehandling varer, for Skibsfolk, som ere komne til Skade ved Forsvar mod Fjender, Barbarester eller Sørøvere eller ved Udfastning i Nød til Frelse for Skib og Ladning, Begravelsesomkostninger for de Skibsfolk, som under disse Omstændigheder omkomme og den Forsøgelse af Lø:, som bevirkes derved, at andre Folk maa antages i Stedet for de Saarede eller Døde.
- h. Omkostninger, som ere forbundne med Tilbageerobring eller Tilbagefordring af røvet, erobret eller opbragt Skib og Ladning, og Udgifter til Løn og Underholdning for opbragt Skipper og Skibsfolk, medens Sagen angaaende Tilbagefordringen af Skib og Ladning behandles; dog for saa vidt Mandstabet eller en Del af samme kunde have været afflediget, bortfalder Tabfordeling for de Udgifter, som derved kunne have været besparede. Derimod høre ikke til almindeligt Havari Omkostninger af ovennævnte Bestaffenhed, som

haves til Bedste blot for en enkelt Gjenstand og 2. April. ikke til Frelse baade for Skib og Ladning.

- i. Udgifter til Løn og Underholdning for Skipper og øvrige Stibsfolk samt andre Omkostninger for Skib og Ladning, naar efter Rejsens Begyndelse Skibet belægges med Embargo eller paa anden Maade anholdes af nogen Regjering, dog kun saafremt Skibet igjen frigives og kommer til at fortsætte Rejsen med Ladningen, og dersom Mandstabet eller en Del af samme kunde have været afflediget, bortfalder Tabfordeling for de Omkostninger, som derved kunde have været besparede.
- k. Omkostninger og Tab, som have været fo:bundne med at tilveiebringe de nødvendige Penge, som behøves paa Grund af et almindeligt Havari, navnligent Renter af Laan, Bodmeripræmie, saafremt de fornødne Penge ikke have været at erholde paa billigere Billaar end paa Bodmeri, og Tab ved Salg af Gods, som i Nødhavn afhændes i ovennævnte Viemed.
- l. Omkostninger paa Havariets Dvgjørelse og Beregning.

219. I Beregning under almindeligt Havari kommer ikke den Skade, som sker ved en uhykkelig Hændelse, endog om denne indtræffer under de Foranstaltninger, som iværksettes til Frelse for Skib og Ladning, naar den dog ikke kan anses som en umiddelbar Følge af disse Foranstaltninger. Naar derfor under Udkastning, eller medens Skibet iøvrigt er i Nød, en Mast brækkes af Storm, eller Baaden, som er fastsurret indenbords, sønderslaaes af Søen og det bliver nødvendigt for at afvende den Fare, som derved maatte opstaa for Skib og Ladning, at bortklappe Masten eller sætte Baaden overbord, kommer alene den Værdi, som

2. April. Masten eller Baaden har beholdt, efter at være bruffen eller sønderflaaet, i Havariberegningen.

Heller ikke hører under almindeligt Havari den Skade, som frivilligen gjøres, eller de Omkostninger, som havees, til Frelse for Skibet alene eller for Ladningen alene eller i hvilket som helst andet Viemed end til Frelse baade for Skib og Ladning, og lige saa libet Skade og Tab, der alene kunne betragtes som en middelbar eller tilfældig Følge af de til sliig Frelse sigtende Foranstaltninger, saasom Skade eller Tab ved Tyveri, Ild eller anden ulykkelig Hændelse i Nødhavn, Ladningens Bedærvelse paa Grund af dens egen indvortes Bestaaffenhed, om end Ophold af Reisen ved Skibets Indløben i Nødhavn eller paa anden Maade som Følge af den fælles Fare har bidraget til samme, Handelsfordel, som tabes formedelst Ophold af Reisen.

220. Den Skade, det Tab og de Omkostninger, som ere fælles for et almindeligt og for et partikulært Havari, blive i passende Forhold at fordele mellem begge disse Arter af Havari.

221. Naar Gods, som er ladet paa Dækket, i Skibsbaaden eller andensteds over Dækket, eller som ulovligen er indtaget uden Skipperens Vidende eller af denne mod en Befragters Ret, i Nød udkastes til Frelse for Skib og Ladning, eller i øvrigt med Hensyn til samme Skade eller Tab lides paa saadan Maade, som ellers begrunder Havariberegning, kan Eieren ikke fordræ sit Tab optaget i Havariberegningen, uagtet han, hvis saadant Gods frelles under et til almindeligt Havari hørende Tilfælde, maa give forholdsmeessigt Havaribidrag for samme. Heller ikke erstattes under Groshavari saadant Skibsredskab, som bør have Plads under Dækket, men har været i Skibsbaaden eller andensteds over Dækket og fortabes ved Udkastning eller andre Foranstaltninger til Skibets og Ladningens Frelse.

222. Derfom den Nød, som gjør Foranstaltninger til

Frelse for Skib og Ladning nødvendige, kan tilregnes Rederen 2. April. eller er forarsaget ved Skipperens Svig eller Forseelse, kan Rederen ikke fordre Havarisfordeling for den derved bevirkede Skade, og lige saa lidet kan Eieren af Ladning, naar Nøden bliver ham at tilregne, fordre Havarisfordeling for Skade med Hensyn til sit Gods.

223. Har Skipperen forsættligen forarsaget Skade for Skib eller Ladning, uden at det kan antages, at han har staaet i den Formening, at Skaden var en nødvendig Opoffrelse til Frelse for Skib og Ladning, da hører Tilfældet ikke til Groshavari.

224. Naar det efter Omstændighederne maa antages, at Skipperen feilagtigen har staaet i den Formening, at en Nød var forhaanden, som gjorde Opoffrelse til Frelse for Skib og Ladning nødvendig, men han i saa Henseende har gjort sig skyldig i en Forseelse, eller han i virkelig Nød har ved sin Forseelse forsøgt Skaden, udelukkes Rederen fra at kunne fordre Tabfordeling for den derved bevirkede Skade.

225. Dersom den befrygtede Ulykke ikke undgaas ved de gjorte Opoffrelser, men Skib og Ladning dog ikke ganske fortabes, skal det, som af samme frelses, bidrage efter Billighed til at erstatte det opoffrede, for saa vidt det maa anses for vist eller i det mindste sandsynligt, at noget af samme vilde være blevet frelst, hvis det ikke var blevet opoffret, hvorimod saadan Tabfordeling falder bort, naar det maa anses for vist, at det opoffrede aldeles vilde have gaaet tabt ved den indtrufne Ulykke. Naar saaledes Ladning udkastes for at forhindre Stranding eller Anholdelse af Fjenden, uden at dog saadan Ulykke undgaas, men noget af den øvrige Ladning eller Skib hjærges, fritjæbes, frigives eller paa anden Maade frelses, vil det frelste i Medfør af ovenstaaende Regel ordentligvis komme til at give et billigt Bidrag til Erstatning af det udkastede Gods. Hvis derimod Skade tilføies Skibet for at undgaa Anholdelse af Fjenden,

2. April. uden at dette dog lykkes, og Skibet bliver prisbømt, bliver den Skibet tilføiede Skade ikke at erstatte af Ladningen, om denne frigives eller paa anden Maade frelses.

226. Dersom Frelse for Skib med Ladning slet ikke lader sig opnaa ved den Skade, som tilføies Skibet, saasom naar Mast kappes for at forhindre et Skibbrud, som ikke længere lader sig undgaa, eller for at bringe et Skib af Grund, uagtet det ikke kan gøres flot, finder ingen Ladfordeling Sted for sliq Skade paa Skibet, om det end er muligt, at det opoffrede kunde være blevet frelst, hvis det ikke var blevet opofret.

227. Formener Skipperen, at en Fare er forhaanden, som lader befrygte Tab for Skib og Ladning, har han, naar Omstændighederne tillade det, at raadsføre sig med de fornemste af Skibets Besætning desangaaende og om de Foranstaltninger, som hensigtsmæssigt kunne anvendes for at undgaa Faren eller formindste Tabet. Er Ladningens Eier eller nogen paa hans Vegne ombord paa Skibet, bør i lige Maade hans Mening i ommeldte Henseender indhentes. De saaledes ytrede Meninger bør snarest muligt indføres i Logbogen, ligesom de bør optages i den Søforklaring, som angaaende Havaritilfældet erhverves.

228. Ligesom Skipperen i ethvert Havaritilfælde bør paase, at Tabet bliver saa lidet som muligt, saaledes bør han i Særdeleshed, naar Udkastning eragtes nødvendig, saa vidt muligt drage Omsoy for, at de tungeste og mindst kostbare Varer udkastes fremfor de lettere og kostbarere.

Saa vidt Omstændighederne tillade det, bør i Logbogen indføres Fortegnelse over alt det Gods, som udkastes og Forklaring angaaende al anden Skade, som sker.

229. Den til almindeligt Havari hørende Skade paa Skib med Tilbehør bliver, naar det istandsættes, at beregne til, hvad Istandsættelsen eller Anskaffelsen af nyt kostet, dog med de i § 181 bestemte Afdrag for Forstjellen

mellem gammelt og nyt og af det Beløb, som indkommer 2. April. ved Salget af de ubrugelige til Skibet hørende Ting, i Stedet for hvilke nye ere anskaffede.

Derfom Skibet efter Groshavaritilsældet ved at strande eller paa anden Maade faar en saa betydelig Skade, at det ikke kan istandsættes, eller aldeles fortabes, bliver den Skibet tilføjede, til Groshavari hørende, Skade ifkun da erstattet ved Groshavarifordeling, naar Skaden kan antages, den senere Ulykke uagtet, endnu at medføre Tab for Eieren, og i saa Fald med Beløbet af dette Tab.

230. Det til fælles Bedste udkastede eller paa anden Maade opofrede eller fortabte Gods godtgjøres under almindeligt Havari efter Værdien paa Bestemmelsesstedet ved Skibets Ankomst, eller, dersom det øvrige Gods ikke naar frem dertil, efter Værdien paa det Sted, hvor Reisen ender og det færeste Gods losses eller hjærges, i begge Tilfælde med Fradrag af den Fragt, Told og andre Omkostninger, som, hvis Godsset ikke var blevet opofret, vilde have været at udrede for samme paa anførte Sted, efter hvis Priser Tabet beregnes. Kan ingen Værdi udfindes paa ommeldte Sted for det tabte Gods, antages det der at have haft samme Værdi som paa Afgangstedet.

231. Kan det tilstrækkeligen oplyses, at det opofrede eller fortabte Gods alt tidligere paa Reisen havde lidt en Bestadigelse ved Søstyrtning, indvortes Bedærvelse eller paa anden Maade, bliver Beløbet af saadan Bestadigelse at afdrage i den Værdi, som efter § 230 skal godtgjøres.

232. Ere Varer beskadede som Følge af et almindeligt Havari, godtgjøres den Nettoindtægt, som disse Varer paa Bestemmelsesstedet eller andet Sted, hvor Reisen med Hensyn til det beholdne Gods ender, kunde have givet i den Tilstand, hvori de vare umiddelbart før Havariet, med Fradrag af Nettoværdien i Tilstanden efter Bestadigelsen. Dersom Varerne senere ved Stranding eller anden Ulykke

2. April. ødelægges eller fortabes, bliver den til Groshavari hørende Skade ikkun da erstattet ved Groshavarifordeling, naar Skaden kan autages, den senere Ulykke uagtet, endnu at medføre Tab for Eieren, og i saa Fald med Beløbet af dette Tab.

233. Skade og Tab, som henhøre under almindeligt Havari, fordeles paa Skib med Tilbehør, Fragt og Ladning efter disse Gjenstandes Værdi, men ikke paa nogen anden Gjenstand.

234. For Skib med Tilbehør beregnes det Beløb, hvorpaa Groshavaritabet skal fordeles, efter Værdien, som Skibet havde, da Reisen begyndte, med Fradrag af det partikulære Havari, som det har lidt paa Reisen. Er Skibet istandsat underveis og derefter forefalder et almindeligt Havari, bliver, hvad Tabfordeling for dette angaar, fra Værdien ved Reises Begyndelse ikkun at fradrage Beløbet af det partikulære Havari, som er lidt efter Istandsættelsen. Er Skibet ei alene istandsat med Hensyn til Skade, som maatte være lidt paa Reisen, men det ogsaa har modtaget Forbedringer, bidrager det til efterfølgende Groshavarier med den høiere Værdi, som det har faaet, dog med Fradrag af Beløbet af det efter Forbedringen lidte partikulære Havari.

235. Bliver det nødvendigt at sælge Skibet formedelst lidt Skade, bidrager for Skibet til det almindelige Havari Nettoudbyttet af det solgte Skib og Tilbehør med Tillæg af Beløbet af den Skibets Skade, som skal godtgjøres i Havari-beregningen og tillige deltage i Tabet.

236. Det Beløb, hvormed Fragten skal deltage i Havaritabet, er, hvis Havaritilsældet eller anden Ulykke ikke er til Hinder for, at Reisen kan fortsættes, Summen af den Fragt, som har været betinget for alt det Gods, der befandtes i Skibet, den Gang Havaritilsældet indtraf, altsaa baade for det færdige og det opofrede Gods, samt endvidere for det Gods, som Skipperen tidligere paa Reisen maatte have

fulgt for at tilveiebringe nødvendige Penge til Reisens 2. April. Fortsættelse. Kan Reisen derimod ikke fuldendes og paa Grund deraf Fragt ogsaa tabes for det frelste Gods, bidrager Fragten til Groshavaritabet ifkun med det Beløb, som for ovenmeldte Gods kan anses fortjent i Fragt indtil det Sted, hvor Reisen saaledes ender. I begge Tilfælde affortes i Beløbet $\frac{1}{3}$ af samme for tilbagestaaende Hyre og andre Udgifter, og ligeledes afdrages den Fragt, der maatte tabes paa Grund af et partikulært Havari, som Ladningen har lidt.

Er ikke bestemt nogen særlig Fragt for Reisen til det i Skibet værende Godses Løseplads, men Fragt er betinget under et for Udreise og Hjemreise eller i øvrigt for flere Reiser, fordeles Havariet paa en saa stor Del af den samlede Fragt, som forholdsmæssigen kan anses fortjent for Reisen til ommeldte Løseplads eller til det Sted, hvor Reisen ender.

Har Rederen Varer i Skibet, bliver for dem et passende Beløb at beregne som Fragt.

237. For Ladning bestemmes det Beløb, hvorpaa Havaritabet skal fordeles, efter Værdien paa Afgangstedet ved Afsladningen med Tillæg af alle Omkostninger til ombord, dog ikke Forsikringspræmien. Have imidlertid Varerne tabt en Del af Værdien paa Reisen ved en Bestadigelse, som ikke hører under almindeligt Havari, eller Omkostninger, der ikke høre til saadant Havari, ere anvendte til deres Frelse, bliver Beløbet af denne Skade eller disse Omkostninger at afdrage i fornævnte Værdi.

238. Maa Varer enten bortfælges formedelt lidt Bestadigelse, eller bliver det paa Grund af anden Ulykke nødvendigt at sælge dem paa et andet Sted end Bestemmelsesstedet, bidrager for samme til det almindelige Havari Nettoudbyttet af det solgte med Tillæg af Beløbet af den

2. April. Varernes Skade, som skal godtgjøres i Havariberegningen og tillige deltage i Tabet.

239. Beløbet for Ladningen bestemmes efter Værdien af alt det Gods, som befandtes i Skibet, den Gang Havariltilfældet indtraf, altsaa baade det opofrede og frelste, samt endvidere af det Gods, som Skipperen tidligere paa Reisen maatte have solgt for at tilveiebringe nødvendige Penge til Reizens Fortsættelse; dog dersom senere paa Reisen en Del af Ladningen tabes ved et partikulært Havari, deltager det saaledes tabte Gods ikke i det almindelige Havari.

240. Har en Afslader i Konnossementet eller i øvrigt for Skipperen angivet sit Gods at være af højere Værdi, end det virkeligen er, og det frelses, deltager det i Tabfordelingen med den opgivne Værdi. For saa vidt det derimod opofres, erstattes det ifkun efter den virkelige Værdi og bidrager med denne til Havariet.

Er Godset angivet at være af ringere Værdi, end det virkeligen er, og det i Nød opofres, godtgjøres Tabet alene efter den opgivne Værdi og med denne bidrager Godset til Havariet. For saa vidt det derimod frelses, deltager det i Havaritabet med den virkelige Værdi.

241. Dersom paa Reisen forefalder flere Groshavarier, skulle den Fragt og det Gods, som paa Grund af et foregaaende Havari godtgjøres i Havariberegningen, ogsaa deltage i de senere almindelige Havarier, og ligeledes skulle den Fragt og det Gods, som paa Grund af et saadant senere Havari godtgjøres, deltage i de foregaaende almindelige Havarier.

242. Tritagne for at bidrage til almindeligt Havari ere følgende Gjenstande: Levnetsmidler og Ammunition, bestemte til Brug under Reisen, Skibsfolkernes Føring, Skibsfolkernes og øvrige paa Skibet værende Personers Klæder og andre Reisefornødenheder samt hvad de bære hos sig

Derimod blive disse Gjenstande godtgjorte i Havariberegningen, hvis de opofres eller bestadiges til Frelse for Skib og Ladning. 2. April.

243. Er et Skib blevet istandsat paa Reisen for en Skade, som skal godtgjøres under almindeligt Havari, eller i øvrigt Udgifter ere afholdte, som henhøre til saadant Havari, kan Rei til Erstatning for slige allerede afholdte Udgifter, for saa vidt de ikke ere blevne dækkede med Bodmerilaan, ikke falde bort eller formindstes derved, at de Gjenstande, for hvis Skyld de ere afholdte, senere maatte fortabes eller lide nogen Skade. Derfor skulle Omkostningerne paa Istandsættelsen og de øvrige allerede afholdte Udgifter af ommeldte Bestaffenhed bæres af Skib, Fragt og Ladning, uden at Hensyn tages til senere Tab eller Skade, som, hvad disse Gjenstande angaar, maatte lides paa den følgende Del af Reisen; men isørigt bestemmes den Værdi, hvorpaa de afholdte Udgifter skulle fordeles, efter de foregaaende Regler.

244. Har den Ladning, som Skibet fører, forskjellige Bestemmelsessteder, skal den Del af Ladningen, som er kommen til sit Bestemmelsessted, ikke deltage i de Groshavaries, som maatte forefalde paa den følgende Del af Skibets Reise.

245. Dersom Gods, som i Nød kastes overbord til Frelse for Skib og Ladning eller i øvrigt fortabes som Følge af de til slig Frelse sigtende Foranstaltninger, senere frelses for Eieren, godtgjøres alene den Skade, som det har lidt, tilligemed Omkostningerne paa dets Frelse i Havariberegningen. Har i denne ikke kunnet tages Hensyn til saadan Frelse, kommer den Værdi, som Godset endnu har med Fradrag af Omkostningerne paa dets Frelse, alle dem tilgode, som have bidraget til Tabfordelingen, der iblandt ogsaa Eieren af det saaledes frelste Gods, og i samme Forhold, hvori deres Bidrag ere bestemte.

2. April. 246. Angaaende alle de Omstændigheder, som staa i Forbindelse med Havariet, har Skipperen at tilvebringe tilstrækkeligt Bevis. I Særdeleshed har han at iagttage de samme Forfrister, som indeholdes i § 166, og med Hensyn til Skade, som Skib eller Gods har lidt, har han at erhverve lovlige Skjøn- og Taxationsforretninger.

Hvilken Ladning Skibet har havt inde og Beløbet af den Fragt, som har været betinget, ophyses i Almindelighed ved Fragtbrev eller Konnossementer, men dog kunne ogsaa andre nøiagtige Beviser i saa Henseende komme i Betragtning.

2. April Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Odense Amt) ang. Indflydelsen af terminus executionis med Hensyn til Berettigelsen til efter en Edsdom at udtage Stævning til Edeus Afkæggelse.

Med Hensyn til at Tjenestekarl N. N. af N. N., der ved en inden Odense Herreds Politiret den 27. Oktober f. A. affagt Dom blev tilpligtet enten ved Ed at fralægge sig Paterniteten til et af N. N. født uægte Barn eller at svare Underholdningsbidrag til bemeldte Barn, og som senere, da, efter Udløbet af terminus executionis og fatalia appellationis, hverken Edsstævning var udtaget eller Appel iværksat, ved Amtets Resolution af 28. November blev paalagt at udrede Alimentationsbidrag, desuagtet efter Stævning af 6. December af vedkommende Dommer er bleven admitteret til at aflægge Ede. har Amtet i Skrivelse af 23. Februar d. A. henstillet til Justitsministeriet, om der maatte være Grund til, ved at meddele N. N. fri Proces, at søge prøvet ved høiere Ret, om Underdommeren har været beføjet til at tilstede Edeus Afkæggelse efter den saa sent udtagne Stævning.

I denne Anledning skulde jeg tjenstligst meddele, at, 2. April. da det af Domstolene er antaget, at den, hvem en Edsdom er overgaaet, kan stævne til Edens Afslæggelse og Eden af Dommeren modtages, uagtet den ved Dommen forelagte Termin er udløben, ja endog uagtet Edsdommens fatalia appellationis ere forløbne, saa længe indtil Execution ikke blot er rekvireret men virkelig paabegyndt, kan jeg ikke i nærværende Tilfælde, hvor ikke blot ikke er foretaget Udpantning for noget Bidrag, men Resolutionen end ikke ses at være bleven forkyndt for paagjældende, finde mig foranlediget til at tilstaa Barnemoderen fri Proces til at appellere Edsagen.

For saa vidt Amtet derhos har ønsket at erfare Ministeriets Mening om, hvorledes Amtet har at forholde sig i Tilfælde som det omhandlede, skulde jeg lige tjenstligst tilføje, at jeg antager, at den brugte Fremgangsmaade fremdeles bør iagttages, saa at Alimentationsresolution bliver at udfærdige, saa snart Indberetning er modtagen om, at Sagen er afgjort ved Edsdom, og at paagjældende, uagtet Dommen er forkyndt for ham, ikke inden Udløbet af den i Dommen bestemte Frist har udtaget Stævning til Edens Afslæggelse. Spørgsmaalet, om han ikke desto mindre senere kan udtage Stævning og rettelig stedes til at aflægge Eden, afhænger af Omstændigheder, paa hvilke Amtet ingen Indflydelse kan have, og henhører under Domstolenes Afgjørelse. Derimod bør Amtet paase, at den udfærdigede Alimentationsresolution strax bliver forkyndt for paagjældende og tilfallet Barnemoderen, for at hun, hvis Underholdningsbidraget ikke frivillig betales, ved betimelig at lade foretage Udpantning kan forhindre, at Eden, saaledes som in casu har været Tilfældet, kan aflægges lang Tid efter Udløbet af terminus executionis.

5. April. Lov om fremmede Toders Afgang til at op-
holde sig her i Riget. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 3.

6. April. Lov ang. Forandringer i de gjældende Bestem-
melser om Afgang af Hartkorn for Grundstykker,
som indtages til Hoved- eller mindre Landeveie.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 3.

6. April. Lov om Forlængelse af den Bestyrelsen for
det Thorvaldsenske Museum meddelte Eneret til
at besørge Afstøbninger af Thorvaldsens plastiske
Arbejder forfærdigede m. v. (Indenrigsmini-
steriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen
har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende
Lov: Den i Henhold til Forordningen af 13. December
1837 Thorvaldsens Museum ved allerh. Bevilling af 12.
Februar 1840 meddelte Eneret, til i 10 Aar at besørge
Afstøbninger af Thorvaldsens plastiske Arbejder forfærdigede
og til at lade dem forhandle til Indtægt for Museet, for-
nyes herved for et Tidsrum af 10 Aar fra denne Lovs
Bekjendtgjørelse at regne.

19. April. Lov ang. en Nedsættelse af Gebyrerne ved Kjøben-
havns Soret m. m. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 4.

Lov om den svævende Statsgjæld. (Finans-19. April.
ministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. I Henseende til Modtagelse til Forrentning i Statskassen, Rente og Opsigelse af Umyndiges og offentlige Stiftellers Midler, af Skistemidler og af Embedskautioner har det sit Forblivende ved de derom gjældende Bestemmelser, indtil den 31. Marts 1852.

2. For Sparekasser og lignende Instituter, saa vel som for Enkeltmand, naar det skjønnes tjenligt til at fremme Selveiendoms Udbredelse eller andet almennyttigt Foretagende, er Finansministeriet indtil den 31. Marts 1852 bemyndiget til at modtage Penge til Forrentning i Statskassen, mod saadan Rente, dog ikke over 4 pCt. aarlig, og under saadanne Opsigelses- og andre Bilkkaar, som af bemeldte Ministerium fastsættes.

Lov ang. Ophævelse af den Skolelærerne paa^{23.} April.
Landet paahvilende Afgift under Navn af Degne-
penzion. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 4.

Lov, der fastsætter, at de tidligere i visse Til-^{25.} April.
fælde befalede Bekjendtgjørelser i den altonaiske
Mercur, de hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs
skulle bortfalde. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 5.

28. April. Lov, hvorved den jorddrotlige Skiftejurisdiktion og Overformyndrimestyrelse, samt den Godseierne med flere paalagte Bestyrelse af Lægdsvæsenet ophæves. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 5.

3. Mai. Justitsmin. Cirf. (til samtlige Amtmænd) ang., at Lov af 25. April 1850 ikke har hævet de i Konventioner med fremmede Regjeringer grundede Bestemmelser om Strandingeres Bekjendtgjørelse i fremmede Aviser.

I Følge Lov af 25. f. M. skal i de Tilfælde, hvor Proklamata, Stævninger og andre offentlige Bekjendtgjørelser, som udstedes her i Riget, skulde, før Plakaten af 21. August 1848, indføres i den altonaiske Merkur eller i en hamburgsk Avis eller kundgjøres paa Hamborgs Børs, denne Publikationsmaade bortfalde, saa at deslige Bekjendtgjørelser, naar de ere indførte i den Berlingske politiske Avertissementstidende samt i Adressefontoirets Efterretninger eller vedkommende Stiftsavis, skulle, efter det befalede Barfels Udløb, have samme Virkning, som om Kundgjørelsen tillige var stet paa en af de først nævnte Maader.

Da det imidlertid ikke kan være denne Lovs Hensigt at ophæve de traktatmæssige Forpligtelser, der i Henseende til Bekjendtgjørelser i udenlandske Aviser maatte bestaa i Følge Konventioner med andre Staters Regjeringer, finder jeg mig foranlediget til, i Henhold til Bestemmelsen i Traktaten af 17. Juni 1818 § 25, at opfordre (Lit.) om behagelig for det Dem anbetroede Amts Vedkommende at

ville paase, at der, naar et Skib indstrander paa de danske 3. Mai. Kyster, uden at Eierens Navn vides, bliver, ved Siden af de forestrevne Bekjendtgjørelser i de danske Aviser, endvidere i det hamborgske Blad „Børsenhalle“ 3 Gange efter hinanden indrykket en Kundgjørelse desangaaende, indeholdende en Beskrivelse over det forulykkede Skib, hvorhos det bliver at iagttage, at der først, naar en saadan Bekjendtgjørelse i eet Aar er forbleven uden Virkning, kan disponeres over det strandede Skib efter Landets Love.

Bekjendtgjør. aug. en forandret Inddeling af 13. Mai. det akademiske Aar ved Kjøbenhavns Universitet*).
(Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 6. d. M. allern. at approbere følgende Bestemmelser om en forandret Inddeling af det akademiske Aar ved Kjøbenhavns Universitet og den polytekniske Lærestanstalt.

1. Det akademiske Aar ved Kjøbenhavns Universitet ligesom og ved den polytekniske Lærestanstalt begynder hvert Kalenderaars 23. August og slutes det følgende Kalenderaars 22. August.

*) Med Hensyn til at denne Bekjendtgjørelse samt tvende andre under f. D. udgaaede Bekjendtgjørelser — om en Undervisningsplan og Examensbestemmelser for de lærde Skoler i Danmark og om Ophevelse af den hidtilværende Examen artium ved Kjøbenhavns Universitet og om den fremtidige Modenhedsprøve for dem, der efter Forberedelse i private Skoler eller af Privatlærere ville indskrives ved Universitetet — ikke vare forelagte Rigsdagen som Lovudkast, rettedes i Rigsdagens 1. Session en Forespørgsel til Kultusministeren, se Folkethingstidende 1850 pag. 7073—85.

13. Mai. Det deler sig i tvende Hovedafdelinger (Halvaar, Semestre), den første fra 23. August til 31. Januar, den anden fra 1. Februar til 22. August, af hvilke enhver indbefatter en Forelæsnings- og en Examenstid foruden Ferierne.

2. Den almindelige Forelæsningsstid ved Universitetet ligesom og ved den polytekniske Lærestanstalt er i det første Halvaar fra 23. August til 22. December og i det andet fra 1. Februar til 9. Juni, de her nævnte Dage medregnede, dog med den nærmere nedenfor i § 4 ommeldte Undtagelse. Docenterne i Botaniken overlades det at fordele den her foreskrevne Forelæsningsstid paa de forskjellige Forelæsningskursus efter Gjenstandens Løb og i det hele at træffe saadan Overenskomst med deres Tilhørere om Tidens Benyttelse, som deres Fags særegne Natur kræver, ligesom det ogsaa overlades til de Professorer, som kunne og ønske det, at fortsætte deres Forelæsninger under Examenstiden.

3. Ferierne ere de tvende større, Juleferien fra 23. December til 6. Januar, og Sommerferien fra 10. Juli til 22. August, samt Paaskeferien fra Onsdagen før til Tirsdagen efter Paaskefesten, og Pinseferien fra Lørdagen før til Tirsdagen efter Pinse, alle her nævnte Dage medregnede.

4. Examinerne, af hvilke ingen bliver at afholde mere end to Gange om Aaret, skulle i det første akademiske Halvaar afholdes imellem 7. og 31. Januar og i det andet imellem 10. Juni og 9. Juli, alle de nævnte Dage medregnede, dog at ved de større Examina, hvis mundtlige Del vil medtage hele denne Tid, den skriftlige Examen kan afholdes inden Forelæsnningernes Ophør, men uden at disse derved afbrydes.

Derfor saa mange skulde anmeldte sig til Examen, at 13. Mai. det kan forudses, at samme i Januar Maaned ikke kan tilendebringes inden den nævnte Tid, da Forelæsningerne i det andet akademiske Halvaar skulle begynde, skal det være det vedkommende Fakultet tilladt at udsætte Forelæsningernes Begyndelse nogle Dage efter Examens Tilendebringelse, men det har da inden 1. Februar at gjøre Indberetning til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet saa vel om Dagene, paa hvilke Examen sluttes og Forelæsningerne begynde, som om Aarsagerne til Overstridelsen af den anordnede Tid.

Fra de her forefrevne Regler undtages alene:

- den lægevidenskabelige Forberedelsesexamens botaniske Del, hvilken bliver særligen at afholde i Oktober Maaned, hvorimod dens kemiske og zoologiske Del henlægges til de almindelige Examenstider;
- den botaniske Prøve for Farmaceuter, for hvilken samme Regel skal gjælde;
- den lægevidenskabelige Embedsexamens Prøver i praktisk og pathologisk Anatomi og Operationer, hvilke for dem, som ville underkaste sig Examen om Sommeren, blive særskilt at afholde i Ugen efter Paaske.

5.

6. Universitetets Rektor ligesom ogsaa Fakulteternes Dekaner tiltræde deres Poster, som hidtil Rektor, ved den Fest, der i Anledning af Reformationens Indførelse aarligen holdes ved Universitetet.

For Dekanatskiftet iværksettes denne Forandring saaledes, at de Dekaner, som have overtaget deres Embeder ved Begyndelsen af Kalenderaaaret 1852, samtlige fratræde dem ved Reformationensfesten i samme Aar.

13. Mai. 7. De akademiske Stipendier, der hidtil ere bortgivne om Foraaret og Efteraaret, navnlig Kommunitets- og Regensstipendiet, bortgives fra den Tid, da den nye Inddeling af det akademiske Aar indtræder, i den første Maa-
ned af ethvert af de halvårlige Kursus saaledes, at Stipendiet regnes fra Begyndelsen af ethvert af disse. ...
.....
15. Mai. Lov om Krigsstat *). (Finansministeriet.)
15. Mai. Lov ang. Ligningen af adskillige Statter, samt angaaende Eftergivelse i Landskattens Beløb af Forder og Liender for Aaret 1850 **). (Finansministeriet.)
16. Mai. Patent, hvorved den ved allerh. Reskript af 23. September 1848 bebudede Forsamling i Island

*) Denne Lovs Bestemmelser ere i Hovedsagen de samme, som indeholdes i Forordningen af 5. Juni 1848. Se Departementstidende for 1850 pag. 415 - 420.

**) Da et Rigsbagen forelagt Lovforslag om Sammen-
dragning af flere ældre Statter m. v. — jfr. Lov
20. Juni 1850 — ikke kunde gives Anvendelse før
fra 1. Januar 1851, giver denne Lov Regler for,
hvorledes de til Sammendragning foreslaede Statter
— Bidrag til Anskaffelse af Furage, Marskpenge
for Landsoldaterne, kongl. Tjenestereiser og Omkost-
ningerne ved Straffeanstalterne — skulde være at ud-
skrive i 1850, væsentlig i Overensstemmelse med de
hidtil gjældende Regler.

**Sammentaldes til Møde i 1851. (Indenrigsmini- 16. Mai.
steriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have allern. besluttet, at den i Bort Restrikt af 23. September 1848 til Stiftamtmanden over Island bebudede Forsamling paa Island skal træde sammen den 4. Juli 1851. Vel havde det været Bort Dnske, at Forsamlingen kunde have fundet Sted allerede i indeværende Aar, men af Hensyn til Forhold, som derved maa komme i Betragtning, have Vi dog maattet anse dette for mindre betimeligt.

Idet Vi, i Henhold til Loven af 28. September 1849 § 21, kundgjøre dette for samtlige Bore kjære og tro Underfaatter i Island, befale Vi saa vel de af Os udnævnte, som de folkevalgte, Medlemmer af Forsamlingen, at de paa den nævnte Dag, den 4. Juli næste Aar, indfinde sig i Reykjavik, hvor det videre fornødne i denne Anledning vil vorde dem tilkjendegivet.

**Lov om Politisagers og Brandretssagers Be- 14. Juni.
handling og om Appel af disse, saa vel som af de
ved Birkeretterne paa Grevskaber og Baronier be-
handlede Sager. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 6.

**Lov om Oprettelse af Kreditforeninger og Laane- 20. Juni.
kasser for Grundeiere. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 7.

20. Juni. Lov om Udjævning af Forskjellen mellem privilegeret og uprilegeret Hartkorn, m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 10.

20. Juni. Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordeling af Bederlaget herfor. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 15.

26. Juni. Finanslov for Aaret fra 1. April 1850 til 31. Marts 1851*). (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Gyvendende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel 1.

1. I Finansaaaret fra 1. April 1850 til 31. Marts 1851 bevilges Statskassen en Indtægt af 24,256,365 Rbd., hidrørende dels fra de i §§ 2—11 nævnte ordentlige, dels fra de i §§ 12 og 13 nævnte overordentlige Indtægtskilder.

2. Overskuddet af Domæneindtægter, med hvad dertil regnes, føres til Indtægt med 507,530 Rbd., i Henhold til

*) Denne Finanslov medtages her, da den findes citeret flere Steder i Systemet. De i Loven nævnte „Bilag“ og „Tabler“ er det ikke anset fornødent at medtage; de meddeles uddragsvis i Departements-tidende for 1850.

det fremlagte Indtægtsbilag I og de ved samme foretagne, 26. Juni. paa vedlagte Table A opførte, Rettelser.

3. Udbyttet af de direkte Skatter føres til Indtægt med 3,564,415 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag II og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table B opførte, Rettelser.

4. Udbyttet af de indirekte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 5,236,000 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag III og den ved samme foretagne, paa vedlagte Table C opførte, Rettelese.

5. Tal- og Klasseotto-Indtraderne føres til Indtægt med 141,000 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag IV.

6. Postvæsenets Overskud føres til Indtægt med 127,800 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag V og den ved samme foretagne, paa vedlagte Table D opførte, Rettelese.

7. Drefunds- og Strømtoldintraderne føres til Indtægt med 2,000,000 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag VI.

8. Intraderne af de dansk-vestindiske Der føres til Indtægt med 573,500 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag VII.

9. De islandske Intrader føres til Indtægt med 28,220 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag VIII med den ved samme foretagne, paa vedlagte Table E opførte, Rettelese.

10. Udskillige Indtægter føres til Indtægt med 192,900 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag IX med de ved samme foretagne, paa vedlagte Table F opførte, Rettelser.

26. Juni. 11. Renter af og Afdrag paa Statsaktiverne føres til Indtægt med 611,000 Rbd., i Henhold til det fremlagte Indtægtsbilag X med de ved samme foretagne, paa vedlagte Table G opførte, Rettelser.

12. Udbyttet af det i Maret 1850 i London affluttede Laan føres til Indtægt med 6 Millioner Rbd., i Henhold til Loven af 9. Marts 1850 og Kontrakten af 18. Marts 1850.

13. De Summer, som ventes indvundne ved Loven om Krigsskat, føres til Indtægt med 5,274,000 Rbd.

nemlig ved Udstedelsen af Kredit-	
beviser	4,000,000 Rbd.
ved Krigsskatten	2,274,000 —

Summa 6,274,000 Rbd.

hvorfra drages Beløbet af de Kreditbeviser, som skulle indfries i December Termin 1850, tilligemed $\frac{1}{2}$ Aars Rente til samme Termin af samtlige Kreditbeviser

1,076,000 —

bliver 5,274,000 Rbd.

Kapitel 2.

14. I Finansaaret fra 1. April 1850 til 31. Marts 1851 bevilges til Udgift for Statskassen en Sum af 22,871,182 Rbd. 30 ø., dels til de i §§ 15—27 nævnte ordentlige, dels til de i §§ 28 og 29 nævnte overordentlige Udgifter.

15. Til Hans Majestæt Kongens Civilliste opføres 600,000 Rbd.

16. Til det kongelige Huses Apanager bevilges 26. Juni. 305,416 Rbd. 48 β ., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag I.

17. Til Statsraadet bevilges 38,900 Rbd., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag II og den ved samme foretagne, paa vedlagte Table H opførte, Rettelser.

18. Til Udgifter ved Rigsdagen bevilges 90,000 Rbd.

19. Til Udenrigsministeriet bevilges 255,350 Rbd., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag VI og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table I opførte, Rettelser.

20. Til Indenrigsministeriet bevilges 868,986 Rbd. 52 β ., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag V og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table K opførte, Rettelser.

21. Til Justitsministeriet bevilges 488,996 Rbd. 22 β ., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag VI og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table L opførte, Rettelser.

22. Til Kultusministeriet bevilges 237,611 Rbd. 78 β ., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag VII og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table M opførte, Rettelser.

23. Til Krigsministeriet bevilges 4,500,000 Rbd., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag VIII og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table N opførte, Rettelser.

24. Til Marineministeriet bevilges 1,515,704 Rbd., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag IX og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table O opførte, Rettelser.

25. Til Finansministeriet bevilges 928,187 Rbd. 22 β ., i Henshold til det fremlagte Udgiftsbilag X og

26. Juni. de ved samme foretagne, paa vedlagte Table P opførte, Rettelser.

26. Til Pensionsvæsenet bevilges 1,322,000 Rbd., i Henhold til det fremlagte Udgiftsbilag XI og den ved samme foretagne, paa vedlagte Table Q opførte, Rettelser.

27. Til Statsgjældens Forrentning og Afbetaling bevilges 5,264,960 Rbd., i Henhold til det fremlagte Udgiftsbilag XII og den ved samme foretagne, paa vedlagte Table R opførte, Rettelser.

28. Til overordentlige og uforudsete Statsudgifter bevilges 455,070 Rbd., i Henhold til det fremlagte Udgiftsbilag XIII og de ved samme foretagne, paa vedlagte Table S opførte, Rettelser.

29. Til overordentlige, Land- og Søværnet vedkommende, Udgifter bevilges, i Henhold til Loven af 9. Marts 1850, 6,000,000 Rbd., som beregnet Udbytte af det i Følge denne Lovs § 1 under 18. Marts 1850 i London afsluttede Laan; fremdeles hvad der maatte indvindes ved den i Følge samme Lovs § 2 Finantsministeren meddelte Bemyndigelse til at indfri Kreditbeviser med Obligationer.

30. Regjeringen bemyndiges til ved Offentliggjørelsen af denne Lov at omdanne de fremlagte Indtægts- og Udgiftsbilag i Overensstemmelse med de paa de vedlagte Tavler A—S opførte Rettelser.

27. Juni. Kongl. Budskab ang. Rigsdagens Slutning.
(Statsraadet.)

Vi Frederik den Syvende osv. sende Rigsdagen Vor kongl. Hilsen. Vi have allern. besluttet, og befale hermed, at den nu forsamlede Rigsdags Forhandlinger skulle

være endte Tordagen den 29. d. M.; og have Vi i dette 27. Juni. Diemed aLern. bemyndiget Vor Premierminister til i Vort Navn at erklære Rigsdagen sluttet.

Dermed sker Vor Billie.

Vi forblive Rigsdagen med kongl. Guld og Raade bevaagen, befalende den Gud.

Lov ang. Handelen og Skibsfarten paa St. 30. Juni. Croix. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 17.

Lov om Anvisning af Gager og deslige, samt 30. Juni. om Forskud. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 21.

Lov ang. Erstatning af Krigsskade. (Finansministeriet.) 30. Juni.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Som Bidrag til Erstatning for de ved fjendelig Overlast Odense Amts Indvaanere i Aaret 1848 og Jyllands Beboere i Aaret 1849 tilføiede Tab, samt den Indbyggerne i Fredericia ved sammes Forsvar i sidst nævnte Aar paaførte Skade, for saa vidt Krav paa saadan Erstatning nu maatte være indkommet, tilstaaes af Statskassen indtil 1,700,000 Rbd.

2. Den alle Skadelidte i et Amt tilsammen efter denne Lov tilkommende Erstatning udbetales under et for hvert Amts Vedkommende, med $\frac{1}{3}$ kontant, og med $\frac{2}{3}$ i særligt i dette Diemed udfædte, 4 pCt. aarlig Rente fra

30. Juni. 11. December Termin 1849 hørende, fra Kreditors Side uopfigelige Statsobligationer paa 25, 50 og 100 Rdb. Stykket, der udgives efter deres paalydende Belsøb.

3. Enhver, i Følge Øvrighedens Rekvifition, enten direkte til Fjenden eller til de under Besættelsen oprettede fjendtlige Magasiner eller Lazarether bevislig præsteret Ydelse, derunder indbefattet ikke alene egentlige Forpleiningsgjenstande, men ogsaa Kjørsler, Arbeider og deslige, erstattes efter følgende Regler.

4. Ogsaa anden Skade, som bevisligt er tilføjet Bygning, Mark, Skov, Bøhave eller deslige, og hvis Størrelse er bestemt ved, under offentligt Tilsyn afholdte Taxationer, eller paa lignende betryggende Maade, erstattes, dog med følgende Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser:

1. Erstatning for rede Penge, samt for Pretiosa, Uhre, Bibehøveder og lignende let bortskaffelige Luxusgjenstande eller for borttagne Baaben og Krudt gives ikke.
2. For saa vidt det lidte Tab enten ganske eller tilbøls kan være at tilregne det af den skadelidte selv udviste Forhold, gives efter Omstændighederne enten aldeles ingen eller i ethvert Fald en ringere Erstatning end den, der ellers vilde tilkomme ham.
3. Fremdeles gives i Reglen ingen Godtgjørelse for fjendelig Indkvartering. Kun hvor den enkelte har været i nogen betydelig Grad overbebyrdet, f. Ex. ved Husets Indretning til Lazareth, Vagt eller deslige, bliver passende Erstatning at tilstaa.
4. Hvor Naturforpleining har fundet Sted, gives ingen Erstatning for de øvrige Ydelser, som Kvarterværterne have maattet skaffe tilveie til Fjendens Un-

derhold; hvor Forpleining derimod har maattet be- 30. Juni.
 sørges af Kvarterværterne selv, tilstaaes disse 1 Mk.
 daglig pr. Mand, det være sig Officerer eller Menige,
 og 1 Mk. 8 f. daglig for en Hest.

5. De Landmænd, hvis Heste og Vogne efter den danske
 Armees Tilbagegang til Fredericia bleve indesluttede
 i denne Fæstning under Beleiringen, erholde 1 Rbd.
 for hvert Døgn, de saaledes have maattet savne Bru-
 gen af deres Befordring.
6. Tab ved Standsning af Handel og Omsætning eller
 det Tab, som Landmanden har lidt ved ikke tilbør-
 ligen at have kunnet behandle sin Jord, eller des-
 lige, erstattes ikke. Ei heller godtgjøres Flytnings-
 omkostninger, undtagen for Fredericias Indvaanere,
 der paa Grund af de særegne Forhold gives et efter
 Billighed fastsat Bederlag.

5. Hvis lovformeligt Bevis ei kan tilveiebringes, af-
 gjøre Erstatningskomiteerne (§ 7) ved Stjøn, om Tab har
 fundet Sted, og i hvilket Omfang, og have de til den
 Ende omhyggeligen at undersøge alle forhaanden værende
 Omstændigheder, og navnlig, for saa vidt dertil gives An-
 ledning, at afhøre den, der gjør Krav paa Erstatning, og
 andre, der om Sagen maatte kunne give Oplysning, lige-
 som de kunne forlange Vedkommendes Erklæringer afgivne
 under Eds Tilbud, og, hvor de maatte anse det fornødent,
 fordre dem bekræftede i Retten under Lovens Ed. I alle
 Tilfælde, hvor Stadens Størrelse kun ved Erstatnings-
 komiteernes Stjøn kan bestemmes, skulle disse ved Fast-
 sættelsen af Erstatningen tage Hensyn til alle forhaanden
 værende Omstændigheder, f. Ex. Tabets Størrelse i og for
 sig, og i Forhold til den skadelidtes Formuesomstændig-
 heder, den større eller mindre Omhu, han selv har vist for
 sit Gods m. m.

30. Juni. 6. Til at undersøge og paafjende Erklaringskravene er at indrette i hvert stabelidt Amt en Erstatningskomite, .

7—8.

9. Finansministeren bemyndiges til at føre de ved denne Lov bevilgede kontante Udtællinger til Udgift i Statsregnskabet for 1850—51.

2. Juli. Fredstraktat mellem Danmark og Preussen. Sluttet i Berlin *).

Hs. Majest. Kongen af Danmark, paa den ene Side, og Hs. Majest. Kongen af Preussen, i sit eget og i det tyffe Forbunds Navn, paa den anden Side, be-
fjælede af Ønsket om mellem Danmark og det nævnte For-
bund at gjenoprette den Fred og gode Forstaaelse, der ere
blevne afbrudte ved Stridighederne angaaende Hertug-
dømmerne Slesvig og Holsten, have i dette Niemed ud-
nævnt og befuldmægtigede, nemlig:

Hs. Majest. Kongen af Danmark:

Herr Frederik Baron v. Pechlin, ;

Herr Holger Christian v. Reebtz, ; og

Herr Anton Wilhelm v. Scheel, ;

og Hs. Majest. Kongen af Preussen:

Herr Carl Georg Ludvig Guido v. Usedom,

*) Ratifikationerne udveksledes i Berlin den 6. Septem-
ber s. A. imellem Danmark og 17 af de til det
tyffe Forbund hørende Stater, nemlig Preussen,
Baden, Sachsen = Weimar, Mecklenburg = Schwerin,
Sachsen = Meiningen, Sachsen = Altenburg, Anhalt =
Dessau, Anhalt = Bernburg, Schwarzburg = Sonders-
hausen, Schwarzburg = Rudolfsstadt, Waldeck, Lippe =
Detmold, Reuss ældre Linie, Reuss yngre Linie
Lippe, Bremen og Hamborg.

Under Medvirkning af Greven af Westmorland, Pair af 2. Juli. det forenede Kongerige Storbrittanien og Irland
 — som den mæglende Magts Repræsentant, — ere ovennævnte Befuldmægtigede, efter at have udvejet deres gjensidige Fuldmagter, som fandtes i god og behørig Form, komne overens om følgende Artikler:

1. Der skal herefter være Fred, Venstabs og god Forstaaelse mellem Danmark og det tyske Forbund. Man skal fra begge Sider have den størst mulige Opmærksomhed henvendt paa at vedligeholde den saa lykkeligen gjenoprettede Enighed og omhyggeligt undgaa alt, hvad der kunde forstyrre den.

2. Alle mellem Danmark og det tyske Forbund afsluttede Traktater og Overenskomster ere ved nærværende Traktat paany satte i fuld Kraft.

3. De hvide kontraherende Parter forbeholde sig alle de Rettigheder, der gjensidigen tilkom dem før Krigen.

4. Efter Afslutningen af nærværende Traktat skal Hs. Majest. Kongen af Danmark, Hertug af Holsten, overensstemmende med Forbundsretten, kunne forlange det tyske Forbunds Mellemkomst, for at gjenoprette Udøvelsen af sin legitime Autoritet i Holsten, idet han til samme Tid meddeler sine Hensigter med Hensyn til Landets Pacifikation.

Hvis Forbundet, paa dette Forlangende, ikke skulde tro at burde intervenere, for Dieblirket, eller hvis dets Mellemkomst skulde forseile sin Virkning, skal det staa Hans danske Majestæt frit for at udstrække de militære Forholdsregler til Holsten og i dette Diemed at gjøre Brug af sin bevæbnede Styrke.

5. I Løbet af 6 Maaneder efter at nærværende Traktat er undertegnet, skulle Hs. Majest. Kongen af Dan-

2. Juli. mark og det tyffe Forbund udnævne Kommissærer for, efter de Dokumenter og andre Bevisligheder, der vedkomme denne Sag, at fastsætte Grænsen mellem de af Hans danske Majestæts Stater, som ikke indbefattes i det tyffe Forbund, og dem, som høre dertil.

6. Nærværende Traktat skal ratificeres og dens Ratifikationer udveksles i Berlin inden tre Uger eller før, om ske kan.

Til Bekræftelse heraf have den næglende Magts Minister og de gjensidige Befuldmægtigede undertegnet nærværende Traktat og høsttrykt deres Baabensjegl.

2. Juli. **Protokol mellem Danmark og Preussen** *).

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Kongen af Preussen ere, efter at de ved den i Dag af deres Befuldmægtigede undertegnede Traktat have sluttet Fred mellem Danmark og det tydste Forbund, endvidere komne overens om følgende Stipulationer:

1. Umiddelbart efter Udvekslingen af den danske og preussiske Ratifikation af nærværende Protokol, vil Hs. Majest. Kongen af Preussen trække de preussiske Tropper, som, i Kraft af Baabensstilstands-Konventionen af 10. Juli 1849, Art. 4, ere stationerede i det sydlige Slesvig, ganske ud af Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg. De Nord for Demarkationslinien stationerede neutrale Tropper ville forlade Slesvig til samme Tid som de preussiske Tropper.

Hans preussiske Majestæt forpligter sig til ikke at lægge nogen Hindring i Veien for de militære For-

*) Optaget i Berlin samtidig med Fredens Afslutning.

holdsregler, som, efter Hertugdømmet Slesvigs Rømning, 2. Juli, maatte blive tagne i dette Hertugdømme af den danske Regjering.

Førend de preussiske Tropper have fuldført deres Tilbagetog fra Hertugdømmet Slesvig, vil Danmark ikke lade nogen militær Styrke betræde dette Hertugdømmes Fastland, med mindre de holstenske Tropper rykke derind. Dog skulle de danske Tropper ikke kunne overskride Demarkationslinien, førend de preussiske Tropper, i Overensstemmelse med den følgende Artikel, ganske have rømmet Slesvig.

2. Elleve Dage efter Udvejlingen af den danske og preussiske Ratifikation af nærværende Protokol skulle de preussiske Tropper have overskredet den Grændse, som skiller Slesvig fra Holsten. Elleve Dage efter sidstnævnte Tidspunkt skulle de have rømmet Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg.

3. De høie kontraherende Parter forpligte sig til at ratificere nærværende Protokol og til at lade Ratifikationerne af samme udvejle i Berlin inden otte Dage, eller tidligere, om ske kan.

**Lov om Afløsning af det Gaarde og Boels- 4. Juli.
steder paahvilende Hoveri og lignende Pligtarbeide.
(Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 22.

**Lov om Afløsning af det Pligtarbeide, der, 4. Juli.
forinden Kundgjørelsen af Forordningen af 27. Mai
1848, er betinget af Huse og Boliger paa Landet.
(Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 28.

4. Juli. Lov ang. Jords Afstaaelse til Opførelse af Fattighuse og Boliger for husvilde Personer paa Landet, samt en Indskrænkning i Forbudet for Fæstere og Leiere mod at tage Inderster til Huse. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 33.

4. Juli. Lov ang. Gangstier i offentligt Diemed. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 34.

4. Juli. Lov, der forandrer og nærmere bestemmer Forordningen af 9. Mai 1806 angaaende Indvartning i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 36.

4. Juli. Lov om Udnævnelse af faste Taxationsmænd til at foretage Jordboniteringer. (Indenrigsministeriet.)

Indgr. Saml. pag. 38.

4. Juli. Lov, indeholdende visse Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugerne eller deres Born og Svigerborn. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 41.

Lov, der stadfæster den provisoriske Forordning af 24. Marts 1848 om Presseforholdene. (Justitsministeriet.) 5. Juli.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov: De i den provisoriske Forordning af 24. Marts 1848 indeholdte Bestemmelser stadfæstes, for saa vidt saadant ikke alt er stet ved Grundlovens § 91.

Lov, indeholdende Forbud mod ved Trykken at offentliggjøre Efterretninger vedkommende Krigen. 5. Juli.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Ingen maa, saa længe de Krigsforhold, hvori Staten nu befinder sig, vedvare, ved Trykken offentliggjøre Efterretninger om forestaaende eller forventede Krigsforetagender, om vore Troppers Styrke, Stilling og Bevægelser, Krigsmateriellets Transport, de Overbefalendes Opholdssted og Reiser, ei heller om vore Krigsskibes Ankomst og Afgang, med mindre Efterretningen forud er meddeelt af Krigsbestyrelsen.

2. Overtrædelser af forestaaende Forbud straffes med Bøder, efter Omstændighederne fra 20 til 500 Rbd., der tilfalde vedkommende Fattigtasse.

Ordre om den civile Styrelse af Hertugdømmet Slesvig. 11. Juli.

Allerh. Ordre til Hs. Majestæt Kongens Kabinetssekretær, Kammerherre Frederik Ferdinand v.

11. Juli. Tillisch om midlertidigen, indtil Hs. Majest. anderledes maatte bestemme, i Allerhøiſtsammes Navn at overtage som extraordinær Regjeringskammisſær den civile Styrelſe af Hertugdømmet Slesvig med allern. Bemyndigelse for ham til, under Anſvar til Allerhøiſtsamme, at træffe de Foranstaltninger, som han til Opfyldelsen af det ham ſaaledes betroede Hverv maatte anſe fornødne *).

14. Juli. Manifest, udfædt af Kongen paa Frederiksborg Slot.

Den mellem Danmark og det tyſke Forbund den 2. Juli i Berlin sluttede Fred er vel endnu ikke ratificeret af dette, men i Forventning af, at Ratifikationen fra tyſk Side ikke vil udeblive, tro Vi allerede nu offentlig at burde udtale, hvad der ved Fredsværket frem for alt ligger Os paa Hjertet. Dette er alt indbefattet i Vort inderligſte Ønſte om, at det ikke blot maa være en ydre Fred, der er tilveiebragt; thi ellers vilde der for Diebliffet ingen Borgen være for, at den vil bære Frugter. Hertil udfordres endnu

*) Under 13. Juli f. A. udfædte den overordentlige Regjeringskommisſær en Bekjendtgjørelſe om, at han overtog den civile Styrelſe af Hertugdømmet Slesvig, og at alle Embedsmænd, Autoriteter og Øvrigheder ſølgelig fra f. D. af vilde være ham anſvarlige med Henſyn til alle Embedshandlinger, og ligeſom de vare forpligtede til pligtſkyldig at eſterkomme alle Forſtrifter, som fra ham udgif til dem, ſaaledes havde ogſaa ſamtlige Indbyggere i Hertugdømmet at viſe de Anordninger, som af ham agtedes fornødne, uvægerlig Lydighed. Samme Dato udfædtes en Bekjendtgjørelſe om Beſørgelsen af Regjeringsforretningerne.

et, der udfordres, at Tillid maa træde i Steedet for den 14. Juli. Mistillid, der til Bort første Bekymring kun alt for længe har været fremherskende i de tidligere saa lykkelig bestaaende nære Forbindelser mellem Tyskland og Danmark.

Desværre er denne Mistillid intetsteds traadt Os mere fjendtligt i Møde, end i det ene af de tvende tyske Lande, for hvis Bedkommende Vi ere Medlem af Forbundet, og i en Del af Slesvig. Maatte kun dens beklagelige Indskydelser snart tabe deres fordævelige Virksomhed, for at Bort Haab om, ved en retfærdig og mild Regjering, atter at udbrede Lykke og Tilfredshed i Bore Hertugdømmer, kan blive til Virkelighed.

En Fred med det tyske Forbund, sluttet i Følge Fuldmagt fra samme, kan ikke levne noget Forbundsland Berettigelse til at fortsætte Krigen, mindst en Krig mod dets egen Landsherre. Den fordrer Underkastelse, hvilke end de Retskrav maatte være, hvoraf dette Land tror sig i Besiddelse. For disse raader Forbundsretten. Føier Holsten sig efter dens utvethdige Forskrift, saa ville Vi først og fremmest søge at tilgive og forglemme. En almindelig Amnesti og Stadsfæstelse af de nuværende Embedsmænd i de af dem beklædte Embeder i Holsten og Lauenborg, ligesom og i Slesvig, kun med saadanne Undtagelser, som Gjenoprettelsen af den retmæssige Landsherres Autoritet gjør uomgængelig nødvendige, -- skulle bære Bidnesbryd om dette Bort landsfaderlige Sindelag. I Hertugdømmet Slesvig vil den tyske Nationalitet, saa vel som den danske, erholde de forønskede Garantier, og skulde Frygt for, at der kunde tilsigtes en Indlemmelse af dette Hertugdømme i Danmark endnu næres, saa maa den i alt Fald fra dette Dieblik af være hævet ved Bort hermed fornyede Tilfagr om, at en saadan Indlemmelse ikke skal finde Sted.

14. Juli. Fremdeles forkynde Vi som Vor landsherreflige Villie: Saaftremt ingen fra Hertugdømmet Holsten udgaaende Fjendtligheder hindre Os deri, ville Vi uden Ophold sammenkalde ansete Mænd fra Hertugdømmet Slesvig, Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Holsten, for at høre deres Mening angaaende Ordningen af Hertugdømmet Slesvigs Forhold til Kongeriget Danmark paa den ene og til Hertugdømmet Holsten paa den anden Side. De for Hertugdømmet Slesvig tilkaldte Mænd skulle i Antal overgaa paa den ene Side dem for Danmark og paa den anden Side dem for Holsten; men for Kongeriget og det sidstnævnte Hertugdømme skal et lige Antal Mænd tilkaldes.

Vi ville med Tillid prøve Resultatet af disse forenede Mænds Raadslagninger og beredvilligen tage Hensyn til deres Anskuelser og til Hertugdømmernes Ønsker i Henseende til sammes Forhold til Kongeriget og til hinanden indbyrdes, for saa vidt disse Anskuelser og Ønsker paa nogen Maade lade sig forene med Monarkiets Vel.

Med Hensyn til Ordningen af Hertugdømmet Lauenborgs Forhold ville Vi til samme Tid sammenkalde ansete Mænd fra dette Hertugdømme for at modtage deres Betænkning.

Frederiksborg Slot, den 14. Juli 1850.

Frederik R.

14. Juli. **Proklamation til Indvaanerne i Hertugdømmet Slesvig, udstedt af Kongen paa Frederiksborg Slot.**

Slesvigere!

Tiden er omsider kommen, da Fredens Betsignelser tør ventes at ville vende tilbage til Vore Lande, hvor de forhen have i lang Tid havt deres uforstyrrede Hjem.

De fremmede Tropper, til hvilke det i den seneste Tid 14. Juli. har maattet overlades at opretholde Orden og Røglighed, forlade eder, og Vor Armeedrager ind, for at tage Landet i Vor, eders Landsherres, Besiddelse.

Armeen vil paa flestvigt Grund blive modtaget med Glæde af en Befolkning, som under Fristelse, Fare og Trængsel har bevaret sin undersaatlige Trofskab urokket. Den bringe vore Vaaben en velkommen, længe savnet Beskyttelse.

Men Hæren drager ogsaa til dem, hvis Omdømme har ladet sig forvirre, hvis Dred hidtil var tilslukket for Vor landsfaderlige Stemme. Dog kommer den ikke til disse for at bringe Straf og Hævn. Ikke blot med Retfærdighed, men ogsaa med Mildhed har Vort og Vore Forsædres Scepter været ført over eder som over eders Fædre; og saaledes skal ogsaa nu al mulig Overbærelse vorde udvist mod de Vildledte og Forsørte, der vende tilbage til den undersaatlige Pligt.

Det er, under de ved usalig Evedragt forstyrrede og opløste Forhold i eders Land, ikke muligt, strax at ordne en ministeriel Regjering af samme. Midlertidigen overtager derfor Vor Kabinetsekretær, Kammerherre v. Tillisch, Medlem af den hidtilværende Bestyrelseskommission, i Vort Navn, som overordentlig Regjeringskommissær, den civile Styrelse af Hertugdømmet. Men Vor landsfaderlige Omhu vil, fra Fredens første Time af, være henvendt paa, snarest muligt at give eders indre Forhold den faste og endelige Ordning, i Ovensstemmelse med Vort tidligere derom givne Tilfagn.

Svareledes imidlertid dette Formaal bedst og mest stemmende med alles Lærv vil være at opnaa, derom ville Vi høre Stemmer fra Folket selv. Det er derfor Vor. Agt, at

14. Juli. Jammentalde et Antal Mænd af eders Midte til at overlægge, hvilken Ordning af Forholdene der vil baade Landet bedst, og derom at forelægge Os deres Betænkning og Forslag. For saa vidt som den Stilling og Forfatning, der bliver Slesvig til Del, har den største Betydning for Kongerigets Fremtidsvel og berører vigtige Interesser for Hertugdømmet Holsten, agte Vi fremdeles at lade Mænd fra Danmark og fra Holsten tiltræde, for at deltage i de nævnte Forhandlinger.

Indtil den sidste Tid har i Kongen af Danmarks Lande, — hvor han fører Hertug-Navn ikke mindre, end hvor han fører Konge-Navn —, Herster og Folk stedse staaet endrægtig tilsammen til Landets Vel. Det er Bort tillidsfulde Haab, at denne lykkelige Tid vil vende snart tilbage, og Vi opfordre alle velsindede Slesvigere til at slutte sig om Os til Fredens velsignelsesrige Bærk, og at vaage over at holde ude, hvad der endnu maatte forsøge paa at trænge sig fjendtlig ind imellem Fyrste og Folk.

Frederiksborg Slot, den 14. Juli 1850.

Frederik R.

A. W. Moltke.

29. Juli. **Foreløbig Lov ang. den Bestyrelserne over Tugt- og Forbedringshusene i Danmark tilkommende Straffemyndighed *).** (Justitsministeriet.)

29. Juli. **Reskr. (til Justitiarius og øvrige Tilforordnede i Højesteret) ang. privat Søgsmåls Anlæggelse imod Brindsen af Høssen.**

*) Den foreløbige Lov bortfaldt ved Udstedelsen af Lov 3. December 1850, med hvilken den, med nogle uvæsentlige Forandringer, var enslydende.

Frederik den Syvende. Vor synderlige Gunst! 29. Juli

Vi give Eder hermed tiltjende, at eftersom Blomsterhandler Caspersen her af Staden hos Os allerund. har anholdt om, at Vi, i Genhold til Danste Lovs 1—2—1, allern. ville enten Selv dømmе i en Sag imellem ham og Vor elskelige og kjære Hr. Fætter Hs. Durchl. Friederich Wilhelm Georg Adolph, Prinds af Hessen, betræffende Betalingen for en Del af ham til Dekoration ved et Bal hos bemeldte Hs. Durchl. den 7. Marts d. A. leverede Bærter og Planter, eller dertil forordne andre, da have Vi i Anledning heraf samt efter de Os af Vor Justitsminister allerund. foredragne Omstændigheder allern. fundet for godt at bestemme, at bemeldte Sag uden foregaaende Forligsmægling skal i første og sidste Instants behandles for Vor Høiesteret, til hvilken Ende Vi herved ville have Eder bemyndigede til at tage samme under Behandling og Paatjendelse.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang. ulovligt Svogerstab som Egttestabs- hindring. 1. Aug.

Gaardfæster i Hylleberg K. har i et mig fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsen tilstillet Andragende ansøgt om Tilladelse til at maatte ægte Pigen N., uagtet denne udenfor Egttestab har avlet et Barn med en af Ansøgerens Sønner.

I Anledning heraf skulde jeg til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at da der med Sønnens Forbindelse med bemeldte Pige er imellem Ansøgeren og hende konstitueret et Svogerstab, som efter de bestaaende Love er en absolut Hindring for Egttestab imellem dem, kan det ansøgte ikke bevilges, og skal jeg derhos tjenstligst anmode Hr. Kammerherren om behagelig at ville tiltjendegive de Bedkommende, at enhver som helst kjødelig Forbindelse imellem dem er en Forbrydelse, som efter Loven drager Livsstraf efter sig.

2. Aug. **Protokol, underffreven i London.**

**Protocole de la Conférence au Foreign Office
le 2. Août 1850.**

Présents :

Les Plénipotentiaires d'Autriche, de Danemarc, de France, de la Gde. Bretagne, de Russie, et de Suède et de Norvège.

S. M. l'Empereur d'Autriche, le Président de la République Française, S. M. la Reine du Royaume Uni de la Gde. Bretagne et d'Irlande, S. M. le Roi de Prusse, S. M. l'Empereur de toutes les Russies, et S. M. le Roi de Suède et de Norvège, considérant que le maintien de l'intégrité de la Monarchie Danoise, lié aux intérêts généraux de l'équilibre Européen, est d'une haute importance pour la conservation de la paix, ont résolu, à l'invitation de S. M. le Roi de Danemarc de constater le parfait accord qui subsiste entre Leurs Cabinets quant au maintien de ce principe, et autorisé Leurs P. P. réunis en conférence à émettre en Leur nom la déclaration ci-après :

1. Le désir unanime des dites Puissances est que l'état des possessions actuellement réunies sous la domination de S. M. Danoise soit maintenu dans son intégrité.

2. En conséquence elles reconnaissent la sagesse des vues qui déterminent S. M. le Roi de Danemarc à régler éventuellement l'ordre de succession dans Sa Royale Maison, de manière à faciliter les arrangemens au moyen desquels le but ci-dessus mentionné pourra

être atteint sans altérer les relations du Duché de 2. Aug. Holstein avec la Confédération Germanique.

3. Elles se félicitent, que les négociations ouvertes à Berlin sous la médiation de la Gde. Bretagne aient déjà amené la signature d'un Traité entre le Danemarck et la Prusse en son nom et au nom de la Confédération Germanique, Traité qui, elles en ont le ferme espoir, aura pour résultat le rétablissement de la paix.

4. Voulant de leur côté manifester des-à-présent leur désir de faciliter, en autant qu'il peut dépendre d'elles, la conclusion des arrangemens mentionnés dans l'art. II du présent protocole, les dites Puissances se réservent de se concerter entre elles afin de donner à ces arrangemens un gage additionnel de stabilité par un acte de reconnaissance Européenne. Il est convenu que cette délibération aura lieu à Londres et que les dites Puissances muniront à cet effet leurs Représentants des pleinpouvoirs nécessaires.

(signé) Reventlow.

E. Drouyn de Lhuys.

Palmerston.

Brunnow.

I. G. Rehausen.*)

*) I den Konference, som gik forud for Udsærdigelsen af ovenstaaende Aktstykke, blev man i øvrigt enig om at holde den af ovennævnte Magter definitivt vedtagne Protokol aaben til Underskrift saa vel af Preussens, som af Østerrig, hvis tilstedeværende Repræsentant udtrykkelig udtalte Ønske om at kunne indhente yderligere Instruktioner i saa Henseende.

17. Aug. **Konvention imellem Danmark og England om Afstaaelsen til England af de Forter og Besiddelser, som tilhøre den danske Krone paa Kysten af Guinea.**

Da Hs. Majest. Kongen af Danmark har tilbudt at afstaa til Hds. Majest. Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland alle Forter og Besiddelser, som tilhøre den danske Krone paa den Del af den afrikanske Kyst, som er kaldet Guldkysten eller Kysten af Guinea; og da Hds. Storbritanniske Majest. har besluttet at tage imod Tilbudet, saa have Ds. Majest., for at afslutte en Konvention, ved hvilken en saadan Afstaaelse fuldbyrdes, udnævnt til deres Befuldmægtigede, nemlig:

Hs. Majest. Kongen af Danmark, Frederik Detlev Greve af Reventlow,
 og Hds. Majest. Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, den meget hæderlige Hendrik Johan Viscount Palmerston,
 Hvilke, efter at have meddelt hinanden deres Fuldmagter, og fundet dem i god og tilbørlig Form, have vedtaget følgende Artikler:

I. Som en Følge af den Sum af Ti Tusinde Pund Sterling, som ved Udvekslingen af Ratifikationerne af nærværende Konvention skal erlægges af Hds. Majest. Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland til Hs. Majest. Kongen af Danmark, afstaa Hs. danske Majest. til Hds. Storbritanniske Majest., hendes Arvinger og Efterfølgere, til fuld Eiendom og Souverænitet, alle Forter, som tilhøre den danske Krone paa den Del af den afrikanske Kyst, som er kaldet Guldkysten eller Kysten af Guinea, nemlig: Fort Christiansborg, Fort Augustenborg, Fort Fredensborg, Fort Kongenssten og Fort Prindsensten, med deres Tilhørende samt Kanoner og Ammunition,

tilligemed alle andre Besiddelser, Eiendomme og Territorial- 17. Aug.
rettigheder af hvilken som helst Bestaaenhed, som til-
høre Hs. Mæjst. Kongen af Danmark paa ovennævnte
Kyst.

2. Nærværende Konvention skal ratificeres og Rati-
fikationerne udveyles i London snarest muligt*).

Til Bekræftelse herpaa have de to ovennævnte Befulds-
mægtigede underskrevet denne Konvention og paatrykt samme
deres Baabensægl.

**Almh. Kommissorium til Udarbeidelse af en ny 18. Aug.
almindelig Straffelov for Danmark. (Justitsmini-
steriet.)**

Almh. Kommissorium for Generalauditor for Sø-
etaten, Høiesteretsassessor, Konferentsraad H. J. Koefoed,
Generalauditor for Landetaten, Dr. juris A. W. Scheel,
Generalprokurør for Danmark, Statsraad L. Algreen-
Ulfing, Landsover- samt Hof- og Stadsretsassessor, Ju-
stitsraad C. F. L. Mourier, samt Professorerne ved Kjø-
benhavns Universitet, J. E. Larsen og Lic. juris A. F.
Krieger, til at sammentræde i en Kommission, der uop-
holdeligen har at paabegynde og hurtigst muligt at fremme
Udarbeidelsen af en ny almindelig Straffelov for Danmark,
og som i dette Niemed har Myndighed til at rekvirere de
fornødne Dokumenter fra samtlige offentlige Arkiver, samt
umiddelbart fra Autoriteter og Embedsmænd at indhente de
Erklæringer og øvrige Oplysninger, som den maatte ønske.

*) Ratifikationerne ere udveylede i London den 11.
September 1850 og den stipulerede Sum samtidigt
modtaget.

25. Aug. Foreløbig Lov om Udjævning af Toldforstjellen mellem Danmark og Slesvig *). (Finansministeriet.)

2. Septb. Protokol, understrevent i London.

Protocole de la Conference tenue au Foreign Office le 23. Août 1850.

Présens :

Les Plénipotentiaires d'Autriche, de Danemark, de France, de la Grande Bretagne, de Russie, et de Suède et de Norvège.

Le Chargé d'Affaires d'Autriche a annoncé :

Qu'il a été autorisé par sa Cour à adhérer en son nom aux principes énoncés dans le Préambule et l'Article I du Protocole du 2. Août 1850, ainsi qu'aux déclarations renfermées dans les Articles 2 et 4; bien entendu que les stipulations du susdit Protocole ne pourront porter préjudice aux droits de la Confédération Germanique.

Le Ministre de Danemark, en acceptant avec satisfaction l'adhésion ainsi donnée par la Cour d'Autriche au Protocole du 2. Août, a cru devoir rappeler de son côté, qu'il est bien entendu, que les droits fédéraux de l'Allemagne ci-dessus mentionnés, ne sauraient s'appliquer qu'au Duché de Holstein et

*) Denne foreløbige Lov blev afløst af Lov 22. December 1850.

à celui de Lauenbourg comme faisant partie de la 2. Septb. Confédération Germanique.

Les Représentans de France, de la Grande Bretagne, de Russie, et de Suède et de Norvège, en rendant unanimement justice aux sentimens qui ont déterminé la Cour d'Autriche à adhérer aux principes établis par le Protocole du 2. Août, dans un intérêt général de paix et d'équilibre Européen, ont pris acte des susdites déclarations.

Koller.

D. Reventlow.

E. Drouyn de Lhuys.

Palmerston.

Brunnow.

J. G. Rehausen.

Bekjendtgjør. ang. en forandret Indretning af 7. Septb. den ved kongl. Resolution af 16. April 1847 forefrevne almindelige filosofiske Prøve ved Kjøbenhavns Universitet. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 1. d. M. allern. at approbere følgende Bestemmelser om en forandret Indretning af den ved kongl. Resolution af 16. April 1847 forefrevne almindelige filosofiske Prøve ved Kjøbenhavns Universitet.

1. Enhver Studerende, der vil stedes til en af Universitetets Embedsexamina eller til en Magisterkonferens, skal forinden have underkastet sig en Prøve med Hensyn til et forberedende filosofisk Studium og bestaaet den.

7. Septb. 2.
3. Prøven afholdes to Gange om Aaret i de sædvanlige Examenstider ved Semestrenes Slutning efter foregaaende Indtegning hos Decanus og er alene mundtlig.
4.
Om Udfaldet af Prøven meddeles et skriftligt Bidnesbyrd, underskrevet af Dekanus i det filosofiske Fakultet.
5. Hver Studerende, der indtegnes til Prøven, betaler ved Indtegningen 2 Rbd. i Indtegningspenge.
6.

15. Septb. **Foreløbig Lov om den jydskes Toldgrændses Ophevelse, samt om Konsumtionens Ophør og Brændevinsbeskatningens Forandring udenfor Kjøbenhavn*).**
(Finansministeriet.)

18. Septb. **Plak. ang. Fritagelse indtil videre for Koffardiskebe af en vis Drægtighed, der ikke bruge Lods, for at erlægge den dem efter Plakat af 17. Mai 1810 paahvilende Afgift til Kjøbenhavns Lodsveri.**
(Marineministeriet.)

Bed allerh. Resolution af 10. ds. har Hs. Majest. Kongen paa Ministeriets allerund. Forestilling allern. bifaldet:

at den Afgift af 2 Rigsbankstilling pr. Kommercelæst, som det, ved den allern. Resolution af 5. Mai 1810 (undgjort den 17. s. M.), er tilladt

*) Denne foreløbige Lov bortfaldt ved Lov 7. Februar 1851.

Kjøbenhavns Lodsse indtil videre at nyde af alle fremmede og indenrigske Koffardistibe, der ere over 4 Læster drægtige og udgaa fra Kjøbenhavn uden Lods, bortfalder fra den 1. Januar 1851 indtil videre for alle Skibe af 30. Kommercelæsters Drægtighed og derunder.

Andgjør. ang. Oprettelsen af et matematisk-naturvidenskabeligt Fakultet ved Kjøbenhavns Universitet, samt om den akademiske Lærerforsamling og Konfistoriums fremtidige Stilling. (Konfistorium.) 18. Septbr.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets allerund. Forestilling har Hs. Majest. Kongen den 1. d. M. allern. bifaldet følgende Bestemmelser:

I Lærerne ved Universitetet i de matematiske Videnskaber og i Naturvidenskaberne (nemlig efter Normalreglementet af 1844 Professorerne i Mathematik, Astronomi, Fysik, Kemi, Zoologi, Botanik, Mineralogi) udtræde af det filosofiske Fakultet, hvortil de nu henhøre, og danne ved Siden af det tilbageblivende filosofiske Fakultet et eget Fakultet, hvilket under Navn af det matematisk-naturvidenskabelige, med sin egen Dekanus, stilles i samme Forhold til Universitetet og tillægges samme Rettigheder, som Universitetets andre Fakulteter, dog saaledes, at den, i Følge Universitetets under 13. November 1844 allern. approberede Normalreglement, for det hidtilværende samlede filosofiske Fakultet gjældende Gagestala vedbliver sammenhængende at gjælde for samtlige Professorer saa vel i det tilbageblivende filosofiske som i det nye matematisk-naturvidenskabelige Fakultet efter deres indbyrdes Anciennitet.

18. Sept. 2. a. Samtlige ved Universitetet (enten i normerede Pladser eller udenfor dem) fast ansatte Lærere, ligesom ogsaa saadanne, der ere konstituerede i normerede Læreres Sted, danne en akademisk Lærerforsamling, der træder sammen til Møder regelmæssig fire Gange om Aaret og desforuden sammenkalbes af Universitetets Rektor saa ofte som enten Universitetets Overbestyrelse eller Konsistorium eller 12 af Medlemmerne forlange det.

b. Den akademiske Lærerforsamling udøver dets Valgret efter de nedenfor herom givne Bestemmelser, dets beraadslaar den om Sager, der ere af almindelig Interesse for Universitetet enten umiddelbart med Hensyn til den videnskabelige Virksomhed eller med Hensyn til Universitetets, dets Læreres og de Studerendes Stilling og Forhold i andre Henseender, og som enten af Overbestyrelsen eller Konsistorium forelægges eller af Forsamlingen selv tages under Overveelse. Dens Erklæringer og Andragender om slige Sager betragtes som det endelige Udtryk af Universitetets Mening og Ønsker. De indgaa til Overbestyrelsen gennem Konsistorium.

c. Universitetets Rektor leder Forhandlingerne.

d. En Beslutning kan kun fattes, naar i det mindste Halvdelen af Medlemmerne ere til Stede.

3. a. Konsistorium, hvis Stilling og Forretningskreds bliver den samme som hidtil, med Undtagelse af den Forandring, som Indførelsen af den akademiske Lærerforsamling kan medføre med Hensyn til Afgivelsen af Erklæringer og Meningsyttringer, skal herefter bestaa af 16 Medlemmer, af hvilke 11, to af det theologiske Fakultet, to af det rets- og statsvidenskabelige, to af det medicinske, tre af det filosofiske, to af det matematisk-naturvidenskabelige, indtræde efter Anciennitet i hvert Fakultet, uden særlig kongl. Udnævnelse, men de 5 øvrige i Følge Valg.

b. Valget foretages af den akademiske Lærerforsamling 18. Sept. med absolut Stemmeslæthed imellem samtlige normerede Professorer, uden Hensyn til Fakultet. Det gjælder for 5 Aar. Gjenvalg kan finde Sted. Undslaa nogen sig for at modtage Valg, og erkjendes hans Undskyldningsgrunde ikke af Valgforsamlingen for gyldige, afgjøres Spørgsmaalet af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

c. Valget foretages i første ordentlige Møde af den akademiske Lærerforsamling efter indtraadt Vakance; indtræffe to Vakancer, holdes et overordentligt Møde for at vælge.

4. a. Den hidtil bestaaende og til opnaaet eller ikke opnaaet Sæde i Konsistorium knyttede Forskjel imellem Professores ordinarii og extraordinarii ophører her- efter, saaledes at alle de Professorer, der have en af de paa Normalreglementet opførte Pladser, betragtes og betegnes som ordinarii og Benævnelsen extraordinarii kun bruges om de Lærere med Professoretitel, der ikke have nogen normeret Plads.

b. De Friboliger og Husleieportioner, der hidtil have været opterede efter Anciennitet i Konsistorium, tilfalde de nuværende Medlemmer af Konsistorium efter de hidtil gjældende Regler; men efter disse Berettigedes Afgang skal Afgang staa lige aaben for alle i normerede Pladser ansatte Professorer efter deres Anciennitet, beregnet fra deres første faste Ansættelse ved Universitetet.

c. I den saakaldte Professorernes Distributs have, som hidtil, kun Konsistorii Medlemmer (saa vel de efter Embeds Alder indtraadte som de valgte) Andel.

d. Legatesorier, Kirkeværgeposter og deslige Forretninger kunne efter Overdragelse af Konsistorium ogsaa varetages af Professorer, der ikke ere Medlemmer af Konsistorium.

18. Sept. 5. Univerfitetets Rektor vælges af den akademifte Lærerforfammlung. Valgbare ere fämtlige Medlemmer af Konfiftorium. Valget fter med abfolut Stemmeftærhed; det gjælder for et Aar; den afgaaende kan gjenvælges for et Aar, men ikke oftere ftæg. Undfkyldningsgrunde bedømmes af den vælgende Forfammlung; forkafter den dem, kan Sagen indftilles til Ministeriet for Kirke- og Undervi- ningsvæfenet til Afgjørelfe. Valget maa foregaa mindft en Maaned før Tiltrædelfen af Rektoratet; om dets Udfald fter Indberetning til bemeldte Ministerium og derfra til Hs. Majeft. Kongen.

6. Fakulteternes Defaner vælges af ethvert Fakultet ifær paa et Aar. Gjenvalg er tilladt, men ikke forpligtende, førend et andet Medlem har fungeret; Undfkyldningsgrunde bedømmes fom ved Valget til Rektor. Valget maa foregaa mindft en Maaned før Tiltrædelfen.

7. a. Inspectores quæfturæ vælges fom hidtil af Konfiftorium blandt dets egne Medlemmer. Træder en af dem ud af Konfiftorium, hvori han kun ved Valg havde Plads, nedlægger han denne Funktion.

b. Den yngfte retfkyndige Professor, der enten efter Embedsaldet eller Valg er Medlem af Konfiftorium, er dets Referendarius.

8. Rektor er bemyndiget til ved Konfiftorii Møder at tilfalde Beftyrerne for Univerfitetets videnftabelige Inftituter og Samlinger, ligefom ogsaa Eforerne for Legater, Kollegier og Kirker, for faa vidt de ikke ere Medlemmer af Konfiftorium, ved Afgjørelfe af Sager, fom vedkomme de dem underlagte Stiftelfer og Anftalter. faa at de deltage i Forhandlingen af diffe, dog uden Stemmeret.

9. Det bliver ftæg at tage under Overveielfe, hvilte Forandringer der efter den ved Optagelfen af valgte

Medlemmer forandrede Sammensætning af Konsistorium 18 Sept. maa være at foretage ved den saakaldte Professorernes Enkelskole, navnlig hvorvidt og hvorledes den, med Bæretagelse af alle nuværende Interessenters Ret, kan udvides til en Enkelskole for samtlige faste Universitetslærere.

10. Den i det foregaaende anordnede akademiske Lærerforsamling træder i Virksomhed fra 1. Oktober 1850. Ved Rektoratet og Dekanaterne indtræder det forestkrevne Valg ved det Skifte, der foregaar i disse Poster i indværende Aar. Med Hensyn til Plads i Konsistorium indtræder Valg efterhaanden som Balancer opstaa, for saa vidt Balancer ikke finde Sted i en af de Pladser, der ogsaa for Fremtiden besættes efter Embedsalden.

Forordn. for Island, indeholdende nogle For- 25. Sept.
andringer i Lovgivningen om Arv. (Justitsmini-
steriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have modtaget Vort tro Althings allerund. Betænkning over et samme forelagt Udkast til en Lov for Island om nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, byde og befale Vi, som følger:

1. Den i Medhold af Lovens (D. og N.) 5. Bog 2. Kap. 29. Art. hidtil gjældende Forskjel paa Arveloddens Størrelse efter Arvingens Køn bortfalder for Fremtiden for Vort Lands Bedkommende.

2. = Frdg. 21. Mai 1845 § 1.

Isvrigt er det en Selvsølge, at Børnebørn fremdeles, i Overensstemmelse med Forordningen 4. Oktober 1833 § 22, beholde deres Arveret efter deres Bedsteforældre, naagt deres Fader eller Moder er bleven fradømt Arveret efter Fader og Moder.

3—8. = Frdg. 21. Mai 1845 §§ 3—8.

25. Sept. 9. = Frdg. 21. Mai 1845 § 9 (indtil Ordene: Sygdom eller Fangenskab). Og ville Vi derhos, for at lette det Barn, der er i fornævnte Tilfælde, Beviset for dets Arveberettigelse, have Præsterne indstærpet den dem i Følge Forordningen af 30. April 1824 § 5 — sammenholdt med allerh. Reskript af 7. December 1827 — paaliggende Pligt, saa snartlysning af Prædikestolen vedbørligen er bestilt, at ansøre saadant i Ministerialbogen.

10. = Frdg. 21. Mai 1845 § 10.

11. = Frdg. 21. Mai 1845 § 11 (indtil Ordene: fyldestgjøre Kreditorerne), saa ville slige Gaver i Overensstemmelse med Lovgivningen være ughldige.

12—14. = Frdg. 21. Mai 1845 §§ 12—14.

15. Foruden de i §§ 2—8 omhandlede Betslæggede, er ogsaa den Afsdødes Egtfælle berettiget til at tage en Lod efter samme. Denne Lod skal, naar den Afsdøde efterlader sig arveberettiget Afkom, være lig med et Barns Lod efter Loven, dog maa den i intet Tilfælde overstige en fjerde Del af den Afsdødes Boslod efter Fradrag af det, der i Medsør af nærværende Forordnings § 22 maatte være bortgivet til enkelte Livsarvinger eller andre. (Resten af Paragrafen = Frdg. 21. Mai 1845 § 15 sidste Stykke.)

16. = Frdg. 21. Mai 1845 § 16.

Forøvrigt ville saa vel L. 5—2—24 som de øvrige Bestemmelser, der angaa, hvad den længstlevende er berettiget til at udtage forlods af det fælles Bo som sin Eien-dom, fremdeles vedblive.

17—18. = Frdg. 21. Mai 1845 § 17—18.

19. = Frdg. 21. Mai 1845 § 19 (kun at Slutningen her lyder saaledes: i hvilken Henseende de, i Forordningen af 18. Februar 1847 om Bestyrelse af Umyndiges Midler i Zeland, foreskrevne Bestemmelser blive at iagttage.)

20. Det skal for Fremtiden være enhver, der har opnaaet 25. Sept. 18 Mars Alderen, og er ved sin Fornufts fulde Brug, og som ikke efterlader sig arveberettiget Afkom, tilladt, osn. (= Frdg. 21. Mai 1845 § 21.)

21. Hvis den, der opretter en testamentarisk Disposition, enten formedelt Udsehed eller af anden særdeles Marsag er sat under Bærgemaal, vil en saadan dog ikke ghyldigen kunne disponere over sin Formue ved Testament, med mindre der til dette erhverves Tilladelse af vedkommende Amtmand. Ligeledes vil Autorisation være nødvendig for, at en saadan umyndiggjort Person retsgyldigen skal kunne tilbagekalde sit paa foransørte Maade bekræftede Testament eller et ældre, som han inden sin Umyndigheds-tilstand maatte have oprettet.

22. Den, der efterlader sig arveberettiget Afkom, skal være berettiget til at disponere over en fjerde Del af sit Bo, og det, hvad enten Dispositionen oprettes til Fordel for Private eller til Bedste for Kirker, Skoler, Fattige eller andet saadant Siemed.

23. (= Frdg. 21. Mai 1845 § 24 indtil Ordene: „tillaltes til at overvære Vidnesøringen, kun at ved Plakaten 8. Januar 1823 er tilføjet: „ifrt. med Reskript af 5. April 1826“). For saa vidt den, der saaledes vil føre Vidner, enten er uvidende om, hvilke arveberettigede Slægtninge den Afsøde efterlader sig, eller de paagjældende ikke have noget ham bekjendt Opholdssted i Island, maa Thingsvidne føres det første ste kan, uden at forudgaaende Indkaldelse af de ubekjendte eller fraværende Slægtninge er nødvendig, hvorimod Dommeren i et saadant Tilfælde skal bestille disse en god og med Forholdene be- kjendt Mand som Forsvar under Optagelsen af Thingsvidnet, der nøie har, ligesom selve Dommeren, at paase deres Tars under samme.

25. Sept. 24. (= Frdg. 21. Mai 1845 § 25 med Udelabelse af sidste Punktum.)

25. (= Frdg. 21. Mai 1845 § 30.)

26. I de Tilfælde, hvor et Bo, i Medfør af nærværende Bor Anordning, ikke bliver at tage under Skiftebehandling, paa Grund af, at Vedkommende forbliver hensiddende i uskiftet Bo med umyndige Børn, skal den i Reglementet af 10. September 1830 § 38 omhandlede Recognition ikke erlægges til Skifteforvalteren.

27. Den Forandring i den ved Loven forefrevne Arvegangsmaade, som nærværende Forordning indeholder, træder først i Kraft med Hensyn til den Arv, der falder efter 31. December 1851. Ligeledes ville de før bemeldte Datum oprettede Testamenter og udstedte Afsald og Ægtepagter være at bedømme efter den hidtil gjældende Ret; dog, hvad Testamenterne angaar, saaledes, at de af dem, som, bedømte efter nærværende Anordning, vilde, med Hensyn til Form og Indhold være retsgyldige, staa ved Magt uden Konfirmation, om de end ikke ere overensstemmende med de hidtil gjældende Lovforskrifter.

28. For at Indholdet af denne Bor Forordning desto sikrere skal komme til alle Vedkommendes Kundskab, ville Vi, at den, foruden at kundgjøres paa sædvanlig Maade, trykkes i et saadant Antal, at et Exemplar deraf paa Landet kan nedlægges hos enhver Kjøpstyrer, og at Forordningen derhos bekendtgjøres ved Læsning til Kirkestævne paa den i Forordningen 8. Oktober 1824 § 2 — sammenholdt med Reskript af 7. December 1827, 3 — forefrevne Maade, hvorhos Vi og forvente, at Præster, Kjøpstyrere og andre, der efter deres Stilling have Leilighed til at vejlede Almuen, ville lade sig det være magtpaaliggende at bringe denne Bor Anordnings Forskrifter, og i Særdeleshed Indholdet af dens §§ 23 og 24, til almindelig Kundskab.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Nal-31. Oktb. borg Amt) ang. Parternes Ret til at lade møde ved Politiretten ved enhver god Mand, og at ingen Forandring heri er sket ved Lov af 14. Juni 1850.

Efter at jeg under 11. f. M. havde, i Anledning af en derom indkommen Forespørgsel fra By- og Herreds-foged, Justitsraad N. N. i Nalborg, anmodet Hr. Kammerherren om at tilkjendegive ham, at jeg ikke antager, at den Frihed, som Parterne hidtil have haft til ved Politiretterne at lade møde ved andre end dem, der staa i et saadant Forhold, som L. 1—9—14 omtaler, er ophævet ved Loven af 14. Juni d. A., uagtet Forbudet mod Profuratorers Møde i Politiretten derved er bortfaldet, har jeg med Amtets Skrivelse af 1. d. M. modtaget en Begjæring fra Justitsraad N. N. om at erholde Oplysning om, i Følge hvilke Bestemmelser den ovennævnte Frihed til at møde og procedere for andre ved Politiretterne maatte tilkomme andre end de i L. 1—9—14 ommeldte Personer og nu Profuratører.

I Anledning heraf skulde jeg tjenstligst melde, at da L. 1—9—14 ligefrem gaar ud fra den Forudsætning, at Parterne have Valget mellem at benytte en Profurator eller Børge, Frænde eller Tjener, saa maatte ogsaa heraf være en Følge, at den i bemeldte Lovbud hjemlede, for de ordinære Retter gjældende Indskrænkning ikke kunde anses anvendelig ved Politiretterne, med Hensyn til hvilke der ikke kunde finde saadant Valg Sted, paa Grund af at Sagførere, forinden Loven af 14. Juni d. A. udkom, i Almindelighed ikke maatte møde for samme. Saafrømt det under disse Omstændigheder ikke havde været Parterne tilsladt for nyismeldte Retter at give Møde ved enhver anden god Mand, vilde det aabenbart ofte kunne være blevet

31. Oktb. Tilfældet, at en Part, der ikke stod i det i L. 1—9—14 in sine ommeldte Forhold til en anden Person og formedelst lovligt Forsald ikke kunde møde personlig, vilde have været forhindret i tilbørligt at varetage sit Løb under Sagen, og dette vil især være indlysende, naar det erindres, at Forbudet imod Procuratorers Møde, lige indtil der ved Plakat af 12. September 1826 deri blev gjort Forandring, gjaldt uden alt Hensyn til den Afstand, hvori den paagjældende Part boede fra det Sted, hvor Retten holdtes. Det vides heller ikke rettere, end at det hidtil i Praxis har været ganske almindeligt antaget, at en saadan Frihed tilkom Parterne, og ligesom alle de til forskjellig Tid dels i Provindsialstænderne og dels paa Rigsdagen stedfundne Forhandlinger om Procuratorers Møde ved Politiretterne ere gaaede ud fra denne Regel som en afgjort Sag, saaledes findes den ogsaa udtalt i enkelte Lovbud, f. Ex. i Forordningen af 15. August 1832 § 15 og i Justits-Reglement af 13. Juli 1836 § 9, der ligesom give Parterne Ret til at lade møde for de deri omtalte Retter ved enhver god Mand. Disse Lovbestemmelser ere vel partikulære, men da der i de paagjældende Landsdele, Island og Ostindien, ikke have eller havde bestillede Sagsførere, er Forholdet for saa vidt det samme som her i Danmark i de Sager, hvori det forhen var forbudt at møde ved Sagsførere, og de frembyde saa meget mere en Analogi med Hensyn til Besvarelsen af nærværende Spørgsmaal, som der i den i dem foreskrevne Procesmaade følges samme Maxime (den instruktorske) som i Politiretsager. Denne Ret for Parterne til at give Møde for Politiretterne ved enhver god Mand, kan jeg, som tidligere berørt, ikke anse bortfalden, fordi der ved Lov af 14. Juni d. A. er tilstaaet dem Frihed til ogsaa at møde ved Sagsførere; thi Stillingen bliver dog ingenlunde derved den samme som i ordi-

nære Retsfager, idet Parterne navnlig i Følge den 31. Oktb. nævnte Lovs § 1 ikke have Afgang til i Politifager at erholde Udgiften til Sagsførersalær godtgjort af Modparten.

Herom vilde Hr. Kammerherren behageligen meddele Justitsraad N. N. Underretning.

Indenrigsmin. Skr. (til Solbæk Amt), aug. 18. Novb.
at Børnens fyldte 18. Aar ubetinget er Grændsen for Forældrenes Forpligtelse til at underholde dem.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori N. N. anholder om, at der af vedkommende Fattigvæsen maa blive ydet hans 22 Aar gamle Steddatter Ane M. den Understøttelse, hvortil hun paa Grund af hendes svækkede Syn er bleven trængende, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 14. f. M. yttret den Anskuelse, at det maa være Andragerens egen Sag at forsørge sin Steddatter, eftersom hun, naaget hun, som berørt, er over 18 Aar gammel, dog som opholdende sig hos Forældrene uden noget som helst selvstændigt Erhverv, efter Deres Formening endnu altid maa betragtes som værende under Fædrenemagten. De har i denne Henseende bemærket

Foranlediget heraf skulde jeg tjenstligst melde, at Ministeriet ikke kan dele den af Dem saaledes yttrede Anskuelse af den foreliggende Sag. Ligesom nemlig vor Lovgivning ikke, saaledes som t. Ex. den for Island og Hertugdømmerne (jfr. Frdg. 8. Januar 1834 II § 4 og Frdg. for Hertugdømmerne 29. December 1841 §§ 14—17 i Ny Koll. Tid. for 1842 Side 130—131), kjender til nogen almindelig Forpligtelse for Forældrene til som saadanne og uden Hensyn til Børnets Alder og Stilling at komme deres Børn til Hjælp i Trangstilsælde (jfr.

18. Novb. Fattigreglm. 5. Juli 1803 for Kjøbstæderne § 12 f og § 14 og for Landet § 16 f og § 18 samt Motiverne til Plaf. 19. November 1828 i Koll. Tid. for f. U. Nr. 64; se og Koll. Tid. for 1839 Side 526 Note 3), saaledes skjønner man ikke rettere, end at den, Affindighedstilfælde i Følge Plaf. 19. November 1828 fraregnede, med tilstrækkelig Bestemthed sætter Barnets fyldte 18. Aar som Grændsen for den omhandlede, Forældrene paahvilende juridiske Forpligtelses Vedbliven, i hvilken Henseende Ministeriet ikkun skal henvise til den selv for Datteren gennemgribende Forandring, som den nævnte Alders Indtræden medfører i hendes hele Retstilling, og navnlig at hun med det fyldte 18. Aar ophører at staa under personligt Bærgemaal (jfr. L. 3—17—38, Frdg. 2 November 1798 og Plaf. 3 Juli 1822, saa og Frdg. 23. Marts 1827 § 19 a og Frdg. 21. Mai 1845 § 21), samt, hvad in specie Forsørgelseslovgivningen angaar, faar en selvstændig Ret mod det Offentlige til eventuel Forsørgelse, medens en paa Grund af hendes trængende Forfatning tidligere tilstaaet Fattighjælp betragtes som ydet ikke hende men hendes Forældre, se Frdg. 24. Januar 1844 § 9, 2. Passus. I Henhold hertil maa Ministeriet anse vedkommende Forsørgelseskommaune pligtig til selv endelig at afholde den Understøttelse, hvortil formeldte Ane M. maatte blive trængende derved, at hun maatte være ude af Stand til selv at forsørge sig, og ingen anden villig til at komme hende til Hjælp, og navnlig ved at Andrageren vedblivende undsloar sig for længer at forsørge hende, idet hans Forpligtelse som Stedfader efter Forholdets Natur og de udtrykkelige Bestemmelser i den nys citerede Frdg. 24. Januar 1844 § 9, sidste Passus, ikke kan gaa videre, end de virkelige Forældres.

Lov ang. den Bestyrelserne over de civile 3. Decb. Straffeanstatter tilkommende Straffemyndighed. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 41.

Lov, hvorved Landboernes Forpligtelse til at15. Decb. rydde Brandsteder indskrænkes. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 43.

Lov om Afhændelse af Hald Domæne. (Ju=22. Decb. stitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Finantsministeriet bemyndiges til at foranstalte Hald Domæne, med Undtagelse af Ron Mølle, bortsolgt ved offentlig Auktion.

Lov om Udjævning af Loldforskjellen mellem22. Decb. Danmark og Slesvig og om det midlertidige Loldforhold til Holsten. (Finantsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 43.

Lov om Ophævelse af Tallotteriet. (Finants=22. Decb. ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 44.

Lov om Anvendelsen af de forskjellige Arter af 29. Decb. Strafarbejde. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 44.

Lov ang. den Kjøbstaderne (Kjøbenhavn dog 29. Decb. derfra undtagen) tilkommende Godtgjørelse for ordi- nær Indkvartering. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 45.

29. Decb. **Lov ang. Rigsdagsvalgene paa Færøerne (Sudenrigsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Færøerne vælge et Medlem til Folkethinget og et Medlem til Landstinget.

1. Folkethinget.

Valgret og Valgbarhed.

2. Valgret til Folkethinget tilkommer, med de i de følgende Paragrafer indeholdte Indskrænkninger, enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit tredivte Aar.

Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

3. Ingen, som staar i privat Tjenesteforhold, kan udøve Valgret, med mindre han har sin egen Husstand.

4. Ingen kan udøve Valgret, som nyder Understøttelse af det almindelige Fattigvæsen, eller som har modtaget nogen saadan Hjælp, med mindre den enten er tilbagebetalt eller eftergivet.

5. Saa kan Valgret ei heller udøves af den, som er sat under Bærgemaal, eller hvis Bo er under Opbud- eller Fallitbehandling.

6. Endelig kan kun den udøve sin Valgret, som det sidste Aar før Valget har haft fast Bopæl paa Færøerne.

7. Valgbar til Folkethinget er, med de i §§ 3, 4 og 29. Decb. 5 nævnte Undtagelser, enhver uberygtet Mand, som har Sidsfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar.

Balglister.

8. Over de i hvert Præstegjeld bosatte Valgberetigede skal der føres Lister ved et Valgforstanderskab, der for Sidsstrøms Præstegjelds Bedkommende skal træde sammen i Thorshavn og bestaa af Landsfogden som Formand, Præsten i dette Præstegjeld, Sidsmanden for Strøms Sids og tvende af dem tiltagne bosiddende Mænd, men for hvert af de øvrige Præstegjeld af Præsten, som Formand, eller i hans Forsald en af Amtmanden dertil bestiftet Mand, samt tvende i Præstegjeldet bosatte Mænd, der udnævnes af Valgforstanderskabet i Thorshavn.

9. Balglisterne skulle, i forskjellige dertil indrettede Rækker, indeholde Bælgernes fulde Navn, Alder, Livsstilling og Bopæl. Paa hver Balgliste ordnes Bælgernes Navne efter deres Bogstavfølge.

10. Balglisterne skulle affattes en Gang hvert Aar. Til Grund derfor lægges det foregaaende Aars Balglister, med Udeladelse af de Bælgere, som i Mellemtiden ere afgaaede ved Døden eller bortflyttede, eller som have tabt deres Valgberettigelse (§§ 2, 3, 4, 5 og 6), og med Tilføining af dem, som imidlertid have opnaaet Valgret, eller inden Valgdagen ville have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Alder og Bopæl. Til den Ende blive de, der vel endnu ikke have opfyldt de sidstnævnte Betingelser, men kunne ventes at ville opfylde dem i Løbet af det forestaaende Aar, for hvilket Balglisterne skulle gjælde, at opføre paa en særskilt Liste, med udtrykkelig Angivelse af den Dag i Aaret, da de enten fylde det tredivte Aar, eller ville have havt fast Bopæl i et Aar paa Færserne.

29. Decbr. 11. De første Valglisteres Affattelse, saa vel som Valglisternes senere Berigtigelse og Fuldstændiggjørelse skal foregaa i Løbet af April Maaned. De derved opstaaede Tvivl skulle, efter indhentede Oplysninger, afgjøres af de i § 8 ommeldte Forstandersfaber.

12. Fra den 1. til den 12. Mai, begge Dage indbættede, skulle Valglisterne henligge til Eftersyn paa et for Beboerne bekvemt Sted i hvert Sogn. Fremlæggelsens Sted bekendtgjøres til Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade med mindst 8 Dages Varfel.

13. Inden 3 Dage fra Udløbet af den Tid, hvori Valglisterne fremligge, skal enhver, som tror uden Føie at være ubeladt af samme eller som formener, at en Uberettiget derpaa er optaget, skriftligen fremsætte sin Begjæring om Optagelse eller sin Paastand om en andens Udslettelse, ledsaget af en kort Angivelse af de Grunde, hvorpaa Paastanden er bygget.

14. De mod Valglisterne saaledes fremkomne Erindringer paatjendes af de før ommeldte Forstandersfaber i et offentligt Møde, som afholdes i Løbet af de paafølgende fjorten Dage. Til dette Møde tilfiges saa vel de, som have fremsørt Erindringer, som og de, mod hvilke Indsigelse er gjort, til hvilke derhos en Gjenpart af den mod dem rettede Skrivelse skal leveres. Efter de af Parterne fremlagte Dokumenter og de af dem fremsillede Bidners Forklaringer afgjøres de opstaaede Spørgsmaal, hvorom en kort Kjendelse tilføres Forstandersfabets Forhandlingsprotokol. De derefter berigtigede Valglister underskrives af Forstandersfabets Formand.

15. Den, som er utilfreds med Valgforstandersfabets Kjendelse, hvorved Valgret er nægtet ham, kan fordrø en Udskrift af samme sig meddelt uden Betaling, og indbringe Spørgsmaalet til Afgjørelse ved Lov og Dom. Saa-danne Sager behandles gjæsteretsvis. Parterne ere i første

Instants fritagne for at erlægge Retsgebyrer. Amtmanden 29. Decb. bestikker en Mand til at møde for det indstævnedes Valgforstanderskab. Opnaar Vedkommende Dom for at være valgberettiget, skal han opføres paa Valglisten, saa snart han foreviser en Udskrift af Dommen.

16. Valglisterne gjælde fra 1. Juni til 31. Mai i det paaafgørende Aar. Efter samme foretages det i Aarets Løb forefaldende Valg til Folkethinget, dog saaledes, at det paaeses, at de paa Tillægslisten (§ 10) opførte Mænd kun ere stemmeberettigede, naar de inden Valgdagen have opfyldt Betingelserne med Hensyn til Alder eller Bopæl.

Valgkandidater.

17. Ingen kan ved Valg til Folkethinget komme i Betragtning, som ikke selv har stillet sig, og dertil er anbefalet af i det mindste en af Vælgerne paa Verne.

18. Skriftlig Anmeldelse saa vel om Kandidaten, som om den eller dem, der have anbefalet ham, maa i det mindste 3 Uger forinden Valgdagen være indleveret til Valgforstanderskabet i Thorshavn, der uopholdelig meddeler Valgforstanderskaberne i de andre Præstegjeld en Udskrift af samme, og have disse uden Henstand at betjendtgjøre Anmeldelsens Indhold for Beboerne af Præstegjeldene til Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade.

19. Kandidaten behøver ikke for Valgforstanderskaberne at godtgjøre sin Valgbarhed. Fremkomme ved Valghandlingerne i de enkelte Præstegjeld Indsigelser eller endog Beviser mod samme, kunne Valgforstanderskaberne vel ikke affjære Forhandlingerne derom, men heller ikke af den Grund undslaa sig for at stille Kandidaten til Valg.

29. Decbr.

Valgmøder og deres Bestyrelse.

20. Valget til Folkethinget foregaar i offentlige Møder, i ethvert enkelt Præstegjeld for sig, men paa samme Dag over hele Landet.

21. Valgdagen bestemmes og kundgjøres af Amtmanden i det mindste 6 Uger forud, ligesom han derom snarest har særlig at underrette Formændene for de enkelte Valgforstanderskaber. Disse have da at bestemme Mødestedet og Klokkeslettet, til hvilket Valgmødet skal afholdes i hvert Præstegjeld, ligesom de have at sørge for, at Dagen, Klokkeslet og Mødestedet til Kirkesæbne og paa enhver anden henfigtsmæssig Maade bringes til Beboernes Kundskab i det mindste med 1; Dages Varjel i samtlige Sogne.

22. Paa Valgdagen aabner Valgforstanderskabet Valgmødet i hvert Præstegjeld ved, forinden den egentlige Valghandlings Begyndelse, at lade de tilstedeværende Vælgere udnævne to Mænd, der i Forening med Valgforstanderskabets Formand skulle udgjøre det Valgnævn, som har at lede Valget af Folkethingsmanden for Færøernes Valgkreds. Udnævnelsen af disse to Mænd sker derved, at hver Vælger afgiver en Stemmeseddel, der indeholder Navnene paa to af Præstegjeldets Vælgere. De to tiltagne Medlemmer af Valgforstanderskabet (§ 8) optælle Stemmerne ved Hjælp af to af dem tilfaldte Vælgere. Den Stemmeseddel, der indeholder flere eller færre end to Navne, er ugyldig. De to Vælgere, der erholde flere Stemmer end nogen anden, ere valgte til Medlemmer af Valgnævnet. I Tilfælde af Stemmeligbed gjør Lodtrækning Udslaget. Hvis nogen af de saaledes Udnævnte ikke er til Stede, indtræder i hans Sted den, der næst efter ham havde de fleste Stemmer.

23. Det saaledes sammensatte Valgnævn, hvori Valg- 29. Decb. forstanderskabets Formand har Forsædet, lader derpaa foretage Valg af Valgkredsens Folkethingsmand. Valghandlingen aabnes af Formanden ved Oplæsning for de forsamlende Vælgere af Navnene paa dem, der have stillet sig til Valg, og paa dem, som anbefale Kandidaterne. Derefter kan en kort Forhandling, angaaende de stillede Kandidater, finde Sted under Formandens Ledelse.

24. Formanden slutter Forhandlingerne, naar han finder det rigtigt, og lader dernæst Afstemning foretage over de stillede Kandidater. Afstemningen foretages efter Præstegjeldets Valgliste saaledes, at Vælgerne afgive deres Stemmer mundtlig i den Orden, hvori de møde.

25. Valgnævnets Formand deltager ikke i Modtagelsen af Valgstemmer. Af de tvende andre Medlemmer af Nævnet tilføres det ene, efter at have anerkjendt Vælgeren, den Kandidats Navn, paa hvem Vælgerne have stemt, ved Siden af dennes eget Navn paa selve Valglisten. Det andet Medlem optegner paa en særskilt Stemmeliste Vælgerens Navn ved Siden af den Kandidats Navn, som han har givet sin Stemme. Forinden Vælgeren aftræder, oplæses for ham saa vel hans eget, som den af ham Valgtes Navn, til Sikkerhed for begge Tilførslers Rigtighed og indbyrdes Overensstemmelse. Naar, uagtet Formandens Opfordring, ingen mere begjærer at deltage i Valget, tilføre Valgnævnets Medlemmer deres egne Stemmer og underskrive saa vel Valglisten som Stemmelisten, hvorved Afstemningen er sluttet. Men forinden Mødet hæves, blive begge Lister af Nævnets samtlige Medlemmer at forsegle og overlevere den af dem, som af de andre udnævnes til at tiltræde det fælles Valgnævn i Thorshavn.

29. Decb. 26. Dette sammentræder Ottendedagen efter Valgdagen, og skal, foruden Valgnævnet for Sydhjørums Præstegjeld, bestaa af et Medlem af Valgnævnet i hvert af de andre Præstegjeld, hvilket til den nævnte Tid skal indfinde sig i Thorsøhavn og medbringe de ham efter forestaaende overleverede forseglede Lister. Til denne Rejse erholder han fri Befordring frem og tilbage. Skulde nogen Afordnet fra et Præstegjeld ved Naturbegivenheder være hindret fra at indfinde sig til den bestemte Tid, maa de ankomne oppebie ham i 2 Døgn.

27. Det samlede Valgnævn vælger selv sin Formand, som i et offentligt Møde aabner de forseglede Lister, og derefter foranstalter den endelige Optælling af de paa hver Kandidat faldne Stemmer.

28. Den, som ved Optællingen findes at have flere Stemmer end nogen anden, er valgt. Udfaldet kundgøres strax i Mødet, og meddeles derhos Valgnævnene i Præstegjældene, som have at sørge for, at det snarest muligt kommer til Behoernes Kundskab.

29. Skulde kun een Valgkandidat have stillet sig, vil Afstemningen gaa ud paa et simpelt for eller imod, og bør da Kandidaten, for at anses som valgt, have mere end Halvdelen af de Stemmende for sig. Har han ikke erholdt et saadant Stemmeantal, berammes et nyt Valgmøde med mindst 3 Ugers Bærel, der bekendtgøres i Præstegjældene efter § 21. Har der da ikke stillet sig nogen anden Kandidat, betragtes den første som valgt uden ny Afstemning.

.....

Lov om Pressens Brug. (Justitsministeriet.) 3. Jan.

1—4. Indm. Saml. pag. 47.

5. Den, som ved Trykken raader til Opstand mod Kongen eller til voldeligt Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed eller til med Vold at virke til en Forandring i den ved Rigets Grundlov bestemte Forsatning, straffes med Landsforvisning eller Statsfængsel paa 5 eller flere Aar eller efter Omstændighederne paa Livstid.

6. Den, der i et trykt Skrift tillægger Kongen uretfærdige eller stammelige Handlinger, tillader sig forhaanende Domme eller Yttringer om Kongen, eller i at omtale hans Person betjener sig af fornærmende Udtryk, straffes med Fængsel fra 3 Maaneder til 2 Aar. Samme Straf rammer den, der paa lige Maade forbrøder sig mod Dronningen, Enkedronningen, Thronarvingen eller Rigsforstanderen.

7. Udgives noget Skrift, der fornærmer fremmede i Benftab med Kongen. staaende Magter, enten ved at laste og forhaane de regjerende Personer eller ved uden at nævne sin Hjemmel at tillægge saadanne Regjeringer uretfærdige og stammelige Handlinger, straffes den skyldige med Fængsel fra 3 Maaneder til 1 Aar, eller med Bøder fra 50 til 500 Rdb. Tiltale finder kun Sted, naar det af vedkommende Regjering forlanges.

8. Udgives noget Skrift, hvori der drives Spot med noget her i Riget bestaaende Religionsfamfunts Troeslærdomme eller Gudsbyrkelse, straffes den skyldige med Fængsel fra 1 til 6 Maaneder. Paa samme Maade eller med Bøder fra 100 til 500 Rdb. straffes den, der offentliggjør et utugtigt Skrift.

9. Krænker nogen i et trykt Skrift en andens Ære ved ubesøiet at tillægge ham enten en Handlemaade, der
Sjette ÷rste.

3. Jan. vilde gjøre ham uværdig til Medborgeres Agtelse, eller Benævnelse, som alene kunde hjemles ved en saadan Handlemaade, straffes han med Fængsel fra 3 Maaneder til 1 Aar eller med Bøder fra 100 til 500 Rbd. For andre ubesjæede Sigtelser, der maa nedsætte den angrebnes borgerlige Agtelse, samt for Ukvemsord eller Skjældsord anvendes Bøder fra 10 til 500 Rbd. eller Fængsel fra 14 Dage til 3 Maaneder. I alle foranførte Tilfælde blive derhos de ubesjæede Ubladelser, efter den Fornærmedes Paa- stand at kjende døde og magtesløse.

10. For saadanne trykte Meddelelser om personlige og huslige Forhold, hvorved Privatlivets Fred krænkes, bødes fra 20 til 100 Rbd.

11. Indm. Saml. pag. 48.

12. Konfiskation af et Skrift finder Sted efter Dom, naar det er af et efter denne Lovs §§ 5, 6, 7 eller 8 straf- bart Indhold.

13—17. Indm. Saml. pag. 49.

5. Jan. Pensionslov. (Finansministeriet.)
Indm. Saml. pag. 50.

5. Jan. Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at fikre deres Ekte Overlevelsesrenter. (Finansministeriet.)
Indm. Saml. pag. 53.

7. Febr. Lov om den jydste Toldgrændses Ophævelse, Brændevinsbeskatningens Forandring og Konsum- tionens Ophør udenfor samt Omordning i Kjø- benhavn. (Finansministeriet.)
Indm. Saml. pag. 55.

Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark angaaende¹⁰. Febr. Obergang fra Finansministeriet til Indenrigsministeriet af Sager om Tilladelse til Anlæg og Drift af Brændevinsbrænderier paa Landet. (Indenrigsministeriet.)

Efter at de Grunde, i Følge hvilke Behandlingen af Sager om Tilladelse til Landbrænderiers Anlæg og Drift hidtil er forbleven hos Finansministeriet, uagtet Næringsforholdene saa vel i Kjøbstæderne som paa Landet ved allerh. Kundgjørelse af 24. November 1848 bleve henlagte under Indenrigsministeriet, ere bortfaldne ved den under 7. d. M. udfomne Lov om den jydste Toldgrændses Ophevelse og Brændevinsbeskatningens Forandring m. m., ere disse Sager nu gaaede over til dette Ministerium i Henhold til fornævnte allerh. Kundgjørelse og deres Behandling henlagt under Ministeriets 1. Departement.

Hvilket herved, i Forbindelse med Ministeriets Kundgjørelse af 3. December 1849, briuges til almindelig Kundskab.

Lov, hvorved Skolelærerne fritages for at be-¹¹. Febr. sørge Embedsbreve mellem Præsterne. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml pag. 64.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Aalborg 4. Marts Amt) ang. at en Separationsbevilling træder ud af kraft, naar de paagjældende Egtefolk i Separationstiden igjen flytte sammen.

Bed at indberette, at en af Amtets Sognepræster har

4. Marts. vægret sig ved at foretage den ved Forordningen af 18. Oktober 1811 befalede geistlige Mægling imellem tvende Ægtefolk, hvoraf Konen attraar Bevilling til Separation i Henseende til Bord og Seng, har Hr. Kammerherren, næst at bemærke, at Præsten har grundet sin Bægning paa, at en saadan Bevilling allerede tidligere er meddeelt bemeldte Ægtefolk, og at de ikke, skjøndt de senere atter have levet sammen, i Overensstemmelse med Kanc. Skr. af 24. Februar 1816, for Forligelseskommissionen have indgaaet Forening om Vedblivelsen af deres ægtefællelige Forbindelse eller tilbagesendt den meddelte Bevilling til Kassation, hvorfor Præsten har anset bemeldte Bevilling som endnu gjældende, i behagelig Skrivelse af 17. f. M. begjært Dem Justitsministeriets Resolution meddeelt i denne Sag.

Foranlediget heraf skulde jeg tjenstligt melde, at da en Separationsbevilling blot gaar ud paa at tillade en foreløbig Suspension af det ægtefællelige Samliv med den Virkning, at naar Adskillelsen har vedvaret i 3 Aar, uden at Ægtefolkene have kunnet finde sig bevægede til at fornye Ægtefættet, det ved kongl. Bevilling kan ventes aldeles ophævet, kan det ikke anses tvivlsomt, at jo Separationen i et og alt træder ud af Kraft, naar Ægtefolkene i Løbet af Separationsaarene flytte sammen igjen. Ligesom der, hvis de Vedkommende senere atter ville leve separerede, udfordres en ny Bevilling, fra hvis Dato de tre Aar da blive at regne, saaledes er det ogsaa nødvendigt, at de befalede Mæglinger i saadanne Tilfælde paany foretages. Det var vel mest i sin Orden, at de separerede Ægtefolk konstaterede Fornyetelsen af deres ægtefællelige Forbindelse ved derom at afgive Erklæring til Forligelseskommissionen, Præsten eller Øvrigheden, samt derpaa indsendte Bevillingen til Kassation, men at dette dog ikke kan være nogen Betingelse for, at Ægtefættet ved den faktiske

Gjenforening maa betragtes som paany traadt i fuld Virk- 4. Marts.
sommelighed, følger allerede af Begrebet Separation, ligesom det
mødsatte ikke heller vilde kunne bestaa med Lovgivningens
Diemed, saa vidt muligt at bevare Ægteskabet og modvirke
Stilsmisje.

**Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Justits- 5. Marts.
ministeriet) ang. Ansættelse af en katolsk Præst
for den herværende romersk-katolske Menighed.**

..... Idet nu dette Ministerium
gaar ud fra den Anskuelse, at Grundloven aldeles ikke har
indrømmet den katolske Kirke som saadan (som geistlig
Korporation) nogen som helst retlig Stilling her i Riget,
maa Ministeriet derhos holde for, at Regjeringen fra sin
Side bør undgaa ethvert Stridt, der kunde indeholde eller
forudsætte nogen anden Forandring i de sig her i Landet
opholdende Katholikers Forhold, end den, der er en umid-
delbar Følge af den Hans Majestæts katolske Undersaatter
nu ved Grundloven sikrede Ret til fri Udøvelse af deres
Gudsdyrkelse og af den i Grundloven udtalte Ophævelse af
enhver Indskrænkning, der i andre Henseender kunde hvile
paa dem paa Grund af deres Trosbekjendelse. I Over-
ensstemmelse hermed antager Ministeriet derfor ogsaa, at
der, i det mindste for Liden, aldeles ikke kan være Spørgs-
maal om at meddele den nye Præst ved den herværende
katolske Menighed nogen videre Anerkjendelse, end den al-
mindelige, der under denne Menigheds tidligere Forhold til
det østerrigiske Gesandtskab efter Lovgivningen tilkom de ved
dette ansatte Præster, og en lignende, som den, der i Hen-
hold til den allerh. Resolution af 9. Juni 1841 blev til-
lagt den nuværende katolske Præst i Fredericia ved den
ovennævnte allerh. Resolution af 14. December 1843, og
navnlig antager Ministeriet derfor, at der, endstjøndt denne

5. Marts. Anerkjendelse vil indeholde Bemyndigelse for ham til at foretage enkelte kirkelige Handlinger, navnlig Vielser, med borgerlig Virkning, dog ikke bør meddeles Præsten nogen Bestikkelse eller egentlig Bekræftelse af hans Udnævnelse som katolsk Præst her i Landet, eller overhovedet Præsten stilles i noget fastere eller officiellere Forhold til den danske Stat eller den danske Regjering, end det, hvori de her i Landet værende katolske Præster i Almindelighed, for saa vidt de ikke vare Gesandtstabspræster, have været stillede ved Lovgivningen og navnlig den allerh. Resolution af 9. Juni 1841; men at Ministeriet for Tiden bør indskrænke sig til at erhverve en allerh. Resolution, hvorved det i Henshold til den af den herværende Menigheds Forstandere indgivne Ansøgning tillades, at Pastor Zurstrassen, saa længe indtil de fra Folketirken afvigende Trossamfunds Forhold ere blevne endelig ordnede ved Lov, maa betragtes som bemeldte Menigheds kaldede og anerkjendte Præst, saaledes at der tillægges de af ham foretagne kirkelige Handlinger, navnlig Barnebaab og Kopulationer, den samme borgerlige Gyldighed efter den danske Lovgivning, som har været tillagt de tidligere af den keiserlig kongelig østerrigste Regjering her ansatte Præsters Handlinger, dog under Betingelse af, at han ubrødelig holder sig den danske Lovgivnings Bestemmelser efterrettelig saa vel i Almindelighed, som med særligt Hensyn til den borgerlige Side af de ovenmeldte Handlinger. Som Følge heraf vil altsaa efter Ministeriets Formening, og da Præsten ikke skulde anerkjendes som dansk Embedsmand, det i dets Skrivelse til Deres Excellence af 12. September f. U. berørte Spørgsmaal om Indsødsret bortfalde

11. Marts. Lov om Ophævelse af den 1736 oprettede geistlige og verdslige Enkekasse for Nørrejylland og om

Anvendelse af dens Midler. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Den geistlige og verdslige Entekasse for Nørrejylland, som er stiftet ved den under 13. Januar 1736 allern. konfirmerede Fundats, men som har været lukket siden 1833, ophæves.

I Stedet for de Kassen paahvilende Pensioner eller Berettigelse til Pension kjøbes der de Vedkommende for Kassens Regning tilsvarende Livrenter eller Overlevelsesrenter i Livrente- og Forsørgelsesanstalten af 1842.

2. Den bemeldte Entekasse tilhørende Kapital, der bliver tilbage efter Indkjøbet af de i § 1 nævnte Livrenter og Overlevelsesrenter, deles i to lige Dele, af hvilke den ene henlægges til de for Nørrejyllands fire Stifter oprettede geistlige Entekasser og deles mellem dem efter Antallet af geistlige, til Indskud i den geistlige Entekasse forpligtede, Embedsmænd i hvert Stift, den anden til samtlige Skolelærer-Hjælpekasser i Nørrejylland og deles mellem dem efter Antallet af Skolelærere, som ere forpligtede til at yde Bidrag til hver Hjælpekasse.

3. Det Beløb, der henlægges til hver af de fire geistlige Entekasser, skal, under Bestyrelse af den samme Direktion og efter de samme Regler som disse Midler, bevares som en særskilt Kapital, hvis Renter aarlig af Stiftets Landemode uddeles som Pensionstillæg til de værdigste og mest trængende Enker efter Geistlige i Stiftet.

4. Det Beløb, der tilfalder Skolelærer-Hjælpekasserne forenes med disse Kassers øvrige Midler, saa at Renterne under et anvendes til Kassernes Formaal.

11. Marts. 5. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har at sørge for Udførelsen af denne Lov og bemyndiges til af den ophævede Entekasses Midler at udrede et passende Bederlag for Arbeidet ved Opgjørelsen og Fordelingen af Midlerne.

11. Marts. Lov ang. Postforsendelser. (Finantsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 65.

11. Marts. Lov om Nedlæggelse af Bommene i Fyen. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 70.

12. Marts. Lov om Kystpolitiet. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Fra 1. April 1851 inddrages følgende tre Kystpolitidistrikter: Frederiksværks Hoveddistrikt, Kjøbenhavns søndre Hoveddistrikt og Kjøge Hoveddistrikt.

2. Justitsministeriet bemyndiges til at foretage yderligere Indskrænkninger af Kystpolitiet, hvor saadanne maatte findes tilraadelige.

16. Marts. Lov ang. Jurisdiktionen over det Gods, der bortskilles fra Grevskaber, Baronier eller Sædegaarde, som have været beuadede med Birketrettighed. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den i Lovgivningen hjemlede og navnlig ved Forord-16. Marts. ningen af 17. Marts 1826 udtalte Regel, hvorefter det Gods, der bortstilles fra Grevsfæder, Baronier eller Sædegaarde, som have været benaadede med Virkerettighed, gaar over til de Herreders Jurisdiction, under hvilke det ligger, bliver herved ophævet.

Lov ang. Udredning af Distriktsheste samt om 16. Marts. Foderheste til Brug for Hæren. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov angaaende Udredning af Distriktsheste samt om Foderheste til Brug for Hæren:

1. Den Forpligtelse til at levere og holde 1728 Heste til Kavalleriet og Artilleriet, som i Følge Forordningen af 14. September 1774 og senere Bestemmelser paahviler visse Hovedgaarde og nogle andre Landeieendomme samt Præstegaarde, bortfalder fra 1. April 1851.

2. Som Følge heraf skulle de hidtil i Numer staaende saakaldte nationale Heste, saa snart Forholdene tilstede saadant, tilbageleveres Udrederne, imod at der af disse for hver Hest udbetales, foruden det i sin Tid til Hestens første Anskaffelse tilstaaede Bets af 36 Rbd., endvidere de for Aaret 1849 godtgjorte 5 Rbd., samt imod at Remonteringspengene for Aaret 1850 bortfalde. Dog finder hverken Tilbagebetaling eller Afkortning af Remonteringspengene for disse to Aar Sted for de Udreders Bedkommende, der bevisligt have besat de paagjældende Numere med nye Heste efter Indkaldelsen i Foraaret 1849. I Stedet for dem af bemeldte Heste, som ikke kunne staves til Stede i tjenstdygtig Stand, tildeles vedkommende Udredere, i Følge Lodtrækning, andre tjenstdygtige Heste.

16. Marts. Ovenmeldte Pengebeløb have Udrederne, under Evang af Udpantning, at indbetale i paagjældende Amistue inden Udløbet af 3 Maaneder fra den Dag, Hestene ere blevne Udrederne tilbageleverede.

3—31.

16. Marts. Lov indeholdende Forandring i § 2 i Plakaten af 27. Mai 1848 om Bognes Konstruktion. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 71.

16. Marts. Lov indeholdende Tillæg til Anordning af 29. Juli 1846 om Bands Afledning eller Afbenyttelse til Jorders Forbedring. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 71.

23. Marts. Lov om Udskrivningsvæsenets Omordning m. m. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 73.

23. Marts. Lov om Sessions- og Rægdsvæsenet for Staden Kjøbenhavn. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 74.

25. Marts. Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Jagten og Afløsning af Jagtretten. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml pag. 76.

Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Staten 8. April.
tilhørende Bøndergods. (Finansministeriet.)

Indm. S ml. pag. 80.

Kundgjørelse for Kongeriget Danmark angaaende 8. April.
Stadfæstelse af Statuter for en Kreditkasse til Selveiendoms Fremme. (Indenrigsministeriet.)

1. Denne Kreditkasse, hvis Stiftere Undertegnede ere, indskrænker sig til Prioritetslaan i Landeiendomme, hvorved Selveiendom direkte bevirkes, saaledes at den enkelte Eiendom, hvori Laanet gives, samtidigen med dets Modtagelse gaar over til Selveiendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte.

2. Kreditkassen kan i intet Tilfælde udlaane højere Sum end $\frac{1}{3}$ af Eiendommens, ved Taxation efter Forordningen af 7. Juni 1827 — og efter de af Kreditkassens Bestyrelse foreskrebne, af Indenrigsministeren approberede, specielle Regler til Jagttagelse ved Taxationerne — udfundne Værdi, og dette paa første Prioritet saaledes, at ingen Prioritet (Bant hæftelsen undtagen) og ikke heller nogen Kanon eller anden dermed beslægtet Præstation, som ikke ved Lovgivningen er tillagt Fortrinsret fremfor alle Pant-havere, maa hæfte paa Eiendommen foran for eller lige med Kassens Prioritet, hvoraf det altsaa er en Selvfølge, at naar Salg finder Sted til Arvefæste, kan for Arvefæsteafgiften eller betinget Rekognition ifkun gives Sikkerhed i Eiendommen næstefter Kreditkassens Tilgodehavende.

3—13.

14. Kreditkassens Interessentstab indestaar som moralsk Person det Offentlige, Kassens Debitorer og Tredie-mand for Statuternes Jagttagelse og Opfyldelse, saa at det er ansvarligt for Kassens Bestyrelse i nøagtig Over-

8. April. ensstemmelse hermed, i hvilken Henseende det er underkastet Regjeringens Kontrol og hertil sigtende Foranstaltninger, ligesom Regjeringen er berettiget til naar som helst at lade foretage Efterhyn af Kreditkassens Bøger, Aktiver og Beholdninger. Denne Garanti overtages i de første 2 Aar efter Kreditkassens Stiftelse personlig af Stifterne in solidum, men gaar efter denne Tids Forløb paa samme Maade over paa de indtraadte Interessenter, og paahviler saaledes eo ipso enhver, som da er eller senere bliver Interessent i Kassen, dog med Hensyn til Majoratsgodserne den sieblitelige Besidder, skjøndt det er vedkommende Lehn, Stamhus eller Fideikommissgods, der er Interessent i Kassen. Saa længe Stifternes Garanti vedvarer, danne de Kreditkassens Bestyrelse, og foranledige, inden ovennævnte Periodes Udløb, en Beslutning af de da indtraadte Interessenter om Maaden, hvorpaa Bestyrelsen skal dannes i Fremtiden. Denne Beslutning er at anse som et Tillæg til Statutterne (skr. § 15). Bestemmelserne om Kreditkassens Virksomhed indenfor Grændserne af Statutterne, saa vel som det gjensidige Forhold og Rettsansvar mellem Stifterne indbyrdes, imellem disse og Interessenterne, og mellem de sidste indbyrdes, bero paa de til enhver Tid mellem dem fastsatte Bedtægter og Reglementer, paa de oprettede Dokumenter og paa de aflagte Regnskaber.

15. Til Forandring i samt Tillæg til Statutterne udfordres i ethvert enkelt Tilfælde Regjeringens Sanction, foruden en i saa Henseende og i Overensstemmelse med de gjældende Bedtægter for Interessentskabet bindende Beslutning fra dettes Side.

16. Enhver Lehns-, Stamhus- og Fideikommissbesidder er, for saa vidt han i øvrigt er besjætt til at afhænde det vedkommende Bøndergods, samt under den ham i saa Henseende paahvilende Kontrol, berettiget til uden speciel

Bevilling at indtræde paa vedkommende Eiendoms Begne i 8. April.
Kreditkassen for det Bøndergods, som derfra afhændes.

3 Marts 1851.

H. Carlsen.	L. Gr. Holstein.
F. M. Knuth.	Paa min afbøde Broders Statsraad C. Neergaards og egne Begne
	P. Joh. Neergaard.
J. Neergaard.	P. B. Scavenius.

Bed i Henhold til Loven af 20. Juni f. A. om Oprettelse af Kreditforeninger og Laanekasser for Grundeiere at stadfæste foranstaaende Statuter med de i det følgende nærmere udhævede Modifikationer i Statuternes § 16, meddeles herved i Medfør af bemeldte Lovs § 6 denne Laanekasse de i Lovens § 2 Litt. a, c og d indeholdte Begunstigelser, saa længe den af Ministeriet befindes at opfylde de i samme Lov foreftrevne Betingelser.

I Følge Hs. Majest. Kongens ved allerh. Resolution af 2. f. M. givne Bemyndigelse har Justitsministeriet derhos givet sit Samtykke til, at § 16 i de forestaaende Statuter sanktioneres under følgende nærmere Bestemmelser:

1. at Kreditkassens Obligationerne, som blive det vedkommende Lehns, Stamhusets eller Fideikommissgodsens Eiendom, skulle lyde paa dettes Navn og indsendes til Justitsministeriet for at forsynes med prohibitiv Paategning;
2. at de 2½ pCt., som i Følge 11. § i Statuterne kontant skulle indskydes af tiltrædende Interessenter, ikke maa komme Lehnets, Stamhusets eller Fideikommisset til Last, men blive at udrede af Besidderen;

8. April. 3. at ligesom det Udbytte, der erholdes paa Grund af Lehnets, Stamhusets eller Fideikommissgodsets Deltagelse i Interessentskabet, skal, uden Hensyn til, om det udgjør over eller under 4 pCt. af den indskudte Kapital, tilfalde den gieblikkelige Besidder, saaledes er det ogsaa denne, der maa bære det personlige Ansvar, som i Følge Statuternes § 14 skal paahvile Interessenterne;
4. at Lehnet, Stamhuset eller Fideikommisset ikke maa lade et større Beløb af Salgsværdien indestaa i de til Selveiendom eller Arvesætte overgaaede Fæstesteder paa 2. Prioritet næstefter Kreditkasens Fordring, end der kan erholdes Sikkerhed for overensstemmende med de i Forordningen af 7. Juni 1827 foreskrevne Regler, saa at begge Prioriteter tilsammen tagne ikke maa overstige Halvdelen af Eiendommens Taxationsværdi, i hvilken Henseende en aarlig Afgift bliver at anse lig med det 25dobbelte Beløb i Kapital;
5. at der betinges Ret for Lehnet, Stamhuset eller Fideikommisset til at rykke op i den bedre Panteret, efterhaanden som Kreditkasens Fordring amortiseres.

Hvilket herved i Henhold til bemeldte Lovs § 5 bringes til offentlig Kundskab.

9. April. Lov ang. Pensionering af Militæretaternes Underklasser samt om Duvalideforsørgelse. (Krigs- og Marineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 84.

Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Med-12. April.
delelse af Bevillinger til at afhænde Bøndergods,
der henhører til Lehn, Stamhus eller Fideikommiss.
(Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 97.

Lov ang. Beskaffenheden af, samt Tilsynet med 12. April.
Dampkedler, Dampmaskiner og Dampskibe. (Ju-
stitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 98.

Lov om Egteskabs Indgaælse udenfor de au-13. April.
erkjendte Trossamfund eller imellem Medlemmer af
forskjellige Trossamfund m. v*). (Ministeriet for
Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 103.

- *) Den i denne Lovs § 6 ommeldte, gennem Justits-
ministeriet udfærdigede Formular, som ved Cirkulære
af 20. Juni 1851 tilstilledes Kjøbenhavns Magistrat
og samtlige Amtmænd, er saalydende:

Naar begge Parter ere komne tilstede og de be-
falede Vidner, for saa vidt disse behøves, ere til-
kaldte, lader den Øvrighedsperson, som skal foretage
Handlingen, Personerne fremtræde og taler derpaa,
selv staaende, saaledes: Da N. N. af N. N. (Man-
dens fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted)
og N. N. af N. N. (Fruentimmerets fulde Navn,
Stand, Stilling og Opholdssted), som
(her nævnes den Grund, der hjemler de Paagjæl-
dende Afgang til at indgaa Egteskab efter Lov af
13. April 1851), have henvendt sig til Øvrigheden
for at faa det Egteskab, de agte at indgaa med

22. April. **Bekjendtgi. ang. forandrede Bestemmelser om**
Maskiners, Fabriksindretningers og andre deslige
Gjenstandes Assurering under Kjøbenhavns Brand-
forsikring. (Udfærdiget af Direktionen for Kjøben-
havns Brandforsikring.)

Justitsministeriet har under 16. December f. A. meddelt
 Direktionen for Kjøbenhavns Brandforsikring en allerhøieste
 Resolution af 9. næstforhen af følgende Indhold:

1. Naar Eieren af en fast Eiendom her i Staden
 maatte attraa at erholde Maskiner, Fabriksindretninger eller
 andre deslige Gjenstande, som forefindes i Bygningen, ind-
 tegnede til Assurance under Brandforsikringen, men der
 maatte opstaa Tvivl om, hvorvidt Gjenstandene efter deres
 Beskaffenhed og den Forbindelse, hvori de staa med den
 faste Eiendom, kunne indtegnes under Bygningsassurancen,

hinanden, fuldbyrdet paa den i Loven af 13. April
 1851 forestrebne Maade, hvortil de efter denne Lov
 ere berettigede; da den i Lovens § 4 befalede Rund-
 gjørelse til Thinge har fundet Sted, uden at noget
 Forbud mod Egtteskabets Stiftelse er blevet anmeldt
 for Ærigheden; og da alt, hvad der ifølge Lovens
 § 5, overensstemmende med Forordn. af 3°. April
 1824, skal paases, forinden en vielse maa foretages,
 er blevet iagttaget, vil dette Egtteskab nu være at
 fuldbyrde. Forinden der imidlertid strides hertil,
 paaligger det mig, som dette Steds Ærighed, at
 minde Dem (her nævnes Manden) og Dem (her
 nævnes Fruentimmeret) om Betydningen og Vigtig-
 heden af den Forbindelse, som De nu staa i Begreb
 med at indgaa. Det Løfte, De her skulle give hin-
 anden, indeholder et uigjentabeligt Tilfagn om
 Kjærlighed, Troskab, gjensidig Hjælp og Bistand
 igjennem hele Livet, i alle dets Forhold, under alle
 Omstændigheder; dertil forpligte De Dem i denne Stund
 og kalde Ærigheden til Vidne derpaa. Afgtelse for
 dette Løstes Sællighed er Betingelsen for Familiernes

uden at denne Tvivl kan afgjøres i Mindelighed, har 22. April. Magistraten at udnævne to sagkyndige Mænd, til hvis Afgjørelse Tvivlsspørgsmaalet henstilles, dog at den Part, der ikke maatte være tilfreds med det afgivne Skjøn, kan forlange Overforskjøn af det dobbelte Antal af Magistraten udmeldte Mænd, ved hvis Afgjørelse det da maa forblive.

2. Præmien for de Massiner, Fabrikindretninger og andre deslige Gjenstande, som paa den hidtil brugelige Maade af Brandforsikringens Burderingsmestere optages i

Lykke og Tilfredshed og Grundvolden for den sædelige Orden; Overtrædelsen deraf vil undergrave Deres Livs Fred og Deres Samvittigheds Ro, om den end ikke altid medfører Ansvar efter den borgerlige Lov. I det Haab og den Forudsætning, at De begge vel have overveiet dette, og ere komne hid med det faste Forfæt at holde det Løfte, De aflægge, og at leve med hinanden som det sømmer sig rette Ægtefolk, i Kjærlighed, Endrægtighed og Ærbarhed, tilsiger Øvrigheden Dem i Statens Navn alle de Rettigheder, der følge med et lovligt Ægteskab, men paalægger Dem tillige alle de Forpligtelser, som Ægtefolk have imod hinanden indbyrdes og imod andre, og indstjærper Dem alvorligen Opfyldelsen af disse Forpligtelser. Øvrighedspersonen vender sig derpaa til Manden og siger: Jeg tilspørger derfor Dem N. N. (Mandens fulde Navn), om De vil have N. N. (Fruentimmerets fulde Navn) til Hustru? Naar Manden hertil har svaret Ja, vender Øvrighedspersonen sig til Fruentimmeret og siger: Ligeledes tilspørger jeg Dem N. N. (Fruentimmerets fulde Navn), om De vil have N. N. (Mandens fulde Navn) til Mand? Naar Fruentimmeret har besvaret dette Spørgsmaal med Ja, siger Øvrighedspersonen: Thi forkynder jeg herved, som dette Steds Øvrighed, i Kraft af Loven, Ægteskabet imellem N. N. af N. N. og N. N. af N. N. (her gjentages begge Personers fulde Navne, Stilling og Opholdssted) at være lovlig og med fuld borgerlig Gyldighed indgaet.

22. April. deres Taxationsforretninger som integrerende Dele af den aste Eiendom, bestemmes til $\frac{1}{4}$ pCt. af Assurancesummen for disse Gjenstande, saaledes at denne Præmie ikke ophører med 33 Aars Forløb, og at den kommer til Anvendelse paa alle Maskiner og deslige Indretninger, uden Hensyn til naar Assurancen paa dem er tegnet, i hvilken Anledning de fornødne nye Eftersyn og Burderinger blive at foretage. Naar de omhandlede Gjenstande ikke naa en Assurancesum af 100 Rbdlr., bliver Forsikringsbeløbet for dem at indbefatte under Bygningens øvrige Assurance, uden at der af samme svares den nævnte høiere Præmie, hvilket og gjælder om det Assurancebeløb, der ligger melle:: de enkelte Hundreder, saa at der ved Beregningen af den her omhandlede høiere Præmie steds kun tages Hensyn til fulde Hundreder hvorimod det overskydende gaar ind under Eiendommens øvrige Assurance, hvoraf kun svares den almindelige Præmie.

3. I Tilfælde af Brandskade udbetales den fulde Erstatningssum for de heromhandlede Gjenstande, dog med den sædvanlige Rabat af 2 pCt. og efter Fradrag af Bærdien af de Dele af Maskineriet, der maatte være reddede.

4. De omhandlede Gjenstande underkastes et almindeligt Eftersyn hvert 5. Aar. Denne allerhøieste Resolution, i hvis Følge det beror paa vedkommende Eier selv, om han vil lade de omhandlede Gjenstande assurere under Rjshenhavns Brandforsikring eller ikke, bringes herved til almindelig Kundskab, med Tilføiende, at, forsaavidt der allerede er tegnet Assurance paa deslige Gjenstande, vil den forhøiede Præmie af $\frac{1}{4}$ pCt. aarlig blive beregnet fra 11. December Termin forrige Aar, medmindre vedkommende Eier, i Henhold til foransførte Bestemmelse, forlanger dem udslettede af Assurancen under Brandforsikringen.

**Plak. ang. Forbud mod Begravelser paa Kirke-²⁴. April.
gaardene i Kjøbenhavn og paa Christianshavn og om
Ligs Bisættelse i Kapellerne i og ved Kirkerne.
(Kjøbenhavns Raadstue.)**

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har ved Skrivelse af 16. d. M. tilmeldt Magistraten, at Hs. Majest. Kongen under 13. j. M. allern. har resolveret som følger:

1. Det skal være forbudt at nedsætte Lig paa de indenfor Kjøbenhavns og Christianshavns Bolde værende Kirkegaarde, hvilket Forbud træder i Kraft for de kjøbenhavnske Kirkegaarde den 1. Mai d. A. og for Kirkegaardene paa Christianshavn, saasnart der til Afspøde af Frelsers og Frederiks tydske Menigheder er udlagt, planeret og indhegnet passende Begravelsesplads udenfor Boldene, hvorom Indberetning gjøres til Kirkeministeriet, der da har at bestemme Forbudets Iværksættelse.*) Dog skal der indtil videre kunne gjøres Undtagelser til Fordel for dem, der af den vedkommende Kirkes Bestyrelse indtil Dato have erholdt Udkomster til bestemte Pladser paa de indenbys Kirkegaarde, saafremt de forøvrigt ikke i Stedet for disse Pladser ville modtage, hvad der skal gives dem uden fornøjet Betaling, tilsvarende passende Pladser paa de respektive Assistent-Kirkegaarde udenfor Byen.

3. Ved Bisættelsen i de i og ved Kirkerne saavel i Kjøbenhavn som paa Christianshavn værende Kapeller skal det fremtidigen, fra 1. Mai d. A. at regne, iagttages, at Ligene, medmindre de ere balsamerede, skulle være indsluttede i hermetisk tillukkede Metalbister, hvilket ved en Attest, som Stadsphysikus vil udfærdige uden Betaling, bliver at godtgjøre for vedkommende Kirkebestyrelse, dog at det ogsaa skal være tilladt, uden disse Betingelsers Op-

*) Dette Forbud iværksættes ved Kirkeministeriets Skrivelse af 30. Juli 1853 til Kjøbenhavns Magistrat, bekendtgjort ved Raadstueplakat af 1. August f. A.

24. April. **fyldelse**, at ned sætte Rigene i strax tilmurede Gravhvælvinger.

3. De i Nr. 2 nævnte Betingelser for Rigs Begravelse i Kapeller fordrer ikke ved Rigs midlertidige Hensættelse sammesteds, hvilken kan tilstedes om Sommeren for et Tidsrum af indtil 10. Dagen og om Vinteren af indtil 14. Dagen fra Dødsdagen, dog at de maa være indfæstede i tætte Kister.

28. April. **Reskr. ang. Sammentaldelse af Mænd fra Hertugdømmet Slesvig, Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Holsten for at raadslaa om Monarkiets fremtidige Ordning.**

Vi Fre deri den Syvende osv. G. v.: I Bort Manifest af 14. Juli f. A. have Vi forkyndt Vor landsfaderlige Hensigt, at ville sammentalde ansete Mænd fra Hertugdømmet Slesvig, Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Holsten, for at høre deres Mening angaaende Ordningen af Hertugdømmet Slesvigs Forhold til Kongeriget Danmark paa den ene og til Hertugdømmet Holsten paa den anden Side. Endnu stedse gjennemtrængte af den Overbevisning, at det til at opnaa en fast og endelig Ordning af de til Monarkiet henhørende Landdeles indbyrdes Forhold, vil være den bedste og sikreste Veie at lade ansete, med deres Medborgeres Tillid hædrede Mænd fra de forskjellige Landdele træde sammen til fælles Raadslagning herom, ville Vi derfor, til Opfyldelsen af det ved Bort forberedte Manifest givne allerhøieste Tilfagn, herved allernaadigst have befaleet Dig, at Du retter Din Velighed efter, førstkommande 14. Mai at indfinde Dig i Vor Stad Flensborg, for da i Forening med følgende af Os fra Hertugdømmet Slesvig, Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Holsten tilkaldte Mænd, nemlig at sammentræde i fornævnte Diemed. Til at tjene til Udgangspunkt og Grundlag for disse Forhandlinger ville Vi allernaadigst ved den Kommissarius, som Vi have forordnet til disses Ledelse

ladet forelægge en i almindelige Træk affattet Plan*) for 28. April. det hele Monarkis fremtidige Ordning og navnlig Hertugdømmet Slesvigs Stilling i dette.

*) Denne Plan, der var affattet paa Fransk, lyder i Oversættelse saaledes (Depart. Tid. 1851 S. 468—470):

I. Det danske Monarki vedbliver at udgjøre et samlet Hele under en fælles Fyrste, med samme Arvesølge, med fælles diplomatisk og konsular Repræsentation, Flaade og Flag. Med Undtagelse af Hertugdømmet Lauenborg, hvis Tilslutning i saa Henseende forbeholdes nærmere Drøftelse, har det danske Monarki derhos overensstemmende Handels- og Skibsfartssystem, Møntfod, Post- og Soldvæsen. Hvorvidt Statsgælden og Statsaktiverne skulle forblive fælles eller deles efter Folkemængde og de faste Eiendommers Beliggenhed, forbeholdes ligeledes nærmere Bestemmelse.

II. Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg vedblive at udgjøre Dele af det tyske Forbund. Deres særlige Stilling fikres ved egne Landdage, som i Forbindelse med Kongen have besluttende Myndighed om de hvert Hertugdømme især vedkommende indre Anliggender. Til Udgifterne, der vedrøre de hele Monarkiet vedkommende fælles Anliggender, bidrager hvert Hertugdømme især i Forhold til dets Folkemængde sammenlignet med hele Monarkiets. Størrelsen af dette Bidrag fastsættes en Gang for alle og kan ikke nægtes bevilget af Landdagene. Udbredelsesmaaden bestemmes i Forening af Kongen og hvert Hertugdømmes Landdag.

III. I alle de Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om Sager, som angaa Monarkiet i dets Helhed, have Holstens og Lauenborgs hos Kongen tilstedeværende officielle Organer Sæde og Stemme i Statsraadet i fuldkommen Lighed med de danske Ministre. Lovgivningsfager vedkommende de fælles Anliggender, Post- og Soldvæsenet herunder indbefattet, behandles foreløbigt ved Udvalg af Medlemmer i lige Tal af den danske Rigsdag og Holstens samt Lauenborgs Landdage, hvilke dernæst, hver især, forelægges Resul-

1. Mai Lov om Befordringsvæsenet i Kjøbenhavn m. v.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 106.

tatet til Beslutning paa forfatningsmæssig Maade. Er Overensstemmelse om noget enkelt Punkt ikke at tilveiebringe, forbliver det for saa vidt ved det bestaaende.

IV. Hertugdømmet Slesvig har sin særlige beslutende Landdag og affondrede ministerielle og lokale Administration for følgende Anliggender: 1) den civile og kriminelle Lovgivning; 2) Justits- og Politivæsenet; 3) Kirken og det offentlige Undervisningsvæsen, dog med Bibehold af det bestaaende særlige Forhold i Henseende til Als, Wexø og Læringlehn; 4) Kommunalvæsenet; 5) Næringsvæsenet; 6) Indtægter og Udgifter vedkommende Hertugdømmets indre Anliggender; fremdeles Udbredelsesmaaden af eventuelle Tilskud til Hertugdømmets i Forhold til Folkmængden en Gang for alle fastsatte Bidrags-Kvota til hele Monarkiets fælles Statsforsnødenheder. De to Nationaliteter i Hertugdømmet sættes paa fuldkommen lige Fod.

V. Foruden de i Art. I nævnte, for hele Monarkiet fælles Anliggender, har Hertugdømmet Slesvig endvidere Hær og hvad dermed staar i Forbindelse fælles med Kongeriget Danmark. For alle Fællesanliggender have Danmark og Slesvig Administration og Lovgivningsmagt tilfælles, idet den slesvigiske Landdag i saa Henseende træder sammen med den danske Rigsdag. Denne Forening indskrænker sig imidlertid til de nævnte Fællesanliggender alene.

VI. Med Hertugdømmet Holsten har Hertugdømmet Slesvig følgende Institutioner tilfælles: 1) Eiderkanalen; 2) Brandforsikringsanstalterne; 3) Universitetet i Kiel, forsaavidt den tydstalende Del af Slesvig angaar; 4) Døvsstummeinstitutet; 5) Daareanstalten i Staden Slesvig; 6) Straffeanstalten i Glückstadt; 7) Ridderstab, forsaavidt angaar den bestaaende upolitiske nexus socialis, og Klostre. Holstens og Slesvigs indbyrdes Deltagelse i de med disse Institutioner forbundne Indtægter og Udgifter, saa vel som Ord-

**Kirke- og Undervisn. Min. Str. (til Biskoppen 24 Mai.
over Fyens Stift) om Vielse af to til den baptistiske
Sekt henhørende Personer.**

I et med Deres Høiærværdigheds behagelige Skrivelse af 7. ds. hertil indsendt Andragende har personel Kapellan for N. N. Menigheder, N. N., forespurgt, om han kan anses berettiget og forpligtet til at sammenvie tvende til den baptistiske Sekt henhørende Personer.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst meddele Deres Høiærværdighed til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at Kapellan N. N., efter Emanationen af Lov af 13. f. M. ikke kan anses forpligtet til at foretage Vielse mellem Personer af den baptistiske Sekt, men at han dog, hvis han dertil er villig, maa være berettiget til efter de Paagjældendes Begjæring at foretage Vielsen mellem dem, og at Ministeriet fra sit Standpunkt ikke vilde anse det uønskeligt, at Kapellanen vilde imødefkomme deres Begjæring derom.

**Kirke- og Undervisn. Min. Str. (til Kjøbenhavns 24. Mai.
Magistrat) ang. Betingelserne for Indgaaelse af
borgerligt Egteskab.**

I Anledning af en Begjæring fra N. N. og N. N. her af Staden, der begge angive sig at være Bekjendere

ningen af sammes Bestyrelse, samt den slesvigiske og holstenske Landdags respektive Forhold hertil, blive nærmere at fastsætte.

VII. Den nøiere Udvikling og mulige Ændring af forestaaende Grundtræk forbeholdes Veraadslagning med de, ifølge Manifestet af 14. Juli 1850 med det første sammentrædende, ansete Mænd fra Monarkiets forstjellige Dele.

4. Mai. af „de sidste Dages Helliges“ Lære, om at stedes til at indgaa borgerligt Egtekab i Henhold til Lov 13. April d. A. har Kjøbenhavns Magistrat forespurgt dels, om hvilken Legitimation der bør fordres for, at de Paagjældende ere udtraadte af Folketirken, dels om

Foranlediget heraf skulde Ministeriet, forsaavidt angaar Magistratens først ansførte Forespørgsel ikke undlade tjenstligst at ytre, at Ministeriet ikke antager, at der habes Hjemmel til at affordre de paagjældende Personer noget særeget Bevis for deres religiøse Betjendelse, men at det maa anses for tilstrækkeligt, at de personlig for Magistraten afgive deres Erklæring om, at de ere udtraadte af Folketirken og frastige sig al Forbindelse med denne, om hvilken Erklæring der, foruden den i Lovens § 6 foreskrevne Anmeldelse, ogfaa maatte meddeles Brudgommens Sognepræst Underretning..

5. Juni. **Protokol, underskrevet i Warschan af Keiseren af Rusland, der herved giver Afkald paa sine eventuelle Rettigheder til Slesvig og Holsten.**

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Keiseren af Rusland have, i Betragtning af de mellem Deres ophøiede Forgængere i Aarene 1767 og 1773 sluttede Overenskomster, og henset endvidere til: at Keiser Paul, høilovlig Ihukommelse, dengang Storfyrste af Rusland, saavel for at sikre Freden i Norden en varig Grundvold, som for at fjerne alt, som enten paa den Tid eller senere kunde foranledige Misforstaaelser eller Stridigheder i det ophøiede Oldenborgske Hus, har givet Afkald for Sig og Sine Arvinger og Eftertkommere, til Fordel for Kong Christian den Syvende, høilovlig Ihukommelse, som ogfaa for Hans Kongelige Krones Arvinger, paa alle Sine Rettigheder og Fordringer paa Hertugdømmet Slesvig i Almindelighed saavel som paa den forhenværende fyrstelige Del af samme

i Særdeleshed; at Hans Majestæt Keiser Paul paa samme 5. Juni. Maade og af de samme Bevæggrunde har paa Egne og Descendenters, Arvingers og Efterkommeres Begne givet Afkald paa alt det, han besad i Hertugdømmet Holsten, enten i Fællesskab med Hans Majest. Kongen af Danmark, eller særskilt; at denne Aftrædelsesaft af Hertugdømmet Holsten udtrykkelig itkun har fundet Sted til Fordel for Hans Majest. Kong Christian den Syvende og hans mandlige Afkom, ligesom ogsaa eventualiter til Fordel for Kongens Broder, Prinds Frederik og dennes mandlige Afkom; og: at de Eventualiteter, som selve Ordene i denne Aftrædelsesaft tilstede, for en Del alt ere indtraadte derved, at Kong Christian den Syvendes mandlige Afkom er uddød, eller kunne fuldstændigt indtræde i en mer eller mindre nær Fremtid, uden at de nævnte Transaktioner paa nogen Maade have foreskrevet, hvorledes der da vilde blive at forholde; og: forudsende de Farer, som denne de bestaaende Traktaters Tausshed kan have for det danske Monarki, dersom, efterat den nu i Danmark regjerende mandlige Linie var uddød, Lex regia ligefrem bragtes til Anvendelse i en Del af dette Monarki; — fundet, at det var deres Pligt ligesom ogsaa deres Ret, som Efterkommere af de høie Parter, der have affluttet Traktaterne af 1767 og 1773, at træffe en yderligere Overenskomst om de Kombinationer, som mest maatte egne sig til Løsningen af det dobbelte Niemed, som de tilsigtede. I Følge heraf have Undertegnede, efter en omhyggelig Undersøgelse af alle de Spørgsmaal, som ere knyttede til dette Anliggende, under udtrykkelig Forbehold af deres respektive Souveræners høie Samtykke, indbyrdes vedtaget og sammenfattet i nærværende Protokol følgende Punkter:

1. Det Maal, man har stillet sig for at bevare saavel Freden i Norden som den indre Fred i det ophøiede Oldenborgske Hus, nemlig Opretholdelsen af det Danske Sjætte Hæile.

5. Juni. Monarkis Integritet, kan ikkun naas ved Hjælp af en Kombination, som med Udelukkelse af Kvinderne, kalder Mandstammen alene til Arv i alle de Lande, som nu ere forenede under Hans Majest. Kongen af Danmarks Scepter.

2. Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg og hans Gemalinde Prindsesse Louise af Hessens mandlige Afkom forener i sig de Uveretligheder, som, i Tilfælde af, at den nu i Danmark regjerende Mandstamme skulde uddø, tilkomme fornævnte Afkom i Medfør af Hendes Kongelige Højhed Landgrevinde Charlotte af Hessens, hendes Søns, Prinds Frederik af Hessens og hendes Datters, Prindsesse Marie af Anhalt-Dessaus Renunciationer.

3. Ledet af det Dnsste fra Sin Side at fuldstændiggjøre de Afkomster, som sthyde af disse Renunciationer, for aaledes at fremme en Kombination, der vilde være af saa høi Bigtighed for Vedligeholdelsen af det Danske Monarkis Integritet, er Hans Majest. Keiseren af Rusland beredt til at give Afkald paa de eventuelle Rettigheder, som maatte tilhøre ham, til Fordel for Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Afkom. Dog maa herved bemærkes: — at de tvende yngre holsten-gottorpste Liniers eventuelle Rettigheder udtrykkeligen forbeholdes; — at de Rettigheder, hvorpaa den ældre Linies ophøjede Chef vilde gjøre Afkald paa egne og mandlige Efterkommeres Vegne til Fordel for Prinds Christian af Glücksborg og hans mandlige Afkom, atter skulde falde tilbage til det Rusfiske Keiserhus, naar — hvad Gud forbyde — Prinds Christians mandlige Efterkommere skulde uddø: samt: — at, saasom Hans Majest. Keiserens Renunciation hovedsageligen vilde ste i den Hensigt, at lette en Kombination, som det danske Monarkis vigtigste Interesser kræve, vil den saaledes tilbudte Renunciation ophøre at være forbindende, dersom selve Kombinationen skulde mislykkes.

4. I Medfør af de i ovenstaaende §§ 2 og 3 an- 5. Juni.
 tydede Betragtninger vilde Prinds Christian af Glücksborg
 tilligemed hans Gemalinde og efter dem, deres Høiheders
 mandlige Efterkommere, mere end nogen anden Linie, have
 Adkomster og Egenstaber, som i paakommende Tilfælde
 vilde gjøre dem skikkede til at succedere i de nu under
 Hans Majest. Kongen af Danmarks Scepter forenede
 Lande. Ifølge heraf ere Hofferne i Kjøbenhavn og i St.
 Petersborg blevne enige om: at Hans Majest. Kongen af
 Danmark vil betegne Prindsen og Prindsessen af Glücks-
 borg i Forening som præsumtive Arvinger til Allerhøjst-
 sammes Krone, i Tilfælde af at det nuværende Dynastis
 Mandstamme skulde uddø; at Hans Majest. vil underrette
 de med Danmark i venstabeligt Forhold staaende Magter om
 Sin Allerhøjeste Bestemmelse; at dersom endnu andre
 Renunciationer maatte anses nødvendige og ønskelige for at
 sikre denne Kombination et fuldkomment heldigt Udfald, det
 da vilde blive Hans Majest. Kongen af Danmark, som
 overtog saadanne Stadesløsholdelser, hvortil der maatte er-
 kjendes at være antagelige og billige Adkomster tilstede; og
 endelig: at de nødvendige Forhandlinger for at give de
 Arrangementer, ifølge hvilke Prindsen og Prindsessen af
 Glücksborg vilde blive anerkjendte som præsumtive Arvinger
 til den danske Throne, Karakteren af en europæisk Overens-
 komst, skulle finde Sted i London. De Undertegnede for-
 beholde sig at forelægge nærværende Protokol for deres
 oplyiede Souveræner og at andrage paa Deres høie Ind-
 vilgelse i de deri indeholdte Bestemmelser.

Bekjendtgjørelse angaaende de nærmere Bestem- 10. Juni.
melser for Indretningen og Afholdelsen af den ved
kongelig Resolution af 29. Juli 1848 (bekjendt-
gjort ved Plakat af 10. August næstefter) anord-

10. Juni. **nede statsvidenskabelige Examen ved Kjøbenhavn's Universitet, samt ang. den Afgang til Embeder, hvortil Afslæggelsen af denne Examen giver Udsigt. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)**

Paa Ministeriets allerunderdanigste Førefilling har det behaget Hans Majest. Kongen under 6. d. M. aller-naadigst at bifalde følgende nærmere Bestemmelser angaaende Indretningen og Afholdelsen af den ved kongl. Resolution af 29. Juli 1848 (bekjendtgjort ved Plakat af 10. August s. A.) anordnede statsvidenskabelige Examen ved Kjøbenhavn's Universitet, samt angaaende den Afgang til Embeder, hvortil Afslæggelsen af denne Examen giver Udsigt, nemlig:

1. Den statsvidenskabelige Examen, der afholdes ved de for Universitetets Examinere foreskrevne Tider af Aaret skal være dels skriftlig dels mundtlig.

Der gives fire skriftlige Opgaver, nemlig:

- en i Nationaløkonomi (Theori og Politik),
- en i Finansvidenskab,
- en i dansk Forfatnings- og Forvaltningsret,
- en i dansk Retsencyklopædi, indbefattende Grundtrækkene af den danske Civilret.

Den mundtlige Prøve anstilles i følgende fem Hovedfag:

- 1) Nationaløkonomi,
- 2) Finansvidenskab,
- 3) Dansk Forfatnings- og Forvaltningsret,
- 4) Dansk Retsencyklopædi,
- 5) Fædrelandets Statistik;

samt i følgende fem Bisag:

- 1) Statsvidenskabelig Encyklopædi,
- 2) Almindelig Statsret,
- 3) Politisk Historie,

- 4) Folkeret,
5) Statistikkens Theori og sammenlignende Statistik.

10. Juni.

2. Ved denne Examen anvendes de samme Karakterer som ved den fuldstændige juridiske Examen. For hver enkelt Disciplin, hvori ved Examen examineres, skal Kandidaten meddeles en speciel Karakter, og af de specielle Karakterer bliver Hovedkarakteren at udbringe efter de Regler, som af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nærmere ville blive bestemte. Saa vel de specielle Karakterer som Hovedkarakteren blive at indføre i Kandidatens Testimonium publicum.

3. Kandidater, der have underkastet sig fuldstændig juridisk Embedsexamen, kunne fritages for Examination i dansk Retsencyklopædi og Folkeret, inod at Middeltallet af de Karakterer, de ved bemeldte Examen have erholdt for dansk Civilret, og den dem tildelte Karakter i Folkeretten træde i Stedet for Karaktererne i disse Fag ved den statsvidenskabelige Examen.

4. Ved den mundtlige Examen i ethvert Fag skulle, foruden Examinator, to Censorer være tilstede, nemlig en Professor af det rets- og statsvidenskabelige Fakultet og en af de overordnede Embedsmænd under de civile Ministerier, hvilke Embedsmænd kaldes til at udføre dette Hverv efter den Omgang og den Orden, hvorom Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet forener sig med de øvrige vedkommende Ministerier. Strax efter Examinationens Tilendebringelse have Examinator og Censorerne at tildele Specialkarakteren, som i de Fag, i hvilke skriftlige Opgaver finde Sted, bliver at bestemme efter Udfaldet saavel af den skriftlige som af den mundtlige Prøve.

5. Der tilskrives ikke dem, der have underkastet sig den statsvidenskabelige Examen, nogen ubelukkende Ret til visse Embeder, men derimod vil denne Examen betragtes som indeholdende en særdeles Anbefaling til Ansættelse i alle

10. Juni. saadanne Embeder i og under de forskjellige Ministerier, der anses at kræve Kundskab i Lov og Ret, uden at den fuldstændige juridiske Examen er gjort til Betingelse for deres Opnaaelse, Retsfriverembeder og Sagførerbestillinger dog undtagne. Navnlig ville de, der have underkastet sig denne Examen, kunne gjøre sig Haab om fortrinlig Udgang til saadanne administrative Embeder, ved hvilke i Forening med hin Indsigt i Lov og Ret den øvrige ved denne Examen prøvede Kundskab maa erkjendes for vigtig.

21. Juni. **Bekjendtgj. ang. Oprettelsen af et veterinært Sundhedsraad.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 107.

30. Juni. **Bekjendtgj. om det paa Kjøbenhavns Lødbod oprettede Frilager.** (Finantsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 108.

1. Juli. **Rougl. Resol. ang. Aerkjendelse af en Præst ved den franske reformerte Kirke.** (Kirke- og Undervisningsministeriet.)

Resolution, hvorved bifalbes, at N. N. anerkjendes som Præst for den fransk reformerte Menighed i Kjøbenhavn, saaledes at der tilkommer de af ham i denne Egenstaaelse udførte kirkelige Handlinger, saasom navnlig Barnedaab og Kopulationer, borgerlig Gyldighed, dog at han efterkommer Lovgivningens Bud saa vel som vedkommende Ministeriers og Øvrigheders Forrifter saa vel i Almindelighed som navnlig med Hensyn til den borgerlige Side af den ham overdragne præstelige Virksomhed, alt i Overensstemmelse med den Ed, han derom vil have at understøtte, og under Ansvar efter Lovgivningen.

Acceptations- og Forsikringsaakt, udstedt af 18. Juli. Prindsesse Louise.

Vi Louise Wilhelmine Frederike Caroline Auguste Julie, af Guds Naade født Prindsesse af Hessen, Prindsesse af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Sønderborg-Glücksborg, Gjøre bitterligt:

Efterat det har behaget den allerdurchlaughtigste, stormægtigste Fyrste, Hans Majest. Kong Frederik den Syvende, Konge til Danmark etc., Vor naadigste kjære Fr. Fætter, at give Os tilkjende, hvorledes Hans Majest. har den Hensigt, formedelt det lykkelige Egtteskab mellem Os og Vor høitelskede kjære Gemal, Hans Høihed Prinds Christian, Arving til Norge, Prinds af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Sønderborg-Glücksborg, ved et Hus-Arrangement og andre fornødne Akter at søge truffet en saadan Overenskomst, at ingenfinde det Tilfælde skulde møde, at det Danske Monarki endog kun for en kort Tid, skulde kunne blive regjeret af forskjellige Souveræner,

og efterat det til den Ende har behaget Hendes kongelige Høihed Landgrevinde Louise Charlotte, født Prindsesse til Danmark, Vor høitelskede kjære Moder, som nu, næstefter allerhøifsbemeldte Hans Majest. og Vor kjære Uncle, Hans Kongelige Høihed, Arveprinds Frederik Ferdinand til Danmark, er ifølge Lex Regia nærmeste Arving saavel til Danmarks Rige, det er, det egentlige Danmark og Slesvig med Bilande og Kolonier, som til de Lande, den Danske Krone og det Danske Kongehus desforuden med særlig Eiendomsret besidder i Tydskland eller igrødt maatte have retslige Adkomster til, med Samthkke af Vor kjære Broder, Prinds Friedrich Wilhelm Georg Adolph, og forvisset om et lignende Samthkke af Vor kjære ældre Søster, Prindsesse Marie Louise Charlotte af Anhalt, at renunciere og cedere til Os og Vore Arvinger og Efterkommere hele denne sin og deres Arveret efter Lex Regia til Danmarks Rige og

18. Juli. den danske Krone og det Danske Kongehuses øvrige Lande, Ret, Rettigheder og Afkomster,

Saa have ogsaa Vi, idet Vi herved for Os og Vore Arvinger og Efterkommere acceptere den Os og dem saaledes overdragne Arveret, og idet Vi fuldkommen erkjende Visdommen af allerhøistbemeldte Hans Majest.s fornævnte Hensigt, været betænkt paa, fra Vor Side at give en Forsikring, hvorved saa vise Hensigters Opnaaelse, under de menneskelige Ting's Ubished, end yderligere kunne betrygges.

Vi afgive altsaa herved nu strax og forud, frivillig og med velberaad Du, paa det Høitideligste og Kraftigste den Erklæring og Forpligt, at Vi samtykke i, at alle de Rettigheder, som efter ovennævnte vor Moders, Broders og Søsters Renunciationer og Cessioner og efter den danske, Kongeløvs Arvesølge tilkomme Os, af Hans Majest., Kong Frederik den Syvende, ved de dertil fornødne Akter overføres paa Vor høitelskede Gemal, Hans Høihed Prinds Christian og paa Vore og hans Arvinger og Efterkommere ifølge den for Danmarks Rige gjældende Arvesølgelov, dog udtrykkelig paa følgende Maade:

Derfor Vi Selv og Vor Gemal, Prinds Christian, eller blot nævnte Vor Gemal alene, maatte være i Live, naar Successionstilfældet indtræffer, da skal Vor Gemal, Prinds Christian, og ikke Vi, som Konge modtage saavel Danmarks Rige, det er, de Danske Der, Nørrejylland og Slesvig med Bilande og Kolonier, som de Lande, den Danske Krone eller det Danske Kongehus med særlig Eiendomsret besidder, det er, Hertugdømmet Lauenborg, de forhenhørende Schauenborgske Allodialbesiddelser og de forrige Blænske Lande i Holsten, saa og alle de Afkomster, der isøvrigt efter retlig Undersøgelse og Overenskomst maatte tilkjendes Danmarks Krone eller Kongehus til det forrige Lehnshertugdømme Holsten, og hans og Vore Arvinger og Efterkommere ligervis efter ham, dog saaledes, at Vor kjære

Gemal, Prinds Christian, skal erkjende, at han haver mod- 18. Juli.
taget dette Rige, disse Lande, Rettigheder og Adkomster, ikke ifølge nogen sin egen nedarbejdede Ret, men ifølge den i Henhold til Vor ovenstaaende Erklæring og Cession paa loblig Maade stete Overdragelse, og at Vore og hans Arvinger og Efterkommere ligeledes ikke efter deres Fader, Vor høitilsejede Gemal, men efter Os, deres Moder, arve Danmarks Rige, den Danste Krones særlige Besiddelser og de Danste Kongers øvrige retlige Adkomster, saa at Vor Gemal, Prinds Christian, og siden Vore og hans Arvinger og Efterkommere i Overensstemmelse med denne Erkjendelse skulle regjere og forsvare Danmarks Rige, det er, de Danste Der, Nørrejysland og Slesvig med Bilande og Kolonier som et udeleligt, uadskilleligt og selvstændigt Rige efter den for Danmarks Rige gjældende Forfatning og Arvesølge, og derhos bevare den Danste Krones og det Danste Kongehuses øvrige Besiddelser, Rettigheder og Adkomster.

Men dersom Vi Selv og Vor Gemal, Prinds Christian, eller blot nævnte Vor Gemal alene maatte være ved Døden afgaaet, naar Successionstilfældet efter Guds Villie indtræffer, da skal Successionen tilfalde Vore og hans Arvinger og Efterkommere, Linie efter Linie, ifølge den for Danmarks Rige gjældende Arvesølge, saaledes at den, som efter denne Arvesølgeorden er nærmeste Arving, og ikke Vi, om Vi endnu leve, som Konge modtager saavel fornævnte Danmarks Rige, som fornævnte de Lande, Rettigheder og Adkomster, der tilkomme Danmarks Krone og Konger, dog saaledes at han skal erkjende for Sig, sine Arvinger og Efterkommere, at han og de have modtaget dette Rige, disse Lande, Rettigheder og Adkomster, ikke efter Vor kjære Gemal, deres Fader, men efter Os, deres Moder, og at han og de i Overensstemmelse med denne Erkjendelse skulle regjere og forsvare Danmarks Rige, det er, de danste Der, Nørrejysland og Slesvig med Bilande

18. Juli. og Kolonier, som et udeleligt, uadskilleligt og selvstændigt Rige, efter den for Danmarks Rige gjældende Forfatning og Arvesølge, og derhos bevare den Danske Krones og det Danske Kongehuses øvrige Besiddelser, Rettigheder og Adkomster.

Det er paa denne Maade, at Vi ved nærværende Forsikringsakt have samtykket i, at Vore Arverettigheder paa lovlig Maade overføres paa Vor Gemal, Prinds Christian, og Vore og hans Arvinger og Efterkommere.

Dette til Bekræftelse have Vi egenhændig underskrevet og med Vort nedarbejdede Segl ladet forsynne denne nærværende Vor Acceptations- og Forsikringsakt.

Saaledes stet og givet i Kjøbenhavn, den 18. Juli 1851.

Louise, Prindsesse til Holsten-Glücksborg.

(L. S.)

Som Vidner:

Frederik Ferdinand, Arveprinds til Danmark.

(L. S.)

Frederik Vilhelm, Prinds til Hessen.

(L. S.)

Reedtz,
Udenrigsminister,
(L. S.)

N. W. Scheel,
Justitsminister,
(L. S.)

18. Juli. **Consens- og Forsikringsbrev, udstedt af Prinds Christian.**

Vi Christian, af Guds Naade Arving til Norge, Prinds af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Sønderborg-Glücksborg, Gjøre bitterligt:

At foranstaaende af Vor høitilfede Gemalinde, Hendes Høihed Prindsesse Louise Wilhelmine Frederike Caroline Auguste

Julie, født Prindsesse af Hessen, udstedede Acceptations- og 18. Juli. Forsikringsakt er gjort og givet ikke alene med god Villie og Vidende af Os, som høibemeldte Prindsesse Louises Gemal, men ogsaa med Bort fuldkomne Bifald og som en Forsikring af Os for Os Selv og Vore Arvinger og Efterkommere, saa at Vi for Os og for dem paa det Høitideligste forpligte Os til, at Vi og de skulle erkjende og forsvare denne Acceptations- og Forsikringsakt i alle Punkter, Klausuler og Artikler, og at Vi og de ingenstude nu eller i Fremtiden skulle love, indgaa eller foretage noget, som stridende er derimod, eller tillade, at andre det gjøre paa Vore eller deres Vegne, — Alt under Tabet af enhver Ret eller Adkomst til Danmarks Rige og den Danske Krones eller de Danske Kongers særlige Befiddelser og øvrige rettlige Forbringere.

Dette til Bekræftelse have Vi egenhændig underskrevet og med Bort fyrstelige Segl ladet forshne dette Bort Konsens- og Forsikringsbrev.

Saaledes stet og givet i Kjøbenhavn, den 18. Juli 1851.

Christian, Prinds til Holsten-Glücksborg.

(L. S.)

Som Vidner:

Frederik Ferdinand, Arveprinds til Danmark.

(L. S.)

Frederik Vilhelm, Prinds til Hessen.

(L. S.)

Needy,
Udenrigsminister.

(L. S.)

A. W. Scheel,
Justitsminister.

(L. S.)

18. Aug. **Plak. ang. Kjøbenhavns Overformynderi. (Kjøbenhavns Raadstue.)**

Indm. Saml. pag. 110.

26. Aug. **Bekjendtgj. ang. en Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet. (Kirke- og Undervisningsministeriet.)**

Paa Ministeriets allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 23. d. M. allern. at bifalde følgende nærmere Bestemmelser ang. en Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet:

1. Den lægevidenskabelige Embedsexamen, der i Henseende til Omfang og Examinationsgjenstande ikke undergaar nogen Forandring, deles i to Dele: Den 1ste Del omfatter: mundtlig Prøve i 1) Anatomi, 2) Fysiologi og 3) Pharmacologi; praktisk Prøve i 4) anatomisk Dissektion. Den 2den Del: skriftlig Prøve i 1) Medicina forensis, 2) Kirurgi og 3) Therapi; mundtlig Prøve i 4) almindelig Pathologi og pathologisk Anatomi, 5) medicinsk Pathologi og Therapi, 6) kirurgisk Pathologi, 7) Fødselsvidenskab; praktisk Prøve i 8) medicinsk Klinik, 9) kirurgisk Klinik og 10) kirurgiske Operationer.

2. Ved begge Dele af Examen gives for hvert Examensfag de hidtil brugelige Specialkarakter. For 1ste Del af Examen gives ingen særlig Hovedkarakter, hvorimod de fire Specialkarakterer for denne sammenlægges med de 10 for 2den Del, og af den samlede Talværdi udbrages, efter de hidtil gjældende Regler, en Hovedkarakter for Afslæggelsen af den hele Examen.

3. Det tillades at underkaste sig begge Dele af Examen paa en Gang, hvorimod Exomens 2den Del maa,

for at Examinanden skal kunne tildeles Hovedkarakter, tages 26. Aug. i det mindste tre Aar efter at 1ste Del er fuldendt.

4. Enhver af Examenens to Dele kan tages om for sig, dog kun i den for enhver Del anordnede Rækkefølge, hvoraf følger, at den Kandidat, som har fuldendt 2den Del, ikke paany kan indstille sig til 1ste Del, medmindre han tager hele Examen om. Den 1ste Del af Examen kan tages om efter et halvt Aars Forløb; den 2den Del derimod først efter et helt Aars Forløb, overensstemmende med den for Embedsexamina i Almindelighed i denne Henseende ved kongl. Resol. af 14. Mai 1847 (Bekj. af 18. f. M.) givne Forfrist.

5. De saaledes givne forandrede Bestemmelser træde i Kraft ved den Examen, der bliver at afholde i Juni og Juli Maanedene næste Aar.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Skan-6. Septb. derborg Amt) ang. den verdslige Mægling ved Separation.

Foranlediget af Hr. Amtmandens Forespørgsel i behagelig Skrivelse af 22. f. M. om, hvorvidt en Forligelseskommission, der ikke administreres af Amtmanden, lovmedholdelig kan foretage den til Erholdelse af Separation i Enhold til Bord og Seng eller Egttefædets fuldkomne Ophævelse befalede verdslige Mægling, skalde jeg ikke undlade tjenstligst at melde, at det efter Lovgivningens udtrykkelige Bestemmelse maa anses nødvendigt, at den befalede verdslige Mægling foretages enten af Amtmanden selv eller i alt Fald af den lokale Dyrighed efter dertil af Amtmanden meddelt speciel Bemyndigelse.

13. Septb. Konvention ang. Arkivsagers Udlevering fra Danmark til Norge.

Hs. Majest. Kongen af Danmark og Hs. Majest. Kongen af Sverig og Norge, efter at have taget under Overveielse, hvorledes Udførelsen af Traktaten af 14. Januar 1814 § 21 og Konventionen af 1. September 1819 § 8 angaaende Arkivsagers Udlevering fra Danmark til Norge, der gjentagne Gange delvis er iværksat, fuldstændig kunne tilendebringes, ere blevne enige om, til Opnaaelsen af dette Niemed at udnævne og befuldmægtige Kommissærer, nemlig: . . . hvilke, efter at have meddeelt hinanden deres respektive Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, have forhandlet denne Sag overensstemmende med de mellem deres høie Regjeringer vedtagne Principer, ganske saaledes som den med Bilag her vedlagte Forhandlingsprotokol uddiser, hvorefter de ere komne overens om følgende Punkter:

1. Det er begge høie Kontrahenters Mening og Willie, ved nærværende Overenskomst for stedse at gjøre Ende paa enhver Fordring paa Arkivsager fra den ene eller fra den anden Side, hvad enten saadanne Fordringer maatte hidledes af sluttede Traktater og Konventioner eller af andre Grunde, og hvad enten de angaa Arkiver eller andre Samlinger, offentlige eller private.

2. I dette Niemed og under denne Forudsætning forpligter Hans Majest. Kongen af Danmark Sig til, naar forlanges, at lade udlevere til Kongeriget Norge samtlige Arkivsager, som findes specificerede i hoslagte ved de forskjellige danske Ministerier særskilt og selvstændigt affattede Fortegnelse, dog med Undtagelse af de Sager, om hvis Forbliven i de danske Arkiver begge Kommissærer ere blevne enige, og som alle stykkevis ere optegnede i den vedføjede Forhandlingsprotokol.

3. Under den nævnte Forudsætning, og i Genhold til

hvad derom efter vedfæiede Protokols Udvisende mellem 13. Septb. begge Kommissærere er forhandlet og vedtaget, samtykker Hans Majest. Kongen af Danmark ligeledes i endvidere at overlade Kongeriget Norge en Del i Hans Geheimarkiv opbevarede gamle Arkivalier, Norges Historie vedkommende, hvilke Arkivstykker findes nærmere specificerede i hosfæiede af Hans Majest. Geheimarkivar affattede Fortegnelse.

Derimod erklærer Hans Majest. Kongen af Sverrig og Norge, at naar de i foregaaende §§ 2 og 3 nærmere betegnede Arkivsager virkelig til Kongeriget Norge ere afleverede, saa skal bemeldte Kongerige anses at have modtaget alt, hvad det ifølge Traktater eller af nogen som helst anden Grund kunde fordre fra danske Arkiver eller Samlinger, offentlige eller private, saa at den kongelige Norske Regjering derefter for bestandig frafalder og opgiver enhver yderligere Fordring af denne Art.

5. Nærværende Overenskomst bliver at ratificere og Ratifikationerne at udvegle i Kjøbenhavn inden fire Ugers Forløb eller før, om ste kan.

Kongl. Resol. ang. Adoption. (Justitsministeriet.) 21. Septb.

Resolution, hvorved, paa Justitsministeriets allerund. Forestilling bifalbes, at der maa forundes Stomagersvend N. N. og Hustru i Kjøbenhavn Bevilling til at adoptere Pigebarnet N. N., der er avlet af sidstnævnte, scænd hun indgif Uegteskab, men til hvem en anden end hendes nuværende Mand er Fader, saaledes at Barnet antager Mandens Familienavn og tager Arv ogsaa efter sin Adoptivfader, dog at denne ikke overstiger, hvad han i Medhold af den gjældende Lovgivning rettelig kunde have tillagt Barnet ved en testamentarisk Disposition.

11. Oktb. **Bekjendtgj. om, at den ved Plakaten af 4. Februar 1817 bestemte Recognition for Skibes Navneforandring falder bort. (Finansministeriet.)**

Ifølge Lov om Toldvæsenets Lønning af 11. Marts d. A. § 1 og allerhøieste Resolution af 5. d. M. bortfalder for Fremtiden den i Plakat af 4. Februar 1817 fastsatte Recognition af 10 Rbdtr., som Skibseiere og Hovedrhedere i Kjøbenhavn og dets Tolddistrikt hidtil have maattet erlægge til vedkommende Toldkontor, naar de erholdt Tilladelse til at forandre Navnet paa noget dem tilhørende Skib.

6. Novb. **Justitsmin. Skr. (til Indenrigsministeriet) ang. hvorvidt et i Udlandet af et danst Fruentimmer født uægte Barn, hvis Faders Nationalitet er ubekjendt, kan betragtes som danst Underfaat.**

Ved at tilstille mig den med Bilag hoslagt tilbagesølgende Skrivelse, hvori Udenrigsministeriet, efter Anmodning fra den kongelige Gesandt i St. Petersborg, har begjært Oplysning meddelt om, hvorvidt et uægte Barn, der er født i Udlandet af et Fruentimmer, som er danst Underfaat, men hvis Faders Nationalitet er ubekjendt, har Ret til paa Grund af sin Fødsel at erkjendes som danst Underfaat, tiligemed den ligeledes medfølgende i den Anledning indhente Betænkning fra Generalprokurøren, har Indenrigsministeriet i behagelig Skrivelse af 14. f. M. begjært mine Ytringer over det saaledes opkaftede Spørgsmaal.

I Gjensvar herpaa unblader jeg ikke tjenstligst at yttre, at jeg ikke antager, at et uægte Barn, der i Udlandet fødes af et danst Fruentimmer, men hvis Faders Nationalitet er ubekjendt, kan paa Grund af sin Fødsel betragtes som danst Underfaat. Børn, som fødes i Udlandet af saadanne indfødte Underfaat, der paa Reiser eller for den kongelige Tjenestes Skyld ere ude af Landet, anses som indfødte danste

Underfaatter, ifølge Indfødsretten af 15. Januar 1776 § 1, 6. Novb. og da nu vægte Børns Retsstilling bedømmes efter Moderen, jfr. Forordn. af 8. Mai 1829 § 14, kan der være Anledning til at antage, at det af et indfødt dansk Fruentimmer, som er paa en Reise i Udlandet, fødte vægte Barn vil, naar det fra Reisen kommer tilbage til Danmark, blive betragtet som indfødt dansk Underfaat og altsaa komme til at nyde endog Indfødsrettigheder her, men nogen udtrykkelig Bestemmelse derom findes dog ikke, og Sagen er derfor tvivlsom. Heller ikke naar der, affet fra Indfødsrettighederne, spørges om den øvrige Retsstilling, indeholdes i vore Love nogen almindelig Regel om det i Udlandet af et dansk Fruentimmer fødte vægte Barn. Kommer det til Danmark, vil dets Stilling i forskjellig Henseende bero paa forskjellige Omstændigheder. Saalænge det forbliver i Udlandet, vil det uden Tvivl i ingen Henseende blive anset for dansk Underfaat. Hvad særligen Spørgsmaalet om Værnepligten angaar, da vil den paagjældende, hvis han kommer til Danmark, kunne blive værnepligtig her i Landet ifølge Værnepligtsloven af 12. Februar 1849 § 1, men saalænge han forbliver i Udlandet, indeholder Loven ingen Hjemmel til herfra at affordre ham nogen Værnepligt, ligesom der næppe heller herfra kan gøres nogen Indsigelse imod, at han underkastes Værnepligt i Udlandet.

**Lov ang. Modifikationer i Lov 20. Juni 1850²¹. Novb.
om Oprettelse af Kreditforeninger og Laanekasser for
Grundieiere. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 111.

25. Novb. **Lov om den svævende Statsgjæld.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

De ifølge Lov af 19. April 1850, om den svævende Statsgjæld, indtil den 31. Marts 1852 gjældende Bestemmelser forblive i Kraft indtil Udgangen af Marts 1853.

26. Novb. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjørring Amt) ang. Mortifikationsdom paa Forlig.**

I et med Hr. Amtmandens paateguede Erklæring af 6. d. M. hertil indkommet Andragende har exam. juris Christian Jensen til Ottoshvile i Aggersborg Sogn anholdt om at erholde Bevilling til at erhverve Mortifikationsdom paa et den 18. Februar 1842 inden Østerhan Herred Forligeskommisjon indgaaet, den 3. April næsteiter ved Vanherredernes Ret thinglæst Forlig, hvorved fornævnte ham tilhørende Ejendom er pantsat for 430 Rbdlr. næsteiter eu Sum af 1,600 Rbdlr.

I denne Anledning skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse for Andrageren, hvem det højsølgende Bilag bedes tilbageleveret, tjenstligst melde, at Lovgivningens Bestemmelser om Transporter paa Gjældsbreve med hvad dermed staar i Forbindelse ikke ere anvendelige paa Forligsakter, om der end ved samme er stillet Pant, og at som Følge deraf den ansøgte Bevilling ikke kan meddeles, hvorfor i øvrigt ogsaa den Omstændighed maatte være til Hinder, at Kreditor i en Ansøgningen medfulgt Skrivelse har erklæret, at Gjælden ikke er indfriet, og at der er Anledning til at antage, at det paagjældende Dokument endnu er til Stede.

**Reskr. (til Guvernøren for de vestindiske Der)²⁹. Novb.
ang. Størrelsen af Salæret til executores testa-
menti og curatores bonorum.**

Vi Frederik den Syvende, osv. G. v.: Vor synderlige Begaagenhed! Da det er opløst, at der i de dansk-vestindiske Besiddelser har fundet Misbrug Sted med Hensyn til Størrelsen af de Salærer, som i Dødsboer, der behandles af Exekutorer, indsatte ved Testament, kunne beregnes for selve executores testamenti saavel som for curatores bonorum i slige Boer, saa ville Vi, til Forebyggelse i Fremtiden af saadanne Misbrug, herved paa Vor Finansministers allerunderdanigste Forestilling allernaadigst have anordnet og fastsat som følger:

1. Executores testamenti skulle, saafremt den dem for Boets Behandling tilkommende Godtgjørelse ikke er fastsat af Testator, forinden Boets Slutning fremlægge en detailleret Oversigt over samtlige Forretninger, der ere foresaldne saa vel som over de derfor udrede Betalinger, samt i Henhold dertil gjøre Forslag til deres Salær.

2. Den samme Fremgangsmaade er at iagttage af Exekutorerne med Hensyn til Salæret for curatores bonorum.

3. Bærger for umyndige eller for fraværende Arvinger skulle til Sessionsprotokollen afgive Erklæring, om og hvorvidt de anse de beregnede Salærer for passende efter Boets Bestaffenhed og det med sammes Behandling forbundne Arbejde, i hvilket Diemed Exekutorerne, saafremt de selv ere indsatte som Bærger, have at foranledige Tilhynsværgers Bestikkelse.

4. I Tilfælde af Tvist mellem Exekutorerne og nogen af Boets Bedkommende om Salærernes Størrelse, bliver Sagen at forelægge Guvernementet for de dansk-vestindiske

29. Novb. Besiddelser, ved hvis Resolution det skal have sit Forblivende; ligesom og Guvernementet, saafremt de ovenangførte For-
skrifter ikke ere iagttagne, og Salæret findes for høit, ved
Resolution kan nedsætte det til et saadant Beløb, som
findes passende.

1. Decb. **Rundgjørelse ang. Stadfæstelse af Statutter for
en Kreditforening af Landeiendomsbesiddere i Nørre-
jylland. (Indenrigsministeriet.)**

I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningens Formaal er at staffe dens Medlemmer
eller Interessenter Laan mod Sikkerhed i de dem tilhørende
Forbeiendomme i Nørrejylland, og at give Medlemmerne
Afgang til ved mindre Afbetalinger at afdrage denne
Gjæld.

2. Kun Eier af Forbeiendomme, som ere beliggende
i Nørrejylland med dertil hørende Der, kunne optages som
Medlemmer eller Interessenter i Foreningen. Alle Medlemmer
hefte, en for alle og alle for en, for de af Foreningen ud-
stedte Gjældsforfkrivninger med de af dem til Foreningen
pantfattede Eiendommers fulde Taxationsværdi, saafremt de
have erholdt til Laan det hele Beløb, som efter disse Sta-
tutter kan ublaanes af Foreningen (de $\frac{3}{5}$ af Taxations-
værdien) og i samme Forhold til det laante Beløb, naar de
have erholdt et mindre Beløb. De kunne først udtræde af
Foreningen, naar de ganske have afgjort deres Gjæld til
samme overensstemmende med de i det Følgende foreskrevne
Bestemmelser.

3—85.

Bed i Genhold til Lovene af 20. Juni f. A. og 21.
November d. A. om Oprettelse af Kreditforeninger og
Laanekasser for Grundeiere at stadfæste foranstaaende Sta-

tuter, meddeles herved, i Medfør af førstnævnte Lovs § 1, 1. Dech. denne Kreditforening efterfølgende i Lovens § 2 og 3 indeholdte Begurstigelser:

a) De af Foreningens Bestyrelse udstedte Gjældsforordninger kunne udstedes paa ustemplet Papir og lyde enten paa Navn eller paa Ihændehaberens, og kunne disse Forordninger overdrages og transporteres uden Brug af stemplet Papir.

b) Bestyrelsen kan retsgyldig forene sig med Foreningens Interessenter eller Debitorer om, at disse i de til Foreningen udstedte Panteobligationer indrømme Bestyrelsen Ret til, naar de ikke opfylde deres kontraktmæssige Forpligtelser, ved Fogden at gjøre Udlæg i den til Pant stillede Eiendom med Tilbehør og derefter at lade samme bortsælge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald udlægge Foreningen til Eiendom, alt uden foregaaende Forligsmægling, Rettergang eller Dom, hvorhos det af Foreningens Bestyrelse begjærede Udlæg eller den derefter berammede Auktion ei skal kunne standses eller underkjendes ved nogen Paaankning til høiere Ret, naar Auktionen er afholdt i Overensstemmelse med Plak. af 22. April 1817 og Forordn. af 11. September 1833, hvorimod det skal staa vedkommende Interessent eller Debitor frit for at anlægge Regressøgsmaal til at erholde fuld Erstatning af Foreningen.

c) Der indrømmes denne Forenings Bestyrelse i Betalingen for de Forsendelser af Aktiver og Penge med de offentlige Poster, der ske for Foreningens Regning, samme Nedsættelse, som er tilstaaet Nationalbanken med Hensyn til Pengesendelser mellem Hovedbanken og Bankkontoiret i Aarhus.

d) Foreningen kan afslutte Laan til en høiere Rente end 4 pCt. aarlig, og ligeledes af dens Interessenter eller Debitorer betinge sig mere end 4 pCt. aarlig Rente.

1. Decb. c) Det tillades Bestyrere af Umyndiges og offentlige Midler at anbringe disse Midler i de af denne Kreditforening udstedte Gjældsforfrivninger.

Disse Begunstigelser skal denne Kreditforening nyde, saalænge den af Ministeriet findes at opfylde de i bemeldte Lov af 20 Juni f. A. foreskrevne Betingelser. Hvilket herved i Henhold til samme Lovs § 5 bringes til offentlig Kundskab.

3. Decb. **Rongl. Resol. ang. Rigsdagens Varighed.**
(Indenrigsministeriet)

Resol., hvorved paa Indenrigsministeriets, i Overensstemmelse med Statsraadets Beslutning, derom allerund. nedlagte Forestilling allern. meddeles Samtykke til, at den nu forsamlede Rigsdag forbliver samlet udober den i Grundlovens § 24 fassatte Tid af 2 Maaneder.

6. Decb. **Kundgj. ang. Stadfæstelse af Statuter for en Kreditforening af Grundeiere i Sjællands Stift.**
(Indenrigsministeriet)

I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningens Formaal er at yde dens Medlemmer Laan i deres Grundeiendomme til et saa stort Beløb, som mod statutmæssig Sikkerhed kan tilstaaes, hvilke Laan forrentes og afdrages ved uforanderlige halvaarlige Indbetalinger saaledes, at Afdragene stige i samme Grad som Renten synker (§ 22). Medlem af Foreningen er enhver Besidder af Grundeiendom i Sjællands Stift, Samsø derunder indbefattet, som imod dennes Pantstættelse har modtaget Laan af Foreningen. Medlemmerne hæfte solidarisk (en for alle og alle for en) med de af dem pantsatte Eiendomme i Henhold til Loven af 20. Juni 1850 § 4 d for alle af Foreningen indgaaede Forpligtelser og ndræde først af denne, naar de ganske have afdraget deres Gjæld til samme.

2. Som Pant modtager Foreningen kun følgende 6. Dech. Arter af Grundeiendom:

a) Jorder, som anvendes til Ager- og Engbrug eller til Græsning, derunder indbefattet de til deres Dyrkning fornødne Bygninger og Befætning.

b) Jorder af samme Art uden Bygninger og Befætning, naar de ifølge deres Beliggenhed kunne antages til enhver Tid at finde Leiere.

c. Skove og Løvemoser.

d. Bygninger med tilhørende Grunde i Kjøbstæder eller med en saadan Beliggenhed, at de maa antages til enhver Tid at kunne finde Leiere. De til en Grundeiendom hørende Indtægter af Arvesæste- og Fæstegods og af Tiender, bestemte ved Tiendekommissions Medvirkning til et fast aarligt Bederlag, saavel som af alle andre faste Refusioner maa med deres statutmæssigt beregnede Kapitalværdis tilfammen ikke udgjøre mere end Halvdelen af hele Eiendommens taxerede Værdi. Eiendommen vil blive taxeret ved de af Foreningen antagne Taxationsmænd og maa, for at kunne modtages som Pant, ifølge Taxationen kunne afgive et sikkert aarligt Indtægtsoverskud (§ 10).

3—59.

Ved i Henhold til Lovene af 20. Juni f. A. og 21 November d. A. om Oprettelse af Kreditforeninger og Laanekasser for Grundeiere at stadfæste foranstaaende Statuter meddeles herved, i Medfør af førstnævnte Lovs § 1, denne Kreditforening efterfølgende i Lovens § 2 og 3 indeholdte Begunstigelser*).

*) I det Væsentlige enslydende med de tilsvarende Bestemmelser i Villæget til Kundgjørelse af 1. December f. A. (s. ovfr. S. 284—286.)

17. Decb. **Konfirmation paa Fundats for det Anders Sandøe Dstedtske Prismedaille-Legat.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v., at eftersom hos Os er ansøgt og begjært Vor allern. Konfirmation paa en Foundation for et Legat under Navn af „det Anders Sandøe Dstedtske Prismedaille-Legat“, saaledes lydende:

Til Erindring om den 29. Mai 1851, som den Dag, paa hvilken 50 Aar vare forløbne, siden Hs. Excellence, Hr. Geheimekonferentsraad, Dr. juris Anders Sandøe Dstedt,, indtraadte i Statens Tjeneste som Assessor i Hof- og Stadsretten, lode erkjendelige Medborgere og Samtidige i Danmark og Norge, efter Opfordring af Undertegnede, en Hædersmedaille udarbejde, der tillige bestemtes til at skulle anvendes som „Prismedaille enten for Løsningen af en for Fædrelandet eller Videnskaben vigtig rets- eller statsvidenskabelig Opgave eller som Belønning for et fortjensfuldt Skrift af saadant Indhold“; og stiftedes til den Ende et Legat, som skal bære Navn af „det Anders Sandøe Dstedtske Prismedaille-Legat“. For dette Legat gjælde følgende Bestemmelser:

1. Legatets Grundfond bestaar af 2,500 Rbdlr. i fire Procent Rente bærende kongelige Obligationer.
2.
3. Legatets Renter anvendes saaledes, at hvert andet Aar den N. S. Dstedtske Prismedaille i Guld bliver at uddele, forsaavidt enten en Prisaafhandling er indkommen, som findes Prisen værdig, eller et Skrift i Trykken er udkommet, hvis Forfatter erkjendes værdig til at hædres med dens Overleverelse.

saaa ville Vi allern. have bekræftet og stadfæstet, ligesom Vi og herved bekræfte og stadfæste formeldte Foundation i alle dens Ord og Punkter, saaledes som den her er indført. Forbydende Alle og Enhver mod det, som forestrevet staaar, Hinder at gjøre.

Lov om, at den ved allerh. Resolutioner af^{29. Decb.} 10. Mai 1815, 25. Marts 1818 og 9. Januar 1833 paabudne 50 Procents Forhøielse af den kjøbenhavnske Akcise af Skibe og Varer fremdeles skal oppebæres fra 1. Januar 1852 til 31. Marts 1853.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den ved allerh. Resolutioner af 10. Mai 1815, 25. Marts 1818 og 9. Januar 1833 paabudne 50 Procents Forhøielse af Akcisen af Skibe og Varer i Kjøbenhavn skal fremdeles oppebæres fra 1. Januar 1852 til 31. Marts 1853, og det i denne Tid oppebaarne Beløb tilflyde Stadens Havnekasse.

Lov ang. Forlængelse af de den direkte Handel^{31 Decb.} paa andre Verdensdele tilstaaede Begunstigelser.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den ved Lov af 29. Marts 1850 indtil Udløbet af Aaret 1851 forlængede Plakat af 27. Marts 1844, angaaende nogle Begunstigelser for den direkte Handel paa andre Verdensdele, forlænges endvidere indtil Udløbet af Marts Maaned 1853, saaledes at de i Plakatens § 3 sidste Passus indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Skibe, som i Overensstemmelse med de givne Forfrister ere udklarerede herfra inden Udgangen af Aaret 1848, paa samme Maade finde Anvendelse med Hensyn til de inden den 1. April 1853 udklarerede Skibe.

5. Jan. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. hvem det tilkommer at foretage Auktioner i de hidtil saakaldte private Birker.

Da jeg maa tiltræde, hvad der af Hr. Kammerherren er yttret i behagelig Skrivelse af 13. f. M. over det med samme hertil indsendte Andragende, hvortil Overauditor, By- og Herredsfoged Stricher og Rancelliraad By- og Herredsfriber Olsen begjære sig Ministeriets Resolution meddelte, om det, efter at Loven af 28. April 1850 har ophævet den jorddrottlige Skiftejurisdiktion, tilkommer Herredsfogderne og de kongl. Birkedommere eller de private Birkedommere at foretage de Auktioner i de hidtil saakaldte private Birker, der ifølge Forordningen af 21. Juli 1793 skulde forrettes af de private Birkebetjente, skulde jeg tjenstligt anmode Dem om, i Overensstemmelse dermed behageligt at ville give de paagjældende Bæfled *)

6. Jan. **Anordu. om Politiretterne i de danskvæstindiske Besiddelser.** (Finansministeren.)

*) Amtmanden havde yttret, at da „bemældte Lov (v: Loven af 28. April 1850) aldeles ikke bestemmer nogen Forandring i de private Birkedommeres Auktionsret, og det næppe kan antages, at denne Lov har havt til Hensigt at berøve disse Embedsmænd nogen Del af de dem som Auktionsdirektører og Auktionsfriuere hidtil lobligen tilkommende Indtægter, saa skjønner jeg ikke rettere, end at der med Auktionsrettens Udøvelse fremdeles maa forholdes, som om den nævnte Lov ikke var udkommen. Jeg antager derfor, at Birkedommeren paa de private Birker maa have Ret til at afholde Auktioner ogsaa i de Stervboer, som paa Grund af den jorddrottlige Skiftejurisdiktions Ophævelse behandles af vedkommende Herredsfogder.“

Vi Frederik den Syvende osv. G. v: For at fremme en hensigtsmæssig Ordning af Politiretspleien paa de vestindiske Øer, saavel som en til de lokale Forhold sammesteds svarende Behandling af Sager, der angaa ringere Tyverier og lignende mindre betydelige Eiendomsindgreb, samt for at lette Befolkningen sammesteds Afgangen til at indtale smaa Gjældsfordringer m. m., bestemmes som følger:

1. Politiretterne skulle holdes paa St. Kroix hver Mandag, Onsdag og Lørdag, Kl. 9 Formiddag, og paa St. Thomas og St. Jan hver Tirsdag, Torisdag og Lørdag, Kl. 9 Formiddag, og for øvrigt paa saadanne andre Dage og Tider, som til Sagernes Fremme maatte være nødvendigt, Søn- og Helligdage dog i Reglen undtagne; de afholdes i Retshusene for aabne Døre; dog kunne de, saafremt saadant findes tjenligt til Sagens Oplysning, sættes paa andre Steder i Jurisdiktionen, ligesom og Politimesteren, saafremt Sagens Beskaffenhed findes at kræve det, kan lade Tilhørerne fjerne.

2. Under Politiretternes Behandling og Paatjendelse henhøre alle saavel offentlige som private Politisager, Sager angaaende Arbeids- og Tyndeforholdene herunder indbefattede. Indtil videre skulle ogsaa Fordringer paa Penge og Penges Værdi kunne indtales ved Politiretterne, naar Sagens Gjenstand ikke udgjør over 25 \$. Endelig skulle Sager angaaende simpelt Tyveri, Hæleri og Bedrageri samt lignende Eiendomsindgreb behandles og paadømmes ved Politiretterne, naar den begaaede Overtrædelse findes, i Medfør af Bestemmelserne i Forordningen af 11. April 1840 §§ 1—4, at kunne affones med Fængsel paa Bånd og Brød, hvorved bemærkes:

- 1) at saafremt en saadan Overtrædelse, enten fordi den fra først af antages at ville medføre større Straf, eller formedelt sin Forbindelse med andre Forbry-

6. Jan. delser, er gjort til Gjenstand for en Justitsjag, bliver den at paadømme under denne;
- 2) at Dommeren, hvor saadant efter Omstændighederne findes passende, kan for Fængsel paa Vand og Brød substituere Tvangsarbejde, saaledes, at i Stedet for hver 48 Timer, hvori hin Straf vilde være at udstaa, idømmes Tvangsarbejde i 12 Dage;
 - 3) at de, i Overensstemmelse med Foransførte, affagte Domme, i Tilfælde af Forbrydelsens Gjentagelse, vel skulle anses som skjæpende Momenter i Henseende til Straffens Bestemmelse, men derimod ikke tillægges den Virkning, som efter Forordningen af 11. April 1840 i øvrigt er forbunden med tidligere overgaaede Tyvdomme.

Politiretterne skulle ligeledes behandle og afgjøre Sager angaaende de i Forordn. af 1. April 1840 §§ 26, 27 og 29 omhandlede Tyverier begaaede af Børn og unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar, ogsaa med den ovennævnte Virkning i det i Slutningen af § 27 nævnte Tilfælde.

3. I Henseende til Sagernes Behandling ved Politiretterne forholdes efter de for Politiretsbehandlingen gjældende almindelige Bestemmelser. Dog bliver det at iagttage:

- 1) at Indkaldelser, som angaa Plantagearbejdere, foruden at forkyndes for den paagjældende selv, tillige anmeldes for vedkommende Forvalter, der har at paase, at den indkaldte giver Møde; for Forsømmelse hermed bøder Forvalteren indtil 3 \$;
- 2) at Bidner, der udeblive uden lovligt Forfald, bøde første Gang indtil 2 \$, anden Gang og hver følgende Gang indtil 4 \$.

4. De af Politiretterne affagte Domme eksekveres efter Politimesterens Foranstaltning.

Naar i offentlige Politisager, saavel som i Sager angaaende Arbeids- og Tyvendeforholdene, er idømt Straf,

bliver Dommen, forinden den erklæres, fra samtlige Politijurisdiktioner at indsende til Gubernøren, for at han, i Overensstemmelse med Anordningerne, kan tage Beslutning, om det Offentlige afviser ved Dommen, eller den skal appelleres. 6. Jan.

Gubernøren er bemyndiget til i de nævnte Sager at formilde de ergangne Domme i saadanne Tilfælde, hvor nogen særdeles Anledning dertil findes.

Naar imidlertid den idømte Straf ikke overstiger Bøder indtil 5 \$, Fængsel paa Band og Brød i 48 Timer, simpelt Fængsel i 8 Dage, Evangsarbejde i 12 Dage, eller indtil 12 Rottingslag, og den Domsældte afviser ved Dommen, kan samme uden foregaaende Indsendelse strax erklæres. Om de saaledes erklærede Domme bør ugentlig Indberetning gjøres til Gubernøren.

I Henseende til Bøders Afsoning forbliver det indtil videre ved de i Reskripterne af 24. December 1784 og 30. August 1826 givne Bestemmelser.

5. Med Hensyn til Politisagers Appel forholdes efter de gjældende Anordninger.

Skulde det, i Tilfælde af de i § 2, 3. Passus, omhandlede Sagers Appel til høiere Ret, findes, at den paagjældende har forskyldt en Straf, som ligger udenfor den der anførte Grændse, da bør dog derfor ingen Hensyn til ordinær Retshandling finde Sted, men Sagens Realitet blive af den overordnede Ret at paakjende.

6. Gebyret i private Politisager bestemmes som følger:

For Infamationen; paa St. Kroix og St. Jan 64 ct.

— St. Thomas 1 \$ „ ct.

For Modtagelsen af et Indlæg; paa St. Kroix og St.

Jan 32 ct..

— St. Thomas 50 ct.

6. Jan. For et Vidnes Afhørelse; paa St. Kroix og St. Jan 32 ct.
 — St. Thomas 50 ct.
 For en Udskrift indtil 3 Aar; paa St. Kroix og St. Jan 64 ct.
 For en Udskrift indtil 3 Aar; paa St. Thomas 1 \$.
 For hvert Aar mere; paa alle Verne 32 ct.

For Indkaldelsen af en Part eller et Vidne, uden Hensyn til Afstanden; paa alle Verne 25 ct.

I Sager angaaende Arbeids- og Tjendeforholdene erlægges intet Gebyr undtagen for Udskrifter; hvilket ligeledes gjælder i Henseende til de i § 2 omhandlede Sjældsager, naar disses Gjensand ikke udgjør mere end 10 \$. Overstiger Beløbet 10 \$, betales tillige for Doms Afvigelse 1 \$.

I alle Politisager, ogsaa paa St. Kroix, bruges ustemplet Papir.

7. Samtlige ved Politiretterne faldende Bøder tilflyde Jurisdiktionens Politifond.

Af dette Fond udredes efter Politimesterens Ordre alle mindre ekstraordinære Udgifter ved Politiet.

Regnskab indsendes maanedlig til Gubernøren til videre Foranstaltning.

8. De af Generalgubernøren for de vestindiske Der under 4. Januar og 20. Juni 1849 udgivne provisoriske Bestemmelser angaaende Politisagers Behandling m. m. paa bemeldte Der ere herved satte ud af Kraft.

6. Jan. Lov om Fastsættelsen af en ny Demarkationslinie udenom Kjøbenhavns Fæstningsværker m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 112.

21. Jan. Lov. ang. Forhøielse af Landsoldaternes Marschpenge og Beregningsmaaden af disse. (Krigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 113.

Lov om Domæneeiendommens Afhændelse. (Finans- 27. Jan. ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 113.

Allerhøieste Kundgjørelse om en Fællesforfatning.*) 28. Jan.

Vi Frederik den Syvende, osv. G. v. for alle Bore kjære og tro Underfaatter: Os er allerund. foredraget, at de i forrige Aar, ifølge Vort allerh. Manifest af 14. Juli 1850, i Flensborg sammenkaldte ansete Mænds Forhandlinger ikke have ført til den af Os tilføjede Overensstemmelse angaaende Vort Monarkis vigtigste Anliggender og navnlig angaaende Vort Hertugdømme Slesvigs Stilling i samme.

Vi have derfor ikke villet bygge videre paa Resultaterne af disse Forhandlinger, men derimod taget den allerhøieste Beslutning, at der med Ordningen af Vort Monarkis Anliggender skal, under Bibehold og videre Udvikling af de Indretninger, som enten omfatte alle sammes Dele eller som ere grundlagte for enkelte af disse, skrives frem i den Aand at opretholde og forbedre de retlig bestaaende Forhold.

Ligesom derfor den usformindste Opretholdelse af Vort Monarki i dets hele territoriale Omfang vil, med de europæiske Stormagters Bistand, blive sikret for Fremtiden, saaledes skal ogsaa Forbindelsen imellem Monarkiets forskjellige Dele til et velordnet Hele opretholdes og befæstes, foreløbig igjennem de fælles Anliggenders Bestyrelse ved fælles Autoriteter, og dernæst igjennem en for Behandlingen af de fælles Anliggender fælles Forfatning, til hvis Ind-

*) Denne Kundgjørelse er parafeteret af Reventlow-Criminil, C. Moltke, C. F. Hansen, C. A. Bluhme, W. E. C. Sponeck, Steen-Ville, P. G. Bang og A. W. Scheel.

28. Jan. førelse Vi snarest muligt ville foretage de fornødne Skridt.

For Fremtiden skulle derfor de Anliggender fra alle Monarkiets Dele, som tidligere bleve afgjorte, eller Os allerunderdanigst foredragne, af Departementet for de udenlandske Sager, af Generalkvartermesteren, af Generaladjutanterne for Land- og Søetaten, af General-Kommissariats-Kollegiet, af Admiralitets- og Kommissariats-Kollegiet, af Finantsdeputationen, af Direktionen for Statsgjælden og den synkende Fond, samt af Generalpostdirektionen, saavelsom de tidligere under Rentekammerets første og anden Sektion hørende Sager, forsaavidt disse angaa Skatte- og Afgifts- eller Oppebørsels- og Regnskabsvæsenet, og de tidligere under Generaltoldkammer og Kommercekollegiet hørende egentlige Told- og Kolonialsager, — hvilke samtlige Anliggender, forsaavidt de angaa Kongeriget Danmark, allerede ere gaaede over til de bestaaende Ministerier, behandles af Udenrigsministeriet, Krigsministeriet, Marineministeriet og Finansministeriet, efter de bestaaende Forfrifter og saaledes, at disse Ministeriers Birketreds skal, ligesom tidligere Tilfældet var med de foran nævnte Autoriteter, der stode umiddelbart under Os, udstrække sig til alle Bort Monarkiets Dele.

Birketredsen for Ministerierne for Kongeriget Danmark: Justitsministeriet, Indenrigsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, forbliver uforandret.

De tidligere under det slesvig-holsten-lauenborgske Kancelli hørende Sager, de fra Hertugdømmerne Slesvig, Holsten og Lauenborg indkommende Sager, som tidligere henhørte under Rentekammeret eller under Generaltoldkammer og Kommercekollegiets 3. Sektion — med Undtagelse af de til Marineministeriet overgaaede Frysager og de til Udenrigsministeriet overgaaede Konsulatsager —, saavelsom de tidligere under den slesvigiske-holstenske Regjering hørende Forretninger, skulle, efter de bestaaende Forfrifter, for Fremtiden varetages af Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig,

forfaavidt de angaa dette Hertugdømme, og af Ministeriet 28. Jau. for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, forfaavidt de angaa disse tvende Hertugdømmer, og skulle derhos de Sager, der angaa de for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten fælles ikke-politiske Indretninger og Anstalter, navnlig Univerfitetet i Kiel, Riddereskabet, den slesvig-holstenfle kanal, Brandsforsikringsvæsenet, Straffeanstalterne, Døvstummeinstitutet og Daareanstalten, behandles kollegialt af Ministeren for Hertugdømmet Slesvig og Ministeren for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg.

Samtlige Bore Ministerier skulle have deres stadige og udelukkende Sæde i Vor Kongelige Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn.

Samtlige Bore Ministre udgjøre Vort Geheime-Statsraad, i hvilket Vi ogsaa for Fremtiden ville føre Forsædet, og i hvis Møder Vor høitelskede Onkel, Hans Kongelige Høihed Arveprindsen, vil, ligesom forhen, tage Del. Med Hensyn til Vort Geheimestatsraads Omraade og Forretningsorden skal det indtil videre have sit Forblivende ved de tidligere Regler. Protokollen skal føres af Statssekretæren.

Ministeren for Hertugdømmet Slesvig og Ministeren for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg ere Os alene ansvarlige for deres Embedsførelse. De øvrige Ministres Ansvarlighed overfor den danske Rigsdag er indskrænket til den Del af deres Embedsvirksomhed, som angaar Kongeriget Danmark, i Overensstemmelse med den danske Grundlovs § 18.

I Medfør af § 21 i Grundloven have Vi udnævnt Vor Udenrigsminister til, indtil videre, at være Premierminister for Kongeriget Danmark.

Ligesom der ikke kan være Tvivl om Vor faste Villie, ubrødelig at holde den danske Grundlovs Bestemmelser, saaledes ville Vi ogsaa ad forfatningsmæssig Veilade Provindsialstænderne for Vort Hertugdømme Slesvig, saavel som Provindsialstænderne for Vort Hertugdømme Holsten, blive en saadan Udvikling til Del, at ethvert af disse

28. Jan. Hertugdømmet erholder med Hensyn til sine hidtil under de raadgivende Provindsialstænders Virkefreds hørende Anliggender en stænderst Repræsentation med besluttende Myndighed.

Til Opnaaelsen af dette Niemed ville Vi derfor lade Lovudkast for hvert især af begge de nævnte Hertugdømmet udarbejde og forelægge for sammes Provindsialstænder til Betænkning, i Overensstemmelse med § 8 i den almindelige Lov af 28. Mai 1831 og Slutningsbestemmelsen i Forordningerne af 15. Mai 1834.

Det Lovudkast, der i bemeldte Niemed vil blive udarbejdet for Hertugdømmet Slesvig, skal i særdeleshed indeholde de til at yde og sikre den danske og den tydske Nationalitet i dette Hertugdømme fuldkommen lige Berettigelse og kraftig Beskyttelse nødvendige Bestemmelser.

Suspensionen af den slesvig-holsten-lauenborgske Overappellationsrets Virksomhed med Hensyn til Hertugdømmet Slesvig vedbliver. I det Niemed, definitivt at indskrænke denne højeste Domstols kompetence til Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg vil der blive de først sammentrædende Provindsialstænderforsamlinger forelagt Lovudkast til Betænkning.

Provindsialstænderne for Hertugdømmet Slesvig og Provindsialstænderne for Hertugdømmet Holsten blive snarest muligt, efter Udløbet af den nuværende med dette Aar oplysende Valgperiode, at sammentalbe efterat først nye Valg af Deputerede ere foretagne. Disse Valg skulle i de Distrikter af Hertugdømmet Slesvig, som ere i Besættelsestilstand, først finde Sted efter dennes Ophævelse. Den Hans Durchlættighed Hertugen af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenburg tillagte arvelige Virkestemme i den slesvigiske Provindsialstænderforsamling falder bort. Fri og ubetinget Benyttelse af det danske og det tydske Sprog i Hertugdømmet Slesvigs Provindsialstænderforsamling vil allerede blive tilstedet i den først sammentrædende Forsamling, og vil der af Os blive truffet den dertil fornødne Foranstaltning.

Saa snart Vor landsherlige Magt er bleven fuldkommen

gjenoprettet i Bort Hertugdømme Holsten, skal dette 28. Jan. Hertugdømme styres efter de retlig bestaaende Love, hvilke iffun ad forfatningsmæssig Vi skulle blive forandrede; i det Vi med at tilveiebringe et fælles Toldsystem for hele Monarkiet skal da usfortøvet det fornødne blive indledet til Ophævelse af Toldlinien ved Eideren; den i nogle Distrikter af Hertugdømmet Slesvig bestaaende Beleiringstilstand skal da blive ophævet, og det for dette Hertugdømme under 10. Mai 1851 udfærdigede Patent angaaende Amnesti blive underkastet en omfattende Revision. Dem, som herefter fremdeles vedblive at være udelukkede fra Amnesti, skal det ei heller blive tilladt at opholde sig i de øvrige Dele af Bort Monarki, medens derimod de, som ikke udelukkes fra Amnestien, skulle kunne frit og uhindret vende tilbage til Hertugdømmet Slesvig.

Med Hensyn til Bort Hertugdømme Lauenborgs Forfatning ville Vi, efter forudgaaende forfatningsmæssig Forhandling med Bort tro Ridder- og Landskab, bringe Bore allerhøjeste Beslutninger til offentlig Kundskab. Bort Forhold som Medlem af det tydske Forbund for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg forbliver uforandret.

Vi forvente tillidsfuldt, at Bore kjære og tro Underfaatter i alle Bort Monarkis Dele ville i Forestaaende se et nyt Bevis paa Vor landsfaderlige Omsorg, som med lige Kjærlighed omfatter dem alle, og haabe, at det, med den Almægtiges Bistand, skal lykkes Os at sikre de under Bort Scepter forenede Lande en lykkelig Fremtid*).

*) I den tydske Forbundsdays 19. Møde den 29. Juli 1852 forelagde Østerrig og Preussen ved deres Gesaandter paa Forbundsdagen en Beretning angaaende Udførelsen af det disse Magter i den holsteniske Sag overdragne Forbunds-kommisforium. De tre til Sagfremstillingen Inyttede Andragender bleve in terminis oplysede til Forbundsbeslutning, idet Forsamlingen med Stemmesflerhed besluttede: 1) at anerkjende Bestemmelserne i den af Hans Majest. Kongen af Dan-

12. Febr. **Lov om Bagerueringen i Kjøbenhavn.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 114.

12. Febr. **Lov om Afhændelse af Den Lille Dimon blandt Færøerne.** (Indenrigsministeriet.)

mark, Hertug af Holsten og Lauenborg, under 28. Januar d. A. udstedte Kundgjørelse, forsaavidt de angaa Hertugdømmerne Holstens og Lauenborgs Anliggender og efter Sagens Bestaafenhed henhøre under det Tydske Forbunds forfatningsmæssige Prøvelse og Kjendelse, som stemmende med Forbundets Love og Rettigheder, samt at meddele den forbeholdte definitive Approbation paa den Bilæggelse af de hidtidige Stridigheder mellem Danmark og det tydske Forbund, der saaledes af Hans Majest. Kongen er bleven bevirket i Samstemning med Østerrigs og Preussens, i Forbundets Navn handlende Regjeringer; 2) at anmode det Kongelig Danste, Hertugelig Holsten-Lauenborgske Gesandtskab om at bringe nærværende Forhandling til den Kongelige Regjerings Kundskab, med det Tilspøende, at Forbundsforamlingen holder sig overbevist om, at Hans Majest. ogsaa i Fremtiden vil i samme retfærdige og forsonlige Aand, hvorom den Kongelige Kundgjørelse af 28. Januar d. A. bærer Vidnesbyrd, vaage over Opretholdelsen og en frugtbringende Udvikling saavel af de i hans Tydske Forbundslande lovlig bestaaende Indretninger som af den Stilling, der tilkommer disse Lande i deres Forbindelse med de øvrige Dele af Monarkiet; 3) at betragte de Østerrigs og Preussens Regjeringer overdragne og efter Udløbet af den derfor fastsatte Frist, siden de tvende Hoffers Erklæring i Mødet af 6. September f. A., stiltiende forlængede Fuldmagter i den holsteniske Sag som traadte ud af Kraft ved foranstaaende Beslutninger. (Dep. Tid. f. 1852 S. 657—658).

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen 12. Febr. har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeriet bemyndiges til at afhænde Den Lille Limon blandt Færgerne til Arvesætte, i Overensstemmelse med den over bemeldte Eiendom den 24. August 1850 afholdte Auktion.

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 16. Febr. ang. Umyndiggjørelse af en ifølge Bevilling myndig Person.

I Anledning af et med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Erklæring af 30. f. M. hertil indkommet Andragende, hvori Landsoverretsprokurator Schack som Kurator for Katharine K., der under 26. Januar 1821 har erholdt Bevilling til at være myndig under Kurator, anholder om, at hun, der paa Grund af Sindsvagthed er bleven indlagt som Patient paa St. Hans Hospital paa Bidstrupgaard, maa blive erklæret umyndig og Supplikanten beffikket til hendes Værge, skulde jeg næst at bemærke, at jeg bifalder den af Kjøbenhavns Magistrat gjorte Indstilling om, at bemeldte Katharine K. erklæres umyndig, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse og Foranstaltning tjenstligst melde, at jeg i øvrigt anser det for rettest, at dette, som i andre Tilfælde, iværksættes ved et Dvrighedsdekret, der paa lobbefalet Maade bliver at kundgjøre, hvorfor jeg tjenstligst skulde annode Kjøbenhavns Magistrat om i Overensstemmelse hermed at foranstalte det fornødne.

20. Febr. Lov. ang., hvorledes de i Aaret 1826 eller senere fødte Personer af den forhen uværnepligtige Befolkning, som før Børnepligtslovens Kundgjørelse har ladet sig stille til Armeen, have at afholde deres Børnepligt. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 115.

25. Febr. Lov ang. Bølgildgaard og derværende Institut. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 115.

25. Febr. Kirke- og Undervisn. Min. Str. (til Biskoppen over Ribe Stift) ang. Begravelse af en Mormon m. m.

I Anledning af en Forespørgsel fra den personelle Kapellan for N. N. Menigheder med Hensyn til den Indgang, som Mormonsekten har begyndt at erholde i enkelte Sogne i Veile Amt, har Deres Høiærværdighed i behagelig Skrivelse af 26. f. M. begjært dette Ministeriums Bestemmelse angaaende følgende tvende Spørgsmaal:

1.

2. Om Liget af et afdødt Medlem af Mormonsekten maa begraves paa det vedkommende Sogns Kirkegaard, og hvorvidt Sognepræsten er forpligtet eller beføiet til at forrette Forbpaakastelsen, m. m.

Forinden Ministeriet besvarer disse Spørgsmaal, har det med Hensyn til disses almindelige Betydning for Kirken indledet Brevveksling angaaende samme med Biskoppen over Sjællands Stift, og skulde, efter nu at have modtaget hans Betænkning, tjenstligst meddele med Hensyn til det første af de ovenansførte Spørgsmaal,

Hvad angaar det andet Spørgsmaal om Mormoners

Begravelse, da følger det af sig selv, at hverken disse eller 25. Febr. andre Sekterere kunne lade deres Lig nedgrave, hvor de finde for godt, hvormed Stedets Politi vil have at føre Tilsyn, og da de ingen egne Kirkegaarde have, vil det være nødvendigt, at Ligene begravnes paa Sognets Kirkegaard. De ville derfor have at melde sig for vedkommende Præst og Kirkebetsjent og der, i Lighed med hvad der ved Lov af 13. April 1851 § 10 er foreskrevet med Hensyn til Børn af slige Forældre, gjøre de fornødne Anmeldelser til Indførelse i Kirkebogen, ligesom Præsten ikke maa lade Liget begrave paa Kirkegaarden, førend den befalede Dødsattest, saavel som Bevis for, at Dødsfaldet er anmeldt for vedkommende Stiftesforvalter, er ham forevist. Det kan ikke tilstedes Sektererne at foretage nogen Funktion paa vore Kirkegaarde, ligesom ogsaa Gravtaler og Ligprædikener bør bortfalde ved disse Begravelser. Derimod findes der intet at erindre imod, at Præsten forretter Jordspaakastelse paa disse Lig, saafremt det af ham begjæres, og han dertil er villig; thi det vil ikke kunne paalægges nogen Præst mod hans Villie at foretage nogen kirkelig Handling ved Personer, der have skilt sig fra hans Menighed. I Overensstemmelse hermed ville Deres Høiærværdighed behageligen meddele Kapellan N. N. det fornødne.

Lov om Rentegaranti for den til Fuldførelse 27. Febr. af den sjællandske Jernbane fornødne Aulægskapital.
(Finanzministeriet.)

Indm. Saml. pag. 116.

Lov om Rigsretten. (Justitsministeriet.) 3. Marts.

Indm. Saml. pag. 118.

3. Marts. Lov om Selveiendoms Indførelse paa det Sorø Akademi, Kjøbenhavns Univerfitet og Kommunitetet i Kjøbenhavn tilhørende Bøndergods. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 130.

10. Marts. Lov ang. visse for Sundheden skadelige Kæringsveie. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 132.

10. Marts. Lov. ang. Ophævelse af Karantæne-Foranstaltninger mod den gule Feber og den asiatiske Kolera. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 134.

10. Marts. Lov indeholdende en Bestemmelse ang. Amtsraadenes Sammensætning, med Indtagelse af Børnholms. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Besidderen af Lehn ved Anordningen om Landkommunalvæsenet af 13. August 1841 § 24 tilstaaede Ret til uden Valg at indtræde i Amtsraadet er hævet.

11. Marts. Indenr. Min. Skr. (til Udenrigsministeriet) ang. den danske Lovgivnings Bestemmelser om Indfødsrets Fortabelse.

Bød at tilstille Indenrigsministeriet Gjenpart af en Skrivelse fra den belgiske Udenrigsminister til den kongelige Ministerresident i Bryssel har Udenrigsministeriet under 1.

b. M. begjært sig meddeelt det fornødne til Besvarelse af 11. Marts. den deri indeholdte Forespørgsel angaaende vor Lovgivnings Principer med Hensyn til Indfødsrettens Fortabelse eller Ophør.

Foranlediget heraf skulde jeg, efter over Sagen at have indhentet Generalprokurørens Betænkning, væsentligt i Overensstemmelse med hvad af ham er ytret, herved tjenstligt meddele følgende: Naar der i den belgiske Udenrigsministers Skrivelse nævnes Fortabelse af Nationaliteten, antager Ministeriet, at herved ikke ubelukkende er sigtet til Indfødsretten i streng Forstand, der kun kommer i Betragtning med Hensyn til Embeders Besættelse og enkelte andre Rettigheder (Forørdn. af 15. Januar 1776) samt Udsøvelsen af Valgret og Valgbarhed til Rigsdagen (Grundloven af 5. Juni 1849 § 35 og Valgloven af 16. Juni s. A. § 1), hvorimod der formentlig sigtes til den paa Fødselen begrundede danske Borgerret i Almindelighed, med hvilken den egentlige Indfødsret i øvrigt ordentligvis falder sammen. Indfødsretten i streng Forstand, hvad enten den grunder sig paa Fødsel eller paa Naturalisation — til hvilket sidste nu ifølge Grundlovens § 54 i hvert enkelt Tilfælde udfordres en særskilt Lov — fortages ikke ved noget endog nok saa langvarigt Ophold i Udlandet; ja selv om den vedkommende i Mellemtiden havde erhvervet Indfødsret i en fremmed Stat, vilde dette, naar han atter vendte tilbage her til Landet, næppe i sig ubelukke ham fra at gjøre sin danske Indfødsret paany gjældende. Hvad det øvrige paa Fødselen begrundede Rettsforhold til Staten angaar, skal man bemærke, at den danske Lovgivning ikke indeholder saadanne almindelige Grundfætninger, som i den belgiske Udenrigsministers Skrivelse synes forudsat, men at det med Hensyn til Forpligtelsen til Militærtjenesten — i hvilken Anledning Spørgsmaalet ses nærmest at være fremkaldt — efter den hos os gjældende Værnepligtslov af 12. Februar 1849 §§ 36 og

11. Marts. 37 er danske Undersaatter uforment, naar de ikke henhøre til den staaende Hær, at forlade Riget og tage Ophold i et fremmed Land, og at de altsaa i dette Land maa kunne udskrives til Krigstjeneste overensstemmende med de Regler, som derom ere foreskrevne i sammes Lovgivning, ligesom ogsaa ifølge nysnævnte Lov af 12. Februar 1849 § 1 Børnepligt her i Landet paahviler Udlændinge, der have erhvervet sig fast Hjem sammesteds, forsaavidt ingen Konvention med en fremmed Stat eller noget undersaatligt Forhold til en saadan maatte være til Hinder derfor.

12. Marts. **Lov om Statshaverne.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Gyvendende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. De til Rosenborg, Frederiksberg, Frederiksborg og Fredensborg Slotte samt Odense Palæ hørende Haver, saavel som de til Frederiksborg og Fredensborg Slotte hørende Skovindhegninger skulle fremdeles vedligeholdes som Statsejendomme.

2. Angaaende de af ovenmeldte Haver, der overtages af Civillisten eller apanagerede Personer, fastsættes det fornødne ved Overdragelsesvillkaarene.

3. Frederiksberg og Fredensborg Driveri- og Økonomihaver blive indtil videre fremdeles at bortforpagte; ligeledes Frugttræplante skolen ved Frederiksberg.

Af Kongen udnævnes en Gartner ved de offentlige Lyshaver, navnlig Rosenborg, Frederiksberg og Fredensborg, og en Gartner ved Rosenborg Driverihave.

For at erholde en af disse Ansættelser udfordres, at Bedkommende har underkastet sig enten den forhen anordnede Kunstgartnerexamen, eller med 1. Karakter har bestaaet Gartnerexamen, og hvad Lyshaverne angaar, tillige den særskilte Examen i Landstabsgartneri.

Enhver af foranstøttede Gartnere er forpligtet til inden 12. Marts. særligt Bederlag at modtage Gartnerelever til Veiledning og Undervisning, ogsaa i de enhver specielle Fag vedrørende theoretiske Dele af Gartnerkunsten, samt at deltage i Prøvelse af Gartnere, alt efter Indenrigsministeriets nærmere Bestemmelse.

Gartnernes Gage fastsættes til 1,000 Rbdlr. for hver, hvorhos Gartneren ved Lyshaverne i Stedet for Diæter og som Godtgjørelse for Befordringsudgifter erhoder 300 Rbdlr. aarlig. Desuden tillægges enhver af dem fri Bolig og den fornødne Jord til Dyrkning af Havesager til Husholdningsbrug.

De for Tiden ansatte Gartnere, som hidtil have været bedre lønede, erhoder som personligt Tillæg Forskjellen imellem Gagen efter nærværende Lov og deres tidligere Lønning.

5. De Træer, der aarlig kunne skoves i de offentlige Lyshaver og Skovanlægene ved Frederiksborg Slotshave, saa vel som det Græs, der i samme kan slaas, bortselges efter Omstændighederne enten ved Auktion eller underhaanden, og Nettoindtægten deraf indbetales i Statskassen.

6. Saalænge Rosenborg Driverihave overtages af Civillisten, bliver dertil af Statskassen at udrede et aarligt Tilskud af 7,000 Rbdlr., imod at Civillisten afholder den derved ansatte Gartners Gage, samt Udgifterne ved de for 4 Gartnerelever oprettede Fripladser.

7. Ved hver af de ovennævnte Lyshaver antages en Opsynsmand, der har at paase Ordens Overholdelse, at føre Tilsyn med solgte Effekters Ublevering og at udføre, hvad der i øvrigt af vedkommende Gartner i Havens Anliggender maatte paalægges ham. Opsynsmændene antages paa Opsigelse og tillægges hver, foruden fri Bolig, en aarlig Løn af 100 Rbdlr. Forsaavidt de desuden udføre personligt Arbejde, tilkommer der dem Dagløn.

12. Marts. 8. Saabel Gartneres som Opfyndmændenes Boliger overleveres Brugere ved en loblig Synsforretning, og have disse derefter selv at betyde den indvendige Vedligeholdelse.

15. Marts. **Justits. Min. Etr.** (til Amtmanden over Veile Amt) ang. en Mormons Vidnepligt.

I et med Amtets behagelige Erklæring af 3. f. M. indkommet Andragende har Byfogden i Fredericia, Kammerjunker Rosenørn, i Anledning af, at et under en privat Sag indstævnet Vidne har vægret sig ved at bekræfte sit Vidnesbyrd med Lovens Ed, under Foregivende af, at det, som henhørende til et Religionsfælleskab, der kalder sig „de sidste Dages Hellige“, maatte anse Eds Afslæggelse som stridende mod dets Samvittighed, begjært sig Justitsministeriets Resolution meddeelt for, hvad der i slige Tilfælde bør iagttages, navnlig om Edens Afslæggelse i Henhold til Grundlovens § 84 sidste Paragraph paa sædvanlig Maade kan og bør fremtvinges.

Efter over Sagen at have brevvexlet med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, skulde jeg til fornøden Efterretning samt videre Bekjendtgjørelse tjenstligt melde, at ligesom Mormonsekten, til hvilken Vidnet efter sin Forklaring maa antages at høre, ikke er noget her i Landet anerkjendt Trossælleskab, og der end mindre for den er approberet nogen særegen Eds eller Bekræftelses Formular, saaledes findes der ingen Anledning til at anbrage paa nogen særlig Foranstaltning eller Undtagelse for bemeldte Sekts Vedkommende i den omhandlede Henseende. Det maa derfor være overladt til vedkommende Dommer selv at afgjøre Spørgsmaalet, om det paagjældende Vidnes Forpligtelse til at bekræfte sit Vidnesbyrd med Lovens Ed, ved sin Kjendelse under Appel til Overdomstolene.

Lov om Aulæg af en elektro-magnetisk Telegraf-17. Marts. linie. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Finansministeriet bemyndiges til, i Finansaaret 1852—1853, ved Hjælp af Dresunds- og Strømtoldens Administrationsfond, at bevirke de trende Sund- og Strømtoldsteder satte i en elektro-magnetisk Telegrafforbindelse med Hamborg, med Mellemstationer i det mindste for Kjøbenhavn og Flensborg, dog at dertil ikke anvendes mere end 200,000 Rbd.

Patent ang. Ophævelsen af Beleiringstilstanden 17. Marts. i Hertugdømmet Slesvig. (Ministeriet f. Slesvig.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi i Vort Patent af 6. Juni f. A. have kundgjort det som Vor allerh. Villie, at den i den sydlige Del af Vort Hertugdømme Slesvig bestaaende Beleiringstilstand igjen skal bortfalde, saa snart de derværende Forhold tillade det;

Efter at Vi fremdeles i Vor allerh. Kundgjørelse af 28. Januar d. A. have udtalt det som Vor Hensigt, at ophæve den omhandlede Beleiringstilstand, saa snart Vor landsherlige Magt er bleven fuldkommen gjenoprettet i Vort Hertugdømme Holsten, og efter at dette nu er sket, byde og befale Vi herved som følger:

Den under 26. og 27. Juli 1850 af Vor Overgeneral for den aktive Arme i Kjøbstaden Slesvig, Amterne Gottorp og Pütten, Landskabet Stapelholm, de Syd for Grændsen mellem Amterne Flensborg og Gottorp beliggende til det 1. Angler Godsdistrikt henhørende adelige Godser, St. Johannesklosteret ved Slesvig, det Schwansen og Dänischwohlber adelige Godsdistrikt, Husum Amt og Landskabet

17. Marts. Eiderstedt, de Syd for Lønder og Bredstedt Amters Grændser beliggende Røger, Kjøbstæderne Husum, Lønning, Garding, Frederikstad og Flekken Cappeln, erklærede Beleiringsstilstand er, fra 1. April d. A. af at regue, ophævet.

19. Marts. **Lov ang. Erstatning til Retstbetjentene for Ophævelsen af Dommer- og Skriverkorn.** (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. Den Erstatningssum, som er bevilget for det i Loven af 20. Juni 1850 fra 1. Januar 1851 ophævede Dommer- og Skriverkorn samt den i adskillige Jurisdiktioner i Stedet derfor fastsatte Godtgjørelse i Penge fordeles af Justitsministeriet i Forhold dels til Antallet af de i hver Jurisdiktion værende Gaarde, af hvilke de paa 6 Tdr. Hartkorn eller derover efter den gamle Matrikul betragtes lige med 2 Gaarde under hin Størrelse, dels til det samlede Beløb af det hidtilværende uprivilegerede gamle Ager- og Engs-Hartkorn, saaledes at Middelsørrelsen mellem de efter disse tvende Maalestokke udfomne Beløb er den Erstatning, som tillægges hver enkelt Retstbetjent, dog at det derved iagttages, at ingen erholder en større Indtægt, end han hidtil har havt, naar hver Lønne Byg beregnes til 3 Rdbb.

2. Der vil ved Lov blive bestemt en saadan Tillægs- sum til det hidtil bevilgede Beløb, at alle vedkommende Embeder kunne erholde fuldt Bederlag for de ovenmeldte, ved Lov af 20. Juni 1850 § 1 Lit. h ophævede, Embeds- indtægter.

**Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1852^{26. Marts.}
til 31. Marts 1853. (Finansministeriet.)**

1—27.

28. De ved Finanslovene for Finansaarene 1850—51 og 1851—52 tagne Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Vakancer og lignende Forbehold skulle ogsaa være gjældende for Finansaaret 1852—53. Enhver i Aarets Løb tiltraadt Gage eller Gageforbedring, som ikke har sin Grund i særlig Gage Lov, forbeholdes Stadsfæstelse ved den paafølgende Finanslov.

**Koloniallov for de dansk-vestindiske Besiddelser.^{26. Marts.}
(Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

1. For de dansk-vestindiske Besiddelser oprettes et Kolonialraad, der paa den herefter bestemte Maade har raadgivende Medvirkning ved Lovgivningsmagtens Udøvelse.

Efter Forslag af Kolonialraadet kan Kongen ved Anordning fastsætte dets Deling, for alle eller nogle Sager, i 2 Kolonialraad, et for St. Kroix og et for St. Thomas og St. Jan, samt give de nærmere Bestemmelser, der umiddelbart følge af denne Forandring i nærværende Lov.

2. Kongen giver, efter at have modtaget Kolonialraadets Betænkning, under vedkommende Ministers grundlovmæssige Ansvarlighed, Anordninger angaaende:

- 1) de for Kongeriget Danmark gjældende Loves Udvidelse til de dansk-vestindiske Øer;
- 2) Dernes Kommunalvæsen, derunder indbefattet Skolevæsenet, Fattigforsørgelsen, Borgervæbningen, Bei-

26. Marts.

væfenet, Hegn og Fred, saa og om Arbeids-, Nærings- og Lyndeforholdene, samt Løsgængereri, Sundheds- og Brandpolitiet samt det eksekutive Politiet i det hele.

De under 1) omhandlede Anordninger kunne vel indeholde Afvigelser fra de for Moderlandet gjældende Love, for saa vidt dertil findes sær Anledning i Dernes eiendommelige Forhold, men ikke i Henseende til Lovens Grundfætninger.

Indeholde disse Anordninger nogen Afvigelse, blive de tilligemed Kolonialraadets i Sagen afgivne Betænkning snarest muligt at fremlægge paa Rigsdagen.

Ogsaa uden Opfordring fra Regjeringen er Kolonialraadet berettiget til at yttre sig om alle for Kongeriget Danmark udgivne Loves og Anordningers Anvendelighed i Kolonierne, og skal dets Betænkning herom paa samme Maade fremlægges paa Rigsdagen.

Den Kongen saaledes tilkommende Anordningsmyndighed er dog ikke til Hinder for, at der, naar Kongen og Rigsdagen derom paa sædvanlig Maade enes, kan vedtages Love ogsaa om de i denne Paragraf omhandlede Anliggender.

3. For alle andre Anliggender end de i § 2 nævnte udøves den lovgivende Magt paa sædvanlig Maade af Kongen og Rigsdagen i Forening. Dog vil, naar ikke ganske særegne Grunde nødvendiggjør en Undtagelse, Kolonialraadets Betænkning altid være at indhente, inden nogen Lov vedtages for de dansk-vestindiske Besiddelser.

Ligeledes skal der gives Kolonialraadet Leilighed til betimeligt at yttre sig over den Del af Finansloven, der angaar de vestindiske Besiddelser, saa at, hvor ikke Omstændighederne have umuliggjort det, Kolonialraadets Betænkning altid forenden foreligger.

4. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Guvernøren²⁶. Marts. udstede foreløbige Forfrister angaaende saadanne Gjenstande, som egne sig til Behandling efter §§ 2 og 3. Den lovmæssige Behandling i Kolonialraadet finder da Sted i dettes næste Samling, og, for saa vidt Sagen egnede sig til Afgjørelse efter § 3, har Regjeringen til den for foreløbige Love fastsatte Behandling at forelægge den for Rigsdagen i dennes første, eller, hvis Sagen ikke saa tidligt har kunnet behandles i Kolonialraadet, i dens anden ordentlige Samling efter Befalingens Udstedelse.

5. Naar Kolonialraadet maatte finde Anledning til at ønske nogen Forandring i Dernes Love eller Indretninger eller til at føre Bespørgelse over den Raade, hvorpaa Lovene overholdes eller Indretningerne bestyres, kan samme gjøre skriftlige Førestillinger til Guvernøren eller tilstille denne Embedsmand sine Andragender til Kongen. Enkeltes Ansøgninger og Bespørgelser bør derimod henvises til Kongen eller til vedkommende Øvrighed, med mindre et Medlem af Kolonialraadet gjør et saadant Andragende til sit.

6. Det tilkommer Kolonialraadet at foranstalte samtlige Kommunalregnskabs Revision, samt at afgive endelig Decision paa samme. En Extract af disse Regnskaber skal ved Trykken bringes til offentlig Kundskab og i Afskrift tilstilles Guvernøren.

II.

7. Kolonialraadet bestaar af 16 folkevalgte Medlemmer, nemlig 8 for St. Kroix, 6 for St. Thomas og 2 for St. Jan, samt 4 af Kongen udnævnte Medlemmer.

8—25.

26. Marts.

IV.

26. Ved Opløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, ikkun indskrive, efter at Mængden tre Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves er opfordret til at adskilles.

I Nødstilfælde har Guvernøren Ret til paa sit Ansvar at erklære Verne ganske eller tilbøielig i Beleiringsstilstand og at udøve uindskrænket Myndighed. Naar dette har fundet Sted, og den ordnede lovlige Tilstand igjen er indtraadt, har Guvernøren at gjøre Meddelelse derom til det første derefter sammenkaldte Kolonialraad. Denne Meddelelse bliver derefter, ledsaget af Raadets Bemærkninger, af Regjeringen at meddele den først sammentrædende Rigsdag.

26. Marts. **Lov om Færøernes Lagthing.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. For Færøerne oprettes et Lagthing, der skal bestaa af Amtmanden som Formand, Provsten paa Verne samt 16 af Beboerne valgte Medlemmer. Af disse vælge Sydstromø og Østerrø Præstegjæld hvert 3, og ethvert af de øvrige Præstegjæld 2 Medlemmer.

2—9.

10. Ligesom Lagthinget har at afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regjeringen forelægges det, og ligesom navnlig det først sammentrædende Lagthing skal afgive Betænkning om, hvorvidt nogen Forandring i nærværende Lov attraaes, saaledes skal Thinget ogsaa være berettiget til at fremsætte Forslag

til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger, samt til 26. Marts. at indgive Brevning med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Indretningers Bestyrelse. Endelig vil dets Betænkning ogsaa være at indhente over andre Gjensstande, der kunne anses for at være af indgribende Bigtighed for Landets Velstand, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der kan forudsættes hos det, i øvrigt anses af Bigtighed.

11—15.

Lov ang. Redningsvæsenet paa de danske Øyster. 26. Marts.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 134.

Patent om Amnesti for de Personer, der i 29. Marts. Land- eller Sø-Krigsmagten have gjort Tjeneste mod den kongelige Regjering. (Krigs- og Marine-ministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vor landsherrelige Magt er gjenoprettet i Vort Hertugdømme Holsten, have Vi fundet det hensigtsmæssigt at udtale, hvorledes det skal forholdes med dem af Vore Underfaatter, der, i militær eller civil-militær Stilling, i de forløbne Aar have ladet sig forlede til at træde i Oprørs Tjeneste.

Thi byde og befale Vi som følger:

1. Alle Underofficerer og Menige meddele Vi herved af sær kongl. Naade fuld Amnesti.
2. Samme Amnesti tildele Vi endvidere dem, der først efter den 24. Marts 1848 ere blevne ansatte som Officerer.
3. De derimod, der den 24. Marts 1848 stode i Vort Tjeneste som Officerer, men, glemmede Ed og

29. Marts. Pligt, ere traadte i Oprørets Tjeneste, ere undtagne fra denne Amnesti, og ville være at anholde, hvor de antræffes indenfor Bort Monarkis Grændser. Om Anholdelsen skal ske Indberetning respektive til Bort Krigsministerium eller Bort Marineministerium, som derom i hvert enkelt Tilfælde har at indhente Vor allerh. Resolution.

4. De civil-militære Embedsmænd og Betjente fritage Vi for Tiltale; hvorimod det nærmere vil være at afgjøre, om de kunne forblive i deres Embeder eller Bestillinger.

29. Marts. Patent for Hertugdømmet Slesvig ang. Revision af det for Hertugdømmet Slesvig udfærdigede Patent af 10. Mai 1851 om Amnesti. (Ministeriet for Slesvig.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi i Vor allerh. Kundgjørelse af 28. Januar d. A. have tilkjendegivet Vor Villie, at, saa snart Vor landsherrelige Magt var bleven fuldkommen gjenoprettet i Bort Hertugdømme Holsten, det for Bort Hertugdømme Slesvig under 10. Mai 1851 udfærdigede Patent angaaende Amnesti skulde undertastes en omfattende Revision, hvorved det ei heller skulde blive tilladt dem, som herefter fremdeles skulde vedblive at være udelukkede fra Amnesti, at opholde sig i de øvrige Dele af Bort Monarki, medens derimod de, som ikke udeluktes fra Amnestien, skulde kunne frit og uhindret vende tilbage til Hertugdømmet Slesvig; og efter at den af Os allerh. befalede Revision nu har fundet Sted, byde og befale Vi herved som følger:

1. Alle Vore Underfaatter af den geistlige og civile Stand, som have deltaget i, eller været virksomme for at fremme det i Marts 1848 i Vore Hertugdømmer Slesvig og Holsten udbrudte Oprør, ville Vi allern.

have forundt Tilgivelse for de af dem begaaede rent^{2^o}. Marts. politiske Forseelser, dog saaledes, at Undersøgelse og Afstraffelse paa Grund deraf fremdeles skal være forbeholdt i det Tilfælde, at de i Fremtiden gjøre sig skyldige i et lignende Forhold.

2. Udelukkede fra den i forestaaende (§ 1) allern. bevilgede Amnesti ere:

Hertug Christian Carl Friederich August af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenburg og hans Familie;

Prinds Friederich Emil August af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Augustenburg og hans Familie;

.....

3. De i forestaaende (§ 2) nævnte Personer skulle, saafremt de lade sig træffe i Bort Hertugdømme Slesvig, usfortøvet belægges med Arrest, og er Bor nærmere allerh. Bestemmelse med Hensyn til de videre Forholdsregler, som ville være at bringe i Anvendelse, i ethvert saadant Tilfælde at indhente.

4. Alle de, som have forladt Hertugdømmet Slesvig inden Udstedelsen af Bort allerh. Patent af 10. Mai 1851, og som i Følge det nævnte Patent vilde have behøvet Tilladelse for at vende tilbage, skulle, for saa vidt de i forestaaende (§ 2) ikke ere udelukkede fra Amnestien, frit og uhindret kunne vende tilbage til Hertugdømmet Slesvig, som private Mænd.

5. Alle tidligere Anordninger, som ere stridende mod denne Bor allerh. Villieserklæring, ophæves.

Patent ang. Amnesti for Hertugdømmet Hol-29. Marts. sten*.) (Ministeriet for Holsten og Lauenborg.)

*) Dette Patent er overensstemmende med foranstaaende Patent for Slesvig.

31. Marts. **Lov om Foranstaltninger til Husdhr- og især Hesteavlens Fremme. (Indenrigsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Til Husdyravlens Fremme virker Staten ved Uddeling af Præmier, ved et Landstutteri og et Stamstutteri.

2. Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægsdyr af Heste, Kvæg, Faar og Svin bestemmes aarlig en Sum af indtil 7,600 Rbd.

3. Denne Sum fordeles af Indenrigsministeriet imellem de Amter, som selv igjennem landsøkonomiske Foreninger virke til Husdyravlens Fremme, saaledes at ethvert Amt tilstaaes lige saa stor en Sum, som dets Beboere selv bidrage til Præmier; dog kan intet Amt tilstaaes mere end 400 Rbd. aarlig.

I de Amter, hvor der findes flere landsøkonomiske Foreninger, fordeles Statens Bidrag mellem disse i Forhold til, hvor stor en Sum hver særskilt Forening i vedkommende Amt selv bidrager til Præmier.

4. Præmieuddelingen sker ved aarlige Dyrskuer af Besigtigelseskommissioner, som vælges af de landsøkonomiske Foreninger. De nærmere Regler for Dyrskuerne og Præmieuddelingerne bestemmes af de nævnte Foreninger efter de lokale Forhold. Dog bliver det at iagttage, at der ved ethvert Dyrskue føres en Protokol, hvori alle de Dyr, for hvilke Præmier gives, eller som dog findes vel stikede til Avl, indtegnes med en kort Beskrivelse af deres Herkomst og Egenstaber. Besigtigelseskommissionen har tillige at gjøre de tilfedeværende opmærksomme paa de fremstillede Dyrs Fortrin og Mangler.

5—9. 31. Marts.

10. De landøkonomiske Foreninger bemyndiges til at anvende en Del af Statskassens Bidrag til Præmier for Biavl. Reglerne for disse Præmiers Uddeling bestemmes af Foreningerne selv.

11. Slotsbygningerne i Kolding med tilhørende Grund overlades, saa længe Regjeringen anser det for nødvendigt (§ 13), Landstutteriet til Benyttelse. Dettets Styrke bestemmes til 40 Hingste.

12—16.

17. Stamstutteriet forbliver, som hidtil, i Frederiksborg og afbenytter fremdeles de det hidtil overladte Bygninger og Jorder, for saa vidt der ikke ved Mageslæg maatte kunne forskaffes det et bedre arronderet Jordareal.

18—22.

23. Kongen udnævner en Kommission bestaaende af 3 Medlemmer, som skal henvende sin Opmærksomhed paa det efter Stutterihingstene faldende Afkom, indhente saa mange og saa paalidelige Efterretninger om dette som muligt, og, ved at ordne og sammenstille de indsamlede Erfaringer efter videnskabelige Grundsætninger, stræbe at komme til Erkjendelse af, hvor vidt der gennem Landstutteriet virkes til en Forædling af Landets Hesterace, som kan holde sig i flere Slægtsfølger, og hvor vidt man paa Stamstutteriet frembringer Heste dels af Fuldblod, dels af Halvblod, der fortrinligen egne sig til at benyttes i Landstutteriet. Desuden foretager Kommissionen en aarlig Revision af Stamstutteriet i Frederiksborg, Hingstedepotet i Kolding og, saa vidt Omstændighederne tillade det, tillige af de i Amtene udstationerede Landstodhingste. Den afgiver i det mindste en Gang hvert 3. Aar en Beretning til Indenrigsministeriet, som offentliggøres ved Trykken.

24—26.

31. Marts. Lov om Overdragelse af Kolonistederne paa Alheden og Randbøl-Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selveiendom. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 136.

31. Marts. Bekjendtgj. ang. Anholdelse af de Personer, som ved Patenter for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten og for Krigsmagten af 29. Marts 1852 ere udelukkede fra Amnestien. (Justitsministeriet.)

Da Hs. Majest. Kongen fra der Amnesti, som Allers høifstamme i øvrigt ved Patenter af 29. Marts 1852 har tilstaaet Deltagerne i det i Marts Maaned 1848 i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten udbrudte Oprør, har udelukket de efternævnte:

.....
 samt de Personer, der den 24. Marts 1848 stode i Oprørets Tjeneste som Officerer, men glemmende Ed og Pligt ere traadte i Oprørets Tjeneste,

saar vil enhver af disse, der maatte lade sig finde i noget af de til Kongeriget Danmark hørende Lande, være at anholde, hvornæst der, idet forøvrigt Bestemmelserne i Grundlovens § 85 blive at iagttage, om Anholdelsen ufortøvet bør gjøres Anmeldelse til Justitsministeriet.

2. April. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt), at Debtors Paategning paa Forskrivningen er en tilstrækkelig Fornælse i Henhold til Lovens 5-14-4.

3 Anledning af at et med Hr. Kammerherrens paa-

tegnede Erklæring af 10. s. M. hertil indkommet Andrag 2. April. gende, hvori Regnskabsfører for det grevelige Muckadellste Fideikommis Barberg, hvem det af vedkommende Revision er blevet paalagt at foranstalte Fornøelse af to Fideikommisset tilhørende Panteobligationer, der ere ældre end 20 Aar, har forespurgt, hvilken Fremgangsmaade der maatte anses fornøden til Bværksættelsen af den i Lovens 5—14—4 nævnte Fornøelse ved Skyldnerens Paaskrivelse, skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at en Paategning af vedkommende Debitorer paa de af dem udstedte Forfkrivninger maa være tilstrækkelig til sammes Fornøelse, uden at dertil udkræves noget særskilt Dokument paa stemplet Papir, og at Thinglæsningen af bemeldte Paategninger ikke kan anses nødvendig,

Justitsmin. Skr. (til Generalprokurøren for 2. April. Danmark) ang. hvorvidt der i Henhold til Forordningen af 21. Mai 1845 kun kan meddeles Konfirmation paa Testamenter i de i Forordningens §§ 27 og 28 ommeldte Tilfælde.

I Anledning af vedlagte Ansøgning ang. Konfirmation paa et af Kammerherre Mylius og Hustru oprettet Testament skulde jeg tjenstligst udbede mig Hr. Statsraadens Betænkning behagelig meddelt, om Forordningen af 21. Mai 1845 kan antages at indeholde saa udtømmende Bestemmelser angaaende Testationsretten, at Konfirmation paa Testamenter alene kan meddeles i de Tilfælde, som omhandles i Forordningens §§ 27 og 28. eller om det i Fortsættelse af det tidligere fulgte System kan antages

2. April. at staa Regjeringen aabent at meddele Konfirmation paa testamentariske Dispositioner, der gaa udenfor de i selve Forordningen udtrykkelig nævnte Tilfælde, forudsat i øvrigt, at de Bestemmelser, om hvis Konfirmation der spørges, findes hensigtsmæssige, ligesom jeg ogsaa udbeder mig Deres behagelige Yttringer om, hvor vidt, i Tilfælde at den ansøgte Konfirmation nægtes, de i det foreliggende Testamente givne Bestemmelser om, at en Del af Formuen skal belægges med fideikommissarisk Baand, kunne staa ved Magt uden Konfirmation*).

- *) Generalprokurøren yttrede i sin Betænkning af 15. April s. A. følgende:

Forordningen af 21. Mai 1845, indeholdende nogle Forandringer i Lovgivningen om Arv, tilfigter ved de i samme indeholdte Bestemmelser om Testationsretten nærmest at fritage Undersaatterne for at erhverve den allerh. Konfirmation paa de af dem oprettede Testamenter, som enhver, der ikke havde Børn eller andre Livsarvinger og ved Testament vilde disponere over sin hele Formue, efter den tidligere Lovgivning var pligtig at erhverve, samt derhos at tilstaa den, der efterlader sig Børn eller Livsarvinger, Ret til, foruden at forhøje Døttrenes Arvelod, at disponere over en fjerde Del af sit Bo, ogsaa naar Dispositionen oprettes til Fordel for Private, hvortil den tidligere Lovgivning ikke gav ham nogen Ret, ligesom der heller ikke var givet ham Udfigt til, at et saadant Testament kunde ventes konfirmeret, naaget der oftere er meddelt Konfirmation paa testamentariske Dispositioner, hvorved den, der har Børn eller Livsarvinger, har truffet Bestemmelse til Fordel for private Personer over en vis Del af de ham tilhørende Midler, naar denne Del stod i passende Forhold til den Formue, der blev efterladt Descendenterne. At dette har været Hovedhensigten med Forordningens Bestemmelse angaaende Testationsretten fremgaar ikke blot af Motiverne til samme, men er ogsaa antydet i Forordningens § 21, der, idet den tilstaa dem, der ikke efterlade sig Børn

Finansmin. Skr. (til Justitsministeriet) aug. 3. April.
at Østerskifteriet maa anses som Regale.

Ved behagelig Skrivelse af 5. f. M. har Justitsministeriet begjært sig Finansministeriets Yttring meddelt i Anledning af den, tilligemed de øvrige modtagne Bilage, hoslagt tilbagesølgende Udskrift af et ved Lemvig Kjøbstads Politiret optaget Forhør, hvorefter forhenværende Mølleieier N. N. har drevet Østerskifteri i Limfjorden, nemlig om hvorvidt videre i den Anledning kunde være at foretage. Jeg har troet at burde lade Domænedirektoratet yttre sig

eller andre Livsarvinger, en uindskrænket Ret til at disponere over deres Formue ved Testament, tilføjer: „uden at det er fornødent, derpaa at erhverve allerhøieste Konfirmation.“ Imidlertid kan Regjeringens Besøielse til at konfirmere testamentariske Dispositioner dog ikke, efter denne Forordnings Emanation, strække sig saa vidt som tidligere. Den Gang havde nemlig det kongl. danske Kancelli, i Følge kongl. Resolution af 4. Juli 1800 § 2 Litr. a, der i Almindelighed bemyndigede samme til ad mandatum at konfirmere Testamenter, en uindskrænket Ret til at meddele saadanne Konfirmationer, for saa vidt ikke Hs. Majest. Kongen havde forbeholdt sig selv at afgjøre, hvorvidt saadan Konfirmation kunde være at meddele, hvilket, i Følge Plakat af 8. Januar 1823 § 4, var Tilfældet med de saakaldte testamentera holographa, eller Kollegiet selv fandt Betænkeligheid ved paa egen Haand at meddele Konfirmationen og derfor indstille de Sagen til Kongens Resolution. Hvad saaledes Beviset for Testamentets Ægthed angaar, da kan en Mangel ved samme ikke længer afhjælpes ved nogen Konfirmation, som tidligere, da saa vel selvskrevne Testamenter, uagtet deres Ægthed ikke var attesteret af Notarius publicus eller lod sig bevise ved Thingøvidner, uunder særdeles Omstændigheder kunde ventes forsynede med Kongens allerh. Konfirmation, som mundtlige testamentariske Dispositioner, om de end ikke vare affat-

3. April. over bemeldte Sag, og har nu fra Direktoratet modtaget den endvidere højsølgende Skrivelse af 27. f. M., hvoraf det behageligen vil erfares, at samme, i Henhold til de forskjellige tidligere Lovbestemmelser, Østerrøstret angaaende, anser det for afgjort, at dette Fiskeri, saa vel i aaben Sø som andetsteds, og saaledes ogsaa i Limfjorden, er et Regale og altsaa forbeholdt Staten, uden at Private dermed maa befatte sig.

I det hele taget maa jeg henholde mig til hvad Dommedirektoratet saaledes har ytret, og navnlig maa jeg

tebe under en pludselig og betænkelig Sygdom, kunde blive konfirmerede af Kancelliet, naar Rigtigheden af samme var tilstrækkelig godtgjort ved et optaget Thingsvidne Dette følger ikke blot af de bestemte Ord i Forordningens §§ 24 og 25, der gjør de der forestvorne Former til Betingelse for, at et Testament, hvis Rigtighed ikke af alle Vedkommende selv erkjendes, skal kunne have Retsgyldighed, men bliver i Særdeleshed klart, naar det senere Udkaft til Forordningen af 21. Mai 1845 sammenholdes med det tidlige: e Udkaft af 1842, der med Hensyn til Testationsformerne for saa vidt havde henholdt sig til de hidtil gjældende Regler, at ogsaa mundtlige Testamenter, naar sammes Rigtighed tilstrækkelig var oplyst ved Vidner, og de saakaldte testamentaria holographa, naar Skriftrækkene ingen Tvivl lode tilbage om Testamentets Ægthed, kunde have Gyldighed. men derhos havde henlagt Afgjørelsen af, hvor vidt deslige testamentariske Dispositioners Ægthed kunde anses tilstrækkelig bevist, til Domstolene, og saaledes havde affattet Konfirmationsstykket med Hensyn til samme. (Ny Koll. Tid. f. 1842 S. 625, sammenholdt med S. 603—606, og Ny Koll. Tid. f. 1845 S. 538—539, sammenholdt med S. 578—582 og 593—596). Dette er ogsaa anerkjendt af det forhenværende danske Kancelli, der i et givet Tilfælde har ladet Vedkommende, der ansøgte om Konfirmation paa et Testament, til Oplysning om hvis Ægthed et Thingsvidne var optaget, tilkjende-

paa Statskassen Begue holde paa, at Østersøfisteriet overalt 3. April. betragtes som et Regale*)

- *) Justitsministeriet svarede under 6. Mai 1852, at samme med Finansministeriet finder, at der er overveieende Grund til at antage, at Østersøfisteriet i Almindelighed er et Regale, og at, som Følge heraf, ogsaa den, der uden speciel Hjemmel befatter sig med Østersøfisteri i Limfjorden, allerede under den bestaaende Lovgivning derfor maa kunne drages til Ansvar.

give, at der, i Følge Bestemmelsen i Forordningen af 21. Mai 1845 § 33, jvfr. § 21, i et saadant Tilfælde ikke kunde meddeles Konfirmation, men at vedkommende Skifteret vilde have at afgjøre, hvor vidt Testamentet kunde tillægges Gyldighed eller ikke (Ny Koll. Tid. f. 1846 S. 829). Med Hensyn til Vedkommendes Habilitet til at testere bestemmer Forordningens § 22, at det danske Kancelli, altsaa nu Justitsministeriet, har at bedømme, hvor vidt der kan meddeles Konfirmation paa de testamentariske Dispositioner, der oprettes af dem, der enten for medelst Ddselhed eller af anden særdeles Marsag ere jatte under Bærgemaal, ligesom ogsaa Kancelliets Autorisation Afdordres for, at en saadan umyndiggjort Person retsghldigen skal kunne tilbagefalde sit paa denne Maade bekræftede Testament eller et ældre, som han inden sin Umyndighedstilstand maatte have oprettet. Men ved Siden deraf har Kancelliet, efter derom at have indhentet den daværende Generalprokurørs Betænkning, anset sig beføiet til, ligesom tidligere (Kanc. Skr. af 3. September 1811), at konfirmere Testamenter, som vare oprettede af Personer, der endnu ikke havde opnaaet 18 Aars Alderen, hvorom til Oplysning vedlægges en under 6. Oktober 1847 udfærdiget Konfirmation paa et af et ugift Fruentimmer oprettet Testament med tilhørende Akter, som jeg i denne Anledning har ladet fremtage af Arkivet. Den samme Bemyndigelse til at konfirmere deslige Testamenter vil altsaa nu til-

7. April. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Beile Amt) ang. at der med Hensyn til Udmeldelse af Meddomsmænd bliver at forholde efter Lovens 1—7—2 og Forordningen af 4. Marts 1690 § 5.

Efter at en mod Arrestantinden N. N. for Barnesødsfel i Dølgemaal og Henlæggelse af Barnet paa vild Mark anlagt Justitsfog under 31. Juli f. N. var bleven paadømt

komme Justitsministeriet. Hvad endeligen Testamenternes Indhold angaar, da kan det vel ikke antages, at der kan meddeles Konfirmation paa et Testament, hvorved den, der har Børn eller andre Livsarvinger, direkte disponerer over mere end en sjerde Del af sit Bo, være sig til Fordel for Private eller til Bedste for Kirker, Skoler, Fattige eller andet saadant Diemed, da Testationsretten for dem, der have saadanne Arvinger, ved Forordningens § 23 udtrykkeligen er indskrænket til en saa stor Del af deres Formue. Men ligesom Forordningens § 27 aabner den, der har Livsarvinger, Afgang til at erholde Konfirmation paa en testamentarisk Disposition, der ikke umiddelbart viser, i hvilket Forhold Arvelobberne komme til at afvige fra det lovbestemte, naar Dispositionen efter de indhentede Erklæringer maa antages at være til Arvingernes fælles Lær, saaledes hjemler saa vel denne Paragraf som den paafølgende § 28 Regeringsmagten en udstrakt Frihed med Hensyn til Bedømmelsen af de Testamenter, hvorved Ascendenter søge at betrygge deres Livsarvinger den Formue, de efterlade sig. De testamentariske Dispositioner af denne Art, der under det tidligere fulgte System kunde ventes konfirmerede, ville derfor ordentligvis ogsaa nu, i Kraft af hine Paragrafer i Forordningen, kunne blive forsynede med Konfirmation. Det vil vistnok ogsaa, naar man gjennemgaar de saakaldte Testamentprotokoller, vise sig, at der, efter Emanationen af Forordningen af

ved N. N. med flere Herreders Extraret, er denne Dom 7. April tilligemed den ved den viborgske Landsøverret under 8. December s. A. affagte Dom bleven kjendt uefterrettelig ved Høiesteretsdom af 11. s. M., paa Grund af at Dommeren havde tilkaldt som Meddomsmænd de tvende Retsvidner og 2 Retsvidnesuppleanter, uagtet disse, som boende i Fredericia, ikke henhørte til Landjurisdiktionen, hvorhos Sagen er hjemvist til ny Paakjendelse af Underdommeren med loblig tiltagne Meddomsmænd. Med Hensyn hertil har den konstituerede Herredsfoged i fornævnte Herred i et med

21. Mai 1845, er meddelt Konfirmation paa testamentariske Dispositioner af beslægtet Indhold med det i nærværende Sag omhandlede Testament, og den Bevillingsmyndighed, som Kancelliet saaledes i denne Retning tidligere har udøvet, vil, efter Grundlovens § 32, være gaaet over til Justitsministeriet. Derfor Ministeriet i øvrigt i noget enkelt Tilfælde har Betænkelighed ved at konfirmere et Testament, hvorved den, der har Børn eller andre Livsarvinger, har disponeret over sin Formue, og disse Arvinger, som her er Tilfældet, ere myndige, synes i alt Fald disse Betænkeligheder at kunne fjernes, naar de erklære sig enige i de trufne Bestemmelser. For saa vidt der er Spørgsmaal om vedvarende Dispositioner, hvad enten disse oprettes af dem, der have Livsarvinger, over den $\frac{1}{4}$ Del af deres Formue, hvorover de frit kunne disponere, eller med Arvingernes Samthkke over en større Del af Formuen, eller af Personer, som ingen Livsarvinger have, og som altsaa frit kunne disponere over deres hele Formue, har det næppe været draget i Tvivl, at Kancelliet lige saa vel efter Forordningen af 21. Mai 1845 som tidligere havde Bemyndigelse til at konfirmere samme, og det uden Hensyn til om der ved stiftedes et Familielegat, eller Legatet oprettedes til Fordel for andre, være sig private Personer eller offentlige Stiftelser, eller om de fundatsmæssige Bestemmelser indsendtes til Konfirmation i Testatorernes levende Live eller først fremkom efter deres Død, og

7. April. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Beile Amt) ang. at der med Hensyn til Udmeldelse af Meddomsmænd bliver at forholde efter Lovens 1—7—2 og Forordningen af 4. Marts 1690 § 5.

Efter at en mod Arrestantinden N. N. for Børnesødsel i Dølgemaal og Henlæggelse af Børnet paa vild Mark anlagt Justitsfog under 31. Juli f. A. var bleven paadømt

komme Justitsministeriet. Hvad endeligen Testamenternes Indhold angaar, da kan det vel ikke antages, at der kan meddeles Konfirmation paa et Testament, hvorved den, der har Børn eller andre Livsarvinger, direkte disponerer over mere end en sjerde Del af sit Bo, være sig til Fordel for Private eller til Bedste for Kirker, Skoler, Fattige eller andet saadant Diemed, da Testationsretten for dem, der have saadanne Arvinger, ved Forordningens § 23 udtrykkelig er indskrænket til en saa stor Del af deres Formue. Men ligesom Forordningens § 27 aabner den, der har Livsarvinger, Afgang til at erholde Konfirmation paa en testamentarisk Disposition, der ikke umiddelbart viser, i hvilket Forhold Arvelodderne komme til at afvige fra det lovbestemte, naar Dispositionen efter de indhentede Erklæringer maa antages at være til Arvingernes fælles Tarv, saaledes hjemler saa vel denne Paragraf som den paafølgende § 28 Regjeringsmagten en udstrakt Frihed med Hensyn til Bedømmelsen af de Testamenter, hvorved Ascendenter søge at betrygge deres Livsarvinger den Formue, de efterlade sig. De testamentariske Dispositioner af denne Art, der under det tidligere fulgte System kunde ventes konfirmerede, ville derfor ordentligvis ogsaa nu, i Kraft af hine Paragrafer i Forordningen, kunne blive forsynede med Konfirmation. Det vil vistnok ogsaa, naar man gjennemgaar de saakaldte Testamentprotokoller, vise sig, at der, efter Emanationen af Forordningen af

ved N. N. med flere Herreders Extraret, er denne Dom 7. April tilligemed den ved den viborgske Landsoverret under 8. December s. A. affagte Dom bleven kjendt uefterrettelig ved Høiesteretsdom af 11. s. M., paa Grund af at Dommeren havde tilkaldt som Meddomsmænd de tvende Retsvidner og 2 Retsvidnesuppleanter, uagtet disse, som boende i Fredericia, ikke henhørte til Landjurisdiktionen, hvorhos Sagen er hjemvist til ny Paakjendelse af Underdommeren med lovlig tiltagne Meddomsmænd. Med Hensyn hertil har den konstituerede Herredsfoged i fornævnte Herred i et med

21. Mai 1845, er meddelt Konfirmation paa testamentariske Dispositioner af beslægtet Indhold med det i nærværende Sag omhandlede Testament, og den Bevillingsmyndighed, som Rancelliet saaledes i denne Retning tidligere har udøvet, vil, efter Grundlovens § 32, være gaaet over til Justitsministeriet. Dersom Ministeriet i øvrigt i noget enkelt Tilfælde har Betænkelighed ved at konfirmere et Testament, hvorved den, der har Børn eller andre Livsarvinger, har disponeret over sin Formue, og disse Arvinger, som her er Tilfældet, ere myndige, synes i alt Fald disse Betænkeligheder at kunne fjernes, naar de erklære sig enige i de trufne Bestemmelser. For saa vidt der er Spørgsmaal om vedvarende Dispositioner, hvad enten disse oprettes af dem, der have Livsarvinger, over den $\frac{1}{4}$ Del af deres Formue, hvorover de frit kunne disponere, eller med Arvingernes Samtykke over en større Del af Formuen, eller af Personer, som ingen Livsarvinger have, og som altsaa frit kunne disponere over deres hele Formue, har det næppe været draget i Tvivl, at Rancelliet lige saa vel efter Forordningen af 21. Mai 1845 som tidligere havde Bemyndigelse til at konfirmere samme, og det uden Hensyn til om der ved stiftedes et Familielegat, eller Legatet oprettedes til Fordel for andre, være sig private Personer eller offentlige Stiftelser, eller om de fundatsmæssige Bestemmelser indsendtes til Konfirmation i Testatorernes levende Live eller først fremkom efter deres Død, og

7. April. Amtets paategnede Erklæring af 20. f. M. hertil indkommet Andragende forespurgt, om det, da der, efter at Forordningen af 9. Juni 1847 er udkommen, ei eksisterer noget Mandtal eller nogen Dmgang, saaledes som Loven og Forordningen af 4. Marts 1690 § 5 forudsætter, kan anses lovmedholdeligt, at Dommeren uden nogen foreliggende Regel som Meddomsmænd tilfalder 4 Mænd af 4 Sogne i Landjurisdiktionen, og om det ikke maatte være rigtigst at overlade Soguesforstanderskaberne i de efter den alfabetiske Orden 4 første Sogne i bemeldte Herreder, at foreslaa en Mand af hvert Sogn, som da af Dommeren kunde tilfaldes for med ham at deltage i Dommens Afvigelse.

§ Gjensvar herpaa skulde jeg tjenstlig melde, at det følger af Budet i Forordningen af 9. Juni 1847 § 12, at

den Bemyndigelse til at konfirmere deslige Dispositioner, som saaledes i Følge de hidtil gjældende Regler har været udøvet af Kancelliet, maa, som nys bemærket, nu kunne øves af Justitsministeriet; thi at Grundlovens § 98 for Fremtiden forbyder Oprettelsen af Lehn, Stamhus eller Fideikommissgods, kan, efter hvad der er almindelig erkjendt, ikke være til Hinder for Oprettelsen af Fideikommisskapitaler, i hvilken Henseende jeg tillader mig at henvise til hvad jeg derom har yttret i min Betænkning af 16. August f. M. Naar Ministeriet slutteligen har forlangt mine Yttringer meddelte om, hvor vidt, i Tilfælde af, at den ansøgte Konfirmation nægtes, de i det medfølgende Testament givne Bestemmelser om, at en Del af Formuen skal belægges med fideikommissarisk Baand, kunne staa ved Magt uden Konfirmation, maa jeg være af den Formening, at Testatorerne, efter de hos os fulgte Grundsætninger, ikke kunne anse sig betryggede imod, at de af dem trufne Bestemmelser i en kommende Tid kunne angribes, naar de ikke vorde forsynede med allerh. Konfirmation. (Udsigts Reskriptsaml. 1852 S. 146 ff.)

der med Hensyn til Udmeldelse af Meddomsmænd bliver at 7. April-
forholde efter Forfristerne i Lovens 1—7—2 og Forord-
ningen af 4. Marts 1690 § 5, jfr. Forordningen 3. Juni
1796 § 24, og at altsaa navnlig ifkun Bønder fra den
paagjældende Herredsjurisdiktion kunne tilkaldes til denne
Funktion, men at den af den konstituerede Herreds-
foged i saa Henseende foreslaaede Fremgangsmåde ikke kan
bestaa med den citerede Bestemmelse i Forordningen af 4-
Marts 1690.

Justitsmin. Str. (til Indenrigsministeriet) ang. 10. April.
**at Spørgsmaalet om Benaadning i alle som Justits-
sager eller offentlige Politisager behandlede Sager
henhører under Justitsministeriet.**

Efter at Justitsministeriet under en med Indenrigs-
ministeriet i Aarene 1849 og 1850 ført Korrespondance,
betræffende Eftergivelsen af forskjellige for Overtrædelse af
Forordningen af 27. September 1805 idømte Multier,
havde yttret den Anstuelse, at Afgjørelsen af Spørgsmaalet
om Benaadning i flige og andre Sager, som have været
anlagte efter Justitsvæsenets Foranstaltning, henhøre under
Justitsministeriet, dog saaledes at dette Ministerium, naar
Sagerne vedrøre Interesser, hvis Baretagelse er henlagt
under et andet Ministerium, forinden Sagerne afgjøres
eller allerund. Forestilling i den Anledning nedlægges, vil
indhente dettes Betænkning og i Tilfælde af Menings-
ulighed vil foredrage Sagen i Statsraadet, har Inden-
rigsministeriet, næst at bemærke, at Spørgsmaalet om,
under hvilket Ministerium Afgjørelsen af flige Benaad-
ningssager henhører, er kommet under fornøet Overveielse i
velbemeldt Ministerium i Anledning af flere begaaede Lov-
overtrædelser af den Del af Lovgivningen, som sorterer
under samme, i behagelig Skrivelse af 10. Februar d. A.

10. April. udtalt den Formening, at det Ministerium, under hvis Kontrol Overholdelsen af den enkelte Gren af Lovgivningen er henlagt, baade naturligt og hensigtsmæssigt bør afgjøre, hvorvidt der, naar en Lovovertrædelse af den Art er begaaet og Dom i Sagen er falden, i det enkelte Tilfælde er saadanne Omstændigheder forhaanden, at en Eftergivelse eller Formildelse af den idømte Straf bør finde Sted, og har velbemeldte Ministerium, ved i øvrigt at henvise til sammes Skrivelse af 7. September 1850, udbedet sig Justitsministeriets Ytringer, om det ikke maatte anses rigtigst, at en allerh. Bestemmelse udvirkeles for, at Spørgsmaalet om Benaadning i alle de Tilfælde, hvor den Gren af Lovgivningen, hvis Overtrædelse har medført Straffskylden, er henlagt under Indenrigsministeriet, fremtidig bliver at afgjøre af eller gjennem velbemeldte Ministerium.

I Anledning heraf unblader jeg ikke tjenstligt at melde, at ligesom det ved allerh. Resolution af 20. November 1799 udtrykkelig blev fastsat, at Justitsvæsenet og Politivæsenet i sammes hele Omfang skulde henhøre under det forhenværende kongl. danske Kancelli og det ligeledes i den kongl. Kundgjørelse af 24. November 1848 angaaende Fordeelingen af Forretningerne imellem de forskellige Ministerier m. v. er bestemt, at Justitsvæsenet og Politivæsenet skal henhøre under Justitsministeriet, saaledes er det formentlig en nødvendig Følge heraf, at enhver Foranstaltning i Justits- og Politisager, der ikke enten hører under selve Retternes Virkekræds eller er overladt til de lokale Øvrigheder, tidligere maatte gaa ud fra Kancelliet og nu fra Justitsministeriet. I Overensstemmelse hermed maa jeg anse det klart, at Spørgsmaalet om Benaadning i enhver Sag, der er reist af Politimesteren proprio motu, og som derfor enten er behandlet som Justits- eller offentlig Politisag, maa afgjøres af eller gjennem dette Ministerium,

hvad enten Forseelsen er en almindelig Lovovertrædelse eller 10. April.
 en Overtrædelse af et specielt Lovbud, der har Hensyn til
 Opretholdelsen af Interesser, hvis Baretagelse forterer under
 et andet Ministerium, hvorimod det paa den anden Side
 antages ikke at henhøre under Justitsministeriets Ressort at
 afgjøre, om Benaadning skal finde Sted i Sager, som et
 andet Ministerium har ladet anlægge under den civile
 Processens Former eller som private Politifager, om der end
 ved Dommen er paalagt den Vedkommende Mulkt, og om
 end Sagen i og for sig, som efter Plakaten af 26. Juli
 1837 B § 17, har en kriminel Karakter. Denne Grundsæt-
 ning er bestandig baade før og efter Ministeriernes Op-
 rettelse bleven fulgt, saa vel med Hensyn til Tilfælde, der
 vedkomme Indenrigsministeriet, som Sager, der vedrøre de
 andre Ministeriers Interesser, og ligesom velbemeldte Mini-
 sterium selv i Skrivelse af 7. September 1850 til Justits-
 ministeriet har erkjendt dens Rigtighed selv i et særegt
 Tilfælde af en mere tvivlsom Natur, saaledes har det kongl.
 Rentekammer i Skrivelse af 26. Februar 1825 (Udfings
 Samling 7. D. 10. Bd. 2. Hæfte S. 381) endog tiltraadt
 et af Rancelliet gjort Forslag om, at i Almindelighed alle
 Sager angaaende Estergivelse af Mulfter, der ganske eller
 tildels tilfalde Kasser, hvis Lærb Kammeret havde at paase,
 maatte afgjøres uden foregaaende Brevvevling med samme,
 med mindre Mulfterne vare dilterede for Overtrædelse af
 de Anordninger, der enten vare udfomne gennem Rente-
 kammeret eller vedkom sammes Virkefreds. Erhvervelsen af
 den af Indenrigsministeriet paatænkte allerh. Bestemmelse
 vilde saaledes fra det hidtil etablerede og fulgte Princip
 medføre en Afvigelse, der maatte blive saa meget mere om-
 fattende, som det med lige Føie af de øvrige Ministerier
 kunde paastaas, at den burde gøres anvendelig for de un-
 der disse forterende Interessers Vedkommende; men foruden
 at dette vilde blive til Afbræk for Enheden i Administra-

10. Aprilationen af Justits- og Politivæsenet, og at det derhos ofte kan være tvivlsomt, om det enkelte Tilfælde nærmest vedrører Justits- og Politivæsenet eller de under de andre Ministerier hørende Anliggender, skjønner jeg ei heller, at en saadan Forandring yderligere vilde garantere de paa-gjældende under de andre Ministerier sorterende fiskale eller statsøkonomiske Interesser, end nu er Tilfældet. Naar velbemelbte Ministerium nemlig, som i min Skrivelse af 5. Oktober 1850 bemærket, og som hidtil bestandig er stet, i hver enkelt Sag erholder Velighed til at afgive sin Erklæring, og Justitsministeriet, naar det ikke finder at kunne tiltræde velbemelbte Ministeriums Rådsuelse, under alle Omstændigheder gjør Sagen til Gjenstand for Forhandling i Statsraadet, skjønner jeg ikke, at fornævnte Interesser derved kunne siges at præjudiceres, da disses saa vel som Justits- eller Politivæsenets Løb derved vil blive lige iagttaget. Lige saa lidt kan jeg finde, at velbemelbte Ministerium for det Tilfælde, at samme havde forelagt den Bedkommende de Betingelser, af hvis Iagttagelse det formener, at Venaadning bør gjøres afhængig, vilde blive kompromitteret, hvis Sagen ikke blev afgjort i Overensstemmelse dermed, eftersom det er en Selvsølge, at der fra velbemelbte Ministeriums Side ikke kan gives noget ubetinget Tilfagn om Venaadning under de af samme foreskrevne Billaar, og den Bedkommende derfor vil være forberedt paa den Mulighed, at Sagen kan faa et andet Udfald. Idet jeg saaledes ikke tror at kunne gaa ind paa velbemelbte Ministeriums Forslag angaaende en forandret Afgjørelsesmaade af de omhandlede Sager, undlader jeg dog ikke at tilføie, at for saa vidt Indenrigsministeriet specielt maatte finde, at der er særegne Grunde for, at Sager om Eftergivelse eller Nedsættelse af de i Forordningen af 27. September 1805 § 14 foreskrevne aarlige Mulkter afgjøres gennem velbemelbte Ministerium, vil jeg, i Henhold til hvad der i Justitsministeriets Skrivelse af 3. Oktober 1850

er ytret om disse Mulkters blandede Bestaffenhed, dels 10. April. som Straffe- dels som Evangsmulkt, ikke modsætte mig, at der i de derhen hørende Tilfælde forholdes paa denne Maade.

Bekjendtgj. om, at nogle af Statskassen er- 10. April. hvervede Skove herefter skulle henregnes til Domænestove.

I Henhold til Plakaten af 26. Juli 1837 angaaende Processens Form i Skovforbrydelsessager bliver herved bragt til offentlig Kundskab, at foruden de ældre Domænestove endvidere efternævnte Skovstrækninger nu ere at henregne til Domænestove, nemlig:

- 1) de Frederiksværtske Skove i Frederiksborg Amt,
- 2) den saakaldte Kongelund paa Amager i Kjøbenhavns Amt, og
- 3) Smidstrup Krat, Tythøiet kaldet, i Veile Amt.

Lov om Mølleuæringen. (Sudenrigsmini- 14. April. stieriet.)

Indm. Saml. pag. 138.

Lov indeholdende nogle nærmere Bestemmelser 14. April om Skruttiendens Forandring fra Gjælse i Kjøbenhavn til faste aarlige Afgifter. (Sudenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 140.

24. April. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang. hvorvidt Omkostningerne ved Fængsel, der i Henhold til Forordningen af 6. April 1842 anvendes for idømte Tvangsmulfter, skulle udredes af det Offentlige.

Jeg et med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 23. f. M. hertil indsendt Andrageude har Murmester N. N. af Aarhus anholdt om Justitsministeriets Resolution for, hvorvidt han, der i Henhold til Forordningen af 6. April 1842 § 4 har begjært Arbeidsmand N. N. henfat i Fængsel i Anledning af nogle denne, for at have forladt sin Tjeneste som Dagleier hos Andrageren, ved Aarhus Kjøbstads Politiretsdom af 16. August f. A. ifundne Dagmulfter, er pligtig til selv at afholde de med den Paagjældendes Fængsling forbundne Omkostninger, og har Hr. Kammerherren i Deres Erklæring ytret, at Forordningen af 25. Marts 1791 § 9 in fine, i Forbindelse med Plakaten af 6. September 1828, formentligen tale for, at disse Omkostninger burde afholdes af det Offentlige.

Foranlediget heraf skulde jeg tjenstligst melde, at det maa anses for utvivlsomt, at hvis Domhæveren vil anvende Gjelbdsfængsel med Hensyn til de paaløbne Dagmulfter, dette da maa ske paa hans egen Beføstning, og skal jeg derhos, for saa vidt Hr. Kammerherren har ment, at disse Mulfter paa Grund af Plakaten af 6. September 1828 maatte have samme Karakter, som de i Forordningen af 25. Marts 1791 § 9 ommeldte, der aabenbart tillige ere Straffemulfter, hvilket navnlig fremgaar deraf, at de begynde at løbe ikke fra Dommen af, men strax fra den Dag af da paagjældende har forladt Tjenesten, uden i øvrigt at indlade mig paa hvad der videre derimod kunde være at erindre, blot henlede Opmærksomheden paa, at den nævnte

Plakat af 6. September 1828 ifkun med Hensyn til den 24. April processuale Behandling af og Retsgebyrer for Sager, der opstaa i Anledning af Dagleie, fastsætter, at Reglerne for Sager mellem Husbond og Thyende paa dem skulle være anvendelige, men ingenkunde foreskriver, at Bestemmelserne i Thyendelovgivningingen i det hele skulle være gjældende for de Retsforhold, der hidrøre fra Dagleie.

Traktat, sluttet i London, mellem Danmark, 8. Mai. Østerrig, Frankrig, Storbritannien, Preussen, Rusland, samt Sverrig og Norge*).

I Betragtning af, at Opretholdelsen af det danske Monarkis Integritet, som knyttet til den europæiske Ligevægts almindelige Interesser, er i høi Grad vigtig for Fredens Bevaring, og i Betragtning af, at en Kombination, der med Udelukkelse af Kvinderne kaldte Mandstammen til Arv i alle de Lande, som nu ere forenede under Hs. Majest. Kongen af Danmarks Scepter, vilde være det bedste Middel til at sikre dette Monarkis Integritet, have Hs. Majest. Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn og Bøhmen, Prinds Præsidenten for den franske Republik, Hds. Majest. Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Hs. Majest. Kongen af Preussen, Hs. Majest. Keiseren af Rusland og Hs. Majest. Kongen af Sverig og Norge, i Følge Hans danske Majestæts Indbydelse besluttet at indgaa en Traktat i den Hensigt, ved en europæisk Anerkjendelses-Akt at tilveiebringe en yderligere Borgens for de denne Arvesølge vedkommende Foranstaltningers stadige Bestaaen.

*) Affattet paa Fransk. Ovenstaaende Oversættelse er taget fra Departementstid. 1852 Side 508 ff.

8. Mai. I Følge heraf have de høie kontraherende Parter udnævnt til deres Befuldmægtigede:

.....

Hvilke, efter at have meddeelt hverandre deres respektive Fuldmagter, der befandttes i god og rigtig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1. Saaſom Hs. Majest. Kongen af Danmark, efter at have taget Sit Monarkis Tare under alvorlig Overveielſe, med Hs. kongl. Høihed Arveprindsens og Sine nærmeste ved den danſke Kongelov til Arvefølge kaldede Kognaters Samtykke, ſom og efter Aftale med Hs. Majest. Keiſeren af Ruſland, Chef for det Holſten-Gottorpſke Huſes ældre Linie, har erklæret at ville ordne Arvefølgen i Sine Stater ſaaledes, at Hans Krone, i Mangel af mandlige Descendenter i lige Linie fra Kong Frederik III. af Danmark, gaar over til Hs. Høih. Prinds Chriſtian af Slesvig-Holſten-Sønderborg-Glücksborg og til den af denne Prindses Ægteſkab med Hds. Høih. Prindsesse Louiſe af Heſſen, udsprungne Æt, efter Førſtefødsretten og fra Mand til Mand, — ſaa ere de høie kontraherende Parter, i Anerkjendſe af de viſe Henſyn, ſom have ledet til denne Kombinations eventuelle Antagelſe, komne overens om, ſom de og forpligte ſig til, i Fald den forudſete Mulighed blev til Virkelighed, at anerkjende Hs. Høih. Prinds Chriſtian af Slesvig-Holſten-Sønderborg-Glücksborg og hans af hans Ægteſkab med den nævnte Prindsesse i lige Linie nedſtigende mandlige Descendenter Succesſionsret til alle de Lande, ſom nu ere forenede under Hs. Majest. Kongen af Danmarks Scepter.

Art. 2. De høie kontraherende Parter, der anerkjende Principet for det danſke Monarkis Integritet ſom perma-

nent, forpligte sig til at tage de yderligere Opfordringer 8. Mai. under Overveielse, som Hs. Majest. Kongen af Danmark maatte finde for godt at lade udgaa til dem, dersom der, hvad Gud forbyde, blev overhængende Fare for, at Hs. Høih. Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborgs mandlige Afkom i lige Linie af hans Ægteskab med Hds. Høih. Prindsesse Louise af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg, født Prindsesse af Hessen, skulde uddø.

Art. 3. Det er udtrykkelig forstaaet, at Hs. Majest. Kongen af Danmarks og det tyffe Forbunds gjensidige Rettigheder og Forpligtelser med Hensyn til Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, saaledes som disse Rettigheder og Forpligtelser ere fastsatte ved Forbundsakten af 1815 og den bestaaende Forbundsret, ikke undergaa nogen Forandring ved nærværende Traktat.

Art. 4. De høie kontraherende Parter forbeholde sig at bringe nærværende Traktat til de andre Magters Kundskab, med Indbydelse til at tiltræde den.

Art. 5. Denne Traktat skal ratificeres, og Ratifikationerne blive at udveksle i London i Løbet af sex Uger, eller tidligere, hvis ske kan.

Dette til Bekræftelse have de gjensidige Befuldmægtigede undertegnet den og paatrykt den deres Baabensegl.

Kongl. Kundgj. til den islandske Befolkning. 12. Mai.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 143.

21. Mai. **Bekjendtgjor. for Hertugdømmet Slesvig ang. en autentisk Interpretation af Udtrykket „rent politiske Forføelser“ i det for Hertugdømmet Slesvig under 19. Marts d. A. allerhøist emanerede Patent, ang. Revision af det for Hertugdømmet Slesvig udfærdigede Patent af 10. Mai 1851 om Amnesti (Ministeriet for Slesvig.)**

Hs. Majest. Kongen har behaget, paa det undertegnede Ministeriums allerund Forestilling, under 19. d. M. allern. at resolvere saaledes:

Vi ville allern. have bemyndiget Vort Ministerium for Hertugdømmet Slesvig til, for at hæve mulige Tvivl med Hensyn til den rigtige Forstaaelse af det i § 1 af det allerh. Patent af 29. Marts d. A., angaaende Revision af det for Hertugdømmet Slesvig udfærdigede Patent af 10. Mai 1851 om Amnesti, brugte Udtryk: „rent politiske Forføelser“, at bringe til offentlig Kundskab, at som rent politiske Forføelser kun saadanne ere at betragte, hvis forbryderiske Karakter udelukkende er grundet i deres Forhold til Vor allerh. Person, eller til den Os tilstaaende Regjeringsmyndighed, eller til den bestaaende Forfatning, hvorimod saadanne Forføelser, som, om de end helt eller tildels ere fremkaldte ved politiske Motiver, dog ogsaa i øvrigt bære en forbryderisk Karakter, saasom navnlig Volds handlinger og korporlige Mishandlinger, ingenlunde ere at sætte i Klasse med de rent politiske Forføelser.

Den forestaaende allerh. Resolution meddeles herved alle vedkommende til Efterlevelse.

Justitsmin. Skr. (til Ministeriet for Kirke- og 26. Ma.
Undervisningsvæsenet) ang. Ministeriernes Myndighed til at eftergive de af en underordnet administrativ Autoritet dikterede Mulkter.

Med Hensyn til at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har fundet, at der efter Omstændighederne kunde være Anledning til indtil en vis Grad at lade de ældre i Henshold til Forordningen angaaende Skolevæsenet i Kjøbenhavn af 20. Marts 1844 § 33 dikterede, men endnu ikke berigtigede, Mulkter bortfalde, og navnlig til at eftergive alle saadanne, der ere ældre end 1. Januar 1851, men velbemeldte Ministerium har anset det for tvivlsomt, om samme er bemyndiget til at eftergive saadanne i Overensstemmelse med den gjældende Lovgivning dikterede Tvangsmulkter, har Kirke- og Undervisningsministeriet i behagelig Skrivelse af 26. f. M. begjært min Betænkning over, hvorvidt der maatte være noget til Hinder for en saadan Eftergivelse af de omhandlede Mulkter.

I Gjensvar herpaa skulde jeg, næst at bemærke, at jeg antager, at Spørgsmaalet alene angaar, hvorvidt der maatte udkræves allerh. Resolution til Eftergivelsen af de ommeldte Mulkter, tjenstligst melde, at det forekommer mig stemmende med Forholdets Natur, at vedkommende Ministerium maa have Myndighed til, hvor Omstændighederne findes at tale derfor, at eftergive Mulkter, som i Henshold til de bestaaende Regler ere dikterede af en underordnet administrativ Autoritet, og at der i alt Fald habes en bestemt Analogi for, at en saadan Myndighed maa kunne udøves af Kirke- og Undervisningsministeriet i alle Tilfælde, hvor de Mulkter, som Vedkommende er ifaldet, ikke overstige 20 Rd., idet det forrige Rancelli og nu altsaa Justitsministeriet i Følge allerh. Resolution af 25. Mai 1844 indensfor den nævnte Grændse endog er bemyndiget

26. Mai. til at eftergive Mulkter, som i offentlige Sager ere ifundne ved Dom.

30. Juli. **Adoptionsbevilling**, Bevilling, hvorved, paa Justitsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling, tillædes, at det af Departementschef, Statsraad N. N. og Hustru N. N., der selv ingen Børn have, i Barns Sted antagne Pigebarn N. N. i et og alt maa agtes og anses for deres eget Barn, saaledes at hun fører deres Familienavn, samt derhos i Forhold til sine Adoptivforældre nyder alle et Ægtebarns Rettigheder, derunder indbefattet saavel de særegne Rettigheder, der paa Grund af Forældrenes Stand maatte kunne tilkomme hende, som fuld Arveret efter Adoptivforældrene, dog at Hustruen, hvis hun maatte overleve sin Ægtefælle, beholder den samme Ret til at forblive hensiddende i uskiftet Bo, som efter Lovgivningen umiddelbart vil tilkomme Manden, saafremt han bliver den længstlevende; hvorhos der for det Tilfælde, at begge Ægtefæller eller en af dem maatte overleve fornævnte deres Adoptivdatter, og hun ingen Livsarvinger maatte efterlade sig, forbeholdes dem udelukkende Arveret efter hende, for saa vidt angaar enten den hende efter nogen af dem tilfaldne Arv, eller den Formue, som bevisligen maatte hidrøre fra deres Forsørg. I øvrigt taber Adoptivbarnet ikke ved denne Adoption den hende tilkommende Arveret efter hendes egne Slægtninge, ligesom hun paa den anden Side ikke herved berettiges til at arve Adoptivforældrenes Slægtninge.

30. Aug. **Plak. ang. at Opkrævningen af de ved Raadstueplakat af 20. August 1821 paabudne Passagerpenge af Gaaende igjennem Stadens Porte bortfalde efter Klokken 4 om Morgenen fra den 1. September d. A. (Kjøbenhavns Raadstue.)**

Bekjendtgjor. ang. Overgang fra Finansministeriet 20. Sept. til Justitsministeriet af Overbestyrelsen af Kvarantænevæsenet. (Finansministeriet.)

Under 20. August d. A. har Hs. Majest. Kongen allern. bifaldet, at Overbestyrelsen af Kvarantænevæsenet fra Finansministeriet overgaar til Justitsministeriet, dog saaledes, at der med Hensyn til det Kvarantænevæsenet vedkommende Regnskabsvæse. i forholdes paa lignende Maade, som med Hensyn til andre Regnskaber, der af Autoriteter, hørende under Justitsministeriet, aflægges for Intrader, der indflyde i den kongl. Kasse.

I Overensstemmelse hermed bringes herved til almindelig Kundskab, at fra 1. Oktober, næstkommende af at regne har Justitsministeriet overtaget Bestyrelsen af Kongerigets Kvarantænevæsen med Undtagelse af de af Kvarantænekommisjonerne aflagte Regnskaber med videre Regnskabsvæsenet vedkommende, hvilket fremdeles behandles gjenueu det under Finansministeriet forterende Generaldecisorat for det indirekte Skattevæsen, ligesom Regnskaberne tvitteres af Finansministeren.

Justitsmin. Skr. (til Finansministeriet) ang., 2. Oktb. om Forligsmægling kan undlades i Sager, som anlægges mod Finansministeriet i Anledning af formentlige Krav paa Statskassen.

I behagelig Skrivelse af 26. August d. A. har Finansministeriet begjært mine Uttringer meddelte, om der i Tilfælde, hvor Finansministeren indkaldes til Møde for Kjøbenhavns Forligskommission i Sager, som af Vedkommende agtes anlagte i Anledning af formentlige Krav paa Statskassen, maatte være nogen Betænkelighed ved, at velbemeldte Minister aldeles undlader at give Møde.

2. Oktb. I Gjenfvar herpaa skulde jeg tjenstligt melde, at det, som Finansministeriet bekendt, kun er med Henshu til Retsfager, der anlægges efter Regjeringens Foranstaltning, at Forordningen af 10 Juli 1795 § 23 — hvilken antages at bære anvendelig ogsaa paa rent civile Sager — hjemler, at Forligskommissionen gaas forbi, og skjøndt der lader sig anføre ikke ubigtige fra Forholdets Natur hentedede Grunde, for at det samme maa gjælde med Henshu til Sager, som anlægges mod Regjeringen og navnlig mod Statskassen, tør jeg dog ikke indstaa for, at dette Resultat ubetinget vilde blive antaget af Domstolene, under hvis Afgjørelse Spørgsmaalet i paakommende Tilfælde vil henhøre*).

4. Oktb. Kongeligt Budskab til den danske Rigsdag ang. Thronfølgen.

Vi Frederik den Syvende osv. Sende Rigsdagen Vor kongl. Hilsen.

Efter at det med den Almægtiges Bistand er lykket Vore landsfaderlige Bestræbelser, ved en med Hovedet for den ældste Linie af det Holsten-Gottorpste Hus, Hs. Majest. Keiseren af Rusland, under ^{24. Mai}_{5. Juni} 1851 i Warschau understrevet Protokol, saa og ved Samtykke, samt ved Renunciations- og Cessions-Akter af 18. Juli 1851, af Vore Thronen nærmest staaende Frænder, og endelig ved Anerkjendelse i en mellem Os, og Hs. Majest. Keiseren af

*) Zfr. dog Kanc. Skr. 1. Oktober 1814, hvori udtales, at „forjaavidt Sagen maatte blive at anlægge mod Hs. Majest. eller det kongelige Rentekammer paa Høistfammes Begne henhører den ifølge Frdg. 10. Juli 1795 § 23 ikke under Forligelsesbæsenet, siden denne Paragraf fra Forligelseskommissionens Virkefreds udtrykkeligen har undtaget alle de Sager, som efter de kongl. Kollegiers Foranstaltning anlægges, hvilket ogsaa analogice maa gjælde om dem, der agtes anlagte imod den kongl. Kasse.

Osterrig, Konge af Ungarn og Bøhmen, Prinds Præsidenten 4. Oktb. for den franste Republik, Hds. Majest. Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Hs. Majest. Kongen af Preussen, Hs. Majest. Keiseren af Rusland og Hs. Majest. Kongen af Sverig og Norge, i London under 8. Mai d. A. affluttet og senere ratificeret Traktat, at erhverve Sikkerhed for, at det danske Monarki vil i sit hele nuværende Omfang kunne forblive samlet under et Scepter, om end den fra høifalig Kong Frederik den Tredie, høiloblig Ihukommelse, paa Sværdsiden nedstammende mandlige Slægt, der har Arveret til Thronen, skulde uddø, er det Vor kongl. Agt, i Overensstemmelse med anførte Forhandlinger og Aktstykker, at iværksætte en saadan Ordning af Thronfølgen for samtlige Vort Scepter undergivne Lande, at, saafremt det fra Kong Frederik den Tredie paa Sværdsiden nedstammende mandlige Afkom, som i Følge samme Konges under 14. November 1665 givne Kongelov har Arveret til den danske Throne, maatte uddø, al Arveret efter denne Kongelovs Artikler 27 - 40 da skal være ophævet, og Thronfølgen for samtlige under Vort Scepter forenede Lande gaa over paa Vor høifælskede kjære Frænde, Hs. Høih. Prinds Christian af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg og Hans mandlige Afkom med Hans Gemalinde Vor høifælskede kjære Sødsfendebarn, Hds. Høih. Prindsesse Louise Wilhelmine Frederikke Caroline Auguste Julie af Slesvig-Holsten-Sønderborg-Glücksborg, født Prindsesse af Høesfen, saa at paa dette Afkom, Mand efter Mand og Mand af Mand, avlet udi ret lovligt Ægteffab, Kronen nedarves efter Førstesødsfælsretten og den agnatistiske Linealfølge.

Vi ville derfor, i Henhold til Grundloven af 5. Juni 1849, § 4, for Kongerigets Bedkommende herved allern. have den nu forsamlede forenede danske Rigsdag opfordret til at give Samtykke til denne Thronfølgens Ordning,

4. Oktb. hvilken derefter af Os vil blive gjort gjældende ved en det hele danske Monarki omfattende Akt.

Vi have bemyndiget Vor Udenrigsminister til at meddele Rigsdagen de til Oplysning af dette Vort Budstabs Indhold fornødne Aktstykker.

Vi forblive Rigsdagen i kongl. Guldb og Raade bevaagen.
Befalende Eder Gud!

4. Oktb. **Bekjendtgj. for Kongeriget Danmark fra Generalpostdirektøren ang. Ophævelsen af den Skipper og Matroser, som have forlist Skib og Gods, ved allerh. Resolution af 17. Februar 1779 tilstaaede Ret til at befordres med Pakkeposterne for det halve af den tagtmæssige Betaling.**

Indm. Saml. pag. 145.

22. Oktb. **Konfirmation paa Foundation for det Smithske Legat.**

Foundationen er saalydende:

„Da afdøde Udfessor i Politiretten Johannes Lem Smith ved et under 28. August 1848 oprette Testamente har stjænkent sin Formue til Kjøbenhavns Universitet*), og da han for dette Legat til Understøttelse for unge Studerende ved Akademiet ikke selv har oprettet nogen Foundation, saa har Konsistorium i Samraad med den akademiske Lærerforsamling, i Henhold til Testators i Testamentet tilkjendegivne Villie, at

„Hans Hensigt med denne Gave er at virke til, at unge Studerende, som ved deres Examenkarakter og ved de øvrige Beviser, man kan have for deres Duelighed, have opvakt grundet Haab om, at de i

*) Den stjænkede Formue bestaaer i en Kapitalmasse af ca. 150,000 Rbd. og en Del Fæstebøndergods paa Kjøbenhavns Amt, hvorunder høre 10 Gaarde og 10 Huse med i alt 93 Tdr. 2 Fdkr. 2 $\frac{1}{4}$ Alb. Hartforu, som ere vurderede til 57,460 Rbd.

Liden, enten som Videnskabsmænd eller som Embeds- 22. Oktb.
mænd, vilde præstere noget mere end almindeligt,
kunne, medens de ligge ved Akademiet, anvende
deres Tid og Flid udelukkende paa Studeringer uden
at behøve at søge Erhverv. Fattigdom giver saa-
ledes ikke Krav paa Understøttelse; kun heldige Na-
turanlæg og Flid til at uddanne disse Anlæg giver
Krav paa Understøttelsen, og det er alene cæteris
paribus at den Fattige nyder Fortrin. Størrel-
sen af Understøttelsen bestemmes af Universitetets
Bestyrelse.“

forfattet følgende Foundation for det Smithske Legat:

1. Der oprettes for det første 14 Stipendiepladser, 8 hver paa 300 Rbd. og 6 hver paa 500 Rbd. aarlig.
2. Dette Stipendium kan kun gives viderekomne Studerende ved Universitetet, der enten have taget Embedsexamen med bedste Karakter eller i en eller anden Retning have godtgjort betydeligere videnskabelige Fremstrid.
3. Stipendiet tildeles første Gang paa 2 Aar. Det kan anden Gang gives den samme paa 2 Aar; under særegne Betingelser kan der fremdeles bevilges Forlængelser, dog ikke ud over 3 Aar.
4. Ved enhver fornøjet Udnævnelse kan der gives en højere eller lavere Stipendieportion end forrige Gang. Den, hvis Stipendietid er udløben, bør stedse konkurrere med alle andre Ansøgere, der maatte melde sig.
5. Den Kommunitetsalumnus, der maatte erholde det Smithske Stipendium, ophører at nyde Kommunitetet.
6. Legatet bliver paa sædvanlig Maade at bestyre af Konsistorium og en af samme udnævnt Eforus. Konsistorium skal derhos kunne fastsætte nærmere Regler for den Maade, hvorpaa Ansøgerne skulle godtgjøre deres videnskabelige Adkomst.

22. Oktb. 7. Til Fremvært skal stedse aarlig henlægges mindst Renten af 10,000 Rbd. Derhos oplægges de Indtægter, der ikke finde Anvendelse, navnlig de Stipendieportioner, der ikke maatte blive bortgivne af Mangel paa værdige Ansøgere.
8. Tillæg til og Forandringer i denne Fundats, der ikke angribe dens testamentariske Grundlag, f. Ex. Forandring i Stipendiernes Størrelse, Oprettelse af nye Stipendieportioner ogsaa for yngre Studerende osv., vedtages af Konsistorium med den akademiske Lærerforsamlings Minde; dog forbeholdes kongl. Stadsfæstelse med Hensyn til Forandring i det nødvendige Dplægs Størrelse.

Saaleedes udsærdiges denne den 24. September 1852 vedtagne Fundats i Forventning af allern. Stadsfæstelse under Univerfitelets Segl og vor Underfkrift.

H. N. Clausen,
Univerfitelets Rektor.

Krieger,
Referendarius Consistorii.

1. Novb. **Bekjendtgjor. fra Finansministeriet med Hensyn til Opfyldelsen af Bestemmelsen i § 7 af Lov 8. April 1851.**

Indm. Saml. pag. 145.

Kirke- og Undervisningsm. Skr. (til Justits- 12. Novb. ministeriet) ang. Tiltale mod Geheimarkivar Wegener for hans til Rigsdagen omdelte Manuskript angaaende det kongl. Budskab om Arvesølgen.

Som Hr. Justitsministeren bekendt, har den kongl. Geheimarkivarius, Konferentsraad Wegener, tilstillet den nu forsamlede Rigsdag et trykt saakaldet Manuskript angaaende det for den forenede Rigsdag om Arvesølgen fremlagte Budskab, betitlet „Forsvar for Danmarks Kongers og Kongehuses, navnlig Prinds Christians og Gemalindes, fulde Arveret efter lex regia“, og hvori han, med den Bemærkning, at han i Følge sin Embedsstilling har fundet sig opfordret til at underkaste det i bemeldte Budskab indeholdte Forslag angaaende Ophævelsen af den, i Følge Kongeloven af 14. November 1665, for det danske Kongehus gjældende Arvesølge en nærmere Undersøgelse, har udtalt som sin Anskuelse, at dette Forslag er aldeles forkasteligt. Det vil ligeledes være Dem bekendt, at Ministeriet gennem mig har indhentet Konferentsraad Wegeners Erklæring i Anledning af det af ham ved denne Leilighed udviste Forhold.

Denne Erklæring har jeg nu modtaget, og idet jeg hoslagt lader samme og et Exemplar af Manuskriptet følge, tillader jeg mig paa Ministeriets Vegne tjenstligt at anmode Dem om, behagelig at ville foranledige, at Konferentsraad Wegener drages til Ansvar*), fordi han, uagtet han er Embedsmand, har ved en til Rigsdagens Medlemmer henvendt skarp og i flere Henseender fornærmelig Dabel af

*) Under den imod ham anlagte Generalfiskalsag blev han ved Højesteretsdom af 10. Januar 1854 fri-fundet.

12. Novb. Regjeringens Foranstaltning søgt at formaa Rigsdagen til at nægte sit Samtykke til den i det kongl. Budskab foreslaaede Ophævelse af den for det danske Kongehus gjældende Arvesølge.

14. Novb. Kundgj. for Kongeriget Danmark ang. Stadfæstelse af Statuter for en Kreditforening af Kjøbstadgrundeiere i Hørrejylland. (Indenrigsministeriet.)

Kap. I. Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningens Formaal er at yde dens Medlemmer Laan i deres Kjøbstadeiendomme til et saa stort Beløb, som mod statutmæssig Sikkerhed kan tilstaaes, hville Laan forrentes og afdrages ved uforanderlige halvvaarlige Indbetalinger saaledes, at Afdragene stige i samme Grad som Renten synker (§ 22).

2. Kun Eiere af Grundeiendomme i Jyllands Kjøbstæder kunne optages som Medlemmer af Foreningen. De blive Medlemmer ved til Foreningen at pantsætte en saadan Eiendom for Laan. Alle Medlemmer hæfte en for alle og alle for en for de af Foreningen udstedte Gjældsforfærdninger med de af dem til Foreningen pantsatte Eiendommers fulde Taxationsværdi, saafremt de have erholdt til Laan det hele Beløb, som efter disse Statuter kan udlaanes af Foreningen (de $\frac{2}{3}$ af Taxationsværdien), og i samme Forhold til det laante Beløb, naar de have erholdt et mindre Beløb. De kunne først udtræde af Foreningen, naar de ganske have afgjort deres Gjæld til samme, overensstemmende med de i det følgende forestrebnede Bestemmelser.

3—60.

Justitsmin. Skr. (til Generalprokurøren) aug. 25. Novb.
 hvorvidt en paa en Domæneiendom hvilende Pant-
 hæftelse kan overføres paa en anden Domæneiendom
 uden Lov.

I Genhold til Generalmajor Classens Rødicil af 28. Marts 1792 og en saafaldet Cessions- og Overdragelsesakt af 24. Mai 1794 fra Exekutorerne af hans Testament til Landgreve Carl af Hessen tilkommer der det Classenske Fideikommiss en aarlig Afgift af Statskassen af 7000 Rdl, for hvilken Fideikommisset hidtil har havt Panteret i Frederiksværk Etablissement og Gods. Da Statskassen imidlertid ønsker at erholde fri Raadighed over en Del af de saaledes pantsatte Eiendomme, har Finansministeriet indledet Forhandlinger med Direktionen for bemeldte Fideikommiss om de Betingelser, hvorunder Direktionen maatte ville frasælde Fideikommissets Panteret i disse Eiendomme, og have disse Forhandlinger ledet til det Resultat, at Direktionen har tilbudt at frasælde Panteretten i Frederiksværk og Gods, med Undtagelse af de derhen hørende Skove, imod at de under det nuværende 5. og 6. kronborgske Distrikt hørende Skovstrækninger i dets Sted pantsættes til Fideikommisset, samt imod, at Fideikommisset tillige gives et særligt allerh. Tilsagn om, at det i ethvert Fald skal blive holdt fuldkommen skadesløst for dets ovennævnte Fordring paa Statskassen. Dette Tilbud har Direktionen dog blandt andet knyttet til det Vilkaar, at hvis Finansministeriet maatte anse det for ufornuødent ved Lov at erhverve Bemyndigelse til for Statskassens Vedkommende at foretage den ommeldte Forandring med Fideikommissets Pant, denne Anskuelse tiltrædes af Justitsministeriet. Hvad dette Spørgsmaal angaar, da har Justitsministeriet tidligere paa giben Anledning af Finansministeriet ytret, at der formentlig kunde være Betænkelse ved uden Lov at iværksætte den ommeldte Forandring, for

12. Novb. saa vidt Frederiksværk ikke hidtil har været Domæne, og der saaledes herved fra nyt af bliver pantsat Domænegods. Men Finansministeriet har i saa Henseende meddelt, at Frederiksværk allerede i flere Aar har hørt blandt Domænerne, ligesom at ogsaa de frederiksværkste Stove i Finansministeriets Bekjendtgjørelse af 10. April d. A. ere optagne blandt de Stove, der fremtidigene skulle henregnes til Domæneffove.

Forinden videre foretages i denne Anledning skulde jeg tjenstligst udbede mig Hr. Statsraadens Ytringer over det saaledes optastede Spørgsmaal behageligt meddelte*).

*) Generalprokurøren ytrede i Svarskrivelse af 27. November 1852 følgende:

„Magtet Grundlovens § 51 kun bestemmer, at ingen Staten tilhørende Domæne kan afhændes uden ved Lov, maa det samme dog vistnok gjælde, naar en Domæneeieendom fra nyt af pantsættes, selv om dette ikke grunder sig paa noget optaget Statslaan, hvortil der efter den nysnævnte Paragraf i Grundloven i ethvert Tilfælde udfordres en Lov. Naar der derimod kun er Tale om at oversføre en paa en Domæneeieendom hvilende Forhæftelse paa en anden Eiendom af denne Art, antager jeg med Finansministeriet, at dette maa betragtes som et blot Administrationsanliggende, og da nysnævnte Ministerium nu har oplyst, at Frederiksværk allerede i flere Aar har hørt under Domæneeieendommene, ligesom de frederiksværkste Stove i Finansministeriets Bekjendtgjørelse af 10. April d. A. ere optagne blandt de Stove, der fremtidigene skulle henregnes til Domæneffove, formener jeg, i Overensstemmelse med hvad ogsaa Justitsministeriet har ytret i Skrivelse til Finansministeriet af 13. April d. A., at der ikke kan være nogen Betænkelighed ved uden Lov at iværksætte den paatænkte Forandring med Fidei-
kommisfets Pant.“

Justitsministeriet svarede derefter Finansministeriet under 4. December 1852 i Overensstemmelse med Generalprokurørens Ytringer.

**Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd)³⁰. Novb.
ang. de fornødne Oplysninger ved Indgivelse af An-
dragender om Udstykningsstilladelse.**

Det er ikke sjældent Tilfælde, at de til Ministeriet indkommende Udstykningsager ikke ere ledsagede af de Oplysninger, som ere fornødne, for at deres endelige Afgjørelse kan finde Sted, og at disse Sager saaledes til Skade for Bedkommende lide uforløst Ophold og vidtløstiggjøres ved den derved foranledigede Korrespondance.

Et saadant Ophold vil for en Del kunne forebygges, naar det ved Ansøgningens Indgivelse for Fremtiden iagttages:

1. at det oplyses, om den paagældende Eiendom tidligere har været udstykket, og, i saa Fald, naar Approbation derpaa er bleven meddeelt, hvilket navnlig er af Bigtighed, naar Eiendommen har et Tilliggende af 1 Td. Hartkorn eller derover, da en saadan Eiendom bliver at betragte som en Gaard, indtil det bevises, at samme er en mindre Parcel af en Gaard, hvoraf en Hovedparcel er bleven tilbage;
2. at der, hvor det ved Forordningen af 3. December 1819 § 1 befalede Areal af 20 Tdr. Land til Taxt 24 ikke vilde blive tilbage ved Hovedparcellen, eller hvor Gaarden vilde blive nedlagt (hvorved forstaas, at der ikke udlægges en Parcel med i det mindste 1 Td. Hartkorn til bestandig Vedligeholdelse som Hovedparcel med Bygninger og Beboere, medfølger en udtrykkelig Erklæring fra Bedkommende om, at de, hvis Udstykningsagen tilstedes, ere villige til mod det sædvanlige Gebyr 14 Rbd. 48 ß. at løse den dertil fornødne Bevilling;

30. Novb. 3. at der, hvor der paa Eiendommen findes Skov, som agtes delt mellem flere Parceller, tilveiebringes nøiagtig Oplysning, navnlig vedkommende Forstembedsmands Erklæring, om sammes Bestaffenhed i det Hele og i Særdeleshed, om den er Fredskov eller om der paahviler den Fredskovsforpligtelse, om den er en isoleret liggende Skovlob eller udgjør en Del af en større Skovstrækning m. v.;
4. at der, hvor mindre betydelige Lodder attraas skildsætte her ved Ministeriet i Henhold til Loven om faste Taxationsmænd af 4. Juli 1850 § 4, hvilken Skildsætning altid bliver at udføre efter Matrikultaxationen, selv om en senere Taxation maatte være afholdt over den paagjældende Eiendom, tilveiebringes saavel et af en autoriseret Person optaget Kort in duplo over Grundstykket med vedtagne Maal af alle Grændselinier m. v., saaledes at Lodden derefter kan oversføres paa Matrikulkortet, som alle Parters skriftlige Erklæring om, at de samtykke i, at Matrikultaxationen lægges til Grund for Hartkornets og Gammelskattens Fordeling, og at der, hvor Grundstykker, der udgjøre et større Areal, men som paa Grund af deres ringe Bestaffenhed kunne antages indbefattede under Loven, i Særdeleshed Hedejorder, her sønstes skildsætte, tilveiebringes, foruden hine Oplysninger, tillige paalidelig Oplysning, navnlig en Landinspektørs, Taxationsmændenes eller vedkommende Sogneforstanderskabs paa lokal Undersøgelse grundede Erklæring om, at de Taxter, hvortil Grundstykket er ansat i Matrikulen, endnu kunne anses for passende;
5. at, hvor det sønstes, den ved Plakat af 21. April 1848 befalede Paategning paa Parcelkortene angaaende deres Overensstemmelse med Matrikulkortet strax udtrykke-

ligen begjæres med Opgivende af, paa hvilken Amt-30. Novb. stue Kortene sønstes indløste;

6. at, hvor hertil indkomne Udskykningsdokumenter udsendes til Oplysning eller Samarbejdelse, Bedkommende da selv fremskynder Meddelelsen af den forlangte Oplysning eller Samarbejdelse af den paa-gjældende Landinspektør eller Landmaaler, da der i denne Henseende intet direkte Middel staar til Ministeriets Raadighed. Saafremt Udskykningsdokumenterne af Amtet direkte tilstilles Landmaaleren eller Landinspektøren bliver derfor selvfølgelig vedkommende Ansøger at underrette om, at saadant er fket.

Foranstaaende har Ministeriet, i Erkjendelsen af, hvor vigtig den hurtige Afgjørelse af Sager om Jordens Udskykning i Almindelighed er for den daglige Handel og Wandel, anset det for hensigtsmæssigt at bringe til offentlig Kundskab, og jeg skal derfor, ved at overlade til Hr. Amtmanden at bekjendtgjøre dette paa den i Amtet forflige Bekjendtgjørelser sædvanlige Maade, lige tjenstligen have dem anmodet om behageligen at ville, naar Ansøgninger om Udskykningsapprobationer indleveres til Dem for at indsendes til Ministeriet, paase, at de i Henshold til foransførte fornødne Oplysninger ere til Stede, samt i manglende Fald henlede Vedkommendes Opmærksomhed paa Nødvendigheden af deres Tilveiebringelse.

Justitsmin. Skr. (til Generalprokurøren) ang. 3. Decb.
hvorvidt den, der har adopteret et Barn med fuld Arveret, kan udøve en videregaaende Testamentsret, end om han havde Egteborn.

Bed at fremsende vedlagte hertil indkomne Andragende med Bilag, hvori Fuldmægtig S. her af Staden anholder

3. Decb. om Konfirmation paa et af Gaardeier H. B. og Hustru den 23. September sidstleden oprettet Testament, skulde jeg tjenstligst ubbede mig Hr. Etatsraadens Ytringer behagelig meddelte med Hensyn til det Spørgsmaal, om den, der uden Forbehold har adopteret et Barn med fuld Arveret, kan, i alt Fald ved Hjælp af allerhøieste Konfirmation, udøve nogen videregaaende Testationsret end den, der vilde tilkomme ham, naar han selv havde Ægtebørn*).

15. Decb. Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. at kriminelle Sager, hvorunder Tiltalte er frifunden under nogle Poster og begjærer Appel, ogsaa blive at appellere paa det Offentliges Begue.

Ved Cirkularskrivelse af 28 April f. A. har Justitsministeriet meddelt Hr. Tit.), at det ved Høiesteretsdom af 10. f. M. i en Justits sag, hvorunder den paagjældende var tiltalt for Løsgængeri, Betleri, Bedrageri og Forvanstning af betroet Gods, var blevet antaget, at Sigteisen for

*) Generalprokurøren svarede under 6. December f. A.:

„J tjenstligst Gjenivar paa Justitsministeriets behagelige Skrivelse af 3. d. M., hvori mine Ytringer forlanges meddelte med Hensyn til det Spørgsmaal, om den, der uden Forbehold har adopteret et Barn med fuld Arveret, kan, i alt Fald ved Hjælp af allerhøieste Konfirmation, udøve nogen videregaaende Testationsret end den, der vilde tilkomme ham, naar han selv havde Ægtebørn, undlader jeg ikke ved Tilbagesendelsen af de medfulgte Bilage, at yttre, at dette Spørgsmaal efter min Formening maa besvares benægtende, hvilket Resultat ogsaa vil findes at stemme med en i Høiesteret den 22. Mai 1832 in terminis stadfæstet Landsoverretsdom af 2. Mai 1831, der er meddelt i Juridisk Tidsskrift 27. Bind 1. Hæfte Side 178—186.

Løsgængerer ikke kunde anses at være undergivet Høiesterets¹⁵. Dech. Paakjendelse, da den Tiltalte i dette Punkt var bleven frifundet ved Overrettens Dom, og Indstævning af Sagen til Høiesteret var sket alene efter Tiltaltes Begjæring, men ikke tillige paa Justitiens Vegne; hvorhos Ministeriet anmodede Dem om at iagttage det fornødne i Fremtiden til Forhindring af Ulempe i lignende Tilfælde.

Smidlertid har jeg Anledning til at antage, at Høiesteret senere i flere Tilfælde har ved Indstævningens Beskaffenhed været hindret i at tage saadanne Poster i Justitsager under Paakjendelse, for hvilke den Tiltalte ved de paaante Domme er bleven frifundet, og det ikke alene naar Tiltalen, saaledes som i det ved Høiesteretsdommen af 10. April f. N. paakjendte Tilfælde, har angaaet forskjellige Arter af Forbrydelser og Tiltalte er dømt med Hensyn til nogle og frifunden med Hensyn til andre af dem, men ogsaa naar Tiltalen har angaaet flere Forbrydelser af samme Slags, saasom flere Tyverier eller flere af det Offentlige paatalte Fornærmelser. Jeg skulde derfor, idet jeg, for saa vidt særegne Omstændigheder i den enkelte Sag ikke maatte tale for en Undtagelse, anser det rigtigst, at i alle sige Tilfælde, naar Tiltalte er frifunden under nogen af de paatalte Poster og begjærer den affagte Dom paaantet, Appel iværksettes ogsaa paa det Offentliges Vegne, tjenstlig anbefale Hr (Tit.) at have Opmærksomheden henvendt paa, at det fornødne i saa Henseende bliver iagttaget. Da i øvrigt den ved Høiesteretsdommen etablerede Grundfætning maa antages ogsaa at ville gjøre sig gjældende ved Overretterne, vil der ikke mindre ved Justitsagers Appel til bemeldte Retter, end ved deres Appel til Høiesteret, være at forholde i Overensstemmelse med det forestaaende. Fremdeles vil i offentlige Politisager den samme Regel være at følge som i egentlige Justitsager.

7. Jan. **Lov om den svævende Statsgjæld.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

De i Følge Lovene af 19. April 1850 og 25. November 1851, om den svævende Statsgjæld, indtil Udgangen af Marts 1853 gjældende Bestemmelser forblive i Kraft indtil den 31. Marts 1854.

7. Jan. **Lov om Forlængelse indtil Udløbet af Marts 1854 af den ved Lov 31. December 1851 indtil Udløbet af Marts 1853 forlængede Plakat af 27. Marts 1844 angaaende nogle Begunstigelser for den direkte Handel paa andre Verdensdele.**8. Jan. **Indenrigsmin. Skr. (til Generalprokurøren) ang. hvorvidt der uden ved Lov kan gives nogen fortrinlig Adgang til at foretage Inddæmninger af Fjorde og Bunde i Danmark.**

Efter at Landsoverretsprokurator N. N., paa Handels-
huset N. N.s Vegne, hos Ministeriet havde andraget, at
Handelshuset agtede at søge et større Interessentskab dannet
i England med det Viemed at frugtbargjøre Kapitaler ved
at anvende dem til at inddæmme Fjorde og Bunde samt til
Indløb og Opdyrkning af uopdyrkede Torde i Danmark,
og i den Anledning havde forespurgt, om Handelshuset
kunde vente at erholde Tilladelse til at inddæmme de
Bunde og Fjorde i Kongeriget, som ikke allerede af Regje-
ringen eller af Private maatte være tagne under Inddæm-
ning, og som det ikke, af Hensyn til det Offentliges eller
Privates Interesse, maatte findes utilraadeligt at forandre
til fast Land, tilkjendegav Ministeriet bemeldte Prokurator

N. N., at det ikke kunde indlade sig paa at meddele nogen 8. Jan. saadan almindelig og udelukkende Tilladelse, men derimod speciel Tilladelse for hver enkelt Strækning, der agtedes inddæmnet, vilde være nødvendig, og at det vilde afhænge af de særegne Forhold i det enkelte Tilfælde, hvorvidt, og, saafremt flere maatte anholde derom, til hvem saadan Tilladelse vilde kunne meddeles, og at navnlig de tilgrændsende Lodsseiere vilde have et særegt Krav paa at komme i Betragtning. Procurator N. N. har derefter nu, ved at henvende Opmærksomheden paa, at Handelshuset, førend det kunde indgive specielle Ansøgninger om de Inddæmninger, som agtedes foretagne, maatte anvende betydelige Summer til de nødvendige Lokalundersøgelser m. m., i vedlagte Andragende paany anholdt om, at Handelshuset maatte erholde Tilsagn om fortrinlig Afgang til fremfor alle andre at foretage de Inddæmninger i Danmark, som det inden en passende Frist maatte indkomme med allerund. Ansøgning om, idet han har bemærket, at bemeldte Handelshus ikke kunde være tjent med at udgive betydelige Summer til saadanne foreløbige Undersøgelser, naar det skulde udsættes for, at andre, og navnlig de tilgrændsende Lodsseiere, derefter, fremfor det, kunde erholde Tilladelse til at foretage de Inddæmninger, hvorom der var Spørgsmaal.

I Anledning heraf skulde jeg tjenstligst udbede mig Hr. Generalprokurørens behagelige Ytringer meddelte, om en saadan fortrinlig Afgang kan gives paa anden Maade end ved Lov, hvilket jeg er tilbøielig til ikke at antage*).

*) Generalprokurøren svarede under 10. Januar 1853, at han med Indenrigsministeriet antager, at der ikke paa anden Maade end ved Lov kan meddeles nogen enkelt Privatmand Tilsagn om fortrinlig Afgang til fremfor alle andre at foretage de Inddæmninger af Fjorde og Bænde i Danmark, hvorom der inden en vis Tidsfrist maatte indgives Ansøgning.

20. Jan. **Indenrigsmin. Str. (til Finansministeriet) at Finanslovsforlaget, i Tilfælde af Folkethingets Opløsning, ikke behøver at forelægges i det nye Thing i den samme Stikelse, hvori det var forelagt i det opløste Thing.**

Med Hensyn til at der ved den stedfundne Opløsning af Folkethinget er opstaaet det formelle Spørgsmaal, hvorledes der fra Regjeringens Side vil være at forholde med Hensyn til Finansforlaget for Aaret 1853-54, der i Overensstemmelse med Grundlovens § 52 strax ved Rigsdagens Sammentræden i sidstafvigte Oktober Maaned forelagdes Folkethinget, hvor det endnu beroede til Forhandling ved sammes Opløsning, har Finansministeriet i behagelig Skrivelse af 15. d. M. begjært sig Ministeriets Uttringer meddelte om, hvorvidt det maatte anses rettest at indbringe et helt nyt Finansforslag for det herefter sammentrædende Folkething, eller at betragte det alt en Gang forelagte Forslag som ogsaa indbragt for det nye Thing, der saaledes har at optage det i sin oprindelige Stikelse til fornøyet Behandling, dog selvfølgerigen ved i Overensstemmelse med Grundlovens § 55 at underkaste det tre Forhandlinger.

I denne Anledning skal jeg, som Grunde for at Regjeringen forfatningsmæssigt er bunden til at forelægge det sammentrædende Folkething ganske det samme Finansforslag, som i sidstafvigte Oktober Maaned forelagdes det nu opløste Thing, tillade mig at anføre, at det ligger i eller dog er mest stemmende med Naturen af en saadan Opløsning af en Del af Rigsdagen og Appel til Vælgerne, at Situationen ikke imidlertid forandres af Regjeringen, at Ordene i Grundlovens § 52 ogsaa synes nærmest at tale for en saadan Anstuelse, idet Finansforlaget deri betragtes som forelagt ikke et enkelt af Thingene, men „Rigsdagen“

o: begge Thingene. Dette Lovforslag gaar, som andre, 20. Jan. efter hvad hidtil er vedtaget, ogsaa uden nogen ny Forelæggelse eller anden Virksomhed fra Regjeringens Side efter Afgjørelsen i det ene Thing over til det andet Thing. Og da nu Landsstinget in casu ikke er opløst, kunde man mene, at det saa meget mindre gaar an at forandre Finansforslaget alene af den Grund, at Folkethinget er opløst, forinden Forslaget har fundet sin Afgjørelse for dette Things Vedkommende. Førstnævnte fra Forholdets Natur hentede Betragtning turde imidlertid dog ikke kunne gaa videre end til netop det eller de Lovforslag, hvis Afstemninger have givet umiddelbar Anledning til Thingets Opløsning og Appellen til Bælgerne, og vil saaledes i nærværende Opløsningstilfælde i alt Fald kun kunne tillægges Betydning med Hensyn til Toldenhessagen, men ei med Hensyn til det nærmest omspurgte Finansforslag. Hvad dernæst Grundlovens § 52 angaar, forekommer det mig at ville være at lægge for meget ind i Ordene: „Paa hver ordentlig Rigsdag — fremlægges“, „Finansforslaget behandles først i Folkethinget“, at heri skulde ligge den fornævnte Kontinuitet af Forelæggelsen for begge Thingene. Den Anskuelse, hvorefter et Lovforslags Forelæggelse for et af Thingene skulde være i sit Væsen en samtidig Forelæggelse ogsaa for det andet Thing, kan nemlig ikke være Grundlovens; ei heller Lovforslagets Passeren gjennem begge Thing i den Forstand betragtes som en Enhed; thi Grundloven, navnlig §§ 48, 55 og 56, tillægger Lovforslagets Behandling af det enkelte Thing en meget stærkt udpræget Selvstændighed, saaledes at de Forandringer i Lovforslaget, som det Thing, der først behandler samme, vedtager, betinge dets endelige Vedtagelse, hvis det samme Thing ei senere vil frasalbe dem, ligesom det ene Things Forkastelse af et Lovudkast medfører, at det slet ikke kan komme til det andet Thing. Disse Grunde

20. Jan. synes mig afgjørende at tale for, at Forelæggelsen af Finansloven for det ene Thing (Folkethinget) maa betragtes som en særegen Akt, som Regjeringen, da dette Folkething ved Opløsningen har ophørt at eksistere, igjen maa foretage som en ny selvstændig Akt, og i Følge heraf uafhængigen af det tidligere passerede med det opløste Thing. Herefter vil Regjeringen da retlig have Valget mellem at forelægge det nye Folkething Finansforlaget med eller uden Modifikationer, og jeg skal her kun endnu bemærke, at et saadant Valg i sig er et Gode, som Regjeringen ei synes at burde renuncere paa eller bringe under Kvæstion. Med Hensyn til Valget mellem de tvende Alternativer skal jeg endeligen tjenstligst tilføie, at for saa vidt Krigsministerens, Marineministerens, Finansministerens og de extraordinære Statsudgifters Budgetfonti end ikke have været under det opløste Folkethings anden Behandling, og der saaledes ei havet nogen Afstemning om de af Udvalget foreslaaede Forandringer, synes der at være mindre Grund til at modificere det forelagte Budgetudlast, end for de øvrige Ministeriers Bedkommende, med Hensyn til de Vædringsforslag, som ved den stedfundne Afstemning i det opløste Folkething har havt en saa betydelig Majoritet for sig, at det maa anses for overveiende sandsynligt, at det samme Resultat vil fremkomme i det nyvalgte Thing, og en yderligere Forhandling, sigtende til at opretholde de oprindelige Forslag, altsaa blive unyttig.

9. Febr. **Institsmin. Skr.** (til Amtmanden over Odense Amt) ang. om en Fader til et nægte Barn, efterat Moderen er afgaaet ved Døden, kan forlange det udleveret fra dets Bedsteforældre osv.

Med behagelig Erklæring af 26. f. M. har Amtet til Ministeriets Afgjørelse indsendt et Andragende, hvori Dagleier

H. af Møllerhus, som i Følge Amtets Resolution af 14. 9. Febr. November 1849 var tilpligtet at udrede et aarligt Alimentationsbidrag til hans med D. J. udenfor Ægteskab avlede Barn, K. M. H., anholder om at faa bemeldte Barn udleveret til fremtidig Opdragelse paa Grund af, at Barne moderen er afgaaet ved Døden, eller at han i alt Fald, forsaavidt Barnets Bedsteforældre, hos hvem det siden dets Fødsel har været tilhuse, vedblivende skulde modsætte sig Udleveringen, maa fritages for at erlægge det ommeldte Alimentationsbidrag.

Foranlediget heraf skulde jeg til fornøden Efterretning og videre Bekjendtgjørelse ved hoslagte Bilages Tilbage sendelse tjenstligst melde, at jeg med Amtet maa være enig i, at Barnefaderen ikke mod Barnets Pleie- og Bedsteforældres Ønske kan være berettiget til at erholde samme udleveret, men at det paa den anden Side ei heller kan paalægges ham at betale Alimentationsbidrag længere end til sidst afvigte Esteraar, da han, i Følge hvad der er oplyst, har afgivet Erklæring om selv at ville opdrage Barnet.

Kongl. Resol. ang. Løsningen fra det under=19. Febr. faatlige Forhold, Resolution, hvorved det, paa Indenrigsministeriets derom nedlagte allerund. Forestilling, allern. tillades, at L. Holbech og J. Sommer, der vare bosatte i Hamborg, og havde anholdt om at maatte blive løste fra deres underfaatlige Forhold til Danmark for at kunne vinde Borgerret i Hamborg, aldeles løses fra deres underfaatlige Forhold til Danmark (idet Justitsministeriet fra Udskrivningsvæsenets Side ikke havde fundet noget imod det ansøgte at erindre, og Indenrigsministeriet, efter at have korresponderet med Kjøbenhavns Magistrat, heller ikke for sit Bedkommende vidste noget til Hinder for, at den ansøgte Tilladelse meddeltes).

23. Febr. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Veile Amt) ang. om en Kone, hvis Mand antoges død, og som havde erhvervet Dom til Ægteskabets Ophævelse og Ret til nyt Ægteskab, uden Bevilling kunde indgaa saadant nyt Ægteskab med en Person, med hvem hun inden Ægteskabets Ophævelse havde avlet et Barn.

Efter at Fruentimmeret N. N., hvis Mand antoges at være falden ved et Udsald fra Fredericia den 30. Juni 1849, uden at dette dog nysigtigen havde kunnet oplyses, i Begyndelsen af indeværende Aar havde i Medfør af Bestemmelserne i Forordningen af 11. September 1839 erhvervet vedkommende Underrets Dom for, at hendes Ægteskab maatte være ophævet, og at det maatte være hende tilladt at indgaa nyt Ægteskab, har Sognepræst N. N. hos Justitsministeriet forespurgt, om det er ham tilladt, uden Bevilling at vie det nævnte Fruentimmer til en Person, med hvem hun, inden hendes Ægteskab blev ophævet, har avlet et uægte Barn; i hvilken Anledning De i Deres Erklæring over Sagen har ytret, at en Bevilling i dette Tilfælde formentlig ikke vilde være nødvendig, da det uægte Barn først er født i November Maaned f. A., medens Ægtemanden i Følge Dommen maa anses falden allerede i 1849 og saaledes Forudsætningerne for Anvendelsen af Forordningen af 30. April 1824 § 3 Nr. 8 ikke ere til Stede.

Foranlediget heraf skulde jeg til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at, ligesom Dommen ikke kan gjælde som Bevis for, at den paagjældende er død allerede i 1849, saaledes vil heller ikke den i samme indholdte almindelige Tilladelse for Konen til at indgaa nyt Ægteskab kunne hjemle hende Ret til at gifte sig med

den, med hvem hun, inden det tidligere Egteſkab blev 23. Febr. hævet, havde forſet ſig. Efter Omſtændighederne vil imidlertid en allerhøieſte Bevilling dertil, paa nærmere Anſøgning, kunne forventes meddeelt, naar førſt den Tidsfriſt er forløben, ſom i Følge Forordningen af 23. Mai 1827 i ethvert Tilfælde maa hengaa, forinden den Egtefælle, der ved en underordnet Ret har erhvervet Skilsmisſedom, kan benytte den derved aabnede Afgang til nyt Egteſkab.

Bekjendtgj. ang. en Indſtrækning i det i allerh. 8. Marts
Reſol. 16. Juli 1841, bekjendtgjort ved Plaf. 31.
f. N., indeholdte Forbud imod, at Hølere og andre
Handlende i Kjøbenhavn paa de almindelige Torve-
dage inden en vis Tid gjøre Indkjøb paa Stadens
Torve. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 149.

Plaf. indeholdende nærmere Beſtemmelſer om 18. Marts.
Udeiſen af Tienden til Præſt og Kirke paa Island.
(Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At Vi i Overensſtemmeſe med Althingets indgivne allerund. Andragende, angaaende Faſtſættelſen af Tienden til Præſt og Kirke paa Island, have fundet for godt allern. at befale ſom følger :

1. Tienden til Præſt og Kirke ſkal herefter erlægges enten med Penge efter Kapitelſtjartens Middelaſen eller i gode og gangbare Varer. Balget imellem diſſe 2 Udſeſmaader tilkommer Yberne.

18. Marts. 2. Naar der betales med Barer, erlægges Alen for Alen, dog saaledes, at de Baresorter, hvori Betaling sker, ikke ere af ringere Værdi end Kapitelstaxtens Middelaalen. Imidlertid skal det staa Søbonden frit for at erlægge de ommeldte Tiender med gangbar Torstfist (Platfist) uden Hensyn til dennes Værdi i Kapitelstaxten.

3. Kirketienden skal stedse af vedkommende Kirkevægger beregnes Kirken til Indtægt efter Kapitelstaxtens Middelaalen.

4. Foransførte Bestemmelser træde i Stedet for Anordningen af 17. Juli 1782 § 7, som herved ophæves.

28. Marts. **Lov om foreløbig Indtægt- og Udgiftsbevilling indtil Finansloven for Finansaaret 1853—54 er givet. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April 1853 indtil 31. Marts 1854 er givet og senest indtil 31. Mai d. A. bemyndiges Regjeringen til foreløbigt at afholde de nødvendige løbende Udgifter, efter de hidtil gjældende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster, som ere opførte i det Forslag til Finansloven, der er Rigsdagen forelagt, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaaende Skatter og Afgifter. Veiskatten opkræves derhos i første Termin indværende Aar med 16 Rbß. af hver Tønde Ager og Engs og 8 Rbß. af hver Tønde Skov- og Møllestylds Hartkorn, foruden med Halvdelen af de i Overensstemmelse med Forordningen af 29. September 1841 § 17 Litr. d og e opgjorte særlige Bidrag af Amternes Hartkorn og af nogle Kjøbstæder.

2. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1853.

Plak. indeholdende Forandring i Plakat af 4. Mai 2. April. 1778 om Forstrandsrettigheden i Island. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi, efter at have modtaget Althingets allerund. Betænkning over et samme forelagt Udlast til en Plakat, angaaende nogle Forandringer i Plakaten af 4. Mai 1778 om Forstrandsrettighederne i Island byde og befale som følger:

1. Det Brag, som efter Plakat af 4. Mai 1778 § 3 tilhørte Sysselmændene og for Tiden er henlagt til Justitskassen, skal indtil videre herefter tilfalde vedkommende Grundeiere, naar sammes Eiere ikke i rette Tid melde sig med Bevis for deres Eiendomsret.

2. Den til Braget berettigede skal være pligtig til, det suareste muligt at oplyse det opbrevue Brag ved en nøiagtig Angivelse af dets Størrelse, Bestaafenhed og Mærker, naar saadanne findes, for vedkommende Sysselmand, som derefter har at foranstalte Braget vurderet ved 2 edsvorne Mænd. Naar Værdien ansættes til 5 Rbdlr. eller derover, bør af Sysselmanden derom ske Anmeldelse til vedkommende Amtmand, som da har at foranstalte samme oplyst ved den islandske Landsoverret, og kan Eieren derefter inden Nar og Dag fra den stedfundne Ulysning til Overretten melde sig hos Amtmanden med Bevis om sin Eiendomsret. Er Bragets Værdi derimod ringere end 5 Rbdlr., bortfalder denne Kundgjørelse, men Eieren skal dog have Udgang til at melde sig hos vedkommende Sysselmand inden Nar og Dag fra den Tid Braget er anmeldt for ham.

3. Forfaavidt det senere maatte vise sig, at Justitskassen ei kan bestride de samme paahvilende Udgifter med Renten af dens Kapitaler og øvrige Indtægter og saaledes ei undvære den hidtil havde Indtægt af det her omhandlede Brag, skal der af Amtsrepartitionsfondene udredes en saadan

2. April. Sum til Justitsklassen, der svarer til den Indtægt, denne Kasse har haft af Brag, der opdriver paa Selveiergodset, efter Gjennemsnit af de sidste fem Aar, hvori Brag er tilflydt bemeldte Kasse.

19. April. **Nat. Brev ang. Opløsning af den nuværende Rigsdag.*)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At da den i Bort allern. Budskab af 4. Oktober 1852 betegnede Ordning af Thronfølgen, til hvilken Vi have opfordret den nuværende Rigsdag at give Samtykke for Kongerigets Bedkommende, skjøndt den vel er tiltraadt af et stort Flertal af Rigsdagens Medlemmer, dog ikke har erholdt et saadant Antal Stemmer, som udfordres ifølge Grundloven af 5. Juni 1849 § 4, saa have Vi, i Henhold til Grundlovens § 27, allern. besluttet at opløse den nuværende Rigsdag.

Thi erklære Vi herved den nuværende Rigsdag for opløst.

27. April. **Lov ang. den Pantegjæld til Statskassen, som hidrører fra Lov 8. April 1851 om Selveieendoms Indførelse paa det Staten tilhørende Bøndergods. (Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 149.

12. Mai. **Foreløbig Lov om Forlængelse af den foreløbige Indtægts- og Udgiftsbevilling ifølge Lov af 28. Marts 1853 indtil Finansloven for Finansaaret 1853—54 er given.**

*) Under samme Dato udkom et andet aabent Brev, hvorved Foretagelse af de nye Valg til Folkething og Landsting fastfattes til henholdsvis 27. Mai f. A. og 3. Juni f. A.

Med aabent Brev af 22. Mai sammenkaldtes Rigsdagen til Mandagen den 13. Juni f. A.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da Finants- 12. Mai.
 loven for Finansaaret 1853-54 ikke inden Rigsdagens
 Opløsning, den 19. April sidstleden, af samme er ved-
 tagen, og den nyvalgte Rigsdag ikke kan være samlet, inden
 Loven af 28. Marts d. A. om foreløbig Indtægts- og
 Udgiftsbevilling udløber med den 31. i denne Maaned,
 have Vi, i Henhold til Grundlovens § 30, fundet det
 nødvendigt ved foreløbig Lov at forlænge ovennævnte Lov
 af 28. Marts d. A.

Thi byde og befale Vi som følger:

1. Indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April
 1853 indtil 31. Marts 1854 er given og senest indtil 31.
 August d. A. bemyndiges Regjeringen til foreløbigt at af-
 holde de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjæl-
 dende Regler, dog at de Hovedsummer og særskilte Poster,
 som ere opførte i det Rigsdagen senest forelagte Forslag til
 Finansloven, ikke overskrides, samt til at opkræve de bestaa-
 ende Statter og Afgifter.

2. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1853.

Patent for det danske Monarki ang. den med 18. Mai.
 den Dominikanske Republik afsluttede Venskabs-,
 Handels- og Skibsfartstraktat.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have
 allern. fundet Os foranledigede til at afslutte med Præsi-
 denten for den Dominikanske Republik en Venskabs-, Handels-
 og Skibsfartstraktat, og bringes bemeldte Traktat, efterat
 Ratifikationerne ere gjensidigt udvekslede, herved til offentlig
 Kundskab.

Hvorefter alle Bedkommende have sig allerunderdanigst
 at rette."

Konventionen er saalydende:

18. Mai. Hans Majest. Kongen af Danmark og Præsidenten for den Dominikanske Republik, bejælede af det Duffe at lette og udvide det Handelsfamtvem, der allerede i længere Tid har bestaaet imellem de to Stater, have besluttet at afflutte en Vensfabs-, Handels- og Skibsfartstraktat, grundet paa fuldkommen Reciprocitet.

I dette Niemed ere blevne udnævnte til Befuldmægtigede, nemlig:

.....

hvilke, efter at have udverlet deres gjensidige i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1. Der skal finde stedsvarende Fred og Vensfabs Sted imellem Hans Majest. Kongen af Danmark, Hans Arvinger og Efterfølgere paa den ene Side, og den Dominikanske Republik paa den anden, ligesom ogsaa imellem Underfaatterne og Borgerne af de tvende Stater.

Art 2. Hans Majest. Kongen af Danmarks Underfaatter skulle i den Dominikanske Republiks Havne og Provindser, og de Dominikanske Borgere i Danmarks Havne og Provindser, nyde de samme Rettigheder og Begunstigelser, som ere eller maatte blive tilstaaede Underfaatterne eller Borgerne af den mest begunstigede Nation.

Hans Majest. Kongen af Danmarks Underfaatter skulle kunne bosætte sig og drive Handel i hvilken som helst Del af Republikens Territorium, hvortil Underfaatterne eller Borgerne af den mest begunstigede fremmede Nation nu ere eller for Fremtiden maatte blive tilstedte Afgang, og de skulle nyde stadig og fuldkommen Beskyttelse for deres Personer og Eiendomme. Den Dominikanske Republiks Borgere skulle paa samme Maade kunne bosætte sig og drive Handel i alle Dele af Hans Majest. Kongen af Danmarks Lande, hvortil Underfaatterne eller Borgerne af den mest begunstigede fremmede Nation nu ere eller maatte

blive tilstedte Afgang, og de skulle, hvad deres Personer og 18. Mai. Eiendomme angaar, udde den samme Beskyttelse.

Art. 3. Danske Skibe, ligesom alle Varer og Handels-gjenstande, som indføres eller udføres i danske Skibe, skulle i den Dominikanske Republiks aabne Havne i intet Tilfælde, hverken ved Ind- eller Udgaaende, underkastes andre eller høiere Skibs- og Vareafgifter eller andre Omkostninger, Afgifter eller Paalæg af hvilken som helst Slags og Benæv-nelse, end dem, som svares for Tiden eller for Fremtiden maatte blive svarede af nationale Skibe eller af de samme Varer og Handels-gjenstande, indførte og udførte i nationale Skibe.

Paa samme Maade skulle Dominikanske Skibe, og alle Varer og Handels-gjenstande, som indføres og udføres af Dominikanske Skibe, i Danmarks Havne i intet Tilfælde, hverken ved Ind- eller Udgaaende, underkastes andre eller høiere Skibs- og Vareafgifter eller andre Omkostninger, Afgifter eller Paalæg af hvilken som helst Slags eller Be-nævnelse, end dem, som svares for Tiden eller for Frem-tiden maatte blive svarede af danske Skibe, eller af de samme Varer og Handels-gjenstande, indførte og udførte i danske Skibe.

Dominikanske Skibe skulle tilstedes Afgang til Hans Majest. Kongen af Danmarks Kolonier, derunder indbefattet Færøerne, Island og Grønland, under de samme Betingelser og der behandles paa samme Maade, som den mest begunstigeede Nations Skibe nu blive eller i Fremtiden maatte blive behandlede.

Den Rettighed til at anløbe danske Havne, som nær-værende Artikel tilsikrer Dominikanske Skibe, indeholder ikke Ret til at gaa i Fart imellem Danmark og de danske Kolonier.

Art 4. Cabotage eller Kysthandel skal ikke kunne finde Sted med den ene af de kontraherende Parters Skibe i de

18. Mai forstjellige Dele af den andens Lande, uden forsaavidt som enhver Stats respektive Love maatte hjemle saadan Handel, men ikke desto mindre er man kommen overens om, at de gjensidige Indvaanere skulle i denne Henseende nyde alle de Rettigheder, som ere eller ville blive den mest begunstigede Nation tilstaaede.

Art. 5. Indførselen af alle Slags Frembringelser af Jordbunden eller Kunstfliden og af alle Varer og Handelsgjenstande af hvilken som helst Slags og Benævnelse, der komme fra de danske Stater i Skibe af hvilken som helst Nation, eller indføres i danske Skibe fra hvilket som helst Land, skal ikke kunne forbydes af den Dominikanske Republik eller belægges med andre og høiere Afgifter, end dem, som svares eller ville blive svarede af de samme Frembringelser, Varer og Handelsgjenstande, der komme fra hvilket som helst andet Land eller indføres i den Dominikanske Republiks egne eller den mest begunstigede fremmede Nations Skibe.

Med Hensyn til Udførselen af alle Republikens Frembringelser, skulle de danske Undersaatter og Skibe nyde de samme Rettigheder og Fordele, som ere eller ville blive hvilket som helst anden begunstiget Nations Undersaatter og Skibe tilstaaede.

Art 6. Den Dominikanske Republik forpligter sig til at yde danske Skibe, deres Officerer og Mandskab al den Bistyttelse, som de maatte behøve. I det Tilfælde, at et dansk Skib skulde strande paa Kysterne af Republikens Territorium, skulle de lokale Autoriteter være pligtige til at yde al mulig Bistand for at bjerge Mandskabet, Ladningen og Braget. I øvrigt skal, i Henseende til Afgifterne og Omkostningerne ved Bjergningen og Opbevaringen af Skibet og Ladningen, et strandet Skib, som tilhører den ene af de kontraherende Parter, behandles i den andens Territorium paa samme Maade, som et nationalt Skib vilde blive behandlet i lignende Tilfælde.

Saafrømt den ene af de kontraherende Parter's Skibe 18. Mai. formedelst Søstade, Modvind eller andre Uheldstilsfælde, eller for at konservere Ladningen, formedelst Isgang eller for at søge Vinterleie, anløbe den andens Havne, skulle de være fritagne for alle Afgifter af Skib og Ladning af hvilken som helst Slags eller Benævnelse (med Forbehold af Havneafgifterne, som alene i Tilfælde af Søstade bortfalde, af Lodspengene og saadanne andre Afgifter, der maa betragtes som Betaling for udførte Tjenester), alt under den Forudsætning, at Skibene ikke foretage nogen Handelsforretning ved at udløse eller indlade Varer.

Dog skal det være dem tilladt at opløse Ladningen i Land, uden deraf at svare Afgift, naar den atter udføres for den samme Eiers Regning i det samme Skib. Naar imidlertid dette Skib kondemneres, og Ladningen for samme Eiers Regning udføres i et andet Skib fra nogen Havn i Danmark, bliver der af Ladningen at svare Transittold, forsaavidt at saadan er forestrevet ved Toldtarifferne; men dersom dette Tilfælde indtræffer i nogen Havn i Hans Majest. Kongen af Danmarks vestindiske Besiddelser, blive ingen Afgifter at svare af Ladningen, men alene af sidstnævnte Skib, og denne Regel vil ogsaa komme til Anvendelse, dersom en paa et dansk Skib i en dominikansk Havn indført Ladning udføres for samme Eiers Regning i et andet Skib paa Grund af at hint Skib er kondemneret.

Art 7. Da de tvende kontraherende Parter have besluttet at sætte hinanden i deres gjensidige Forhold paa samme Fod, som de mest begunstigede Nationer, er man kommen overens om, at med Hensyn til alt, hvad der angaar Handelen og Skibsfarten, enhver Begunstigelse, Fordel eller Fritagelse, der af en af dem er eller maatte blive indrømmet hvilken som helst anden Stat, skal ligeledes ufortøvet blive udvidet til Undersaatterne eller Borgerne af den anden, og dette uden Godtgjørelse, saafremt Indrømmelsen til For-

18. Mai. del for den anden Stat er uden Bederlag, og mod at erlægge en saa meget som muligt til Indrømmelsens Værdi svarende Godtgjørelse, dersom Indrømmelsen har været tilstaaet under saadan Betingelse.

Art. 8. De Dominikanske Skibe og disses Ladninger skulle ved deres Fart igjennem Sundet og Belterne ikkun svare samme Afgifter og behandles paa samme Fod, som de mest begunstigede Nationers Skibe og Ladninger.

Art. 9. Enhver af de kontraherende Parter skal have Ret til at udnævne Konsuler til Handelsens Fremme i alle de den andens Herredømme underliggende Havne og Stæder; men disse Konsuler skulle ikke kunne træde i Funktion, før end de i dette Viemed have modtaget den Regjerings Exequatur, i hvis Territorium de skulle tage Ophold.

De diplomatiste Agenter og respektive Konsuler skulle i alle Henseender nyde de samme Rettigheder, Fordele, Friheder og Fritagelser, som ere eller ville blive den mest begunstigede Nations diplomatiste Agenter eller Konsuler af samme Rang tilstaaede.

Art. 10. Den ene af de kontraherende Magters Krigsskibe skulle have Ret til at løde ind i saadanne af den andens Havne, hvortil den mest begunstigede Nations Skibe have Afgang, og til at opholde sig og reparere der, og skulle de behandles der paa samme Maade og nyde de samme Væresbevisninger, Fordele, Forrettigheder og Fritagelser.

Art. 11. Hans Majest. Kongen af Danmarks Underjaatter skulle paa ingen Maade forulempes, forfølges eller forurologes i den dominikanske Republiks Territorium paa Grund af deres Religion, men de skulle nyde den fuldkomne Sambittighedsfrihed og kunne holde Gudstjeneste enten i deres private Boliger eller i deres Kapeller. De skulle ligeledes have Ret til at begrave de af Kongen af Danmarks Underjaatter, der maatte dø i Republikens Territorium,

paa dertil bestemte Begravelsespladser, som de paa samme 18. Mai.
Maade skulle være berettigede til at indrette og vedligeholde.

Paa samme Maade skulle den Dominikanske Republiks Borgere nyde i alle de danske Besiddelser den fuldkomneste Samvittighedsfrihed, og kunne holde deres Gudstjeneste enten i deres private Boliger eller Kapeller eller paa andre til Gudstjeneste bestemte Steder.

Art. 12. Skibe, Ladninger, Varer og Effekter, tilhørende Undersaatterne eller Borgerne af en af de kontraherende Parter, skulle ikke kunne belægges med Embargo eller tilbageholdes formedelt nogen militær Expedition eller nogen som helst anden offentlig Brug, medmindre de interesserede Parter forud ere komne overens om den Godtgjørelse derfor, der bør være tilstrækkelig til at dække det ved den omhandlede Brug foranledigede Tab, Ophold og Skade.

Art. 13. I det Tilfælde, at en af de kontraherende Magter skulde blive indviklet i Krig med nogen anden Magt, Nation eller Stat, skulle Undersaatterne eller Borgerne af den anden kunne uafbrudt fortsætte deres Handel og Skibsfart med disse Stater, med Undtagelse af de Stæder og Havne, som i Virkeligheden ere blokerede eller belejrede, dog med den Indskrænkning, at denne Handels- og Skibsfartsfrihed ikke udvides til de Gjenstande, der henregnes til Krigskontrabande, som Kanoner og Skydegeværer, Sabler og Bajonetter, Kugler, Krudt, Salpeter, militære Udrustningsgjenstande og alle Redskaber af hvilken som helst Art, forfærdigede til Brug i Krig.

Art. 14. Som danske Skibe i Republikens Havne og som dominikanske Skibe i de danske Besiddelser skulle de betragtes, der bona fide tilhøre Undersaatterne eller Borgerne af de tvende Lande, jare under deres respektive Flag og ere forsynede med de ved deres respektive Staters Lovgivelser anordnede Skibspapirer og Dokumenter, som udkræves for at bevise Handelsfribes Nationalitet.

18. Mai. Art. 15. For at sætte de høie kontraherende Parter i Stand til senere at underhandle og afslutte yderligere Stipulationer i den Hensigt at forøge deres Handelsfamvem og beskytte deres gjensidige Interesser, er man kommen overens om, at nærværende Traktat skal være gjældende i 10 Aar, at regne fra Ratifikationens Udvevingsdag, og enhver af de kontraherende Parter forbeholder sig Ret til at underrette den anden om sin Hensigt at lade dens Virkning ophøre ved Udløbet af de ti Aar eller senere, i hvilket Tilfælde Traktaten skal vedblive at være bindende for begge Parter, indtil at tolv Maanedere ere forløbne efter Anmeldelsen af ovennævnte Hensigt.

Art 16. Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne skulle udvevles i Santo Domingo i Løbet af 12 Maanedere eller tidligere, om ste kan.

Til dettes Bekræftelse have de ovennævnte Befuldmægtigede underskrevet Traktaten og paatrykt samme deres Segl.

Givet i St. Kroix den 26. Juli 1852.

24. Mai. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) at der ikke kan gives Eneret paa et Princip eller en videnskabelig Opfindelse.

I et hertil indkommet Andragende har Procurator Rasmussen i Rudkjøbing, idet han har søgt at godtgjøre, at han, allerede et Par Aar før Kapitain Erichson fremkom med sin kaloriske Maskine, har udfundet Maaden at anvende opvarmet atmosfærisk Luft til at drive Maskiner i Stedet for Damp, anholdt om, at der maa blive givet ham Tilfagn om, at hverken bemeldte Kapitain Erichson eller nogen anden her i Landet maa blive meddeelt Eneret paa denne Opfindelse, men at hans — Andragerens — formentlige Ret som første Opfinder maa blive ham forbeholdt.

I denne Anledning skulde man herved tjenstligst an- 24. Mai.
mode Hr. Kammerherren om behagelig at ville tilkjendegive
paagjældende, at da der her i Landet, ligesom i de fleste
Lande, ikke hidtil er blevet tilsikret nogen Eneret paa et
Princip eller en videnskabelig Opfindelse, hvorved ikke frem-
bringes en Forbrugsgjenstand, vil han kun, for saa vidt han
opgiver og tydeligt beskriver de Maader, paa hvilke han vil
anvende opvarmet atmosfærisk Luft som Drevkraft, kunne
vente sig meddeelt Eneretsbevillinger paa disse.

Lov om Ændringer i Loven af 7. Februar 28. Mai.
1851 ang. den jydsk Toldgrænses Ophævelse og
Brændevinsbeskatningens Forandring m. m. (Finans-
ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 150.

Bekjendtgjør. for Kongeriget Danmark ang. en for 28. Mai.
Hertugdømmet Slesvig allerhøiest paabudt Forandring
i Brændevinsbeskatningen. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 150.

Bekjendtgjør. ang. Dyrplageri. (Kjøbenhavns 31. Mai.
Politi.*)

Bekjendtgjørelse, hvorved, til Forebyggelse af det Dyr-
plageri og de andre Ulemper, som afstedkommes ved for
stærk Overlæsning af de til Personbefordring i Stadens
Omegn bestemte Bogne, efter indhentet Betænkning fra den
kongl. Veterinærskole, følgende fastsættes som almindelig
Regel:

*) Udsig, Love og An. f. 1853 S. 50.

31. Mai. 1. Enhver Vogn, der fra de almindelige Høstbepladser tager Fragt til Skoven eller andre Steder i Omegnen, maa, naar den er bespændt med 2 Heste af mindst 10 Kvarters Høide og i øvrigt af en for Brugen antagelig Bygning, Alder, Sundhedstilstand og Huld, ikke optage mere end høist 12 voksne Personer, iberegnet Kudsten, hvilken Sidste altid bør tage Plads paa Kudstesædet og ikke paa Stænkelæderet.

2. En Omnibus, med 2 Heste af mindst 10 Kvarter 3 Tommers Høide samt i øvrigt af Bessaffenhed som under forrige Nummer anført, maa ikke befordre mere end 15 voksne Personer, Kudst og Konduktør iberegnet. Et større Personantal maa kun optages, naar forholdsvis flere Heste sættes for Vognen. Kapkjørsel og anden overilet Kørsel maa ikke finde Sted og navnlig Hestene ikke holdes i Firspring. For Overtrædelse af de forestaaende Bestemmelser ville de paagjældende blive ansæet med Mulkt eller anden passende Straf.

9. Juni. **Bekjendtgjør. om Ophøret af Toldbegunstigelsen for høide Kattuner til Færvning fra 1. Oktober 1853.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 150.

9. Juni. **Justitsmin. Skr. (til Generalprokurøren) ang. om Grundlovens § 98 er til Hinder for at en Tiende belægges med fideikommissarisk Baand.**

Bed allerhøieste Bevilling af 12. Marts 1845 til at hortarbefæste de til Grebstabet Knuthenborg hørende Bøndergaarde blev det blandt andet tilladt at auvende de herved indkomne Summer eller en Del af samme til Indkjøb af Jordegods (se Koll. Tid. f. 1845 S. 330.). En tilsvarende Bestemmelse findes dog ikke i den under 3. Oktober

1850 gennem Justitsministeriet udsærdigede Bevilling til 9. Juni. at sælge det Grevskabet underliggende Bøndergods til fuldkommen Eiendom (se Dep. Tid. f. 1850 S. 1332 34). Som Hr. Etatsraaden af vedlagte Skrivelse fra Besidderen af bemeldte Grevskab behageligt vil erfare, har han i Grundlovens § 98 set en Hindring for at benytte sig af den ovenanførte Tilladelse, og han har derfor, og da Sandsynligheden for at Kapitaler ville synke i Værdi er forøget, blandt andet foreslaaet, at de Penge, han paa fornævnte Maade maatte erhverve for Grevskabet, i Stedet for at udsættes til Forrentning, maatte anvendes til Kjøbet af en Kongetiende, hvorved i alt Fald vilde vindes en Kornindtægt i Stedet for en Pengeindtægt.

Med Hensyn til dette Forslag skulde Justitsministeriet tjenstligt udbede sig Hr. Etatsraadens Ytringer behageligt meddelte, om De antager, at Grundlovens § 98 er til Hinder for, at en Tiende belægges med fideikommissarist Baand eller indlemmes under et bestaaende Lehn eller Stamhus.*)

*) Generalprokurøren ytrede i Betænkning af 10. Juni 1853, at de Grunde, der have fremkaldt Bestemmelsen om, at intet Fideikommiss, hvorved alene kan forstaaes et Fideikommiss i Jordegods, for Fremtiden maa oprettes, ikke forekom ham at finde nogen Anvendelse paa en Tiendeafgift, og det hvad enten Tienden ydes i Kjøerven, eller den er bestemt til en fast aarlig Afgift, hvortil enhver Konntiende efter Lov af 14. April 1852 § 1 nu skal forandres. I Virkeligheden er et saadant Fideikommiss ikke forskjelligt fra et andet Pengefideikommiss, og naar det derfor kan bestaa med de i øvrigt gjældende Bestemmelser, at et Fideikommisses Kapital anvendes paa en saadan Maade, Hjønnnes Budet i Grundlovens § 98 ikke at kunne frembyde noget til Hinder derfor.

17. Juli. **Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finantsaaret 1853—54 er given. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den ved Lov af 28. Marts 1853 givne Indtægts- og Udgiftsbevilling forlænges, indtil Finansloven for Finantsaaret 1853—54 er udkommen og senest indtil den 31. August d. A.

23. Juli. **Lov om Bederlag til de forrige Besiddere af Ufri i de danske Besiddelser i Vestindien. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. For hver, den 3. Juli 1848 i de danske Besiddelser i Vestindien fribleven, Ufri, uden Hensyn til Alder og Køn, tilstaaes sammes sidste Herre, Staten for dens Ufrie undtagen, et Bederlag af 50 vestindiske Dalere, der udredes af Statskassen paa den herefter bestemte Maade.

2. Ved Gubernørens Foranstaltning tilbeibringes for hvert Underøvrighedsdistrikt Lister over samtlige, til Distriktet den 3. Juli 1848 hørende, ved § 1 ikke udelukkede, Herrer over Ufrie, med Bedføielse for hver Regerherre især af hver af de ham tilhørende Ufrie.

Efter at være prøvede af den i § 3 omhandlede Kommission, fremlægges disse Lister til almindeligt Efterhyn, efter betimelig forudgaaet offentlig Bekjendtgjørelse derom.

Gubernøren fastsætter ved den nævnte Bekjendtgjørelse Tid og Sted for Fremlæggelsen, samt en vis Frist, inden hvilken saavel Indsigelser mod Listernes Rigtighed, som Paastaaende fra deres Side, der i Henhold til § 4 tro at

kuune gjøre fortrinlig Ret gjældende i Bederlaget med 23. Juli. Forbigaaelse af den oprindelige Negerherre, skulle være fremførte for den, som til sammes Modtagelse af ham bemyndiges. Begjærer nogen Udskrift af, hvad han i saa Henseende har fremsørt, bliver en saadan at meddele ham.

3. Det overdrages en Kommission, bestaaende af Guvernøren og Justitiarius i den bestindfiste Landsobverret samt som 3. Medlem for hvert Distrikt en af Borgerraadet dertil valgt Mand, dels at prøve de i § 2 ommeldte Lister og de Bevisligheder, hvortil de støtte sig, samt om fornødent at se dem rettede, inden de fremlægges til almindeligt Eftersyn, dels at paakjende endelig og uden Appel alle imod Listernes Rigtighed efter Fremlæggelsen fremsatte Indsigelser.

4. Dersom den Ret, der tilkommer nogen efter § 1, inden Udløbet af den i § 2 ommeldte Frist er overgaaet til Andenmand, træder sidstnævnte i hans Sted.

Har en Pantekreditor haft Pant i de Ufri, for hvilke Bederlag ydes, skal han have Ret til at erholde Fuldgjøvelse ud af Bederlaget, saafremt hans Pantefordring er forfalden til Betaling inden ovennævnte Frist. Ei heller i andre Tilfælde skal Bederlaget kunne udleveres til en forhenværende Besidder af Ufri, eller den, der er traadt i hans Sted, naar herimod nedlægges Paastand af dem, der havde Pant i de Ufri.

Opstaar der Tvist i Anledning af de heromhandlede Forhold, henhører Afgjørelsen under Domstolene, og skal da det Bederlagsbeløb, hvorom der trættes, tages i Forvaring af Regjeringen indtil Sagens Udbrug. Men i intet Tilfælde udenfor det, der omhandles i § 6, skal nogen Fordring kunne gjøres gjældende i Medfør af nærværende Paragraf, medmindre behørig Paastand derom er fremsat i Overensstemmelse med de i § 2 indeholdte Bestemmelser.

5. Den, som ifølge de berigtigede Lister den 3. Juli 1848 ikkun besad en Ufri, eller den, der er traadt i hans

23. Juli. Sted, erholder Bederlaget kontant udbetalt med det fastsatte Beløb af 50 vestindiske Daler. I øvrigt ydes Bederlaget i 2 pCt. halvaarlig Rente til hver 1. Januar og 1. Juli, fra 1. Juli 1853 hørende, fra Besidderens Side uopfigelige, Statsforfribninger, der i Henhold til nærværende Lov af Finansministeriet udfærdiges paa Ihændehaveren i det danske og engelske Sprog, samt forsynes med 26 halvaarlige Rentekoupons.

Til disse Statsforfribningers Forrentning og Indfrielse efter offentlig Lodtrækning hvert Halbaar, første Gang til den 1. Januar 1854 og saa fremdeles, indtil de alle ere amortiserede, bevilges halvaarlig 5 pCt. af deres samlede oprindelige Beløb, saaledes at først 2 pCt. af den til hver halvaarlige Termin tilbageværende Del af det oprindelige Obligationsbeløb beregnes som Rente af denne Del, og Resten af den bevilgede Halvaarssum anvendes til Indfrielsen efter Lodtrækning.

Rente- og Kapitalbetaling saavelsom Lodtrækning finder Sted i selve de dansk-vestindiske Besiddelser. Dog kunne Udtællinger, naar Begjæring derom betimelig fremsættes for Finansministeriet, ogsaa ske ved Finanshovedkassen i Kjøbenhavn med Rigsbankpenge, efter Fradrag af Forskjellen, 6 $\frac{1}{4}$ pCt., mellem vestindiske Daler og Species.

6. Med Hensyn til Statskassens Panteret hos tidligere Herrer over Ufri, skal ingen særlig Paastand efter §§ 2 og 4 behøves; men denne bliver herved i Almindelighed forbeholdt i samme Udstrækning, som Private kunne gjøre deres lignende Ret gjældende.

Derimod skal Guvernøren være bemyndiget til for Statskassens Vedkommende at indrømme Pantedeбитor fri Raadighed over Bederlaget, naar dertil maatte skjønnes at være særegen Anledning. I denne Henseende vil, foruden det almindelige Hensyn til Pantegjældens Størrelse i Henhold til Plantagens Værdi og Eierens Soliditet, navnlig

være at tage i Betragtning, om der er foretaget eller paa-23. Juli. begyndt saadanne Grundforbedringer, at dens Drift derved maa anses væsentligt fremmet og sikret, saasom ved Opførelsen af Dampmøller, Befætningens Forbedring eller Forsøgelse, forbedrede Redskaber og deslige; fremdeles om Staten maatte selv kort Tid forinden Emancipationen med Fordel har solgt Plantagen, saa og om der ved i noget Tilfælde at vise passende Lemfældighed fra det Offentliges Side kan indvirkes sær fordelagtigt paa lignende private Kreditforhold.

Thronføluelov for det danske Monarki. (Geheime: 31. Juli. Statsraadet.)

Indm. Saml. pag. 151.

Plakat, hvorved bekendtgjøres, at Opkrævningen 8. Aug. af de ved Raadstueplakat af 20. Aug. 1821 paa- budne Passagepenge for Fodgjængere, der om Natten passere gennem Stadens Porte, aldeles bortfalder fra 1. September d. A. at regne. (Kbhvns. Raadstue.)

Bekjendtgjør., ang. de i Indenrigsministeriet be- 13. Aug. roende, Matrifulen vedkommende, Dokumenter og Kort, samt Betalingen for Kopier af samme. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 154.

Lov ang. Oprettelsen af en Helbredelsesanstalt 20. Aug. for Sindssvage i Stiftterne med Undtagelse af Staden Kjøbenhavn. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 158.

20. Aug. Lov ang. Forpligtelse til Jords Afgivelse til offentlige Biveie. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 159.

20. Aug. Lov om Afstaaelse af Grunde til Vand- og Gasanlæg samt Kloakindretninger i Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 160.

20. Aug. Lov indeholdende nogle Bestemmelser om nye Vandanlæg i Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 165.

2. Septb. Allerhøieste Resol. om Approbation paa Statsbudgettet for Finansaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854*). (Finansministeriet.)

Efter at have ladet Os det indbemeldte Udkaft allerund. foredrage i Bort Geheimstatsraad, ville Vi herved allern. have samme approberet som Statsbudget for Finansaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854.

Bort Finansministerium har at foranstalte det saaledes approberede Statsbudget, tilligemed den allernunderd. Forestilling, hvormed det har været Os forelagt, og Vor derpaa afgivne allerhøieste Resolution ved Trykken offentliggjort i det danske og i det tydske Sprog.

*) Under 25. August havde Finansministeriet nedlagt allerund. Forestilling ang. ovennævnte Budget, af hvilken her ansføres følgende:

Efterat Deres Majest. under 31. f. M. allern. har stadfæstet Kongeriget Danmarks Finanslov for inde-

Anordn. om Rætingsdrift i de dansk-vestindiske. Septb. Besiddelser. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have ladet Os af Vor Finansminister allerunderdanigst foredrage den af Kolonialraadet for Vore dansk-vestindiske Besiddelser afgivne allerund. Betænkning over et samme

værende Finansaar, ligesom Deres Majest. tidligere ved allerhøjeste Resolutioner af 1., 8. og 15. April samt 11. og 13. Mai d. A. har approberet de forskjellige Administrationsbudgetter for de trende Hertugdømmer, skal Finansministeriet, som ikke længere kan finde nogen Hindring i Forholdene for en lignende Offentliggjørelse af Monarkiets Budgetter for Finansaaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854 som den, der, indtil 1848, i Overensstemmelse med det allerhøjeste Reskript af 11. April 1841, hvilket ved Normal-Reglementet og Budgettet for 1841 blev bragt til almindelig Kundskab, fandt Sted, herved tillade sig allerund. at forelægge Udkaft til et hele Monarkiet omfattende Statsbudget for det indeværende Finansaar.

Ved Affattelsen af dette Statsbudget har Finansministeriet hverken ligefrem kunnet følge Formen af den særlige Finanslov for Kongeriget Danmark, ei heller, paa Grund af de saa meget forandrede Forhold, kunnet slutte sig ganske til de før 1848 publicerede Budgetter. Dog har disse sidstes Posteringsmaade afgivet Normen for den Form, hvorunder Hertugdømmet Lauenborg i det vedlagte Udkaft fremtræder i Forhold til de øvrige Statsdele, hvorved jeg har troet at maatte blive staaende i Mangel af anden Regel. Deres Majest. vil i Udkaftet finde en Adskillelse mellem Monarkiets almindelige og de enkelte Statsdeles særlige Indtægter og Udgifter, som vel ikke saaledes var gennemført, men dog enkeltvis antydet i de ældre Budgetter før 1848, og som heller ikke ganske svarer til Kongerigets Finanslov for dette Aar, idet det oprindelige Forslag til samme fremlagdes paa en

6. Septb. forelagt Udfast til en Anordning om Næringsdrift i disse Bore Besiddelser, ville Vi allern. have fastsat som følger:

1-4.

5. Bevillinger til at drive Detailhandel uden Borger-
skab kunne af Overøvrigheden meddeles ugifte Fruentimmer
over 25 Aar og Enter, efter Ansøgning, som maa være
ledsaget af Politimesterens Erklæring. For saadan Bevilling

.....

Tid, hvor flere Poster, der nødvendigvis senere maatte
blive at betragte som fælles for hele Monarkiet, endnu
ikke kunde opføres saaledes i bemeldte Finanslov.
Derimod er denne Adskillelse aldeles overensstemmende
med hvad det den danske Rigsdag umiddelbart før
dens Slutning iaar forelagte Udfast til en Grundlov
for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender i § 15
(Kir. § 26) forudsætter fremtidigt at skulle være fælles
Indtægt og Udgift for hele Monarkiet, forsaavidt som
det af det hele Udfast fremgaar, at alt, hvad der ikke
efter bemeldte §'er, naar de ere bleve Grundlov i
Danmark, bliver særligt for Kongeriget, er fælles for
hele Monarkiet.

.....

I Henhold til det anførte og med den yderligere
allerunderdanigste Bemærkning, at det formentlig under
nærværende Forhold vil være unødvendigt at bringe
en større Detail end den i det foreliggende Udfast
indeholdte til almindelig Kundskab, tillader jeg mig i
dybeste Underdanighed at indstille:

„At Deres Majest. allern. vil approbere det
indbemeldte Udfast som Statsbudget for Finans-
aaret fra 1. April 1853 til 31. Marts 1854, og at
Finansministeriet maa være allern. bemyndiget til
ved Trykken at offentliggjøre det paa Dansk og Tydsk
tilligemed nærværende allerund. Forestilling og den
allerhøieste Resolution, det maatte behage Deres
Majest. derpaa at afgive.“

erlægges i Afgift til Landkassen § 18, paa St. Thomas 6. Septb. med Tillæg af $\frac{1}{3}$ samt Afgift til Statskassen og Politigebyr efter det i § 2 fastsatte Forhold.

Ligeledes kan Overøvrigheden meddele Bevillinger til Smaahandel med Høstvarer, saavel til ugifte Fruentimmer over 25 Aar og Enker, som til Mandspersoner, uden Borgerstabs Udtagelse; for hvilke Bevillinger erlægges i Afgift til Landkassen § 12, paa St. Thomas med Tillæg som foransført, samt Afgift til Statskassen og Politigebyr efter ovennævnte Forhold.

Formeldte Bevillinger skulle i Henhold til Lovgivningens Grundsætninger tillige anses at indeholde Meddelelse af den fornødne personlige Myndighed for Vedkommende til med Forbindtlighed at afflutte saadanne Kontrakter, som staa i Forbindelse med flige Næringsbrug.....

6—19.

Havnereglement for Kjøbenhavns Rhed og Havn. 9. Septb. (Marineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 166.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg 8. Oktb. Amt) hvorved nægtes et Fruentimmer under 18 Aar Bevilling til at oprette Testamente.

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 23. f. M. hertil indkomne Andragende, hvori Kirsten Marie Jensdatter anholder om Bevilling til at oprette Testamente, skjøndt hun ikke har fyldt 18 Aar, skulde jeg ved hoslagte Bilags Tilbagesendelse til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at den

Sejette page.

17

8. Oktb. ansøgte Bevilling ikke kan meddeles, hvorimod det i Tilfælde af, at hun efter at have oprettet Testament i loblig Form (for Notarius publicus) maatte afgaa ved Døden, inden hun har opnaaet 18 Aars Alderen, vil paa nærmere Ansøgning komme under Overveielse, om der paa samme kan meddeles Konfirmation. For øvrigt tilføies, at det, saafremt hun overlever det fyldte 18. Aar, vil være nødvendigt, at hun forsyner det af hende inden denne Alder oprettede Testament med en behørig attesteret Ratifikation, hvis det er hendes Willie, at Testamentet fremdeles skal være gjældende.

21. Oktb. **Bekjendtgjør. ang. Anholdelse og Udlevering af Søfolk, der ere deserterede fra engelske Handelskibe. (Justitsministeriet.)**

Da den engelske Regjering ved Kabinetsordre af 13. Juni d. A. under Betingelse af Gjenfidsighed har truffet den Bestemmelse, at Søfolk, der desertere fra danske Handelskibe i Hendes Majest. Dronningen af Storbritannien og Irlands Besiddelser eller paa det ostindiske Kompagnis Territorium, maa, naar de ikke ere Ufrie, ei heller Hendes Brittiske Majest. 8. Undersaatter, paagribes og bringes ombord paa de vedkommende Skibe, saa ville ifølge kongelig Resolution af 2. August 1779 (bekjendtgjort ved Rancelli-Cirkulære af 28. s. M.) ligeledes overalt i Kongeriet Danmark faa velkom i de danske Kolonier og Bilande Politisvrighederne paa Forlangende have at hde deres Bistand, for at Søfolk, som ere deserterede fra engelske Handelskibe og ikke ere Ufrie, ei heller danske Undersaatter, kunne blive paagrebne og afleverede til de paagjældende Skibe.

27. Novb. **Lov om Pensioneringen af de i Høiselig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente med flere. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen^{27. Novb.} har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Efternævnte i Høiselig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente med flere tilstaaes fra 1. April 1852 at regne følgende Pensioner af Statskassen:

2. Statskassen overtager fra samme Tidspunkt til Afholdelse følgende af Høiselig Enkedronningens Hofkasse udredede aarlige Pensioner:

3. Nærværende Lov træder i Kraft fra den 1. Januar 1854, og har det da sit Forblivende ved den trufne foreløbige Bestemmelse af Vedkommendes Pensioner.

Lov, hvorved Kommunalbestyrelserne bemyndiges^{27. Novb.} til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Kommunalbestyrelserne i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne samt Sogneforstanderskaberne paa Landet bemyndiges herved til, indtil 30 September 1854 at yde overordentlig Understøttelse til dem, der ellers under den nærværende Dyrtid maatte antages at blive trængende.

2. Hvad der maatte medgaa til saadan Understøttelse udredes efter samme Regler som Fattigskatten, men forsaavidt den Sum, der hertil bliver at udrede, udgjør et større Beløb i en Kommune, end dens Fattigskat for indeværende Aar, eller forsaavidt den søffes tilveiebragt ved Laan, da udfordres hertil Indenrigsministerens Samtykke.

3. Amtsrådene bemyndiges til i samme Tidrum at

27. Novb. bevilge enkelte uformuende og stærkt bebyrdede Kommuner et Tilskud af Amtsfattigkasserne til Anvendelse i det ovennævnte Siemed.

I et Amtstuedistrikt, hvor Amtsfattigkassen ikke er i Stand til at yde et saadant Tilskud, kan Amtsrådet med Indenrigsministerens Samtykke bevilge det af Amtsreparationsskuffensfondet.

4. Den i dette Siemed ydede Hjælp bliver i ingen Henseende at betragte som Fattigunderstøttelse.

17. Decb. Lov ang. Kongerigets Andel i Apanagen for Hans Høihed Prinds Christian til Danmark. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kongeriget Danmarks Andel i Apanagen for Hans Høihed Prinds Christian til Danmark bestemmes til 30,000 Rbdtr. aarlig, fra 1. August 1853 at regne.

22. Decb. Kirke- og Undervisn. Min. Skr. (til Veile Amtsskoleledelse) ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Grundlovens § 82.

Da der i Hr. Amtmandens og Deres Høiærværdigheds fælles Embedskreds har ytret sig forskellige Meninger om Forstaaelsen af den i Grundlovens § 82 indeholdte Bestemmelse om, at ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudstjeneste end den, som er hans egen, men at Enhver, der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkjendt Trossamfund, skal til Skolevæsenet svare de til Folketirten lovbefalede

personlige Afgifter, har Deres Høivelbaarenhed i en af Hr. 22. Decb. Amtmandens Bemærkninger ledsaget Skrivelse af 22. August sidstleden udbedet Dem Ministeriets Resolution paa følgende Punkter:

- 1) hvad der skal forstaaes ved de ovennævnte personlige Afgifter;
- 2) hvorledes disse Størrelse bestemmes, og hvorledes de blive at erholde, naar vedkommende ikke godvilligen erlægge dem;
- 3) hvad der i Grundlovens § 82 forstaaes ved Skolevæsenet.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet melde, at der ved de ommeldte personlige Afgifter formentlig kun kan forstaaes Høitidsoffer, hvilket i fornødent Fald maa blive at ansætte og at inddrive paa den i Plakaten af 9de Juni 1847 foresrevne Maade; samt at der ved Skolevæsenet maa forstaaes Kommunens almindelige Skolekasse eller den Kasse, hvoraf Skolevæsenets almindelige Udgifter afholdes, men at Ministeriet dog finder, at Billighed taler for, at Kommunen refunderer vedkommende Skolelærere den Andel af bemeldte Afgifter, der svarer til det Høitidsoffer, som vilde have tilkommet dem af de paagældende Dissenter, saa fremt disse vare vedblevne at henhøre til Folkekirken.

Lov ang. Straffen for at beskadige de elektriske Telegrafindretninger. (Justitsministeriet.) 29. Decb.

Inbm. Saml. pag. 172.

4 Jan. **Lov om Udvidelse af nogle for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love til Færøerne.** (Justitsministeriet).

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Efternævnte for Danmark udkomne almindelige Anordninger og Love skulle være anvendelige for Færøerne:

1. Forordningen af 24. April 1839, hvorved Forordningen af 26. Oktober 1804 og Plakat af 14. December s. A., som angaa Gjældsforpligtelser, der indgaa af umyndige og mindreaarige, forandres.

2. Rancelli-Plakat af 28. Januar (allersh. Resolution af 17. Januar) 1840, angaaende Utlændinges Ret til Lægepraxis, naar de have underkafstet sig Examen her i Landet.

3. Plakat af 23. Mai s. A., indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende nogle, Appellen i krimielle Sager vedkommende, Punkter.

4. Forordning af 16. December s. A., angaaende nødvendig Appel i krimielle Sager.

5. Plakat af 16. December s. A., angaaende en Indskæntning i den de ugifte Bønderkarle paahvilende Forpligtelse til at tage fast Tjeneste. Og vil Plakaten være anvendelig ogsaa med Hensyn til de i Thorshavn bosatte Mandspersoner, for hvilke særegne Bestemmelser indeholdes i Forordning af 21. Mai 1777 § 9.

6. Plakat af 10. April 1841, angaaende Kundgjørelse af Øvrighedsresolutioner, hvorved en ellers myndig Person sættes i Umyndighedstilstand, samt af Dpbuds- og Falliterklæringer, dog saaledes, at N. L. 3-19-1 eller 42 træder i Stedet for Lovens 3-17-1 eller 42 i Plakatens

§ 1, at den i samme Paragraf ommeldte Kundgjørelse, til 4. Jan. Thinge skal ske ved første eller andet Thing, og at Læsning ved Kirkestævne træder i Stedet for Bekjendtgjørelse i Aviserne, hvad enten den paagjældende hører til Landalsmyen eller ikke.

7. Forordning af 28. Juli 1841, indeholdende nærmere Bestemmelser om Underpant i rørligt Gods m. m.; dog træder N. L. 5—3—39 i Stedet for D. L. 5—3—28 i Forordningens § 1, og den i samme Paragraf forefrevne Tidsfrist af 12 Uger fra Anordningens Dato forandres for Færøerne til Aar og Dag fra denne Lovs Dato.

8. Forordning af 8. September s. A., indeholdende nærmere Bestemmelser om Beviset i kriminelle Sager.

9. Plakat af 24. i s. M., indeholdende, hvorledes den i visse Tilfælde skal anses, der findes i Besiddelse af stjaalne Koster m. m.; dog vil i Stedet for § 2 træde følgende Bestemmelse:

„Hvor Straf efter foransførte Bestemmelse finder Sted, kan ingen særskilt Mulkt anvendes for den Overtrædelse, der i det uviste Forhold maatte indeholdes af Loven eller de Anordninger, hvorved det forbydes at kjøbe eller paa anden Maade at tilforhandle sig noget af visse Personer. Derimod ville bemeldte Anordninger fremdeles være at anvende, hvor den mod samme stridende Handel ikke tilige findes at kunne indbefattes under Plakatens § 1“.

10. Forordningen af 6. April 1842, angaaende de Tvangsmidler, ved Hjælp af hvilke de Domme, der gaa ud paa enten at foretage eller efterlade en Handling, kunne gøres gjældende m. m.; dog at den i § 7 forefrevne Tidsfrist af 8 Dage, inden hvilken der skal indgives Klage

4. Jan. til Forligelseskommissionen, forlænges til 6 Uger, og at der i Stedet for den i § 9 ommeldte Tidsfrist, inden hvilken Domhaveren ei kan gjøre sin Ret gjældende, træder en Frist af 8 Maaneder, saafremt Dommen forkyndes i Tidsrummet fra 1. September til Udgangen af April, og af 3 Maaneder, naar Forkyndelsen sker i den øvrige Tid af Aaret.

11. Forordning af 25. Juni 1842, angaaende en forandret Formular til Formaningstalen ved Eds Afslæggelse for Retten.

12. Plakat af 12. Juli 1843, betræffende Kollisioner imellem Udlægshaveres Ret i Løssøre.

13. Plakat af 10. November 1843, indeholdende nærmere Bestemmelse af Forordning af 3. Juni 1796 § 42; dog vil i Stedet for § 1 træde følgende Bestemmelse:

„I de Sager, hvori der er tilstaaet nogen fri Proces, skal det herefter ikke paalægges Modparten at betale Salær til den Mand, der af Øvrigheden maatte bestilles til at udsøre Sagen for den beneficerede Part, med mindre Sagen findes at være af den Bestaffenhed, at han efter Retfærdighedens Grundsætninger bør dømmes til at erstatte Processens Omkostninger“.

14. Forordningen af 21. Juni 1844, angaaende den Tilbagesøgningsret, som i Fremtiden skal tilkomme den ældre Eier af kongl. Obligationer og andre offentlige Pengeeffekter fra yngre Besiddere.

15. Forordning af 8. Januar 1845, angaaende Ophevelse fra 1. Januar 1845 af det ved Forordningen af 12. Juni 1770 for Kongeriget Danmark befalede Extra-paabud af Embedsindkomster, dog saaledes, at den i førstnævnte Forordning givne Bestemmelse kommer til Anvendelse med Hensyn til det paa Færgerne ved Forordning for

Norge af 12. Juni 1770 befalede Extrapaabud af Embeds- 4. Jan. indkomster.

16. Forordning af 23. April f. A., om Jords Afstaalelse til Kirkegaardes Udbildelse; dog saaledes, at kongl. Resolution af 16. Oktober 1833 fremdeles bliver gjældende, at det i § 9 ommeldte Pligtarbejde ydes efter N. L. 2—21—60 og de særligt for Færøerne givne Bestemmelser, samt at §§ 5 og 7 bortfalde.

17. Rancelli-Plakat af 27. November (allerh. Resolution af 10. November) f. A., angaaende det Gebyr, der bliver at erlægge til Notarius publicus for Anmeldelser af Søprotester m. m.; dog at den Betaling, som, naar Attest begjæres angaaende Anmeldelsen af en Søprotest, bliver at erlægge foruden de i Plakaten nævnte 54 β., bestemmes til 80 β., at 20 pCt. Afgift bortfalder, og at Notarius, naar en virkelig Protest begjæres, derfor bør nyde Betaling efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 54.

18. Rancelli-Plakat af 30. December (allerh. Resolution af 8. November) f. A., angaaende Ophævelsen af den ved Reskript af 10. April 1745 paabudne Afkortning af 5 pCt. i visse Embedsgager.

19. Plakat af 17. Februar 1847, angaaende Salær for Høiesteretsadvokaterne i de Justitsjager, de udføre som Defensører.

20. Lov af 5. April 1850, om fremmede Søders Afgang til at opholde sig her i Riget.

21. Lov af 25. f. M., der fastsætter, at de tidligere i visse Tilfælde befalede Bekjendtgjørelser i den altonaiske Merkur, de hamborgske Aviser og paa Hamborgs Børs skulle bortfalde.

22. Lov af 30. Juni f. A., om Anvisning af Gage og bestige, samt om Forfsud.

4. Jan. 23. Lov af 29. December f. A., om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbeide.

24. Lov af 3. Januar 1851, om Pressens Brug; dog vil i Stedet for § 11 træde følgende Bestemmelse:

„Enhver, der i et periodisk Skrift anser sig personligt angreben, eller som ønsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, kan i dette fordrø uden Betaling optage en Bekjendtgjørelse om Sags Anlæg i Anledning af Angrebet saa vel som om Sagens Udfald, eller en Berigtigelse, der dog ikke maa optage mere end $\frac{1}{4}$ Numer, eller en Henvisning til en Berigtigelse i et andet Skrift. Denne Optagelse skal ske i et af de to første Numere i Skriftet, som udgives, efter at Optagelsen bevislig er forlangt; dog skal Udgiveren ikke i noget Tilfælde være forpligtet til i et Numer at optage flere saadanne Bekjendtgjørelser eller Berigtigelser, end der kunne faa Plads paa en Fjerdedel af Numeret. Undlættelse af at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder fra 20 til 100 Rbd., og den begjærte Optagelse kan fremtvinges ved daglig Mulkt efter Rettens Kjendelse“.

25. Pensionslov af 5. Januar 1851.

26. Lov af f. D. om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enter Overlevesrenter.

4. Jan. Lov om Udvidelse af Forordningen af 21. Mai 1845 til Færøerne. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

Forordningen af 21. Mai 1815, indeholdende nogle 4 Jan. Forandringer i Lovgivningen om Arb. skal være anvendelig paa Færøerne, dog med følgende Modifikationer:

- Ved § 11: at N. L. 5—13—41 træder i Stedet for D. L. 5—14—46;
- § 19: at de paa Færøerne gjældende Regler med Hensyn til, hvorledes Umyndiges Midler skulle sikres, træde i Stedet for de i Slutningen af denne Paragraf nævnte Bestemmelser;
 - § 24: at det her foreskrevne Varsel af 6 Uger forlænges til 6 Maanedes;
 - §§ 25 og 26: at de i disse Paragrafer indeholdte Bestemmelser om Selveierbønders Testamenter bortfalde;
 - § 31: at Bestemmelsen i denne Paragraf. om Brugen af stemplet Papir, bortfalder;
 - § 32: at § 37 i Sportelreglementet af 30. Marts 1836 træder i Stedet for den paaberaabte Bestemmelse i Sportelreglementet af 22. Marts 1814, og at den i Paragrafen ommeldte Forhøielsesafgift bortfalder i Henhold til Sportelreglementet af 1836 § 68;
 - § 33: at der i Stedet for denne Paragraf træder følgende Bestemmelse:

„Den Forandring i den ved Loven foreskrevne Arvegangsmaade, som nærværende Forordning indeholder, træder først i Kraft med Hensyn til den Arb, der falder efter 31. December 1854. Ligeledes ville de før bemeldte Datum oprettede Testamenter og udstedte Afsald og Ektepagter være at bedømme efter den hidtil gjældende Ret; dog, hvad Testamenter angaar, saaledes at de af dem, som, bedømte efter nærværende Anordning, vilde med Hensyn til Form og Indhold være rets-

4. Jan. gylldige, staa ved Magt uden Konfirmation, om de end ikke ere overensstemmende med de hidtil gjældende Lovforrifter“;

Ved § 34: at der i Stedet for de Bestemmelser, som i denne Paragraf indeholdes angaaende de Steder, hvor Exemplarer af Forordningen skulle nedlægges, følges den Regel, at et Exemplar deraf og af denne Lov henlægges hos en af Kirkebærgerne i hvert Sogn.

4. Jan. **Lov ang. Toldbegunstigelser med Hensyn til Vand- og Gasledninger samt andre store Udlæg for Kommunerne's Regning. (Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 173.

20. Jan. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Holbæk Amt) ang. at en Enke kan erholde Tilladelse til at hensejle i uskiftet Bo, uanset at Børgen for de umyndige Børn nægter sit Samtykke.**

Med behagelig Skrivelse af 26. f. M. har Hr. Kammerherren tilstillet Ministeriet til Afgjørelse et fra Enken efter Husmand N. N. af N. N. modtaget Andragende om Tilladelse til at forblive hensejlede i uskiftet Bo efter bemeldte hendes Mand med deres fælles sammenablede umyndige Datter, og har De i denne Henseende bemærket, at De har været i Tvivl, om hun, der i øvrigt har godtgjort med paalidelige Attester at være en huslig og forstandig Kvinde, i Henhold til Bestemmelsen i Forordningen af 21. Mai 1845 § 18 kan meddeles den ansøgte Tilladelse, da den Umyndiges Børge, Fæstehusmand N. N. af N. N., bestemt har nægtet at give sit Samtykke hertil, paa Grund af at Enken som Fruentimmer ikke kan erhverve noget og

Boet saaledes under hendes Besiddelse snarere vil kunne 20. Jan. forringes end forøges, ligesom der heller ikke skal finde noget godt Forhold Sted mellem Moder og Datter.

I denne Anledning skulde jeg tjenstligt melde, at det ikke er nogen lovbekemt Betingelse for Meddelelsen af Til-ladelsen til at forblive hensiddende i uskiftet Bo, at Bærgen for vedkommende umyndige Arvinger dertil giver sit Samtykke, og da i det her omspurgte Tilfælde den paagældende Enke har Vidnesbyrd om at være en huslig og for-standig Kvinde, findes den ansøgte Tilladelse ikke at burde nægtes hende.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Mal- 3. Febr. borg Amt) at den i uskiftet Bo hensiddende efterlevende Egtefælle har fuld Raadighed til at afhænde Boets Eiendele under hvilke Betingelser den vil.

Hr. Kammerherren har med behagelig Erklæring af 13. f. M. hertil indsendt et Andragende, hvori Justitsraad By- og Herredsfoged Johnsen har indstillet til høiere Afgjørelse, om og hvorvidt han som Stifteforvalter eller Overformynder skal foretage noget med Hensyn til, at Gaardmand N. Nielsens Enke, der hensidder i uskiftet Bo efter bemeldte sin afdøde Mand med sine tre Døtre, af hvilke de to ere ugifte, har overdraget sin Gaard i Østersundby med Besætning, Inventarium og Indbo til sin Svigersøn for en usorholdsmæssig ringe Kjøbesum, nemlig imod at han foruden Aftægt til hende selv skal udrede i Fædrene- og Mødrenearv til hver af de to ugifte Døtre 1000 Rgd. samt en Hest, en Ko og to Faar eller i det Sted 100 Rgd. og derhos bekoste deres Bryllup, saa vel som med Hensyn til, at den Obligation, som Kjøberen har udstedt for foransførte Arv, skjøndt Kapitalen siges at tilhøre Døtrene, dog er udstedt til Enken med den nærmere Bestemmelse, at hun, saalænge

3. Febr. Døtrene forblive ugifte eller umyndige, anses raadig over Forfkrivningen. Hr. Kammerherren har herved ytret, at, da en Enke, som hensesidder i uskiftet Bo, har fuld Raadighed til at afhænde Boets Eiendomme til hvem og under hvilke Betingelser hun vil, indeholder den omhandlede Transaktion, selv om den afforderede Kjøbesum tilspyneladende er billig, ikke noget ulovligt, hvorved Enken kunde fortabe sin Ret til fremdeles at sidde i uskiftet Bo, og at derfor hverken Skifteretten eller Overformynderiet skjønnes at have noget at bestille i Boet.

Foranlediget heraf skulde jeg ved hoesfølgende Bilags Tilbagesendelse til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligt melde, at jeg maa bifalde, hvad Hr. Kammerherren saaledes har ytret, og at altsaa navnlig den omhandlede for de Umyndiges Arb udstedte Obligation for Tiden ikke vil være at inddrage under Overformynderiet.

8. Febr. Justitsmin. Efr. (til Finansministeriet) at upaataalt Besiddelse som Eier af en fast Eiendom i 20 Aar udelukker Krav efter ældre af tidligere Besiddere udstedte Panteforfkrivninger.

Bed at tilfille mig de herhos tilbagesølgende Bilag har Finansministeriet i behagelig Skrivelse af 21. November f. A. udbedt sig Justitsministeriets Medvirkning til, at det under 30 September 1825 udfærdigede og den 13. Februar 1826 inden den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret thinglæste Auktionskjøde paa den Statskassen tilhørende Gaard Nr. 113 paa Hjørnet af St. Nuncæ Plads og Amaliegade her i Staden, som nu agtes bortsolgt, maa gennem Pantelontoret blive expederet uden Anmærkning om en til Baron N. N. i sin Tid udstedt Panteobligation,

for 8000 Rd., hvortil ingen Betaling udkom ved Pantets 8. Febr. Realisation i Mæret 1825, og som ikke har kunnet udslettes i Overensstemmelse med Plakat af 22. April 1817, da de i samme Plakat indeholdte Regler med Hensyn til Børslet ikke have været fulgte. Efter at jeg i denne Anledning havde tilskrevet den kongl. Landsover- samt Hof- og Stadsret, indberettede bemeldte Ret, at Brevskriver N. N. i en af ham afgiven Erklæring havde ytret, at han ansaa sig beføiet til af Pantebogen at udslette den ommeldte Obligation, saafremt det godtgjordes, at det ved de tvende af Kammeradvokaten i hans Erklæring af 5. November f. N. citerede Høiesteretsdomme af 18. November 1831 og 24. November 1835 er afgjort, at, naar nogen i Hævdstid har besiddet en Eiendom uden Paatale, kan der mod ham ikke gjøres Krav efter en af Eiendommens foregaaende Besidder udstedt Panteobligation, for saa vidt den nye Besidder ikke har overtaget samme.

Jeg henstillede herefter til Høiesteret, om samme maatte finde sig foranlediget til at meddele en Erklæring om, hvorvidt det nævnte Spørgsmaal kan anses afgjort ved de ommeldte Høiesteretsdomme, og har Høiesteret i sin Svarskrivelse ytret, at det ved de citerede Domme er antaget, at upaataalt Besiddelse, som Eier, af en fast Eiendom i 20 Aar udelukker Krav efter ældre af tidligere Besiddere udstedte Panteforskrivninger, naar Gjælden herefter ei af den nuværende Besidder er overtagen, hvorhos det dog ikke er ladet ubemærket, at det i de Sager, som ved bemeldte Domme bleve paafjendte, fandtes ei at være de hævdende overbevijs, ved Hævdperiodens Begyndelse at have været vidende om de ældre paa Eiendommen hvilende Hæstelser. Herom skulde jeg ikke undlade tjenstligt at meddele velbemeldte Ministerium Underretning.

9. Febr. **Jagtlov for Færøerne.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Nigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Jagtretten paa Færøerne tillands følger med Grunden, og maa ikke stilles fra denne.

I et Fællig i Hauge eller Bø har enhver Eier eller Bruger lige Jagtret. Naar det halve Antal af Eierne eller Brugerne i et Fællig, som eie eller bruge i det mindste Halvdelen af det til Fælliget hørende Marketal, vedtager, at der ikke maa skydes i Haugen, da skal deres Bestemmelse være bindende for de andre Medeiere eller Medbrugere.

2. Jagtretten tilføes er fri for alle, dog med de Indskrænkninger, som fastsættes i denne Lovs §§ 3, 5, 7 og 8.

3. Fra 1. Marts til 15. August maa ingen, hverken Eier, Bruger eller uvedkommende, skyde inden en halv Mile Afstand fra et fredlyst Fuglebjerger tilhavs, og inden en Fjerdingveis Afstand fra Fuglebjergets Oversider langs Landet, eller inden saadanne Grændser langs Landet, som nærmere betegnes ved Fredlysning. Ved fredlyste Urer skal ligeledes al Skyden være forbudt i en halv Fjerdingveis Afstand fra Uren i Tidsrummet fra 1. Marts til 15. August, og for hele Aaret, hvor Starveurer fredlyses. Ligeledes skal al Skyden være forbudt ved Ryggænesholmen i samme Afstand fra Holmen som ved fredlyste Fuglebjerger i Tidsrummet fra 25. Januar til 25. Oktober.

4. Ingen uden Behoerne af den Bøigd, til hvilken Bjerget hører, maa tage Hellefugl, og ingen uvedkommende maa ved den saakaldte Omanslei forstyrre Fuglens Fred.

5. Hvor der er fredlyst Later eller andre under Lander til Sælhundefangst fredlyste Steder, maa ingen uvedkommende løsne noget Skud inden en Fjerdingveis Afstand fra disse Steder. 9. Febr

6. Hvorledes der i øvrigt skal forholdes med Fuglefangst i Urer, Fuglebjerg og andre Steder, samt med Hensyn til Dmanflei og Sælhundefangst, vil bero paa Grundbesidderens Overenskomst.

7. Ingen maa paa Færøerne nogensteds dræbe Ederfugle tillands eller tilvands paa nogen som helst Maade. Forfer nogen sig herimod, da skal han bøde 80 f. for hver dræbt Ederfugl og har desuden at erlægge de Bøder, som han ved Overtrædelse af denne Lov maatte have paa draget sig.

8. Ved fredlyste Steder for Ederfugle maa ingen uvedkommende skyde inden en Fjerdingveis Afstand fra det fredlyste Sted.

9. Røvfugle maa enhver skyde eller dræbe i Bø eller Hauge, naar han ikke derved forfer sig imod de med Hensyn til Gang i Haugen foreftrevne Regler.

10. Vil nogen have Fuglebjerg, Ur, Later eller andre Steder fredlyste, har han at anmelde saadant for Retten, som da aarligen paa Vaarthingene har at lyse Fred over de ommeldte Steder, uden Udgift for Grundbesidderen, dog kun, hvor disse Steder forinden af kyndige og uvillige Mænd, som dertil, ligeledes uden Udgift for Grundbesidderen, udnævnes af Retten, ere erkjendte for hensigtsmæssige til Fredlysning.

11. Det skal være de Personers Pligt, der som Lodser føre de fra Udlandet antomne Skibe i Havn, at gjøre Skibsførerne opmærksomme paa, hvilke Steder paa Verne der ere fredlyste, samt paa de bestaaende Forbud imod at skyde inden den bestemte Afstand fra samme. Og skjøndt en

9. Febr. saadan Skipper vil have at faa til Ansvar for de Stud, der, udenfor Nødvendighedstilfælde, maatte løsnes fra Skibet, skal han dog have Regres til Lodsen, hvis Studet er blevet løsnet, medens denne var ombord, og Skipperen kan oplyse, at Lodsen ei har givet ham den befalede Advarsel.

12. Hvo, som gjør sig skyldig i Overtrædelse af denne Lov, skal bøde fra 1 til 10 Rigsbankdaler til Fattigvæsenet, alt efter Forseelsens Størrelse; og dersom den, der en Gang er straffet for ulovlig Jagt, atter gjør sig skyldig deri, skulle desuden hans Jagtredskaber fratages ham og sælges til Fordel for Fattigvæsenet. Den ved ulovlig Jagt gjorde Fangst skal saa vel som Mulkten for Drab af Ederfugle tilfalde Fattigvæsenet.

13. Alle Sager angaaende Overtrædelse af denne Lovs §§ 3, 5 og 7 skulle behandles som offentlige Politisager, og har vedkommende Øvrighed, enten den i Følge Angivelse fra den forurettede eller andre, eller paa anden Maade, maatte være kommen til Kundskab om den begaaede Forseelse, at undersøge Sagen og hælde Dom over den skyldige.

Dog er det ikke den, der ved en saadan Overtrædelse finder sig forurettet, forment paa egen Regning at anlægge og forfølge Sagen besangaaende, naar han hertil maatte finde Anledning, saa som naar Øvrigheden i et enkelt Tilfælde maatte have fundet, at der ikke var fremkommet tilstrækkelig Oplysning til paa Grund deraf at iværksætte offentlig Paataale.

Alle andre Sager i Anledning af Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte Forrifter blive at behandle efter de for private Politisagers Behandling gjældende Regler.

14. De i Reskriptet af 23. Juni 1784 indeholdte Bes. 9. Febr. stemmelse skulle, for saa vidt de ikke ere optagne i denne Lov, være ophævede.

**Lov ang. en forandret Benævnelse for den be- 10. Febr.
staaende Røntfod. (Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 173.

Frdg. ang. Hertugdømmet Slesvigs Forfatning. 15. Febr.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: For nærmere at bestemme Vort Hertugdømme Slesvigs Stilling i Vort Monarki, for at ordne samenes Forfatning, samt for at opfylde det i Vor allerh. Kundgjørelse af 28. Januar 1852 givne Tilfagn, hvorefter der skal forundes bemeldte Vort Hertugdømme en stænderst Repræsentation med besluttende Myndighed med Hensyn til de til dens Virkefreds hørende Anliggender, og hvorefter der skal tilstaaes og sikres Vore kjære og tro Underfaatter i dette Hertugdømme i og udenfor den stænderste Forsamling lige Berettigelse med Hensyn til den danske, saa vel som den tyske Nationalitet og Sprog, lyde og befale Vi, efter derover at have indhentet Betænkning fra Vore tro Provindsialstænder for Hertugdømmet Slesvig, herved som følger:

Tit. I. Almindelige Bestemmelser.

1. Vort Hertugdømme Slesvig er et uadskilleligt Tilbehør af Vor danske Krone. I Henseende til Arvesølgen i samme tjener Thronfølgeloven af 31. Juli 1853 til Rettesnor. Udøvelsen af Vor suveræne Magt i Vort Hertugdømme Slesvig bliver for dette særegne Anliggenders Bedkommende nærmere bestemt ved følgende Forrifter.

15. Febr. 2. I Henseende til de Anliggender, som i Følge Vor allerh. Kundgjørelse af 28. Januar 1852 henhøre til Vort Udenrigsministeriums, Vort Finansministeriums, Vort Krigsministeriums og Vort Marineministeriums Virkefreds, skal Vort Hertugdømme Slesvig have fælles Lovgivning og Forvaltning med de øvrige Dele af Vort Monarki. Det samme gjælder om Lovgivningen angaaende Udskrivningen til Krigstjenesten i Vor Hær og paa Vor Flaade, Udbredning af Heste til Hæren og det militære Indkvarteringsvæsen. For saa vidt Monarkiets fælles Udgifter, nemlig Omkostningerne ved Vor Hofholdning, Apanagerne til Medlemmerne af Vort kongl. Hus og Udgifterne ved Vort Geheime-Statsraad og ved de, hine fire nævnte Ministeriers fælles Anliggender vedkommende Forvaltningsgrene, ikke kunne dækkes ved de fælles Indtægter, nemlig Domæne- og Forstindtægterne, Told- og Brændevinsbrændings-Afgiften, Post- og Lotteri-Indtæderne, Stats-Aktiverne og de for hele Monarkiet fælles afskillige Indtæder, er den Del af hine Monarkiets fælles Udgifter, der ved Monarkiets fælles Forfatning vil blive fastsat, og, indtil denne Forfatning træder i Kraft, 17 pCt. at afholde af Vort Hertugdømme Slesvigs særegne Indtæder. Ere disse efter Fradrag af Vort Hertugdømme Slesvigs særegne Forvaltnings-Udgifter ikke tilstrækkelige til at dække 17 pCt. af hine Monarkiets fælles Udgifter, vil det manglende være at udrede af Vort Hertugdømme Slesvig alene. Den dertil forrødne Anordning ville Vi lade Provindsialstænderforsamlingen for Hertugdømmet Slesvig, som imidlertid i dette Tilfælde alene vil have at bestemme Udbedelsesmaaden, men ikke Størrelsen af den Sum, der skal udredes, forelægge til Beslutning, tillige med Oplysning om, at 83 pCt. af denne Sum udredes af de øvrige Dele af Vort Monarki tilsammen. Naar der opstaar Tvivl, om en Indtægt eller Udgift hører til hele

Monarkiets sælles eller til Hertugdømmet Slesvigs særegne 15. Febr. Indtægter eller Udgifter, saa er dette Spørgsmaal at afgjøre efter de vedkommende Positioner i Statsbudgettet for Finansaaret 1853—54. Det samme Forhold tjener til Rettefuor i Henseende til det Mandskab, der i Fredstid er at stille til Tjeneste i Vor Hær.

3. I Henseende til de Anliggender, som i Følge Vor allerh. Kundgjørelse af 28. Januar 1852 høre til Vort Ministerium for Hertugdømmet Slesvigs Embeds-*Birkefreds*, har dette Hertugdømme sin egen Lovgivning og Forvaltning. De dermed forbundne Omkostninger ere at udrede af Vort Hertugdømme Slesvig alene.

4. Den evangelist-*lutherste Kirke* er Vort Hertugdømme Slesvigs Landskirke. Dens Indkomster maa ikke forringes og kun anvendes til dens egne Diemed, og for saa vidt det er nødvendigt til Opnaaelsen af disse Diemed, skal det manglende tilstybes af Vor Kasse. Denne Kirkes Geistlige skulle fremdeles paa samme Maade som hidtil tage Del i Opsynet med og Bestyrelsen af Skole- og Fattigvæsenet.

5. Kun evangelistiske Kristne kunne være Kirke- og Skolepatroner, eller deltage i Bestyrelsen af Kirkeregimentet, eller den evangelist-*lutherste Kirkes* Formue; dog skal det staa den Besidder af en med Patronatsrettigheder forsynet Grundeiendom, der ikke bekjender sig til den evangelistiske Kirke, frit for, at overdrage Udøvelsen af de med Grundbesiddelsen forbundne Patronatsrettigheder i hans Besiddelsestid til en efter Overøvrighedens Skjøn dertil kvalificeret Mand.

6. Det ved Fødsel eller Naturalisation grundede undersaatlige Forhold i Vort Hertugdømme Slesvig kan efter Vedkommendes Onske ikkun ophæves ved en allerh. Resolution.

15. Febr. 7. Lovbestemmelserne for Bort Hertugdømme Slesvig udfærdiges ogsaa for Fremtiden i det danske og det tyske Sprog i den samme Form som hidtil. Begge Udfærdigelser ere authentiske. I Henseende til Kirke- og Skolesproget saa vel som til Rets- og Forretningsproget er der ogsaa fremdeles at forholde efter de for Liden gjældende Bestemmelser, (Tillæg Litr. A).

8. Enhver Undersaat i Bort Hertugdømme Slesvig har Ret til at henbende sig med Ansøgninger og Bøværinger, saa vel angaaende almindelige offentlige som private Anliggender til Os, til Bore Ministerier, til Provinzialstænderforsamlingen eller til sin Øvrighed, under Jagttagelse af de paagjældende Lovbestemmelser. Til i Fællesskab mundtlig eller skriftlig at fremkomme med et Andragende angaaende offentlige Anliggender (Petition, Adresse) maa kun de forfatningsmæssige Repræsentanter for en lovlig anerkjendt Korporation forene sig, og ogsaa disse kun da, naar Gjenstanden for deres Andragende (Petition, Adresse) ikke er noget almindeligt Landet vedkommende Anliggende, men alene angaar den af Ansøgerne repræsenterede Korporations særlige Interesser. Afset fra dette sidste Tilfælde er det strafbart, paa hvilken som helst Maade at forene sig til det ommeldte Diemed saa vel som at underskrive et skrevet, trykt eller lithograferet Andragende (Petition, Adresse) angaaende et offentligt Anliggende. Straffen bestemmes efter Rettens Skjøn.

9. Domstolene i Bort Hertugdømme Slesvig have ikke at bedømme en Regjerings-, Øvrigheds- eller Politiforanstaltninges Retmæssighed, for saa vidt ikke særegne Love eller allerh. Resolutioner tilstede uogen Undtagelse. Enhver, der ved saadan Foranstaltning tror sig forurettet, kan indgive sin Bøværing derom til Os, eller til den vedkommende overordnede Autoritet, uden derfor at være fri for at holde sig Foranstaltningen eftervættelig indtil Sagens

endelige Afgjørelse. Enhver forsætlig Uhydighed imod en 15. Febr. saadan Foranstaltning bliver at belægge med en Straf, der bestemmes efter Rettens Stjøn. I Tilfælde af Konflikter imellem den dømmende og den administrative Myndighed i Bort Hertugdømme Slesvig ville Vi have Os forbeholdt disses allerh. Afgjørelse i Bort Geheime-Statsraad.

Tit. II. Om Provindsialstænder- Forsamlingen.

10. Provindsialstænder-Forsamlingen for Bort Hertugdømme Slesvig er det lovlige Organ for de forskjellige Stænder i dette Hertugdømme.

11.

12. I Henseende til de Anliggender, der høre til Bort Ministerium for Hertugdømmet Slesvigs Embeds-Virkededs, skulle Forandringer i Lovgivningen (jevnsfør dog § 2), med Undtagelse af provisoriske Love, ikke foretages uden forudgaaet Samtykke af Provindsialstænder-Forsamlingen for dette Hertugdømme, og i de paagjældende Love skal det af Provindsialstænderne meddelte Samtykke udtrykkelig paaberaabes.

13. I Henseende til de i den allerh. Kundgjørelse af 28. Januar 1852 særlig nævnte ikke politiske Indretninger og Anstalter, som skulle behandles kollegialt af Bor Minister for Hertugdømmet Slesvig og Bor Minister for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, skulle Forandringer i Lovgivningen, Eiderkanal-Loldtarifen dog derunder ikke indbefattet, kun foretages efter indhentet Betænkning fra Provindsialstænder-Forsamlingen for Hertugdømmet Slesvig. Naar disse Forandringer bevirke en Forøgelse af de med disse Forvaltningsgrene hidtil forbundne lovbestemte Udgifter, har Provindsialstænder-Forsamlingen for Hertugdømmet Slesvig at fatte Beslutning om Udredelsesmaaden af

15. Febr. den paa dette Hertugdømme faldende Andel i disse Udgifter, med Forbehold af Bort allerh. Samthkke.

14. Vi forbeholde Os undtagelsesvis i paatrængende Tilfælde, naar Provindsialstænderne ikke er samlede, og ikke kunne sammenkalbes saa hurtigt, som Omstændighederne ville kræve det, ogsaa uden Provindsialstændernes forudgaaede Samthkke at udstede de fornødne provisoriske Anordninger, som have Lovskraft, indtil en Beslutning desangaaende er taget paa forfatningsmæssig Raade (§ 12, 13).

15. Naar der efter Provindsialstænder-Forsamlingens Formening ikke har været nogen paatrængende Grund til Udstedelsen af en saadan provisorisk Anordning (§ 14), er Forsamlingen berettiget til gjennem dens Præsident, ved en af denne mod Vor Minister for Hertugdømmet Slesvig indgiven Klage, at forelægge Vor Appellationsret for Hertugdømmet Slesvig dette Spørgsmaal til Paakjendelse, og Appellationsretten er forpligtet til at paakjende Sagen efter forudgaaet mundtlig og offentlig Forhandling af samme. Falder denne Kjendelse ud imod Ministeren, skal han have sit Embede forbrudt.

16. Provindsialstænder-Forsamlingen skal være beføjet til at indgive allerund. Andragender om Forandringer i Lovgivningen angaaende de til dens Virkefreds hørende Gjenstande (§ 12, 13).

17. Endvidere skal Provindsialstænder-Forsamlingen være beføjet til at indgive og understøtte Forflag, Andragender og Besværinger angaaende Forvaltnings-Foranstaltninger, som høre til Bort Ministerium for Hertugdømmet Slesvigs Embeds-Virkefreds. Vor allerh. Beslutning med Hensyn til disse, saa vel som til de i den foranstaaende § 16 ommeldte Andragender, ville Vi lade Provindsialstænder-Forsamlingen meddele.

18. Endelig skal Provindsialstænder-Forsamlingen være 15. Febr. berettiget til med Bort allerh. Samthkke at grunde almennyttige offentlige Anstalter og Indretninger i Bort Hertugdømme Slesvig, at lade disse bestyre ved Udvalg af sin Midte under Overtillsyn af Bort Ministerium for Hertugdømmet Slesvig, og til Udredelsen af de dermed forbundne Omkostninger at beslutte Udskrivningen af Bidrag og Op-tagelsen af Laan.

19. Til Deltagelse i Valgene af Deputerede til Provindsialstænder-Forsamlingen udfordres:

.....
20—27.

28. Mulige Forandringer i nærværende Forordning og dens Tillæg, med Undtagelse af de fra Provindsialstændernes Virkekreds udelukkede Bestemmelser i de forestaaende §§ 1—4, skulle behandles ligesom andre Forandringer i Bort Hertugdømme Slesvigs Lovgivning (§ 12), men kunne ikke være Gjenstand for provisoriske Anordninger (§ 14).

Lov, indeholdende nogle Forandringer i § 2 i 17. Febr. Lov 26. Marts 1852 ang. Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 173.

Lov om Ordningen af Skole- og Undervisningsvæsenet paa Færøerne. (Kirke- og Undervisningsministeriet.) 1. Marts.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. Marts.

Første Kapitel.

Om Skolevæsenet i Thorsøhav.

1. I Thorsøhavn skal der være en Realskole for Drengene og en Almueskole for begge Kjønn.

A. Om Realskolen.

2—12.

B. Om Almueskolen.

13. Enhvert Barn i Thorsøhavns By, som har fyldt sit syvende Aar, kan optages i denne Skole; ligeledes de Børn, hvis Forældre eller Bærger bo paa Husfegaards og Aalekjærs Grunde. Enhver Familiefader eller Bærger udenfor Thorsøhavn kan desuden lade sine Børn optage til Undervisning i denne Skole, for saa vidt Pladsen tilføder det.

14—18.

19. For den Undervisning, der meddeles i Almueskolen, erlægges ingen Betaling; dog skulle samtlige Husbønder i Thorsøhavn og den til samme hørende Omegn (§ 13) være pligtige til at bære de Udgifter, som ere forbundne med Anstæffelsen af det fornødne Brændsel til Almueskolen og til den ved samme ansatte Lærer, hvilke Udgifter paaalignes dem efter Formue og Leilighed af Skolekommissionen. Afgivningen bliver derpaa at forelægge Skoledirektionen til Approbation.

20. De Forældre, Bærger og Husbønder, som ikke skaffe deres Børn eller Tyende fornøden Undervisning i Læsning og Religionskundskab udenfor Skolen, ere pligtige til at indsætte dem i Skolen og at tilholde dem flittigt og uafbrudt at besøge denne i den forestrevne Tid. Vise de, efter gjentagne Paamindelser og Formaning, Gjenstridighed i denne Henseende, skal Skolekommissionen være be-

nyhidiget til at paalægge vedkommende Forældre eller Værger passende Pengebøder, som tilfalde Skolekassen, eller at træffe andre Foranstaltninger til, at Børnene erholde den fornødne Undervisning. 1. Marts.

Ogsaa de Børn i Skolens Distrikt, som nyde Undervisning udenfor Skolen, ere forpligtede til, naar Skolekommissionen finder det fornødent, at møde for at prøves ved den aarlige Examen, paa hvilken Prøves Udfald det da vil bero, om det fremdeles kan tilstedes, at de nyde Undervisning uden at søge Skole.

Skolekommissionen kan foreskrive, at de Børn, som den ikke anser det for nødvendigt at tilholde til fuldstændig Skolegang, skulle søge Skolen et Par Gange om Aarsløbet for at vedligeholde, hvad de have lært.

21.

C. Om Lærerne ved Realskolen og Almueskolen samt om disse Skolers Bestyrelse og de til samme henlagte Indtægter.

22—24.

25. Begge Skoler skulle staa under Bestyrelse af en Kommission, som skal bestaa af Sognepræsten i Sydstrøm, som Formand, 3 af Indvaanerne i Thorshavns Skoledistrikt, som dertil vælges af Lagthinget, og af Realskolens Førstelærer.

.....

26 - 29.

30. Skoledirektionen skal bestaa af Amtmanden og Provsten og et af Lagthingets Medlemmer, som dertil aarlig af Thinget vælges.

31. Under Skoledirektionen er henlagt Overtilsynet med Skolerne; den har derfor at paase, at Skoleregnskabet betimelig aflægges, at samtlige ved Skolerne ansatte forsvarelig udføre deres Hverv, og at denne Lovs Bestemmelser

1. Marts. ugie overholdes. Deus Medlemmer samles en Gang hvert Fjerdingaar, naar ikke hyppigere Samlinger behøves, og forhandle og afgjøre da alle Skolerne vedkommende Sager.

32—33.

Andet Kapitel.

Om Undervisningsvæsenet paa Landet.

34. Paa Landet udenfor Thorshavn skal Børneundervisningen foregaa paa den Maade, som det efter hver enkelt Bygds Leilighed maatte anses hensigtsmæssigst.

35. Skjøndt der indrømmes Beboerne paa Landet Frihed til selv at ordne og indrette deres Undervisningsvæsen, skal det dog strengt paafes, at ethvert Barn over 7 Aar erholder tilstrækkelig Færdighed i Læsning samt fornøden Religionskundskab.

36—39.

40. Naar Forældre, Børgere og Husbonder, uagtet gjentagne Paamindelser og Formaninger, ikke ville staffe deres Børn og Tyende den fornødne Undervisning, men vise Gjenstridighed i denne Henseende, skulle Undervisningskommissionerne paa Landet have den samme Magt og Myndighed som Skolekommissionen i Thorshavn (§ 20).

41. Overtilsynet med Børneundervisningen paa Landet skal bero hos den i § 30 ommeldte Direktion.

42. Til Skoledirektionen skal der fra de forskjellige Undervisningskommissioner gennem Sognepræsten aarlig i hvert Aars Marts Maaned indsendes Indberetning om, hvorledes med Undervisningen i de forskjellige Bygder i det forløbue Aar er tilgaaet, og om hvilken Fremgang Børneundervisningen har nydt.

43. Hvert femte Aar har Skoledirektionen at ind- 1. Marts.
sende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet
en Indberetning om Undervisningsvæsenets Tilstand paa
Færøerne.

44. Denne Lov træder i Stedet for det provisoriske
Reglement for Almueskolevæsenet paa Færøerne af 28. Mai
1845, som herved ophæves.

45. Forandringer i §§ 2—12, 14—24, 26—29 samt
31 og 32 kunne efter Lagthingets Indstilling foretages af
Kongen.

**Lov, hvorved Straffebestemmelserne i 5. Para- 3. Marts.
graf af Forordningen af 5. September 1794 for-
andres. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 174.

**Lov ang. Ophævelsen af de ifølge Forordningen 15. April.
af 1. Mai 1838 § 52 vedblevne Toldbegunstigelser.
(Finansministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 174.

**Lov om Skibsfart og Handel paa Island. (Sit-15. April.
indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 175.

**Lov om Redlæggelse af Bommene i Sjælland 15. April.
med Udtagelse af dem, der findes paa gamle Kjø-
benhavns Amt. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 179.

15. April. **Lov, indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Handel med Kornvarer og Brød.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 179.

15. April. **Lov om Færøernes Lagthing.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Færøernes Lagthing skal bestaa af Amtmanden som Formand, Provsten paa Nerne, samt 18 af Beboerne valgte Medlemmer. Af disse vælge Sydstroms og Østers Præstegjeld hvert 4, og ethvert af de øvrige Præstegjeld 2 Medlemmer.

2. Valgret til Lagthinget tilkommer enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar, er raadig over sit Bo og enten som Eier, Fæster eller Beneficiarius besidder 3 Gylde Jord inden- og uden- gaards, eller eier eller bruger Bygninger til en Værdi af i det mindste 150 Rd. Han maa derhos i det sidste Aar før Valget have haft fast Bopæl i det Præstegjeld, hvori samme foregaar.

3. Valgbar til Lagthinget er enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25. Aar, er raadig over sit Bo og har fast Bopæl paa Færøerne; dog skal Halvdelen af de Lagthingsmænd, som hvert Præstegjeld har at vælge, vælges iblandt de Valgbare, som have fast Bopæl i Præstegjeldet, og som i det sidste Skatteaar før Valget have svaret 2 Rd. i direkte Skat til Staten eller Kommunen. Fremkommer imidlertid herved ikke et saa stort Antal saadanne Valgbare, at de udgjøre i det mindste

2 for hvert 100 af Folkemængden i hvert Præstegjæld, bliver 15. April, dette Forhold at tilveiebringe ved at medtage de derefter høiest beskattede.

4. Listerne over de i Følge § 2 Valgberettigede skulle føres, berigtiges og bekendtgjøres paa samme Maade, til samme Tid og af de samme Valgforstanderskaber, som Valg-listerne til Folkethingssvalgene.

Efter Indsigelse mod Valgforstanderskabets Rjendelse, kan Spørgsmaalet afgjøres ved Lov og Dom, overensstemmende med Loven af 29. December 1850 § 15.

5. Over dem, der fyldestgjøre Betingelserne for den i § 3 fastsatte indstrænkede Valgbarhed, skal Valgforstanderskabet i hvert Præstegjæld inden hvert Aars 1. Mai affatte en Liste (jfr. Loven af 29. December 1850 § 46), der skal henlægges til Eftersyn og berigtiges paa samme Tid og Maade, som Listen over de Valgberettigede, samt derefter være til almindeligt Eftersyn hos Valgforstanderskabets Formand.

6. Naar nyt Valg skal foretages, bestemmer Amtmanden Valgdagen og mindst 6 Uger forud meddeler vedkommende Valgforstanderskab Underretning derom, og har da dette at fastsætte Mødestedet og Klokkeslettet og at bekendtgjøre saadant i Valgkredsen ved Kirkestævne eller paa anden hensigtsmæssig Maade i det mindste med 8 Dages Barsel i samtlige Sogne.

7. Valget foregaar offentlig, og alle Vælgere, som ville udøve deres Valgret, have at møde personlig og at afgive deres Stemmer mundtligt.

Valgforstanderskabets Formand opraaber Vælgerne i den Orden, i hvilken de ere opførte paa Valglisten. En af Valgforstanderne nedskriver, efter at have anerkjendt Vælgeren, ved Siden af dennes eget Navn paa Valglisten, dens eller deres Navne, paa hvilke han stemmer. En anden af Valgforstanderne nedskriver paa en Stemmefliste Vælgerens

15. April. Navn ved Siden af dens eller deres Navne, som bemeldte Bælger har givet sin Stemme. Det bliver dog at iagttage, at enhver Bælger skal afgive Stemme paa saa mange Mænd, som der skal vælges. Forinden Bælgeren aftræder, oplæses for ham saa vel hans eget Navn, som Navnene paa den eller dem, han har valgt. Naar en Bælger først kommer til Stede, efter at hans Navn er opbraabt, men forinden Dpraabet er til Ende, er han endnu berettiget til at afgive sin Stemme, og skal Formanden derfor, efter at have sluttet Dpraabet, opfordre de senere tilstedekomne til at fremtræde og afgive deres Stemmer. Naar ingen mere begjærer at deltage i Valget, tilføie Valgforstanderskabets Medlemmer deres egne Stemmer og underskrive Listerne, hvorved Afstemningen er sluttet. Derefter optæller Valgforstanderskabet Stemmerne og bekendtgjør Valgets Udfald for de tilstedeværende.

8. Af dem, der ved Optællingen findes at have flest Stemmer, anses saa mange valgte, som der er Pladser at besætte ved Valget. Befindes der ikke blandt disse saa mange af dem, der fyldestgjøre Betingelserne for den i § 3 fastsatte indskrænkede Valgbarhed, som der for Præstegjeldet skal vælges, skal Omvalg foretages mellem dem, der ere opførte paa Valgbarhedslisten. Ved Stemmelighed gjør Lodtrækning Udslaget. Over Valghandlingen føres en Valgprotokol, hvilken Stemmelisterne bilægges. Den underskrives af Valgforstanderskabet, som meddeler enhver af de Valgte et Valgbrev, samt indberetter Valgets Udfald til Amtmanden.

9. Lagthingsmændene vælges paa 4 Aar. Dog afgaar Halvdelen af dem, der vælges første Gang, efter 2 Aars Forløb, hvorved i Mangel af mindelig Overenskomst Lodtrækning gjør Udslaget. Siden afgaar hvert andet Aar det halve Antal af de valgte Lagthingsmænd efter den Tid, i

hvilken de have været Lagthingsmænd. De udtrædende 15. April. kunne vælges paany og indtage da deres Plads efter det nye Valg.

Saafrømt en Lagthingsmand fratræder inden den bestemte Tid, vælges den, der træder i hans Sted, kun for den Tid, i hvilken den afgaaende endnu skulde have siddet i Lagthinget. Enhver er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, med mindre særegne Omstændigheder ere til Hinder derfor, og navnlig kan den, der har opnaaet en Alder af 60 Aar, altid undskyldes sig, ligesom ogsaa den, der i 3 Aar har været Lagthingsmand, ikke er pligtig at modtage nyt Valg førend efter Udløbet af saa stort et Aaremaal, som det, hvori han har været Lagthingsmand. Fremkommer Undskyldningen, før Valghandlingen er sluttet, paakjendes den af Valgforstanderskabet, der, saafrømt det erkjender de ansførte Grunde for gyldige, strax har at foretage nyt Valg. Antageligheden af sildigere fremsførte Undskyldningsgrunde afgjøres derimod af Lagthinget, der ogsaa paakjender Sagen, saafrømt Valgforstanderskabets Kjendelse indankes af den Valgte.

10. Lagthinget samles aarlig i Thorshavn paa St. Olaidag efter forud afholdt Gudstjeneste, med mindre Olaidag indtræffer paa en Søndag, da Thingets Aabning udsættes til den følgende Dag. Thinget forbliver samlet, saa længe Forretningerne udkræve det, dog ikke i længere Tid end 4 Uger, med mindre Halvdelen af Medlemmerne maatte anse det nødvendigt; dog kan Forlængelsen af den nysmeldte Frist ei udstrækkes over 14 Dage uden Amtmandens Samtykke. Under særegne Omstændigheder kan Amtmanden sammenkalde Thinget til overordentlige Møder, hvilket ogsaa skal ske, naar i det mindste Halvdelen af Medlemmerne forlanger det, for saa vidt ikke Thingets Møder i Følge den Amtmanden ved § 14 givne Bemyndigelse ere udsatte. Saa vidt muligt bør Medlemmerne

15. April. førend Mødet underrettes om de Gjenstande, som ville komme under Forhandling. Tilstedeværelsen af i det mindste Halvdelen af Thingets Medlemmer er nødvendig, for at en Beslutning kan tages. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. Over Forhandlingerne føres en Protokol af et Medlem, som dertil udnævnes af Thinget. Protokollen underskrives efter ethvert Møde af Formanden og Sekretæren, og, naar Thinget hæves, af samtlige tilstedeværende Lagthingsmænd; den opbevares af Formanden. I øvrigt vedtager Thinget selv sin Forretningsorden. Thingets Forhandlinger holdes for aabne Døre, med mindre det modsatte ved Stemmeslørhed besluttet.

11. Ligesom Lagthinget har at afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regjeringen forelægges det, saaledes skal Thinget ogsaa være berettiget til at fremlægge Forslag til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger, samt til at indgive Besvælinger med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Indretningers Bestyrelse. Endelig vil dets Betænkning ogsaa være at indhente over andre Gjenstande, der kunne anses for at være af indgribende Bigtighed for Landets Velstand, eller ved hvis Bedømmelse den Indsigt og Erfaring, der kan forudsættes hos det, i øvrigt anses af Bigtighed.

12. Lagthingets øvrige Forretninger ere følgende:

- a. Det udnævner de Medlemmer af Valgforstanderskaberne for Folke- og Lagthingsvalgene, samt af Valgbestyrelsen for Landsthingsvalget, der ikke i Henshold til Loven af 29. December 1850 §§ 8 og 44 indtræde i Følge deres Embedsstilling. Det afgjør derhos Gyldigheden af de til Thinget skete Valg og bedømmer Tilstrækkeligheden af de Uudfyldnings-

grunde, som fremsættes af de valgte Medlemmer 15. April. (ifr. § 9).

- b) Det bestemmer, hvor stort et Beløb der aarlig skal lignes til Amtsrepartitionsskatten, og tager Beslutning om Anvendelsen af denne Fond, saa vel som af den økonomiske Fond.
- c) Det bestemmer aarlig, hvilke faste Understøttelser der for det følgende Aar maa gives af Amtsfattiggælden, samt har Tilsyn med de i det forløbne Aar ydede midlertidige Fattigunderstøttelser. Ligeledes har det Tilsyn med, hvorledes Understøttelser af Fonden for Forskudtes Efterladte i det forløbne Aar have været uddelte.
- d) Det tager Beslutning om Anvendelsen af Kirkerens Midler.
- e) Det sørger for Sikkerheden og Frugtbarheden af de Kapitaler, som samtlige under b, c og d nævnte Fonds maatte være i Besiddelse af, efter de for offentlige Stiftelses Midler gjældende Regler, og deciderer Regnskaberne for samme, for saa vidt Ansvar for Regnskabsførelsen angaar.
- f) Det drager Omsorg for, at Ekstrakter af samtlige disse Regnskaber bringes til offentlig Kundskab paa den efter de lokale Forhold hensigtsmæssigste Maade.
- g) Det fører Tilsyn med Skydsvæsenet, samt med Anlæggelsen og Vedligeholdelsen af offentlige Veie, Stier, Broer og Landingssteder.
- h) Det udnævner Regnskabsførere og Revisor for de under dets Bestyrelse hørende Fonds eller Kasser.

13. Ligesom Amtmanden i Almindelighed har alene at tage Beslutning i alle de i § 12 nævnte Sager, som

15. April. ikke taale at udsættes til Lagthingets ordentlige Møde og ikke ere af den Bigtighed, at et overordentligt Møde derfor bør berammes, saaledes skal han navnlig være bemyndiget til i alle saadanne Sager at anvise Udgifter af samtlige i § 12 nævnte Fonds og Kasser, hvorved dog bør iagttages, at Anordningernes Forrifter om de Udgifter, som skulle afholdes af disse Fonds, og de nærmere Hovedregler, som af Lagthinget maatte vedtages, ikke tilfidesættes. Lagthinget er ogsaa bemyndiget til at nedsætte særegne Udvalg til at udføre de Forretninger, det maatte overdrage samme. Saa vel Amtmanden som de særegne Udvalg have, naar Lagthinget næste Gang samles, paa en fyldestgjørende Maade at gjøre Thinget Regnskab for de Foranstaltninger, de have truffet.

14. Skulde Amtmanden finde, at en af Lagthinget tagen Beslutning ikke er lovmedholdelig, skal han være berettiget til at stille den i Vero, indtil han desangaaende har erhvervet hoiere Afgjørelse, til hvis Erhvervelse de fornødne Skridt usfortøvet skulle foretages. Ligeledes er han berettiget til at udsætte Thingets Forhandlinger, dog saaledes at han strax indhenter Kongens Resolution. Kongen kan opløse Lagthinget.

15. Lagthingets Medlemmer tilkommer en daglig Godtgjørelse af 64 β. for den Tid, Thinget er samlet, og desuden erstattes deres Reiseomkostninger efter indgIVEN og af det samlede Thing bifaldt Regning Disse Udgifter, saa vel som Omkostninger til Skrivematerialier m. v., udredes af Amtsrepartitionsfonden.

16. Loven af 26. Marts 1852 træder ud af Kraft, saa snart nye Valg af Lagthingsmænd ere foretagne i Overensstemmelse med nærværende Lov.

Løndelov for Kongeriget Danmark. (Justits- 10. Mai.
ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 180.

**Bekjendtgj. ang. nogle Forandringer i de ved 19. Mai.
Forordningen af 9. Januar 1824 givne Regler for
Erhvervelsen af de akademiske Grader ved Kjøben-
havns Universitet.** (Kirke- og Undervisningsmini-
steriet.)

Paa Ministeriets allerund. Forestilling har det behaget
Hs. Majest. Kongen under 10. d. M. allern. at bifalde
følgende Forandringer i de ved Forordningen af 9. Ja-
nuar 1824 givne Regler for Erhvervelsen af de akademiske
Grader ved Kjøbenhavns Universitet:

1. Licentiatgraden i det lægevidenskabelige Fakultet og
Magistergraden bortfalder, og i det lægevidenskabe-
lige Fakultet samt i det filosofiske og det mathematisk-
naturvidenskabelige Fakultet meddeles herefter kun
een akademisk Grad, nemlig Doktorgraden, til
hvilken Afgangen staaar aaben efter de samme Reg-
ler, som hidtil have været de gjældende for Licentiat-
graden i det lægevidenskabelige Fakultet og for Ma-
gistergraden.
2. Doktorgraden i de nævnte 3 Fakulteter erhverves
paa den i Forordningen af 9. Januar 1824 § 3
foreskrevne Maade, dog med følgende nærmere Be-
stemmelser og Forandringer:
 - a) det skal staa den paagjældende frit for at skrive
den Afhandling, han skal forfatte, enten paa
Dansk eller paa Latin;

19. Mai.

- b) det munttlige Forsvar af Afhandlingen eller i alt Fald af særlige af vedkommende Fakultet bifaldte Theses skal derimod føres i det latinske Sprog, dog saaledes at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til paa derom indkommende Begjæring, efter Bestaffenheden af Emnet og den Videnskab, som den promoverende har gjort til sit Hovedfag, at indbrømme Tilladelse til Benyttelse af Modersmaalet ved Forsvarshandlingen;
 - c) Afhandlingen skal tilligemed Fakultetets Dom være trykt og uddelt mindst 14 Dage før Forsvaret finder Sted;
 - d) Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til efter Forslag fra Konfistorium at træffe de nærmere Bestemmelser, som maatte findes hensigtsmæssige til Ordens Opretholdelse ved den offentlige Forsvarshandling; og
 - e) Graden konfereres af vedkommende Fakultet efter dertil erhvervet Samtykke af Ministeriet, hvorom dette hver Gang har at gjøre allerund. Beretning.
3. De foransførte Forandringer og nærmere Bestemmelser i Forordningen af 9. Januar 1824 § 3 ere og anvendelige med Hensyn til Licentiat- og Doktorgraden i det theologiske og det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.
 4. De nuværende Licentiati medicinæ og Magistri artium anses som Doctores.

24. Mai.

Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Forordningen af 26. Marts 1845. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 195.

Verordnung, betreffend die Verfassung des Herzogthums Holstein. 11. Juni.

Wir Frederik der Siebente u. s. w. thun kund hiemit: Nachdem Wir mittelst Unserer Allerhöchsten Bekanntmachung vom 28. Januar 1852 Unsere Allerhöchsten Entschliessungen in Betreff der Ordnung der Verhältnisse Unserer Monarchie und ihrer verschiedenen Theile und der demnächstigen Einführung einer gemeinschaftlichen Verfassung zum Zwecke der Behandlung der gemeinschaftlichen Angelegenheiten verkündet, rücksichtlich Unseres Herzogthums Holstein insbesondere auch die Allerhöchste Zusicherung ertheilt haben, daß demselben eine ständische Vertretung mit beschließender Befugniß in den zu ihrer Wirksamkeit gehörenden Gegenständen verliehen werden solle, haben Wir, zur Erfüllung dieser Unserer Allerhöchsten Zusage, die provinzialständische Vertretung und Verfassung Unseres Herzogthums Holstein, unter Vorbehalt der von Uns beabsichtigen Einführung einer gemeinschaftlichen Verfassung für Unserer Monarchie, so wie der aus Unserem Verhältnisse als Mitglied des Deutschen Bundes für Unser Herzogthum Holstein sich ergebenden Rechte und Pflichten, durch eine Allerhöchste Verordnung festzustellen Uns Allerhöchst bewogen gefunden.

Nach hierüber eingezogenem Gutachten Unserer getreuen Provinzialstände des Herzogthums Holstein gebieten und befelen Wir demnach wie folgt:

Tit. I.

Allgemeine Bestimmungen.

1. Unser Herzogthum Holstein bildet einen selbstständigen Theil der Unserem Königl. Scepter untergebenen Dänischen Monarchie und ist mit derselben durch

11. Juni. **das** unter dem 31. Juli v. J. von Uns erlassene Thronfolgefesetz für die Dänische Monarchie auf immer vereinigt.

Die Ausübung Unserer souverainen Regierungsgewalt in Unserem Herzogthum Holstein wird in Betreff seiner besondern Angelegenheiten durch nachstehende Vorschriften näher bestimmt.

2. Die Verhältnisse Unseres Herzogthums Holstein, welche sich aus der Wahrnehmung Unserer Rechte und Pflichten als Mitglied des Deutschen Bundes für Unsere Herzogthümer Holstein und Lauenburg ergeben, bleiben unverändert.

3—24.

21. Juni. **Lov ang Afhændelse af det til Lehn, Stambuse, Fideikommissser, offentlige Stiftelser og Embeder hørende Bøndergods.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 195.

23. Juni. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Beile Amt) ang. at det efter Grundlovens § 85 er den Fængslede, hvem det tilkommer at føre Anke over den ham overgaaede Fængsling.**

J behagelig Skrivelse af 22. f. M. har Hr. Amtmanden andraget, at der imellem Dem og Herredsfogden i Elbo-Brust Herreder hersker en væsentlig Meningsforskjel angaaende Anvendelsen af personlig Arrest under kriminelle Undersøggelser, hvorhos De, med Hensyn til at det ikke er Dem klart, hvilket Ansvar og hvilken Bemyndigelse Overøvrigheden har i saa Henseende, navnlig efter at Arrestdekretet ved Grundlovens § 85 fuldstændigt er anerkjendt som en Dommerhandling, ved at tilfille Ministeriet de høslagt tilbagefølgende Akter, der henhøre til tre Sager,

hvor den Uoverensstemmelse er fremtraadt, har begjært 23. Juni. Ministeriets Resolution med Hensyn til følgende tre Spørgsmaal, nemlig:

- 1) om Amtet, naar den indledebe kriminelle Underføgelse, saaledes som i de tre omhandlede Sager, sluttes, uden at der findes Anledning til at beordre Tiltale mod den Vedkommende, er berettiget til paa det Offentliges Begne særskilt til vedkommende Overret at indanke et Arrestdekret, der efter sammes Formening enten er afgivet uden tilstrækkelig Føie, eller til hvis Ophævelse der formentligen foreligger tilstrækkelig Grund;
- 2) om Amtet, ved til Overretten at indanke Underrettsdommen i en Sag, hvori Arrest formentligen er anvendt uden Føie, kan gjøre særlig Paastand om dette Spørgsmaals Paakjendelse ved Overretten, navnlig for saa vidt angaar Udbredelsen af de deraf flydende Omkostninger, og
- 3) hvor vidt Amtet har noget at foretage, naar saadanne Tilfælde møde ved Underføgelse, der, saaledes som i de tre omhandlede Sager, aldeles ikke føre til nogen Tiltale, og hvor Sagen saaledes ikke kommer videre end til selve Amtet, eller om dette, der i saa Fald er den eneste mulige Kontrol med Underføgelsen, desuagtet ikke har andet at gjøre end paa Amtsrepartitionssonden at anvise de Omkostninger, der flyde af en Anvendelse af Arrestmyndigheden, der efter Amtets Skjønneude er ubeføiet.

Foranlediget heraf skulde man ikke undlade tjenstligst at melde, at saa vel Sagens Natur som selve Indholdet af Grundlovens § 85 og den i Forbindelse dermed givne fjerde midlertidige Bestemmelse vise, at det er den Fængslede, hvem det tilkommer at føre Anke over den ham

23. Juni. overgaaede Fængsling. Naar denne ikke finder Anledning til at paalage enten Fængslingen selv eller dens Varighed, vil Øvrigheden ikke, i alt Fald ikke uden under ganske særdeles Omstændigheder, være besøiet til at indbringe nogen Anke derover for Overdomstolene. Navnlig vilde det være ubesøiet, om Øvrigheden, skjøndt den intet ulovligt kunde finde i selve Fængslingen, ikke heller nogen Efterladenhed i at fremme Sagen, dog fordi den, efter sin særegne Opfattelse af Omstændighederne, mente, at Fængsling ikke havde været nødvendig, eller at Undersøgelsen ikke burde have været fortsat saa længe som sket er, vilde, navnlig med Hensyn til de Udgifter Fængslingen havde paaført det Offentlige, anlægge en særskilt Sag ved Overdomstolene; thi dette vilde dels kunne foranledige en ikke ubetydelig Hæmmen i vedkommende Dommers selvstændige Virksomhed for at opfylde sit Kalds Pligter, dels i Almindelighed kun forsøge Omkostningerne for Amtsrepartitionsfonden eller hvilken som helst anden Fond, der har at udrede Omkostningerne i flige Sager. Derimod kan der intet være til Hinder for, at Amtet, hvor der er en Hovedsag at paaanke, foranlediger, at ogsaa derunder Spørgsmaalet om, hvor vidt Omkostningerne ganske eller for en Del, paa Grund af hvad Amtet i foransørte Henseende maatte have at erindre, bør bæres af Dommeren selv, kommer under Paatjendelse, ligesom det heller ikke kan omtvives, at Amtet kunde være besøiet til, naar vedkommende Dommer indstiller, at Eiltale maa bortfalde, at resolvare, at den skal finde Sted, endog blot forbi det finder, at Omkostningerne ikke burde falde det Offentlige til Byrde, men burde udredes af den paagjældende, uden at denne dertil er villig, skjøndt det vistnok sjældent i vedkommende Fonds Interesse vilde være tilraadeligt af saadan Aarsag at anlægge en Justits-sag, der ellers ikke skjønnes fornøden.

Justitsmin. Etr. (til Amtmanden over Randers Amt) ang. Udslettelse af en Udskrift af Forlig, hvorved var givet Pant i et Hus, hvilken Panteret var bortfalden formedelt Eksekution i Huset og dette's Salg ved Tvangsauktion. 3. Juli.

I en med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 20. f. M. hertil indkommen Ansøgning, har Kjøbmand N. N. af Ebeltoft anholdt om Bevilling til Mortifikationsdoms Erhvervelse paa en den 23. Februar 1852 ved N. N. Herreders Ret thinglæst Udskrift af et den 21. f. M. mellem ham og Husmand N. N. af N. N. inden vedkommende Forligelseskommission indgaaet Forlig, hvorved sidstnævnte forpligtede sig til at betale Supplikanten 104 Rd. 5 Mk. 5 ß. og til Sikkerhed derfor pantsatte det ham tilhørende Hus paa N. N. Mark med Leieret til Grunden, hvilken Panteret dog, formedelt en Debitor for Udeblivelse med Betaling senere overgaaet Eksekution i bemeldte Hus og sammes Salg til den høiflydende, nu er bortfalden.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at den ansøgte Bevilling ikke kan meddeles, men at den i øvrigt heller ikke vil være fornøden, da det ikke kan være tvivlsomt, at jo Retskriveren vil være pligtig til at iværksætte den fornødne Udslettelse af Pantebogen efter Kreditors Begjæring i hans paa den hermed tilbagefølgende Udskrift af Forliget gjorte Paategning, i Følge hvilken Forliget er aldeles indfriet.

Frdg. om det danske Monarkis Forfatning for dets Fællesanliggender. (Seheimestatsraadet.) 26. Juli.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Overensstemmende med Vor i den allerh. Kundgjørelse af 28. Januar 1852 udtalte Hensigt have Vi besluttet nu at give

26. Juli. en Forfatning for de Anliggende, som ere fælles for samtlige til Bort Monarki hørende Landsdele. Ligesom Vi herved i Særdeleshed have eftertraktet Vor Krones Besættelse og Sikring mod fremtidige Mystelser, saa have Vi og ved dette Værk taget Hensyn til de Bort Scepter undergivne Landes eiendommelige Forhold i det hele. Den Forfatning, som Vi saaledes ville give, agte Vi ikke at omgærde med særegne Bestemmelser, sigtende til at sikre dens Bestaaen og vanskeliggjøre Forandringer af samme. Vi have meget mere, overbeviste om, at en Forfatnings Varighed alene afhænger af den Fasthed, den kan vinde ved sit eget Værd, med velberaad Du villet gjøre det muligt for Os selv og Vore Efterfølgere paa Thronen, uden sær Vanskelighed at kunne faa de Forandringer i nærværende Forfatning gennemførte, som Erfaring maatte vise at være ønskelige.

Thi byde og befale vi som følger:

1. Arvefølgen i det danske Monarki er den i Thronfølge-loven af 31. Juli 1853 fastsatte.

2. Kongen skal høre til den evangelist = lutherste Kirke.

3. Kongen er myndig, naar han har fyldt sit 18. Aar. Det samme gjælder om de kongl. Prindsen.

4. Kongen har, med de i det følgende fastsatte Indskrænkninger, den høieste Myndighed over Monarkiets Fællesanliggender og udøver denne gennem sine Ministre, der, under Kongens Forsæde og i Forening med Thronfølgeren, naar han er bleven myndig, og den eller dem af de øvrige kongl. Prindsen, hvem Kongen deri maatte forunde Sæde, udgjøre det Geheime-Statsraad.

Er Kongen ikke til Stede, føres Forsædet i det Geheime-Statsraad af Thronfølgeren; er han ikke til Stede, af den ham nærmeste kongl. Prinds, som deraf er Medlem;

er ingen kongl. Prinds til Stede i dette, af den i Rangen 26. Juli.
første Minister.

5. Fællesanliggenderne ere alle, som ikke udtrykkelig
ere bestemte at skulle være særlige for de enkelte Landsdele.

6. Det Beløb, hvormed de for hele Monarkiet fælles
Udgifter maatte overstige Monarkiets fælles Indtægter, dæk-
kes af de enkelte Landsdeles særlige Indtægter, saaledes at
der af Kongeriget Danmark bidrages 60 pCt., af Hertug-
dømmet Slesvig 17 pCt. og af Hertugdømmet Holsten 23
pCt.; hvorimod det i Henseende til Hertugdømmet Lauen-
borgs finansielle Stilling har sit Forblivende ved det hidtil
gjældende.

7. For Monarkiets Fællesanliggender anordnes et
Rigsraad med den herefter bestemte Virkefreds.

8. Rigsraadet skal bestaa strax af alene af Kongen
udnævnte Medlemmer; senere af dels saadanne udnævnte,
dels valgte Medlemmer, som i Henseende til Rettigheder og
Forpligtelser ere fuldkommen lige.

9. Medlemmerne af det Geheime-Statsraad kunne ikke
være Medlemmer af Rigsraadet.

10. Antallet af Rigsraadets Medlemmer be-
stemmes til 50. Heraf udnævner Kongen i det
Geheime-Statsraad de 20; af de øvrige 30 vælger
Kongeriget Danmarks Rigsdag 18.

Hertugdømmet Slesvigs Provindsialstænder-For-
samling 5.

Hertugdømmet Holstens Provindsialstænder-For-
samling 6.

Hertugdømmet Lauenborgs Ridder- og Landskab 1.

11. Naar Kongeriget Danmarks Grundlov af 5. Juni
1849 er blevet indskrænket til bemeldte Riges særlige An-
liggender, ville Vi lade den danske Rigsdag, Provindsial-
stænder-Forsamlingerne for Hertugdømmet Slesvig og for
Hertugdømmet Holsten, samt Hertugdømmet Lauenborgs

26. Juli. Ridder- og Landskab, hver især, forelægge til Behandling paa forfatningsmæssig Maade Lovforslag angaaende hver Forsamlings Valg af Medlemmer til Rigsraadet, saa vel som angaaende Varigheden af de saaledes valgte Funktion.

12. De af Kongen udnævnte 20 Medlemmer af Rigsraadet skulle alle have Indfødsret, og af dem 12 være bosatte i Kongeriget Danmark, 3 i Hertugdømmet Slesvig, 4 i Hertugdømmet Holsten og 1 i Hertugdømmet Lauenborg.

Indtil de af de enkelte Landsdeles repræsentative Forsamlinger valgte Medlemmer kunne indtræde i Rigsraadet, ville Vi kun udnævne saadanne Mænd til Medlemmer af dette, som enten ere eller have været valgte Medlemmer respektive af Kongeriget Danmarks tidligere eller endnu bestaaende forskjellige repræsentative Forsamlinger, af Hertugdømmet Slesvigs Provindsialstænder og af Hertugdømmet Holstens Provindsialstænder, eller Medlemmer af Hertugdømmet Lauenborgs Ridder- og Landskab.

13. Varigheden af de af Os udnævnte Rigsraads-Medlemmers Funktion ville Vi have Os forbeholdt nærmere at fastsætte samtidigt med Funktionstidens Bestemmelse for de valgte Medlemmer af Rigsraadet (§ 11).

14. Rigsraadet træder strax i Virksomhed med de af Os udnævnte Medlemmer.

15. Medlemmerne af Rigsraadet nyde et fast aarligt Bederlag af 500 Rdlr. Intet Medlem kan mod sin Villie fjernes af Rigsraadet undtagen i saadanne Tilfælde, som ved de i § 11 (Kfr. § 13) ommeldte Love nærmere maatte blive fastsatte.

Enhvert Medlem af Rigsraadet aflægger ved sin første Indtrædelse Trostabs=Ed til Kongen efter en af Kongen fastsat Formular. Eden fornyes ved Thronstifte.

16. Rigsraadet sammenkalbes i det mindste en Gang hver andet Aar, naar og for saa lang Tid, som af Kongen bestemmes. 26. Juli.

17. Kjøbenhavn er Rigsraadets Forsamlingssted, med mindre Kongen undtagelsesvis sammenkalder det paa et andet Sted indenfor Monarkiets Grændser.

18. Rigsraadets Forhandlinger ledes af en af Kongen blandt dets Medlemmer for hver Rigsraadsfsamling udnævnt Præsident. For samme Tid udnævner Kongen ogsaa en Vicepræsident til at fungere i Præsidentens Forfald. Ingen Beslutning kan af Rigsraadet tages, naar ikke over Halvdelen af dets Medlemmer er til Stede.

Medlemmerne af Rigsraadet betjene sig under Forhandlingerne efter Forgødtbefindende af det danske eller det tyske Sprog. Protokollen over Forhandlingerne føres i begge Sprog. Rigsraadets Betænkninger og Beslutninger udsærbiges stedsje paa Dansk alene.

I øvrigt bestemmes Rigsraadets Forretningsorden ved et Regulativ, som Vi foreløbigen ville give, indtil den kan vorde fassfat paa den for Behandlingen af Love vedkommende Fællesanliggenderne i Almindelighed bestemte Maade (§ 22).

19. Rigsraadets Forhandlinger ere ikke offentlige, men dets Beslutninger og Betænkninger blive at offentliggjøre baade paa Dansk og paa Tysk. Dog kan Rigsraadet selv i enkelte Tilfælde beslutte, at Offentliggjørelsen undlades.

20. Ministrene, eller hvem Kongen ellers dertil beordrer, have Afgang til Rigsraadet og ere berettigede til at deltage i Forhandlingerne.

21. Ingen for hele Monarkiet fælles Skat kan paalægges, forandres eller ophæves, ei heller noget Statslaan for hele Monarkiet optages, uden Rigsraadets Samtykke.

26. Juli. 22. I Henseende til Love, vedkommende andre Fællesanliggender (§ 5) end de i § 21 ommeldte, har Rigsraadet en raadgivende Medvirkning. De skulle steds forelægges samme til Betænkning, inden de af Kongen endelig gives.

23. Ligeledes skal det hele Monarkiet omfattende Statsbudget for hver Finansperiode, saaledes som denne af Kongen nærmere bestemmes, forelægges Rigsraadet til Betænkning, forinden det af Kongen approberes; saa og det tilsvarende Statsregnskab, inden det af Kongen kwitteres. Det af Kongen approberede Statsbudget og kwitterede Statsregnskab bekjendtgjøres dernæst ved Trykken.

24. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen give foreløbige Anordninger, hvilke forelægges det først sammentrædende Rigsraad til Beslutning (§ 21) eller til Betænkning (§§ 22 og 23).

25. Angaaende Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse forbeholde Vi Os at lade Rigsraadet forelægge et Lovforslag til Betænkning.

26. Ogsaa om andre Fællesanliggender, end de i de næstforegaaende Paragrafer nævnte, kan Rigsraadet af Kongen opfordres til at afgive Betænkning.

27. Rigsraadet er berettiget til angaaende Fællesanliggender at indgive Andragender og Besværinger til Kongen.

28. Forandringer i nærværende Forordning kunne kun ske med Rigsraadets Samtykke.

Indtil Kongeriget Danmarks Grundlov af 5. Juni 1849 er blevet indskrænket til bemeldte Riges særlige

Auliggender, komme ovenstaaende §§ 21, 22 og 23 først til 26. Juli. Anvendelse efter det paagjældende Fællesanliggendes Forhandling med den danske Rigsdag.

Hvorefter alle og enhver sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Bort Slot Eremitagen, den 26.
Juli 1854.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Frederik Ferdinand. Ørsted. Reventlow-Criminil.
C. Moltke. Tillisch.
C. F. Hansen. C. A. Bluhme.
W. C. E. Sponneck.
Steen Bille.

Patent, hvorved Rigsraadet sammenkaldes til 26. Juli. at møde Fredagen den 1. September førstkomende. (Indenrigsministeriet.)

Justitsmin. Str. (til Krigsministeriet) ang. 4. Septb. de tidligere Expropriationsanordningers Anvendelse efter Grundloven.

I Skrivelse af 18. f. M. har Krigsministeriet meddelt, at det i Anledning af nogle militære Ansøg, som foretages dels i Omegnen af Rjøbenhavn til denne Stads Sikring mod Bombardement, dels paa Strids Odde, hvor Krudtmagasiner skulle bygges, vil være nødvendigt, at en Del

Sjette Hæfte. 19

4. Septb. Privateiendom stilles til Landmilitæretatens Disposition, men at der herved er opstaaet Tvivl, om der til saadan Expropriation vil udfordres en særlig Lov, eller der i den gjældende Lovgivning indeholdes tilstrækkelig Hjemmel for Administrationen til i de angivne Viemed at fordre tvungen Afstaaelse af Privateiendom, og i sidste Fald om da Befalingen om de paagjældende Grundstykke's Afstaaelse skal udfædes af Justits- eller Indenrigsministeriet, eller denne umiddelbart kan paabjædes af Krigsbestyrelsen. Velmædte Ministerium har i denne Henseende bemærket, at det vel ved Plakaten af 31. Juli 1801 er paalagt enhver mod Erstatning at afstaa sin Grund eller Eiendom, naar dette behøves til Landets Forsvar, men at det formentlig kunde være tvivlsomt, om denne Plakat ikke er ophevet ved Grundlovens § 87, og har merbemædte Ministerium begjært Justitsministeriets Betænkning over dette Anliggende.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst tilbagemælde, at Grundlovens § 87 vistnok ikke kan antages at have ophevet de tidligere givne Anordninger, som hjemlede det offentlige Ret til at forlange Afstaaelsen af privates Eiendomme, men at Meningen kun kan være, at den Grundfætning, hvorpaa disse Anordninger ere byggede, ikke uden særlig Lov skal kunne bringes til Anvendelse paa Tilfælde, som ikke umiddelbart ere indbefattede under sammes Indhold. Det er ogsaa ved mange tidligere Leiligheder blevet forudsat, at de ældre Love, der hjemlede tvungen Grundafstaaelse til visse Formaal, staa ved Magt, t. Ex. med Hensyn til Veivæsenet, hvorved Loven af 20. August 1853 har udvidet hvad der forhen gjaldt om Landeveie til Biveie, og med Hensyn til Jernbanevæsenet, jvfr. Loven af 27. Februar 1852, hvis § 4 udtrykkelig erkjender de allerede gjældende Anordninger som Hjemmel for Expropriationen til Jernbaner, samt Lovene af 31. Juli og 20.

August f. A., der intet specielt nævne om Expropriationen, 4. Septb. fordi Forordningen af 5. Marts 1845 alt indeholder det fornødne derom, naar først Koncession var given. Da nu Plakaten af 31. Juli 1801 netop specielt gjør det til Pligt for Borgerne at finde sig i Grundafstaaelser, som behøves til „Landets Forsvar“, saa kan en Lov ikke være nødvendig for at hjemle Krigsbestyrelsen den omspurgte Besøielse, ligesom der heller ikke kan blive Spørgsmaal om Udstedelsen af nogen Befaling enten fra Indenrigs- eller Justitsministeriet. Det staar vel ikke til at nægte, at der vilde kunne møde en egen praktisk Vanskelighed, hvor vedkommende ikke vilde erkjende, at Grunden qvæstionis behøves til Landets Forsvar, og derfor henskjød sig under Domstolene, men da disse uden Tvivl vilde erkjende Krigsministeriets Dom om Nødvendigheden for afgjørende, vilde dette dog næppe faa nogen Følge.

Indenrigsmin. Skr. (til Udenrigsministeriet), at 7. Septb.
Indfødsret erhverves ved at fødes paa dansk Grund,
naar blot ikke Moderens Ophold ved Medkomsten er
af en ren temporær Karakter.

Bed at fremsende den hoslagt tilbagefølgende Note, hvori den herværende keiserlig østerrigste Gesandt paa det Modenesiske Ministeriums Anmodning ubbeder sig Underretning meddelt om, hvorvidt det at være født paa dansk Grund er tilstrækkeligt til at medføre Indfødsret for vedkommende Individ, har Udenrigsministeriet i en til Justitsministeriet stilet, men derfra hertil oversendt Skrivelse af 16. f. M. begjært sig sat i Stand til at meddele den forlangte Oplysning.

I Anledning heraf skulde Indenrigsministeriet tjenstligst tilbagemelde, at efter Indfødsrettens § 1 kfr. § 9 maa det

7. Septb. oplastede Spørgsmaal besvares bekræftende, naar kun ikke Moderens Ophold her i Riget ved Nedkomsten har været af temporær og forbigaaende Karakter og Varighed.

22. Septb. **Justitsmin. Str.** (til Kuratorerne for Benmetofte adelige Somfrukloster) ang. at fremmede Adelige efter D. L. 1—2—11 erhverve dansk Adels Rettigheder ved at betjene en Bestilling i Rangen.

I det med Bilag højsølgende til Justitsministeriet indgivne Andragende har Kapitain Frederik Moltke v. Schaumburg anholdt om, at der maa blive tillagt ham og hans Familie lige Rettighed med dansk Adels, for der igjennem at erholde Adgang til den Forsørgelse eller Understøttelse her i Landet, for hvilken adelig Herkomst er en Betingelse. Medens der nu ikke vil kunne være Tale om hos Hs. Majest Kongen at andrage paa nogen Akt, hvorved Supplikantens og hans Families Adelsrettigheder skulde erholde en særlig Sanktion, maa Justitsministeriet, da det ikke kan omtvivles, at denne Familie er af gammel tydsk Adels, og at saavel Supplikanten som nogle af hans Forfædre have beklædt Charger i den danske Ranganordning formene, at der i Kraft af den almindelige Lovgivning tilkommer denne Familie de med dansk Adels endnu forbundne Forrettigheder. Danske Lovs 1—2—11 synes nemlig ikke at kunne konstrueres anderledes, end at den nævner to Maader, hvorpaa udlændisk Adels erhverver dansk Adels Rettigheder, enten ved at naturaliseres eller ved at betjene nogen Bestilling i Rangen, og i fuldkommen Overensstemmelse hermed staar Lovens 3—2 2. De Bestemmelser, som indeholdes dels i Privilegierne af 11. Februar 1679 § 1, dels i Rangforordningerne af 11. Februar 1693, 11. Februar 1699, 11. Februar 1717 om de med al Rang forbundne Adelsrettigheder endog for Børn og tildels (nemlig med Hensyn

til de i de 3 første Rangklasser specificerede (Charger) for 22. Sept alle Descendenter, have ikke haft nogen Indflydelse paa den Ret, der saaledes særligt var hjemlet fremmed Adet, der beklædte nogen Bestilling i Rangen, og at disse Anordninger ei gif ud paa at gjøre nogen Indskrænkning i denne Ret, er endog klart af deres bogstavelige Indhold; thi de sidstnævnte 3 Anordninger (af 1693, 1699 og 1717) byde udtrykkelig, at de 6 sidste Rangklasser skulle nyde, foruden de ved Privilegierne af 11. Februar 1679 § 1 (hvor „Børn“ antages alene at sigte til *liberi primi gradus*) givne Rettigheder, tillige de Privilegier, „som i Lovens 1—2—11 ommeldes“. Heraf er det igjen en utvivlsom Følge, at de senere Anordninger, forsaavidt der i samme indeholdes særlige Bestemmelser til Bedste for de 3 første Rangklasser (der antages ved Rangforordningen af 13. December 1730 og 14. Oktober 1746 at have tabt de dem ved Forordningerne af 1693, 1699 og 1717 for deres hele Descendents givne Rettigheder, ligesom Privilegierne af 11. Februar 1679 § 1 antages ei længer at være gjældende for Rangspersoners Børn i Almindelighed) ikke kunne have berøvet fremmed Adet den Ret, hvortil og Charger i de lavere Rangklasser hjemlede den Adgang. Ligesom derhos den her udviklede Fortolkning synes anerkjendt i Reglementet for Prindsesse Charlotte Amalies Stiftelse af 24. Juli 1773, 1. Klasse, saaledes er der og en Mængde fremmede adelige Slægter her i Landet, der, uden udtrykkelig at være optagne i den danske Adelsstand, i alle Henseender have nydt Adelsrettigheder, alene fordi de have beklædt Embeder i Rangen.

Da det iøvrigt af det ovennævnte Andragende fremgaar, at Capitain v. Schaumburg ved samme nærmest attraar Adgang til Indskrivning for sine Døtre i Bemmetofte adelige Somfruktoster, skulde jeg tjenstligst anmode Deres Excellence og Hr. Konferentsraaden, som Kuratorer

22. Septb. for bemeldte Kloster om at meddele mig Deres behagelige
 Ytringer, om der maatte være noget mod den ommeldte
 Fortolkning at erindre*).

20. Oktb. **Aabent Brev ang. Opløsningen af det uuvæ-
 rende Folkething.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Det Haab,
 Vi udtalte ved Rigsdagens Aabning, er desværre blevet
 stiftet**) Den hele Maade, hvorpaa Folkethinget er gaaet
 frem, bærer Vidne om en planmæssig Modstand mod Bor

*) Direktionen for Bømmetofte Kloster svarede under
 28. Oktober 1854 Justitsministeriet, at da det oven-
 nævnte Andragende fra Kapitain Wolke v. Schaum-
 burg om lige Rettighed med dansk Adels nærmest var
 foranlediget ved hans Ænste om at faa en Datter
 indstrevet i Bømmetofte Kloster, og da derefter af de
 faavel ved Ministeriets Skrivelse som paa anden Maade
 tilveiebragte Oplysninger om hans Adelskab ikke fra
 Direktionens Side fandtes noget herimod at erindre,
 turde Sagen dermed for Direktionens Bedkommende
 anses som afgjort, hvorfor Direktionen maatte holde
 det for uødvendigt at ytre sig angaaende den af
 Ministeriet fremsatte Fortolkning af de citerede Lov-
 bestemmelser, m. m. Efter Modtagelsen af denne
 Skrivelse anmodede Justitsministeriet under 25. No-
 vember 1854 Krigsministeriet om at meddele An-
 drageren, at da der, efter de om hans Adelskab til-
 veiebragte Oplysninger, ikke fra Direktionens Side
 var noget at erindre mod Oplysningen af hans Ænste
 at faa en Datter indstrevet i Bømmetofte Kloster,
 fandt Ministeriet for sit Bedkommende ikke A: led-
 ning til at foretage videre i Sagen.

**) Under 29. September f. A. var til Premierministeren
 udsærdiget et allerhøieste Reskript, hvorved han be-
 myndigedes til paa Kongens Begne at aabne den
 Mandagen den 2. Oktober sammentrædende Rigsdag
 og i Allerhøisthammes Navn at meddele Rigsdagen
 følgende allernaadigste Budskab: „Dansk Værd!

Regjering. Uden Hensyn til det af Os ytrede Ønske, at 20. Oktb. den nærværende Rigsdagssamling skulde endes i den ved Grundloven bestemte Tid, har man endnu ikke i Thinget behandlet noget af de af Os forelagte Lovudkast, men derimod bestjæftiget sig med at modtage og lade oplæse Adresser og deslige, som udgaa fra det fjendtligste Sindelag imod Vor Regjering. Man har ikke mindre ved de Valg, der ere foregaaede i Thinget, end ved den imod god Orden stridende Maade, hvorpaa Forhandlingerne ere førte, fornemmelig naar Vore Miniistre have taget Ordet, givet umiskjendelige Tegn paa det samme Sindelag. Man har tilsidefat den Agtelse, man skylder de Mænd, som Vi, ifølge den Ret, Vi i Grundlovens § 19 have forbeholdt Os, have kaldet til Vore nærmeste Raadgivere, og om hvem Vi udtrykkelig have udtalt, at Vi, under nøie Overveielse af

Modtager Eders Konges Hilsen! I det Vi have sammenkaldt den Rigsdag, der nu er kommet tilstede, have Vi ikke kunnet være uden Betyrning ved Tanken om den Misstemning, der saavel paa forrige Rigsdag, som ellers fra flere Sider har vist sig imod de Mænd, som Vi paa forfatningsmæssig Maade have kaldet til Vore nærmeste Raadgivere, og ved hvilke Vi, under nøie Overveielse af hvad der kan tjene til Landets Belfærd, have fundet Os forpligtede til at holde fast. Men saa lidet lovende end de Omstændigheder synes at være, hvorunder Rigsdagen nu begynder sin Virksomhed, saa er dog Vor Tillid til det danske Folks Besindighed for stor, til at Vi kunne mistvivle om, at de Mænd, som det har valgt til at forhandle dets Belfærdsanliggender, ville være modtagelige for den rolige Overveielse, hvorved de sikkerlig ville komme til en rigtigere Opfatning af vore Forhold, end den, der ved vrang og lidenskabelige Fremstillinger har trængt sig ind hos mange i Vort Folk. I Særdeleshed forvente Vi, at de ville indse, at den Enhed, hvori det er Vor bestemte Villie paa at samle de forffjellige Vort Scepter betroede

20. Oktb. hvad der kan tjene til Landets Vel, have fundet Os forpligtede til at holde fast ved dem. Man har endelig vedtaget en Adresse til Os, hvori man ikke alene udtaler sin Mistillid til disse Mænd, men endog tillader sig at lade den Bei aldeles uændset, som Vi efter modneste Overveielse have indflaaet til at fremme den Enhed, hvori det er Vor bestemte Villie paany at samle de forskjellige Vort Scepter betroede Lande, og om hvilken Vi udtrykkelig have udtalt, at den var aldeles nødvendig, naar ikke Udfigten til at komme ud af den forviklede Tilstand, hvori Vi for Tiden befinde Os, skulde blive udsat i en uoverseelig lang Tid til ubodelig Stade for den Udvikling, hvortil den Statsorden, som Vi have for Die, vil føre Vort Folk. Man har overset, at den danske Rigsdag ikke kan have Ret til at blande sig i det, som Vi med Hensyn til de øvrige Dele af Vort Monarki finde for godt at anordne, og har endog upaatakt tilladt sig paa en upassende Maade at omtale det af Os trufne Valg af Ministre for Vore Hertugdømmer. Af fri Magtfuldkommenhed have Vi givet Danmarks Riges Grundlov af 5. Juni 1849; men lige saa vist som Vi have givet

Landet, er uomgængelig fornøden for en fast Statsorden og for en sund Udvikling af de herlige Kræfter, der findes i Vort Folk, og at den Bei, som Vor Regjering, med Vort fuldkomne Bisald, har indflaaet til dette Værks Fremme, under de Vanskeligheder, som bleve lagte i Veien for dets Gjennemførelse, var aldeles nødvendig, naar ikke Udfigten til at komme ud af den forviklede Tilstand, hvori vi for Tiden befinde os, skulde blive udsat i en uoverseelig lang Tid, til ubodelig Stade for den Udvikling, hvortil den Statsorden, som Vi have for Die, vil føre Vort Folk. Vi ere derfor ikke uden Haab om, at dette store Værk ved den nu forsamlede Rigsdags redelige og forstandige Medvirkning vil gjøre et Skridt fremad, der vil styrke den Tro, hvortil Vort Hjerte saa gjerne overlader sig, at det snart vil kunne

den for at befordre Vort elskede Folks Held og Velvære, 20. Oktb. lige saa vist ville Vi ikke taale, at de Friheder og Rettigheder, Vi derved have skjænket Vore Undersaatter, enten i eller udenfor Rigsdagen misbruges paa en Maade, som fører til Folkets Fordærvelse. Da Vi derfor under de stedfindende Omstændigheder ikke kunne se nogen Mulighed af en heldbringende Samvirken mellem Vore Ministre og det nærværende Folkething, men Vi paa den anden Side nære den faste og urokkede Overbevisning, at Vort trofaste Folk fremdeles vil staa Os bi, at det ikke vil svigte sin Tillid til den Konge, der har skjænket det større Frihed end nogen anden Fyrste sit Folk, og at det saaledes skal blive Os muligt, hvad der endnu stedse er Vort Haab, at kunne tilendebringe det af Os begyndte Forfatningsværk i lykkelig Samdrægtighed med Vort Danske Folk, have Vi i Henhold til Grundlovens § 27 allerhøiest besluttet at opløse det nuværende Folkething. Thi erklære Vi herved det nuværende Folkething for opløst.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksborg, den 20. Oktober 1854.

Under Vor kongelige Haand og Segl:

Frederik R.

(L. S.)

Orsted.

tilendebringes i lykkelig Samdrægtighed. Midt under den Krig, der er udbrudt mellem flere af Europas mægtigste Stater, have Vi lykkeligvis kunnet bevare den Neutralitet, der er ligesaa svarende til de Os betroede Landes Vel som til Vort venstabelige Forhold til alle disse Stater. Ikke desto mindre har det været nødvendigt at samle noget større Dele af Vore Stridskræfter, end der under andre Omstændigheder vilde have været samlede; men de dermed forbundne Udgifter have dog ikke været betydelige, og ligesom Vi ei ere komne i den Nødvendighed at maatte forlange nye Skatter bevilge, saaledes have Vi heller ikke behøvet at tilbageholde Forslag til forbedrede

20. Oktb. **Aabent Brev til det danske Folk i Anledning af det forestaaende almindelige Valg af Medlemmer til Folkethinget.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Idet Vi under Dags Dato have maattet finde Os foranledigede til at opløse Rigsdagens Folkething og under samme Dato have anordnet et nyt almindeligt Valg af Medlemmer til samme Thing, tilfiger Vor landsfaderlige Følelse Os, i Anledning af dette Valg at henvende nogle alvorstfulde Ord til samtlige Vore Kjære og tro Undersaatter i Vort Kongerige Danmark angaaende Fædrelandets nærværende Stilling i Henseende til dets indre Forhold. Det er Vor Afgt intet lovligt Middel at lade uforsøgt til paa den i Grundlovens § 100 bestemte Maade at tilveiebringe en Overenskomst med den danske Rigsdag angaaende de Indskrænkninger i den danske Grundlov, som ere nødvendige, for at Vi endeligen kunne ordne Vort Monarkis Forfatningsforhold. En saadan Overenskomst blev ikke opnaaet i det forrige Rigsdagsmøde, som meget mere endte med en afgjort Misstemning fra Rigsdagens Side mod de Mænd, Vi under vauffelige Forhold have stænkent Tillid som Vore Ministre. Uagtet Vi gjentagne Gange have lagt denne Vor Tillid til Vore Raadgivere for Dagen, og uagtet det ifølge Grundlovens § 19 ene tilkommer Os at vælge Vore Ministre, er dog

Indretninger, som kræve betydelige Pengemidler. Udenfor Forfatningsfagen er der ikke mange betydelige Lovforslag, som Vi under de nærværende Forhold finde Anledning til at forelægge Rigsdagen; ligesom Vi og maa ønske, at den nærværende Rigsdagssamling ikke trækker sig ud over den ved Grundloven bestemte Tid. Gud give Eder Styrke og Betsignelse til at fremme de Eder forelagte Sager saaledes, at det vil blive til det elskede Fædrelands Lykke!"

Modstanden mod disse planmæssig fortsat af det sidste²⁰. Oktb. Folkething, og endelig drevet til saadan Yderlighed, at Vi have set Os nødsagede til at opløse dette. Ikke desto mindre have Vi endnu ikke opgivet Haabet om at komme overens med Rigsdagen paa den betegnede Maade. Thi Vi vide, at Kjernen af Bort Folk er udenfor den politiske Bevægelse, som har reist sig mod Vore Bestræbelser for Ordningen af Bort Monarkis Forfatningsforhold. Vi stole paa, at det langt overveiende Flertal af Vore Undersaatter har den Tillid til Os og de Mænd, Vi have valgt og fastholde som Vore Raadgivere, at disse Vore Bestræbelser ere grundede i sund og moden Opfattelse af, hvad indre og ydre Forhold tilfoge som nødvendigt og tjenligt for Bort Monarki, ifølge dets forskjelligartede Bestanddeles eiendommelige Forhold, og at det ringere Maal af besluttende Medvirkning fra Folkets Side, som ved Vor Forordning af 26. Juli d. A., angaaende Bort Monarkis Forfatning for dets Fællesanliggender, for Tiden er tilstaaet, ingentunde er grundet i Uvillie mod sliq Medvirkning hos Os, der aldrig var karrig i Henseende til Andrømmelser til Bort Folk, men har sin Marsag i Forhold, som Vi fra Bort Standpunkt bedst kunne overse, og hvorover Vi først med Tiden kunne vente at blive Herre. Men Vi rette da og nu den indstændige Opfordring til alle Vore kjære og tro Undersaatter i Danmark, at de ved de forestaaende Folkethingsvalg ville vel vogte sig for fordærvelige Indskydelser, som man ikke undser sig for at fremme ved det skammeligste Misbrug af den af Os Selv ved Grundloven givne Pressefrihed og Forjamplingsfrihed. Vi vente af den Sindighed, samt Trostid og Kiærlighed til Konge og Fædreland, som fra Arilds Tid har udmærket det danske Folk, at Vi ikke forgjæves ville have henvendt Os til dette Bort Folk om at sende Os Mænd til det næste Folkething, som ville gaa Haand i Haand med Vor Regjering og samtykke i de Forslag til Ordningen af Rigets vigtigste Bel-

20. Oktb. færdsanliggende, som nu i Aar og Dag have været Gjenstand for Strid. Da Vi med Mishag have bemærket, hvorledes flere af Vore geistlige og verdslige Embedsmænd ikke nok som have holdt sig efterrettelige hvad deres Embeds- pligt bød dem lige over for den seneste Tids politiske Bevægelse, ville Vi paa det alvorligste have dem Alle, og navnlig Vore geistlige Embedsmænd, med hvis ophøjede Kalb saadant maa anses for uforeneligt, advarede om den fornødne fremtidsige Agtpaaagivenhed i saa Henseende, og ville Vi endhydermere have alle dem paalagt, hvis Stilling fører det med sig, at de dertil kunne bidrage, at de af yderste Flid søge at fremme Vor Regjerings Formaal.

Hvorefter Alle sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksborg, den 20. Oktober 1854.

Under Vor kongelige Haand og Segl:

Frederik R.

(L. S.)

Drsted.

20. Oktb. **Aabent Brev, hvorved et nyt almindeligt Valg til Folkethinget udskrives til Foretagelse den 1. December.**
13. Novb. **Bekjendtgj. ang. forskjellige Portofriheden vedkommende Forhold. (Finansministeriet.)**
Indm. Saml. pag. 197.
20. Novb. **Bekjendtgjør. ang. at Finansminister Grev Spouneck indtil videre overtager Ledelsen af de Rigsraadets vedkommende almindelige Anliggender. (Indenrigsministeriet.)**

Under 15. f. M. har det behaget Hs. Majest. Kongen at re-
skribere Finansminister, Kammerherre, Grev Spouneck saaledes:

Vi Frederik den Syvende osv.: Vor synderlige Bevaagenhed! Vi give Dig hermed tilkjende, at det er Vor allern.
Billie og Befaling, at Du indtil videre overtager Ledelsen af
alle Vort Rigsraad vedkommende almindelige Anliggender.

Habent Brev, hvorved Folkethinget indtaldes 20. Novb.
til at møde Mandagen den 18. December.

Bevilling til at to sammenbragte Børn maatte 22. Novb.
tage Arv efter Forældrene, som om de vare deres
fælles sammenavlede Børn. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: at Vi efter
den af Skipper Hans Jepsen Karre og Hustru Line Niels-
datter af Sønderho paa Bort Land Fangø derom allerund-
gjorte Ansøgning allern. herved tillader, at førstnævntes
Datter af tidligere Egteskab, Kirstine Hansen, og sidst-
nævntes Søn af tidligere Egteskab, Johannes Jacob
Warrer, der ere deres eneste Livsarvinger, maa tage Arv
efter dem begge, som om de vare deres fælles sammenavlede
Børn, dog uden Hensyn til Rjønnsforskjellen.

Justitsmin. Estr. (til Udenrigsministeriet) ang. 29. Novb.
Eksekution efter en i Udlandet affagt Dom.

Foranlediget af et fra den kongelige Landsøverret i
Viborg til Justitsministeriets Afgjørelse indsendt Andragende,
hvori det Storhertugelige Oldenborgske Justitskancelli for
Fyrstendømmet Lübeck har forespurgt, om der efter de danske
Love kan foretages Eksekution eller Udpantning efter en i
Udlandet ergangen Dom, skulde man tjenstligst anmode
Udenrigsministeriet om behagelig at ville lade bemeldte
Justitskancelli tilkjendegive, at der ikke her ved nogen Lov
er hjemlet de i fremmede Lande affagte Domme Eksekutions-
kraft — hvilket ogsaa med Hensyn til de forskjellige Regler,
der i forskjellige Lande ere vedtagne angaaende det Værne-
thing, hvorunder en Sags Afgjørelse henhører, vilde have
Betænkeligheder — men at det imidlertid ikke kan paatvises,
at en af en utvivsømt kompetent Domstol i Udlandet affagt
Dom kan gøres gjældende her i Landet ved et Søgmaal

29. Novb., til Dommens Opfyldelse, og at denne Dom da, under foransførte Betingelse, ligefrem vil blive lagt til Grund for en ny Dom, hvorved den paagjældende tilpligtes at opfylde den fremmede Rets Dom.

4. Decb. **Kundgj. ang. Erhvervelse af islandske Sogasje.**
(Indenrigsmin.)

Indm. Saml. pag. 198.

1855.

7. Febr. **Kultusmin. Skr.** (til Biskoppen over Lolland-Falsters Stift), om det er tilladeligt at vie en Pige, der er besvangret ved en anden end Brudgommen.

I et med Stiftsprovst N. N.'s i Bispeembedets Balance under 14. December f. A. afgivne Erklæring hertil indkommet Andragende har Sognepræst for N. N. Menighed N. N. forespurgt:

1) om Ægteskab mellem Pigen K. M. af S. og Skrædder, Ungkarl H. H. kan anses for tilladeligt, naaget hun efter Præstens paa Omstændighederne grundede moraliske Overbevisning er besvangret ved Ungkarl og Stomager S. N., med hvem hun vel ogsaa vedgaar at have haft Samleie, men dog tror sig besvangret af ovenmeldte H. H., som hun har samtykket i at indgaa Ægteskab med, og

2) om han, saafremt dette Ægteskab maatte anses for tilladeligt, kan undslaa sig for at foretage Bielsen.

Efter at Ministeriet om Sagen har korresponderet med Justitsministeriet, skulde det herved tjenstligst melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at det førstnævnte Spørgsmaal maa besvares i Overensstemmelse med Rancellistrivelse 28. December 1847 derhen, at et Ægteskab som det omhandlede ikke i og for sig kan anses for utilladeligt, samt at Præsten som Følge heraf ikke kan undslaa sig for at foretage den begjærede Bielse, naar der i øvrigt ikke er noget mod samme at erindre.

Lov, hvorved Kommunalbestyrelserne bemyndiges 15. Febr. til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyr-tidens Lyst paa de uformnende.*) (Indenrigsmin.)

Lov ang. Forhøielse i de for Gjældsarrestanter 22. Febr. anordnede Underholdningspenge. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 199.

Lov ang. de tidligere i visse Tilfælde befaledc 22. Febr. Kundgjørelser i Adresselcontoirets Efterretninger. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 200.

Lov, hvorved § 14 i Lov 14. April 1852 19. Marts. forandres. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 200.

Lov ang. Afløsning af de Arvefæsterne paa de 20. Marts. kongl. Domænegodser ifølge deres Skjøder og Forordning 26. Juni 1844 § 2 paahvilende Kjørsler og Arbeider. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 200.

Regulativ for Handelspladsen Silkeborgs skou= 20. Marts. miste Bestyrelse. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 201.

Lov om Ophævelsen af den kongl. Guehandel 21. Marts. paa Færoerne. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 207.

Lov om Fattigvæsenet paa Færoerne. (Inden- 22. Marts. rigministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs-

*) Denne Lov er enslydende med Lov. 27. November 1853, se foran pag. 387.

22. Marts.dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Hvert Præstegjæld skal udgjøre et Fattigdistrikt for sig, dog skal Thorshavns Kirkesogn udgjøre et særskilt Fattigdistrikt.

2. Omforgen for, at de Fattige, som af en eller anden Aarsag trænge til Understøttelse af det Offentlige, erholde den Hjælp, de behøve, varetages i ethvert Distrikt af et Fattigforstanderskab, som i Thorshavns Distrikt skal bestaa af Sognepræsten som Formand, Landfogden og 3 Medlemmer der vælges af samtlige de Husfædre i Sognet, som ikke have nydt nogen Fattigunderstøttelse, der ikke er tilbagebetalt eller estergiven, men i de øvrige Distrikter af Sognepræsten som Formand, Sysselmanen og et Medlem af ethvert Kirkesogn, som vælges paa samme Maade, som i Thorshavns Distrikt.

3. De Mænd, der saaledes efter Valg skulle indtræde i Fattigforstanderskaberne, vælges i Thorshavns Distrikt i Løbet af September Maaned under Landfogdens Ledelse men i de øvrige Distrikter under Sysselmændens Ledelse ved dennes sidste aarlige Omreise før 1. Oktober. Valget gjælder for 4 Aar; men af dem, som første Gang vælges, aftræder Halvdelen, eller, hvor Tallet er ulige, den største Halvdel efter 2 Aars Forløb, hvorved, i Mangel af mindelig Overenskomst, Lodtrækning gjør Udslaget, men den anden Halvdel først efter Udgangen af det 4. Aar. Som Følge heraf afgaar siden stedse hvert andet Aar Halvdelen af de valgte Medlemmer. Dersom nogen udtræder inden Udløbet af den Tid, for hvilken han er valgt, vælges i Thorshavns Distrikt strax, og i de øvrige Distrikter ved Sysselmændens første Omreise efter Udtrædelsen, en anden for den Tid, som den udtrædende endnu havde tilbage. Enhver er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, medmindre Lag-

thinget paa hans Andragende derom maatte finde Anledning²². Marts. til at fritage ham.

4. Fattigforstanderskabet bestemmer selv, hvor og hvor ofte det skal samles, men kan ogsaa sammenskaldes af Formanden, naar han anser det for nødvendigt eller det af 2. af Forstanderskabets Medlemmer forlanges.

5. Fattigforstanderskabet skal aarlig forfatte en Forsørgelsesplan for det paafølgende Aar, hvori der skal anføres en Forklaring om de Fattiges Trang og Forfatning, samt hvad Understøttelse der bør tillægges enhver Fattig enten i Penge, Fødevarer eller Klæder. Aaret regnes med Hensyn til Fattigforsørgelsen fra 1. Oktober til 30. September Forsørgelsesplanen skal forfattes saa tidligt, at den kan tilføres Lagthinget 12ai Dag.

6. Naar Lagthinget har gennemgaaet samtlige Forsørgelsesplaner, bestemmer det, hvor meget der for det kommende Aar kan tillægges ethvert Distrikt af Amtsfattigkassen, i hvilken Henseende der ikke alene bliver at tage Hensyn til Størrelsen af den Fattigunderstøttelse, som de forskellige Distrikter have at udrede, men ogsaa til deres Evne til at bære de dermed forbundne Byrder. Forsørgelsesplanerne tilbagefendes derefter med Underretning om, hvor stort et Beløb der er tillagt ethvert Distrikt af Amtsfattigkassen, og ledsaget af de Bemærkninger, som Lagthinget maatte finde Anledning til at fremsætte ved Planerne.

7. Efter saaledes at have modtaget Forsørgelsesplanen tilbage har Fattigforstanderskabet at paaligne Distriktets Beboere det Beløb, som ikke kan dækkes ved Bidraget af Amtsfattigkassen og de øvrige Indtægter, som ifølge § 16 tilfalde Distriktets Fattigkasse.

8. Ligningen foretages saaledes, at enhver Beboer af Distriktet, som antages at have Evne til at bidrage til Fattigvæsenet, ansættes til et bestemt Bidrag i Forhold til hans Marketal, Formue og Velighed. Ved Naturalhjælpsens

22. Marts. Paaligning iagttages, at de Fattige, saavidt muligt, kunne erholde disse hos Beboerne i den Bygd, hvor de opholde sig.

9. Af Rigningsforretningen fremlægges en Afsskrift for ethvert Sogns Bedkommende hos det derværende valgte Medlem af Fattigforstanderskabet til almindeligt Eftersyn for Sognets Beboere. For Thorshavns Bedkommende bestemmer Fattigforstanderskabet, hvor Forretningen saaledes skal fremlægges, og bekjendtgjør det fornødne derom.

10. De valgte Medlemmer af Fattigforstanderskaberne have enhver for sit Bedkommende det nærmeste Tilsyn med, at de Fattige i Sognet erholde, hvad der efter Forsørgelsesplanen tilkommer dem. Naturalhjelperne udbæres af Yderne til de Fattige efter Udbæringssejler fra de nævnte Medlemmer af Fattigforstanderskaberne. Pengebidragene indkræves af disse, og forholdes isørigt saavel med de indkrævede Pengebidrag, som med Naturalhjelpernes Fordeling efter Fattigforstanderskabets Bestemmelse.

11. Samtlige Bidrag til Fattigvæsenet erlægges til den Tid, som af Fattigforstanderskabet bestemmes, og forsaavidt de ikke efter Paafordring erlægges til den bestemte Tid, kunne de inddrives ved Udpantning. Det Medlem af Fattigforstanderskabet, hvem Indkrævningen paaligger, har derfor at indsende Lister over Restancerne til Sognepræsten, som, efter at have sammenholdt Listerne med Forsørgelsesplanen og Rigningen og ikke fundet dem stridende imod disse, indsender dem med Paategning derom til Amtmanden, som derefter, paa Refvirentens Ansvar for Restancernes Rigtighed, autoriserer dem til Inddrivelse ved Udpantning.

12. Ethvert Fattigforstanderskab skal være forsynet med en af Lagthinget autoriseret Protokol, hvori Sognepræsten skal indføre saavel Forhandlingerne i Forstanderskabets Møder, som de Foranstaltninger, der i paatrængende Tilfælde træffes af ham i hans Egenkab som Forstanderskabets Formand udenfor Møderne. Om saadanne Foranstalt-

ninger meddeles de øvrige Medlemmer Underretning i det 22. Marts. første Møde, efterat de ere truffet, og tages da endelig Beslutning derom.

13. Alle Bøværinger angaaende Fattigforsørgelsen og Ligningen af de dertil fornødne Bidrag indsendes til Amtmanden, som, efter at have indhentet de Oplysninger, som han finder nødvendige, forelægger dem for Lagthinget til Afgjørelse. Dog skal det staa Bedkommende, som finde sig uisfornøiede med Lagthingets Beslutning, frit at henvende sig til Indenrigsministeriet, som da endelig afgjør Sagen.

14. Skulde der opstaa Uenighed om, i hvilket Distrikt en Fattig bør nyde den Understøttelse, hvortil han er trængende, da afgjøres dette paa samme Maade. Indtil saadan Afgjørelse har fundet Sted skal den fornødne Hjælp ydes ham i det Distrikt, hvor han har Ophold paa den Tid, han bliver trængende.

15. For den Understøttelse, som er ydet en Fattig, skal Fattigvæsenet have Ret til Erstatning i hans Bo, og Fattigforstanderskabet er derfor berettiget til at lade Boet registrere og Registreringsforretningen thinglæse til Sikkerhed for Fattigvæsenets Krav; men det skal isøvrigt være Fattigforstanderskabet overladt, hvorvidt samme efter de stedfindende Omstændigheder finder Anledning til at benytte denne Ret.

16. De forskjellige Fattigdistrikters Indtægter ere følgende:

- a) Bidrag af Amtsfattigkassen (§ 6).
- b) Indtægterne af de Fattiges Tavle, som i Reglen af de valgte Medlemmer af Fattigforstanderskaberne skal ombæres i Kirken paa Nytaarsdag, de tre store Høstider, almindelig Bededag, Konfirmations søndag, Søndag efter Michaelgensdag, samt paa enhver Dag, naar der er Kommunion eller Bryllup, og endelig

22. Marts.

paa den Dag, Præsten holder en Vaar- eller Høstprædiken.

- c) En frivillig Gave af dem, som hos Præsten bestille Sigprædiken eller Sigtale.
- d) Frivillige Gaver af tiltrædende Hæstere paa Statens Fæstegods.
- e) Frivillige Gaver af dem, som løse Bevilling til at lade sig vie af uvedkommende Præst eller uden foregaaende Ulysning fra Prædikestolen.
- f) Frivillige Gaver, til hvis Udelse Beboerne ved påsende Leiligheder af Præsten bør opmuntres.
- g) Bøder, som Vedkommende ved Forligelseskommissionen vedtage at erlægge til Distriktets Fattigkasse.
- h) Erstatninger for ydet Fattigunderstøttelse.
- i) De Bidrag, som i Penge eller Naturalier paalignes Distriktets Beboere.

17. Præsten skal være Kasserer og Regnskabsfører for Fattigkassen. De Medlemmer som ombære Fattigtavlerne, saavel som Forligelseskommissionerne og andre, som oppebære Indtægter for Distrikternes Fattigkasse, have derfor til ham at aflevere det oppebaarne og aarlig at meddele ham Attest om, hvad der i Løbet af Aaret er tilfaldet Distriktets Fattigkasse, hvilke Attester blive at vedlægge Regnskabet.

18. Inden Udgangen af hvert Aars December Maaned skulle samtlige Fattigkasseregnskaber for det foregaaende Aar, som sluttes den 30. September, indsendes til Amtmanden, som besørger dem reviderede af den af Lagthinget dertil antagne Revisor samt de mulige Revisionsantegnelser besvarede af Regnskabsførerne, hvornæst Regnskaberne endelig decideres af Lagthinget. Extracter af de deciderede Regnskaber besørger Fattigforstanderskabet henlagte til almindelig Eftersyn.

19. Følgende Indtægter skulle fremdeles tilfalde Amtsfattigkassen, uentlig:

- a) Renter af de Kasseu tilhørende Kapitaler. 22. Marts.
- b) Arveafgifter overensstemmende med Foundationen af 28. August 1767 § 3 og allerhøieste Resolution af 18. Mai 1796.
- c) Af Testamenter m. v. den Afgift, som er bestemt ved Foundationen af 28. August 1767 §§ 4 og 5.
- d) Af Embedsmænd og andre Betjente, som ansættes, det Bidrag, som er bestemt ved allerhøieste Reskript af 3. Januar 1827 Nr. 1.
- e) De Afgifter, som Skibe, der ankre i færøst Havn, i Henshold til gjældende Lovbestemmelser have at erlægge til Amtsfattigkassen.
- f) Af enhver Grindefangst 1 pCt. efter Grindereglementet af 1. November 1832.
- g) Bøder, som erlægges efter Dom, eller ved Forligelseskommissionerne vedtages at skulle tilfalde Amtsfattigkassen.

20. Amtsfattigkassens Indtægter skulle anvendes dels til aarlige Bidrag til de forskjellige Fattigdistrikter (§ 6). dels til yderligere Understøttelser for de Distrikter, som i Aarets Løb paa Grund af tilfældige Uarsager dertil maatte anses trængende.

21. Rettens Betjente og andre Vedkommende, hvem det paaligger at indkræve eller modtage Amtsfattigkassens Indtægter, skulle hvert Kvartal, enhver for sit Vedkommende, indberette til Amtmanden, hvad der er tilfaldet Amtsfattigkassen, og til ham indsende Beløbet. Amtmanden har derefter at tilstille Kassereren de indkomne Beløb og i øvrigt at drage Omsorg for de mulige Restancers Inddrivelse.

22. Regnskabsaaaret for Amtsfattigkassen regnes fra 1. Oktober til 30. September.

23. Lagtinget antager en Kasserer for Amtsfattigkassen, og med Hensyn til Afslæggelsen af Regnskab, dets

22. Marts. Revision og Decision, forholdes efter Lov af 15. April 1854 om Færøernes Lagthing.

24. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1855, og Indenrigsministeren bemyndiges derfor til at beramme Tiden til Foretagelse af de første Valg af Medlemmer til Fattigforstanderskaberne, uafhængig af Bestemmelserne i denne Lovs § 3, saaledes, at de første Forsørgelsesplaner kunne forelægges det i det nævnte Aar sammentrædende Lagthing.

28. Marts. Lov om den svævende Statsgjæld. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 211.

4. April. Lov om Løsning af Sognebaandet. (Min. for Kirke- og Undervisningsv.)

Indm. Saml. pag. 212.

6. April. Lov, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Ager forandres, m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 214.

13. April. Lov om Forbud mod Borttagelsen af Sten, Ler, Sand, Grus og deslige fra Grundene udenfor Fyrindretninger og lignende offentlige Anlæg. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 215.

Bekjendtgjor. ang. Indsættelse i Sparekasserne 17. April.
 af Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler under
 100 Rddlr. samt angaaende Modtagelsen i National-
 banken af Stiftemidler, der tilhøre Boer i Kjøbenhavn.
 (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 215.

Aabent Brev ang. Udskrivning af et nyt almin- 2. Mai.
deligt Valg til Rigsdagen. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At efterkom
 Vi allernaadigst have bifaldet det af den sidst afholdte Rigs-
 dag i uforandret Skikkelse anden Gang vedtagne Forslag til
 Grundlovsbestemmelse om Indskræntning af Grundloven af
 5. Juni 1849, vil bemeldte Forslag i Medfør af § 100
 være at forelægge for en ny udvalgt Rigsdag.

Ehi byde og befale Vi hermed allernaadigst, at der i
 samtlige Valgkredse i Bort Kongerige Danmark skal fore-
 gaa Valg:

til Folkethinget Torsdagen den 14. Juni d. A. og
 til Landstinget Onsdagen den 20. Juni d. A.,
 til hvilken sidste Tid Vi ere fændede at opløse den nuværende
 Rigsdag*)

Lov indeholdende nogle forandrede Bestemmelser 2. Mai.
i Anordningerne om Skoletvangen og om Udskriv-
ningen af Skolen. (Min. f. Kirke- og Undervis-
 ningsv.)

Indm. Saml. pag. 216.

*) Under 20. Juni f. A. udsædtes et aabent Brev,
 hvorved den i Juni 1853 og December 1854 valgte
 Rigsdag erklæredes for opløst.

9. Mai. Lov, hvorved Paragraph 5 i Forordning af 13. Januar 1736 forandres. (Min. f. Kirke- og Undervisningsv.)

Indm. Saml. pag. 217.

9. Mai. Frdg., hvorved Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug med nogle Modifikationer udvides til Island. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at have modtaget Bort tro Althings allerund. Betænkning angaaende en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 3. Januar 1851 om Pressens Brug, byde og befale Vi som følger:*)

1—10.

11. Enhver der i et periodisk Skrift anser sig personligt angreben, eller som ønsker at berigtige ham vedkommende Meddelelser i Skriftet, kan i dette fordre uden Betaling optagen en Bekjendtgjørelse om Sags Anlæg i Anledning af Angrebet saavel som om Sagens Udfald, eller en Berigtigelse, der dog ikke maa optage mere end $\frac{1}{4}$ Numer, eller en Henvisning til en Berigtigelse i et andet Skrift

Denne Optagelse skal ske i et af de to første Numere af Skriftet, som udgives, efter at Optagelsen bevislig er forlangt; dog skal Udgiveren ikke i noget Tilfælde være forpligtet til i et Numer at optage flere saadanne Bekjend-

*) Det udeladte er væsentlig overensstemmende med Lov 3. Januar 1851; som Afvigelser kan nævnes, at den i § 3 næstsidste Punktum omhandlede Frist i den islandske Forordning er 6 Maaneder, og at den i Lov 3. Januar 1851 §§ 13 og 14 Justitsministeriet tillagte Paatalemyndighed m. v. paa Island tilkommer Stiftamtmanden.

gjørelser eller Berigtigelser, end der kunne faa Plads paa 9. Mai. en Fjerdedel af Numeret.

Undblivelse af at efterkomme denne Forpligtelse straffes med Bøder fra 10 til 50 Rbdlr., og den begjærte Optagelse kan fremtvinges ved daglig Mulkt efter Rettens Kjendelse.

12. Konfiskationen af et Skrift finder Sted efter Dom, naar det er af et efter denne Forordnings §§ 5, 6, 7 eller 8 strafbart Indhold.

13—17.

Bekjendtgjør. ang. Anholdelsen og Udleveringen 25. Juni. af Søfolk, som ere deserterede fra belgiske Skibe. (Justitsministeriet.)

Den belgiske Regjering har ved Bekjendtgjørelse af 30. April d. A., under Betingelse af Gjensidighed, truffet den Bestemmelse, at Søfolk, som desertere fra danske Skibe i belgiske Havne, kunne af de vedkommende danske Konsuler forlanges paagrebne af Politiet, for derefter igjen at bringes ombord eller foranstaltes hjemsendte, ligesom de i fornødent Fald paa vedkommende Konsuls Bekostning kunne begjæres indsatte i Arrest, indtil der findes Leilighed til deres Hjemsendelse, dog at de, hvis saadan Leilighed ikke inden 2 Maaneder, at regne fra Arrestationens Dato, maatte tilbyde sig, skulle sættes i Frihed, uden igjen at kunne arresteres for den samme Sag. Undtagne fra foransførte Bestemmelse ere imidlertid belgiske Undersaatter, medmindre de maatte være naturaliserede i en fremmed Stat, hvorhos det, for det Tilfælde, at den paagjældende i Belgien skulde have gjort sig skyldig i nogen Forseelse, er forbeholdt, at Udleveringen ikke skal finde Sted, forinden Sagen desangaaende er paafjendt og Dommen fuldbyrdet.

Som Følge heraf og i Henhold til den allerhøieste Sjette Hæfte.

25. Juni. Resolution af 2den August 1779 (bekjendtgjort ved Kancelli-Cirkulære af 28. s. N.) ville ligeledes overalt i Kongeriget Danmark saavel som i de danske Kolonier og Bilande Politisvrighederne paa Forlangende have at hde deres Bistand, for at Søfolk, som ere deserterede fra belgiske Skibe — med Undtagelse af saadanne, som ere danske Undersaatter, uden at være blebne naturaliserede i nogen fremmed Stat — kunne blive paagrebne og, forsaavidt de ikke her have begaaet nogen Forseelse, hvis Undersøgelse og Afstraffelse maa oppebies, strax udeleverede eller indsatte i Arrest, dog at Arresten ikke maa udstrækkes til en længere Tid end 2 Maaneder.

16. Juli. Foreløbig Lov om Afgang for danske Skibsførere til at forhyre fremmede Søfolk. *) (Justitsministeriet).

21. Aug. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Holbæk Amt) at ved Bærelobligationer kan fremdeles tages 5 pCt. uden Hensyn til, at Fordringen maatte være sikret ved Pant i fast Eiendom.

I Anledning af den med Amtets behagelige Erklæring af 12. s. N. hertil indsendte Forespørgsel fra Justitsraad Byfoged og Birkedommer Leuning i Sorø, om det kan anses tilladeligt, at der ved den i Gjenpart hoslagt tilbagefølgende Bærelobligation er betinget 5 pCt. Rente, nagtet der til Sikkerhed for Fordringen er givet Pant i faste Eiendomme, skulde man, efter at have brevveilet over Sagen med Indenrigsministeriet, til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at Loven af 6.

*) Denne foreløbige Lov afløstes af Lov 13. September s. N.

April d. 21. ikke kan antages at have hævet den allerede 21. Aug. ved den tidligere Lovgivning hjemlede Frihed til ved Bærel- obligationer at betinge sig 5 pCt. Rente uden Hensyn til, at Fordringen maatte være sikret ved Pant i faste Eiendomme.

Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af 29. Aug. Grundloven af 5. Juni 1849. *) (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efterat den af Rigsdagen i tvende ordentlige Samlinger vedtagne og

*) Under samme Dato er til Premierministeren udfærdiget følgende allerh. Reskript:

„Vi Frederik den Syvende osv. Vor synderlige Gunst! Efter at have modtaget Din indgivne allerunderd. Beretning og Forestilling om, at under Forhandlingerne af den af Os nu endelig stadfæstede Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5. Juni 1849 er fra flere Sider udtalt Frygt for, at en fremtidig Regjering skulde kunne gjøre den Paastand gjældende, at vigtige i Grundloven af 5. Juni 1849 tilfagte Friheder, navnlig Religionfrihed, Pressefrihed, Forsamlings- og Foreningsfrihed, skulde henføres til Monarkiets fælles Anliggender, og at Kongerigets Rigsdags grundlovmæssige Betydning og Rettigheder ei længere skode ved Magt, alt fordi disse Gjenstande ei specielt ere opregnede i fornævnte Grundlovsbestemmelser 2. §, samt at der næres Dnsse om, at denne Usikkerhed maatte kunne fjernes, hvilket, forsaavidt den virkelig var tilfede, kun vilde kunne ske ved en ny fortolkende Grundlovsbestemmelse, saa give Vi Dig herved tilkjende, at Vi saa meget mindre kunne finde Os foranledigede til nu at foretage noget i dette Diemed, som Vi med Vort Ministerium finde det aldeles utvivlsomt, at de ommeldte Friheder henhøre under de i Grundlovsbestemmelsen udtrykkeligen nævnte særlige Anliggender, og at Grundlovsbestemmelserns

29. Aug. derefter af Os allernaadigst bifaldte Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5. Juni 1849, i Henhold til nyismeldte Lovs § 100, har været forelagt en af nye Valg fremgaaet Rigsdag, og af denne 3. Gang i uforandret Skikkelse er bleven vedtaget, stabsæfte Vi herved denne Grundlovsbestemmelse. saaledes lydende:

1. Grundloven af 5. Juni 1849 indskrænkes til at gjælde for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender.

2. Kongeriget Danmarks særlige Anliggender ere: Jusfrits- og Politivæsenet (med Undtagelse af den Del, der er overdraget Krigsmagten), derunder den almindelige Lovgivning vedkommende borgerlige Forhold, Forbrydelser og Rettergang; Tilveiebringelsen af det Mandskab til Land- og Søhæren, som ifølge de bestaaende Planer eller de fra den lovgivende Magt for de fælles Anliggender udgaaede Love skal leveres fra Kongeriget; Tilveiebringelsen af de Heste, Levnetsmidler, Foder, Kvarter- og lignende Naturalfor nødenheder, som Kongeriget paa samme Maade forpligtes til at skaffe tilveie; Kirke- og Undervisningsvæsenet med de under samme hørende Læreanstalter, med Undtagelse af de under Krigsmagten hørende Læreanstalter; Kommunalvæsenet; det almindelige Fattigvæsen; Næringsforholdene; Landvæsenfager; Beskatning af faste Eiendomme, Formue, Indtægt og Næring; Sager, vedkommende stemplet Papir,

1. § opretholder Grundloven af 5. Juni 1849 og dermed Kongerigets Rigsdags grundlovmæssige Betydning og Rettigheder for alle de Anliggender, som overensstemmende med Grundlovsbestemmelsen forblive under Kongerigets Rigsdags Omraade. Og ville Vi derhos allernaadigst tillade Dig at tilstille begge Rigsdagens Formænd en af Dig som Kongerigets Premierminister fidimeret Afskrift af denne Vor allerhøieste Resolution. Dermed fter Vor Billie! Befalende Dig Gud!"

alle med de særlige Anliggender forbundne Indtægter og Udgifter og hvilken som helst ny Skat for Kongeriget alene; den Del af Statsgjælden, som reiser sig af Lov af 20. Juni 1850 om Udbjævnning af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn, og enhver Gjæld, som i Fremtiden maatte stiftes for Kongerigets særlige Vedkommende; Sundhedsvæsenet; Kanal- og Havnevæsenet; Veivæsenet og Jernbanefager; Frikjørselsfager; Assurancevæsenet; Strandingsvæsenet; Sager, vedkommende de borgerlige militære Korporer; Sager, vedkommende offentlige Stiftelser, Lehn og Fideikommisser; Sager, vedkommende det kongelige Theater og det kongelige Kapel; Koloniernes indre Anliggender. Bestemmelserne i denne Paragraf kunne forandres ved Lov.

3. Hvad der for Tiden henhører under Kongerigets verdslige eller geistlige Administration, kan kun ved Lov henlægges under nogen anden Statsdel.

4. Paa Finansloven opføres Kongeriget Danmarks særlige Indtægter og Udgifter. Kongerigets særlige Indtægter ere alle de, der hidrøre fra dets særlige Indtægtskilder eller opkræves til dets særlige Anliggender (jvfr. § 2). Kongerigets særlige Udgifter ere de, der vedkomme dets særlige Anliggender, saa vel som den paa Kongeriget faldende Andel af det Betsøb, hvormed de for det hele Monarki fælles Udgifter maatte overstige de for Monarkiet fælles Indtægter. Denne Andel af de fælles Statsudgifter skal udredes til den Tid, de forfalde, og, i Tilfælde af Forsømmelse heraf, forlods fradrages Kongerigets særlige Indtægter

5. Nærværende Grundlovsbestemmelser træde i Kraft:

1) naar den danske Rigsdag, efter at være bleven bekendt med den Fællesforfatning, som Kongen i Genhold til Rundgjørelsen af 28. Januar 1852 allernaadigt maatte agte at lade udgaa, beslutter, at disse Grundlovsbestemmelser skulle træde i Kraft samtidigt med Fællesforfatningen;

29. Aug. 2) eller naar en Forsamling, bestaaende af Afsendinge fra Monarkiets forskjellige Dele, sammensat efter et Forhold, som svarer til det, der er fastsat for Størrelsen af de enkelte Statsdeles Bidrag til Statsforsødenhederne, og valgt for Kongerigets Andel, enten efter den for samme bestaaende Valglov eller af den danske Rigsdag, idetmindste 60, $\frac{1}{3}$ af Landstinget og $\frac{2}{3}$ af Folkethinget, blandt vedkommende Things egne Medlemmer — har forenet sig med Kongens Regjering om en i Henhold til Kundgjørelsen af 28. Januar 1852 affattet Fællesforfatning, og denne af Hs. Majest. Kongen er bleven ophøiet til Lov.

6. Fra samme Tid ere §§ 1, 4—17, 21, 23, 33, 54 og 71, samt den første midlertidige Bestemmelse i Grundloven af 5. Juni 1849 ophævede, ligesom de Paragrafer i bemeldte Grundlov, der angaa baade Monarkiets fælles og Kongerigets særlige Anliggender, ere indskrænkede til disse sidste alene, og er tillige det i Indledningen tagne Forbehold fuldføjet.

13. Sept. **Lov om Adgang for danske Skibsførere til at forhøre fremmede Søfolk.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 217.

25. Sept. **Andet Brev om Udsættelse af Rigsdagens Møder.** (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At Vi, i Henhold til Grundlovens § 26, allern. have besluttet at udsætte den i Medfør af Bort Andet Brev af Dags Dato sammentraaede aarlige Rigsdags Møder fra den 2. Oktober til den 1. December d. A.*)

*) Ved det ommeldte andet Andet Brev af f. D. befaledes Rigsdagen at træde sammen Mandagen den 1. Oktober d. A., og ved et kongl. Budskab -- ligeledes af 25. September 1855 — befaledes, at den extraordinært forsamlede Rigsdags Forhandlinger skulde være endte Lørdagen den 29. s. A.

Kundgjørelse om Indskrænkningen af Grundloven 2. Oktb. af 5. Juni 1849. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Rigsdagen, i Henhold til Grundlovsbestemmelsen af 29. August 1855, § 5, har besluttet, at denne Grundlovsbestemmelse skal træde i Kraft samtidigt med Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender, hvortil Udkastet var blevet Rigsdagen meddelt, og efter at Vi under Dags Dato have ladet den nævnte Forfatningslov udgaa, saa ville fra nu af de ved den ovenansførte Grundlovsbestemmelse fastsatte Indskrænkninger af Grundloven af 5. Juni 1849 være traadte i Kraft, saalydende:

1—4. (= Grundlovsbestemmelse 29. August 1855 §§ 1—4.) .

Og ere da fra nu af §§ 1, 4—17, 21, 23, 33, 54 og 71 osv. (= Grundlovsbestemmelse 29. August 1855 § 6.)

Forfatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender.*)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Rigsraadet, i Henhold til Forordn. af 26. Juli 1854 § 28, har givet sit Samtykke til det Udkast til Forfatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender, som Vi have ladet

*) Under samme Datum ere tilsvarende Forfatningslove udkomne for Hertugdømmet Slesvig i det danske og tydske og for Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg i det tydske Sprog. Jvfr. den foreløbige Valglov samt Kundgj. af 16. og 31. Oktober 1855. Jvfr. ligeledes Abent Brev af 28. Januar 1856 om Udfærdigelsen af nye Bestallinger i Anledning af Forfatningsloven.

2. Oktb. samme forelægge*), og efter at Kongeriget Danmarks Rigsdag, som Vi have ladet meddele dette Udkaft, i Henhold til Grundlovsbestemmelsen af 29. August 1855 § 5 har besluttet, at den nævnte Grundlovsbestemmelse, hvorved Grundloven af 5. Juni 1849 indskræntes til at gjælde for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender, skal træde i Kraft samtibigen med ovenansførte Forfatningslov, saa ville Vi nu, idet Vi herved ophæve Vor allerhøjeste Forordn. af 26. Juli 1854 om det danske Monarkis Forfatning for dets Fællesanliggender, lade nærværende Forfatningslov udgaa som den af Os og Vore Efterfølgere paa den danske Throne ubrødeligen skal holdes, saalydende: Forfatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender.

1. Regjeringsformen er indskrænket monarkist. Kongemagten er arvelig. Arvesølgen er den i Thronfølgeoven af 31. Juli 1853 fastsatte.

2. Kongen kan uden Rigsraadets Samtykke ikke være Regent i andre Lande.

3. Kongen skal høre til den evangelist-lutheriske Kirke.

4. Kongen er myndig, naar han har fyldt sit 18. Aar. Det samme gjælder om de kongelige Prindsfer.

5. Forinden Kongen tiltræder Regjeringen, afgiver han skriftligt til Geheimeslatsraadet den edelige Forsikring, ubrødeligt at holde Forfatningslovene, saavel for Monarkiets Fællesanliggender, som for de enkelte Landsdeles særlige Anliggender. Denne Forsikringsakt overgives Rigsraadet for at opbevares i sammes Arkiv.

Kan Kongen formedelst Fraværelse eller af andre Grunde

*) Rigsraadets Beslutning om denne Lov og om den efterfølgende foreløbige Lov angaaende Valgene til Rigsraadet findes i Dep. Tid. f. 1855 S. 593—596 og Gesetz und Min. Blatt f. 1855 23stes Stiick, S. 194—96).

ikke umiddelbart ved Thronskiftet aflægge denne Ed, føres Re- 2. Oktb. gjeringen, indtil dette sker, af Geheimstatsraadet, medmindre anderledes ved Lov bestemmes.

6. Bestemmelser angaaende Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse fastsættes ved Lov.

7. Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statseiendele skulle henhøre til Civillisten.

Civillisten kan ikke behæftes med Gjæld.

8. For Medlemmerne af det kongelige Hus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Apanagerne kunne ikke uden Kongens Samtykke nydes udenfor Riget.

II.

9. Kongen har med de i det følgende fastsatte Indskrænkninger den højeste Myndighed over Monarkiets Fællesanliggender, og udøver den gennem sine Ministre.

10. Kongen er ansvarfri. Hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Førelse.

11. Kongen udnævner og affebiger sine Ministre. Han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling mellem dem.

Kongens Underskrift under de Lovgivningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed, naar den er ledsaget af en eller flere Ministres Underskrift.

Enhver Minister, der har underskrevet, er ansvarlig for Beslutningen.

12. Ministrene kunne af Kongen eller Rigsraadet fættes under Tiltale for deres Embedsførelse. De dømmes af Monarkiets Rigsret.

Organisationen af denne Ret samt Forsøgningsmaaden for de ved den anlagte Sager ordnes ved Lov.

Det forbeholdes ligeledes ved Lov at give nærmere Forfrifter angaaende Ministrenes Ansvarlighed.

13. For Rigsretten kan Kongen ogsaa lade andre

2. Oktb. tiltale for Statsforbrydelser, som findes særdeles farlige, naar Rigsraadet dertil giver sit Samtykke.

I øvrigt medfører denne Forfatningslov ingen Forandring i de nærværende Domstoles Omraade, ligesom og den dømmende Magts Udøvelse, forsaavidt den er et Fællesanliggende, kun kan omordnes ved Lov.

14. Ministrene for Monarkiets Fællesanliggender udgjøre i Forening med Ministrene for Landsdelenes særlige Anliggender under Kongens Forsæde Geheimestatsraadet, hvori ogsaa Thronfølgeren, naar han er myndig, og den eller de af de øvrige kongelige Prindsler, som Kongen dertil maatte kalde, tage Sæde.

15. Alle Love og vigtigere Regjeringsforanstaltninger behandles i Geheimestatsraadet. Er Kongen i enkelte Tilfælde forhindret fra at præsidere, kan han lade Sagerne forhandle i Ministerkonferencer. Forsædet føres af den af Kongen udnævnte Konseilspræsident. Denne forelægger Kongen den af Statssekretæren over disse Forhandlinger førte Protokol; hvornæst Kongen bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde Konferencens Indstilling, eller yderligere lade sig Sagen foredrage i Geheimestatsraadet.

16. Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne ske ved Lov. Ingen kan bestilles til Embedsmand, som ikke har Indfødsret.

Kongen kan afskedige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension bestemmes ved Monarkiets Pensionslov. Den Embedsmand, der forflyttes mod sin Villie, har ligeledes Ret til at forlange Afsked med Pension efter de almindelige Regler.

Undtagelser fra disse Bestemmelser kunne ske ved Lov.

17. Kongen erklærer Krig og slutter Fred, samt indgaar og ophæver Forbund og Handelsstraktater. Dog kan han ikke uden Rigsraadets Samtykke afstaa nogen Del af Monarkiet, eller indgaa nogen Forpligtelse, som væsentlig forandrer de bestaaende statsretlige Forhold.

18. Kongen kan benaade og give Amnesti. Dog kan 2. Oktb.
han kun med Rigsraadets Samtykke benaade Ministrene for
de dem af Rigsretten idømte Straffe.

19. Kongen kan, dels umiddelbart dels gjennem ved-
kommende Regjeringsmyndigheder, meddele saadanne Bevil-
linger og Undtagelser fra Lovene, som enten efter de nu
gjældende Regler ere i Brug eller fremtidigens ved Lov
maatte indrømmes.

20. Spørgsmaal om Dyrighedsmyndighedens Grændser
forhandles i en Ministerkonference, hvor enhver Minister
afgiver sit Votum til Protokollen, hvilken dernæst forelægges
Kongen. Den endelige Afgjørelse bestemmes af Kongen i
Geheimstatsraadet og kontrafigneres af de Ministre, som
have været enige i samme. Den, der vil reise saadant
Spørgsmaal, kan dog ikke unddrage sig fra foreløbigen at
efterkomme Dyrighedens Befaling.

III.

21. Den lovgivende Magt i alle Fællesanliggender
er hos Kongen og Rigsraadet i Forening.

22. Fællesanliggender ere alle, som ikke udtrykkeligt
ere bestemte at skulle være særlige for de enkelte Landsdele

Opstaar der Tvist mellem Rigsraadet og en Landsdels
Repræsentation, om hvorvidt et Anliggende hører til de
fælles eller de særlige, afgjøres Sagen af Kongen i Geheim-
statsraadet efter først at være behandlet i en Ministerkon-
ference paa den i § 20 forefrevne Maade. Beslutningen
kontrafigneres af de Ministre, som ere enige i samme.

23. Nærværende Forfatningslov berører ikke Hertug-
dømmerne Holstens og Lauenborgs Forhold til det tydske
Forbund. Enhver af dette Forhold flydende Forpligtelse
danner et særligt Anliggende og er som saadant Rigsraadet
uvedkommende. Dog forbeholdes det nærmere ved Lov at
bestemme, hvorvidt de ved Fyldestgjørelsen af de militære
Forbundsforpligtelser forarsagede Udgifter skulle godtgjøres

2. Oktb. Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg af de øvrige Landsdele.

24. I Rigsraadet indtræde 20 af Kongen valgte Medlemmer. Medlemmerne af Landsdelenes repræsentative Forsamlinger ere berettigede til at vælge 10; og 30 vælges ved umiddelbare Valg.

25. De kongevalgte Medlemmer vælges for et Eidsrum af 12 Aar. De øvrige for 8 Aar.

Intet Medlem kan mod sin Villie fjernes fra Rigsraadet undtagen i saadanne Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, eller nærmere i Forretningsordenen ere bestemte, dog at Rigsraadet med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer andrager hos Kongen paa Hjærnelse, og Kongen bifalder samme.

26. Af de kongevalgte Medlemmer skulle 12 være bosatte i Kongeriget, 3 i Hertugdømmet Slesvig, 4 i Hertugdømmet Holsten og 1 i Hertugdømmet Lauenborg.

27. Den danske Rigsdag er berettiget til at vælge 18 Medlemmer; den slesvigste Stændersforsamling 5; den holstenste 6, og det lauenborgste Ridder- og Landskab 1 Medlem.

28. Ved umiddelbare Valg vælges i Kongeriget 17 Medlemmer, i Hertugdømmet Slesvig 5, og i Hertugdømmet Holsten 8.

29. Valgbar er enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret og har fyldt sit 25. Aar, medmindre han er ude af Raadighed over sit Bo.

Valgret ved de umiddelbare Valg tilkommer enhver, som er valgbar, og som i det sidste Aar har svaret i direkte Skat til Staten eller Kommunen 200 Rdlr., eller godtgjort at have haft en ren aarlig Indtægt af 1,200 Rdlr.

30. Bestemmelserne for Valgenes Udførelse fastsættes i Valgloven.

31. Kongen sammentkalder Rigsraadet til dets ordentlige Samling hvert andet Aar senest inden Oktober Maaned

Udgang. Efter et Forløb af 2 Maaneder kan Kongen 2. Oktb. slutte dets Møder.

32. Kongen kan udsætte Rigsraadets ordentlige Samling paa bestemt Tid, dog uden Rigsraadets Samtykke ikke længere end paa 4 Maaneder og ikke mer end en Gang i Bienniet.

33. Kongen kan indkalde Rigsraadet til overordentlige Samlinger, hvis Varighed beror paa hans Bestemmelse.

34. Kongen kan opløse Rigsraadet, dog at nye Valg snarest muligt foretages.

Rigsraadet, hvori de kongevalgte Medlemmer beholde deres Sæde, skal samles inden 4 Maaneder efter Opløsningen. Flere end 2 Opløsninger kunne ikke finde Sted i Bienniet.

35. Kjøbenhavn er Rigsraadets Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde det paa et andet Sted i Monarkiet.

36. Rigsraadets Medlemmer nyde et fast aarligt Vederlag af 500 Rdlr.

37. Rigsraadets Forhandlinger ledes af en af Kongen blandt dets Medlemmer for hver Rigsraadsamling udnævnt Præsident. For samme Tid udnævner Kongen ogsaa en Vicepræsident til at fungere i Præsidentens Forfald.

Ingen Beslutning kan af Rigsraadet tages, naar færre end 41 Medlemmer ere tilstede.

38. Medlemmerne af Rigsraadet betjene sig under Forhandlingerne efter Forordtbefindende af det danske eller det tydske Sprog. Protokollen over Forhandlingerne føres i begge Sprog. Rigsraadets Beslutninger udfærdiges stedse paa Dansk alene.

Forretningsordenen bestemmes ved Lov.

39. Rigsraadet bestemmer selv, om og hvorledes dets Forhandlinger skulle bringes til almen Kundskab.

40. Samtlige Ministre have Udgang til Rigsraadet og ere berettigede til under Forhandlingerne at erholde Ordet saa ofte de ville, idet de i øvrigt iagttage Forretnings-

2. Oktb. ordenen. Stemmeret udøve de kun, naar de tillige ere Medlemmer af Rigsraadet.

41. Intet Andragende maa overgives Rigsraadet uden gennem et af dets Medlemmer.

42. Nye Valgs Gyldighed afgjøres af Rigsraadet.

43. Rigsraadets Medlemmer ere ene bundne ved deres Overbevisning og ikke ved nogen Forfrist af deres Vælgere.

Embedsmænd, som vælges til Medlemmer af Rigsraadet, behøve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

44. Saalænge Rigsraadet er samlet, kan intet Medlem uden Rigsraadets Samtykke hæftes for Gjæld, ei heller fængsles eller tiltales, medmindre han er greben paa ferst Gjerning. For sine Ytringer i Rigsraadet kan intet Medlem uden Rigsraadets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

45. Lovforslag indbringes af Regjeringen efter Kongens Befaling.

De underkastes tre Behandlinger, dog at Regjeringen paa hvert af Forhandlingens Trin kan tage Forslaget tilbage. Ved første Behandling forhandles Lovforslaget i dets Almindelighed. Ved anden Behandling kunne Endringsforslag stilles og afstemmes. Ved tredie Behandling forelægges Forslaget af Regjeringen saaledes affattet, som denne efter Udfaldet af anden Behandling finder hensigtsmæssigt, og ved Behandlingens Slutning stemmes kun om Antagelse eller Forkastelse af Forslaget som Helhed.

Kongens Stadfæstelse af det vedtagne Lovforslag finder Sted inden et Tidsrum af 3 Maaneder; i modsat Fald anses Forslaget bortfaldet.

• Et af Rigsraadet forkastet Lovforslag kan ikke oftere foretages i samme Samling.

46. Rigsraadet er berettiget til angaaende Fællesanliggender at indgive Andragender og Bøvsøringer til Kongen.

IV.

2. Oktb.

47. Ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov.

48. Ingen for hele Monarkiet fælles Skat kan paa-lægges, forandres eller ophæves, ei heller noget Statslaan for hele Monarkiet optages uden ved Lov.

49. Enhver ordentlig eller overordentlig Udstrivning af Mandstrib til Hæren eller Flaaden skal være hjemlet ved Lov.

50. Ingen af Monarkiets Domæner kan afhændes, ei heller nogen ny Domæne erhverves uden ifølge Lov.

51. Kongens Ret til at slaa Mønt udøves i Overensstemmelse med Loven.

52. Ved Lov fastsættes et Normalbudget indeholdende et Overflag over de ordinære Fællesindtægter og Fællesudgifter. Normalbudgettet kan kun forandres ved Lov.

For hver toaarig Finansperiode bevilges de ekstraordinære Indtægter og Udgifter ved særegne Tillægslove.

53. Det Beløb, hvormed Monarkiets Fællesudgifter maatte overstige dets Fællesindtægter, dækkes af de enkelte Landsdeles særlige Indtægter, saaledes at der af Kongeriget Danmark bidrages 60 pCt., af Hertugdømmet Slesvig 17 pCt. og af Hertugdømmet Holsten 23 pCt., hvorimod det i Henseende til Hertugdømmet Lauenborgs finansielle Stilling forbliver ved det hidtil gjældende indtil anderledes ved Lov bestemmes.

54. Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i de ovennævnte finansielle Love. Dog kan Kongen under særdeles paatrængende Omstændigheder, naar Rigsraadet ikke er samlet, beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke ere bevilgede; men en saadan Beslutning skal stedsse være for-handlet i en Ministerkonference paa den i § 20 foreskrevne Maade, forinden den endelig vedtages af Kongen i Geheimsratsraadet. De Ministre, der ere enige i Beslutningen, kontra-signere denne og overtage saaledes Ansvaret for samme,

2. Oktb. forsaavidt den ikke billiges af det først sammentrædende Rigsraad, for hvilket den stedse bliver at forelægge.

55. For Revisionen og Decisionen af de forskjellige Forvaltningsgrenes Regnskaber oprettes ved Lov en Regnskabsret, der fører Tilsyn med samtlige Regnskabsbetjente. Retten vaager tillige over, at ingen Udgift afholdes uden i Henhold til Bestemmelserne i § 54.

Statsregnskabet approberes ved Lov. Forslaget til denne forelægges Rigsraadet ledsaget af Regnskabsrettens Bemærkninger.

56. I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsraadet ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maa stride imod Forfatningen og stedse skulle forelægges det først sammentrædende Rigsraad til Beslutning.

V.

57. Lovforslag om Forandringer i Forfatningen kunne kun vedtages af Rigsraadet i Møder, hvor i det mindste $\frac{3}{4}$ af Medlemmerne ere tilstede.

Af de Tilstedeværende maa ikke færre end $\frac{2}{3}$ stemme for Forslaget.

Midlertidige Bestemmelser:

1. Ligesom Reglen i § 7, at Civillisten bestemmes ved Lov, ingen Anvendelse har for den nuværende Konge, saaledes vil heller ikke den i § 8 givne Forfrist være til Hinder for, at Apanage nydes udenfor Monarkiet, forsaavidt saadant hjemles ved alt bestaaende Kontrakter.

2. Indtil Loven om Organisationen af Monarkiets Rigsret kan udkomme, skal Retten bestaa af 15 Medlemmer: 5 valgte af Rigsraadet, nemlig 3 fra Kongeriget, 1 fra Hertugdømmet Slesvig og 1 fra Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, og 10 valgte af Monarkiets øverste Domstole, nemlig 6 af Kongerigets Højesteret, 2 af Appellationsretten for Slesvig og 2 af Overappellationsretten for Holsten og Lauenborg. Rigsraadet vælger desuden 2 Suppleanter. Retterne supplere indtrædende Vakancer ved nyt Valg.

Balgene ere ikke bundne til Rigsraadets eller Dom- 2. Oktb. stolenes egne Medlemmer. De gjælde for et Tidsrum af 8 Aar, uanset mulige Opføsninger af Rigsraadet.

Med Hensyn til Forsølgingsmaaden anvendes Loven af 3. Marts 1852 for Kongerigets Rigsret, med de Modifikationer, som den forskjellige Sammensætning gjør fornødne, og som Retten selv har at fastsætte.

3. Indtil den i § 16 omhandlede Pensionsslov for de Embedsmænd, der ikke henhøre under Landsofelens Ministerier, kan vedtages, bestemmes Pensionerne efter de nu gjældende Regler. Kongen forbeholder sig at bestemme Ministrenes Pensioner, dog at det i Kongerigets Pensionsslov fastsatte Maximum ei overskrides.

4. De nu midlertidigen af Kongen valgte Rigsraadsmedlemmer vedblive, i Henhold til § 25, at have Sæde i Rigsraadet for et Tidsrum af 12 Aar, at regne fra enhver Udnævnelse.

5. Indtil den endelige Valglov (§ 30) kan udkomme, foretages Valgene i Henhold til den af Kongen givne foreløbige Valglov.

6. Indtil Rigsraadets Forretningsorden ved Lov er bestemt, forbeholdes det Kongen at give Forretningsordenen af 4. December 1854 den Udvidelse og Forandring, som nærværende Forfatningslov maatte gjøre nødvendig.

7. Indtil Normalbudgettet ved Lov kan fastsættes, bestemmer Kongen et foreløbigt Normalbudget, i hvilket de Udgifter skulle opføres, der have Hjemmel i de bestaaende Love eller i de forskjellige Administrationsgrenes ordinære Krav. Dog maa det samlede Udgiftsbeløb for hvert Hovedaffnit ei overstige Gjennemsnitsbeløbet af de Summer, der til samme Tiemed ere bevilgede ved Budgetterne for Finansaaarene fra 1. April 1853 til 31. Marts 1856.

8. Indtil Loven om Regnskabsretten kan udkomme, behandles Revisionen og Decisionen af de forskjellige administrative Regnskaber efter de nu gjældende Regler.

2. Oktb. Statsregnskabet forelægges Rigsraadet til Betænkning, forinden det af Kongen endelig approberes.

Givet paa Bort Slot Eremitagen, den 2. Oktober 1855.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

v. Scheel.	Bang.	Füttichau.	Raasløff.
D. W. Michelsen.	Simonh.	Andræ.	
	E. Hall.		

2. Oktb. Forelsbig Lov ang. Valgene til Rigsraadet.*)

12. Oktb. Allerk. Resol. ang. Ministrenes Rang.

Resolution, hvorved tillægges Ministrene, saalænge de beklæde deres Stilling, Rang i Rangforordningens 1. Klasse Nr. 4, hvorimod de, naar de fratræde som Miniistre, igjen træde tilbage i den personlige Rang, som, frafset bemeldte Stilling, tilkommer dem, eller som ved deres Fratrædelse allern. maatte blive dem forundt.

16. Oktb. Kundgjør. ang. Oprettelsen af et Ministerium for Monarkiets fælles indre Anliggender. (Konseilspræsidenten.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: At Vi, paa derom af Vor Konseilspræsident nedlagt allerunderd. Foreskilling, allern. have besluttet, at der skal oprettes et Ministerium for Monarkiets fælles indre Anliggender, og at der under dette Ministerium strax skal henlægges:

- a) de selve Rigsraadet vedkommende Anliggender, navnlig alt hvad der angaar Valgene til samme;

*) Denne foreløbige Lov, som det ikke anses fornødent at medtage her, findes i Deptid. f. 1855, S. 788—797.

- b) Affattelsen af de organiske Love, som Monarkiets¹⁶ Oktb. Forfatningslov kræver, og som ei henhøre under Vor Konseilspræsident eller et af de andre Fællesministerier;
- c) Meddelelse af Indfødsret; og
- d) alt hvad der vedkommer Statskassens Mellemværende med Civillisten.

Vi have derhos lige allern bestemt, at Postvæsenet, Domænevæsenet og Koloniernes Centralbestyrelse ville være at henlægge fra Finansministeriet til det ovennævnte Ministerium, saasnart de fornødne Forberedelser til en saadan Forandring ere trufne, medens Vi have forbeholdt Os at tage nærmere Bestemmelse, om hvorvidt, og da til hvilket Tidspunkt, Generaltolddirektoratet ligeledes vil være at henlægge under Ministeriet for Monarkiets fælles indre Anliggender.

Allerh. Kundgjørelse ang. den nærmere Bestem-¹⁰ Novb. melse af Hertugdømmet Slesvigs særlige Anliggender*.) (Min. f. Slesvig.)

Allerh. Resol. ang. Ministerkonferencer. (Kon=³ Decb. seilspræsidenten.)

*, Denne Kundgjørelse, der er affattet paa Grundlag af den i § 3 af Forordningen ang. Hertugdømmet Slesvigs Forfatning af 15. Februar 1854 indeholdte almindelige Betegnelse, findes i Dep. Tid. f. 1855 S. 921—23. Iøvrigt kan ogsaa henvises til Kundgjørelsen om Grundlovsindskrænkningen af 2. Oktober 1855 § 2 og Kundgjørelse af 28. Januar 1852.

3. Decb. Vi vilde allern. have fastsat, at de i Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober d. N. § 15 ommeldte, af Konseilspræsidenten ledede, Ministerkonferencer skulle holdes i den almindelige Geheimstatsraadsaal, at de kongl. Prindsers Pladser i samme ved Thronens Side skulle staa dem aabne, og at det derfor skal være Konseilspræsidentens Pligt, forud at underrette Prindserne om Konferencernes Afholdelse.

1856.

1. Jan. Allerh. Reskript (til Konseilspræsidenten) ang. Kongens morgaanatistiske Ægteskab med Lehnsgrevinde Danner.

Vi Frederik den Syvende osv.: Vor lynderlige Gunst! Da Vi ikke finde det passende, at Vort den 7. August 1850 med Louise Christine Lehnsgrevinde Danner indgaaede, for Nutid og for Fremtid morgaanatistiske, Ægteskab forbigaaes med Tausked i Statshaandbogen for Vort Monarki, saa paalægge Vi Dig hermed at foranstaae, at der til den første om Os handlende Passus i Statshaandbogen føies de Ord: „morgaanatist formælet den 7. August 1850 med Louise Christine Lehnsgrevinde Danner.“

Derefter osv.

15. Jan. Lov, hvorved Kommunalbesthrelserne bemyndiges til ved overordentlig Understøttelse at lindre Dyrtidens Tryk paa de Uformuende*). (Indenrigsministeriet.)

*) Denne Lov er enslydende med Lov 27. Novbr.

Lov ang. nogle midlertidige Foranstaltninger, 28. Jan. sigtende til at sikre Staden Kjøbenhavn tilstrækkelig Forsyning med billige Livsfornödenheder. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 217.

Lov indeholdende Forandringer i Plakat af 28. Jan. 4. Oktober 1815 §§ 11 og 12. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 218.

Lov indeholdende en Forandring i § 2 af Lo- 28. Jan. ven af 26. Marts 1852, angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 219.

Lov for Færøerne, indeholdende nærmere Bestem- 28. Jan. melser om Underholdningsbidrag til uægte Børn. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1853, kun at Bemyndigelsen gives Kommunalbestyrelserne indtil Udgangen af 1857.

28. Jan. 1. Den i Overensstemmelse med Forordningen af 14. Oktober 1763 Faderen til et udenfor Ægtekab avlet Barn paaliggende Forpligtelse til at bidrage til Barnets Underholdning indtil det fyldte 10. Aar, skal, under de nærmere Bestemmelser, som indeholdes i nærværende Lovs § 3, for Fremtiden vedblive indtil Barnet har opnaaet 14 Aars Alderen, dog at Bidraget for de sidste 4 Aar kan ved Øvrighedens Resolution nedsættes under det, som for de første 10 Aar har været bestemt.

2. Denne Ubidelse af foransførte Pligt skal imidlertid ikke være anvendelig med Hensyn til de Børn, der allerede ere fødte paa den Tid, nærværende Lov kundgjøres.

3. Et i Medfør af Forordningen af 14. Oktober 1763 og nærværende Lovs § 1 Faderen til et uægte Barn af Øvrigheden paalagt Bidrag til et saadant Barns Underholdning bliver, naar Betaling ei har været at erholde, paa Vedkommendes Begjæring at affone med Fængsel paa Band og Brød efter de i Forordningen af 16. November 1836 § 5 indeholdte Regler. Dog skal Barnets Moder, naar hun henvender sig til Øvrigheden for at forhjælpes til det hende hos Barnefaderen tilkommende Bidrag til Barnets Underholdning, alene være berettiget til at faa Udpantning og Afsoning anvendte for det sidste Aars Bidrag, hvorimod hun i Henseende til den Underholdningshjælp, som i de forbigangne Aaringer var forfalden, ikkun skal have personlig Tiltale til Faderen.

Barnets Fader kan ei frigjøre sig fra den ham paahvilende Forpligtelse ved at tilbyde at modtage og forsyge Barnet, men Moderen er berettiget til at beholde Barnet, og Øvrigheden forpligtet til at forhjælpe hende til at erholde af Faderens Formue, Løn eller anden Indkomst det Bidrag han er pligtig at udrede.

4. Ligesom Forordningen af 14. Oktober 1763 ifte 28. Jan. ophæver den Forpligtelse, som i Følge Naturens Bud paaligger Faderen til, under visse Omstændigheder (f. Ex. naar Moderen dør), og for saa vidt han dertil har Evne, i et større Omfang at sørge for sit uægte Barn, saaledes kan heller ikke den i nærværende Lovs § 1 indeholdte Bestemmelse, der kun angaar den Pligt, som under de sædvanlige Forhold paaligger Barnefaderen, og som er særdeles Evangsmidler undergivet, gjøre nogen Indstrækning i den mere udstrakte Forpligtelse, som ellers kan paaligge ham.

Kælles = Indenrigsmin. Skr. (til Udenrigsmini= 5. Febr. steriet) i Aledning af en Forespørgsel fra den portugisiske Chargé d'affaires angaaende de Rettigheder, der tilkomme Portugisere her i Riget.

..... De, der ere fødte paa dansk Territorium af fremmede Forældre, medens disse der ere bosiddende — altsaa ikke, naar Forældrene ei kunne anses at have haft animus commorandi — anses som indfødte, og ville blive behandlede som saadanne, saafremt de forblive i Landet. Naturalisation sker kun ved Lov i Følge Forfatningsloven af 2. Oktober. 1855 § 47. Der er ikke fastsat udtrykkelige Betingelser, som en Udlænding skal have opfyldt for at erholde Indfødsret, men i Reglen vil det ifkun ske, naar den paagjældende har haft et fast længere Ophold i Monarkiet, i Reglen ikke under 10 Aar, og han derhos ved Aitesti fra de Steder, hvor han har været bosiddende, navnlig fra Øvrigheden, godtgjør sin Respektabilitet, og vil det endvidere væsentligt komme i Betragtning, om han ved her at stifte Familie, ved at kjøbe faste Eiendomme

5. Febr. osv. har knyttet sine Interesser til Landet. At den paa-gjældende antager Landets Religion vil ikke kræves, og lige saa lidt er Indgaaelse af Ægteskab med en indfødt nogen nødvendig Betingelse. Ansættelse i Statsembeder betinges af Indfødsret og kan altsaa ei være en Betingelse herfor. Den en Gang erhvervede Indfødsret fortabes ikke, dog maa det antages, at den af fremmede Forældre her i Landet fødte, der som ovenfor bemærket kun er at betragte som indfødt, saa fremt han forbliver her, mister sin Indfødsret ved inden Myndighedsalderen at tage fast Ophold i Udlandet. De naturaliserede behandles i et og alt som indfødte*).

16. Febr. **Lov ang. Oprettelsen af en Anstalt til Ophold for uhelbredelige Sindssvage i Nørrejylland.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 219.

*) Indenrigsministeriet havde under 14. Januar 1856, med Hensyn til de under sammes Resport hørende Forhold, meddelt Udenrigsministeriet, at der efter den danske Lovgivning ikke fordres Opfyldelsen af nogen for Udlændingen som saadan særlig Betingelse for Udøvelsen af de almindelige private eller statsborgerlige Rettigheder, saasom til her i Riget at bosætte sig og søge Erhverv, indgaa Ægteskab, erhverve Eiendomme, rørlige og urørlige, vinde Forsørgelsesret, deltage i de øvrige kommunale Goder, derunder ogsaa indbefattet de kommunale Valg, idet vor Lovgivning, hvad de her omspurgte Forhold angaar, i Almindelighed og affet fra forsvindende Specialiteter, kun skjelner mellem Indlændinge og Udlændinge med Hensyn til Afgangen til Ansættelsen i Statstjenesten og til Udøvelsen af visse høiere politiske Rettigheder, navnlig Afgang til Deltagelse i Valgene til Rigsdagen og Rigsrådet.

**Lov ang. Forandring i § 4 af Lov om Skibs- 16. Febr.
fart og Handel paa Island af 15. April 1854.**

(Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 220.

Tyendelov for Færøerne*). (Justitsministeriet.) 16. Febr.

**Lov om Erhvervelse af Forsørgelsesret i Fattig- 16. Febr.
distrikterne i Færø Amt.**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

1. Enhver trængende skal være berettiget til Forsør-
gelse i det Fattigdistrikt, hvor han efter at have opnaaet
18 Aars Alder har, uden at have nydt nogen Understøttelse
af Fattigvæsenet, sidst haft stadigt Ophold i 5 Aar eller længere
Tid. Har den paagældende ikke haft saadant Ophold i noget
Fattigdistrikt i et saa langt Tidsrum, skal han henvises til
Forsørgelse paa det Sted, hvor han er født.

2—4.

(Disse Paragrafer ere stemmende med Forord-
ningen af 24. Januar 1844 § 9, dog saaledes, at
Bestemmelserne her ere delte i 3 Paragrafer, og at
Sætningen i bemeldte Forordning „uden Hensyn
til, om de allerede ved at tage Tjeneste eller paa
anden Maade have begyndt selv at erhverve“ her er
udeladt.)

*) Denne Lov er næsten ligelydende med Tyendeloven
for Kongeriget af 10. Mai 1854.

16. Febr. 5—6.
 (Disse Paragrafer ere væsentlig stemmende med
 Frdg. 24. Januar 1844 §§ 2—3.)

7—8.
 (3 disse Paragrafer er optaget Indholdet af
 Frdg. 24. Januar 1844 §§ 4—5, kun med Ude-
 ladelse af sidste Punktum af § 5 og med Henvis-
 ning af Meningsulighed mellem de vedkommende
 til Afgjørelse efter Bestemmelserne i nedenstaaende
 § 13.)

9. (= Frdg. 24. Januar 1844 § 7, 1. Punktum.)

10. (= Frdg. 24. Januar 1844 § 8, kun med
 nogle Forkortninger, grundede i de lokale Forhold paa
 Færøerne.)

11. Naar intet Sted kan udfindes, hvor en Person,
 som et Sted paa Færøerne findes trængende til offentlig
 Understøttelse, enten ved femaarigt Ophold eller ved sin
 Fødsel eller i Medhold af Bestemmelserne i §§ 2—10 har
 erhvervet Forsørgelsesret, skal han forsynes i det Fattig-
 distrikt, hvor han i de sidste 5 Aar længst, dog i det mind-
 ste i et Aar, har opholdt sig.

12. Dersom end intet Sted kan udfindes, som den
 paagjældendes Forsørgelse i Overensstemmelse med de foran
 foretagne Regler kan paalægges, i hvilken Henseende den
 nøiagtigste Undersøgelse bør anstilles, og intet Middel, der
 kunde lede til at opdage det rette Forsørgelsessted, lades
 forsøgt, bliver der af Lagtinget forlovs af Amtsfattig-
 kassen at tillægge det Fattigdistrikt, hvor en saadan Person
 findes trængende, en billig Godtgjørelse for de Udgifter,
 hans Forsørgelse vil medføre.

13. Ingen, der ei endnu er trængende til Fattigun-
 derstøttelse, maa bortvises fra det Fattigdistrikt, hvori han

opholder sig, under det Paaskud, at han muligens i Tiden 16. Febr. kunde blive Distriktet til Byrde. Lige saa lidt maa nogen, der behøver offentlig Forsorg og Understøttelse, bortflytte fra eller nødes til at forlade det Fattigdistrikt, hvori han opholder sig og hvor saadan Hjælp ydes ham, forinden det ved Brevveksling med vedkommende Fattigdistrikt og i fornødent Fald ved Amtets eller Justitsministeriets Resolution er blevet bestemt, paa hvilket andet Sted han i Fremtiden bør forsynes.

14. (= Frdg. 24. Januar 1844 § 11, Punkt. 1--3.)

15. (= Frdg. 24. Januar 1844 § 12.)

16. Den Godtgjørelse, som kan fordres for de af et Fattigdistrikt paa andensteds hjemmehørende Personer anvendte Forpleiningsomkostninger, maa, Sygdomtilfælde undtagne, ikke beregnes høiere end 48 β . om Ugen. Naar det er en Familie, der understøttes, kan dette Beløb dog kun fordres for Hovedpersonen, hvorimod der for ethvert af de flere til samme hørende Individuer i det høieste maa beregnes 24 β . ugentlig.

17. Den Understøttelse, der hidtil har været nogen ydet af Amtsfattigkassen, skal ikke tillægges den Virkning til at afbryde Forsørgelsesrettens Erhvervelse, som Fattigunderstøttelse ellers i Medfør af § 1 medfører, men Spørgsmaalet om de paagældendes Forsørgelsessted vil, uden Hensyn til samme, være at afgjøre efter de i øvrigt i § 1 og følgende Paragrafer givne Regler.

Lov om Afløsning af det Sognebeboerne lov- 28. Febr.
ligt paahvilende Egt og Arbejde ved Kirkereparation-
tioner. (Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
væsenet.)

Indm. Saml. pag 220.

26 Febr. **Bekjendtgjor. ang. Forandring i Kundgjorelse af 4. December 1854 om Erhvervelsen af islandste Sø-pas.** (Sustitsministeriet)

Indm. Saml. pag. 221.

28. Febr. **Foreløbigt Normalbudget for den toaarige Fi-
nansperiode.** (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: I Genhold til den syvende midlertidige Bestemmelse i Forfatningsloven af 2. Oktober 1855 for det danske Monarkis Fællesanliggender have Vi bestemt nærværende foreløbige Normalbudget, og vil samme, indtil et Normalbudget ved Lov kan fastsættes, være at lægge til Grund for de finansielle Tillægslove.

8. Marts. **Lov, hvorved det paalægges Høiestret at angive Grundene for dens Domme.** (Sustitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 221.

8. Marts. **Lov om nogle forandrede Bestemmelser for Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 222.

8 Marts. **Lov ang. Fordemødrenes Lønning.** (Sustitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 232

Lov ang. Medsættelse af Gebyret for Attester 8. Marts af Skjode- og Pantebøgerne til Brug for Brandforsikringsforeninger for urørlige Eiendomme paa Landet og fritagelse for Brug af stemplet Papir for saadanne Foreninger. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 234.

Lov ang. Oprettelsen af en Veterinær- og Landbohøjskole. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 235.

Lov ang. Anlæg af en Kanal til Vættelse af Seiladsen forbi Grundene ved Logstor. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 237.

Lov om Tilveiebringelse af Midler til fritogunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 238.

Lov om Høkerhandel paa Landet. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

8. Marts 1. Det skal under de i det følgende fastsatte nærmere Bestemmelser være enhver fuldmyndig Mandsperson, Enke, saa vel som ethvert Fruentimmer, som har Myndighedsbevilning, tilladt, naar Vedkommende ikke har været straffet med offentlig Arbeide, fra et fast Udsalgsted paa Landet at drive Handel, ikke blot med formalede og uformalede Kornvarer samt Brød, men ogsaa med alle andre Naturalprodukter af Landbrug, Kreaturhold, Havedyrkning og Fiskeri, samt alle Slags Stoveffekter og Tørv, selv om disse Produkter have modtaget nogen Bearbejdelse, naar samme ikke ligger udenfor Grændserne af Landbo- og Husflid, t. Ex. Smør, Ost, Gær, Ol, saltet og røget Kjød, Flæsk, Fisk samt Kalk, Tag- og Mursten og almindeligt Pottemagerarbeide. Samme Frihed skal gjælde med Hensyn til Forhandling af Salt, Brændolie, Tran, Lys, Svovlstikker, Træsko, Ljære, Sæbe, Soda, Kaffe, Kaffesurrogater, Sukker, Sirup, The og Tobak.

2. Det skal være forbudt andre end saadanne, som holde Dug og Dist paa Landet, dersteds at drive den i foranstaaende Paragraf ommeldte Høsterhandel. Derhos skal det være Høsterne paa Landet forbudt at kjøbe nogen som helst af de Varer, der omhandles i foranstaaende § 1, andensteds end i Kongeriget. Navnlig maa de i Slutningen af bemeldte § 1 nævnte Artikler ikke indføres fra Steder udenfor Kongeriget af dem, der drive den her omhandlede Høsterhandel, hvorimod disse Artikler skulle kjøbes i Kongerigets Kjøbstæder. Endeligen maa samtlige i den omtvænte Paragraf ommeldte Varer af Landhøsterne kun indselges i smaa Kvantiteter, navnlig, hvad de egentlige Høstervarer angaar, ifkun i saadanne Kvantiteter, som for Høsterne i Kjøbstæderne ere bestemte, og, hvad de øvrige Varer angaar, ikke for et høiere Beløb end for 1 Rd. ad Gangen af hver Varefort.

3. Enhver, som agter at drive en saadan Handel S. Marts paa Landet, har herom forud at gjøre skriftlig Anmeldelse til Sognesforstanderskabet og til Politivrigheden, hvilken sidst nævnte Autoritet derpaa har at meddele den vedkommende et angaaende den gjorte Anmeldelse udsærdiget Patent, der bliver at betale med 5 Rd., som tilfalde Statskassen. Enhver, der har løst et saadant Patent, skal, naar han ophører at drive Handelen, derom gjøre Anmeldelse for Politivrigheden, og til denne tilbagelevere Patentet.

Undladelse af at efterkomme disse Bestemmelser straffes med en Mulkt af 5 Rd. til Sognets Fattigtasse.

4. Benytter nogen sin Ret til Høkerhandel til at drive Krohold eller at holde Sviregilder, da straffes han derfor 1. Gang med en Mulkt fra 10 til 50 Rd., 2. Gang med en Mulkt fra 50 til 100 Rd., og 3. Gang med en Mulkt fra 100 til 200 Rd. og med Fortabelse af Ret til at drive Høkerhandel. Sager i den Anledning behandles som offentlige Politisager.

I øvrigt har det sit Forblivende ved den bestaaende Lovgivning og de deri bestemte Straffe for uberettiget Handel paa Landet.

5. Ingen saadan Høkerhandel maa drives nærmere ved nogen Kjøbstad end en Mil fra Byens Kæltorb. Dog overlades det til Indenrigsministeren, efter de stedlige Forhold at drage denne Grændse i en Afstand af indtil en halv Mil. Ligeledes bemyndiges Indenrigsministeriet til, efter Omstændighederne, at gjøre de i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser anvendelige med Hensyn til saadanne Handelspladser i Riget, der ikke have erholdt Kjøbstadsrettigheder*).

*) Ved Bekjendtgjørelse 29. Marts f. A. fastattes, at

8. Marts. 6. Nærværende Lov medfører ingen Indskrænkning i den Ret til Handel paa Landet, som er hjemlet ved Lovgivningens øvrige Bestemmelser.

17. Marts. **Bygningslov for Staden Kjøbenhavn og dens Forstæder.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 239.

17. Marts. **Lov ang. Bevilling af en Jernbanes Anlæg fra Faxe Kalkbrud til et Udfibningssted ved Faxe Strand.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 258.

1. April. **Lov ang. et Tillæg til § 5 i Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855.** (Fællesministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov: Den 5. § i Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855 gives følgende Tillæg: „Forpligtelsen til at afgive ovejævnte edelige Forsikring bortfalder og Thronfølgeren tiltræder umiddelbart Regjeringen, for saa vidt han allerede tidli-

der ikke paa Landet maatte etableres Handel med de i § 1 nævnte Varer i en Afstand af en Mil fra Frederiksværk, Nørre-Sundby, Silkeborg og i en Afstand af en halv Mil fra Fredensborg, Hirschholm, Hadsund, Struer; dog at de Bevillinger, som alt maatte være forundte nogen til at drive Handel inden de fornævnte Grændser, forbleve i Kraft.

gere i Geheimestatsraadet har meddeelt den omhandlede 1. April Forsikringsaft.

Lov ang. en foreløbig Tillægsbevilling for Fi- 1. April
nanstperioden 1856—58. (Finansministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov: Fra 1. April d. A. indtil Behandlingen af de Rigsraadet forelagte Udkast til Love „om Tillæg til det foreløbige Normalbudget af 28. Februar 1856 i Finansperioden 1856—58“ er tilendebragt, og senest indtil 31. Mai d. A., bemyndiges Regjeringen til at afholde de nødvendige løbende Udgifter.

Lov om Portofrihed samt visse Portomodera- 1. April
tioner. (Fælles-Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml pag. 259.

Bekjendtgjor. ang. en Tillægsafgift for visse 2. April
fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Island*).
(Justitsministeriet.)

Bekjendtgjor. ang. en Tillægsafgift for visse 2. April
fremmede Nationers Skibe, naar de beseile Fær-
verne).** (Justitsministeriet.)

*) Angaaende Indholdet af denne Bekjendtgjørelse henvises til den i Indm. Saml. pag. 177 ved Loven af 15. April 1854 § 7 anførte Note.

***) Se den i Indm. Saml. pag. 203 ved Lov 21. Marts 1855 § 6 anførte Note.

5. April. Kongl. Resol. ang. Fritagelse for Tiltale for nærbedige Ytringer mod Kongen. (Justitsministeriet.)

Paa Justitsministeriets allerund. Forestilling bifaldes det allern., at Gaardeier af Borrig i Ribe Amt N. N. maa fritages for at sættes under Tiltale, dels for ved en festsabelig Sammenkomst at have udtalt sig forhaanende og med Kingeagt om det danske Flag, dels for ved en i Anledning af Hs. Majest.s Fødselsdag i forrige Aar afholdt Fest i høi Grad at have tilfidesat den Kongen skyldige Erbødighed, imod at han til Ribe Amts Fattigkasse erlægger en Mulkt af 100 Rdl. *).

17. Mai. Bekjendtgjør. ang. Anholdelsen og Udleveringen af Søfolk, der ere deserterede fra venezuelanske Skibe. (Justitsministeriet.)

Regjeringen i Venezuela har i Følge et af den kongl. danske Generalkonsul i Caracas til samme rettet Forflag, under Betingelse af Gjensidighed, truffet den Bestemmelse, at de derværende lokale Øvrigheder skulle yde Danmarks Konsularembetsmænd enhver Understøttelse til Paagribelse af Søfolk, der desertere fra danske Skibe i venezuelanske

*) I Forestillingen henvises, for saa vidt angik Tiltalen for usømmelig Tale imod Kongen, til Reskript 3. Juli 1705 — at, om noget i flige Tilfælde sig herefter skulde tilbrage, det da uden Ophold bør tilkjendegives Kongen, førend noget derved røres — og til Reskript 13. Februar 1733, hvorved et Thingsvidne, der var optaget i Anledning af formastelige Udtalelser om Kongen, befalede udrevet af Protokollen og tilligemed alle deraf tagne Kopier indsendt til Kassation i Kancelliet.

Savne, for at de derefter kunne blive udleverede eller ind- 17. Mai.
satte i Arrest, indtil der findes en Leilighed til deres Hjem-
sendelse, dog at de, hvis saadan Leilighed ikke inden 3
Maaneder, at regne fra Arrestationens Dato, maatte tilbyde
sig, skulle sættes i Frihed, uden igjen at kunne arresteres
for den samme Sag.

Som Følge heraf og i Medfør af den allersh. Resolu-
tion af 2. August 1779 (bekjendtgjort ved Kancelliets
Cirkulære af 28. s. M.) ville ligeledes over alt i Konge-
riget saa vel som i de danske Vilande Politivrighederne
paa Forlangende have at hde deres Bistand til, at Esfolk,
der ere deserterede fra venezuelanske Skibe, kunne blive
paagrebne og strax udleverede eller indsatte i Arrest, dog
at Arresten ikke maa udstrækkes til en længere Tid end 3
Maaneder.

Bekjendtgjør. om, at de af Kongeriget ud- 24 Mai.
skrevne Landværnepligtige herefter ikke ville erholde
de dem tilkommende Marschpenge udbetalte ved de
respektive Tropeafdelinger m. fl. (Krigsmini-
steriet.)

Indm. Samt. pag. 259.

Konvention med Nederlandene aug. Aufættelse 6. Juni
af Konsulærembedsmænd i de respektive Kolonier,
derunder, for Danmarks Vedkommende, indbefattet
Island og Færøerne*).

*) Se Patent 18. Oktober 1856.

7. Juni. **Bekjendtgjør. ang. Indretningen af en særlig juridisk Examen ved Kjøbenhavns Universitet.**

Paa Ministeriets allerund. Foreskilling har det behaget Hs. Majest. Kongen under 27. f. M. allern. at bifalde:

- 1) at der, under Forudsætning af Gjensidighed, for de Kandidater i Retsvidensskaben, der have underkafst sig den almindelige for Hertugdømmet Slesvig anordnede retsvidenskabelige Examen eller den juridiske Embedsexamen ved det juridiske Examenskollegium i Kiel, og ved disse Examina have opnaaet i det mindste 2. Karakter i høiere Grad, og som derefter ville underkaste sig den fuldstændige juridiske Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet, indrettes ved nysnævnte Universitet en særegen juridisk Embedsexamen, ved hvis Bestaaen vedkommende Kandidat ganske vil blive stillet i det samme Forhold, som om han havde underkafst sig den fuldstændige juridiske Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet;
- 2) at denne særlige Examen skal bestaa af:
 - a) en theoretisk Prøve, saa vel skriftlig som mundtlig, omfattende dansk Civilret, Kriminalret, Civilproces og Kriminalproces;
 - b) en praktisk Prøve ganske som den, der nu ved Forordningen af 30. December 1839, sammenholdt med Forordningen af 26. Januar 1821, er anordnet for den fuldstændige juridiske Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet;
- 3) at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, da en lignende Foranstaltning allerede i Følge allerh. Resolution af 27. f. M., bekjendtgjort under 2.

d. M., er truffen for Hertugdømmet Slesvigs Ved= 7. Juni.
kommende, iværksætter det videre fornydne med Hen=
syn til Indretningen af denne særegne Examen.

**Deklaration ang. Ophævelse af Artikel 5 i Han= 13. Juni.
delstraktaten imellem Danmark og Sverrig af 2. No=
vember 1826 m. m. (Udenrigsministeriet.)**

Efter at Hs. Majest. Kongen af Danmark ved de
respektive Love af 15. April 1854 og 21. Marts 1855
havde aabnet Verne Islands og Færøernes Havne for
fremmede Magters Skibe paa de i nævnte Love fastsatte
Betingelser, ere Ds. Majest. Kongen af Danmarks og
Kongen af Sverrig-Norges Regjeringer komne overens om,
at de svenske og norske Skibe, som maatte gaa til eller
komme fra islandske eller færøiske Havne, skulle nyde alle
de Fordele, Rettigheder og Privilegier, som allerede ere
eller i Fremtiden maatte blive tilstaaede de mest begunstigede
Nationer, og at paa den anden Side de islandske og
færøiske Skibe, som gaa til en svensk eller norsk Havn, der
skulle blive behandlede aldeles som danske Skibe, saa at den
5. Artikel i Handelsstraktaten imellem Danmark og Sverrig-
Norge af 2. November 1826 er fuldstændigen affattet og
ophævet, for saa vidt angaar Handelen med Island og
Færøerne.

Ligeledes ere de nævnte Regjeringer blevne enige om,
at svenske og norske Skibe, som med Ladning søge Nødhavn
i de danske-vestindiske Koloniers Havne, skulle, saa vel for
Indgaaende som for Udgaaende, være fritagne for Erlæg-
gelsen af de forskjellige Afgifter, for hvilke der i Følge det
i Danmark under 6. Oktober 1810 udfærdigede kongl. Res-
skript kan tilstaaes fremmede Stater Fritagelse, samt at de
danske Skibe, som maatte søge Nødhavn i den svenske Koloni

13. Juni. St. Barthelémy eller i en norsk Havn, der skulle nyde samme Begunstigelse.

Da der imidlertid for Diebliffet ikke finder en fuldkommen Gjensidighed Sted mellem den Behandling, der indrømmes norske, i de danske-vestindiske Kolonier Nødhavn søgende, Skibe, og den, der er tilstaaet danske, til norske Havne gaaende, Skibe, er man kommen overens om, at en saadan Gjensidighed snarest muligt skal være tilveiebragt, for at de samme Begunstigelser og Fordelse, som norske Skibe nyde i de danske Kolonier, ogsaa kunne blive danske Skibe til Del i Norge. Indtil Ordningen af denne fuldstændige Lighed finder Sted, skulle danske Skibe i norske Havne behandles aldeles som de nationale og lige med de mest begunstigede Nationers Skibe.

- 14 Juni. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Standerborg Amt) ang. hvor den i Bigami uskyldige Hustru og de i Egtteskabet afledte Børn ere forførgelsesberettigede.

Med Hr. Kammerherrens Skrivelse af 22. s. M. har Ministeriet modtaget Deres nærmere Yttringer betræffende den mellem N. N. Sogn i Standerborg Amt og N. N. Sogn i Ringkjøbing Amt opstaaede Meningsulighed om, hvor det i førstnævnte Pastorat fødte Fruentimmer N. N., om hvem det navnlig er oplyst, at hun i sin Tid er bleven viet til nu afdøde Skrædder N. N., skjøndt denne kun i Henseende til Bord og Seng var frasepareret sin tidligere Hustru, skal tilfjemed sine Børn anses forførgelsesberettiget.

Foranlediget heraf skulde man, efter i Sagen at have brevvevlet med Justitsministeriet, tjenstligst melde, at om

det end kan anses tilstrækkelig godtgjort, at Bigami in 14. Juni casu har fundet Sted, skjønnes dog ikke denne Omstændighed efter Forholdets Natur og Grundsætningen i Lovens 3-16-16-8, jvfr. Rancelliets Skrivelse af 19. September 1822, at kunne betage Vielsen den Virkning, at derved den uskyldige Hustru og det Barn, hun i god Tro har avlet med Bigamen, nemlig det yngste af de under Sagen omhandlede Børn, erhverver Ret til at forsværges af hans Forsørgelseskommune, ganske efter de almindelige for Enfers og Ægtebørns Forsørgelse som saadanne gjældende Regler. Hvad derimod de af paagjældende før Vielsen fødte nægte Børn angaar, da maa disse, da Reglen i Forordningen af 24. Januar 1844 § 9 sidste Punktum her er uanvendelig, indtil deres fyldte 18. Aar være at forsværges af hendes ved Ægtefæltets Indgaaelse havende Forsørgelseskommune, med mindre hun nu efter dets Opløsning ved Strædbder N. N.s Død imidlertid maatte erhverve sig og saaledes ogsaa dem Forsørgelsesret andensteds.

Allerh. Bekjendtgjør. aug. nærmere Bestemmelse af Hertugdømmet Holstens særlige Anliggender*). 21. Juni.
(Ministeriet for Holsten og Lauenborg)

*) Med Hensyn til Indholdet af denne Bekjendtgjørelse — der er affattet paa Tyff — kan i det hele henvises til Noten til den tilsvarende Kundgjørelse for Hertugdømmet Slesvig af 10. November 1855, idet her kun skal tilføies, at som det første af Hertugdømmet Holstens særlige Anliggender nævner Bekjendtgjørelsen enhver af Hertugdømmet Holstens Forhold til det tyske Forbund flydende Forpligtelse, i Overensstemmelse med § 23 i Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855. Se Dep. Tid. 1856 S. 693 - 695 ff.

24. Septb. **Kirke- og Undervisningsmin. Kirk. (til samtlige Biskopper) ang. Indførelse af Menighedsraad, deres Betydning og Virksomhed.**

Bed at forelægge den i Maret 1854—1855 forsamlede Rigsdag Udcast til den Lov, der under 4. April f. A. blev indgivet om Sognebaandets Løsning, har jeg antydet min Hensigt at ville virke til Indførelse af Menighedsraad som et væsentligt Middel ved Siden af den ovennævnte Foranstaltning til at vække og udvikle kristeligt og kirkeligt Liv i Folket, og som den nødvendige Betingelse for Gjennemførelsen af en organisk Udvikling af Kirken i dens Helhed. Men naaget den vedvarende Bevægelse i Folkets religiøse Bevidsthed, i Forbindelse med de kirkelige Forholds Udvikling ved flere dels allerede iværksatte, dels forberedte Forholdsregler, have maattet bestyrke hos mig Overbevisningen om Trangten til et saadant Organ for Menighedslivet, saa er jeg dog tilfide mere og mere kommen til Erkjendelse af det vanskelige og mislige i nu strax ved en almindelig Lovgivningsforanstaltning at anordne Indførelsen af Menighedsraad efter een Form i alle Menigheder i Landet.

Derimod har jeg anset det for den til de uværende Tidens Bilkraar mest svarende Fremgangsmaade, under Hensvisning til de allerede foreliggende Forarbejder — navnlig i Kirkekommissionens Andragender, hvor Sagen har fundet en saa udtømmende Drøftelse — at indskrænke mig til ved administrative Forholdsregler at virke hen til Opnaaelsen af det af Kirkekommissionen, saa vel som gjentagende af Landemoderne anbefalede Maal ved, navnlig gennem Dhr. Biskoppers og Sognepræsters velvillige Medvirken, at bestrebe mig for at give Stødet til en Udvikling af Menig-

hedslivet ved den frie Dannelse af Menighedsraad over 24. Septb. alt, hvor Erangen dertil føles eller vækkes, og paa saadan Maade, som Forholdene i de enkelte Menigheder og Beskaffenheden af den i samme værende Trang dertil naturligvis ville medføre. Det er derfor mit Ønske og min Anmodning til Dhr. Præster, at de ville antage sig denne Foranstaltning ved, enhver i sin Virkekreds, at bestrebe sig for at tilveiebringe et Udvalg af Menigheden, der baade kan fremtræde som dennes naturlige Organ, og tillige virke som Støtte og Medhjælp for Præsten i hans Embedsgjerning. det foreløbigen vil være overladt til de vedkommende Præster, efter Overlæg og Overenskomst med deres Menigheder, at vælge enten den af Kirkekommissionens Majoritet anbefalede Dannelse af Menighedsraad ved frit Valg af Menighedens Medlemmer, det er: de til den paagjældende Menighed hørende Husfædre, eller dem, der forestaa en Familie eller et Husvæsen; — eller at følge den af Kommissionens Minoritet antydede Form for samme, hvorefter Valget, i alt Fald første Gang, lægges i Præstens Hoand, saaledes at de af ham blandt de mest agtede og kirkeligstundede Medlemmer af Menigheden tiltagne Medhjælpere senere kunne supplere sig selv, og Menigheden alene udøve Ret til at stadfæste eller forkaste de foretagne Valg; — eller endelig at benytte en hvilken som helst anden Kombination af disse Forslag, som de maatte finde mest passende for at sikre baade Præsten og Menigheden den dem naturlig tilkommende Del i Valget af Præstens Medhjælpere eller Medlemmer af Menighedsraadet.

Med Hensyn til disse Menighedsraads Betydning og Virksomhed er det en Følge af ovenstaaende, at der ikke endnu kan være Tale om at foreskrive bestemte Regler for samme, saaledes som paatænkt af Kirkekommissionen i Forbindelse

24. Septb. med Menighedsraadenes ubetingede Oprettelse over alt i Landet; wren at Ministeriet ogsaa i denne Henseende maa overlade Sagens Fremgang til de i de enkelte Menigheder tilstedeværende Forholds og Kræfters egen frie Udvikling i de af Kirkekommissionen antydede Retninger. Som bekendt af den trykte Samling af Kirkekommissionens Betænkninger og Andragender gif dens Indstilling i denne Henseende væsentlig ud paa, at Menighedsraadet i Almindelighed skal understøtte Præstens Bestræbelser i alt, hvad der kan tjene til at vække, styrke og lede et sundt kristeligt Liv i Menigheden; at det til dette Diemed bør agte paa enhver Ytring af det religiøse og sædelige Liv, som kommer tilsyn i Menigheden, og overveie, hvorledes saadanne efter deres Forhold til et sundt kristeligt Liv kunne enten fremmes og ledes, eller modarbejdes og fjernes, og Menighedsraadets Medlemmer bør derfor efter Aftale med Præsten og Anvisning af ham henvende sig til de enkelte med kristelig Veiledning, Trøst eller Paamindeelse, advare dem, som give aabenbar Forargelse i Menigheden, og understøtte Præsten i hans Bestræbelser for at forebygge den hellige Nadveres Misbrug; at det med Hensyn til Kirken bør være opmærksomt paa alt, hvad der kan tjene til at drage Menigheden til Guds Hus og til at forøge Stedets Anseelse og Værdighed og Gudstjenestens Høitidelighed; at det bør forestaa et frit kirkeligt Fattigvæsen, væsentlig ved Hjælp af Indtægter af Fattigtavler i Kirken; at det ved Visitationer af Provst eller Biskop bør samles for at meddele, hvad disse ønske at erfare, og forebringe Menighedens Ønsker; samt endelig at det, foruden at afgive Erklæringer og Betænkninger over de Sager og Spørgsmaal, der af den kirkelige Øvrighed forelægges det, tillige skal have Ret til at indgive Andragender angaaende kirkelige Foranstaltninger. Det vigtigste af disse

Punkter er utvivlsomt det første, der angaar Menigheds- 21. Septb.
 raadets Deltagelse i Forvaltningen af Sjeløsørger-Embedet
 og i Bestyrelsen af Menighedens indre religiøse Anliggen-
 der. Historisk slutter denne Del af Forslaget sig til Lovens
 Bestemmelser om Præstens Medhjælpere. Ligesom dette
 Institut efterhaanden næsten overalt er bortfaldet som Følge
 af Menighedslivets Slappelse og Kirketugtens Afstæffelse,
 saaledes medfører den vaagnende Bevægelse i Gemytterne
 og de kirkelige og borgerlige Forholds Udvikling med Nød-
 vendighed Trangen til en til de forandrede Forhold svarende
 Gjenoplivelse af samme under tilsvarende Former, navnlig som
 Betingelsen for Udøvelsen af den kirkelige Myndighed og Tugt,
 hvis Anvendelse maa afløse den med de nuværende Forhold
 uforenelige Benyttelse af borgerlig Tvang indenfor Kirkens
 Grænser. Kirkekommissionens Forslag indeholder væsentlige
 Anthyndinger i denne Henseende. Siden dets Afstæffelse er
 Nødvendigheden af saadan kirkelig Tugt bleven endnu mere
 paatrængende ved flere dels iværksatte, dels forberedte
 Foranstaltninger. Navnlig vil den saaledes komme til Anvendelse
 med Hensyn til Forældre af Folkkirken, der uden gyldige
 Grunde forsømme deres Børns Daab, naar den herfor i Forordningen
 af 30. Mai 1828 §§ 5 og 6 foreskrevne verdslige Straf, som
 det kan forventes, er bleven afstæffet, eller som forsømme
 at lade deres Børn begynde deres Forberedelse til Konfirmation,
 efter at det Tvangsmiddel til Konfirmationens Iværksættelse,
 som Skolelovgivningen indeholdt, er bortfaldet. Saaledes
 som antydet i Ministeriets Cirkulære af 25. Marts d. A.
 er det nemlig saa langt fra, at Afstæffelsen af disse
 Tvangsmidler skulde have til Hensigt at svække de
 kirkelige Loves Betydning, at disses Autoritet indenfor
 deres Omraade tværtimod netop paa Grund heraf maa
 fremtræde med forøget Styrke. De Midler, der

24. Septb. naturligt frembyde sig, ere Paamindelser, Advarsler, Udelukkelse fra Nadverens Sacramente og endog fra Kirkens Samfund for saadanne, der selv aabenbart have brudt med denne, de tvende sidste yderlige Midler dog naturligvis ikke uden Raadsførsel med den kirkelige Øvrighed. . .

.....

29. Septb. **Institsmin. Skr.** (til Amtmanden over Svendborg Amt), at der ikke til Ophævelsen af en Ægtepagt udfordres særlig Bevilling.

Foranlediget af den med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 17. d. M. hertil indkomne Ansøgning, hvori Christian N. og Hustru, der nu ere bosiddende i Gamst By under Ribe Amt, anholde om Bevilling til at ophæve en af dem forinden deres Ægteskab den 25. November 1854 oprettet og den 7. Februar 1855 alleen. konfirmeret Ægtepagt, skulde man, ved at tilbagesende hosfølgende Bilag, til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at Ministeriet med Hr. Kammerherren maa være enigt i, at der ikke til Ophævelse af den nævnte Ægtepagt vil udfordres nogen særlig Bevilling hvorimod en af begge Ægtefæller udstedt Deklaration om, at samme af dem er ophævet, hvilken derhos maatte læses til Thinge ved den eller de Retter, hvor Ægtepagten er læst, vil være tilstrækkelig til at hæve samnes Virkninger, og til at berettede vedkommende Retsbetjent til at aflæse Ægtepagten som ikke længer forbindende for nogen af Ægtefællerne.

3. Oktb. **Bekjendtgjør. ang. Tilladelse** til ved Religionsundervisningen i Skolen og ved Konfirmationen at

benytte Luthers Katekismus med en kort Forklaring 3. Oktb.
af Val-lev i Stedet for Valles Bærebog. (Mini-
steriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 259.

Patent for det danske Monarki, betræffende 18. Oktb.
den med Kongeriget Nederlandene afsluttede Kon-
vention angaaende Ansættelse af Konsularembeds-
mænd i de respektive Kolonier, derunder, for Dan-
marks Bødkommende, indbefattet Island og Fær-
øerne. Undertegnet i Haag den 6. Juni 1856.
(Udenrigsministeriet.)

.....

1. Nederlandste Generalkonsuler, Konsuler og Vice-
konsuler skulle antages i Danmarks oversøiske Besiddelsers
eller Koloniers Havne (derunder indbefattet Island og
Færøerne), som ere aabne for alle Nationers Skibe, og
gjensidigt skulle danske Generalkonsuler, Konsuler og Vice-
konsuler modtages i de nederlandste oversøiske Besiddelsers
eller Koloniers Havne, hvortil ligeledes alle Staters Skibe
have Adgang.

2. Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler, respec-
tive for Danmark og Nederlandene, skulle anses som Han-
delsagenter til Beskyttelse for deres Landsmænds Sø-
handel i de Havne, der henhøre til deres Konsulatdistrikters
Omraade.

De ere det Lands saa vel civile som kriminelle Love
undergivne, hvor de residere, med de Undtagelser, som denne
Konvention fastsætter til Fordel for dem.

18. Oktb. 3. Generalkonsulerne og Konsulerne skulle, forinden der tilstedes dem Udøvelse af deres Funktioner og Nydelse af de dermed forbundne Rettigheder, forelægge en i behørig Form udfærdiget Bestalling for den overordnede Regjering i den Koloni, hvor de ere kaldte til at have Sæde.

Efter at have opnaaet Exekvatur, hvilket saa hurtigt som muligt skal kontrafigneres eller registreres af Koloniens Gubernør, skulle de nævnte konsulære Agenter have Ret til Beskyttelse og Hjælp af de lokale Autoriteter med Hensyn til den uhindrede Udøvelse af deres Funktioner. Ved Tilstaaelsen af Exekvaturt forbeholde de respektive Regjeringer sig Ret til under Angivelse af Grundene at tilbagekalde eller at lade dette tilbagekalde af Gubernøren i Kolonien.

4. Generalkonsulerne, Konsulerne og Vicekonsulerne skulle være berettigede til over den udbændige Indgang til deres Boliger at anbringe et Skilt med deres Regjerings Vaaben og Indskriften: „Konsulat eller Vicekonsulat for“

Det er en Sælsfølge, at dette udbortes Tegn aldrig maa kunne betragtes som Hjemmel for Ulyst eller Fritagelse for Huset og sammes Beboere for Forsølgning ved den territoriale Justits.

5. Det er imidlertid selvforslaet, at Arkivet og de Dokumenter, der angaa Konsulatets Anliggender, skulle beskyttes mod enhver Underjøgelse, samt at ingen Autoritet eller Dyrighed paa nogen Maade og under noget som helst Paaskud skal kunne efterse disse, lægge Beslag paa dem eller staffe sig Kundskab om dem.

6 - 16.

Bekjendtgjør. ang. at de i Kongeriget Begge-Sicilienne hjemmehørende Skibe, som beseile Island og Færøerne, for der at drive Handel, ere fritagne for at erlægge den i kongl. Resolution af 1. April d. A. (Bekjendtgjørelse af 2. f. M.) fastsatte Tillægsafgift af 2 Rdl. pr. dansk Kommerceløster. (Justitsministeriet.)

Finansmin. Skr. (til Generalprokurøren) ang., 16. Decbr. at Arvelegitimationsthingsvidne ikke er nødvendigt, for at en Transport fra en Afdøds Arvinger paa Statsobligationer, der ere noterede paa Afdødes Navn, kan noteres i Statsgjældskontoret.

En Del for udleverede Kreditbeviser udstedte og til Udbetaling i indeværende 11. December Termin forfaldne Statsobligationer lyde i Følge en i Statsgjældskontorets Bøger noteret Paategning paa J. C. Mathiesen og ere derefter af sammes Enke med Lavværge transporterede til Ihændehabereren. Til Legitimation for Enken som hertil berettiget er i Statsgjældskontoret, hvor Transporten først maa noteres, produceret Udskrift af den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsrets Skiftekommissions Protokol over Anmeldelser af Dødsfald, i Anledning af hvilke ingen Skiftebehandling foretoges. Denne Udskrift indeholder følgende Anmeldelse

Ved Noteringen i Statsgjældskontoret har man hidtil anset det nødvendigt, i saadanne Tilfælde, der indtræffe jevnlig, at forlange Arvelegitimationsthingsvidne om, at de Personer, der have overtaget et Dødsbo uden Skifte, i Følge deres egen Anmeldelse om, at de ere eneste og myndige Arvinger og uden at Proklama er udstedt til Arvingerne,

16. Decb. ogsaa i Virkeligheden ere de eneste Arvinger. Det er imidlertid fundet tvivlsomt, om denne Forbring, der er besværlig og tidsspildende for de vedkommende, kan anses nødvendig til Betyggelse for Statskassen i Tilfælde af Obligationernes Indfrielse, Ombytning eller deslige og i det hele for Noteringens Diemed

Angaaende dette for Statsgjældskontorets Praxis vigtige Spørgsmaal udbeder Departementet sig tjenstligt Hr. Statsraadens Betænkning*).

1857.

21. Jan. Lov, indeholdende et Tillæg til § 2 i Lov af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 260.

21. Jan. Lov, indeholdende en Forandring i § 2 i Lov af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 260.

*) Generalprokurøren svarede under 17. f. M., at det ikke antages, at Statskassen i det omhandlede Tilfælde udsætter sig for noget Ansvar ved at notere Obligationer efter Transport af de Personer, der i Følge derom meddeelt behørig Attest af vedkommende Skifteret have som eneste og myndige Arvinger overtaget den tidligere Ciers Bo.

Lov om Forandring i Bestemmelserne angaaende 21. Jan.
Ligningen af Bidraget til det for Kjøbstæder og
Landdistrikter paa Den Bornholm fælles Amtsfond.
 (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 261.

Lov om Oprettelsen af et nyt Blinde-Institut. 21. Jan.
 (Kirke- og Undervisn. Min.)

Indm. Saml. pag. 261.

Lov om Straf for Dyrplageri. (Justitsmini- 21. Jan.
 steriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs-
 dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
 følgende Lov:

Hvo som gjør sig skyldig i raa Mishandling eller anden
 grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Hus-
 dyr, bliver, hvad enten Dyret tilhører ham selv eller andre
 derfor at anse, efter Forseelsens Bestaffenhed og med Hensyn
 til, om den er første Gang begaaet eller gjentagen, med
 Straf af Bøder indtil 200 Rdr. eller af simpelt Fængsel
 indtil 4 Uger.

Lov om Lønningen for Medlemmerne af Høie- 21. Jan.
steret. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs-
 dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
 følgende Lov:

Fra 1. April 1857 bestemmes Gagerne for Medlem-
 merne af Høiesteret saaledes: for Justitiarius til 5,000
 Rdr. (foruden 200 Rdr. til en Skriver) og for Asses-
 sjatte Høite. 22

21. Jan. forerne til 3000 Rdlr. aarlig. For hver 3 Mars Tjeneste som Afsesfor gives et Tillæg af 200 Rdblr. aarlig, dog at Gagen ikke kan overstige 4,000 Rdlr.

De ved denne Lov i Finansaaret 1857—58 foraarfagede Udgifter bevilges til Udbetaling.

21. Jan. Lov, hvorved Lov af 29. December 1853 udvides til ogsaa at gjælde om de for Kommuner eller Privates Regning anlagte elektriske Telegrafer. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

De i Lov af 29. December 1853, angaaende Straffen for at bestabige de elektriske Telegrafindretninger, indeholdte Bestemmelser skulle ogsaa komme til Anvendelse paa de elektriske Telegrafer, der efter dertil erhvervet Koncession anlægges for Kommuner eller Privates Regning, eller som, uden at være koncessionerede, benyttes af Staten.

21. Jan. Lov, hvorved Loven om Høkerhandel paa Landet af 8. Marts 1856 forandres og nærmere bestemmes. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Det i Lov om Høkerhandel paa Landet af 8. Marts 1856 § 2 indeholdte Forbud mod, at Landhøkere kjøbe deres Varer andetsteds end i Kongeriget, indskrænkes saaledes, at det tillades dem ogsaa at forsyne sig fra Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg. Derhos skulle de i Slutningen af Lovens § 1 nævnte Artikler, kun forsaavidt de ere fremmede, kjøbes i Kjøbspladserne eller i de Handelspladser og Plætter i Kongeriget

og i Hertugdømmet Slesvig, paa hvilke Forbudet imod at 21. Jan. drive Høkerhandel inden en vis Afstand ifølge den Indenrigsministeriet ved titnævnte Lovs § 5 og nærværende Lovs § 2 dertil givne Bemyndigelse er gjort anvendeligt.

2. Den i Loven af 8. Marts 1856 fastsatte Afstand fra Kjøbstæderne, indenfor hvilken ingen Høkerhandel maa drives, beregnes i lige Linie fra vedkommende Kjøbstads Axtorv. Med Hensyn til de Handelspladser og Flækker, til hvilke denne Bestemmelse ifølge den Indenrigsministeriet ved Loven dertil givne Bemyndigelse er udvidet, regnes Afstanden derhos fra vedkommende Handelspladses eller Flækkes Midtpunkt. I øvrigt skal det ommeldte Forbud ogsaa være anvendeligt med Hensyn til Kjøbstæderne i Hertugdømmet Slesvig, ligesom Indenrigsministeriet skal være bemyndiget til efter Omstændighederne at udvide samme til saadanne Handelspladser og Flækker i bemeldte Hertugdømme, der ikke have Kjøbstadsrettigheder.

Lov, hvorved Indenrigsministeriet bemyndiges 21. Jan til i hvert Efteraar at lade afholde Auktioner over Udførelse af de til Vedligeholdelse og Hovedreparation af Hovedlandeveis i det paafølgende Finansaar fornødne Arbejder. (Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeriet bemyndiges til, overensstemmende med Forordningen af 29. September 1841 § 12, betimeligt i hvert Efteraar at lade afholde Auktioner over Udførelsen af de Arbejder, der i det paafølgende Finansaar udføres:

- a) til Vedligeholdelse af samtlige af den almindelige Veitase anlagte eller overtagne Hovedlandeveis indtil et Gjennemsnitsbeløb af 2,200 Rdlr. pr. Mil;

21. Jan. b) til Hovedreparationen af forlængst fuldførte Veistrækninger, hvilket Arbejde endnu staar tilbage paa henved 5 Mil i Sjælland og Fyen, et Beløb af 50,000 Rdlr. aarlig, indtil Hovedreparationen af nævnte Veistrækninger er fuldført, og derefter indtil videre 25,000 Rdlr. aarlig til Omlægning af Hovedlandeveigader.
15. Febr. Lov ang. Forandringer i Forordningen af 25. Mai 1804 om den vestindiske Landsloverret. (Fælles-Indenrigs-Min.)
Indm. Saml. pag. 262.
15. Febr. Lov ang. Forkyndelse af Stævninger til Kjøbenhavn's Soret. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 263.
15. Febr. Lov, indeholdende et Tillæg til Lov 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 263.
15. Febr. Lov om Indkvartering af det Personale, der udsendes af Generalstaben til topografiske Arbejder. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 264.
5. Febr. Lov ang. Overdragelsen af Odense Kanal til Odense Kjøbstads Kommune. (Indenrigsministeriet.)
Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Indenrigsministeriet bemyndiges til at søge Odense 15. Febr. Kanal med tilhørende Løse og faste Eiendele overdragen til Odense Kjøbstads Kommune imod en Godtgjærelse af 100,000 Rdlr. Denne Sum forrentes og afdrages i 28 Aar med 6 pCt. af Kapitalens oprindelige Beløb. Kanalens fremtidige Forhold til Regjeringen og Kommunen ordnes overensstemmende med de for Kongerigets kommunale Havne gjældende Regler og Bestemmelser. Iøvrigt har Indenrigsministeriet at fastsætte de nærmere Betingelser, som maatte anses passende til at sikre Kongerigets Finanser deres af Afhændelsen flydende Fordring paa Kommunen.

Lov om Forandringer i Forligsvæsenet. (Justits- 4. Marts. ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 265.

Lov ang. Sognefogdernes fremtidige Lønning. 4. Marts. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 267.

Lov ang. Forandringer i Brandforsikringsanordningen for Landet af 29. Februar 1792, m. m. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 267.

Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender. (Indenrigsministeriet.) 4. Marts.

Indm. Saml. pag. 274.

4. Marts. Lov, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns Vedkommende paabehdes i flere hidtil undtagne Tilfælde. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 280.

4. Marts. Lov ang. Berettigelsen til at udføre Arbejder vedkommende Kjøbenhavns Vand- og Gasværker. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 281.

4. Marts. Lov om Udvidelse af Lov angaaende Medningsvæsenet paa de danske Kyster af 26. Marts 1852 § 6. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 282.

4. Marts. Lov om Forandring i Forordningen om Daaben af 30. Mai 1828. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 282.

4. Marts. Lov, hvorved Udskytning af det private Jordegods paa Færøerne søges indskrænket. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Enhver, der eier en Jordeiendom af fra 1 indtil 6 Marker Jords Størrelse, inden- og udengaards, samlet i en Bygd, dog ikke mindre end 4 Gylben i hver Hauge eller Haugepart, skal være berettiget til at bestemme, at denne Eiendom med de Husebygninger, der maatte være eller blive

opførte paa bemeldte Eiendoms Grund, skal være og for-4. Marts. blive en samlet Eiendom, der kun maa udskyttes i Overensstemmelse med de i § 5 givne Regler.

2. Vedkommende Eier skal, naar han ønsker at tage en saadan Bestemmelse med Hensyn til sin Eiendom, henvende sig til Sorenstriveren og for denne vidnesfast erklære sin Bestemmelse, som af Sorenstriveren strax bør tilføres Justitsprotokollen mod Gebyr efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 11. Sorenstriveren skal derefter til næste rette Thing paa vedkommende Eiers Bekostning thinglæse en Udskrift af den Justitsprotokollen tilførte Bestemmelse.

En saadan tilkjendegiven Villiesbestemmelse skal være og forblive uigjensidelig og urokelig; dog kan Justitsministeriet, hvor Omstændighederne tale derfor, tilstede, at der afviges fra samme, naar vedkommende Eiers Ansøgning er anbefalet af $\frac{2}{3}$ af Lagthingets i et beslutningsdygtigt Møde tilstedeværende Medlemmer.

3. Dersom den paagjældende Eiendom eller nogen Del af samme er behæftet med thinglæst Pantegjæld, maa Sorenstriveren ikke protokollere den attraaede Bestemmelse, forinden Eieren har tilveiebragt Pantekreditors skriftlige Erklæring om, at han intet har imod, at den omhandlede Bestemmelse tages.

4. Dersom en Del af den paagjældende Eiendom er behæftet med thinglæst Pantegjæld, og Kreditor har givet sit Samtykke til Bestemmelsen, skal Pantegjælden fra Erklæringens Thinglæsnings Dato betragtes som hvilende paa hele den samlede Eiendom.

Naar flere Dele af Eiendommen ere pantsatte til forskjellige Kreditorer, skulle disses Erklæringer tillige indeholde det fornødne om, hvorledes deres Fordringer skulle være prioriterede i den samlede Eiendom, i hvilket Tilfælde Kreditorernes Erklæringer tillige ville være at thinglæse.

4. Marts. Jord, der er overgivet Kreditor som brugeligt Pant, kan ikke inddrages under den samlede Eiendom, medmindre Kreditor, efter de foran foreskrevne Regler, giver sit Samtykke til, at Pantet forandres fra brugeligt Pant til simpelt Underpant.

5. Er den paagjældende Eiendom mindre end 6 Marker Jord, kan Eieren, naar han senere erhverver mere Jord i samme Bygd, ved at følge samme Fremgangsmaade, som i § 2 er angivet, og under Jagttagelse af de i §§ 3 og 4 foreskrevne Bestemmelser, fastsætte, at ogsaa dette senere erhvervede Jordegods skal høre til Eiendommen, og skal han saaledes kunne forsøge Eiendommens Størrelse, indtil denne ialt udgjør 6 Marker Jord, inden- og udengaards, dog at der i hver Hauge eller Haugepart ikke bliver mindre end 4 Gylben.

Paa den anden Side skal det under de samme Betingelser, som nys ere anførte, staa en Eier frit at dele en i Overensstemmelse med foransførte Forfrister samlet Eiendom, dog ikke i mindre Dele end 2 Marker Jord, samt at mageslægge endog mindre Dele af sin Eiendom med anden Jord, naar han derved kan forsøge eller samle den Jord, han allerede maatte eie i en Hauge eller Haugepart.

6. Den, som eier en Eiendom, der er undergivet de i §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, skal være berettiget til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring at fastsætte, hvorledes med samme Eiendom efter hans Død skal forholdes, hvem af hans Livsarvinger samme skal tilfalde, hvad Besætning, Inventarium, Indbo og Udbo af alle Slags der skal følge Gaarden og hvad Sum den skal tages for.

Fremdeles skal der og efter Omstændighederne kunne ventes Konfirmation paa Testamenter, hvorved bestemmes, at Gaarden med Tilbehør, for den paa samme satte Burodering, og iøvrigt under Jagttagelse af de i denne Lov givne nærmere Bestemmelser, skal, saafremt det Barn, den

agtes overdraget til, ved Døden maatte afgaa forinden 4. Marts Testator, tilfalde bemeldte Barns efterlevende Egtefælle, for hvilken Konfirmation i intet Tilfælde bliver at erlægge højere Gebyr end det nu anordnede laveste Konfirmationsgebjør.

Naar de andre Livsarvinger eller, saafremt de ere umyndige, disses Bærger finde den for Eiendommen fastsatte Sum for lav, ere de berettigede til at fordrø, at den, forinden den tiltrædes af den dertil bestemte Arving, vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte uvillige Mænd, og skal vedkommende Barn da være berettiget til at overtage samme for $\frac{3}{4}$ af Vurderingssummen

7. Er Eieren gift og lever i sædvanligt Formuessælleskab med sin Hustru, maa han, naar han vil benytte den ham i foranstaaende § givne Frihed, dertil erhverve sin Hustrus Samtykke.

8. Ved den testamentariske Anordning, som Forældre saaledes gjøre over deres Gaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der bliver den længstlevende, under de nærmere Betingelser, som efterfølgende § 10 indeholder, kunne beholde Gaarden med Tilbehør, mod et Bederlag, der svarer til den Værdi, hvorfor Gaarden i Medfør af Bestemmelserne i § 6 i sin Tid skal overlades til et af Børnene, hvilket Bederlag sikres i Eiendommen og udbetales i de Tilfælde, hvori Børns Fædrene- eller Mødrenearv ellers skal udbetales dem.

Den længstlevende er ikke bemyndiget til at sælge Gaarden, uden at den først tilbydes den Søn eller Datter, som den i sin Tid skal tilfalde, hvilken da skal være berettiget til at modtage samme for den i Testamentet satte Værdi eller for den Sum, som, i Tilfælde af Indsigelse fra de andre Livsarvingers Side, bestemmes paa den i § 6 angivne Maade, og med Betsbets Tilveiebringelse have Hensind til den anden derpaa følgende Juni Termin.

4. Marts. Saafremt bemeldte Arving ikke er myndig, skal Sagen, inden Beslutning tages om Gaardens Overtagelse, indstilles til Justitsministeriets Bedømmelse.

Det følger forøvrigt af sig selv, at der ved Ægtefolkenes sælles Testament ogsaa kan bestemmes yderligere Indskrænkning i den længstlevendes Raadighed over Gaarden, og at det navnlig kan formenes denne at pantsætte samme, ligesom den længstlevende i intet Tilfælde kan give nogen Panteret foran de Arvelodder, som ere Børnene tilfaldne efter den forhen afdøde Fader eller Moder, hvilke Arvelodder, som foranført, blive prioriterede i Gaarden, indtil der paa anden Maade gjøres Arvingerne Fyldest for samme.

9. Det er ligeledes en Selvfølge, at den længstlevende ikke kan efter sin Ægtefælles Død gjøre nogen Forandring i den en Gang, til Fordel for et af Børnene, af dem begge tilkjendegivne sidste Villie, men skulde bemeldte Barn dø eller ei ville modtage Eiendommen, kan den længstlevende ved en ny testamentarisk Disposition bestemme, hvo af de øvrige Børn der skal træde i dets Sted, saafremt det sælles Testament ei allerede indeholder nogen Bestemmelse desangaaende.

10. Den Ret til at beholde Gaarden, som der ved Ægtefolks sælles Testament kan tillægges den længstlevende af disse, skal med Hensyn til Manden ikke være indskrænket til den Tid, han bliver hensiddende ugift, ligesom Gaarden og, naar Enken indlader sig i nyt Ægteskab, kan forblive hos hende og hendes anden Mand, saalænge indtil den Søn, hvem Gaarden efter Testament skal tilfalde, bliver myndig, hvorved i Overensstemmelse med R. L. 3—19—34 forstaas 18 Aars Alderen, eller indtil den Datter, som den er tillagt, indgaar Ægteskab.

11. I Stedet for en saadan Disposition, som §§ 8 og 10 hjemle en Selveier og hans Hustru Ret til at oprette til hinandens Fordel, skal det ogsaa, naar de have Livs-

arvinger, staa dem frit for ved reciprokt Testament at be- 4. Marts.
stemme, at den længstlevende skal beholde Gaarden med
Tilbehør som sin fuldkomne Eiendom, imod efter foregaaet
edelig Taxation at udbetale den førstafødtes Arvinger $\frac{1}{3}$
af Gaardens og dens Tilbehørs sande Værdi, denne dog
kun beregnet efter Fradrag af den derpaa hvilende Gjæld,
hvormed disse i ethvert Tilfælde skulle lade sig nøie, samt
under den Betingelse, at den længstlevendes Ret til i
Overensstemmelse med § 15 i Forordn. af 21. Mai 1845
at tage Arv efter den førstafødte bortfalder.

12. Naar en Selveier i Medfør af denne Lov har
givet sin faste Eiendom til et af sine Børn mod et moderat
Bederlag, skal han ikke være beføiet til paa anden Maade
at disponere over mere end en ottende Del af sin efterladte
Formue, saaledes som denne bliver efter den Værdi, hvorfor
Gaarden efter Bestemmelserne i § 6 bliver at overtage af
det vedkommende Barn, hvilket samme skal gjælde, naar en
Selveier og hans Hustru, der have Livsarvinger, ville be-
nytte den Ret, § 11 hjemler dem til at testere hinanden
Gaarden til Eiendom.

13. Ligesom den, der besidder flere Selveiergaarde,
ikke kan ved Testament tillægge et Barn flere af disse,
naar han efterlader sig flere Børn, saaledes kan der heller
ikke forbeholdes den længstlevende flere Gaarde, dog maa
sidstnævnte ogsaa kunne beholde den Gaard, som er tillagt
en ikke fuldmyndig Søn eller en Datter, indtil han bliver
fuldmyndig eller hun gift, hvorved det imidlertid i Over-
ensstemmelse med § 10 bliver at iagttage, at i det Tilfælde,
hvor Enken gifter sig paany, ikke Fuldmyndighed, men alene
Myndighed udtræves, for at vedkommende Søn skal sættes
i Besiddelse af Gaarden. Ei heller kan det foransførte være
til Hindrer for, at den længstlevende beholder de flere
Eiendomme, der kunde tilfalde den som Boeslod efter
Loven.

4. Marts. 14 En Enke, der eier en Selveiergaard, kan i et og alt udøve den Testationsfrihed, som ved denne Lov hjemles. Imidlertid kan den Enke eller Enkemand, som henhidder i uskiftet Bo efter den afdøde, uden at der, medens denne levede, er gjort nogen testamentarisk Anordning om Gaarden, ikke benytte den nævnte Testationsfrihed anderledes, end at den afdødes Arvinger maa beholde den allerede faldne Fædrene- eller Mødrenearv ukrænket.

15. Det staar ogsaa en Selveier frit for, under de sædvanlige Testationsformer, at oprette et Testament af det Indhold, som denne Lov hjemler.

Forfaavidt Testament oprettes mellem Ægtefolk saaledes, at det giver den ene af disse Adkomst til, efter den andens Død, at besidde Gaarden med de Indstrænkninger, som denne Lovs §§ 8 og 10 indeholde, bør, hvis det oprettes i den i § 6 anførte Form, en Afskrift af den inden Retten afgivne Villieserklæring indføres i Panteprotokollen og derfor det sædvanlige Thinglæsnings- og Protokollationsgebyr betales, ligesom Testamentet, naar det paa anden Maade er oprettet, bør thinglæses.

16. Har den, som eier en Selveiendom, der er undergivet de i §§ 1-5 indeholdte Bestemmelser, ikke i levende Live taget Bestemmelse om, hvorledes der skal forholbes med Eiendommen efter hans Død, og Eiendommen kommer paa Skifte, da skal den udlægges til et af den afdødes Børn, eller en af hans Arvinger, for den Sum, hvorom Arvingerne under Skiftet maatte kunne blive enige. Dersom ingen Overenskomst i saa Henseende mellem Arvingerne tilveiebringes, bliver Eiendommen ved offentlig Auktion at bortsælge og Provenuet stiftes efter Lovens Bestemmelser.

17. For Fremtiden skal det ikke være tilladt, ved Kjøb og Salg, ved Gave, paa Arveskifte eller ved anden Overdragelsesmaade til særlig Eiendom at udstykke Jord i

mindre Dele end hele Gjlden, samlet saavel i Bø som i 4. Marts. Hauge eller Haugepart.

Derjom alt det Fordegods, som paa et Arvefifte kommer til Deling, ikke kan udlægges til Arvingerne, uden at en Del af Jorden bliver udstyktet i mindre Dele end en hel Gjlden, samlet saavel i Bø som i Hauge eller Haugepart, og Arvingerne ikke kunne blive enige om, hvo af dem der skal overtage saadanne Jordparceller, skulle disse bort-sælges ved offentlig Auktion og Beløbet for samme udlægges til de vedkommende Arvinger.

18. Fremdeles skal det herefter være forbudt, ved Kjøb og Salg eller paa anden Maade at stille de til Fordegodsset efter de gjældende Bestemmelser knyttede Herligheder fra samme.

19. For at et stedfundet Salg eller Magefifte eller anden Overdragelse af nogen Jord kan have Retsgyldighed, skal derom oprettes og thinglæses et skriftligt Dokument, som indeholder fuldstændige Oplysninger om, hvori Overdragelsen bestaar. Med Hensyn til Thinglæsningsstiden bliver N. L. 5-3-39, 40, 41 at iagttage.

20. Den ved N. L. 5. Bogs 3. Kapitel samt ved Forordn. af 14. Januar 1771 og Forordn. af 14. Januar 1829 hjemlede Odelsløsningsret skal ophøre, saa at den efter 1. Juli 1857 ikke længer skal kunne gjøres gjældende.

Lov om Udstiftning af Kællebønder paa Fær= 4. Marts serue. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. For hvert Sjøsel skal der oprettes en Udstiftningskommission, bestaaende af 2 af Lagthinget og 1 af Amtmanden udnævnte, i Sjøselet bosatte ansete Mænd, samt af

4. Marts. Sysselmanden, der tillige skal fungere som Kommissionens Sekretær.

2. Kommissionen vælger et af sine Medlemmer til Formand. Det trufne Valg har den valgte at foranstalte bekendtgjort i Syssellet.

3. For Amtsrepartitionsfondens Regning forshnes Kommissionen med en Protokol, som autoriseres af Amtmanden og hvori Kommissionens Forhandlinger indføres.

4. Naar nogen, der er Medeier eller Medbefidder i en Hauge, ønsker, at en Del af Hagen skal udføistnes, har han, naar han ikke kan komme overens med de andre Eiere og Befiddere, at anmelde saadant for Sysselmanden.

Denne skal derpaa ved næste Grandestævne bringe Sagen under Forhandling og tilføre Politiprotokollen, hvad der desangaaende er forhandlet, saa at man navnlig deraf kan erfare, hvor stort et Antal af Sameiere der ønsker Udføistningen, og af hvilke Grunde de, der ikke ønske den, modsætte sig samme.

Ere samtlige Eiere og Befiddere enige om Udføistningen eller blive enige derom ved Grandestævne, kunne de selv ordne alt, hvad der vedkommer Udføistningen, uden Sysselmandens eller Udføistningskommissionens Mellemkomst; derimod bliver, naar der er Kongsjord i den Hauge, der ønskes udføistet, Gudsbestyrelsens Samtykke at erhverve til Udføistningen, og saafremt andre, end Eierne og Befidderne, maatte have nogen Rettighed i Hagen, skal ogsaa disses Samtykke erhverves med Hensyn til Bestemmelserne om deres Hangerettigheder; opnaas der ikke Enighed i sidstnævnte Henseende, kan denne Del af Sagen bringes til Afgjørelse paa den i §§ 8 og 11 foreskrevne Maade.

5. Dersom nogen af de i Hagen lodtagne ikke er bosat i Bygden, skal den, der har Jorden i Brug, ved alle Forhandlinger angaaende Udføistning anses befuldmægtiget af Eieren til at handle paa dennes Vegne, medmindre

Eieren ſelv møder ved Forhandlingerne; om Sagens Foretagelse ved Grandestævne bliver dog Eieren eller, ſaaſtremt han ikke opholder ſig paa Færøerne, hans Befuldægtigede, derſom Eiendommen udgør en halv Mark Jord eller derover, ſærlig at underrette af Syſſelmannden med 14 Dages Varſel, ligesom ogſaa lignende Underretning ſkal meddeles Landfogden med det ſamme Varſel, naar der er Kongsjord i den Hauge, hvoraf en Del ſøſtes udføistet.

6. Derſom Beſidderne af i det mindſte Halvdelen af Hagens Marketal eller i det mindſte tre Fjerdedele af dem, der ere lodtagne i ſamme, ſøſte Udføistningen, ſtulle de være berettigede til af Syſſelmannden at begjære en Udſkrift af hvad der angaaende ſamme er blevet tilført Voliti-protokollen.

Denne Udſkrift ſtulle de derefter tilſtulle Formanden i Udføistningskommiſſionen med Anmodning til ham om at foranſtalte Sagen videre fremmet.

7. Formanden har derpaa efter Aftale med Kommiſſionens andre Medlemmer at beramme en Tid til Sagens Foretagelse og derom at lade ſamtliche indenbys Eiere og Beſiddere af Hagen underrette med mindſt 14 Dages Varſel.

8. Til den berammede Tid ſkal Kommiſſionen indfinde ſig paa Stedet og, efter noie at have underſøgt ſamtliche Lokalforhold ſamt nærmere hørt og overveiet, hvad Parterne have at anføre for og imod Udføistningens Foretagelse, afgive en motiveret Kjendelse om, hvorvidt Udføistningen bør foretages eller ei, ſamt, derſom den bør foretages, hvorledes der da bør forholdes med Henſyn til Kongræsning, Tørveffur og øvrige Hagerettigheder, hvorom der efter Lokalforholdene kan være Tale, og om hvorledes Udføistningen i det hele bør ſte. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udſlaget.

4. Marts. 9. Denne Kjendelse, som skal affattes, medens Kommissionen er samlet paa Aastedet, og tilføres Kommissionens Protokol, oplæses for de tilstedeværende, som ere interesserede i Sagen, og meddeles derefter bestreven til dem, der have forlangt Kommissionens Kjendelse.

Andre Bedkommende kunne ligeledes erholde en Udskrift af Kjendelsen, men dog kun mod Betaling efter Sportelreglementet.

10. For Udsørelsen at det dem overdragne Hverv tilkommer der Kommissionens Medlemmer hver en Godtgjørelse af 64 St. R. M. for hver Dag, Kommissionen maa være samlet, samt fri Befordring. Denne Godtgjørelse udredes forskudsvis af dem, der have forlangt Forretningen afholdt, men repareres paa samtlige Lodtagere efter Marketal, saafremt Udskiftningen iværksettes.

11. Er nogen misfornøjet med den af Kommissionen afgivne Kjendelse, skal det staa ham frit inden 3 Maaneder efter Afgivelsen at indanke den for Amtmanden, som derpaa i Forening med to af Lagthinget udnævnte Mænd endelig afgjør Sagen ved motiveret Kjendelse.

12. Naar det er blevet endelig afgjort, at Udskiftningen skal foretages, har Bedkommende at henvende sig til Sysseľmanden med en Udskrift af den besangaaende faldne Kjendelse og at anmode ham om at iværksette samme.

Sysseľmanden har derpaa, efter at have foranstaltet samtlige Bedkommende (jvfr. § 7) derom underrettede med mindst 14 Dages Varjel til Kirkefestøve, at indfinde sig paa Stedet og at udmaale og affatte til hver af Sameierne den Del af Haugestykket, som i Henhold til Kjendelsen maatte tilfalde ham, saaledes at hver faar sin Andel af hvad der udskiftes saavidt muligt samlet paa et Sted. Om Forretningens Foretagelse tilfører Sysseľmanden det fornødne i Politiprotokollen, hvor han navnlig har at betegne de til hver enkelt affatte Stykker saaledes, at det deraf kan ses,

hvor meget og, om muligt, hvilket Stykke der er tillagt 4. Marts. enhver.

Derfom nogen af de paagjældende er misfornøiet med Udfaldet af Sysselemændens Forretning, skal han strax til Protokolken erklære saadant og derpaa inden Udløbet af 4 Uger derefter henvende sig til Retten og ved samme lade udmelde 3 uvillige Mænd til at foretage en ny Udmaalning og Afsætning. Denne Forretning skal, efter at Sysselemændene og øvrige Vedkommende med 14 Dages Bærsel derom ere underrettede, foretages inden Udløbet af 8 Uger efter at Mændene ere udmeldte, hvormed Sagen da skal være afgjort.

Derfom de af Retten udmeldte Mænd skulde komme til det Resultat, at Sysselemændens Udmaalning ikke har været rigtig og nøiagtig, bør de til deres Udmeldelse og Betaling medgaaede Omkostninger bæres af samtlige de i den paagjældende Hauge lodtagne i Forhold til hvad de eie eller besidde i Hagen; i modsat Fald skal den eller de, der have forlangt dem udmeldte, ene bære de derved forarsagede Omkostninger.

13. For at iværksætte Udførelsesforretningen tilkommer der Sysselemændene en Godtgjørelse af 5 Rdlr., som reparteres paa de i Hagen lodtagne.

De af Retten udmeldte Mænd erholde Betaling efter Sportelreglementet af 30. Marts 1836 § 62.

14. Ministeriet kan efter Lagtingets Indstilling træffe andre Bestemmelser, end de ovenfor givne, saavel med Hensyn til Bederlaget for de med Udførelsen forbundne Arbeider, som med Hensyn til, af hvilke Personer Udførelsen bliver at udføre efter den saaldne Kjendelse.

15. Derfom de vedkommende Eiere og Besiddere, uden Sysselemændens og Udførelseskommissionens Mellemtkomst, foretage en Udførelse af Fælleshauger, skal derom, naar deres Udførelse skal have Retsgylbigheid, være oprettet et skriftligt Dokument, som tillige skal indeholde det fornødne

4. Marts. om, hvorledes der skal forholdes med Hensyn til Røgræsning, Løvbestur og øvrige Høugerettigheder.

16. Hvad der i de foregaaende Paragrafer er bestemt om Høuger, skal ogsaa gjælde om Høugeparter.

4. Marts. **Lov om Anlægget af en Jernbane i Nørrejylland.**
(Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Regjeringen bemyndiges til i Overensstemmelse med de i det følgende fastsatte Regler at meddele Bevilling til Anlæg af en Jernbane fra Aarhus.

2—4.

5. Alt til Banens Anlæg og Indretning hørende Arbejde skal kunne udføres ved Haandværkere af enhver Art, uden at Vedkommende skal være indskrænket ved Laugsløbene eller den øvrige Næringslovgivning.

6—8.

6. Marts. **Justmin. Skr.** (til Amtmanden over Skanderborg Amt) om, hvorvidt Plakaten af 28. Mai 1825 ogsaa maatte være at anvende, naar det er vedkommende Fattigvæsen, der har et uægte Barn under Forsørgelse, som optræder med Paastand om ved Øvrighedens Foranstaltning at erholde Alimenterationsbidrag hos den udlagte Barmefader, uanset at Plakatens Ord bogstavelig forudsætte, at det er Barmemoderen, der i dette Diemed henverder sig til Øvrigheden.

..... at Ministeriet ikke stjønner rettere, end at 6. Marts. Sager af den omhandlede Bestaffenhed ogsaa bør behandles efter den citerede Plakat.

Justm. Str. (til Generalprokurøren) ang. For-11. Marts. staaelsen af Danske Lovs 3—16—16—8.

Da Amtmanden over Odense Amt, ved at indsende Domsatten i en mod en Dagleier anlagt Sag, hvorunder denne for den 5. Mai f. A., medens han levede separeret i Henseende til Bord og Seng fra sin ved allerhøieste Bevilgning af 28. Juli næstefter fraskilte Hustru, at have indgaaet Ægteskab med Fruentimmeret N. N., er anset med Straf af Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 4 Dage, har, næst at bemærke, at der ved den nævnte Skilsmissebevilgning ikke er meddelt Dagleier N. N. Tilladelse til at indgaa nyt Ægteskab, begjært Justitsministeriets Resolution for, hvorvidt det af ham med N. N. indgaaede Ægteskab maatte være at anse som en Nullitet, og hvilken Fremgangsmaade der i saa Fald maatte være at følge, for at se det nævnte Ægteskab opretholdt — forlanges Generalprokurørens Nætringer meddelte, om det indgaaede Ægteskab er at betragte som en Nullitet, om det i saa Fald kan sættes i Kraft igjen og paa hvilken Maade dette da skulde ske*).

*) Generalprokurøren yttrede i Betænkning af 12. Marts 1857 (jfr. Utsings Reskriptsamling f. 1857 Side 80 ff.) følgende: „Lovgivningen indeholder ikke nogen klar og tydelig Bestemmelse om, hvorledes det Ægteskab skal betragtes, som en gift Person indgaar med en anden paa en Tid, da det tidligere Ægteskab endnu staar ved Magt, da Lovens 3—16—16—8, hvori dette Tilfælde omhandles, efterlader megen Tvivl om den rette Forstaaelse af samme. Naar det nemlig i Slutningen af dette Lovsted hedder, at hvis den Ægtemand, der har giftet sig med en anden

14. Marts. Traktat ang. Afløsningen af Eund- og Belt-
tolden.

Hustru, bliver bnaadet med Livet, skal han komme til den første igjen, om hun vil tage ham til Naade, men vil hun ikke, da maa han dog ikke beholde den anden, men hende skal det være frit for at gifte sig med en anden Mand, da har man tidligere henført de sidstansførte Ord til den anden Hustru, og derfra tilbels argumenteret med Hensyn til Artiklens Forstaaelse, hvorimod i den senere Tid den Fortolkning har gjort sig gjældende, at der ved disse Ord sigtes til den første Hustru, idet Ordet: „hende“ efter Sammenhængen ikke synes at kunne gaa paa nogen anden end den, der strax foran er betegnet med Ordet: „hun“, nemlig den første Hustru. Dette være imidlertid som det vil, saa er der i alt Fald ikke tilstrækkelig Grund til at anvende den Bestemmelse, at han ikke maa beholde den anden Hustru, dette forstaaet efter Bogstaven, uden paa det Tilfælde, at hun fra først af har været vidende om det tidligere Egtteskab, i hvilket Fald Analogien af L. 3—16—2 vistnok tilfuger, at Egtteskabet bør ophæves, medmindre det opretholdes ved en kongelig Resolution, hvilket ikke kan anses forment. Selv for det Tilfælde, at den anden Hustru har fortsat Samlivet med Manden, efter at hun er kommen i en vis Forfaring om, at han har en anden Hustru, kan det ikke antages, at det sidste Egtteskab af den Grund ubetinget skulde ophæves, hvorimod det i L. 3—16—8 nærmest for dette Tilfælde indeholdte Forbud, „at han ikke maa beholde den anden“, synes at maatte forstaaes paa samme Naade som man altid har forstaaet de lignende Udtryk i L. 3—16—14—4, at han ingen Ret har til at fordrø at beholde den anden Hustru, hvis denne ikke ønsker at fortsætte Egtteskabet. Naar derimod den anden Hustru har været uvidende om det tidligere Egtteskab, vilde det være uantageligt, at hun, der, som L. 3—16—16—8 udtrykker sig, som ustyldig, hverken selv eller med Hensyn til sine Børn skal lide nogen Skade enten paa Tre eller Guds, ikke skulde kunne lade Egte-

Hans Majest. Kongen af Danmark, paa den ene Side, 14. Marts.
og Hans Majest. Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn

skabet blive staaende ved Magt, naar den ældre Ægtefælle ik keil gjøre sin Ret gjældende. Ligesom dette ikke er udtalt i det titnævnte Lovsted, saaledes vilde det være i Strid baade med Manden i samme og med den i Lovgivningen paa flere Steder tilkjendegivne Grundfætning, at et Ægtefællskab ikke ubetinget skal erklæres ugyldigt, fordi ved dets Stiftelse endog betydelige Lovovertrædelser have fundet Sted, naar dog ingen absolut i Religion og Sædelighed grundet Forhindring er til Stede. Heller ikke skjønnes dette at være i Strid med, at der, som i nogle af Amtet citerede Rancellisfrivelser antaget, hvor Bigami har fundet Sted og Bigamen ved Dom er bleven anset for denne Forbrydelse, ikke udtræves nogen Skilsmisfedom eller særlig Bevilling, for at enten den første eller den anden Ægtefælle kan indgaa en ny ægtefællskabelig Forbindelse. Da det nu under den ovenomhandlede Sag er godtgjort, at Fruentimmeret N. N. har været uvidende om Mandens tidligere Ægtefællskab, er jeg af den Formening, at det med denne indgaaede Ægtefællskab, da det tidligere Ægtefællskab nu er fuldkommen ophævet, uden videre forbliver i Kraft, saafremt dette er Konens Ønske, hvorimod det forkommer mig passende, at saavel hun som Manden paalægges at møde hos Præsten, der har at modtage hendes Erklæring om, at hun ønsker, at Ægtefællskabet skal blive bestaaende, hvorom da den fornødne Tilførsel bør ske til Kirkebogen, ligesom det formentlig kan overlades til Præsten, om han ved den Leilighed vil holde en Formaningstale, i Lighed med hvad der i den ved Ranc. Cirk. af 17. Oktober 1815 kundgjorte allerhøieste Resolution af 21. September s. A. er bestemt, naar et ved Dom ophævet Ægtefællskab attraas fornøyet". — Justitsministeriet svarede derefter Amtmanden over Odense Amt under 4. April 1857, at Bestemmelsen i L. 3—16—16—8 om, at Bigamen ikke maa beholde den anden Hustru, ikkun kan antages at være anvendelig, naar hun enten fra først af har været vidende om det tidligere Ægtefællskab, i hvilket Fald Analogien af L. 3—16—16—2 vistnok tilfiger

14. Marts. og Bøhmen, Hans Majest. Belgiernes Konge, Hans Majest. de Franckes Keiser, Hendes Majest. Dronningen af det For-

at Ægteffabet er en Nullitet, medmindre det opret- holdes ved en kongelig Resolution, eller i det høieste naar hun har fortsat Samlivet med Manden efter at være kommen i vis Forfaring om, at han har en anden Hustru, men derimod ikke i det Tilfælde, at hun har været uvidende om det tidligere Ægteffab. I dette Tilfælde maa hun kunne fordre, at Ægteffabet bliver staaende ved Magt, naar den ældre Ægtefælle ikke vil gjøre sin Ret gjældende, hvilket stemmer med, at det i Artiklen selv siges om hende, at under denne Forudsætning skal hverken hun eller hendes Børn lide nogen Stade paa Ære eller Gods, og ligeledes stemmer med den Grundsætning i vor Ægteffabsret, at et Ægteffab ikke ubetinget bliver ughldigt, fordi ved dets Stiftelse endog betydelige Lovovertrædelser have fundet Sted, navnlig, naar dette ikke er begge Parter tilregneligt; ligesom denne Antagelse formentlig heller ikke er i Strid med, at der — som i de af Amtet citerede Rancellisfrivelser (27. Februar 1819, 28. December 1819 og 3. Juni 1845) udtalt — hvor Bigami har fundet Sted og Bigamen ved Dom er bleven anset for denne Forbrydelse, ikke udkræves nogen Skilsmisshedom eller særlig Bevilling, for at den anden Ægtefælle kan indgaa en ny ægteffabelig Forbindelse. Da det nu under den omhandlede Sag er godtgjort, at Fruentimmeret N. N. først blev bekendt med Mandens tidligere Ægteffab efter at dette allerede var fuldkommen ophævet, og hun saaledes ikke var i noget af de Tilfælde, paa hvilke Reglen i sidste Afdeiling af L. 3—16—16—8, som oven bemærket, ene kan anses anvendelig, vil hendes Ægteffab med den paa-gjældende Dagleier uden videre forblive i Kraft, saafremt det er hendes Ønske; hvorimod det anses passende, at det paalægges saavel hende som Manden at møde for Præsten, for at denne kan modtage hendes Erklæring om, at hun ønsker, at Ægteffabet skal blive bestaaende, hvorom da den fornødne Tilførsel bør ske til Kirkebogen, hvorhos han, hvis det findes hensigtsmæssigt, kan holde en Formaningstale,

enede Kongerige Storbritannien og Irland, Hans Majest. 14. Marts. Kongen af Hannover, Hans Kongelige Høihed Storhertugen af Mecklenborg-Schwerin, Hans Kongelige Høihed Storhertugen af Oldenborg, Hans Majest. Kongen af Nederlandene, Hans Majest. Kongen af Preussen, Hans Majest. Keiseren af Rusland, Hans Majest. Kongen af Sverrig og Norge, og de frie Hansestæder Lübeck, Bremens og Hamborgs Senater, paa den anden Side,

lige besjælede af det Dufte, at lette og forøge de for Dieblirket mellem deres Stater, eller gjennem disse, bestaaende Handels- og Skibsfarts-Forhold, saavel ved en fuldstændig og stedsbarende Dphævelse af enhver af fremmede Skibe og deres Ladninger ved Gjennemfarten gjennem Sundet og Belterne opkrævet Told, som ved en Nedfattelse af Transittolden for Varer, der gjennemsføres paa de Veie, der forbinde Nordsjøen og Elben med Østersjøen, have besluttet i dette Diemed at underhandle om en udtrykkelig Traktat og have dertil med deres Fuldmagter forsynet,

.....
 Hvilke, efter at have udvevlet deres Fuldmagter, der befandtes i god og tilbørlig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

1. Hans Majest. Kongen af Danmark paatager Sig ligeoverfor Hs. Majest. Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn og Bøhmen, Hs. Majest. Belgiernes Konge, Hs. Majest. de Franskes Keiser, Hs. Majest. Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Hs. Majest. Kongen af Hannover, Hs. Kongelige Høihed Stor-

i Sighed med hvad der i den ved Kanc. Cirkl. af 17. Oktober 1815 kundgjorte allerhøieste Resolution af 20. September s. A. er bestemt, naar et fuldstændig ophævet Egtetab attraas fornyet. Dep. Tid. s. 1858 S. 666—667.

14. Marts hertugen af Mecklenborg-Schwerin, Hs. Kongelige Høi-
 Storhertugen af Oldenborg, Hs. Majest. Kongen af Neder-
 landene, Hs. Majest. Kongen af Preussen, Hs. Majest.
 Keiseren af Rusland, Hs. Majest. Kongen af Sverrig og
 Norge, og de frie Hansestæder Lübecks, Bremens og Ham-
 borgs Senater, der alle modtage Tilbudet, Forpligtelsen til

1) ikke at opkræve nogen Told, Lastepege, Fyr- og
 Fyrtaarnsavgifter, Tøndepenge, eller nogen som helst anden
 Skibs- eller Ladningsavgift af de Skibe, der passere Bel-
 terne eller Sundet for at begive sig fra Nordsøen til Øster-
 søen, eller omvendt, hvad enten de ifkun seile igjennem de
 Danske Farvande eller nødes til der at laste Anker eller
 søge Havn, det være sig paa Grund af Sotilfælde eller
 formedelt Handelsoperationer. Intet Skib skal for Frem-
 tiden under noget som helst Paaskud turde anholdes eller
 underkastes nogen Standsning paa dets Fart gjennem
 Sundet og Belterne; men Hans Majest. Kongen af Dan-
 mark forbeholder Sig udtrykkelig Ret til, ved særskilte Over-
 enskomster, der hverken betinge nogen Visitation eller An-
 holdelse, at ordne den fiskale og Toldbehandlingen af de
 Nagters Skibe, der ikke have taget Del i nærværende Traktat;

2) hverken af de af bemeldte Skibe, som med Ladning
 eller Ballast løbe ind i eller ud af Danske Havne, hvad
 enten de der have udført Handelsoperationer eller ikke, eller
 af deres Ladninger at kræve nogen som helst Afgift, som
 disse Skibe eller deres Ladninger, paa Grund af Passagen
 gjennem Sundet eller Belterne, vilde have været under-
 kastede, og hvis Affkøelse er bleven stipuleret i foregaaende
 Passus; og er det vel at forstaa, at de saaledes
 affkøede Afgifter, der følgerlig hverken maa opkræves i
 Sundet og Belterne eller i de Danske Havne, heller ikke
 indirekte maa kunne gjenoprettes enten ved i den Hensigt
 at forhøie de nu bestaaende Havne- og Toldavgifter, eller

ved i samme Tiemed at indføre nye Skibsfarts- eller Told-14. Marts. afgifter, eller paa nogen som helst anden Maade.

2. Hans Majest. Kongen af Danmark forpligter Sig fremdeles lige overfor de høie ovennævnte kontraherende Parter til:

1) at bevare og vedligeholde alle for Tiden ved Indløbene og Tilgangene til Hans Havne, Rheder, Floder eller Kanaler eller langs Hans Kyster eksisterende Fyr og Fyrtaarne, saa vel som de Bøier, Tønder og Lodsmærker, der nu forefindes og tjene til Seiladsens Lettelse i Kattegattet, Sundet og Belterne;

2) for Fremtiden, som hidtil, i Skibsfartens almindelige Interesse at tage under alvorligste Overveielse, hvorvidt det maatte være nyttigt og beleiligt at forandre Beliggenheden og Formen af disse Fyr, Fyrtaarne, Bøier, Tønder og Lodsmærker, eller at forsøge deres Antal, alt uden noget som helst Paalæg til Byrde for den fremmede Skibsfart;

3) for Fremtiden, som hidtil, at lade søre Tilsyn med Lodstjenesten, hvis Afbenyttelse i Kattegattet, Sundet og Belterne til enhver Tid er overladt til Kapitainernes og Skibsførernes eget Godtbefindende. Det forstaar sig, at Lodspengene skulle være moderate, at en og samme Tært skal gjælde for danske og fremmede Skibe, og at bemeldte Afgift overhovedet kun vil kunne affordres de Skibe, der frivillig have betjent sig af Lodser;

4) uden nogen som helst Indskrænkning at tillade alle, saavel danske som fremmede Privatentreprenører, efter eget Godtbefindende og under samme Betingelser, uden Hensyn til deres Nationalitet, i Sundet og Belterne at henlægge og stationere Fartøier, udelukkende bestemte til Bugsering af de Skibe, der ønske at gjøre Brug deraf.

5) at lade samtlige Veie og Kanaler, der nu forbinde eller fremtidig vilde komme til at forbinde Nordøsøen og Elben med Østersøen, blive delagtige i den Toldfrihed, som

14. Marts. efternævnte indenlandske eller fremmede Varer for Diebliffet nyde paa nogle af disse Veie:

Agaricus (Lærkesvamp); Fyrsvamp (upræpareret); Kalk eller Bernsten; Dyr, levende, af alle Slags; Antimonium; Træer og Buske, levende; Regue- og Skrivetafler samt Grifler af Stifersten; Tagstifer; Sølv i Varrer og gammelt til Omsmelting; Arsenik; Nafalt (Fødebeg, Jordharpix; Dypelsdræf; Knopper; Enebær; Koste og Karstrubber (saa fremt de ikke ere Børstenbinderarbeide); Bambus-, Spaust- og andre Rør (raa, usforarbejdede); Smør; Hvalrav (Spermacet) samt Spermacetolie; Kornvarer: Boghvede, Byg, Havre, Mais, Rug, Hvede, Biffer; Træarter for Apotheker; Farvetræ; Tømmer og Træ, alle Slags; Flotholt (anvendeligt til Fistenet istedetfor Kork); Bolus, hvid og rød, samt terra sigillata; Borax, raa og raffineret; Larme; Mursten; Teglsten, malet; Klokkemalm; Nisvifte; Blomsterløg; Cadmium; Galmeie; Kamfer; Spanske Fluer; Stifer; Kort: Vand- og Søfort; Bævergel; Afte: Potaste, Soda, kulsurt Natron og al anden Afte; Løndebaand af Træ; Hamp, heglet og uheglet; Træful; Karteholler; Hjulmands- og Bogumagerarbeide; Kalk; Klude; Cement, al Slags; Vox; Husblas; Muslingestaller; Koraller; Lougværk; Horn af Hornkvæg (ogsaa raa Hornspidser); Bomuld; Kobber: Gar-tobber (ikke hamret eller valset) og Kobbermøntplader; Kornaffald til Kvægfoder, Klid, Avner og andet Kornaffald; Elefanttænder eller Elfenben; Hvalrostænder; Akter; Staver, Løndestaver og Bundstykker; Skildpaddestaller; Prøver uden Bærde; Spaan til Bogbindere, Stomagere og Sværdsegere, samt flækkede Birkeris; Merffum; Emballager, gamle brugte: Fougstager, Kasser, Kister, Kuffetter, Sække og Kurveslaster; Smergel; Tin, raat, usforarbejdet og raspet; Fiskebarde, Hvalfiskebarde, uspaltet Fiskeben; Mel af toldfrit transiterende Kornvarer; Spatsten, ikke pulveriseret; Jern: Nujern; Jern i Stænger, alle Slags (Baandjern er ikke fri);

Bønner; Gibsfigurer, Gibsaffstøbninger; Plomster og Plomster-14. Martsplanter; Flores cassiae (Ranefblomster); Hø; Gjødning, naturlig eller kunstig, t. Ex. ogsaa Patentgjødning, Sukkerstum etc. (Chilifalpeter, svovlsurt Ammoniak og lignende Varer ere ikke frie, om de end maatte være bestemte til Gjødning; derimod er Gipsmel, naar det ifølge fremlagte Bevisligheder kun skal anvendes til Gjødning, transittoldfrit; Is; Agern; Glober; Ljære ogsaa Ljærevand); Frø: Hampefrø, Hørfrø, Raps og al anden Slags Frø, saa og Frøarter for Apotheker f. Ex. Femnitelfrø (Kommen og Annis ere toldpligtige); Reisendes brugte Sager, fremdeles brugt Husgeraad og brugte Mobilier, forsaavidt disse Gjenstande bestaa i Flyttegods, iligemaade brugte Klædningsstykker, naar de efter Toldvæsenets Stjøn transitere som Reisegods, uden Hensyn til, om Eieren følger med eller ikke; Havevæxter, friske, saa og Blaabær, Jordbær, Hindbær, Ribb, Lyttebær, Stikkelsbær, Hyben og Vindruer, samt Peberrod og spiselige Løg; Stenkul, alle Slags (ogsaa Kokes og Cinders); Hampeolie; Østers; Tækkerør; Uld, alle Slags; Mælk; Messing, usforarbeidet (ikke hamret eller valset); Spæk, Lever, Grever etc. til Tran; Flest, serff; Lindsjer; Binmuddder, tør (Drooft); Kort; Hør, heglet og uheglet; Bøger, trykte med dertil hørende Kobberstik, indbundne og uindbundne; Malt; Brunsten; Manna; Medaljer; Metal (Bronce og andre messinglignende Metalkompositioner), usforarbeidet (ikke hamret eller valset); Blyant; Ertse, ufmelte, alle Slags; Mineralier og Naturalier, saasom Jord, Sten og Ertsarter, Planter og Frugter, onkyljer, Insekter, Fugle og andre Dyr, udstoppe eller i Spiritus, til Naturaliekabinetter og videnskabelige Samlinger; Modeller, alle Slags; Mønt, alle Slags; Mos til Indpakning og Udstopning, saa og saakaldet Skovuld; Musikalier; Moskus; Perlemoer, raat i Staller; Maatter, brugte; Galæbler; Kunstfager, saasom Statuer, Buste, Vasreliefs; Opium; Guld i Barrer og gammelt til

14. Marts. Omsmeltniug; Gryn af toldfrit transiterende Kornvarer; Ben; Vidier til Kurvemagerarbeide, uafbarkede og afbarkede; Rebflagerarbeide, hvortil ogsaa henregnes Hampegiorder og Fistenet; Straa og Hakkelse; Skind, uberedte og beredte uden Undtagelse, altsaa ogsaa Skind til Bundmagere, Kalve- og Faarelæder, Corduan, Saffian etc.; Hvalroshuder; Enebærstager; Perler, ægte; Pimpsten; Blodsten; Kalksten; Kridtsten og Kridt, ogsaa pulveriseret; Gibssten; Edelstene; Sten, alle Slags; Finerer af Træ; Platin (Platina), uforarbeidet; Bly i Blokke og Klumper, samt gammelt Bly navnlig ogsaa gammelt Beklædningsbly; Fjer og Dun. Haar, alle Slags (herunder indbefattede Børster, Haar og Uld af Svin); Krølhaar ere imidlertid toldpligtige; Urter; Fisk, ferst; Veg; Kartofler; Pozzulano; Papispaaner og Papiroffald, alle Slags; Brunrødt; Blod; Igler; Salt (med Undtagelse af officinelle Salte); Fidtsten; Talg; Smak eller Sumat; Malerier, saa og Kobberstik, Lithografier og Stanografier; Bort; Garvebart; Kønst Jord, hvid; Jord, saasom Bibeler, Mergel, Engellstjord, Porcellainsjord, Vallejord, Sukkerjord og andre Jord-, Ler- og Mergelarter, saafremt de ikke bestaa i Farver; Skildpadder; Lørb; Trippels; Tagsten; Pennefjer; Tang til Indpakning og Udstopning; Marienglas; Kjøb, ferst og saltet; Kviksølv; Bogne, alle Slags, saa og Jernbanevogne og Tendere (Lokomotiver ere toldpligtige); Dele til Bogne og Bogue, som ere skilte ad, ere kun frie, forsaavidt de bestaa i Hjulmandsarbeide; Krebsesine; Zink, raat, uforarbeidet eller i Tavler.

Det er vel at forstaa, at, naar senere en lignende fritagelse for Transittold 'skulde blive andre Produkter til Del paa en eller anden Veie, skal den samme fritagelse med Hette udstrække sig til samtlige ovennævnte Veie.

6) paa alle disse Veie eller Kanaler at nedsette Transittolden af de Varer, paa hvilke den nu hviler, til en

cusformig og efter Bægten afpasset Sats af i det høieste 14. Marts. fexten [16] danske Skilling pr. 5 Hundrede Pund Danst, uden at denne Told, under hvad Navn det maatte være, skal kunne forhøies ved noget som helst andet Paalæg.

3 Tilfælde af en Nedsættelse af Transtittolden under ovenmeldte Sats forpligter Hs. Majest. Kongen af Danmark sig til at stille alle Veie og Kanaler, der nu forbinde eller senere maatte komme til at forbinde Nordsøen og Elben med Østersøen eller dens Bivaude, paa fuldkommen lige Fod med de mest begunstigede Veie, der nu findes eller senere maatte blive anlagte paa Allerhøjstfammes Gebet.

7) Da Hs. Majest. Kongen af Sverrig og Norge, i Medfør af en med Hs. Majest. Kongen af Danmark afsluttet speciel Overenskomst, lige over for Hs. Danske Majest. har paataget sig Forpligtelsen til at vedligeholde de Fyr paa Sverrigs og Norges Kyster, der tjene til Belysning og Lettelse for Gjennemfarten gennem Sundet og Indseilingen i Kattegattet, saa forpligter Hs. Majest. Kongen af Danmark Sig til med Hs. Majest. Kongen af Sverrig og Norge at træffe en definitiv Overenskomst i det Viemed at sikre disse Fyrs Bedbliven og Bedligholdelse i Fremtiden, som hidtil, uden at der derved paalægges de Sundet og Kattegattet passerende Skibe nogen som helst Byrde.

3. De i de tvende foregaaende Artikler indeholdte Forpligtelser skulle træde i Kraft med den 1. April 1857.

4. Som Stadesløsholdelse og Erstatning for de Offre, som de ovennævnte Stipulationer paalægge Hans Majest. Kongen af Danmark, forpligte Hans Majest. Keiseren af Østerrig, Konge af Ungarn og Bøhmen, Hans Majest. Felgiernes Konge, Hans Majest. de Franskes Keiser, Hendes Majest. Dronningen af det Forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Hans Majest. Kongen af Hannover, Hans Kongelige Høihed Storchertugen af Mecklenborg-Schwerin, Hans Kongelige Høihed Storchertugen af Oldenburg, Hans

14. Marts. Majest. Kongen af Nederlandene, Hans Majest. Kongen af Preussen, Hans Majest. Keiseren af Rusland, Hans Majest. Kongen af Sverrig og Norge, og de frie Hanseslæder Lübeck, Bremens og Hamborgs Senater Sig, fra deres Side, til at betale Hans Majest. Kongen af Danmark, som modtager dette Tilbud, en Totalsum af 30,476,325 Rigsdaler Rigmønt, der fordeles paa følgende Maade:

Paa Østerrig.....	29,434	Rd.	R.	M.
— Belgien.....	301,455	—	—	—
— Bremen.....	218,585	—	—	—
— Frankrig.....	1,219,003	—	—	—
— Storbritannien.....	10,126,855	—	—	—
— Hamborg.....	107,012	—	—	—
— Hannover.....	123,387	—	—	—
— Lübeck.....	102,996	—	—	—
— Mecklenborg.....	373,663	—	—	—
— Norge.....	667,225	—	—	—
— Oldenborg.....	28,127	—	—	—
— Nederlandene.....	1,408,060	—	—	—
— Preussen.....	4,440,027	—	—	—
— Rusland.....	9,739,993	—	—	—
— Sverrig.....	1,590,503	—	—	—

Det er en Selsølg, at de høie kontraherende Parter eventuelt kun ere ansvarlige for den Kvota, der falder hver enkelt af dem til Laast.

5. De i foregaaende Artikel specificerede Summer kunne, under de i den følgende 6. Artikel sub 3 stipulerede Forhold, afbetales i Løbet af tyve Aar ved syrryde lige store halvvaarlige Afbetalinger, som indbefatte Kapitalen og de aftagende Renter af de endnu ikke forfaldne Terminer.

6. Enhver af de høie kontraherende Magter forpligter

Sig til, ved Separat- og Specialoverenskomster*) med 14 Marts. Hans Majest. Kongen af Danmark at ordne og fastsætte:

1) Maaden hvorpaa, og Stedet hvor, Betalingen af de ovennævnte fyrethve halvaarlige Uddrag af den Kvota, der efter Art. 4 falder paa Dens Anseel, skal finde Sted;

2) Maaden hvorpaa, og Kursen hvorefter, de i samme Artikel i dansk Mønt specificerede Beløb skulle konverteres i fremmed Pengefort;

3) Betingelserne og Modus for en fuldstændig eller delvis Amortisation, hvortil Den forbeholder Sig udtrykkelig Ret, for til enhver Tid antecipando at kunne afgjøre Sin ovenfor fastsatte Erstatningskvota.

7. Udførelsen af de i denne Traktat indeholdte gjensidige Forpligtelser bliver udtrykkelig gjort afhængig af Opfyldelsen af de Formaliteter og Forskrifter, der ere fastsatte i Forfatningslovene hos de af de høie kontraherende Parter, som ere forbundne til at bevirke disse Formaliteters Anvendelse, og forpligte de sig til at lade dette ske i den kortest mulige Frist.

*) Specialkonventioner affluttedes senere med: Belgien, Storbritannien og Hannover den 14. Marts 1857, Oldenburg den 17. Marts s. A., Mecklenborg-Schwerin den 4. April s. A., de nordamerikanske Fristater den 11. April s. A., Nederlandene den 17. April s. A., Sverig-Norge den 21. April s. A., Hamborg den 24. April s. A., Preussien den 25. April s. A., Lybeck den 30. April s. A., Rusland den 22. Juli s. A., Frankrig den 28. September s. A., Sardinien den 25. November s. A., Sicilierne den 2. Januar 1858, Bremen den 25. Januar s. A., Toscana den 22. April s. A., Tyrkiet den 15. Marts 1859, Portugal den 13. Juli s. A., Venezuela den 11. August s. A., Spanien den 25. Februar 1860.

14. Marts. 8. Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne udbydes i Kjøbenhavn førend den 1. April 1857, eller snarest muligt efter Udløbet af denne Termin.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Besuldmægtigede undertegnet denne Traktat og paatrykt samme deres Baabensegl.

Stet i Kjøbenhavn den 14. Marts 1857.*)

*) Samme Dag underskrev de samme Besuldmægtigede følgende Protokol:

For det Tilfælde, at de i Art. 7 og 8 af den i Dag affluttede Traktat indeholdte Forpligtelser ikke skulde kunne blive fuldbyrdede førend den 1. April 1857, er det aftalt, at den danske Regjering skal beholde Ret til efter dette Tidspunkt provisorisk ad Kautionsveien at opretholde de Afgifter, den har forpligtet sig til at afskaffe; men alt efter som en af de kontraherende Magter opfylder sine Forpligtelser, skal den danske Regjering fra sin Side lade de provisoriske Kautionsforholdsregler ophøre for denne Magts Skibe saa vel som for disses Ladninger og give Befaling til Ophævelsen af de Kautitioner, som maatte være stillede. Ikke desto mindre skal den, indtil de i Art. 7 og 8 indeholdte Forpligtelser endelig ere opfyldte af alle de kontraherende Magter, af de frigjorte Skibe kunne forlange Bevislighed for deres Nationalitet, uden at der deraf for disse Skibe maa opstaa nogen Forsinkelse eller Anholdelse.

Hvad Nedsættelsen af Transittolden angaar, lover den Danske Regjering, i Betragtning af, at det er praktisk umuligt her at anvende den samme provisoriske Fremgangsmaade som med Hensyn til Skibene, fra 1. April 1857 at regne at lade §§ 5 og 6 i Art. 2 af Hovedtraktaten provisorisk træde i Kraft i et og alt. Det er en Selvfølge, at denne midlertidige Tilstand gaar over til at blive definitiv fra det Dieblit, den nærværende Protokols Virkninger ophøre i Sundet og Belterne.

Stet i Kjøbenhavn den 14. Marts 1857.

Under 13. Juni f. A. udgik fra Generaldirek-

**Foreløbig Lov ang. Transittolden m. m. Fælles=28. Marts.
indenrigsministeriet)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Ifølge en traktatmæssig Overenskomst, som Vi med flere fremmede Stater have truffet angaaende Sundtoldens Afløsning m. m., ville Vi ved nærværende, i Henhold til Forfatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855 § 56 udgivne, foreløbige Lov have indtil videre fastsat som følger*)

**Foreløbig Lov om Bemyndigelse for Indenrigs=16. April.
ministeriet til at udstede Forbud mod Indførsel af
Hornkvæg m. m. (Indenrigsministeriet.)**

**Lov om Anvendelse af de ved Sundtoldens 6. Mai.
Afløsning indbundne Summer, samt om Bemyndigelse
for Finansministeren til overordentlige Afbetalinger
paa Statsgjælden. (Finansministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsraadet har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

toratet et Circulære til samtlige Toldsteder, hvorved tilkjendegaves, at det i denne Protokol ommeldte Provisorium fra den 14. s. M. ophørte for alle Nationers Skibe, saaledes at disse herefter uden Konstatering af deres Nationalitet frit kunde passere Sundet og Belterne.

*) Denne foreløbige Lov er i det Væsentlige enslydende med Lov angaaende Transittolden m. m. af 6. Mai 1857, ved hvilken den foreløbige Lov stadfæstes.

6. Mai. 1. Af de ved Sund- og Strømtoldens Afløsning indvundne Summer dannes et separat Fond, kaldet Drefunds-fondet, hvis Bestyrelse underlægges Finansministeriet.

2. De i Fondet indflydende Kapitaler søges fortrinsvis frugtbargjorte ved at anlægges i Monarkiets egne Statsobligationer. Dog skulle de ogsaa kunne anlægges i saadanne fremmede Statsobligationer, som yde en høj Grad af Sikkerhed, eller i saadanne indenlandske Aktier, for hvilke et Udbytte af mindst 4 pCt. er garanteret enten af det danske Monarki eller af dets enkelte Landsdele.

3. Naar det maatte skjønnes fordelagtigere, kunne Fondets kontante Kapitaler dog ogsaa ombyttes imod tilsvarende Beløb af Statskassens eller Reservecfondets almindelige Aktiver. De saaledes af Fondet udgaaende Kapitaler kunne da anvendes til ekstraordinære Afbetalinger paa Statsgjælden.

4. Af denne skal Finansministeriet være bemyndiget til at opfige til Udbetaling saadanne mindre Poster, som dertil maatte skjønnes egnede, dog foreløbig kun til et samlet Beløb af ikke over 3 Millioner Rigsdaler.

5. Fremdeles skal Finansministeriet, saasnart det ifølge Kontrakterne kan ske, og under Forudsætning af, at det til den Tid er hensigtsmæssigt, kunne opfige til Udbetaling de i London den 23. Februar 1849 og den 18. Marts 1850 med Huset „Hambro & Søn“ afsluttede 5 pCt. Statslaan.

Med dette Formaal for Die skal Finansministeriet tillige være bemyndiget til at undtage fra Bestemmelserne i § 2 de Kapitaler, der maatte blive erlagte i London i Sterling, hvilke da midlertidigt søges bevarede og frugtbargjorte paa hensigtsmæssigste Maade.

6. Renten og Udbyttet af Drefundsfondets Effekter, hvis samlede Masse ifølge de foregaaende Bestemmelser skal bevares uformindsket, opføres paa de finansielle Tillægslove som en løbende Indtægt for Statskassen.

I Finansaaret 1857—58 tilskyder Fondet et Beløb af 6. Mai.
 indtil 1,200,000 Rdlr., Renten derunder indbefattet, til
 Dækning af Aarets løbende Udgifter. Af Drefundsfonden
 blive ogsaa de Udgifter at afholde, som, ifølge Loven om
 Afholdelse af de Drefunds- og Strømtoldvæsenets Admini-
 strationsfond paahvilende Udgifter i Finansaaret 1857—58,
 skulle, forsaavidt de ikke kunne dækkes af bemeldte Fond,
 udredes af Statskassen.

7. Af Drefundsfondets Regnskab skal en Extrakt, som
 viser, hvilke Kapitalomsætninger der have fundet Sted,
 bekjendtgjøres ved Trykken tilligemed Statsregnskabet.

Lov indeholdende Tillæg til de gjældende Lov- 6. Mai.
 bestemmelser om Postforsendelser. (Fælles-Inden-
 rigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 283.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd, 1. Juli.
 Københavns Magistrat og Landsover- samt Hof-
 og Stadsretten) ang. en udvidet Bemyndigelse for
 Overovrighederne til at approbere Overenskomster
 og Dispositioner med Hensyn til Umyndiges
 Giendele.

Ifølge de gjældende Forrifter har det hidtil været
 forbeholdt Justitsministeriet som den øverste Pupilautoritet,
 paa umyndige Arvingers Begne at sanktionere de Afvigelser
 fra de gjældende Regler, som paa Stifte jevnlig vedtages
 i Henseende til Udlæg til Arvingerne af Gods in natura
 m. v., ligesom ogsaa Ministeriets Bestemmelse hidtil har
 været nødvendig saa godt som til enhver Disposition over en
 Umyndigs Giendele.

1. Juli. Ministeriet antager imidlertid, at den Kontrol, der af samme i disse Henseender er udøvet, i flere Tilfælde hensigtsmæssigen kan overdrages til Overøvrighederne, i hvis Hænder allerede den væsentligste Del af Pupilvæsenet, navnlig Tilsynet med Overformynderibestyrelsen, er lagt. Som Følge heraf bestemmes herved følgende:

1. For Fremtiden skulle Overøvrighederne være bemyndigede til under de i det følgende nævnte nærmere Betingelser paa Umyndiges Begne at approbere Overenskomster paa Stifter, som gaa ud paa:

a) at en fast Eiendom eller Løssøre eller begge Dele tilsammen uden Realisation udlægges en myndig Medarving for Burderingssummen;

b) at der ligeledes for Burderingssummen gives Udlæg 1) til Piger over 25 Aar, en eller flere i Forening, af en mindre betydelig fast Eiendom, i hvilken Henseende en Hartkornsansættelse af indtil 4 Skpr. for et Hus paa Landet og en Assurance-sum af indtil 1,000 Rdlr. for en Kjøbstadeiendom bliver Grændsen, dog at en lovførmelig Taxationsforretning forinden optages, samt med den nærmere Bestemmelse, at de til en saadan Eiendom hørende Besætnings- og Inventariegjensstande tillige kunne udlægges de paagældende Umyndige efter den under Stiftet satte Burdering; 2) til Umyndige i Almindelighed af Løssøre, saasom enten enkelte Effekter, Haandværkskredstaber og deslige, der efter Bedkommendes Alder og Livsstillig kunne være dem gavnlige, eller en større Del Effekter til Udstyr til Piger, naar der er Sandsynlighed for, at de paagældende snart ville blive giste;

c) at Bærgerne, naar deres Myndlinge ere uforsørgede og der ingen er i Live, hvem deres Forsørgelse efter Lovgivningen paahviler, for en Del eller endog for det hele til Fordel for en Medarving renoncere paa den deres Myndlinge tilfaldne Arv, mod at der af Medarvingerne

som Bederlag tillægges dem en efter Omstændighederne for- 1. Juli.
 svarlig Underholdning og Opdragelse indtil den Alder, hvor
 de maa antages at kunne forsørge sig selv, dog under Be-
 tingelse af, at de Arvelodder, hvorpaa der renonceres, ikke
 vilde være tilstrækkelige til de Umhyndiges Underholdning, og
 at den Medarving, der overtager Forsørgelsen, stiller til-
 børlig Sikkerhed ved Pant i faste Eiendomme eller paalidelig
 Selvfylsbuerkaution for Opfyldelsen af de Forpligtelser, han
 paatager sig, samt mod at der, hvis Opholdet hos Med-
 arvingen, med hvilket Børgen bør have stadigt Tilsyn, af
 en eller anden Grund maatte ophøre, pro rata tilsvares
 dem den Del af Arven, hvorfor der til den Tid endnu ikke
 kan antages at være givet Bederlag, hvilke Summer da
 blive at anbringe paa anordningsmæssig Maade;

d) at en umyndig Arvings Lod, som overensstemmende
 med Reskr. af 7. Februar 1794 § 2, jofr. Plakat af 19.
 August 1823 og 13. April 1824, forbliver indestaaende hos
 en længstlevende Ægteskælle, sikres ved Udlæg ikke i det hele
 Bo, men i enkelte Dele deraf, som skjønnes at afgive til-
 strækkelig Betryggelse, navnlig i sammes faste Eiendomme,
 hvis Værdi da bør godtgjøres ved en lovlig Taxations-
 forretning*);

*) Da Amtmanden over Beile Amt i et forekommende
 Tilfælde fandt det tvivlsomt, om Amtet efter det oven-
 staaende Cirkulære var berettiget til, af de for Umhy-
 ndiges Midler stillede Sikkerheder at lade noget udgaa,
 naar det ikke ved Taxationsforretning var godtgjort,
 at det tilbageblivende Pant er fuldkommen betryggende,
 naaet dette iøvrigt maatte være hævet over enhver
 Tvivl, og derfor udbad sig Bestemmelse derom,
 svarede Justitsministeriet under 31. Juli 1857, at
 det er Meningen af Cirkulærets Post i Litr. d, at
 betinge Amtets Bemyndigelse til at meddele Appro-
 bation paa, at Børnenes Arv sikres i enkelte Dele
 af Forældrenes Bo, af at disses Værdi, forsaavidt

1. Juli. e) at en umyndig Arvings Løb i det hele eller for en Del udlægges i fikre udestaaende Fordringer, naar saadant i de Umyndiges Interesse foretrækkes fremfor at søge Fordringen indbreven under Skiftebehandlingen; og

f) at en uden Jagttagelse af de lovlige Former oprettet testamentarisk Disposition, som er anerkjendt af de myndige Arvinger, maa tages til Følge for de Umyndiges Bedkommende, naar Gjenstanden derfor er af forholdsmæssig ringe Betydning i Forhold til Voets hele Status, og det efter Omstændighederne maa antages, at den Umyndige vilde have givet sit Samtykke hertil, hvis han havde været myndig.

Ligesom det imidlertid, for at Overenskomsten i samtlige ovennævnte Tilfælde skal kunne approberes af Overøvrigheden, er en Betingelse, at baade Børgen og Skifteforvalteren deri ere enige, saaledes bliver det i de under Littr. a og b nævnte Tilfælde specielt at tage i Betragtning, at Arrangementet i det hele skjønnes at være til de Umyndiges Gavn, saafom at de enten derved fikres Opdragelse og Underholdning i Fædrengaarden, eller at deres Arveløb forsøges. I begge Tilfælde maa det naturligtvis først og fremmest paases, at Burderingen er paalidelig, og dernæst, hvad Tilfældet under Littr. a angaar, at de Umyndiges Arvelodder, hvis de ei udbetales, behørigen fikres, samt, hvad det under Littr. b nævnte Tilfælde angaar, at de udlagte Ting efter de Umyndiges Alder og Stilling kunne være dem til sand Nytte, hvorhos Analogien af Forordningen af

de bestaa i faste Eiendomme, godtgjøres ved lovlig Taxation, idet Ministeriet er gaaet ud fra, at Gjenstandenes Værdi saa vidt muligt burde være nøjagtigt konstateret, hvilket for de faste Eiendommers Bedkommende kun opnaas ved Optagelse af Taxationsforretning.

5. Mai 1830 § 2 bliver at følge med Hensyn til Overformynderiets Tilfyn med slige Umhyndige in natura udlagte Gjenstande. Med Hensyn til de under Littr. d og e nævnte Arrangements bliver det navnlig at iagttage, at de Umhyndige erholde aldeles betryggende Sikkerhed for deres Arv. 1. Juli.

Endelig vil Ministeriet endnu have Oversvrighederne bemyndigede til at meddele Stiftesforvalterne Tilladelse til at anbringe de kontante Penge, der maatte forefindes i Boer, hvori umhyndige Arvinger ere interesserede, i de med flere Begunstigelser fra det Offentliges Side oprettede Sparekasser eller Laane- og Diskontokasser, navnlig naar det oplyses, at vedkommende Kasse udblaaner sine Midler med Varsomhed og mod Sikkerhed, og den i Forordn. af 8. Juli 1840 angaaende det under Kancelliet hørende Kasse og Regnskabsvæsen § 10 befalede Anbringelse i Statskassen paa Grund af Omstændighederne vanskelig lader sig udføre, samt isøvrigt Børgen intet derimod har at erindre.

2. Endvidere skulle Oversvrighederne for Fremtiden være bemyndigede til efter vedkommende Børges og Overformynders Indstilling at approbere:

a) Indbetaling til Overformynderiet af en Umhyndig tilhørende Kapital uden foregaaende lovlig Opfigelse fra Debitor under Betingelse af, at den Umhyndige holdes skadesløs for Rentetab indtil den Termin, hvori Kapitalen kunde fordres modtagen af Overformynderiet efter en fra Debitor lovlig iværksat Opfigelse, samt at der drages Omfarg for, at Kapitalen snarest muligt bliver frugtbargjort paa anordningsmæssig Maade;

b) Forandringer i den Umhyndige ved thinglæst Stifte-
 extract i Medfør af Reskr. af 7. Febr. 1794, § 2, Forordn. af 21. Juni 1799, Plak. af 19. August 1823 samt Plak. af 13. April 1824 givne Sikkerhed hos Fader eller Moder, Bedstefader eller Bedstemoder, Stiffader eller Stifmoder, Stifbedstefader eller Stifbedstemoder, saasom naar enkelte

1. Juli. mindre Dele af de pantsatte faste Eiendomme afhændes, medens andre lignende indkjøbes for at forenes med Hovedeiendommen, og saaledes tjene til Sikkerhed i Stedet for de afhændede Dele, dog at det nøie paases, at Sikkerheden ved saadanne Forandringer ikke forringes;

c) Relaxation af enkelte Dele af de til Sikkerhed for Umyndiges Midler stillede Pantter, naar Debitor ved en lovsformelig Taxationsforretning godtgjør, at den tilbageblivende Del af Panttet yder anordningsmæssig Sikkerhed, eller i alt Fald en Del af det deri sikrede Beløb afbetales;

d) at en en Umyndig tilhørende Kapital, som er udlaaent mod Pant i en fast Eiendom, forbliver uden ny Taxation indestaaende i denne, naar den stifter Eier, dog at Børgen og Overformynderen samtykke heri, og det isørigt paa en efter Omstændighederne betryggende Maade godtgjøres, at Eiendommen ikke er forringet siden den sidst foretagne Taxation.

e) at Umyndiges Midler, der have indestaaet hos Forældre eller Stifforældre, Bedsteforældre eller Stifbedsteforældre, fremdeles efter disses Død forblive — dog mod Udstedelse af formelig Panteobligation — indestaaende hos Stifaders, Stifmoders, Stifbedstefaders eller Stifbedstemoders efterladte Ægtefælle eller hos de Umyndiges Sødsfende, naar disse Personer have overtaget samtlige faste Eiendomme, Løssregjensstaaende og Fordringer, hvori Arvemidlerne hidtil have været sikrede, og de isørigt kunne give de Umyndige ligesaa betryggende Sikkerhed i de ommeldte Eiendele, som de forhen havde, samt naar dette Arrangement isørigt kan skjønnes at være til de Umyndiges Liv;

f) at de Umyndige tillagte Præstationer af enkelte Løssreeffekter, frit Bryllup, Husly og deslige, afløses mod et passende Pengevederlag, naar saadant paa Grund af Afhændelsen af en Eiendom, hvori Præstationerne hidtil

have været sikrede, den Forpligtedes Død eller andre lignende Omstændigheder maa antages at være til de Ummyndiges Fordel; 1. Juli;

g) at de Umyndige tilhørende faste Eiendomme bortleies eller bortforpagtes for et længere Tidstrum, dog ikke over 9 Aar, hvorhos det maa iagttages, at en saadan Disposition over Eiendommene ikke strækkes ud over den Tid, da de Umyndige ved Opnaaelsen af Mindreaarighedsalderen blive eller ved Giftermaal kunne antages at ville blive raadige over deres Midler.

h) Optagelse af Laan i Ummyndiges faste Eiendomme, naar dette paa Grund af særegne indtrufne Omstændigheder maatte være tilraadeligt for at afholde særdeles Beføstninger i Anledning af Betskabigeller paa Eiendommen eller til Forebyggelse af dens yderligere Deterioration;

i) Anvendelse af den Ummyndiges Kapital til at sikre ham eller hende enten Underhold for Livstid ved at indgaa en Fledsørings- eller Aftægtskontrakt, naar saadan Forsørgelse efter Vedkommendes særegne Forhold maa anses ønskelig, eller en høiere Rente gennem Livsforfæringsanstalten; og

k) Salg af Ummyndiges Eiendele, være sig løse eller faste, ved Auktion. Sluttelig bemærkes, at der om Salg underhaanden af Ummyndiges Eiendele bliver som hidtil at gjøre Indstilling til Ministeriets Approbation, samt at det og er en Selvsølg, at nærværende Bestemmelser ikke skulle medføre nogen Indskrænkning i den friere Dispositionsret, der antages at tilkomme Børgen for en Umyndiggjort over dennes Anliggender (jvfr. Ranc. Str. af 12. Juni 1845), men at de paa den anden Side, forsaavidt de i visse Tilfælde maatte gjøre Ministeriets Mellemkomst usornøden, ogsaa skulle finde Anvendelse paa Dispositioner over Umyndiggjortes Eiendomme.

23. Juli. Justitsmin. Skr. (til Indenrigsministeriet) ang Omfanget af Fædres Forsørgelsespligt mod deres Hustruer og ægte Børn og de Tvangsmidler, der mod dem kunne anvendes.

I behagelig Skrivelse af 12. Mai d. A. har Indenrigsministeriet begjært Justitsministeriets Ytringer over det med Bilag hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori Sogneforstanderskabet for N. N. Pastorat har opfattet forskjellige Spørgsmaal angaaende Omfanget af Fædres Forsørgelsespligt mod deres Hustruer og ægte Børn m. v. og navnlig har forespurgt:

1) om ikke det Beløb, disse, i Tilfælde af at Fattigvæsenet maa overtage deres Koners og Børns Underholdning, kunne tilpligtes at svare dertil, bør i Analogi med Forordn. af 14. Oktober 1763 samt Justitsministeriets Skrivelse af 10. Januar 1853 sættes til Halvdelen af hvad Børnenes nødtørftige Underholdning koster;

2) om endnu den Anskuelse, som er udtalt i Kanc. Skr. af 25. Mai 1841, at det ekstraordinære Tvangsmiddel af Afsoning paa Vand og Brød ikke kan anvendes mod Fædre, der ikke betale deres Bidrag til deres i Ægtefæltet fødte Børn, bør fastholdes; samt, da det i bekræftende Fald maa formenes, at Forstanderskabets Alimenteringsresolutioner blive uden Nytte,

3) om den Fængselsstraf, som Sogneforstanderskabet i Forbindelse med Politimesteren, i Henhold til Plak. af 14. December 1810 §§ 21—23, kan diktere de paagjældende for Drunkenskab, Dovenskab osv., ved gjentagen Brøde kan stige til Vand- og Brødsstraf eller maasse videre; og

4) om det er Fattigvæsenet, der skal betale vedkommendes Underholdning i Jurisdiktionens Arrestlokale, samt, i bekræftende Fald, om da Fattigbestyrelsen kan bestemme Fængselskosten.

Foranlediget heraf skulde jeg i Gjenfvar tjenstligst 23. Juli melde, at Justitsministeriet fastholder den Anskuelse, at Afsoning af det Bidrag, som det paalægges Fædre at svare til deres ægte Børn — udenfor de Tilfælde, hvor de ere separerede fra deres Hustruer eller have forladt disse 3: egenmægtigen hævet Kohabitationen med dem, i hvilket Tilfælde deres Bidrag til de hos Moderen værende Børn ligefrem kunne henføres under Bidraget til hende og behandles efter Forordn. af 16. November 1836 § 5 — ikke har nogen Hjemmel i den bestaaende Lovgivning, hvorimod bemeldte Bidrag vel kunne inddrives ved Udpantning. Men det forekommer Ministeriet, at det samme Hensyn, som har bevirket, at Lovgivningen ikke i Reglen tilstøder, at de Evangsmidler, der haves mod Fædrene til uægte Børn, anvendes paa ægte Børns Fædre — nemlig at disse sidstes Forpligtelse ikke, saaledes som hine, kan betragtes som en Forpligtelse til at yde et Pengebidrag, men har en væsentlig anden Karakter, der gjør, at dens Tilfidesættelse endog efter Omstændighederne vil kunne paadrage et justitielt Ansvar — ikke mindre maa medføre, at man med Hensyn til Fastsættelsen af det Bidrag, som Fattigvæsenet, der har overtaget Børnenes Forsørgelse, vistnok maa kunne fordrø dem paalagt, ikke ligefrem kan lægge Reglen i Forordn. af 14. Oktober 1763, jvfr. Justitsmin. Skr. af 10. Januar 1853, til Grund, men maa gaa ud fra en alsidig Overveielse af samtlige Omstændigheder, navnlig Faderens Arbeidskraft, Arbeidsfortjeneste, Opsørjel osv. For saa vidt der dernæst er opkastet Spørgsmaal angaaende Omfanget og Udøvelsen af de Disciplinærstraffe, som Plak. af 14. December 1810 §§ 21–23 hjemler, maa man, saavel efter Udtrykkene i bemeldte Plakats § 22, som efter den deri indeholdte Henviisning til Plan af 1. Juli 1799 § 157, finde det afgjort, at Sogneforstanderskabet i Forening med Politimesteren ikke kan anvende andre Straffe end de simple Fængselsstraffe,

23. Juli. hvilke vel, for saa vidt der ikke findes nogen passende Evangsanstalt, hvori vedkommende kan indsættes, ville kunne findes udstaaede i det sædvanlige Arresthus, for saa vidt deri er Plads, men uden at Sogneforstanderskabet da kan bestemme vedkommendes Kost, der maa være den sædvanlige Fangeløst, hvorhos Udgifterne ved Anvendelsen af denne i Fattigvæsenets Interesse dikterede Disciplinærstraf selvfølgelig vilde være at bære af dette.

19. Septb. **Foreløbig Lov om Foranstaltninger i Anledning af Koler***. (Justitsministeriet.)

26. Septb. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang. at Amtmanden er bemyndiget til at betage en Enke Met til at sidde i uskiftet Bo.

Ved hertil at indsende det med Bilag hoslagt tilbagesølgende Andragende, hvori Gaardmand N. N. af N. N. som sødt Børge for de af hans afdøde Broder, Fæstegaardmand N. N. af N. N., efterladte 3 umyndige Børn anholder om, at den den afdødes Enke under 26. Mai d. A. meddelte Tilladelse til at hensesidde i uskiftet Bo maa blive taget tilbage, har Hr. Stiftamtmanden i behagelig Skrivelse af 15. d. M. udbedt sig en Tilkjendegivelse af Ministeriet om, hvorvidt en Amtmand kan anses berettiget til at tilbagekalde den en Enke meddelte Tilladelse til at forblive hensesiddende i uskiftet Bo med umyndige Børn, naar hendes

*) Denne foreløbige Lov ophævedes ved Justitsministeriets Bekjendtgørelse af 28. November 1857 i Genhold til en i selve den foreløbige Lov indeholdt Bestemmelse, hvorved Justitsministeriet bemyndigedes til at bestemme, naar den den overordentlige Sundhedskommission for Kjøbenhavn i Loven tillagte Myndighed skulde opføre.

Forhold giver skjellig Grund til at antage, at hun admini-26. Septb.
strerer Boet saaledes, at Børnenes Løb derved tilfide-
sættes.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde,
at det opkastede Spørgsmaal formentlig maa besvares bekræf-
tende, hvilket ogsaa i flere tidligere Tilfælde er blevet antaget,
jvfr. Reskr. af 30. September 1740, 20. August 1756 og
Kanc. Skr. af 3. Marts 1787 (alle i Hovedregistret til
Reskriptsamlingen Rubrum Arb), samt Kanc. Skr. af 8.
Mai 1824.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjørring17. Oktbr.
Amt) ang. Eksekution af Vand- og Brødstraffen.

Ministeriet erklærer sig enig i, hvad Amtet havde
yttret i Anledning af en Forespørgsel fra Byfogden i Sæby,
om der, naar en Person, efter at have udstaaet en Del af
en ham idømt Straf af Fængsel paa Vand og Brød, er
bleven løsladt i Mellemdagene og ikke igjen har indfundet
sig efter disses Udløb for at udstaa den tilbagestaaende
Straf, skal begyndes forfra med Straffens Eksekution*.)

*) Amtet havde (jvfr. Utsings Reskriptsamling Side
353) yttret, at samme i et foresaldet Tilfælde havde
resolveret, at paagjældende ifkun skulde udstaa den
tilbageblivende Del af Straffen, til hvilken Anstuelse
Amtet var kommet i Genhold til Forordn. af 12.
Juni 1816 § 3, der tillader at holde den skyldige i
Fængsel paa almindelig Fangelost, naar der mangler
foruøden Sikkerhed for hans Tilstedblivelse, men ikke
foreskrifer noget Straffetillæg, forsaavidt paagjældende
ubebliiver, efter at være løsladt uden Sikkerheds-
stillelse, hvilken i almindelige Tilfælde ikke fordres i
Praxis, hvorfor Amtet forment at være uberettiget
til at foreskrive en Fremgangsmaade, der unægtelig
medfører forøget Straf, naar saadant ikke ndtrykkelig
har Hjemmel i den gjældende Lovgivning.

30. Oktb. Lov om Forandringer i Loven af 26. Marts 1852 angaaende Redningsbæseuet paa de danske Kyster, dens §§ 3 og 6. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 284.

28. Novbr. Foreløbig Lov ang. midlertidig Ophævelse af Indførelstolden for adskillige Gjenstande. (Fælles-Indenrigsmin.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Paa Grund af den i de fleste Egne af Landet stedfindende Fodertrang have Vi, i Henhold til Forsatningslov for det danske Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855 § 56, fundet Os foranlediget til ved foreløbig Lov at anordne som følger:

1. For efternævnte Gjenstande skal Indførelstolden, indtil anderledes herom bestemmes, være ophævet, nemlig for:

Rlid,
Oliemel,
Diefager,
Risfaller og
Rislid,

2. Denne Lov træder i Kraft den 1. December d. A.

30. Novbr. Lov om Proklamata i Boer. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 274.

30. Novbr. Lov om Ophævelse af Daabens Nødvendighed som Betingelse for Arveret. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 285.

30. Novbr. Lov om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloak anlæg. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 285.

Lov ang. Staden Kjøbenhavn og dens Grundes^{30. Novb.}
Forskyning med Vand fra de nye Vandværker.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 290.

Lov om Beskyttelse af de til Kjøbenhavn^{30. Novb.}
Vandvæsen hørende Værkers Anlæg og Beholdere
m. v. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 294.

Lov ang. nærmere Bestemmelser med Hensyn^{30. Novb.}
til Straf af Forbedringshusarbeide. (Justitsmini-
steriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

1. I de Tilfælde, hvor der efter de hidtil gjældende
Love skulde tilfindes Tugthusarbeide paa 6 Aar eller kortere
Tid, bliver i Stedet derfor Forbedringshusarbeide at
idsomme. Hvor efter den nuværende Lovgivning Forbedrings-
husarbeide paa længere Tid end 6 Aar vil være at idsomme,
træder i sammes Sted Tugthusarbeide. Undtagen er dog
Straffen for Løsgængerer og Bøtteri, med hvis Idømmelse
og Fuldbgyrdelse der indtil videre bliver at forholde efter de
hidtil gjældende Regler.

2. De Forbrydere af Mandfjønnet, der dømmes til
Forbedringshusarbeide, ville ordentligvis have at udstaa
Straffen ved Arbeide i Enkeltcelle og ved Ophold i samme
Dag og Nat, med en saadan Forkortelse af Straffetiden, at
naar nogen er dømt til 8 Maaneders Arbeide, træder
i Stedet herfor 6 Maaneders Arbeide i Enkeltcelle, og,
naar han er dømt til Forbedringshusarbeide i længere Tid,
nedsættes Straffetiden med en Trediedel for de første 3 Aar

30 Novb. og med Halvdelen for hvert af de paafølgende Aar. Derimod finder ingen Forkortelse af Straffetiden Sted, for saa vidt Fangen udstaar Straffen enten i de ældre Forbedringshuse eller i de nye Forbedringshuse paa de fælles Arbejdsstuer, og for saa vidt han i nogen Del af den han ved Dommen idømte Straffetid har været hensat til Arbejde i Enkeltcelle, indtræder Forkortelse af Straffetiden kun i Forhold til den Tid, hvori han nasbrudt har hensiddet i Enkeltcelle i mere end 60 Dage, og beregnes særligen for hvert sammenhængende Tidsrum, hvori dette har været Tilfælde, overensstemmende med ovenstaaende Regler. Den Tid, hvori nogen har været hensat i Enkeltcelle som disciplinær Straf for Forsæelser, begaaede i Straffeanstalten, kommer ikke i Betragtning til Redskættelse i Straffetiden

3. Paa dem, der, naar denne Lov træder i Kraft, have begyndt at udstaa deres Straf i de ældre Forbedringshuse, vil den i § 2 indeholdte Bestemmelse kunne til Anvendelse, naar de efter derom af Justitsministeriet afgiven Bestemmelse overflyttes i de nye Forbedringshuse og der hensesættes til Arbejde i Enkeltcelle.

20. Novb. **Venstabs- og Handelstraktat med Persien*).**
Sluttet i Paris.

30 Novb. **Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat)**
ang. **Adoption af tvende per subsequens matrimonium legitimerede Børn.**

. henlede Ansøgerens Opmærksomhed paa, at der, saafremt der ikke kan reises nogen Tvivl om, at han er Fader til de nævnte Børn, ifkun vil udfordres

*) Se Patent 24. September 1859

en Bevilling til Navneforandring, efterfom de i Medhold³⁰. Decb. af Lovens 5—2—32 ere legitimerede ved det mellem Forældrene senere indgaaede Ægteffab, men at der isvrigt, saafremt han maatte ønske saadant, intet vil være til Hindrer for Meddelelsen af en sædvanlig Adoptionsbevilling.

Lov indeholdende nogle Forrifter om Gader, 14. Decb. Veie og Vandløb i Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 296.

Lov ang. en Grundtugt for Staden Kjøbenhavn 14. Decb. udenbys Grunde. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 301.

Lov om Udøvelsen af Færgerettigheden i Kjøbenhavn. 14. Decb. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 304.

Bekjendtgjør. ang. Proklamata^s Indrykkelse i 17. Decb. Bornholms Avis. (Justitsministeriet.)

I Kraft af den Justitsministeriet ved § 2 i Lov om Proklamata i Boer af 30. November d. A. givne Bemyndigelse fastsættes herved, at Proklamata for Bornholms Bedkommende blive at indrykke i „Bornholms Avis“.

Lov om Forandring i Forordning 21. Mai 29. Decb. 1845. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 305.

Etætte Hætte.

- 30^N Decb. Lov ang. at Umyndiges Midler paa 100 Rdlr. og derunder ikke for Fremtiden skulle indsættes i Overformyndierne, m. m. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 305.

29. Decb. Lov om Kvindens Umyndighed. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 306.

29. Decb. Lov, hvorved § 3 Nr. 10 i Forordning 30. April 1824 om Præsters Embede med Hensyn til Egtteskab forandres. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 306.

29. Decb. Lov om Udvidelse til Færøerne af Forordning for Kongeriget Danmark af 8. Juli 1840 angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

Forordningen af 8. Juli 1840, angaaende det offentlige Kasse- og Regnskabsvæsen i Almindelighed, skal være anvendelig paa Færøerne, dog med følgende Modifikationer: ved § 2: at der, som Sikkerhed for de i denne § omhandlede Oppebørseler, ogsaa kunne stilles første Prioritets Panteobligationer i Fordeieendomme paa Færøerne, indtil Halvdelen af Eiendommens Værdi efter den gjældende Landpris: ved § 4: at de i denne § indeholdte Bestemmelser om Brugen af stemplet Papir bortfalde; ved § 11: at der

i Stedet for de paaberaabte Bestemmelser i Sportelreglement af 22. Marts 1814 §§ 71 og 67 træde de tilsvarende Bestemmelser i det for Færøerne gjældende Sportelreglement, og at den i Sen ommeldte Forhøielsesafgift bortfalder i Senhold til Sportelreglement af 30. Marts 1836 § 68; ved § 50: at N. L. 5—13—35 træder i Stedet for D. L. 5—14—37; ved § 52: at N. L. 5—13—27 træder i Stedet for D. L. 5—14—29; ved § 58: at der i Stedet for denne § træder følgende Bestemmelse: „Nærværende Lov, hvorved Kammerretsordningen af 18. Marts 1720 ophæves, træder i Kraft den 1. April 1858.“

Lov ang. Ligning af de Beløb, som udfordres til Bestridelse af de aarlige Udgifter ved Helbredelsesanstalterne for Sindssvage i Stiftisterne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, og i Nørre-Jylland. (Justitsministeriet.) 29. Decbr.

Indm. Saml. pag. 307.

Lov om Grindefangsten paa Færøerne. (Justitsministeriet.) 29. Decbr.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Reglement for Grindefangsten paa Færøerne af 1. November 1832 ophæves, og skal Justitsministeren være bemyndiget til efter Lagtingets Indstilling at foreskrive de Bestemmelser, som herefter skulle gjælde om Grindefangsten paa bemeldte Der.*)

*) I Kraft af den Justitsministeriet her givne Bemyndigelse udstedtes under f. D. et Reglement for Grindefangsten paa Færøerne. Dette hævedes og nye Regier fastsattes ved Reglement 5. Februar 1872.

29. Decb. 2. Overtrædelse af de, i Kraft af den Justitsministeren saaledes indrømmede Bemyndigelse, givne Forskrifter blive, forsaavidt der ikke i denne Lov er fastsat større Straf, at anse med Bøder, hvis Størrelse det ligeledes overlades til Justitsministeren, efter Lagtingets Indstilling, nærmere at bestemme.

3. Skulde en Syssemand ved Grindens Beregning eller Deling befindes forsætliggen at have forurettet nogen, eller at have tilvendt sig noget af Grinden, som ikke med Rette tilkom ham, da bør han have sin Bestilling forbrudt. Samme Straf skal og efter Omstændighederne kunne idømmes den Syssemand, der af Egen nytte eller andre utilsadelige Maasager vælger en bevislig feilagtig Dræbningsmaade.

4. Skulde nogen bruge Vold mod Grindevagten, eller mod dem, der ved Grindefangsten have at befale, bliver den Skyldige at anse med Straf efter Bestemmelserne i Forordningen af 4. Oktober 1833 §§ 16 og 17, sammenholdt med Reskript af 30. Marts 1836.

5. Den der ved Magt eller Trusler søger at tilvende sig andet af Grinden end det, der af de vedkommende tildeles ham, straffes med Fængsel paa Band og Brød, eller med haardere Straf, saaledes som i § 4 er ommeldt. Hvalthyveri straffes efter den gjældende Lovgivning.

6. De Sager, der maatte reise sig fra Overtrædelse af de om Grindefangsten udgivne Bestemmelser, blive, forsaavidt de ikke gaa ud paa anden Straf end Bøder, at behandle paa samme Maade, som ved Plakaten af 23. Marts 1813 er bestemt med Hensyn til Sager om Rættigheden til at bygge og holde Fiskebaade paa Færøerne.

7. Hvor Omstændighederne tillade det, paakjendes de, strax efter at Delingen af Grinden er endt, af den Syssemand, i hvis Distrikt Grindefangsten er indtruffen; men i modsat Fald af den Syssemand, i hvis Sysse den eller de

Skyldige ere bosatte. Ere flere fra forskjellige Søsler 29. Decb. implicerede i en og samme Sag, bør den stedse behandles af den førstnævnte Søslemmand, for hvem de Skyldige ere pligtige at møde efter Tilfælde, hvis Sagen ikke strax paa Stedet kan afgjøres.

8. De Bøder, som ikjendes nogen for Overtrædelse af de om Grindfangsten givne Forrifter, tilfalde Færøernes Amts Fattigkasse, og affones, i Mangel af Betaling, efter de gjældende Bestemmelser.

Lov om Eftertryk m. m. (Indenrigsministeriet.) 29. Decb.

Indm. Saml. pag. 307.

Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt 29. Decb. Handel og Beværtning m. m. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 311.

Lov om Afløsning af Forpligtelsen til at erlægge 29. Decb. Brokorn og Bropenge. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 339.

Lov ang. Sandflugtstræfningernes Behandling 29. Decb. m. m. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 342.

Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. 29. Decb. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 344.

Lov om Fiskeriet i Limfjorden. (Indenrigs- 29. Decb. ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 350.

24*

29. Decb. **Midlertidig Lov ang. Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse.**

Indm. Saml. pag. 358.

29. Decb. **Forelobig Lov, indeholdende et Tillæg til Lov 6. April 1855, dens § 2*.) (Indenrigsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Da det er anset for tvivlsomt, hvor vidt den i Lov af 6. April 1855 § 2 indeholdte Bestemmelse, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at udstede saadanne Bevillinger, som hidtil af Kongen have været meddelte til at svare høiere Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme, hjemler Meddelelse af saadanne Bevillinger til at svare høiere Rente end 6 pCt., men det navnlig under de nuværende Forhold er ønskeligt, at en saadan Begrændsning ikke fastholdes, saa vilde Vi i Kraft af Grundlovens § 30 ved denne foreløbige Lov have fastsat følgende:

Indenrigsministeren skal, ved Anvendelsen af den i Lov 6. April 1855 § 2 givne Bemyndigelse til i Kongens Navn at udstede Bevilling til at svare høiere Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme, ikke være bunden til nogen bestemt Rentefod.

*) Den Indenrigsministeren ved denne foreløbige Lov meddelte Bemyndigelse tilbagetaltes ved Bekjendtgørelse af 15. Marts 1858.

Lov om nogle Forandringer i Anordning af 20. 29. Decb. Marts 1844 angaaende Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml pag. 364.

Bedtægt for Bestyrelsen af Staden Kjøbenhavns 30. Decb. kommunale Anliggender. (Indenrigsministeriet.)

1. I Medfør af Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4. Marts d. A. § 3 og allerh. Resolution af 17. Juli d. A. skulle følgende under Magistraten hørende Forretninger, der maa henregnes til Overøvrighedsforretninger, nemlig:

- 1) Sager vedkommende Bevillinger og Tilladelser med Hensyn til Næringsvæsenet,
- 2) Indstillinger til og Meddelelser fra vedkommende Regjeringsmyndighed i Sager angaaende de almindelige Statsindtægter,
- 3) de Sessionsvæsenet vedkommende Forretninger, fremdeles forblive under Magistraten.

De andre hidtil under Magistraten hørende Forretninger, der efter den almindelige Lovgivnings Forrifter og Grundsætninger maa henregnes til Overøvrighedsforretningerne, navnlig:

- a) Sager om Underholdningsbidrag til Børn, sødte i og udenfor Ægteskab, samt til forladte fraseparerede og fraskilte Hustruer;
- b) Sager om Forældres og Børns gjensidige Forpligtelser i Affindighedstilfælde;
- c) Sager om utilladeligt Samliv imellem Personer af forskjelligt Køn;

30. Decb. d) Indstillinger til og Meddelelser fra vedkommende Regjeringsmyndighed i Sager, hvor der handles om Dispensationer fra den almindelige Lovgivning, og som ikke vedrøre de kommunale Forhold eller Næringsvæsenet;
- e) Udfærdigelse eller Ublevering af de i Forordning 23. Mai 1800 Afdeling II §§ 5 og 6 samt Afdeling III saa vel som i Forordning 23. Marts 1827 § 19 a-f og § 23 c ommeldte Bevillinger og Tilladelser, for saa vidt de efter den senere Lovgivning endnu have Betydning, samt de herhen hørende Sagers Behandling i det hele, derunder Mægling imellem Egtefolk, som attraa Separation eller Skilsmisse;
- f) Meddelelse af Udpantningsapprobation paa Restancer og andre dertil efter Lovgivningen egnede Forbringinger, saa og Sager om Anvendelse af eksekutiv Tvang til at bevirke Overholdelse af Lovbud, som vedkomme de almindelige Statsinteresser; samt endelig:
- g) indtil videre Tilsyn med Overformyndriet, for saa vidt Ublaan, Substitutioner og Udlæg efter Plakat 13. April 1824 angaar, —

henlægges derimod under Overpræsidentens særlige Bestyrelse og behandles igjennem hans Sekretariat.

2. Igjennem bemeldte Sekretariat behandles endvidere følgende under Overpræsidenten som første Medlem af Magistraten særligt henhørende Sager: Affattelse af Kommunens almindelige Budget; Affattelse og Offentliggjørelse af den i Forordning af 1. Januar 1840 § 40 ommeldte Regnskabsoverfugt, Generalbalance og aarlige Beretning om Kommunens Anliggender; Besættelse af de kommunale Embeder, som ei overlades de enkelte Borgermestre; Spørgsmaal om Forandringer i og Tillæg til Vedtægten, saa vel

som eventuelle Forslag om Kommunalbestyrelsen i Nr. 30. Dech. mindelighed og overhovedet alle Kommunens almindelige Antiggender, som ei ere tildelte nogen af Magistratens Afdelinger.

3. De øvrige under Magistraten henlagte Forretninger bestyres igjennem 4 Afdelinger efter følgende Fordeling:

Under første Afdeling høre:

Alle Øvrighedsanliggender, nemlig saa vel de i Følge § 1 under Magistraten henlagte Overøvrighedsforretninger med Undtagelse af de under Nr. 2 nævnte, som de almindelige Underøvrighedsforretninger, derunder: Sager, vedkommende Nærings- og Laugsvæsenet; Udrielse af Burderings-, Syns- og Stjønsmænd og Afhjemling af disses Forretninger; Sager angaaende Folketællinger; Affattelse af Valglistes, saa vel Staten som Kommunen vedkommende og de i Forbindelse hermed staaende Sager; Bestikkelse af Værger og Kuratorer, myndige Personers Umyndiggjørelse og borgerlige Vielser; fremdeles: Sager vedkommende Begravelses-, Kirke- og Skolevæsenet; Sager angaaende Borgervæbningen; Bestyrelsen af Bartou Hospital og nye Stiftelse, Abel Kathrines Stiftelse og Dpfostningshuset med tilhørende Eiendomme, Kapitaler og Legater; Bestyrelsen af det Harboefte Frue-Kloster, Budolphi Kloster, den Nissenfke Stiftelse, Raadstuenes Fattigbøsse og samtlige for Tiden under Magistraten henlagte Legater, som nu bestyres af Overformyndriet, saa vel som de for Tiden under den administrerende Direktion for Stadens Fattigvæsen hørende Legater, der ikke fundatsmæssigen ere knyttede til det almindelige Fattigvæsen eller dets Stiftelser og Indretninger; Magistratens Arkiv og Bibliothek og overhovedet alle Sager af en speciel Natur, som ikke ere henlagte til andre af Magistratens Afdelinger.

30. Decb. Under anden Afdeling høre:

Bestyrelsen af Kommunens almindelige økonomiske Anliggender, saafom: Beskatnings- og Afgiftsvæsenet, saa vel Staten som Kommunen vedkommende, derunder den udenbys Brandforsikring, Indkvarteringsvæsenet og de i § 1 Nr. 2 nævnte Oversøbrighedsager, Sager om Lønninger, Pensioner og Gratialer, Bestyrelsen af Kommunens Formue og Gjæld samt Kasse- og Regnskabsvæsen; fremdeles: Sager angaaende Bidstrup Gods og andre Kommunen tilhørende faste Eiendomme og Bygninger, for saa vidt de ei vedkomme de under Magistratens andre Afdelinger henlagte Brancher; Sager angaaende Kommunens Forpligtelse i Henseende til Distrikts- og Foderhestehold; Bestyrelsen af de kommunale Sygehospitaller samt St. Hans Hospital og Claude Hofets Stiftelse med tilhørende faste Eiendomme, Kapitaler og Legater.

Under tredie Afdeling høre:

Bestyrelsen af det almindelige Fattigvæsen med de dertil fundatsmæssig knyttede Legater og Kapitaler samt tilhørende Indretninger og Stiftelser, saafom: Fattigkolerne, Almindelig Hospitals Lemmestiftelse, Christians Pleiehuses Depot, Frue-, Nikolai-, Holmens- og Frelserens Arbeidshuse, Bygningerne paa Toldbodplads, Evangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, tilligemed de disse Indretninger og Stiftelser vedkommende Legater og Kapitaler.

Under fjerde Afdeling høre:

Bestyrelsen af de Kommunen vedkommende tekniske Anliggender, saafom: Vandforsyningen og skadeligt Vands Afledning, Belysningsvæsenet, Brolægningss- og Veivæsenet, derunder Spørgsmaal om Anlæg eller Overtagelse af nye Gader og Veie, samt Sager, vedkommende Bygningsvæsenet; fremdeles: Sundhedsvæsenet og den offentlige

Kærlighed, derunder Dag- og Natrenovationsvæsenet, Juster- 30. Decbr. væsenet samt den offentlige Veining og Maaling.

4. Indtil nærmere Afgjørelse finder Sted, skulle samtlige under den nuværende Fattigbestyrelse henhørende Legater, som ikke specielt høre til de under Magistratens første Afdeling henlagte Stiftelser, bestyres under Magistratens tredje Afdeling. Ligeledes forblive under denne Afdeling Almindelig Hospitals Sygeafdeling indtil videre, samt St. Hans Hospital og Claude Rosets Stiftelse, indtil den nye Helbredelsesanstalt for Sindssvage ved Bidstrupgaard tages i Brug.

5. Af Raadmændene tilforordnes efter nærmere Bestemmelse af den samlede Magistrat een hver af Magistratens fire Afdelinger. Den Myndighed og de Forretninger, der skulle tildeles disse Tilforordnede som saadanne, er Gjenstand for Overenskomst mellem dem og vedkommende Borgermestre; men den i saa Henseende tagne Bestemmelse skal dog, for saa vidt den gaar ud paa at overdrage Raadmændene bestemte Hverv, som ei ere blot temporære, stadfæstes af den samlede Magistrat. Foruden de i Loven om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 4. Marts d. A. § 9 ommeldte Kommissioner og Samlinger, nemlig Forligskommissionen, Udskrivningskommissionen, den borgerlige Indrulleringskommission, Skatteligningskommissionen og Laugsamlinger, kunne Raadmændene endvidere bemyndiges til paa Magistratens Begne at tage Sæde i andre lignende Kommissioner, saasom Havneadministrationen og Brandkommissionen, ligesom de ville have at deltage i Bestyrelsen af Borgerrepræsentantvalgene, Valgene til Rigsdagen og Valgene til Rigsraadet.

30. Decb. 6. Skoledirektøren beholder de den administrerende Direktør for Stadens Skolevæsen ved Anordningen af 20. Marts 1844 § 1 tildelte Forretninger og skal i Medfør heraf dels have Sæde i Direktionen for Stadens Borger- og Almueskolevæsen og føre Tilsyn med de under samme henlagte Skoler, dels føre Tilsyn med Dypsostringshuset og de under Magistratens tredie Afdeling henlagte Fattigskoler.

7. For Stads-konduktøren, der vælges paa den i Loven af 4. Marts d. A. § 13 foreskrevne Maade, forbliver den under 27. April f. A. allerh. approberede Instrux i øvrigt gjældende, dog at Gagen for denne Embedsmand fastsættes til det i § 13 nedenfor bestemte Beløb.

8. Stadsingeniøren har det tekniske Overtilsyn med Affattelsen af Planerne til og Udførelsen af de tekniske Arbejder, der ere anførte som liggende under fjerde Afdelings Omraade. Han skal tillige afgive Betænkning og Raad i tekniske Sager, naar Magistraten forlanger det, og kan paalægges Ledelsen af specielle tekniske Arbejder.

9. For Stadslægen bliver Instruktion for Stads-fysikus af 23. Marts 1813 og senere Bestemmelser om denne Embedsmands Forretninger indtil videre gjældende. Han overtager saaledes ogsaa det Stadsfysikus paaliggende Tilsyn med de hidtil under Fattigvæsenet hørende Hospitaler og Indretninger, ligesom han i det hele har at være Magistraten til Medhjælp i alle Spørgsmaal, der vedkomme den offentlige Sundhedspleie.

10. Til Beskrivelse af de almindelige Kontorforretninger, Bogholderi og Kassevæsen, ansættes:

§ Overpræsidentens Sekretariat: en Sekretær;

- Under Magistratens første Afdeling: en Kontorchef, to 30. Deeb. Fuldmægtige, en Arkivarius;
- Under Magistratens anden Afdeling: en Kontorchef (for Afdelingens Sekretariat), en dito (for Bogholderiet og Regnskabsvæsenet), en Hovedkasserer, tre Fuldmægtige;
- Under Magistratens tredje Afdeling: en Kontorchef (for Afdelingens Sekretariat), en dito (for Bogholderiet og Regnskabsvæsenet), en Kasserer, fem Fuldmægtige;
- Under Magistratens fjerde Afdeling: en Kontorchef, en Fuldmægtig.

Desuden ansættes i samtlige Kontorer det til Forretningernes Udførelse fornødne Antal Assistentter og Skrivere, til hvis Gagering Midler maatte blive bevilgede ved Kommunens Budget. De for Tiden ansatte Kopister gaa, for saa vidt de efter Bedtægtens Strafftræden forblive i deres Stillinger, ind under Assistentklassen og benævnes Assistentter:

II. Endvidere ansættes:

- Under Magistratens første Afdeling: en Inspektør ved Bartou Hospital og Abel Cathrines Stiftelse, en Forstander for Dpfostningshuset, og det øvrige fornødne Personale for Bestyrelsen af disse Stiftelser efter deres Budgetter.
- Under Magistratens anden Afdeling: en Ræmmer, en Forvalter ved Bidstrup Gods, en Skovrider ved Godsets Skove, en Fuldmægtig hos Stadskonduktøren, en Formand for Rodemestrene, 28 Rodemestre, en Fyrhøder ved Raadhushbygningen, og det fornødne Kontorpersonale hos Stadskonduktøren og Ræmmeren, Skovfogder og Skovløbere ved Bidstrup Godsets Skove og Markmænd ved Stadens Jorder, alt efter Budgettets nærmere Bestemmelse.

30. Decb. Under Magistratens tredie Afdeling: en Overinspektør ved Fattigvæsenet; tre Overlæger, en Inspektør, en Fuldmægtig og en Inventariefriber alle ved Almindelig Hospital, en Overlæge og en Inspektør ved St. Hans Hospital; Distriktslægerne i Kjøbenhavn og Forstæder, en Inspektør ved Bor Frue Arbeidshus, en do. ved Nikolai Arbeidshus, en do. ved Holmens Arbeidshus, en do. ved Frelserens Arbeidshus, en do. ved Bredgaders Drengeskole, en do. ved Evangs- og Arbeidsanstalten paa Ladegaarden, en Fabrikfriber ved samme; foruden Reserve-læger, geistlige Embedsmænd og det til Stiftelsernes og Indretningernes Bestyrelse fornødne underordnede Personale efter Budgettets nærmere Bestemmelse.

Under Magistratens fjerde Afdeling: en Vandinspektør, en Gasværksbestyrer, en Kassierer og en Bogholder ved Gasværkskontoret, en Brolægnings- og Veinspektør, en Justermester samt en Assistent og Arbeidsmand hos Justermesteren, foruden det øvrige til Vand- og Gasværkernes Drift fornødne Personale, Opgiftsførere og Oplysningsmænd ved Brolægnings- og Veivæsenet samt ved Renovationsvæsenet, alt efter hvad Kommunens Budget derom nærmere maatte fastsætte.

Under Borgerrepræsentationen: en Sekretær, fire lønneede Revisorer.

Endelig ansættes det til Budtjenesten for hele Kommunalbestyrelsen fornødne Personale efter Budgettets nærmere Bestemmelse.

Under Direktionen for Borger- og Almue-skolevæsenet: en Sekretær, og desuden det fornødne Antal Inspektører, Lærere, Lærerinder og Betjente, til hvis Gaering Midler maatte blive bevilgede ved Kommunens Budget.

12. Overinspektøren ved Fattigvæsenet skal i Almindelighed udøve den Myndighed og udføre de Forretninger, som af Borgermesteren for Magistratens tredie Afdeling til enhver Tid maatte blive ham overdragne.

Sovekassereren, der for Fremtiden bliver den for Magistratens anden Afdeling beklædte Borgermester umiddelbart underordnet, overtager Ind- og Udbetalingerne med dertil knyttede Forretninger for alle Kommunens Brancher, og vil i øvrigt med Hensyn til Omfanget af de ham i Medfør heraf paahvilende Forretninger have at underkaste sig Magistratens nærmere Bestemmelse.

Kontorchefen for det under anden Afdeling hørende Bogholderkontor overtager hele Kommunens Bogholderi og Regnskabsvæsen, ligeledes efter Magistratens nærmere Bestemmelse.

Kassereren ved Magistratens tredie Afdeling besørger de under denne Afdeling hørende Branchers specielle Ind- og Udbetalinger, ligesom det dertil svarende Bogholderi og Regnskabsvæsen varetages af Kontorchefen for Afdelingens Bogholderkontor.

Ræmneren varetager alle Kommunens økonomiske Anlæggender, som ikke ere henlagte til andre Embedsmænd. Han har navnlig den umiddelbare Bestyrelse af Kommunens under Magistratens anden Afdeling henlagte faste Eiendomme og Bygninger, med Undtagelse af Bidstrup Gods, besørger Indkjøb og fører Tilsyn med Forbruget af Brændsel til Kommunalbestyrelsens Lokaler i Raad- og Domhusbygningen og andre Steder saa vel som af Kontorforanstaltninger i Almindelighed og foranstalter Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventariet i de ham underlagte Bygninger, ligesom han har at besørge de Kommunen tildelte Distrikts- og Foderheste opstaldede.

30. Dech. I øvrigt forbliver det med Hensyn til samtlige Kommunens Embeds- og Bestillingsmænd ved de for Tiden gjældende Instruxer og andre reglementariske Bestemmelser, hvorhos det dog forbeholdes Kommunalbestyrelsen, naar det af samme maatte findes nødvendigt, at fastsætte nærmere Instruxer for samtlige udelukkende under Kommunen hørende Embeds- og Bestillingsmænd, navnlig for Stadsingeniøren, Ræmneren og dem, som ansættes ved de nye Vand- og Gasværker.

13—18.

19. Foruden de i §§ 13 og 16 nævnte Lønninger udbræder Kommunen endvidere efter de gjældende Regler Lønninger eller Tilskud til Lønninger for det under den kongelige Direktion for Stadsens Borger- og Almuefolevæsen ansatte Personale, for Politiets, Arrestvæsenets, Lygte- og Bægtervæsenets Embedsmænd og Betjente, saa vel som for det under Borgervæbningen og det i Følge Bygningsloven af 17. Marts f. A. ansatte Personale, samt endelig Andel i Lønningen for Starprefteren for Sjællands- og Volland-Falsters Stifter.

20. Hovedkassereren, Magistratens tredie Afdelings Kasserer, Gasværkskassereren, Justermesteren, Ræmneren, Godsforvalteren og Skovrideren vælges af Borgerrepræsentantskabet efter Indstilling af den samlede Magistrat. De affædiges af Magistraten med Repræsentantskabets Samtykke. Vil Repræsentantskabet ei vælge den, som Magistraten indstiller, gjør Magistraten ny Indstilling, indtil Valg har fundet Sted. Forinden Valget skal Repræsentantskabet have Leilighed til at blive bekendt med samtlige om det paagjældende Embede indkomne Ansøgninger.

21. Den samlede Magistrat vælger Overinspektøren ved Fattigvæsenet, Kontorchefen, Fuldmægtige, Arkivarius,

Inspektører og Forstandere ved samtlige Stiftelser og Ind- 30. Decb.
retninger, Overlæger og Reservelæger ved Sygehospita-
lerne, Distriktlæger, Brolægningss- og Veinspektøren,
Bandsinspektøren, Materialskriveren ved Bandværket, Gas-
værksbestyreren, Bogholderen ved Gasværket, Fabrik- og
Inventariefrivere, Formanden for Rodemestrene, Rode-
mestre, Skolefogder, Fyrbøderer ved Raadstuen og Magi-
stratens Bude. Ligeledes besættes de i Reskriptet af 16.
Juli 1841 nævnte Bestillinger, vedkommende Kirke- og
Begravelsesvæsenet, af den samlede Magistrat. Alle
andre under Magistraten sorterende Bestillingsmænd, om
hvis Udnævnelsesmaade anden Regel ei er givet, saasom
Assistenten, Skrivere, Kandidater ved Hospitalet, det
underordnede Personale ved Stiftelserne, Mastinpersonalet
m. m. ved Band- og Gasværkerne, Veterinspektører, Lampe-
tændere, Ovsigtførere og Ovsynsmænd ved Brolægningss-
og Veivæsenet samt Renovationsvæsenet, Skoleløbere, Mark-
mænd, Maalere, Favnsettere og Favnlæsere, vælges af
vedkommende Borgermester.

22. Affædigelse fra de i § 21 nævnte Embeder og
Bestillinger finder Sted respektive ved den samlede Magi-
strats eller vedkommende Borgermesters Beslutning. Dog
skal i alle Tilfælde, hvor der bliver Spørgsmaal om at
pensionere den affædigede af Kommunens Kasse, det i §
27 nævnte Udvalg forud gjøres bekendt med Grundene for
Affædigelsen, hvorefter denne er Gjenstand for den samlede
Magistrats Beslutning.

23. Sekretæren hos Borgerrepræsentantskabet vælges og
affædiges af dette. Repræsentantskabets Bud vælges og af-
fædiges af Formanden.

24. Med Hensyn til Ansættelse og Affædigelse af de i
§ 19 nævnte Embeds- og Bestillingsmænd forbliver det ved
de hidtil gjældende Regler.

30. Decb. 25. Med Hensyn til Pensionering af Kommunens Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes følgende:

1-7)

8) De almindelige Bestemmelser i Loven af 5. Januar 1851 angaaende Pensionering af Statens Embedsmænd tages til Følge for Kommunens Vedkommende saaledes:

- a) at Pensionsretten betinges af, at den paagjældende affediges formedelst Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Årsag;
- b) at i Lighed med den nævnte Lovs § 3 den Embeds- eller Bestillingsmand, der formedelst Udførelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at han maa affediges, stedse og uden Hensyn til den af ham tilbagelagte Tjenestetid tilstaaes $\frac{2}{3}$ af hans Embedsindtægt i Pension;
- c) at Pensionen beregnes efter Gjennemsnitsbeløbet af de Embedsindtægter, som vedkommende har havt i de sidste 5 Åar før Affedigelsen eller i hele sin Tjenestetid, saafremt denne ikke har været i 5 Åar, hvorhos Pensionslovens § 4 bliver Regel med Hensyn til Embedsindtægternes Beregning til Pension;
- d) at samme Lovs §§ 5, 6 og 7 angaaende Pensionsrettens Fortabelse paa Grund af Embedsforbrudelse, Pensionens nærmere Bestemmelse, naar Vedkommende affediges paa Grund af begaaede Misligheder og dens Ophør i visse Tilfælde ligeledes tages til Følge for Kommunen;
- e) at i Konformitet med Lovens § 7 Nr. 1 de kommunale Embeds- og Bestillingsmænd, der, efter at være afgaaede med Pension, igjen ansættes i Embede under Kommunen, tabe eller lide Afkortning i deres Pension i Forhold til den Gagering, de

opnaa ved den nye Ansættelse, men at dette ikke 30. Decbr. bliver Tilfældet, naar de af Kommunen pensionerede Embeds- eller Bestillingsmænd overgaa i Statens Tjeneste;

at Bestemmelserne i mernævnte Lovs §§ 9, 10 og 11 om Enter samt i § 14 om Pensioner, der henstaa uhævede i et Aar, ligeledes gjøres anvendelige for Kommunens Bedkommende; hvorved bemærkes, at naar der i nogle af de anførte Lovparagrafer nævnes „Lov“ og „Kongens Tilladelse og Samtykke“, vil for Kommunens Bedkommende være at substituere nærværende Forfrister og Kommunalbestyrelsens Bestemmelse.

9) Ved nærværende Bestemmelser er det under 26. Mai 1852 allerhøist approberede Pensionsreglement ophævet: dog forbeholdes der de nu ansatte Embedsmænd og Betjente, som efter Bedtægten's Strafitræden maatte forblive i Kommunens Tjeneste, den Pensionsret, som efter det nævnte Reglement og ældre Bestemmelser maatte tilkomme dem.

26. Inden Udgangen af hvert Aars November Maa- ued forelægger Magistraten for Borgerrepræsentationen Forslag til Kommunens aarlige Budget. Dette undergives af Repræsentantskabet 2 Behandlinger med i det mindste 3 Dages Mellemrum. Saa vel før første Behandling som mellem første og anden Behandling kan Repræsentantskabet af sin Midte nedsætte Udvalg til Prøvelse af Budgettet i det hele eller enkelte Dele af samme, med hvilket Udvalg da vedkommende Magistratsmedlemmer paa nærmere Anmodning skulle være pligtige at samles, for at meddele Oplysninger.

30. Decb. 27. Det i Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavn's kommunale Anliggender af 4. Marts d. A. §§ 16 og 17 ommeldte staaende Udvalg skal bestaa af Borgerrepræsentantfabet's Formand eller i hans Forfald af Viceformanden og 6 andre af Repræsentantfabet's Medlemmer. Dette Udvalg bemyndiges til paa Repræsentantfabet's Vegne at tage Beslutning om mindre Udgifter udenfor Budgettet indtil et Beløb af 200 Kdr. eller saadanne mindre Afgifter fra samme, hvorved Udgiften ikke paa nogen enkelt Post forsøges med mere end det nævnte Beløb. Ligeledes bemyndiges dette Udvalg til paa Repræsentantfabet's Vegne at bevilge Gageforskud til Kommunens Embeds- og Bestillingsmænd, som ikke overstige Beløbet af vedkommendes Løn i $\frac{1}{4}$ Aar, og som tilbagebetales inden Udløbet af 1 Aar, til at beslutte med Hensyn til Portleie og Bortforpagtning paa indtil 10 Aar af Kommunens faste Eiendomme, saa vel i Staden og paa dens Grund som under Bidstrup Gods, samt med Hensyn til Overdragelse af Gaardene under bemeldte Gods i det sædvanlige for Godset gjældende Fæsteforhold, og overhovedet til at tage Beslutning om mindre vigtige økonomiske Anliggender den kommunale Forvaltning vedrørende, til hvis Afgjørelse Borgerrepræsentantfabet's Medvirkning udfordres.

28. Alle for Tiden af Kommunalbestyrelsen nedsatte vedvarende Komiteer, saasom: den almindelige økonomiske Kommission, den i Kommunens økonomiske Anliggender nedsatte specielle Komite, den til at undersøge Bidstrup Gods og samtlige Godset vedkommende Forhold nedsatte Komite, Komiteen for det aarlige Efterhyn af Bygningerne paa Bidstrup Gods, Komiteen angaaende den offentlige Maaling og Veining, ophæves. Derimod

vedblive de til Udførelsen af visse temporære Hverv ned- 30. Decb
 satte Komiteer deres Funktioner, indtil enten disse Hverv
 ere tilendebragte eller der ved Kommunalbestyrelsens Beslut-
 ning paa anden Maade er draget Omsoarg for deres videre
 Varetagelse.

Denne Vedtægt stadfæstes herved fra den 1. Januar
 1858 at regne.

Bekjendtgjør. ang. den fremtidige Bestyrelse 31. Decb.
af Kjøbenhavns Overformynderi. (Justitsmini-
steriet.)

Paa Justitsministeriets derom allerund. nedlagte Fore-
 stilling har det behaget Hs. Majest. Kongen ved allerh.
 Resolution af 29. dennes at sanktionere følgende Bestem-
 melser angaaende den fremtidige Bestyrelse af Kjøbenhavns
 Overformynderi:

1. Kjøbenhavns Overformynderi skal for Fremtiden
 bestyres af en af Kongen udnævnt Overformynder, hvis
 Gage bestemmes til 3500 Rdlr., dog saaledes at tvende af
 Stadens Borgerrepræsentanter for en Tid af 4 Aar valgte
 Mænd deltage i Afgjørelsen af alle under Overformynderiet
 henhørende Laanesager.

2. De Forretninger vedkommende Overformynderiet,
 der udenfor Kjøbenhavn ere overdragne Amtmændene, blive
 at udføre af Overpræsidenten, med Undtagelse af hvad der
 vedkommer Ublaas efter de lovbestemte Regler samt Sub-
 stitution af Overformynderimidler i Henhold til Forordvin-
 gen af 7. Juni 1827 § 8.

30. Decbr. 3. Med Hensyn til Bogholderiet, Regnskabsførelsen og Kassevæsenet under Overformynderiet saa vel som den hidtil stedfundne Revision i Justitsministeriet af Overformynderiregnskabet vil fremdeles blive at forholde efter de nu gjældende Regler og de nærmere Bestemmelser, som Ministeriet under den nye Bestyrelsesform til yderligere Betryggelse maatte foreskrive, ligesom der, hvad de under Overformynderiet henhørende Aktivers Opbevaring og Eftersyn angaar, af Ministeriet vil være at træffe de fornødne Foranstaltninger til Betryggelse for Overformynderiet.

4. Ved Fastsættelsen af de Lønninger, der maatte blive bestemte for Overformynderiets Embedsmænd, bliver det at iagttage, at de Gager, der ere eller blive fastsatte for Embedsmænd i lignende Stillinger i Statens Tjeneste, ikke overstrides, hvorhos Pensionsloven af 5. Januar 1851 ogsaa skal finde Anvendelse paa Overformynderiets Embedsmænd, dog at Pensionerne udredes af Reserverfondets Rente.

5. Foransførte Bestemmelser træde i Kraft samtidigt med den i Lov af 4. Marts d. A. omhandlede Vedtægt for Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender.

1858.

12. Jan. **Lov om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter.**
(Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 365.

Lov, hvorved Bygningsloven af 17. Marts 12. Jan. 1856, for saa vidt den angaar Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Del af Frederiksberg og Hvidovre Sogne. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 366.

Lov om Ophævelse af de ved Reglement 20. 12. Jan. September 1838 § 1 og § 7 fastsatte Gebyrer for Kvarantænepasser. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 371.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Bornholms Amt) 5. Febr. at Reglerne om bunden Rentefod ogsaa maa gjælde med Hensyn til Forlig, hvorved den paaagjældende Fordring sikres ved Pant i fast Eiendom.

Næst at andrage, at det ved Indgaaelsen af Forlig oftere er blevet anset for tvivlsomt, om der, naar Forligets Ophævelse tillige sikres ved Pant i fast Eiendom, efter Lov af 6. April 1855 § 1 kun kan betinges 4 pCt. Rente af den Sum, hvormod Forlig indgaaes, eller om højere Rente kan tages, har Hr. Kammerherren i Skrivelse af 24. December f. A. indstillet dette Spørgsmaal til Ministeriets Afgjørelse.

I denne Anledning skulde man tjenstligt melde, at

5. Febr. Ministeriet finder, at Lovens Bestemmelser om den bundne Rentefod ogsaa maa gjælde i det her omspurgte Tilfælde, men at Spørgsmaalet for øvrigt maa kunne indbringes for Domstolene.

24. Febr. **Pensionblov for de under Ministerierne for Monarkiets Fællesanliggender henhørende Embedsmænd og disse's Enker og Børn.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 372.

24. Febr. **Lov om Forhøielse af Invalideforsørgelsen.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 376.

17. Marts. **Bekjendtgjør. om Tilbagekaldelse af den Indenrigsministeren ved foreløbig Lov af 29. December 1857 meddelte Bemyndigelse til i Kongens Navn at udfærdige Bevillinger til at svare høiere Rente end 6 pCt. af Laan i faste Eiendomme.**

Paa Indenrigsministeriets berom allerund. neblagte Forestilling har det under 15. d. M. behaget Hs. Majest. Kongen allern. at bifalde, at den Indenrigsministeren ved foreløbig Lov af 29. December f. A. paa Grund af Omstændighedsforholdenes daværende Bestaenighed aabnede Afgang til ikke at være bunden til nogen bestemt Rentefod ved Anvendelsen af den i Lov af 6. April 1855 § 2 givne Bemyndigelse til at udstede Bevilling til at svare høiere Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme ikke længere bliver at benytte.

Bekjendtgjør., hvorved det i Lov om Gaard=20. Marts. værks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværtning m. m. af 29. December 1857 § 55 indeholdte Forbud imod at drive Høkerhandel indenfor en vis Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig gjøres gjældende i Forhold til forskellige Handelspladser og Flækker. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 377.

Bekjendtgjør. ang. Ophævelse af den i Plakat=30. Marts. 8. August 1839 indeholdte Bestemmelse om, at der for den sammesteds omhandlede Paategning paa Reisendes Pas skal erlægges samme Gebyr, som om nyt Pas blev udstedt. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 378.

Lov om Indkaldelse og Ombytning af ældre=31. Marts Statsobligationer, henhørende til Monarkiets fælles indenlandske Statsgjæld m. m. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 378.

Foreløbig Lov om en Forandring af § 6 i Lov=15. April. af 6. Mai 1857 angaaende Transittolden m. m. (Fælles=Indenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi, paa Grund af flere indgivne Andragender, paant have taget Spørgsmaalet angaaende den for Farten paa Eiderkanalen bestjete Hæfte.

15. April. Stemte Bærefgift under næsteste Overveielſe, vilke Vi ved nærværende i Henhold til Forfatningslov for det danſke Monarkis Fællesanliggender af 2. Oktober 1855 § 56 udgivne, foreløbige Lov indtil videre have anordnet ſom følger:

Den i § 6 af Loven af 6. Mai 1857, angaaende Tranſittolden m. m. ſaſatte Bærefgift paa Eibertanalen bliver, fra 1. Mai d. A. at regne, ifkun at erlægge for de Varer, der fra fremmed eller toldfrit Sted føres til fremmed eller toldfrit Sted.

16. April. **Deklaration af den danſke og ſveuſt-norſke Regjering ang. Kyſtfarten mellem diſſe Riger af Skibe over 15 Kommercelæſters Drægtighed. (Udfærdiget i Stockholm.)**

Da Hs. Majeſt. Kongen af Danmarks Regjering har foreſlaaet Hs. Majeſt. Kongen af Sverig-Norges Regjering at tilſtede ſveuſke og norſke Skibe af over 15 Kommercelæſters Drægtighed Afgang til Kyſtfarten imellem danſke Havne fra den Dag at regne, da danſke Skibe af ſamme Drægtighed gjøres delagtige i lignende Fordele i de forenede Kongeriger Sverigs og Norges Havne, og da Hs. Majeſt. Kongen af Sverig-Norges Regjering har tiltraadt dette Forſlag, ere undertegnede, i Kraft af den behørig Bemyndigelse dertil fra deres reſpektive Regjeringer, komne overens om, i en Deklaration at ſamle følgende Beſtemmelſer:

1. Fra 1. Juli af kunne den ene kontraherende Magts Seil- og Dampſkibe, naar deres Drægtighed, efter Maalebrevet, overſtiger 15 Læſter, deltage i Kyſtfarten mellem Havnene i den anden kontraherende Magts Riger og Lande.

2. De Seil- eller Dampskibe, hvis Drægtighed i Følge 16. April. de i det Land, hvortil de høre, gjældende Regler for Skibsmaalingen, ikke maale over 15 Læster, men som efter de i det andet Land gjældende Maalingsforrifter maatte naa denne Drægtighed, skulle have Udgang til at underkaste sig en ny Maaling i dette sidst nævnte Land, for at det kan blive afgjort, hvor vidt de ere berettigede til at deltage i Kystfarten.

3. Skibe af den Drægtighed, der i Følge de foregaaende Artikler berettiger dem til Udgang til Kystfarten, skulle i de to høie kontraherende Magters respektive Riger og Lande med Hensyn til alt Skibsfart og Handel Vedkommende nyde samme Behandling, som nu bliver eller fremtidigt maatte blive de nationale Skibe til Del, hvormed de i enhver Henseende stilles paa lige Fod.

4. Enhver Begunstigelse, som fremtidig i Hs. danske Majest.s Riger og Lande, maatte blive en tredie Magts Baade eller Skibe, af 15 Læsters Drægtighed eller derunder, tilstaaet, skal derved ogsaa være Baade og Skibe af samme Drægtighed, som tilhøre Hs. Majest. Kongen af Sverig-Norges Undersaatter, indrømmet, idet den samme fuldkomne Reciprocitet i dette Tilfælde ogsaa skal blive iagttaget til Fordel for danske Skibe af samme Drægtighed i svenske og norske Havne.

5. Begge de høie kontraherende Magter forbeholde sig udtrykkelig Retten til med 6 Maaneders Barsef at opsigte nærværende Overenskomst, og er det en Selvfølge, at hvis den imellem dem afsluttede Skibsfarts- og Handelstraktat af 2. November 1826 skal træde ud af Kraft, ville de i nærværende Deklaration indeholdte Bestemmelser, fra det Tidspunkt af, hvor den nævnte Traktat maatte være uløben, ophøre at være gjældende.

16. April. Til Bekræftelse heraf have de undertegnede under-
skrevet denne Deklaration in duplo og paatrykt den deres
Segl.

15. Mai. **Kongelig Resolution ang. Ophævelsen af et
Ægteffab**, Resolution, hvorved det paa Justitsministeriets
derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling allern. til-
lades, at der maa meddeles Kjøbmand N. N. af Roskilde
Bevilling til fuldstændig Ophævelse af hans den 3. No-
vember 1857 indgaaede Ægteffab med N. N., da hun har
nægtet den ægteffabelige Pligts Opfyldelse, saaledes at det
tillades ham at indgaa nyt Ægteffab.

18. Mai. **Justitsmin. Skr. (til Indenrigsministeriet)
ang. hvorvidt Adoptivbørn kunne anses at arve
ab intestato.**

Bed at fremsende de tvende hoslagt tilbagesølgende til
Omstempning indsendte testamentariske Dispositioner af 13.
November 1840 og 12. Oktober 1855, af hvilke den første
er oprettet af afdøde Etatsraad N. N. og senere afdøde
Hustru N. N., og den anden af sidstnævnte efter hendes
Mands Død, har Indenrigsministeriet i behagelig Skrivelse
af 1. d. M. begjært sig meddeelt Underretning om, hvor-
vidt der ved den i sin Tid udfærdigede allerhøieste Be-
villing, hvorved det er tilladt fornævnte Ægteffæller at ad-
optere den i Dispositionerne omhandlede N. N. for Tiden
i Ægteffab med Kammerherre N. N., er indrømmet det
paagjældende Adoptivbarn Arveret efter Adoptivforældrene
med Udelukkelse af disses Stægtninge, i hvilket Tilfælde
velbemeldte Ministerium antager, at den Kammerherreinde
N. N. efter hendes Forældre tilfaldende Arv, selv uden

Hensyn til Indholdet af de foreliggende Dispositioner, 18. Mai, navnlig det reciproke Testament af 13. November 1840, bør betragtes som Intestatarv, hvoraf ingen Omstøplingsafgift efter Forordningen af 21. Mai 1845 § 31 kan blive at beregne, hvorimod hun i modsat Fald formentlig maa sættes i Klasse med enhver anden testamentarisk Arving, om hvilket sidste Punkt Indenrigsministeriet derhos har ønsket i ethvert Tilfælde at modtage Justitsministeriets Ytringer, selv om det med Hensyn til den foreliggende Sag maatte antages, at der kun var Anvendelse for det første Alternativ.

Foranlediget heraf skulde man, ved at fremsende en Ekstraktgjenpart af det i Statsraad N. N.s og Hustrus Testament af 1840 ommeldte ældre Testament af 4. August 1821, der under 11. September s. A. er forsynet med allerhøjeste Konfirmation, tjenstligst tilbagemelde. at Kammerherreinde N. N., hvis Adoption alene støtter sig paa sidst nævnte Testament, i Følge de deri indeholdte konfirmerede Bestemmelser kun kan betragtes som testamentarisk Arving efter Adoptivforældrene. Man skal derhos ikke undlade at tilføie, at for saa vidt Adoption er grundet paa Bevilling, vil Bestaffenheden af den Adoptivbarnet tilkommende Arveret ligeledes bero paa de i den specielle Bevilling derom indeholdte Bestemmelser, i hvilken Henseende det bemærkes, at Bevillingen, naar Adoptanterne ikke have Børn eller Livsarvinger, sædvanligvis indeholder, at Adoptivbarnet maa agtes og anses som Adoptivforældrenes ægte Barn, føre deres Familienavn og tage Arv efter dem, uden at nogen Indstrækning er tilføiet, i hvilket Tilfælde altsaa Adoptivbarnets Arveret efter Adoptivforældrene er lige saa fuldkommen som Ægtebørns. Naar det derimod ved allerhøjeste Resolution tillades Personer, der have Børn eller Livsarvinger, at adoptere et Barn, tilføies steds i Bevillingen en Klausul om, at den Adoptivbarnet efter Adoptan-

25*

18. Mai. terne tilfaldende Arv ei maa overstige, hvad disse i Følge den gjældende Lovgivning ved Testament retteligen kunne tillægge det, og der optages i øvrigt ogsaa, naar derom ansøges, ofte i Adoptionsbevillingen et Forbehold om, at Adoptivforældrene uanset den Adoptivbarnet tillagte Arveret maa disponere over deres Formue som de finde for godt, men selv i disse Tilfælde, hvor Adoptivbarnets Arveret saaledes er mindre fuldkommen end Ægtebarns, maa det dog anses at arve ab intestato.

21. Mai. **Benstabs-, Handels- og Skibsfartstraktat med Siam *).**

1. Juni. **Kongl. Resol. ang. Betingelserne for at blive Translator, Resolution, hvorved paa Indenrigsministeriets allerund. Forestilling allern. bifaldtes,**

- 1) at der oprettes en Examinationskommission, af hvem de, der attraa Bevilling som Translator i det tyske, franske eller engelske Sprog, kunne, saafremt de ønske saadant, lade sig prøve i det eller de Sprog, for hvilke Bevillingen attraas, hvorefter da meddeles Vidnesbyrd angaaende Prøvens Udfald.
- 2) At denne Kommission skal bestaa af
..... samt en af Grosferersocietetets Komite med Indenrigsministeriets Billigelse udnævnt handels- og søknydig Mand, der tillige besidder den fornødne Sprogkundskab, dog at Kommissionen, der saaledes for hvert Sprog Vedkommende i Reglen bestaar af 3

*) Bragt til offentlig Kundskab ved Patent for det danske Monarki af 3. Februar 1860.

Medlemmer, undtagelsesvis skal kunne dannes af 2 1. Juni. af disse.

- 3) At det overlades Indenrigsministeriet at træffe de yderligere Bestemmelser, som til Gjennemførelsen af denne Foranstaltning maatte findes hensigtsmæssige.

Bekjendtgjør. ang. Sammensætningen af Repræ- 18. Juni.
sentantskabet for Landets almindelige Brandforsikring.
(Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 381.

Deklaration ang. den gjensidige Handel og Skibs- 21. Juni.
fart paa de joniske Øer og Danmark.

Hs. Majest. Kongen af Danmarks Regjering paa den ene Side og Hs. Majest. Dronningen af Storbritanniens og Irlands Regjering paa den anden ere komne overens om at fastsætte som følger:

Da de joniske Øer staa under Hs. brittiske Majestæts Beskyttelse, skulle disse Øers Undersaatter og Skibe i de Hs. danske Majestæt underlagte Lande nyde alle de Begunstigelser med Hensyn til Handel og Skibsfart, som der ere tilstaaede storbritanniske Undersaatter og Skibe, saa snart som de joniske Øers Regjering har indvilliget i at tilstaa danske Undersaatter og Skibe de samme Begunstigelser, som paa disse Øer ere tilstaaede storbritanniske Undersaatter og Skibe; for at forebygge Misbrug bestemmes samtidigt hermed, at ethvert jonisk Skib, der fordrer at nyde godt af nærværende Erklæring, skal være forsynet med et Patent, undertegnet af Lord-Overkommisæreren eller hans Befuldmægtigede.

21. Juni. Til Bekræftelse heraf have de Undertegnede, Hs. danske Majestæts overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister ved Hoffet i St. James og Hs. britiske Majestæts første Statssekretær for de udenlandske Anliggender, efter dertil at have erholdt behørig Fuldmagt, underskrevet nærværende Erklæring og paatrykt den deres Segl.

Udstedt i London den 21. Juni i Aaret Et Tusinde Otte Hundrede og Otte og Halvtres.

30. Juni. Justitsmin. Skr. (til Politidirektøren i Kjøbenhavn) ang. Konvertering af Ris til Fængsel.

I Anledning af, at Tilstalte W., der ved Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets Dom af 8. f. M. er for Tyveri bleven anset med Straf af Ris i 2 Dage, 25 Slag hver Dag, men i Følge en af Politilægen afgiven Erklæring ikke kan taale korporlig Straf, har Hr. Konferentsraaden i behagelig Skrivelse af 16. d. M. begjært Justitsministeriets Resolution for, hvor vidt De selv er berettiget til at konvertere den idømte Straf til saadant Fængsel, som ommeldes i Forordningen af 11. April 1840 § 26.

Foranlediget heraf skulde man ved hoslagte Bilags Tilbagesendelse tjenstligst melde, at Hr. Konferentsraaden maa være berettiget til i dette og lignende Tilfælde selv at konvertere en idømt Straf af Ris til Fængsel i en tilsvarende Tid.

5. Juli. Justitsmin. Skr. (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) ang. at et Fruentimmer over 25 Aar ikke behøver Forældres eller Børges Samtykke til Egtteskabs Indgaaelse m. m.

Ved at fremsende det hoslagt tilbagesølgende Andra-

gende, hvori Sognepræsten for N. N. og N. N. Menig= 5. Juli.
heder i Aarhus Stift, N. N., forespørger:

- 1) om en Kommune endnu efter Emanationen af Lo-
ven af 29. December 1857 er berettiget til at for-
mene Fuldbyrdselsen af et Ægteffab, saa længe
Fruentimmeret ikke har refunderet den hende af
Fattigvæsenet tilstaaede Understøttelse for hende selv
eller hendes Børn, og
- 2) om et Fruentimmer mellem 18 og 25 Aar ikke bør
erhverve Samthkke til sit Ægteffab af sine Forældre
eller Børge, og om hun efter det 25. Aar ikke er
berettiget til at indgaa Ægteffab selv mod Forældre-
nes Villie,

har Kirke- og Undervisningsministeriet i Skrivelse af 21.
f. M., med Bemærkning, at det formentlig bør tilkjende-
gives Sognepræst N. N.,

- ad 1) at den Kvindespersonen for hende selv eller hendes
Børn meddelte Fattigunderstøttelse efter Lovens af
29. December 1857 ikke længer kommer i Betragt-
ning til at forhindre hendes Ægteffab, og
- ad 2) at efter Lovens af samme Datum om Kvindens
Myndighed behøves Samthkke af Forældrene eller i
Mangel af dem af en af Øvrigheden beskikket Ku-
rator til en Kvindes Ægteffab mellem hendes 18. og
25. Aar, hvorimod et saadant Samthkke er usor-
nødent, naar hun ved det fyldte 25. Aar er bleven
fuldmyndig,

udbedt sig Justitsministeriets Øtringer i Sagen meddelte.

I Gjensvar herpaa skalde man til behagelig Efter-
retning tjenstligst melde, at Justitsministeriet ganske maa
tiltræde det af velbemeldte Ministerium saaledes ytrede.

30. Sept. Bekjendtgjor. ang. forandrede Bestemmelser med Hensyn til Noteringen af Kursen paa Kiøbenhavn's Børs. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 382.

17. Okt Bekjendtgjor., indeholdende Regulativ, hvorved den i Lov 16. Februar 1856 ang. Nørresundbys Næringsforhold, § 1, ommeldte Grændse for bemeldte By, fastsattes, og Byens Kommunalvæsen m. m. i Henhold til samme Lovs § 3 ordnes.

Indm. Saml. pag. 381.

19. Okt. Justitsmin. Skr. (til Generalprokurøren) om, hvorvidt Kvinder efter Loven af 29. December 1857 kunne indgaa Kauttion.

..... Generaldecisoratet for det indirekte Skattevæsen har i vedlagte Skrivelse begjært sig meddeelt Justitsministeriets Øtringer om, hvorvidt Bestemmelsen i D. L. 1—23—9, hvorefter Kvinder og mindre-aarige ei maa borge for nogen, kan anses hævet ved Lov af 29. December f. A. om Kvindens Myndighed samt ..

.....
 Forinden imidlertid Svar herpaa afgives, skulde man, idet man tillige henlede Dpmærksomheden paa Indholdet af Lovens 1—23—10, tjenstligst udbede sig Hr. Etatsraadens Øtringer i Sagen med det Indesluttedes Tilbagekendelse behagelig meddelte*).

*) Generalprokurøren htrede under 26. Oktober f. A. som Svar paa ovenstaaende, „at da L. 1—23“ !,

Rundgjør., hvorved Forfatningsloven for det danske Monarkis Fællesauliggender af 2. Oktober 1855 ophæves for Hertugdømmet Holstens og Hertugdømmet Lauenborgs Vedkommende. (Konseilspræsidiet.) 6. Novb.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at den tyske Forbundsforsamling ved Beslutning af 11. Februar 1858 har erklæret, at den ikke kan erkjende Forfatningsloven for Bort Monarkis fælles Anliggender af 2. Oktober 1855 som bestaaende i forfatningsmæssig Virksomhed, for saa vidt samme skal finde Anvendelse paa Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, have Vi i Genhold til § 23 af bemeldte Forfatningslov af 2. Oktober 1855, hvorefter Bore Hertugdømmer Holstens og Lauenborgs Forhold til det tyske Forbund ikke berøres af denne Lov, og enhver af dette Forhold flydende Forpligtelse danner et særligt Anliggende og som saadant er Rigsraadet uvedkommende, be-

ved at forbyde Kvinder og mindreaarige at borge for nogen „i saadanne Tilfælde“, refererer sig til de foregaaende Artikler, der handle om Borgen i kriminelle Sager, kan det formentlig ikke anses ophøiet over al Tvivl, at denne Artikel er hævet ved Loven af 29. December 1857 om Kvindens Myndighed. Hvad derimod den af Ministeriet citerede 10. Artikel angaar, der ogsaa er den, som i det af Generaldecisoratet omhandlede Tilfælde alene kommer til Anvendelse, da antager jeg, at denne, for saa vidt det deri hedder, at Mø, i hvor gammel hun er, ei maa være Forlover for Penge eller Borgen for noget, er forandret ved den titnævnte Lov, saaledes at ugifte Kvinder, der ere bleve fuldmyndige, med Retsvirkning kunne indgaa saadant Forkøfte“. — Justitsministeriet tilskrev under 16. November 1858 Generaldecisoratet i Overensstemmelse hermed.

- 6 Novb. sluttet at ophæve den nævnte Forfatningslov, saa vidt samme angaar Bore Hertugdømmer Holsten og Lauenborg.

Idet Vi forbeholde Os at foretage Stridt for atter at tilveiebringe de omtalte Hertugdømmers forfatningsmæssige Tilslutning til de til det tyffe Forbund ikke hørende Dele af Bort Monarki, for hvilke Forfatningsloven af 2. Oktober 1855 fremdeles bestaar i usvækket Virksomhed, byde og befale Vi som følger:

1. Forfatningsloven af 2. Oktober 1855 ophæves for Bore til det tyffe Forbund hørende Hertugdømmer Holsten og Lauenborg.

2. Vor Udenrigsminister, Krigsminister, Marineminister og Finansminister ere, for saa vidt deres Virkefæds vedkommer Hertugdømmerne Holsten og Lauenborg, i Overensstemmelse med allerhøieste Kundgjørelse af 28. Januar 1852 Os alene ansvarlige.

6. Novb. Patent for Hertugdømmet Holsten angaaende Ophævelsen af §§ 1—6 i Forordningen af 11. Juli 1854 om Hertugdømmet Holstens Forfatning og den allerhøieste Bekjendtgjørelse af 23. Juni 1856 ang. nærmere Bestemmelse af dette Hertugdømmes særlige Anliggender*).

- 6 Novb. Lov for Færøerne om Proklamation i Boer. (Justitsministeriet.)

*) Ved Patent af s. D. indkaldtes Provindsialstænderne for Holsten til at møde i Kjøbenhavn den 3. Januar 1859.

Vi Frederik den Syvende osv. G v.: Rigs= 6. Novb dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. For Fremtiden skal saa vel i Dødsboer som i Opbuds- og Fallitboer og i andre Boer, hvor Proklama til Kreditorer bliver at udstede, dette ske ved en Indkaldelse med 3 Maaneders Varjel, naar den paagjældende efter de foreliggende Omstændigheder maa antages ikke at have staaet i Gjældsforpligtelser paa noget Sted udenfor Færøerne. Hvor dette derimod er Tilfældet, bør Indkaldelsen ske med 6 Maaneders Varjel.

I øvrigt bør den Omstændighed, at den paagjældende har boet eller havt Ophold udenfor Færøerne, ikke i og for sig begrunde Anvendelsen af det sidst nævnte Varjel, naar der inden hans Død eller den Begivenhed, der foranlediger Skiftebehandlingen, er forløbet over et Aar fra den Tid, han er bortreist dervfra og har opgivet sin derværende Stilling.

2. De Indkaldelser, der i Følge § 1 kunne foretages med 3 Maaneders Varjel, blive at bekendtgjøre paa Færøerne paa den dertil hidtil sædvanlige Maade. Derimod blive de Indkaldelser, der skulle foretages med 6 Maaneders Varjel, foruden at bekendtgjøres paa nysnævnte Maade, tillige 3 Gange efter hinanden at indføre i den Berlingste politiske og Avertisementstidende. Varjelet regnes fra den sidste Bekendtgjørelses Datum.

3. Som Følge af foransførte Bestemmelser bortfalder saa vel den hidtil i adskillige Tilfælde nødvendige Bevilling til Proklamas Udstedelse i Boer, som den befalede Lignlæsning af Proklamata. Bestemmelsen i Norffe Lovs 5. Bogs 13. Kapitel 27. Artikel bliver herved for Færøernes Vedkommende ophævet.

6. Novb. 4. Ved Dødsbofifter efter Personer, som efter deres Livsforhold ei kunne formodes at have staaet i nogen ualmindelig Forbindelse formedelst Handel eller deslige, kan af Indtaldelse, uden Hensyn til den afsødes efterladte Formue, fordigaas, naar Arvingerne eller de, til hvilke Boet overdrages, erklære at ville paatage sig dets retmæssige Gjæld, om nogen Fordring siden skulde opstaa.

5. De ovenangførte Bestemmelser komme ligeledes til Anvendelse, naar en Enke, der hensidder i uskiftet Bo, vil udstede Proklama til sin Mand's Kreditorer, eller naar Arvinger, der holde privat Skifte, ville udstede Proklama til Arveladerens Kreditorer.

6. Denne Lov træder i Kraft den 1. Mai 1859.

6. Novb. Auord., hvorved de i Lov 29. December f. A. indeholdte Bestemmelser om Eftertryk gjøres anvendelige paa Bøger, som udgives i Frankrig.

Indm. Saml. pag. 391.

11. Decb. Lov indeholdende et Tillæg til § 2 i Loven af 26. Marts 1852 angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 392.

1. Decb. Lov indeholdende nogle Bestemmelser om forskjellige Fallitvæsenet vedrørende Retsforhold samt om Behandlingen af Fallitboer og andre Boer. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 392.

Bygningslov for Kjøbstæderne i Kongeriget Dan- 30. Decb.
mark. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 397.

Lov ang. Forandring i Lov 6. April 1855, sam- 30. Decb.
med § 2 (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 406.

Lov ang. nogle nærmere Bestemmelser med Hen- 30. Decb.
syn til Snekastningsarbeidet. (Indenrigsmini-
steriet.)

Indm. Saml. pag. 406.

Lov om Landvæsenkommissioners og Overland- 30. Decb.
væsenkommissioners Sammensætning og Forretnings-
gang m. m. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 407.

Lov ang. Torvemosers Udførelse m. v. (In- 30. Decb.
denrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 415.

Lov om Bestyrelsen af Kjøbenhavns Havnevæsen. 30. Decb
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml pag. 418.

30. Decb. **Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finansaaret 1859--60. (Indenrigsministeriet.)**

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1--5.

6. Indenrigsministeren bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaede Spørgsmaal, og skal saaledes Fortolkningen af denne Lov ei kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang.

7.

1859.

17. Jan. **Lov indeholdende Tillæg til og Forandring i den gjældende Lovgivning om Bauds Afledning m. v. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 419.

28. Jan. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Thisted Amt) ang. Gjældigheden af en for Amtmanden mellem et Par Ægtefolk vedtagen Forening om Delingen af deres fælles Bo i Tilfælde af Separation eller Skilsmisse.**

I behagelig Skrivelse af 4. d. M. har Hr. Kammerherren, næst at bemærke, at det ikke sjældent er Tilfældet, at de Ægtefolk, som møde for Amtet i Separations- og Skilsmissegager, for at den verdslige Mægling kan foretages mellem dem, ved samme Leilighed blive enige om de Betingelser, hvorpaa de ville dele deres fælles Bo imellem sig

eller forandre et i saa Henseende allerede indgaaet Forlig, 28. Jan. begjært Justitsministeriets Resolution for, hvorvidt en for Amtmanden mellem Egtesfolk vedtagen Forening om Delingen af deres fælles Bo i Tilfælde af Separation eller Stilsnielse endnu, skjøndt Amtmændene efter Loven af 4. Marts 1857 om Forandringer i Forligsvæsenet ikke længer staa i Spidsen for Forligsvæsenet eller have Sæde i Forligskommissionerne, kan have samme Retskraft, som om Foreningen var indgaaet for en af de ordinære Forligskommissioner.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde, at det oplastede Spørgsmaal formenes bestemt at maatte besvares bekræftende. Den Myndighed, som Amtmændene hidtil have haft til at autorisere Forlig mellem Egtesfolk, der attraa Separation eller Stilsnielse, kan nemlig ikke betragtes som en Følge af deres Stilling som Administratorer af vedkommende Amts Hovedforligskommission, men maa anses som en Konsekvens af den til dem i Egenstab af Oversørigheder ved Lovgivningen, navnlig Forordningen af 23. Mai 1800 § 5 og Forordningen af 18. Oktober 1811 § 5, henlagte Virksomhed til overhovedet at mægle i saadanne Tilfælde. Dette følger allerede deraf, at den ogsaa har fundet Sted for Kjøbstædernes Vedkommende, for hvilke Amtmændene ikke fungerede som ordinære Forligsmæglere, ligesom det ogsaa af den Raade, hvorpaa Forordningen af 10. Juli 1795 § 25 udtrykker sig om dette Forhold, synes at fremgaa, at den ikke betragter det som hørende til de almindelige Forligskommissioners egentlige eller normale Funktioner at mægle i saadanne Tilfælde, jvfr. ogsaa Rancelliets Cirkulære af 19. August 1820. Men naar saa er, kan Amtmændenes Myndighed i denne Henseende ikke være bortfalden ved Loven af 4. Marts 1857, der alene gaar ud paa at omorganisere de

28. Jan. almindelige Forligskommissioner, men ikke paa at udvide deres Virksomhed. Det synes derhos ogsaa bedst at stemme med Forholdets Natur, at Amtmanden, ved hvis Bevilligelse af Separation det for Forligskommissionen indgaaede Forlig om Vilkaarene alene faar Betydning, ogsaa selv maa kunne modtage og autorisere Parternes Forening desangaaende.

2. Febr. **Raadstue=Plak. ang. Paaliguing paa Menigheden af Udgifterne ved Reparationen af Taarnet og Spiret paa Vor Frelser's Kirke paa Christianshavn.**

Magistraten gjør bitterligt: at der under 12. November f. A. fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet er kommuniceret samme Hs. Majestæts allerhøjeste Resolution af 7. næstforhen, hvorefter Allerhøjstsamme har behaget at bifalde:

„At det til Bestridelsen af de med Reparationen af Taarnet og Spiret paa Vor Frelser's Kirke paa Christianshavn medgaaede Udgifter maa paalægges den vedkommende Menighed at forrente og i 8 Aar med 1,000 Rb. aarlig at afdrage 8,000 Rb. af den i den Anledning kontraherede Gjælb, saaledes at de aarlige Renter og Afdrag blive at ligue paa den i Forbindelse med Ligningen af Præste-, Degne- og Klokkerpengene ved den Kommission, som ansætter Vedkommende til denne Afgift, og under Sagttagelse af de for denne Ansættelse gjældende Regler.“

.....

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Bornholms Amt) ang. at Dommeren bør ved Rets-
skriveren bedømme Gyldigheden af Kvitteringer paa
indfrieede men udslettede Forhæftelsesdokumenter, og
at Udslettelsen sker uden Betaling.

Efter at By- og Herreds skriver N. N. i Allinge, i
Anledning af den forestaaende Udarbejdelse af nye Pante-
registre for Nørre Herred, har opfordret de Vedkommende
til at indlevere de Forhæftelsesdokumenter, som ere ældre
end 20 Aar og forinden 1. Januar 1838 ere thinglæste
ved bemeldte Herreds Ret og stjødnt ube af Kraft ei ere
udslettede af Panteprotokollen, saa vel som ogsaa yngre
indfrieede og kvitterede men ei udslettede Dokumenter, har
han i et med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring
af 26. f. M. hertil indsendt Andragende begjært Ministeriets
Resolution for:

- 1) hvorvidt Rets skriveren alene eller tillige Dommeren
bør bedømme Kvitteringens Gyldighed paa de anførte
Dokumenter og uden videre Aflysning til Thinge ex
officio foretage Udslettelsen, samt
- 2) hvorvidt der for Udslettelsen bør betales Gebyr
eller ikke.

Foraulediget heraf skulde man tjenstligst melde:

- ad 1) at Ministeriet med Hr. Kammerherren maa være
enigt i, at Dommeren bør deltage i Bedømmelsen
af, hvorvidt de paa de anførte Dokumenter meddelte
Kvitteringer kunne anses gyldige, saa at derefter
Udslettelsen af Pantebogen kan finde Sted, og
- ad 2) at Udslettelsen, der her alene sker i det Offentliges
og ikke i den Privates Interesse, bør finde Sted
uden Betaling.

5. Febr. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Holbæk Amt) ang. at infamia facti ikke lader sig høre ved nogen Opreisning.**

I Anledning af den med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 3. d. M. hertil indsendte Ansøgning med Bilag, hvori Gaardmand L. P. anholder om, at han, som i sin Ungdom var straffet for 1. Gang begaaet Tyveri, maa forhjælpes til Opreisning paa sin Væ, saa at han kan nyde de en uberygtet Mand tilkommende borgerlige Rettigheder — skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse for den paagældende herved tjenstligst melde, at, da han ikke er anset med Værens Tab, og den ham paahvilende infamia facti ikke lader sig høre ved nogen Opreisning, egner det ansøgte sig ikke til at bevilges.

7. April. **Bekjendtgjør. (fra Direktionen for Kjøbenhavns Brandforsikring) ang. Opkrævningen af en Tillægspræmie af samtlige i Kjøbenhavns Brandforsikring forsikrede Bygninger.**

Indm. Saml. pag. 427.

1. Mai. **Bekjendtgjør. ang. at Danmark til. æder Deklarationen paa Pariser-Kongressen af 16. April 1856 om neutrale Staters Rettigheder under Krige imellem fremmede Somagter. (Udenrigsministeriet.)**

I Anledning af den mellem Frankrig og Sardinien paa den ene og Østerrig paa den anden Side udbrudte Krig bringes det herved til offentlig Kundskab, at Hans Majestæts Regjering under 25. Juni 1856 har tiltraadt den paa Pariser-Kongressen af de Besuldmægtigede for

Frankrig, Preussen, Rusland, Sardinien, Storbritannien, 21. Mai. Tyrkiet og Østerrig den 16. April s. N. undertegnede Deklaration angaaende neutrale Staters Rettigheder under en Krig imellem fremmede Sømagter, og at som Følge heraf Hans Majestæts handlende og søfarende Undersaatter kunne forvente, at de ved ovennævnte Deklaration til Gunst for den neutrale Handel fastsatte Grundsætninger ville under nærværende Krig blive iagttagne.

De i Deklarationen af 16. April 1856 indeholdte Bestemmelser ere følgende:

- I. Kaperi er, og skal vedblive at være, affkaffet.
- II. Det neutrale Flag dækker den fjendtlige Ladning, med Undtagelse af Krigskontreband.
- III. Neutral Ladning, med Undtagelse af Krigskontreband, er ikke god Prijs ombord i fjendtligt Skib.
- IV. Blokader skulle, for at være bindende, være effektive, det vil sige opretholdte ved en Styrke, tilstrækkelig til at forhindre Afgang til den fjendtlige Kyst.

Bed at bekjendtgjøre disse Bestemmelser til Efterretning for alle Vedkommende undtagen Udenrigsministeriet ikke at tilføie, at ligesom Hans Majestæts Undersaatter selvfølgelig ikke kunne forlange, at den omhandlede Deklaration iagttages til Fordel for dem, eller overhovedet kunne vente at blive behandlede som neutrale af de krigsførende Magter, med mindre de selv nøiagtig efterkomme de Forordninger, som disse Magter, i Følge Folkeretten, ere berettigede til at stille til neutrale Staters Undersaatter, saaledes vil Hans Majestæts Regjering ogsaa kun under denne Forudsætning se sig i Stand til i paakommende Tilfælde at understøtte deres Interesser hos de krigsførende Magter.

27. Mai.

Allern. Bekjendtgjør. til Althinget ang. Resultaterne af de under dets Møde i Aaret 1857 afgivne allerund. Betænkninger og øvrige indgivne Andragender. (Justitsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv.

I.

I den af Althinget afgivne allerund. Betænkning over Spørgsmaalet om det islandste Indtægts- og Udgiftsbudgets Forelæggelse for Althinget, samt om Islands Deltagelse i Udskrivningen til den kongelige Flaade, har Althinget, hvad det første Punkt angaar, fraraadet, at det islandste Budget forelægges Thinget til Betænkning, men derimod andraget paa, at der allern. maatte tillægges Althinget besluttende Myndighed med Hensyn til det nævnte Budget, samt at et Udkast eller Forslag angaaende den nærmere Ordning af denne Sag maatte blive forelagt det nu forestaaende Althing.

Hvor hjært det nu end vilde have været Os at kunne imødekomme Althingets Ønske i bemeldte Henseende, har denne Sag, der kræver en mangesidig Overveielse og staar i nøie Forbindelse med Spørgsmaalet om Althingets udvidede Virksomhed i det hele, ikke kunnet fremmes saaledes, at der denne Gang har kunnet forelægges Althinget et hertil sigtende Lovforslag. Imidlertid er det en Selvfølge, at Regjeringen fremdeles vil have sin særdeles Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og ikke undlade at tage samme under fornyet Overveielse, saa snart Forholdene paa nogen Maade tillade det.

II.

27. Mai.

Med Hensyn til de af Bort tro Althing indgivne allerund. Petitioner vilde Vi allern. have følgende tilkjendegivet Thinget:

- 1) Efter Althingets derom indgivne allerund. Andragende have Vi allern. bevilget, at den islandste Text af de Love, som herefter udkomme for Island, paa samme Maade som den danske Text, forsynes med Kongens og vedkommende Ministers Underskrift.
- 2) Vi have vel ikke for Tiden set Os i Stand til, efter Althingets derom gjorte Andragende, at lade samme forelægge et Lovudkast om Islands forfatningsmæssige Stilling i Monarkiet. Imidlertid vilde Vi lade Os det være magtpaaliggende, saa snart Forholdene tillade det, at se denne Sag ordnet paa den hensigtsmæssigste Maade, ligesom der ved Sagens Overveielse vil blive taget alt muligt Hensyn til de af Althinget udtalte Ønsker.

.....

Forordn. ang. en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 6. April 1855, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Ager forandres, m. v. (Justitsministeriet.) 27. Mai.

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Efter at Vi have modtaget Bort tro Althings allerund. Betænkning angaaende en modificeret Udvidelse til Island af Lov af 6. April 1855, hvorved Rentefoden i visse Tilfælde frigjøres og Straffen for Ager forandres m. v., hvide og befale Vi som følger:

Foranstillet heraf finde man til behagelig Efterretning og videre Afseendighedsse ienstiftig mælde, at det omstalt, allerde i og for sig ughyldige Ægtefæd med Karen M. maa anses ophævet ifølge den ergangne Skjødsretsbom, uden at det vil behøves nogen særlig Afdøling (sfr. Aft. 3. Juni 1845), og at en Afseendighedsse til

andet Ægtefæd. med Sorgen S., og at det siar hende sit for at indgaa give Andragenderen, at hun kan betragte sig som itte gift Udvalste om, under hvillen Form det vil være at tilfænde= 8 vistnot maa anses overflødig, udbødt Dem Ministrets Dphævelse af Ægtefædet i Genhold til Lovens 3-16-16. I denne Aftøding har De, idet De har udalt, at til 2 Mars Arbeide i Forbedringshøstet, maa blive ophævet. 17. Februar d. A. blev eftergivet, mod at han henteses Sorgen S., hvem Livsstaten ved allerhøieste Aftødt af batter har anholdt om, at hendes Ægtefæd med bemeldte idømt Livsstat, indberetter, at bemeldte Karen Masmus ved Skjødsretsbom af 25. Januar d. A. for Bigamit er med Overbud M. og i 1857 var bleven viet til Karen M., hingen, der i Mars 1855 havde indgaaet borgerligt Ægtefæd herren, næst at bemærte, at Gnsmand Sorgen S. af 185 herren, næst at bemærte, at Gnsmand Sorgen S. af 185

I behagelig Etivelse af 4. d. M. har Sr. Kammer= hævet ved den Bigamen overgaaede Strafbedom. Amt) ang., at et bigamit Ægtefæd maa anses

Justitsmin. Sfr. (til Amtmanden over Skolæst 18. Juni.

almindelige Forpligtelse til inden en vis bestemt Tid at 30. Juni. gjøre en foreløbig Anmeldelse til vedkommende Skjødsretent om et Aarvs Skødet (sfr. Ministrene i Septm. Tidn. for 1856 S. 1042), og at den i Forordningen af 1828 for Forstømmelse hermed foretagne Mønst har Skaratteren af en Strafemønst og itte af en Lovangsmønst.

Justm. Sfr. ang. bigamit Ægtefæd. 601 1859.

18. Juli. vedkommende Præst herom maa anses hensigtsmæssig, idet der da i Ministerialbogen vil kunne ske fornøden Tilførsel om Ugylbigheden af det sidste Egtteskab og en Attestation af Præsten i Overensstemmelse med Ministerialbogen siden vil kunne tjene Ansøgerinden som Himmel til uhindret af Egtteskabet med N. N. at indlade sig i en ny Forbindelse.
19. Juli. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Bornholms Amt) ang. hvilke Retsmidler Fattigvæsenet har til at fremtvinge Udredelsen af de Mænd paahvilende Bidrag til forladte og separerede Hustruers og deres Børns Underholdning.

Med Hensyn til at Udbygger N. N., boende i Vestermarie Sogn, men forførgelsesberettiget i Ibster Sogn, har vægret sig ved at erlægge til hans i sidstnævnte Sogn sig opholdende Hustru N. N. og deres fælles Børn det Underholdningsbidrag, som han isølge de den 25. September f. A. for Amtet vedtagne Vilkaar, under hvilke han vilde leve separeret i Henseende til Bord og Seng fra fornævnte sin Hustru, havde paataget sig at udrede aarlig, første Gang den 1. November f. A., og da Amtet, efter at bemeldte Sogns Fattigvæsen i Anledning af denne Vægning havde henvendt sig til vedkommende Herredsfoged med Anmodning om ved Udpantning at tvinge bemeldte N. N. til at opfylde Separationsvilkaarene, men af denne Embedsmand var bleven betydet, at det havde at anmode Amtet om at udstede et Dekret, der hjemlede Ret til Tvangsmidlers Anvendelse i saa Henseende, under 20. April d. A. har afgivet et saadant Dekret, ved hvilket det paalægges N. N. under Tvang af Udpantning at udrede et Bidrag af 24. Rdlr. aarlig halvt til 1. Mai og halvt til 1. November, saaledes at det erlægges første Gang den 1. November d. A., samt da Hr. Kammerherren paa en derom fra bemeldte Fattigvæsen stet Forespørgsel under 30. Mai d. A. har svaret, at det isølge

almindelige Forpligtelse til inden en vis bestemt Tid at 30. Juni. gjøre en foreløbig Anmeldelse til vedkommende Kirkebetjent om et Barns Fødsel (jvfr. Motiverne i Deptm. Tidn. for 1856 S. 1042), og at den i Forordningen af 1828 for Forsømmelse hermed foreskrevne Mulkt har Karakteren af en Straffemulkt og ikke af en Tvangsmulkt.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hølbæk 18. Juli. Amt) ang., at et bigamist Egtteskab maa anses hævet ved den Bigamen overgaaede Straffedom.

I behagelig Skrivelse af 4. d. M. har Hr. Kammerherren, næst at bemærke, at Husmand Jørgen S. af Gislinge, der i Aaret 1855 havde indgaaet borgerligt Egtteskab med Gertrud N. og i 1857 var bleven viet til Karen N., ved Høiesteretsdom af 25. Januar d. A. for Bigami er idømt Livsstraf, indberettet, at bemeldte Karen Nasmusdatter har anholdt om, at hendes Egtteskab med bemeldte Jørgen S., hvem Livsstraffen ved allerhøieste Reskript af 17. Februar d. A. blev estergivet, mod at han hensættes til 2 Mars Arbejde i Forbedringshuset, maa blive ophævet.

I denne Anledning har De, idet De har udtalt, at Ophævelse af Egtteskabet i Henhold til Lovens 3-16-16-8 vistnok maa anses overflødig, udbedt Dem Ministeriets Udtalelse om, under hvilken Form det vil være at tilkjendegive Andragerinden, at hun kan betragte sig som ikke gift med Jørgen S., og at det staar hende frit for at indgaa andet Egtteskab.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse tjenstligst melde, at det omtalte, allerede i og for sig ugheldige Egtteskab med Karen N. maa anses ophævet ifølge den ergangne Høiesteretsdom, uden at dertil behøves nogen særlig Bevilling (jfr. Rskr. 3. Juni 1845), og at en Tilkjendegivelse til

det udstedte Dekret kun paaligger N. N. under Tvang af 19. Juli. Udpantning at erlægge det ham ved samme paalagte Underholdningsbidrag fra 1. Mai d. A. at regne, men at Sagen, forsaavidt det Bidrag angaar, som han ifølge Separationsvilkaaene før den Tid havde at udrede, maa forfølges ad retslig Vej, — har Sognepræsten for Ibfter Menighed N. N., paa Sogneforstanderskabets Begne, i et med Hr. Kammerherrens behagelige Erklæring af 24. f. M. hertil indsendt Andragende med Bilag rettet den Forespørgsel til Ministeriet, om det ikke, navnlig i Henhold til Forordningen af 16. November 1836 sammenholdt med Justitsmin. Skr. af 23. Juli 1857, maa antages, at Sogneforstanderskabet ved Udpantning og om fornødent gjøres ved Affoning paa Band og Brød kan fremtvinge Erlæggelsen ogsaa af det N. N. ifølge Separationsvilkaaene fra 1. November f. A. til 1. Mai d. A. paahvilende Underholdningsbidrag.

Forantlediget heraf skulde man tjenstligst tilbagemelde, at hvis den paagjældende virkelig er separeret i Henseende til Bord og Seng fra sin Hustru, hvilket ikke kan ses, idet der kun foreligger en Afskrift af de under 25. September f. A. for Amtet vedtagne Skilsmisvilkkaar, men ikke Oplysning om, hvorvidt derefter nogen Separationsbevilling er udfærdiget, vil Fattigvæsenet under alle Omstændigheder kunne fordrø det ved Forliget bestemte Bidrag indbrevet ved Udpantning og i fornødent Fald affonet, jvfr. Forordningen af 10. August 1798 med Ranc. Skr. af 5. August 1820, og Forordningen af 16. November 1836 § 5 med Justitsmin. Skr. af 23. Juli 1857. Hvis derimod ingen Separationsbevilling er meddelt og Manden saaledes uden Øvrighedens Sanktion unddrager sig Samlivet med sin Hustru, der i Henseende til Forsørgelsen maa betragtes som forladt af ham, har Fattigvæsenet, jvfr. Ranc. Cirkl. af 10. Juni 1828 Nr. 1 og Ranc. Skr. af 25. Mai 1841, en Ret til at fordrø samtlige de til Konens og Børnenes Underhold

19. Juli. medgaaede Belsøb refunderede af Manden, og, saafremt de ikke betales, til at indfordre dem ved Udpantning, jvfr. D. L. 3-18-7, og hvis Udpantningen heller ikke giver noget Resultat, til at anvende den isvrigt ved bemeldte Cirkl. af 10. Juni 1828 betegnede Fremgangsmaade, for af Manden at erholde Belsøbet refunderet. Ligesom Fattigvæsenet derfor maa kunne bringe de foran berørte Netsmidler til Anvendelse mod Manden, ogsaa for saa vidt angaar de Udlæg, som det har havt, inden Amtets Resolution af 20. April d. A. blev afgivet, saaledes maa Fattigvæsenet ogsaa kunne forbre de Udlæg, der overstride det Manden ved bemeldte Resolution paalagte Belsøb, inddrevne paa samme Maade, saafremt det ikke maatte finde, at der herved vilde vises Ubillighed imod ham.
30. Juli. **Bekjendtgjør. om Tilladelse til at benytte Kieiseren i Limfjorden. (Indenrigsministeriet.)**
Indm. Saml. pag. 427.
30. Aug. **Anordn., hvorved de i Lov 29. December 1857 om Eftertryk m. m. indeholdte Bestemmelser gjøres anvendelige paa de i Hertugdømmet Holsten ndgivne Bærker. (Indenrigsministeriet.)**
Indm. Saml. pag. 428.
20. Septb. **Bekjendtgjør. ang. Indskrivningsbøgerne for nopfigelige Obligationer af Konarkiets Statsgjæld. (Finansministeriet.)**
Indm. Saml. pag. 428.
21. Septb. **Bekjendtgjør. ang. nogle allerhoist approberede Regler for Indkaldelsen og Ombytningen af ældre Statsobligationer, henhørende til Konarkiets fælles indculandiske Statsgjæld. (Finansministeriet.)**
Indm. Saml. pag. 431.

Røkjendtgjor. ang. den Fremgangsmaade, som^{22. Septb.} bliver at følge ved Ombytningen af ældre Statsobligationer, hvad enten disse ere indkaldte eller frivillig indsendes. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 433.

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat)^{23. Septb.} ang. Afgangen til at indgaa borgerligt Ægteskab.

I Anledning af Landmaaler N. N.s Bøværning over at Kjøbenhavns Magistrat ikke har villet fuldbyrde Ægteskabet imellem ham og hans Forlovede paa den i Lov af 13. April 1851 omhandlede Maade, forinden de have opgivet, til hvilken Tro de bekjende sig, har velbemeldte Magistrat i behagelig Erklæring af 29. f. M. ytret, at det forholder sig rigtigt, at den i dette som i andre lignende Tilfælde har stillet den ommeldte Fordring for at blive sat i Stand til at bedømme, hvorvidt de Betingelser ere til Stede, under hvilke Magistraten efter Lov af 13. April 1851 §§ 1 og 2 alene er berettiget til at foretage Vielsen, og at Magistraten ikke har kunnet lade sig nøie med en saadan almindelig negativ Erklæring af de paagjældende, som i Andragendet ommeldt, idet denne udelukker enhver Bedømmelse fra Magistratens Side.

Foranlediget heraf skulde man, efter over Sagen at have brevvevlet med Kirke- og Undervisningsministeriet, tjenstligst melde, at Justitsministeriet med det nævnte Ministerium maa antage, at det, for at Lov af 13. April 1851 om borgerlig Vielse for en Mand og en Kvinde, der ikke høre til Folketirken eller til et Trossamfund, der har af Staten anerkjendte Præster, kan komme til Anvendelse paa Personer, der tidligere have hørt til Folketirken eller et anerkjendt Trossamfund, er tilstrækkelig, at de paagjældende paa en bestemt og bindende Maade have udmeldt sig

23. Septb. af det Samsfund, hvortil de tidligere have hørt, samt at deres til vedkommende Dyrighed indgivne Begjæring om, som ikke henhørende til Folketirken eller noget anerkjendt Trossamsfund, at stedes til borgerlig Vielse maa betragtes som en saadan Udmeldelse, der giver Adkomst til bemeldte Vielse, idet den for dem maa medføre den i Grundlovens § 82 nævnte Konjektivens. Ministeriet maa imidlertid anse det rettest, at der om en Udmeldelse af Folketirken eller vedkommende Trossamsfund, der paa fornævnte Maade kommer frem ved en Deklaration for Kjøbenhavns Magistrat, meddeles vedkommende Biskop eller Forstander for vedkommende anerkjendte Trossamsfund Underretning, i hvilken Henseende Kjøbenhavns Magistrat anmodes om ved forefaldende Leilighed at iagttage det fornødne.

24. Septb. Patent for det danske Monarki ang. en med Persien affluttet Venstabs- og Handelsstraktat. (Udenrigsministeriet.)

Vi Frederik den Syvende osv. G. v.: Vi have allern. fundet Os foranledigede til at afflutte en Venstabs- og en Handelsstraktat med Hans Majest. Keiseren af Persien, og bringes bemeldte Traktat, efter at de gjensidige Ratifikationer ere udveklede, herved til offentlig Kundskab. Hvor- efter alle Vedkommende sig allerund. have at rette.

I den naadige og barmhjærtige Guds Navn!

1. Fra denne Dag at regne skal der bestaa et oprigtigt Venstabs og en stedsbevarende god Forstaaelse imellem Kongeriget Danmark og alle danske Undersaatter paa den ene Side og det persiske Rige og alle persiske Undersaatter paa den anden Side.

2. De Ambassadører, befuldmægtigede Ministre eller andre diplomatiste Agenter, som det maatte behage enhver

af de høie kontraherende Parter at sende til og underholde^{24. Septb.} hos den anden, skulle, for deres eget som for hele Gesandtsskabspersonalets Bedkommende, modtages og behandles i de to respektive Stater ligesom de mest begunstigede Nationers Ambassadører, befuldmægtigede Ministre eller andre diplomatiske Agenter modtages og behandles, og nyde i enhver Henseende de samme Forrettigheder og Friheder.

3. De to høie kontraherende Parters Undersaatter, Rejsende, Handlende, Næringsdrivende og andre, skulle, hvad enten de ere bosatte paa den ene eller den anden Stats Territorium, nyde behørigt Hensyn og virksomt beskyttes af Landets Øvrighed og deres egne Agenter, og behandles i alle Henseender ligesom den mest begunstigede Nations Undersaatter. -

De skulle gjensidigt i den ene eller i den anden Stat til Lands og til Vands kunne indføre og udføre, i lige Maade sælge, bytte og kjøbe alle Slags Varer og Produkter, samt transportere dem til ethvert Sted paa den ene og den anden Stats Territorium.

Det er iøvrigt en Selvsølge, at de af den ene eller den anden Stats Undersaatter, som maatte beskæftige sig med Handel, skulle være det Lands Love underkastede, hvor de drive Handel.

4. De respektive Skibe og de Varer, som indføres eller udføres af de to høie kontraherende Parters respektive Undersaatter, skulle i den ene eller i den anden Stat, saavel ved Indgaaende som ved Udgaaende, kun erlægge de samme Afgifter, som betales ved Indgaaende eller ved Udgaaende i den ene eller den anden Stat af Skibe, Varer og Produkter, indførte eller udførte af den mest begunstigede Nations Kjøbmænd og Undersaatter, og intet exceptionelt Paalæg skal under noget som helst Navn og Paaskud kunne opkræves i den ene eller i den anden Stat.

5. Til Beskyttelse af deres Undersaatter og deres

24. Septb. gjensidige Handel og for at lette gode og billige Forhold imellem de høie kontraherende Parter's Undersaatter, forbeholde samme sig Rettighed til, hver især, at udnævne 3 Konsuler. De danske Konsuler skulle residere i Teheran, Bender-Bouchir og Tauris; de persiske i Kjøbenhavn, Flensborg og Altona.

Begge høie kontraherende Parter's Konsuler skulle gjensidigt i den ene eller i den anden Stats Territorium, hvor de have opslaaet deres Bopæl, nyde den samme Agtelse, de samme Privilegier og Friheder, som i den ene eller i den anden Stat ere tilstaaede den mest begunstigede Nations Undersaatter.

De danske diplomatiske Agenter og Konsuler i Persien maa hverken offentlig eller hemmelig besygte persiske Undersaatter.

De persiske diplomatiske Agenter og Konsuler i Danmark maa hverken offentlig eller hemmelig tage danske Undersaatter under deres Varetægt.

De af de kontraherende Regjeringers Konsuler, som i den ene eller i den anden Stat maatte beskæftige sig med Handel, skulle være undergivne de samme Love og de samme Bedtægter, som deres Landsmænd, der drive en lignende Handel.

6. Den nærværende Venstabs- og Handelsstraktat, der er befæstet ved det oprigtige Venstabs og den Tillid, som bestaa imellem det danske og det persiske Monarki, skal med Guds Hjælp troelig iagttages og opretholdes i 12 Aar, at regne fra den Dag, da Ratifikationerne udveyles. Men naar et Aar forinden Udløbet af den fastsatte Tidsfrist ingen af de høie kontraherende Parter officielt maatte have forkyndt den anden sin Hensigt at lade dens Virkninger ophøre, skal den fremdeles forblive i Kraft for begge Parter i et Aar, at regne fra den Dag, da den maatte blive opsigt, uden Hensyn til hvilken Tid denne Opsigelse maatte finde Sted.

Bekjendtgjor. ang. Pramme og Fartøier i Kjø= 24. Oktb.
benhavns Havn (den kongl. Administration for
Havnevesenet i Kjøbenhavn).

Indm. Saml. pag. 438.

Bekjendtgjor. om Ansættelse af Lærereinder ved 16. Novb.
Borger= og Almueskolerne og deres Uddannelse hertil.
(Kirke= og Undervisningsministeriet.)

Paa derom af Ministeriet for Kirke= og Undervisnings= vœsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det behaget Hans Majest. Kongen ved allerhøjeste Resolution af 4. dennes allernaadigst at bifalde:

1) at der aarlig i Kjøbenhavn afholdes en Examen for vordende Lærereinder ved Borger= og Almueskoler;

2) at Tilladelse til at underkaste sig denne Examen meddeles ved Ministeriets Resolution i hvert enkelt Tilfælde;

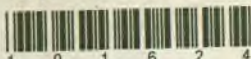
3) at Ministeriet bemyndiges til at træffe alle de nærmere Bestemmelser med Hensyn til denne Examens Afholdelse;

4) at de, der have bestaaet Examen, erholde Afgang til at ansættes som Lærereinder i alle Fag ved Pigeklasser saavel i som udenfor Hovedstaden; men at det dog, for at en Post, der hidtil har været besat med en Lærer, for Fremtiden skal kunne besættes med en Lærereinde, udfordres, at vedkommende kaldsberettigede Myndighed har givet sit Samtykke hertil, forinden der gjøres Indstilling om Postens Besættelse.

Lov om nogle Forholdsregler i Anledning af 22. Novb.
Ombytningen af Obligationer, henhørende til Kon=
arkiets indenlandske Statsgjæld. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 438.

DIS-Danmark

1 0 1 6 2 4